

Del colegio de la comp. de Jesus de Granada. B. 5330

DN IOHANNIS

TRITHEMII ABBATIS SPANHEIMENSIS, DE SCRIPTORIBVS ECCLIASTICIS, SIVE P SCRIPTA ILLUSTRIBVS IN ECCLESIA VIRIS, CVM APPENDICIBVS DUABVS EORVM QUI VEL A TRITHEMIO ANIMADVERSI NON FUERE, VEL SECVLO INTERIM NOSTRO SCRIPTIS SVIS QUAMMAXIME CLARVERVNT, AUT CLARENT ADHVC,

LIBER VNVS:

de mendis innumeris quibus hucusq; scaturit, sedulo purgatus, multisq; passim Additiunculis signo t tali notatis, illustratus & auctus.

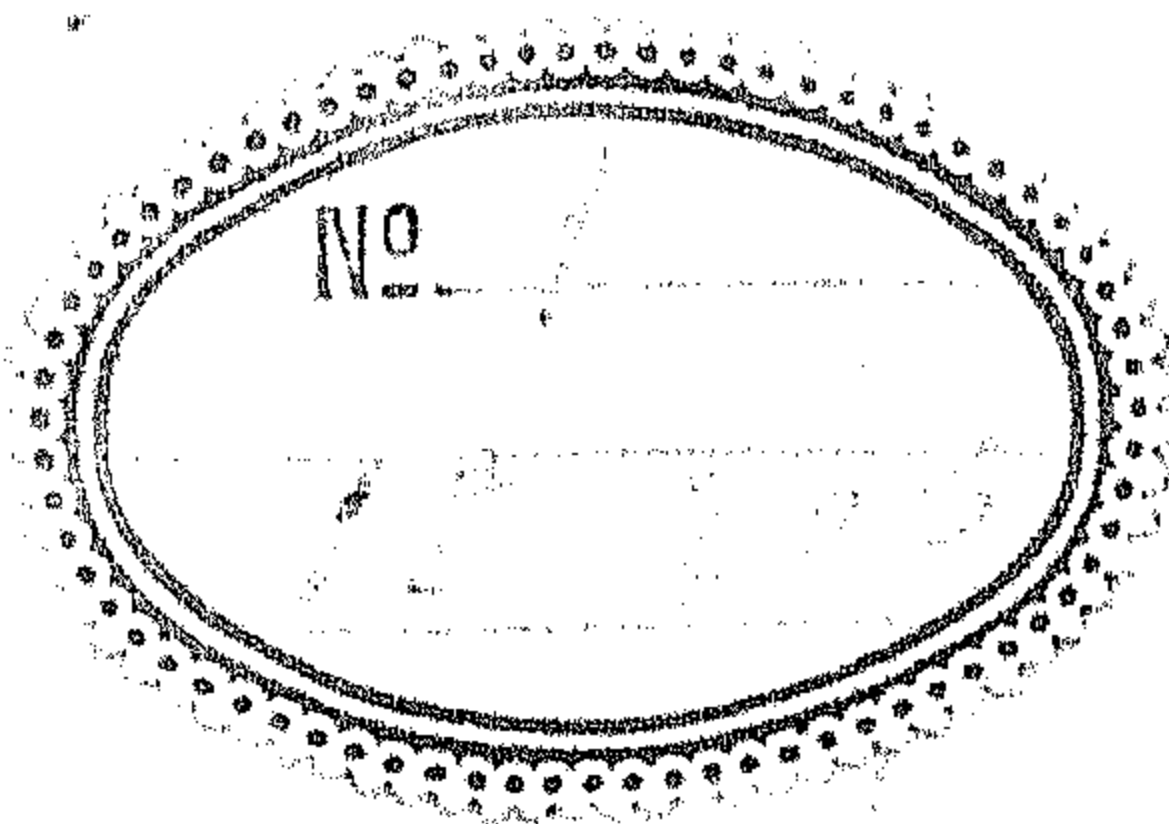
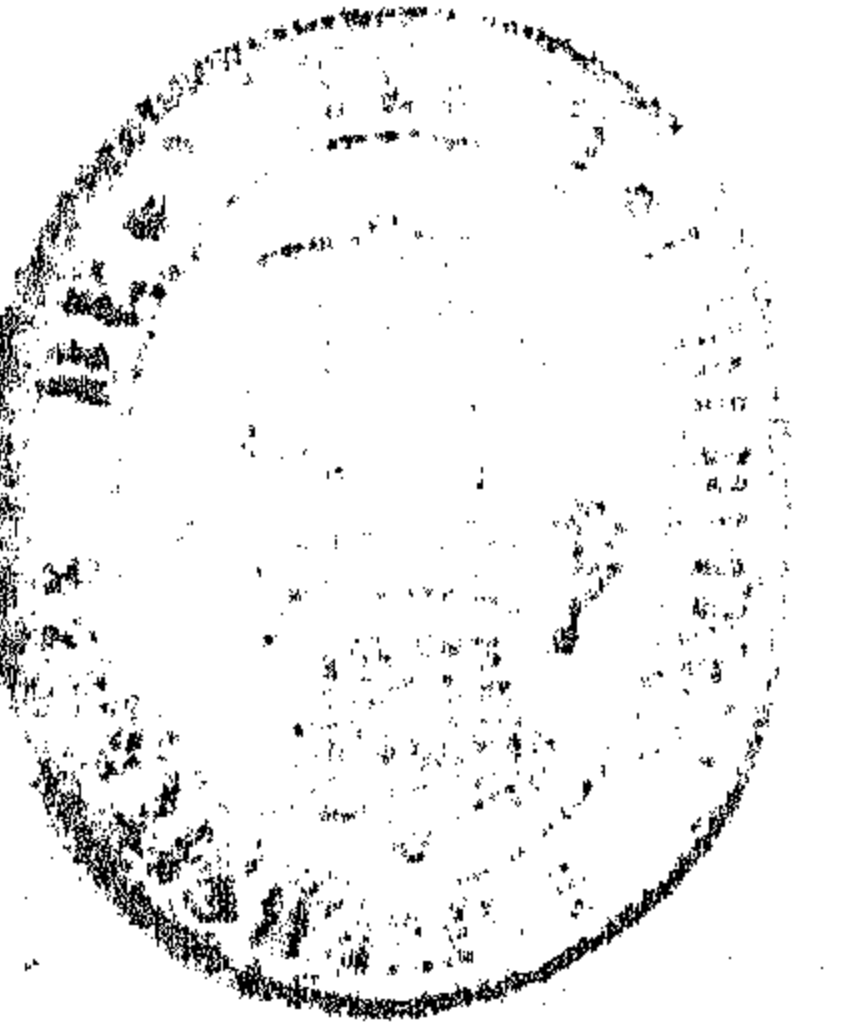
APPENDICVM ISTARVM PRIOR,

nata est nuper in Gallijs: posterior nunc recens additur, auctore Balthazaro Werlino Colmarieñ.

Cum indice fidelissimo, vnde prima statim fronte huius editionis periculum commode sumi potest.

Coloniae ex officina Petri Quentel, mense Martio anni M. D. XLVI.

CVM PRIVILEGIO.



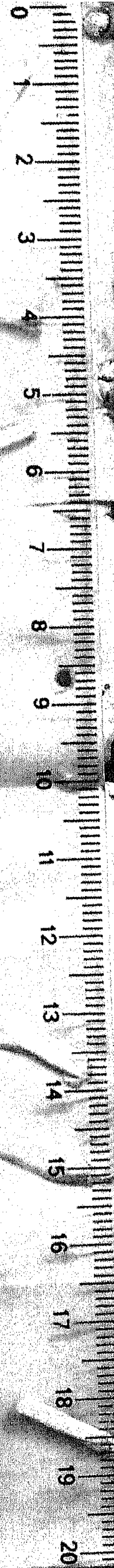
177

25. 47

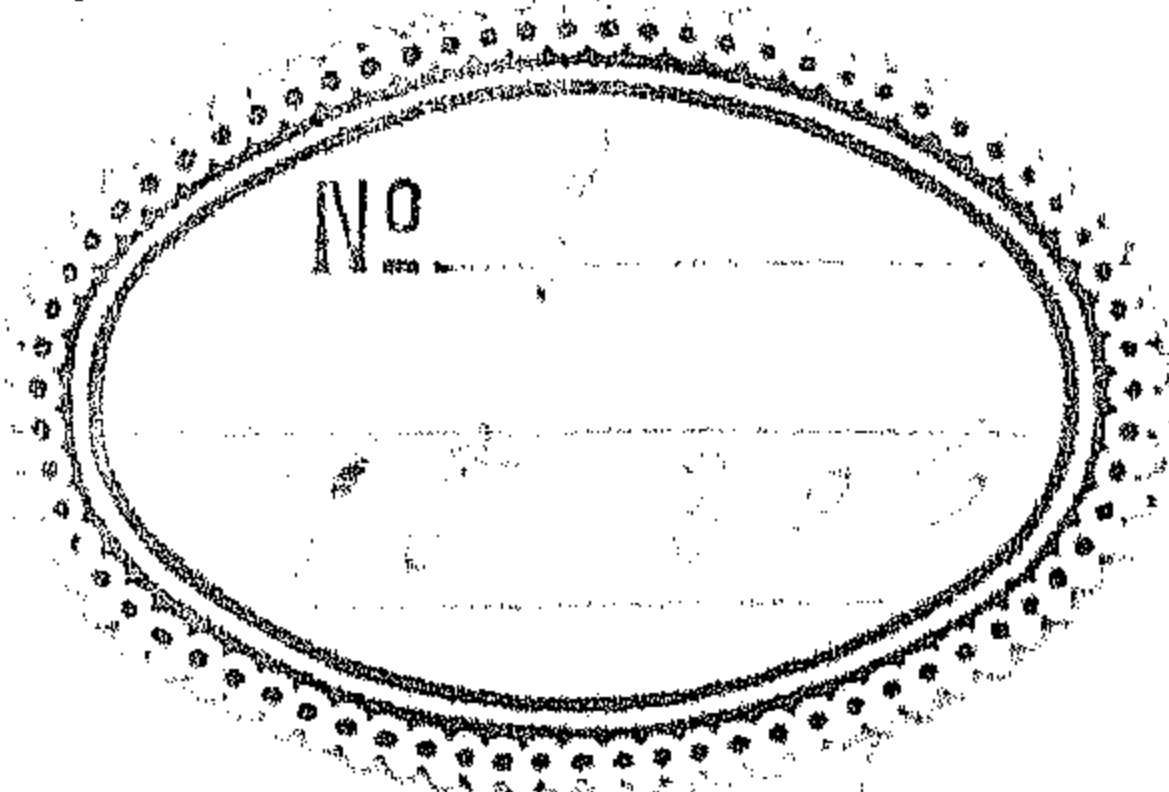
28

20-6-14

206



2 400 40 Safa



177

206

25. 27

20-6-14

Del colegio de la com. de Jesus de Granada. B.

5330

DN. IOHANNIS

TRITHEMII ABBATIS SPANHEIMENSIS, DE SCRIPTORIBVS ECclesiasticis, siue p scripta illustribus in Ecclesia viris, cum Appendicibus duabus eorum qui vel à Tritthemio animaduersi non fuere, vel seculo interim nostro scriptis suis quàm maxime claruerunt, aut clarent adhuc,

LIBER VNVS:

à mendis innumeris quibus hucusq; scatuuit, sedulo purgatus, multisq; passim Additiunculis signo † tali notatis, illustratus & auctus.

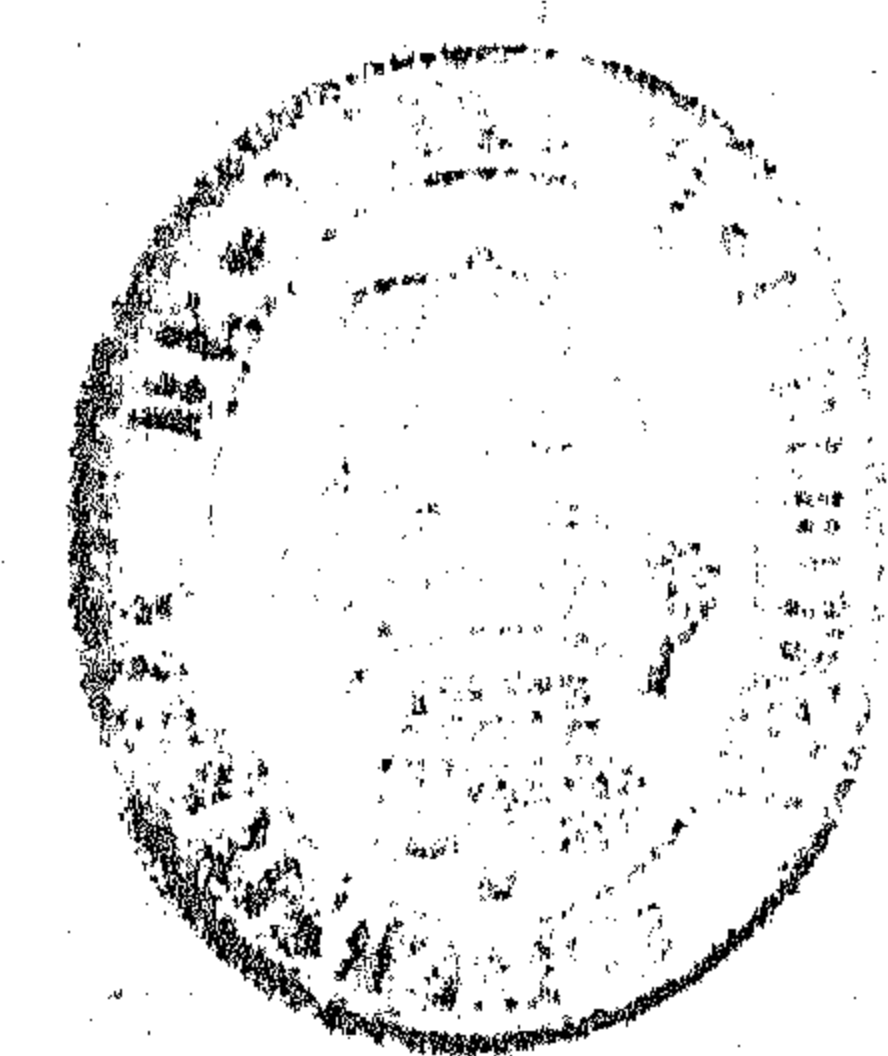
APPENDICVM ISTARVM PRIOR,

nata est nuper in Gallijs: posterior nunc recens additur, auctore Balthazaro Werlino Colmarieñ.

Cum indice fidelissimo, vnde prima statim fronte huius editionis periculum commode sumi potest.

Coloniae ex officina Petri Quentel, mense Martio anni M. D. XLVI.

CVM PRIVILEGIO.



IN HVIVS NOBILISSIMI OPERIS
 laudem, Dn. Sebastiani Branti epigramma.

Scriptores quicunq; velis nouisse probatos
 Ecclesiae, & quicquid quisq; decoris habet:
 Abbatis docti legito hoc epitoma Iohannis
 Ex Spanheim, sua quem vita diserta probat.
 Ordinis instaurat prisca hic ceu dogmata patrum,
 Utq; Benedicti iura sacra ille nouat:
 Sic veterum curat scriptorum nomina sparsa
 Comportare, vno colligere atq; libro.
 Catalogum ponit, quo tempora supputat, & quid
 Scripserit authorum tam veneranda cohors.
 Vendicat à carie tot nomina digna virorum,
 Sub pedibus tenuit quos modo tempus edax.
 Et mirum est, potuisse vnum tot in ordine dignos
 Aut legere, aut tantos commemorasse viros:
 Ut plane addubitem, si fors non legerit omnes,
 Visa sit e cunctis pars sibi multa tamen.
 Quo fit vt in numerum doctorum iure reponam
 Hunc quoq; magnanimū, perspicuūq; virum.

INDEX

SCRIPTORVM EC
 clestasticorum, ab Iohanne
 Tritthemio & alijs nuper
 ac recens in hoc volumine
 conscriptorū, opera Barth.
 Laurentis fideliter conge-
 stus, ac sedulo digestus.

(Emenda numerū colūne 220. &
 221. & 271. si tuus codex eius fue-
 rit particeps mendii.)

A Bba Abraam	422	ægidius Græcus Benedictin ⁹	106
abba patritius	422	ægidius Maserius Parisieñ	423
abba Vrspergeñ	422	ægidius Nettelet	395
Acacius Cæsareæ in Palæstina	29	ægidius Romanus, archiepisco- pus Bituriceñ	205
accursius Florentinus	181	alius Antonius Nebrisseñ	423
Adam abbas Persemeñ	143	æneas Platonic ⁹ Chriianus	423
adam Wernerus Teuto	400	æneas Syluius	327
adamannus presbyter	105	Agapetus diaconus	423
adelboldus eps Traiecteñ	133	agathius Guidacerius	423
adelmānus episcopus Brixieñ	135	agnellus episcopus	424
adelmus occidentalium Saxonū	105	Alanus de rupe Teuto	350
episcopus	105	alanus Insulensis	218
adelphus abbas	161	alanus Porretanus	424
adilredus abbas	173	alardus Aemstelredamus	424
adreualdus seu Albertus Benedi- ctinus	126	albericus Roxiatus	247
adrianus Barlandus	422	albertus abbas Gemblaceñ	132
adrianus papa I.	112	albertus Benedictinus Meteñ	138
Aegidius Bellamere	422	albert ⁹ Brixian ⁹ Prædicator	242
ægidius Fuscarius Bonon ⁹	178	albertus Crantz	424
		albertus Ferrarius Placeñ	424
		albertus Florentinus	424
		albo Floriaceñ abbas	130
		albertus Galeotus Parmeñ	183
		albertus Magnus, episcopus Ra- tisperneñ	192
		albertus Patauinus	219
		albertus patriarcha Hierosoly- mitanus	172
		albertus Pighius (aut magis La- tine Pighius) Campeneñ	424
		albertus Pius Carpenfis	424
		albertus Prusa Polonus	397
		alcuinus siue Albinus abbas	110
		aldus Manutius	425
		alexander ab Alexandro Neapo- litanus	425
		alexāder Alexādrinus Minor	221
		alexander Cappadociæ eps	16

IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

alexander monachus	425	ammonius Benedictinus	131
alexander papa III.	167	amphilochius Iconij ep̄s	40
albertus de Eybe Teuto	342	Anacleus pontifex Rom.	427
alexander de Villa Dei, Dolen-		anastafius Antiochenus	428
fis	189	anastafius bibliothecarius	121
alexander Hales Minorita	188	anastafius monachus montis Si-	
alexander Tartagin Imoleñ	349	na	428
alfonsus Ferrus Neapol.	425	anastafius papa II.	86
algerus monachus Corbeieñ	158	anatholius Alexandrinus, Laodi-	
almannus Benedictinus	123	cæ in Syria episcopus	21
aloisius Mundella	425	andreas ab Exea	430
aloisius Marlianus	425	andreas Albius Bononieñ	428
alphanus archiepiscopus Saler-		andreas à Lacuna Hispan ^o	430
nitanus	157	andreas Alciatus	428.
alpharus Minor Hispanus	233	andreas archieps Rhodi	429
alphonsus	425	andreas Barbatias	429
alphonsus archiepiscopus Tole-		andreas Brentzius	429
tanus	425	andreas Camutius	429
alphonsus Castellæ & Legionis		andreas de nouo castro	430
rex	198	andreas episcopus Cretæ	429
alphosus episcop ^o Hispaleñ	249	andoenus ep̄s Rothomageñ	104
aluarus Gomes Hispanus	425	andreas Gratiolus	430
alypius & Augustinus	426	andreas Ianus Lascaris	430
Ambrosius ep̄s Mediolaneñ	35	andreas Stiborius Boius	430
ambrosius Ansbertus	124	andreas Thurinus medicus	431
ambrosius Calepinus	409	andreas Traiectinus, monachus	
ambrosius Catharinus	426	Spanheimeñ	322
ambrosius Contarenus	426	andreas Vefalius Bruxelleñ	431
ambrosius Coriolanus	342	angelomus Benedictinus	116
ambrosius Florétinus abbas	310	angelus Andreas Resennius	431
ambrosius Origenicus	15	angelus Aretinus	432
ambrosius Pelargus	426	angelus Bologninus	432
ambrosius presbyter Alexandri-		angelus Clauasius Minor	371
nus	38	angelus Cospus	432
ambrosius Spiera Taruisin ^o Car		angelus Decembrius	432
melitanus	427	angelus Perufinus iurista	290
amedeus ep̄s Laufannæ	427	angelus Politianus	379
ammonius Alexandrinus	14	angelus Saxo Brunsvicēñ	352

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

ansegifus abbas	120	Prior generalis	298
anselmus archiepiscopus Cantu		antonius Pratus Tridētinus	435
arieñ	146	antonius Rosellus (seu Roxellus)	
anselmus Benedictinus	139	Tuscius iurista	347
anselmus episcopus Luceñ	144	antonius Syluiolus Parisieñ	414
anselmus Laudinieñ	152	Apollinaris Hierapolitanus	8
antiochus episcopus	41	apollinaris Laodiceæ in Syria	
antiochus Tibertus Cęsenas	432	episcopus	31
antipater Bostreñ episcopus	432	apollonius rhetor	11
antoninus archiepiscopus Flo-		apollonius senator Rom.	11
rentinus	322	aprigius episcopus Pacensis	95
antoninus episcopus Constanti-		Aquilius Seuerus	435
nieñ	432	aquinus Suedus Prædicator	397
antonius Brixianus	432	Arator poeta	94
antonius Brockwey à Konig-		archelaus Mesopotamiæ episco-	
stein	432	pus	21
antonius Butrius Bononieñ	294	aribo archiepiscopus Mogunti-	
antonius Cermifonus	435	nus	132
antonius Codus Vrceus	435	aristides Athenieñ	7
antonius Cornazanus Ferrarieñ		arlotus Hetruscus Minor	208
406		armādus Bellouifus Dominica-	
antonius de Padua Vlyxboñ.	180	nus	435
antonius Exarchus	433	arnobius presbyter	22
antonius S. eremita & abbas	26	arnoldus abbas Bonæuallis	163
antonius Fumanellus	433	arnoldus Bostius Carmel.	389
antonius Geynerus Papieñ	320	arnoldus Peraxyl ^o Arlenius	436
antonius Gazius	434	arnoldus Villanouanus	435
antonius Goueanus	434	arsenius archiepiscop ^o Monem-	
antonius lanuensis, eremita Au-		basieñ	437
gustineñ	298	Astefanus Asteñ Minor	235
antonius Lodouicus Vlyssipo-		asclepius Afer ep̄s Vageñ	76
neñ	434	asianus episcopus Sarden	437
antonius Mancinellus	434	Athanasius episcopus Alexan-	
antonius Marinarius Carmeli-		drinus	27
ta	434	athenagoras philosophus Chri-	
antonius Musa Brasauolus	434	stianus	437
antonius Panormita	435	atticus episcopus Constantino-	
antonius Parmeñ, Camalduleñ		politianus	61

IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

Audbertus	437	bartholomæus Brixianus	185
audentius eps Hispanus	47	bartholom. Cepolla Veron	348
augustinus Anconas	230	bartholom. Cocles Bonon	440
augustinus Dathus	437	bartholomæus Coloñ poeta	398
augustinus Dodo Frisus	438	barthol. Merula Matuanus	441
augustinus eps Hipponen.	53	barthol. Latomus Arlunon	440
augustinus Iustinianus Prædicator	438	bartholomæus Ofa	242
augustinus Niphus	438	barthol. Pisanus Prædicator	242
augustinus Romanus, eremita Augustinensis	289	bartholomæus (alibi Baptista) Platina Cremonon	356
augustinus Steuchus Eugubin	439	bartholomæus Salicetus	278
auitus eps Viennensis	88	bartholomæus Teuto Carthusiensis	321
auitus presbyter	439	bartholomæus Vespucius Florentinus	441
aurelianus clericus Remeñ	127	bartholomæus Vrbinas Augustinensis	285
aurelius Clemens Prudentius	38	bartholus Saxoferrateñ	258
ausonius eps Burdegaleñ	53	basilius Cæsareæ in Cappadocia episcopus	32
Azo Bononien	178	basilius Zanchus Bergomas	441
B Acciauius	439	basilianus Land ^o Placentin ^o	441
bachomius (alibi & Pachomius & Pachomius) abbas	38	Beatus Rhenanus	441
bachylus Corinthi eps	439	beda Natalis	442
bagoretus iuriconsultus	177	beda venerabilis presbyter	106
baldus Perusinus iurista	289	bellator presbyter	119
baptista Blasianus iurista	375	benedictus abbas, Benedictinorum omnium pater	89
baptista Ferrarieñ Carmel.	368	benedictus Aretinus	442
baptista Fulgosus	439	benedictus Capra Perusinus	365
baptista Guarinus Veroneñ	378	benedictus in Britannia abbas	105
baptista Mantuan ^o Carmel.	379	benedictus Stendel Halleñ	343
baptista Salensis Minor	387	beno cardinalis	442
barlaam Calaber	440	berengarius episcopus Beterensis	213
bartholomæ ^o Angl ^o Minor	258	bernardinus Caruaial	442
bartholomæus Argentari ^o	440	bernardinus Gadolus Brixian ^o ,	
bartholomæus Arnold ^o Vlingen	440		

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

abbas Camaldulensis	407	bonaguida Aretinus	179
bernardinus Senensis Minor	319	bonominus Clusonius	257
bernardus abbas Clarauallensis primus	151	bouslaus Hassenstein Teuto	396
bernardus abbas Cassinensis	246	Brigitta vidua	443
bernardus Benedictinus Cluniacensis	144	bruno archiepiscopus Ruth.	141
bernard ^o Benedictinus Corbeien sis	145	bruno eps Herbipolensis	134
bernardus Compostellanus	184	Burckardus eps Vormatiensis	133
bernardus de Busti	442	Cæsarius eps Arelatensis	103
bernardus Dorna	181	Cæsarius Heisterbacheñ	178
bernardus Iustinianus	344	caietanus Vicentinus	318
bernardus Lutzeburgus	442	calistus Placentinus	443
bernardus Parentinus Domincanus	245	calixtus Papa II.	150
bernardus Saracenus Venet.	443	campanus Lombardus	137
berno abbas Augiensis	133	cantus manualis author	135
bernoldus presbyter Constantiensis	142	carolus Aretinus	443
berthorius abbas	137	carolus Bouillus	416
bertramus eps Thefelicensis	267	carolus Phernandus Brugeñ	391
bertrandus Minor Cardinal.	225	carolus Verardus	443
bertramus presbyter	120	cassianus presbyter Massilien	52
bertrucius Bononiensis	443	cassiodorus abbas Rauenneñ.	94
beryllus episcopus Botrenus	16	catharina Senensis	443
bessarion Cardinalis Nicen ^o	337	Ceolfridus abbas	106
Blasius Andernari ^o Carmel.	278	cerealis eps Africanus	82
blondus Flavius Forliuieñ	316	Christianus Druthmarus Benedictinus	122
Boethius consul Romanus	89	christianus, imperatoris Frederici archicancellarius	168
bonauentura eps Albanensis	190	christodulus monachus	443
bonauentura Patauinus Augustinensis Cardinalis	232	chrophorus Ladinus Floren.	372
bonifacius archiepiscopus Moguntinus primus	108	chrophorus Logolius Paris.	418
bonifacius Ferrari ^o Carthus.	305	chrophorus Porsena Romanus, Guilhelmita	363
bonifacius papa primus	72	christophorus Richerius	443
bonifacius papa viij.	212	chromatius episcopus	444
		chrysothomus eps Byzatinus	47
		Cinus Symbaldus Pistorien.	237
		Claudius Altifiodorensis	444
		claudius Benedictinus	114

IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

claudianus presbyter	444	lis Prior III.	173
claudius seu Claudianus episcopus Viennens	81	cyrillus eps Alexandrinus	66
clemens I. papa	1	cyrillus episcopus Hierosol.	446
clemens papa V.	231	cyrus medicus Alexandrinus	80
clemens papa VI.	251	cyrus Theodor ^o Prodrom ^o	446
clemens presbyter Alexand.	10	D Ado eps Rothomagens	104
climachus abbas	22	damasus papa	31
Cœlestinus papa I.	65	daniel Barbatus Venetus	446
columbanus Scotus abbas	99	dantes Aligerus	224
commodianus	444	dauid Minorita	187
concordantiarum biblicarum author	209.210	Demetrius Cydonius	446
conradus Altzeius Teuto	267	desiderius Erasmus Rot.	447
conradus à Mure	444	dexter Pacianus	447
conradus Benedictinus Hirsaugiens	162	Didymus Alexandrinus	52
conradus Celtis Teuto	384	dinus de Garbo	220
conradus Collin Dñicanus	444	dinus Mugelanus	213
conradus de monte puellarum	270	diegus Hurtadus	447
conradus Halberstadius Dominicanus	209	diodorus eps Tarfens	448
conrad ^o Leontorius Teuto	384	dionysius Areopagita	1
conradus Peutingerus	445	dionysius Corinthius	8
conradus Rodenbergius Teuto	355	dionysius de Burgo S. Sepulchri	291
conradus Summerhait	445	dionysius eps Alexandrinus	19
conradus Zabernius Teuto	350	dionysius Exiguus abbas Rom.	92
constantinus Benedictinus	124	dionysius Rykel Carthusiens	332
cornelius papa ac martyr	17	Dominicus Bolan ^o Venetus	366
cosmus Paccius archieps	445	domiti ^o Calderin ^o Veronens	346
Crisolanus archiepiscopus Mediolanensis	168	dominicus de Dominicis, eps Torcellanus & Brixianus	354
crusianus Florentinus	223	dominicus Flandrus	421
Cuthebertus Tonstallus eps	445	dñicus Geminianus iurista	306
Cynthius Ioannes Bapt.	445	dominicus Mancinus	399
cyprianus eps Carthagineus	17	dñicus Nanus Mirabellius	448
cyrillus Carmelitarum generalis		donatus Acciaiolus	448
		donatus Bossius	448

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

dorotheus Græcus	448	eudoxia imperatrix	75
Dudëchinus presbyter	166	eugenius eps Carthagineus	83
durandellus Prædicator	448	eugypius abbas	88
durandus Porcianus Prædicator	234	euodius eps Africanus	66
		euodius eps Ticinens	91
		eusebius Cremoneus	64
E ckard ^o abbas Vraugiens	160	eusebius eps Emisenus	29
Eckardus Teuto Prædicator	221	eusebius eps Mediolanensis	76
eckebertus abbas Florinens secundus	169	eusebius Pamphili, Cæsariens in Palæstina episcopus	24
eckebertus clericus Leodiens	158	eusebius Sardus, episcopus Vercellens	449
Eduardus Leus	448	eustachius Bonauentura	190
Effrem seu Ephræm monach ^o	33	eustathius Beris in Syria, ac post Antiochiæ episcopus	27
Egelnotus archiepiscopus Cantuariens	135	euthimius Zygadenus	449
egesippus martyr	6	eutrandus diaconus Ticinens	130
Einardus seu Eginhartus	115	eutropius eps Valentinus	100
eitelwolfus de lapide Sueu ^o	390	eutropius presbyter	35
Elizabeth abbatisa Schonaugens	170	euzoius episcop ^o Cæsariens	449
Emondus, alibi Emundus	449	F Abianus iurista	449
emundus Benedictinus Cantuariens	157	fastidius eps Britannicus	65
Engelbertus abbas *Admontensis	160	faustinus presbyter	42
engelhardus Funck Teuto	388	faust ^o eps in Gallia Regiensis	484
Ephræm Græcus	449	faustus Italus Benedictinens	91
epiphanius eps Selybriæ	449	Felinus Sandeus Ferrariens	405
epiphanius Salaminæ in Cypro episcopus	41	felix Malleolus Heluetius	449
Erhardus Benedictinus	141	felix papa III.	85
ericus Benedictinus	125	felix Petantius	450
erueus Dominicanus	449	ferrand ^o diaconus Carthagineus	86
Esycius (aut Hesychius) presbyter	35	Flaualdus Benedictinus	132
Euagrius eps Antiochenus	37	flavianus eps Constantinop.	75
eucherius eps Lugdunens	71	florentius Volusenus	450
		florianus Petrin ^o Bononiens	317
		Froccud ^o episcop ^o Ermianensis (aut Her-)	93

IN TRITHEMI DE SCRIPTORIBVS

fortunatus eps Pictauiē	97	G abriel Byel Fraterculus	375
Franciscus Accolt ^o Aretin ^o	451	Gabriel Spoletanus Augu-	
franciscus Accursus	219	stinensis	294
franciscus Assisus Minorum in-		gaius	453
stitutor	178	gallus Teuto abbas	263
franciscus Bacho Carmel.	286	galterius eps Pictauiē	189
franciscus Barbarus Venet ^o	309	galterus Disse Carmelita	272
franciscus Capuanus astron-		galterus eps Magoleñ	189
mus	451	ganfredus Antifiodoren.	163
franciscus Craneveldius Nouio		ganfredus Tranus	206
magus	451	garsias Hispanus	212
franciscus Diedus Venetus	359	gasparinus grammaticus	297
franciscus Emericus medicus	451	gaspar Salgerus Minor	453
franciscus Macerata Minor	451	Gelasius papa I.	84
franciscus Maronis Minor	232	geminus presbyter Antioch.	453
franciscus Martini Carmelita	266	gemma Frisus medicus	453
franciscus Mataracius Perusinus		gennadius eps Constantinop.	80
	399	gēnadius presbyter Massilieñ	84
franciscus Maturancius	451	gennadius Scholarius	453
franciscus Niger Venetus	366	gentilis Fulginas	224
franciscus Petrarcha	252	georgius Burbachius Teuto	346
franciscus Philolphus Tolenti-		georgius Collimitius Tanteste-	
nas	352	rus	454
franciscus Platęus Minor	285	georgius Gēmingus Teuto	375
franciscus Romęus Dñicanus	451	georgius Merula Alexandrinus	
franciscus Titelmannus Minor			406
	451	georgius Molitorius Nurember	
franciscus Valeriola medicus	452	gensis	356
franciscus Vatablus	452	georgius monachus Gręcus	454
franciscus Zabarellus Patauinus		georgius Trapezuntius	317
	294	georgius Valla Placētinus	377
frāco abbas Halfigemeñ	155	georgius Wicelius	454
frāco scholasticus Leodieñ	144	gerardus Bononieñ Carmel.	225
freculphus eps Lexouieñ	114	gerardus de Senis August.	248
fridericus Nausea episcopus Vi-		gerardus Elten Teuto	349
ennensis	452	gerardus eps Sauonen.	249
Fulgentius eps Ruspensis	85	gerardus Magnus	265
fulpertus eps Carnoteñ	134	gerardus Odo Minor	226

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

gerardus S. Quintini in insula		gregorius papa III.	109
monachus	204	gregorius priarcha Cypri	458
gerardus Stredā Carthusiē.	320	Guarinus Veroneñ	325
gerardus Teuto Dñicanus	215	guericus abbas Ignaiceñ	241
gerardus Zutphanien.	273	guido Bayphius	206
germanus Brixius	457	guido Benedictinus	155
germanus Archiepiscopus Con-		guido Bonatus seu Bonactus	458
stantinopolitanus	457	guido Carthusiæ maioris Prior	
gertrudis virgo religiosa	457	quintus	159
geruasius Riccobaldus	457	guido Ebroiceñ Dñicanus	420
Gilbertus abbas	173	guido eps Ferrarieñ	225
gilbertus eps Pictauiē	156	guido Perpinianus, episcopus	
giselbertus Benedictinus	148	Maioricensis & Eluensis	229
Glossæ interlinealis ac margina-		guido Rauennas	458
lis author	152	guido Rhoterius	238
glossæ ordinariæ author	119	guido Suzarien.	185
Godefridus Viterbieñ presbyter		guilhelmus abbas Hirsaugiē.	147
	169	guilhelmus abbas sancti Theo-	
godelbertus presbyter	88	derici	161
godesca ¹ c ^o Meschede Teuto	343	guilhelmus Aqsgranē, Teuto	369
Gratiadeus Dñicanus	457	guilhelmus Benedictinus Halflii	
gratianus Benedictin ^o Bonon si-		gemenis	218
ue Classensis	157	guilhelmus Budæus Parisiē.	412
gregorius archieps Cōstañ	457	guilhelmus Calisfordiensis Car	
gregorius Ariminus Augusti-		melita	266
nensis	252	guilhelmus Castellus (seu Casta	
gregorius Beticus Iliberi eps	458	lius) Gallus	413
gregorius eps Antioch.	458	guilhelmus Copus Basileeñ	415
gregorius episcopus Emisenus		guilhelmus de Cumo	220
seu Nyssenus	33	guilhelmus Duranti, episcopus	
gregorius eps Nazianzenus	34	Minaceñ	202
gregorius eps Neocesariē	17	guilhelmus eps Antifiodorē.	172
gregorius eps Thuroneñ	98	guilhelmus eps Parisiensis	201
gregorius metropolitanus Co-		guilhelmus Forleon Minor	341
rinthius	458	guilhelmus Gallus Dionysiē.	179
gregorius Olympiadas	458	guilhelmus Guarro Minor	205
gregorius papa I.	95	guilhelmus Kaiothus Domini-	
gregorius papa II.	108	canus	244

IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

guilhelmus Lamarensis Minor 204	hēricus Andernac ^o Carmel. 278
guilhelmus Laudinius abbas Pi ctauieñ 222	hēricus archiepiscopus *Ebredi- nensis 189
guilhelm ^o Lugduneñ ep̄s 203	henricus Arnoldi Saxo Carthu- sienfis 360
guilhelmus Mara Neutrius 419	henricus Bebelius Teuto 459
guilhelmus Mandagoti, archie- piscopus Ebreduneñ 212	henricus Boyc Brito 271
guilhelmus Ockam Minor 233	henricus Bruxellensis Benedicti- nus 221
guilhelmus Oppenbachius 275	hēricus Cosueldi ^o Carthusi. 287
guilhelmus Peralt Dñicanus 211	henricus de Hassia iunior, Car- thusiensis 302
guilhelm ^o Placēt ^o medic ^o 201	hēricus Dolēdorpi ^o Carmel. 263
guilhelmus Putean ^o medic ^o 458	henricus Erfordius Teuto 255
guilhelmus Quercinus 417	henricus Euta Teuto 277
guilhelm ^o Samuc ^o Carmel. 204	henricus Euticus Teuto 390
guimūd ^o archiep̄s Auersan ^o 136	henricus Gandauus 208
guntherus Benedictinus Eluo- nensis 148	henricus Gaudensis Teuto 312
H Adrianus Cardinalis Bato niensis 459	hēricus Glarean ^o Heluetius 459
hambaldus Roman. 208	henricus Gorrickem Teuto 328
haymo Anglicus Minor 200	henricus Gulpen abbas 311
haymo Bedæ frater 459	henricus Hachenburgius Domi- nicanus 288
haymo ep̄s Halberstaten. III. 113	henricus Herphius Minor 331
hamularius Fortunatus archie- piscopus Treuiren. 116	henricus Kalkar Carthusi. 269
hamulus ep̄s Lugdunen. 120	henricus Kaltysen archiepisco- pus Nydrasien. & Casariē. 326
haringus Sifridi Sinnama 381	hēricus Langenstein Teuto 276
hartmannus Scedel Nurember- gensis 401	henricus Northeimē. Teuto 397
Heimericus Campius Teuto 316	henricus Pirus Coloniē. & Car- thusiensis 345
helias Regnier 393	henricus Prudens Carthusi. 358
heliodoros presbyter 51	hēricus Suso Dominicanus 460
heliodoros psbyter Antioch. 459	henricus Vrimarius 241
helmandus monachus Frigidi montis 173	henricus Werlius Minor 322
helericus Benedictinus 137	heraclides monachus 40
	herenus de Boyo Carmel. 235
	herigerus abbas Bñdictinus 131

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

hermānus Contractus ex comi- tibus de Veringen 136	honoratus Augustodunensis pre- sbyter 149
hermannus Petra Carthuf. 301	hormisda Papa 91
hermannus Schildius Augusti- nianus 243	Hubertin ^o Casalius Minor 217
hermannus Torrentinus 460	hubertinus Clericus Crescenti- nas 369
hermannus Vuestphalus mona- chus Cistertiensis 319	hubertus Leonardus episcopus Dariensis 374
hermas Pastor 460	hugbaldus Benedictinus 123
hermolauus Barbar ^o archiepisco- pus Aquilegiensis 363	hugo Barchinonensis Prædica- tor 186
Hieronymus Bagolinus 460	hugo (Victorius) de S. Victore, canonicus regularis 152
hieronymus Balbus 395	hugo Eterianus 168
hieronymus Cardanus 460	hugo monachus Corbeiēsis 158
hieronymus Donat ^o Venet ^o 392	hugo Selestadius Teuto 282
hieronymus Ferrariensis Domi- nicanus 407	hugo Senensis medicus 312
hieronymus Fracastorius 461	hugolinus patriarcha Constan- tinopolitanus 208
hieronymus Gebuilerus 461	humbertus Benedictinus 139
hieronymus Paduanus 399	humbertus Prædicator 187
hieronymus S. presbyter eremi- ta 42	hupertus de Bonacurso 182
hilarius episcopus Arelatensis 72	
hilarius episcopus Pictauieñsis 30	I acob ^o Altauillan ^o Teuto 259
hilarius Papa 76	iacobus archiepiscopus Nea- polititanus 220
hildebertus episcopus Cenoma- nensis, post etiam Thuronensis archiepiscopus 145	iacobus Arenarius Parmeñ 216
hildefonfus episcopus Toleti 23	iacobus Baldeuinus 186
hildegardis abbatissa 170	iacobus Beluisius 203
hildouinus episcop ^o Laudociē- sis, postea Veronensis, ac postre- mum Mediolanensis 128	iacobus comes Purlilianus 462
hilduinus abbas 115	iacobus episcopus Genuēsis 209
hincmarus archiepiscopus Re- mensis 116	iacobus Faber Stapulensis 411
hippolytus episcopus 16	iacobus Forliuieñ medicus 311
Honorat ^o episcop ^o Massilieñ 461	iacob ^o Gruytrode Carthuf. 340
	iacobus Haselbachi ^o Teuto 283
	iacobus Henrichmannus 462
	iacobus Hochstratus Domini- canus 461

IN TRITHEMI DE SCRIPTORIBVS

iacobus Iunterbuck Carthu.	329	ignatius diaconus Constantino	
iacob ⁹ Locher Philomusus	462	politanus	464
iacobus Lufanna Dñicanus	266	Innocentius papa 1.	64
iacobus Magn ⁹ Augustinen.	279	innocentius papa 3.	172
iacobus Monachus Græcus	461	innocentius papa 4.	184
iacobus Peretz episcopus Chri-		innocentius papa 5.	199
stopolitanus	465	innocentius papa 8.	464
iacobus Pergomen. eremita Au-		Ioachim abbas Florentinus	164
gustinensis	375	ioachimus Perioni ⁹ Gallus	464
iacobus Picoloninus Card.	462	ioannes Atrocianus	464
iacobus Rauennas natione Lo-		ioannes Aurbach Teuto	291
tharingus	217	ioannes Baptista Egnatius	464
iacobus Sapiens, episcopus Ni-		ioānes Bernardus Felicianus	465
sebenus	25	ioannes Cæsarius Iuliacen.	ib.
iacobus Spiegel Teuto	463	ioannes Cochleus Norimbergē-	ibid.
iacobus Sprenger Teuto	400	fis	
iacobus Sadoletus episcop ⁹ Car-		ioannes Cono Norimber.	466
pentoracensis	462	ioannes Chrysoft. Zāchus	465
iacobus Stralenius Teuto	366	ioānes Despauterius	466
iacobus Theramus	275	ioannes Dietenbergius	ibid.
iacobus Thessalonius Domini-		ioannes Driedon theologus ibi.	
canus	283	ioannes Eccius theologus clarif-	
iacobus Tufanus Gallus	463	simus	467
iacobus Vitriac ⁹ episcop. Acho-		ioannes Fabri, episcopus in Au-	
nensis	179	stria Viennensis	ibid.
iacobus Vuimphelingus (id est,		ioannes Fischerus episcopus in	
Vexillius) Teuto	387	Anglia Roffensis	468
iacobus Zenus episcopus Pata-		ioānes Hoffmeister Augustinen	
uinus	341	fis	ibidē
ianus Parrhasi ⁹ Cōsentinus	463	ioānes Lanspergius Bauarus, p-	
ianus Vitalis Panormitanus	463	fessione Carthusiensis	ibi.
iason Maynus Mediolanensis se-		ioannes Lodouicus Viues	469
nator ducalis	371	ioannes Manardus medicus	ib.
Idacius Hispanus insignis	464	ioannes Murmellius Ruramun-	
idacius Lemicensis in Hispania		densis	470
episcopus	69	ioānes Naclerus p̄positus Tu-	
Ignatius Antiochię episcopus &		bingensis	ibidem
martyr	5	ioannes Pesselius Tilensis, Domi-	

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

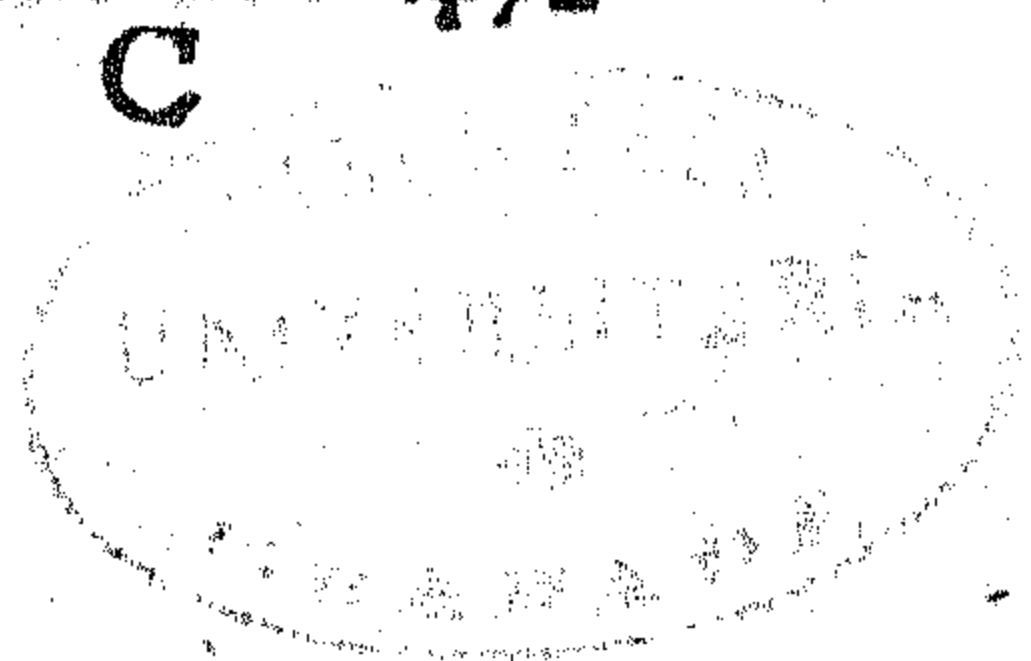
nicanor ⁹ Prouincialis	470	iohānes Campsceñ Carmel.	280
ioannes Rauisus Niuernen.	470	iohannes Canonicus Minor	234
ioannes Ruellius medicus	471	iohannes Capnion (seu Reuch-	
ioannes Simoneta Calaber	471	lin) Phorcensis	385
ioannes Stella Venetus	471	iohānes Cappadox, ep̄s Constā-	
ioannes Vdalrici Dñicanus	468	tinopolitanus	100
iohannes (sic em̄ Iohannes suos		iohannes Capreolus	287
Tritthem ⁹ descripsit) abbas		iohannes Cassianus Scytha	52
Bauonensis	278	iohannes Christophori, Domi-	
iohannes abbas Niuicellen.	340	nicanus	207
iohannes Alerius Carmelita	236	iohannes Chrysoxas Damasce-	
iohānes Andreas Bononien.	236	nus	110
iohānes Andreas episcopus Ale-		iohannes Chrysoftomus episco-	
riensis	365	pus Constantinop.	47
iohannes Arūdo episcopus Vsbī		iohannes Climachus	22
tensis	376	iohannes Columna Rom.	226
iohānes Bacho Carmelita	250	iohannes Cōsobrinus Carm.	358
iohannes Balistarij Carmel.	261	iohannes Damascenus	39
iohānes Bartholus Parisien.	414	iohannes Dancus Saxo	239
iohānes Beetz Carmelita	347	iohannes de Abbatis villa, archi-	
iohānes Beka, clericus Traiecten-		episcopus Bisuntinus	182
fis	252	iohannes de Deo	185
iohannes Beleth	174	iohannes de Lapide Carthusien-	
iohannes Bertachinus	327	fis	370
iohānes Bertram Teuto	380	iohannes de Lutria Teuto	350
iohannes Blanoscus	185	iohannes de Parma Minor	207
iohannes Blomendal Minor	238	iohannes de regio mōte	348
iohānes Bocatius Florentin.	261	iohānes de Rupe scissa Francisca-	
iohannes Bosianus	176	nus	249
iohānes Brāmmart Carmel.	255	iohannes de Turre cremata, Do-	
iohānes Britannicus Palatiolen-		minicanus	332
fis	368	iohānes diaconus Roman.	121
iohānes Bromyard Dominica-		iohannes Dieppurg	308
nus	277	iohannes Dominicus cardinalis	
iohannes Calderinus Bonoñ.	239	Ragusinus	295
iohānes Camerari ⁹ de Dalburg,		iohannes Dorstenius Teuto	352
episcopus Vormatiensis	377	iohānes Duns Scot ⁹ Minor	214
iohannes Cāpcius Bononien.	365	iohannes Durenus Minor	281

IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

iohannes Dusseldorpius Carmelita	401	iohannes Maronis Carmel.	265
iohannes Eligerus Teuto	250	iohannes Mechlinius Teuto	352
iohannes episcopus Carnoti	166	iohannes Milbachi ⁹ Teuto	376
iohannes episcop ⁹ Hierosol.	65	iohannes monachus Castellen.	
iohānes episcop ⁹ Lōbariēsis	293	in dicecesi Eisteten.	270
iohannes Erfordius Minor	255	iohannes Nider Prædicator	314
iohānes Erigena monachus	119	iohannes Noblet Carmel.	315.
iohannes Ernesti Teuto	321	iohannes Palomar	296
iohannes Esculanus Minor	199	iohannes papa XXI.	201
iohannes Estuidi Anglus	245	iohannes Parisiensis Dominica-	
iohānes Friburgus, episcop ⁹ Bof-		nus	210
finensis	185	iohannes Pheffer Teuto	368
iohannes Fust Carmelita	265	iohannes Picus comes Mirandu-	
iohannes Gauuer Carmelita	319	læ	385
iohannes Geminianus Domini-		iohannes Plaetz Teuto	308
canus	216	iohānes presbyter Antiochenus	
iohannes Gerson	302	85	
iohānes Gluel Carmelita	277	iohannes Phernandus Flandrus	
iohannes Golein Carmelita	265	352	
iohannes Gothus episcopus Ge-		iohānes Ragusi ⁹ Prædicator	316
rundensis	101	iohannes Regnius Carmel.	236
iohannes Gritsch Basileensis	314	iohannes Rode abbas	325
iohānes Grossus Carmelita	274	iohannes Rupella Minor	188
iohānes Hagen Carthusiēsis	338	iohannes Rusbrock	271
iohannes Hildesheimensis Car-		iohannes Saxonius Minor	248
melita	262	iohannes Saxus Minor	254
iohānes Hisdinius Iohānita	275	iohannes Schodehouensis Car-	
iohānes Horit archidiacon ⁹	169	melita	271
iohannes Imenhusen Teuto	259	iohannes Sconhouen Teuto	318
iohannes Imola Bononiēsis	298	iohannes Scotus Benedictin ⁹	115
iohānes Kanneman Minor	329	iohannes Soreth Carmel.	349
iohānes Keifersbergi ⁹ Teuto	382	iohannes Stephanus episcopus	
iohannes Langer presbyter Vra-		Vercellen. & cardinalis	418
titlauenensis	388	iohānes Tacesphale Anglus	256
iohannes Lignierus	238	iohānes Tagautius medicus	471
iohannes Lignianus	281	iohānes Tambachus Teuto	260
iohannes Marlianus	315	iohannes Thaulerus Dominica-	
		nus	472

IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

iohannes Teneramundanus Car-		iustinianus imp. Magnus	92
thusiensis	297	iustinus martyr	6
iohannes Tholofus Franco	400	iustus, Orgelitanus ep̄s	95
iohānes Thurotz Pannoni ⁹	398	iuuenius presbyter Hispanus	27
iohannes Tinctorius Coloñ	346	L Actantius Firmianus	24
iohannes Tortellius	300	lambertus Montius	472
iohānes Tritthemi ⁹ abbas Span-		lampertinus Rampo	212
heimensis	402	landulph ⁹ Colūna Romāñ	472
iohānes Valeis siue Galeñ	202	lanfrācus archiep̄s Cātuariē.	140
iohānes Venetus Carthusiē.	376	lanfrancus Orianus	328
iohānes Walsgrām Carmel.	254	lapus Castellio abbas	241
iohannes Werdenen. Minor	279	laurentius Bonicontrius	382
iohānes Zacharias Erfordiē.	293	laurentius Burellus Carmel.	372
ionas Scotus discipul ⁹ sancti Co-		laurētius Calcanus Brixian ⁹	351
lumbani	101	laurētius Geruasii Dñican ⁹	420
iordanus Gothorum ep̄s	91	laurentius Iustinianus patriar-	
iordanus Prædicatorij ordinis		cha Venetus	289
Prior generalis	180	laurentius Valla	300
iordanus Teuto Augustinē.	288	lazarus Baysius Gallus	472
iosephus Iudæus	5	Leander ep̄s Hispalensis	96
Irenæus ep̄s Lugdunensis	9	leo papa I.	74
Isaac monachus	471	leo papa II.	104
isaac presbyter Antiochenus	71	leo papa III.	115
isidorus ep̄s Cordubensis	62	leo papa IX.	138
isidorus iunior ep̄s Hispalen.	102	leo Tuscus, Emanuelis imp. ab-	
isuardus Benedictinus	111	epistolis	168
Iudocus Badius Gandensis	395	leonardus Aretinus	298
iudocus Beiffelii Teuto	394	leonardus Chifanus Minor	261
iudocus Calwe Sueuus	361	leonard ⁹ de Vtino Dñicanus	325
iudocus Clichtoucus Neoportu-		leonardus Iacchinus, seu Giachi-	
ensis	415	nus, medicus	472
iulianus ep̄s Campanus	64	leontius, Neapolitan ⁹ in Cypro	
iulianus ep̄s Toletanus	79	episcopus	101
iulius Aphricanus	17	leporius presbyter	69
iunianus Mai ⁹ Parthenop ⁹	364	Lician ⁹ Carthaginis Spartariæ	
iunilius ep̄s Africanus	74	episcopus	100
iuo ep̄s Carnotensis	145	liliius Aegidius Tifernas	475
iustinianus ep̄s Valentinus	95	liliius Gregorius Gyraldus	472



IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

linus papa	4	marfilius Ficinus Floren	367
lippus Brandelinus Aurelius Au		marfilius Ingen Anglus	269
gustiniensis	473	martinus eps in Gallia	99
Lucas abbas motis S. Cornelij	18	martinus Fanus	219
lucas Paduanus Minor	209	martinus Polichius	475
lucianus Matuan ^o Bndictin.	473	martinus Prædicator pœnitent-	
lucianus Nicomediens ^o eps	21	tiarius	226 (475)
lucianus presbyter Hierosol.	52	matthæus Aulæregiæ monach ^o	
lucius Ioannes Scoppa	473	matthæus Bossus Veronen	406
ludouicus Bigus Ferrariens	473	matthæus Cracouius	264
ludouicus Brunus Italus	399	matthæus Curtius medicus	475
ludouicus Donatus episcopus		matthæ ^o de Aq̄spōta Minor	211
Pergomensis	355	matthæus Ebroicens ^o Prædic.	420
ludouicus Pontanus Rom.	315	matthæus Palmerius Floren	320
lupoldus eps Bambergens	240	matthæus Philadelphiensis, me-	
lupoldus Teuto Carthuf.	243	tropolitanus Ephesi	475
lupus Oliuetus Hispanus	306	matthæ ^o Syluatic ^o Matuan ^o	234
lupus Seruatus presbyter	119	mauricius eps Parisiens	174
M Acari ^o eremita Aegy.	42	maximus eps Cæsaraugustens	101
macrobius presbyter	51	maximus eps Constantinop.	38
magetinus archieps	474	maximus eps Taurinens	63
mamertus eps Viennens	81	Mechtildis Benedictina	475
malchion presbyter Antio.	20	melciades	10
maphæus Vegius	307	melito Sarden ^o eps	7
marbodus eps Redenens	142	methodius Olympi in Lycia, &	
marcellus eps Ancyranus	474	post Tyri episcopus	26
marcell ^o S. Petri discipul ^o	3	Michael Angrianus Carmel.	271
marc ^o Antoni ^o Antimach ^o	474	michael Cæsenas Minor	225
marcus Antonius Sabellicus	373	michael Herbrant Durenfis Car	
marcus Benedictinus poeta	97	melita	286
marcus Hieronymus Vida	474	michael Massa Augustinens	253
marc ^o Marul ^o seu Marullus	474	michael Mediolanens Minor	357
marcus Vigerius	474	michael Ritus Neapol.	475
marianus Benedictinus	142	milo Benedictinus	123
marianus Zinizanensis eremita		minutius Felix	15
Augustinensis	404	Monaldus Minor	237
marinus Sanutus Venetus	407	modestus	9
marius Philelphus	353	Museus presbyter Massiliens	79

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

N Emefrus eps	476	nicolaus Villagog. Rhodiensis	
Nicasi ^o de Voerda Mechli		miles	477
nienfis cæcus	362	nicola ^o Wachenheim Teuto	357
niceas Romacianens eps	61	nilus vir sanctus	477
nicephorus Blemmida	476	Notgerus eps Leodiens	128
nicolaus Beraldus	476	nouatianus	19
nicolaus Bibereñ	210	O Ctauianus Mirandula ca-	
nicolaus Borbonius	476	nonicus regularis	478
nicolaus Clemengis	292	Odericus Minor	232
nicolaus Clenardus	477	odilo abbas Cluniacens	134
nicola ^o Crucenachius Teuto	361	odo abbas Cluniacens	126
nicolaus Cusa episcopus Brixi-		odo eps Cameracens	157
nensis	324	odofredus Beneuentanus	183
nicolaus Dathus	477	Oldradus Laudanus Italus	238
nicola ^o Dinckelspule Teuto	295	olympi odoros paraphrastes	478
nicolaus Donis Teuto Benedicti		olympus Hispanus eps	478
nus	345	Omnibonus Leonicens	308
nicolaus Dorbellus Minor	330	Oriestesis eremita Aegyptius	51
nicolaus Dorhin Carmel.	256	origenes Adamantius	12
nicolaus Floren medicus	281	orontius Fineus Delphinus	478
nicolaus Gallicus Carmel.	211	orosius presbyter Hispanus	62
nicolaus Gorra Prædicator	274	Osbertus Anglus Carmel.	245
nicolaus Lackman Minor	317	osbertus Benedictinus	134
nicolaus Leonicens	409	osius eps Cordubens	68
nicolaus Lyranus Minor	227	Otfridus Benedictinus	125
nicolaus Mutinens iurista	240	otto eps Frisingens	200
nicolaus Neapolitanus	216	P Acianus eps Barcilona	478
nicolaus papa I.	121	paduanus Grassus	478
nicolaus papa III.	212	palladius Hybernens eps	66
nicola ^o Perotus (alibi Perottus)		pamphilus martyr	20
episcopus Sipontinus	347	pantaleon Vercellens. medic ^o	478
nicolaus Ritzo Carmel.	268	papias Hierapolitanus eps	6
nicola ^o S. Crucis in Austria mo-		papias Lōbard ^o grāmaticus	174
nachus	284	paschasinus eps Siciliens	74
nicolaus Saguntinus	477	paschasi ^o diaconus Romanus	87
nicolaus Siculus abbas Mona-		paschasius Ratbertus abbas	125
centis	314	paterius notarius Rom.	99
nicolaus Sufatus Teuto	313	paulinus eps Nolensis	61

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

paulus Belmissenus Bonoñ	479	diolanensis	235
paulus Cassinas monachus	111	petrus Cantor Parisien.	175
paulus Cortesius	479	petrus Casa Lemouicen.	244
paulus de Castro	310	petrus Crinitus	481
paulus de sancta Maria, episcopus Burgenfis	306	petrus Dacus astronomus	216
paulus Lyazarius	240	petrus Damiani, episcopus Ostiensis	140
paulus Niauis Teuto	396	petrus de Bella Parthica	213
paulus Pannonius presbyter	71	petrus de Colle Minor	318
paulus Perusinus Carmel.	244	petrus de Riga Remeñ	163
paulus Perusinus iurista	257	petrus Dominicanus, Prior Provincialis	199
paulus Ricus Israelita	479	petrus eps Rauenneñ	75
paulus Soncinnas	421	petrus Galatinus Minor	481
paulus Venetus Augustiñ	282	petrus Gyllius Gallus	481
Petronius eps Bonoñ	38	petrus Hispanus seu Iohannes papa XXI.	201
petrus abbas Cluniaceñ	175	petrus Lombardus episcopus Parisiensis	159
petrus Abelardus Gallus	161	petrus Martyr Anglerius	481
petrus Aliacus, episcopus Cameracensis	291	petrus Maurocen ^o Cardinal.	295
petrus Alphonfus	149	petrus Mosellanus Teuto	482
petrus Aluernus Dñicanus	480	petrus Numagen Treuireñ	482
petrus Ancharanus	290	petrus Paludan ^o Prædicator	239
petrus Aponus Patauinus	230	petrus Paulus Vergerius	307
petrus archieps Senonen	177	petrus Perpinianus Rimus	231
petrus Bembus Cardinalis	480	petrus presbyter Edessenus	78
petrus Berthorius (seu Bercharius) Benedictinus	260	petrus presbyter Treceñ	160
petrus Blesensis	167	Petrus Raimundi Carmel.	246
petrus Blomeuēna Carthu.	480	petrus Rogerius abbas	251
petrus Boherius abbas	259	petr ^o Rosenheim Bñdictin ^o	296
petrus Bonomus Tergestin ^o	385	petrus Saxo Minor	223
petrus Bruniquellius, episcopus nouæ ciuitatis	288	petrus Scotus Argentineñ	362
petrus Brutus episcopus Catherensis	369	petrus Spireñ, eremitanus Augustinensis	286
petrus Burrus Flandrus	410	petrus Tarantafius seu Innocentius papa V.	199
petrus Candius Minor, episcopus Nouariensis, aq post Me-		petrus Tataretus Parisien	482

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

petrus Thomas Carmelita, episcopus Pacensis	258	Primasius eps Africanus	75
Petrus Victor, seu Victorius	482	priscianus grammaticus	97
petrus Vinea cancellarius	180	proba, Adelphi proconsulis coniunx	72
petrus Verberius Minor, archiepiscopus Aquensis	223	proclus eps Constantinop.	484
petrus Vnzola Bononiēsis	331	prosper Calanus Hetruscus	484
Philastrius eps Brixienfis	37	prosper episcopus Rheginen.	77
phileas episcopus Thebaidis	22	proterius eps Alexandrinus	74
philippus abbas Otterburg.	280	prudentius poeta	38
philipp ^o Beroaldus Bonon.	408	Publius Faustus Andrelinus	484
philippus Callimachus Flor.	395	Quadratus Athenien. episcop ^o	7
philippus cancellarius Paris.	191	R Abanus Maurus archiepiscopus Moguntinus	117
philippus Decius Mediolan.	485	radulphus Flauiacēsis	129
philippus Cretensis	9	raimundus (alij per y scribunt) de penna forti, Cathalanus	182
philippus Ferrarius, episcop ^o Parisiensis	272	raimūdu Sebeide Hispanus	309
philippus Galterius Minor	274	raphael Cumanus	297
philippus Pergami ^o Bened.	252	raphael Fulgosus Placentin.	296
philippus presbyter	70	raphael Regius Volaterranus	382 485
philo Iudæus	4	ratherius eps Veronenfis	128
philothæus patriarcha Constantinopolitanus	483	rathbodus eps Traiecten.	126
philotus Riboti Carmelita	268	raymundus Barchinonenfis	485
photius patriarcha	483	raymūdu Lullus seu Lulli ^o	485
Pierius presbyter Alexand.	21	Regino abbas Prumiensis	127
pileus Modicensis	176	reinardus Frōthouen Domini-	
pinytus Cretensis episcopus	483	pius papa II.	327
Placentinus iurisconsultus	177	Placentinus iurisconsultus	177
Pogius Florentinus	299	Pogius Florentinus	299
polycarpus Smyrnæ episcop.	485	polydorus Virgilius Vrbin.	484
polydorus Virgilius Vrbin.	484	pomerius Maurus	484
pomerius Maurus	484	ponticus Virmius Taruisin.	408
ponticus Virmius Taruisin.	408	pontius Cypriani discipulus	18
pontius Cypriani discipulus	18	possidonius Afer episcop ^o Calamensis	65
possidonius Afer episcop ^o Calamensis	65	rhodon Asianus	10

IN TRITHEMI DE SCRIPTORIBVS

Richardus archieps Ardmacen-	264	rupertus Gallus Carmelita	251
sis		ruptus Holkot Prædicator	256
richardus archieps Remensis	204	rupertus Prædicator	255
richardus Benedictinus Clunia-		rufinus presbyter Aqlegien.	47
centis	165	rupertus Rufius Minor	200
richardus de S. Victore	158	rusticus diaconus	487
richardus eps Dilmelmēn	254	rutgerus Venra canonicus regu-	
richardus Florentinus Dñicanus	485	laris	395
richardus Lauinhā Carmel.	279	Abatius episcopus	78
richardus Madefcoñ Carm.	269	Sæbadius Agenni episc.	488
richardus Malumbra	222	Salmonius Macrinus	487
richardus Mediauillan Minor	210	saluianus presbyter Massiliē.	80
richardus Perufinus	486	samuel presbyter Edessenus	80
richardus Senensis, Cardin.	215	sanctes(alibi Sātes)Arduinus Pi-	
Robertus Ketenē,Britānus	486	laurensis	313
robertus Stephanus Gallus	486	santes Pagninus Dñicanus	487
rodericus episcopus Samorē.	342	saxo Gramaticus Sicelaud.	487
rodolphus Langius	390	Sebastianus Aquitanus	488
rofredus Beneuentanus	177	sebastianus Murrho Colm.	391
rogerius Benedictinus	138	sebastianus Ticio, aliās Brāt, Ar-	
rolandinus Romanciensis	184	gentinensis	385
romulus Amasus	487	sedulius presbyter ac poeta	69
rosuida sanctimonialis	165	seneca philosophus	2
Rudbertus à Mosham	486	serapion episcopus Antioch.	11
rudolphus abbas Trudonen.	155	serapion eps Thomuscensis	29
rudolphus Agricola Friso	359	sertorius Fortanerus Minor, ar-	
rudolphus Bruxellanus Sueu	312	chiepiscopus Rauennen.	247
ruggadus episcopus Metensis	112	seruusdei episcopus	82
rupertus abbas Cassinensis	135	seuerianus eps Gauellensis	50
rupertus abbas Limpurgen.	154	seuerinus Boethius martyr	89
rupertus abbas Remigiensis	165	seuerus eps Malacitanus	100
rupertus abbas Tuitiensis	154	seuerus Sulpitius presbyter	52
rupertus Bobius	181	Sibertus Beca Geldri, Carmeli-	
ruptus de Licio, episcopus Aqu-		tae Prior Prouincialis	231
lae, seu Aquiliae	367	sidonius episcopus Auernorē	81
rupertus eps Linconiensis	166	sifridus Teuto Dñicanus, episco-	
rupertus Francorē rex	131	pus Cyrenensis	345
rupertus Gaguinus Gallus	380	sigebertus monachus Benedicti-	

ECCLESIASTICIS LIBRVM, INDEX.

nus Gemblacensis	150	theodericus Benedictinus	149
simō de Cassia Augustinen.	247	theodericus Herxen Teuto	354
simon de Cremona Augustinen-		theodericus Osenbruc Minor	398
sis	246	theodericus Vlfenius Friso	401
simon monachus Hassligemē.	214	theodolus(recti forte Theodu-	
simon Spirensis Carmelita	247	lus) Cœlesyriæ episcopus	83
simon Tornacus	195	theodoricus Adamæus	490
simplicianus eps Mediolanen.	62	theodoricus episcopus in Persi-	
simplicius papa	81	de Cyrenensis	65
siricius papa	65	theodorus Ancyranus episc.	67
sixtus papa 4.	357	theodorus archieps Cantua.	104
Smaragdus abbas	129	theodorus diaconus	490
Socrates historicus Græcus	68	theodorus eremita Aegypti	51
sophronius Græcus	488	theodorus Gaza Theffalon.	350
Stephanus Anglicus	176	theodorus Heracleæ in Thracia	
stephanus de Caieta Neapolita-		episcopus	29
nus	355	theodorus presbyter Antioch.	51
stephanus Doletus Aurelius	488	theodotion Ephesus	10
stephanus eps Leodiensis	128	theodulphus eps Aurelianen.	114
stephanus Herrandus episcopus		theophanes episcopus Niceæ	490
Halberstatensis	151	theophilus Cæsareæ in Palæstina	
stephanus Hoesst Laudēburg.	344	episcopus	490
stephanus Petringon	267	theophilus 6. eps Antiochiæ	8
stephanus Prouincianus	236	theophilus xxvij. episcopus Ale-	
strabo Bedæ frater	459	xandriæ	41
strabus monachus Fuldenfis	119	theophylactus archiepiscopus Bul-	
Sulpitius presbyter	52	gariæ	490
Syluester Prieri Prædicator	420	theotimus Tomorum in Scythia	
symmachus cõsul Romanus	87	episcopus	490
symmachus papa	87	thomas Aquinas	195
symphorianus Cæpegus	489	thomas Argētinus Augustini.	254
synesius eps Ptolemaidensis	489	thomas Branduandinus	490
Thasianus hæresiarcha	8	thomas Cantipratus	198
Tertullianus presbyter	11	thomas Garbius Florētinus	249
Thadæus Florentinus medi-		thomas Gualensis Dñicanus	280
cus	206	thomas Kempēsis Teuto, cano-	
theodericus abbas Bñdictin	175	nus regularis	284
theodericus abbas Trudonē.	148	thomas Linacer Anglus	491

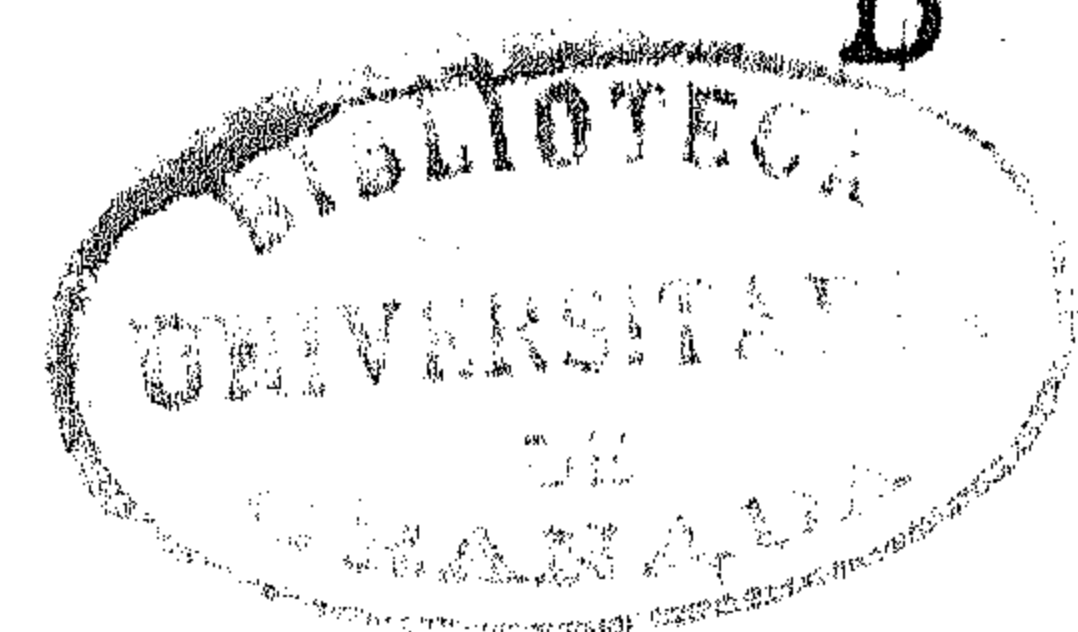
IN TRITHEMII DE SCRIPTORIBVS

thomas Lombe Carmelita	268	victorinus Apher rhetor	30
thomas Morus Anglus	491	victorinus Aquitanicus	78
thomas Murner Argentin.	491	victorinus Massiliensis rhetor	70
thomas Vius Caietanus	490	victorinus episc. Pictauiensis	20
thomas Vualden Carmel.	309	vigilius diaconus	68
thomasinus Ferrariensis Domi-		vigilius episcopus	493
nicanus	283	vigilius martyr & episcopus Tri-	
Ticonius Afer	40	dentinus	493
Tilmānus Aquensis Carm.	257	vincētius Ferrarius Dñican.	305
tilmānus canonicus regularis, p-		vincētius Gallus Prædicator	187
positus Rauengirsburgē.	360	vincentius Gruner	290
tilmannus Hachenbergensis Mi-		vincētius presbyter Gallus	79
nor	281	vincētius presbyter Lyrineñ	70
tilmannus Sibergius Dñicanus,		vitellius Afer	50
hereticę prauitat. inq̄sitor	492	vitus Amerbachius Teuto	493
timotheus episcopus	491	Vlpius Friso	493
titus episcopus Botrenus seu Bo-		Vrbanus Bellunēsis Minor	494
strinus	31	vrfinus monachus insignis	78
Torellus Sarayna	492	Vualafrius abbas	109
Triphyllius Ledrensis in Cypro		vuandelbertus diaconus	122
episcopus	29	vuernerus Roleuinck Carth.	388
troilus Maluitius	492	vuenericus ep̄s Vercellensis	143
tryphon	15	vuernerus seu Hirnerius	175
Turpinus archiep̄s Remeñ	120	vuilbertus ep̄s Carnotensis	156
V Alefcus Tarantius medic ⁹		vuilleramus abbas Mersburgen-	
492		sis	144
varinus Phauorin ⁹ , episcopus		vuilibaldus episcopus Eisteten-	
Nucerinus	492	sis primus	110
Vdalricus Argentinas	200	vuindichinus Benedictinus	130
Verus episcopus Hispalēsis	109	X ystus (alibi Sixtus) papa se-	
Victor Cartēnæ in Mauritania		cundus	494
episcopus	77	xytus papa III.	494
victor Cummenensis episc.	95	Z acharias papa	119
victor episcopus Capuanus	82	zacharias Scholastic ⁹ , epi-	
victor papa I.	493	scopus Mitylenen.	494
victor episcopus Vticensis	493	Zosimus papa	72
victorianus Buconius, Castelli-		zozomenus historiograph ⁹ Grę-	
anch in Mauritania ep̄s	79	cus	67
			RE=

REVERENDI PATRIS DOMINI
Iohannis de Trittēheim abbatis Spanheimensis, ad ve-
nerandum doctissimumq; virum patrē Albertū Mor-
derer, epistola responsua, rationem reddēs, cur inter Ec-
clesiasticos Scriptores, multos secularium litera-
rum professores posuerit.



Rater Iohānes de Trittenheim, abbas in Spanheim, or-
dinis S. Benedicti, fratri Alberto Morderer, ordinis Mi-
norum de obseruantia, amico salutem dicit. Mirari te
dicis Alberte amantissime, q̄ professores secularium li-
terarum qui nihil ecclesiasticum scripserūt, inter viros
illustres ecclesiasticosq; scriptores posuerim, cum hęc rerum scri-
ptores, Hieronymus, Gennadius, Isidorus, Honorius, Sigebertus, &
reliqui doctoz cēsores, id minime fecisse inueniātur: indignum iu-
dicans vt secularibus disciplinis intenti, qui nihil ad ecclesię vni-
uersalis ædificationem laborarūt, inter ecclesiasticos scriptores lo-
cum sortiantur. Non miror q̄ miraris: mirantur & cæteri. Tibi er-
go respōdendo, satisfecerim oībus qui eadem opinione tenentur.
Et primo quidem cur alij non fecerint, quod me fecisse miraris, ni-
hil ad me pertinet: ego vero quare fecerim quod illi non fecerunt,
breuiter narrabo. Equidem bonarum artium p̄fessores, in fide ca-
tholica manentes, philosophos, oratores, atque poetas, qui vtile &
honestum in sua facultate quippiam scriptitant, indignos catalo-
go illustrium virorum nequaq; cēseo, quos iuuare ecclesiam suis lu-
cubrationib⁹ non ignoro. Neq; enim satis eruditum in diuinis scri-
pturis quenq; dici posse arbitror, vbi secularis literaturę disciplinā
ignorarit. Quomodo autem eam discet theologus, si non sit q̄ tra-
diderit? Quis nesciat quantū Christianus & fidelis philosophus p̄-
sit ecclesię, qui gentiliū errores destruit, argumenta & fallaces syl-
logismos aperit, dogmata infidelium cōfundit? Lege veterum hi-
storias, & inuenies gesta fidē adstruere verbis. Quoties orthodoxi
philosophi calliditatem hereticorum disputādo destruxerint, gen-
tiles superarint, schismaticos vicerint? Quid multis vtar? Omnis
theologorum schola, à philosophia iam studēdi sumit exordium,
adeo vt theologus esse non possit, qui prius philosophus apud eos
non extiterit. De oratoribus quid dicam, sine quorum magisterio
D in-



infructuosum antiqui omnem censebant theologum, quippe qui
 bona quæ didicisset, alijs psuadere non potuerit. Rhetor enim figu-
 ras scripturarum referat, tropos dilucidat, dissoluit nodos, colores
 ostēdit, dubia enucleat, umbras verborum efficit claras. Qui dum
 oratoris assumit officium, facile hæreticorum allegationes destru-
 et, atq; conuincet errores. Quis deniq; boni oratoris laudes digne
 prosequi valeat, si quantum in persuadendo possit, diligenter pen-
 sat? O vtinam omnes theologi nostri temporis, oratoriã colerent
 quantum in ecclesia Dei suis exhortationibus fructum produca-
 re possent? Theologus orator, animos auditorum suorum in pote-
 state sua habere dicitur, ad cuius persuasiones ad ea quæ sancta &
 iusta sunt, facile mouentur. Sed neque poetas Christianos abij-
 cimus, quos theoriæ nostræ magis appropinquare non dubitam⁹,
 qui sub umbra rei gestæ vel fictæ, quid agendum fugiendumve sit,
 nobis compendio demonstrant. Neq; ignoramus quantam iniuri-
 am hodie suscipiãt poætæ à theologis quibusdam indigestis & cru-
 dis, qui omnes poetas vna sententia damnant, mēdaces eos asseren-
 tes atq; turpiloquos; quasi non possint esse veraces & boni, qui car-
 mina veterum imitãtur poetarum. Absit, poetam bonum esse non
 posse atq; veracem, qui sanctos patres, Augustinũ, Hieronymum,
 Sedulium, Prudentium, Bedam, aliosq; innumerabiles, in hac arte
 habuit præcessores. Sed non est mei officij, neq; huius temporis, ho-
 rum ignauia redarguere. Vt ergo claudam epistolam, ego philo-
 sophos, oratores, poetas, caterarumq; bonarum artium cultores fi-
 deles & Christianos, qui aliquid vtile scripserunt, ecclesiasticis scri-
 ptoribus connumerandos existimaui, triplici ratione. Prima, q̄ eo-
 rum opuscula ad scientiam sanctarũ scripturarum, non modicum
 cōducere posse arbitratus sum. Secunda, q̄ verisimile mihi visum
 sit, eos aliqua ecclesiastice scripsisse quæ me lateant. Vltima, q̄ oc-
 casionem sibi per nos datam intelligant, vt ecclesiastice deinceps
 scribentes, locum susceptum condignis laboribus exornent. Tan-
 tos ergo viros, ecclesiæ catholicæ tam vtilis, tu ne reiiciendos exi-
 stimas? Absit à nobis, vt tam temeratam illis iniuriam irrogemus,
 qua nos credant æmulationis studio prouocatos, non ratione pie-
 tatis. Deniq; nobis cauendũ illud qd vulgo iactatur puerbiũ, Sciẽ-
 tia non habet inimicum, nisi ignorãtem. His itaq; breuiter tibi re-
 spondere volui, vt scires non sine causa factum, quod factum ante
 mirabaris. Vale, nostri memor ad Deũ in orationib⁹ tuis. Ex Spã-
 heim, quarto nonas Aprilis, Anno domini 1492.

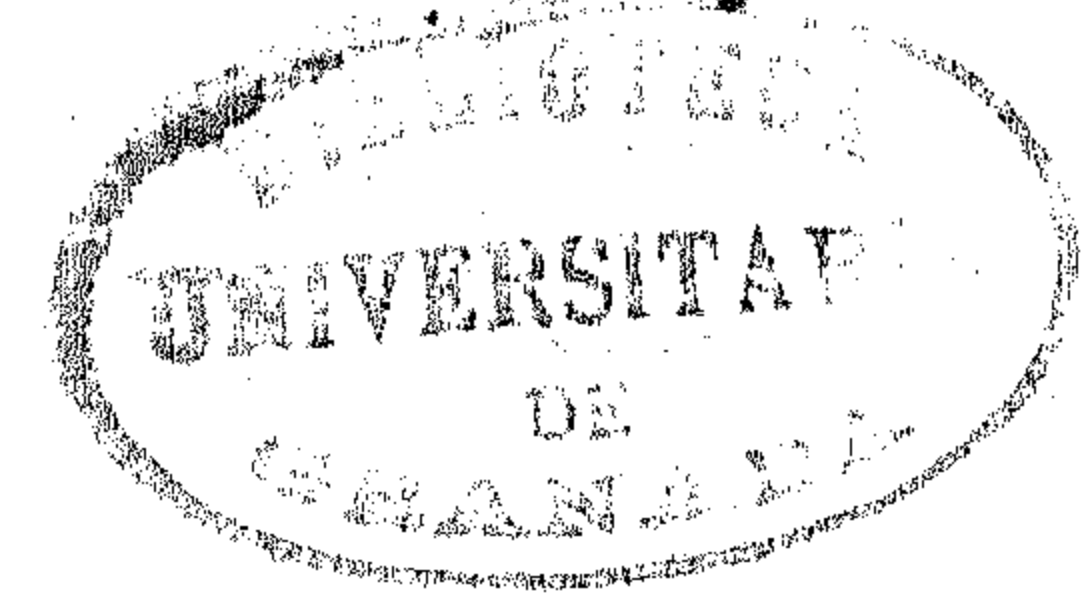
VENERABILIS
ATQVE EGREGII IN CHRISTO
PATRIS, DN. IOHANNIS TRITHE-
mij Abbatis Spanheimensis, ad Reuerēdiss. in
Christo patrem, Dn. Johannem de Dal-
burg, Episcopum Vormatiensem,
EPISTOLA.



EVERENDISS. IN CHRI-
sto patri & domino, Dn. Iohãni de
Dalburg, diuina prouidentia Vor-
matiensi episcopo: F. Iohãnes, voca-
tus abbas in Spanheim, ordinis san-
cti Benedicti, modicũ id quod est.

Consueuerunt olim veteres, Re-
 uerendiss. pater, si qd operis noui cudissent, vt robur &
 firmitatem acciperet perpetuam, id viris dicare præstan-
 tibus, quatenus æmulatorum lingua venenata, lumine ma-
 iestatis reuerberata, dentem prauis morsus nusquam va-
 lisset infigere. Nec eos fallebat opinio quæ ex humili-
 tate processit, cum doctis semper præsulibus amica sit
 in subditos laudibus atrollenda benignitas, quæ bono-
 rum studia remunerat, prauorũ coeret. Hoc nostri quo-
 que vetustatis exemplum pro posse imitãtes, opera quæ
 scriptitãt, dicata ecclesiarũ prælatis ac viris doctioribus
 solēt submittere, vt eorum autoritate comprobata, se-
 cure valeant in publicum prodire. In lucem enim sine ti-
 more prodeunt, quæ testimonio pōtificis fulciuntur. Ne-

D ij mo



AD EPISCOP. VORMATIEN.

mo quippe (ni stolidus) facile accusat, quod iudicio maiorum comprobari non ignorat. Tuto quiescit innocentia ouium, quam pastoris boni miseratio contuetur. Cum igitur exempla veterum, nobis sint incitamenta virtutum: dignum est vt eorum imitemur mores sacros, quorum canimus laudes, quatenus dum nos ex illis, atq; ex nobis alij proficiunt, ordo ecclesiasticæ hierarchiæ inuisibilis perseueret. Et licet minor sim, q̄ vt meis opusculis quæpiam delectari confidam, id tamen quod habeo, in Domini gazophylacium humiliter offerre institui, in quo Cræsi diuitijs æra duo viduæ iure p̄feruntur. Cum itaq; nuper ad instâtiâ amicorum, librum de Scriptoribus Ecclesiasticis multo labore comportassem, quem admodum res ipsa testatur: ne à vestigijs veterum aberrarem, hunc ipsum laborem meum alicui viro doctissimo, & ecclesiastica dignitate p̄lato, submittere decreui, cuius autoritate & beneuolentiâ dentes inuidorû sine morsu transiret. Cumq; hinc multa cogitatio mihi succreuisset, cui eandem lucubratiunculam confiderem gratior, se multi obtulere vacillâti, de quorum doctrina & beneuolentiâ spes non modica promissa vigeat: inter quos tu mihi pater Reuerendiss. potior, eminentior, doctiorq; occurristi, qui omnes doctrina vincis, & eruditione superas vniuersos. In te nobilitas generis alti relucet, episcopalis autoritas eminet, honestas morum conspicit, bonarum artium omimoda scientia collaudatur. Num talem poterimus virum, præter te, vsquam inuenire, in
quo

EPISTOLA NVNCVPATORIA.

quo hæc omnia simul concurrant? Inter Alemanos neminē tibi pater Reuerendiss. noui æqualem, in quo genus, dignitas & eruditio tanta refulgeant. Non loquor ad aurē: testis adsit Omnipotens: nec blādus capto videri laudator, quoniâ Germania om̄is te virum vndecunq; peritissimum non ignorat. Te colunt docti, te nobiles ac principes obseruant: tu nobis es, qd Plato narratur fuisse Antimacho. Tuo comprobatus eloquio, doctus merito iudicatur. Publica fama quæ nō mentitur, agnouimus, quàm profunda scientia in sacris literis tibi abundet, quàm perspicax interpretatio iuris, quanta denique suauitas, dulcedo, leporq; dicendi ac perorandi, vt doctissimis viris, quorum in catalogo mētionem fecimus, te conferendum non dubitemus. Testantur hoc lucidissime, orationes quas habuisse diceris: testantur epistolę, testantur epigrammata plura. Siquidem clarissima nominis tui fama, non solum nostris Germanis, sed & Italis & Gallis cum laude innotuit. Hinc subijt animum, vt tanto tibi pontifici subiectum opus de Scriptoribus Ecclesiasticis inscriberem, dicaremq; tuo nomini, quatenus sub vmbra pōtificalis culminis quiescerem securus. Sed dum intueor corusci luminis in te splendorem, reuerberor, retrahor, totusq; formidine tantæ maiestatis tuæ cōcutior, ne forte tibi patri sublimi atq; doctissimo, scientia, merito & dignitate prorsus inferior, inde displiceā, vnde placere præsumebam. Scio enim occupationes tuas plurimas, & sacrata studia non ignoro, quibus mole-

D iij stus

EPISTOLA NVNCVPATORIA.

Itus esse meis nemis non debueram. Sed animat me doctrina tua, quā benignitas & humanitas tua cunctis reddit amabilem, quippe quæ literas nullius abhorret, nemi nemis indignum suo censet alloquio. Ad tuam celsitudinem igitur, quanquam infimus sim, accedo: tibi præsens opusculum humiliter submitto: te iudicem illius ac defensorem constituo. Suscipe queso pater Reuerendiss. atq; doctissime hanc nostram qualemcumq; lucubrationem: examina, iudica & defende: eamq; si dignam iudicaueris, benigno favore prosequere. Et qui veterū scripta continua lectione reuoluis, eorum quoq; si quando vacat, catalogum digneris inspicere. Ego autem adhuc nulli præsens communicauī opusculum, necq; cōmunicabo, donec agnoscam id tuæ authoritatis testimonio comprobatum. Expectant illud amici, impressores præstolantur: sed paternitatis tuæ sententiam, omnibus censeo præferendam. Indulgeat mihi, oro, clementissima paternitas tua, q̄ auribus occupatis in arduis, ineptias meas p̄sumpserim referare: quia tanta mihi de tua humanitate, mansuetudine & benignitate fiducia est, vt de beneuola susceptione nostri catalogi, minime liceat dubitare. Et pro maximis computabo delicijs, si te meis lucubratiunculis agnouero delectari. Vale Reuerendiss. pater, & me famulum tibi deditissimum, cum destinato volumine habeto commendatum. Ex Spanheim, sexto Calen. Maij, anno domini M. CCCC. XCII.

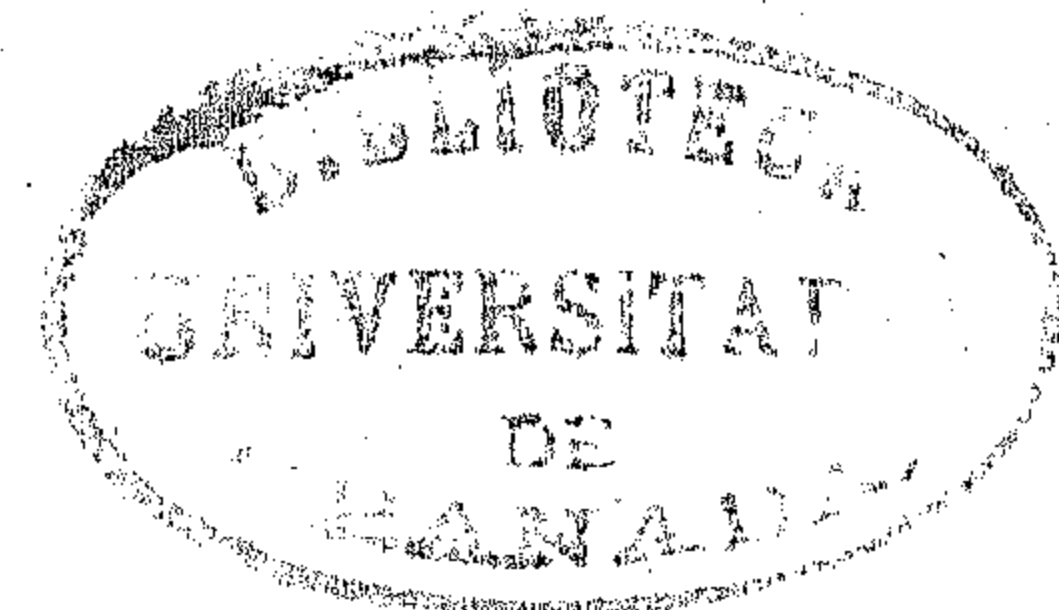
PRO

PROLOGVS AV

THORIS, IN CATALOGVM SEV LIBRORVM SEQUENTEM.



Vltorum instantia sæpe rogatus sum, vt librum quem de Scriptoribus Ecclesiasticis olim inchoaueram, iam pro notitia librorum habenda, quandoq; nacta opportunitate perficiam. Diu fateor distuli, ne si tam ardua inconsulte aggredi p̄sumerem, emulorum odia ex leuitate mea prouocarem. Nūc autem quoniam ad petitionem amicorum, doctorum accessit consilium, q̄ ad hanc subeundam prouinciam me rationibus suis animarunt: non potui diutius eorum petitionibus resistere, maxime cum hoc nostrum opusculum tantorum virorum patrocinio fulciatur. Cur enim odia detractorū metuerem, cum doctorum refugium mihi patere videam? Erunt, non dubito, qui laborem hunc nostrum dignum laudibus existiment: erunt etiam q̄ eum studio æmulationis vituperent. Quid enim? Ergo ne bonorum operum exercitia intermitteremus, ne odia æmuloꝝ prouocemus? Absit. Malos, q̄ quis non imitatur, offendit: q̄ autem inuidos offendere metuit, bonis iniuriam facit. Et quidem malis displicuisse laudabile est, qui nihil amare assolēt, nisi eorum moribus comparetur. Iam nunc igitur amici importuni exactores, suscipite librū de Scriptoribus ecclesiasticis cōpositum, quem sedulis precibus tanto cupiistis desiderio terminari. Feci quantū potui, & huic operi promptas vires impendi, licet in multis affectu sit minor ipsa facultas. Ego enim cæcutientium more, ductu præcedentium patrum hanc syluam ingressus sum, & de illorum opusculis singula cōgrua meo proposito colligens, in hūc fasciculum comportauī. Multos etiam scriptores diutina inuestigatione repertos, magnis sudorib⁹ & expensis Catalogo nostro inserui. Non mireris optime lector, si in librorum annotationibus ac titulis non semper mea tuæ concordet opinio. Quis in tam multimoda varietate librorum, singulorum opiniones enumeret, ne dicā concordet? Dabis ergo veniam, si aliquando volumen aliter vel aliter inueneris prænotatum, q̄ tua capit



PROLOGVS.

pit opinio. Non enim singulorum diuersitates mihi licuit vbi que exprimere. Nam (vt iam dixi) vestigia patrum sequut^r sum, & vbi dissonabant illi, quod verius creādi, complexus. Tu autem si aliud quod solidiori veritate constet, inueneris, libenter tuæ cedam sententiæ. Placuit autem mihi nouo scribendi modo procedere, vt lector ipse notitiam librorum ex principijs facilius possit inuenire. Incipiēs itaq; ab apostolorum discipulis, vsq; ad vltimum annum Imperatoris Frederici tertij, domini videlicet millesimū quadringentesimum ac nonagesimum tertium, illustrium virorum deduxi catalogum: in quo non omnium, sed eorum duntaxat quos reperi, nomina, dignitates, scripta, temporaq; signaui, apponens ex aduerso titulorum voluminum principia: inuisa autem, spatio p̄transiui. Quorundam tempora quibus claruerunt, ad nutum reperire non potui: quos tamen, vt visum mihi fuerat, cōuenienti loco collocaui. Et hunc in vtroq; defectum, scientis suppleat cognitio, vt videlicet tempora singulorum computet, & transpositos ad loca sua reponat. Fateor me etiam plures præterisse cōsilio, quorum nec scripta inueniuntur facile, nec tēpora. Noui quoq; adhuc multos viros doctissimos viuentes, qui varia dicuntur edere opuscula: de quibus cum non sit mihi certa cognitio, malo transire silentio, quā incerta cogitare. Et (vt Hieronymi verbis vtar) si qui de viuentibus adhuc scriptitant, à me in hoc catalogo prætermisisti sunt, non mihi, sed sibi imputent, qui scripta sua celare maluerūt, quā in lucem venire. Sed credo q̄ scriptis suis & ingenio contenti, mei silentij dispendia non curabunt. Nam & eorum quos reperi, non laudes volui depingere, sed libros. Hoc em̄, studium p̄saceret voluminis prolixioris. Vade nunc igitur in orbem opus nostrum labore completum: vade, & amatoribus librorum thesaurum expende quem contines. Quid times? Quid trepidas? Quid moraris? Noli timere prodire in publicum, odia æmulorum ne metuas, tot sanctorum patrociniō suffultum. Eia liber exilis quidem ingenij, sed magnarum rerum ostensor, quid est quod velut igneus inutilisq; formidas? Egredere confidenter, te laudabunt mille, dum vix vnus vituperat. Amor Dei quo scriptus es, te cum authore semper & vbi que clemens precor excuset.

FINIS.

REVE-

REVERENDI IN

CHRISTO PATRIS AC DOMINI, D. IOHANNIS TRITHEMII ABBATIS IN Spanheim, de Ecclesiasticis scriptoribus Liber vnus, cum Additamentis in hæc vsq; tempora Duobus.



LEMENS, sanctę Romanę ecclesię quartus à B. Petro (vt quibusdā placet) ordinatus episcopus, natione Romanus, vir sanctus & Deo dilectus, morum quoq; decore ornatus, cuius vita & passio in scripturis ecclesiasticis habentur, sedit in p̄tificatu nonem annis & X. diebus. In exilium pro fide Christi relegatus animo cōstanti, obiit anno Traiani Cæsaris tertio, Domini autem centesimo tertio. Hic beatissimus martyr

nonnullas fide & eruditione plenas fertur in persona Romanę ecclesię scripsisse epistolas, de quibus extant præcipuę:

Ad ecclesiam Corinthiorū	epistola vna.	
Ad Iacobū quoq; apostolū	epistolæ duę.	Clemēs Iacobo dño
Præterea itinerarij vitæ suę	libri decem.	Cum in vrbe Roma
Item disputationis Petri	liber vnus.	

Hæc autem duo vltima volumina inter apocrypha computantur, vt patet 15. dist. Sancta Romana. Feruntur eius & aliæ epistolæ, sed apocryphæ.

¶ ADDITIVNCVLA:

† Congessit canones Apostolicos, κηρυγματων epitomen. Omnia Græce extant in bibliotheca Vaticana.

Dionysius Areopagita Atheniensis, philosophus insignis, p̄ B. Paulum apostolum conuersus ad fidem, primus (vt quibusdā placet) Atheniē. episcopus ordinatus est, vir eximię sanctitatis & incōparabilis doctrinæ. Hūc post decessum apostoloz, B. Clemens Romanę vr̄bis episcopus, cum Rustico presbytero & Eleutherio diacono ad p̄dicandum gētibus verbū Dei misit in Franciā, alio in eius locū ordinato episcopo. Scripsit autē Græco sermone



DE SCRIPTORIBVS ECCLES.

multa p̄clara opuscula, de q̄bus apud Latinos tātū inueni subiecta		
De cœlesti hierarchia	librū vnum,	Omne datū optimū &
De ecclesiastica hierarchia	librum vnū,	Sacerdotij quidem n̄ri
De diuinis nominibus	librū vnum,	Nūc iam vir Dei post
De mystica theologia	lib.vnum,	Trinitas sup̄substant.
De symbolica theologia	librum 1.	Sanct⁹ q̄dem Timoth.
Ad Gaium	epistolas 4.	Tenebræ occultantur
Ad Dorotheum ministrum	epistolā vnā,	Diuina caligo est in
Ad Sosipatrum sacerdotem	epist. 1.	Nō opineris hic victo.
Ad Polycarpum	epistolam 1.	Ego quidem nō sciui
Ad Demophilum	epistolā 1.	Hebræorum historiae
Ad S. Iohannē Euangelist.	epistolam 1.	Saluto te sanctam anī
Ad Apolophaniū ph̄m	epistolam 1.	Apolophanio concre.
De obitu Pauli ad Timot.	epistolā 1.	Saluto te diuum disc.

Hæc sunt quæ de scripturis beati Dionysii apud Latinos inuenio. si quid amplius edidit, apud Græcos remansit. Verum cum prædicta opuscula magna obscuritate tegerentur, sequētium patrum explanatione facta sunt lucida. E quibus prior illa transtulit & exposuit Iohannes Scotus, nostri ordinis monachus; deinde Hugo S. Victoris, Rupertus Linconiensis, Albertus Magnus, & Dionysius Carthusiensis, & alij multi, quorum iam non est in promptu reminiscētia. Passus autem est B. Dionysius in agro Parisiaco, vnā cum socijs sup̄predictis, sub Domitiano imperatore, anno Domini XCVI. Indictione IX. ætatis vero suæ nonagesimo. Sepultus est Parisijs in ecclesia nomini suo consecrata, clarens miraculis.

Lucius Anneus Seneca Cordubensis, photini Stoici discipulus, & patruus Lucani poetæ, vir vitæ continentissimæ fuit. Quæ testimonio beati Hieronymi celebratū, in catalogo Ecclesiasticorum Scriptorum idcirco posui, quoniam & Paulo apostolo amicissimus extitit, & ad institutionem moralis vitæ multa eleganter composuit. Hunc biennio ante quàm Petrus & Paulus coronarentur, Nero Cæsar infaustus necauit, cuius aliquando discipulus indignissimus fuit, de cuius opusculis subiecta reperi:

De morum institutione	librū vnum,	Omne peccatū actio est
De quatuor virtutibus	lib. 1.	Quatuor virtutū spe.
De remedijs fortunæ	librum 1.	Licet cunctoꝝ poeta.
Declamationum	libros decem,	Exigitis rem magis io
De clementia ad Neronem	libros duos,	Scribere de clementia

De be

ABBAS SPANHEIMENSIS.

De beneficijs ad Brutum	lib. septē.	Inter multos ac varios
De ira ad Nouatum	libr. tres,	Exegisti à me Nouate
De prouidentia	lib. 1.	Quæstisti à me Lucili
De beata vita ad Gallionē	lib. 1.	Viure Gallio frater
De cōsolatione ad Martiā	lib. 1.	Nisi te Martia scirem
De consolatione ad matrē	lib. 1.	Sæpe iam mater optim.
De tranquillitate vitæ	lib. 1.	Inquirēti mihi in me.
Quod in sapientē nō cadit iniuria	li. 1.	Tantum inter Stoicos
De breuitate vitæ	lib. 1.	Maiores pars mortalium
De studijs moralibus	lib. 1.	De liberalibus studijs
De quæstionib⁹ naturalib⁹	libr. 7.	Quantū inter philosop.
Suasoriarum sententiarum	lib. 1.	Si vt cuiuscunq; rei
Controuersiarum	lib. 5.	Duo fratres inter se dis.
De paupertate	lib. 1.	Honestam inquit Epicur.
Ad Polybiū consolationis	lib. 1.	Nostra compares firma,
De ludis Senecæ	lib. 1.	Quid actum sit in cœlo
De verborum copia	librū vnum.	
De matrimonio	librum vnum,	
Tragœdiarum	libr. decem.	
De morte Claudij	librū vnum.	
Epistolarum ad S. Paulum	lib. 1.	Credo tibi Paule nun.
Epistolæ ad Lucilium	libr. 22.	Ita fac ergo mi Lucili.

Ista sunt quæ de scriptis Senecæ ad p̄sens potui inuenire. Dicitur autē & alia nonnulla scripsisse opuscula, quæ ad manus nostras adhuc minime venerūt. Erat sane amator sapiētici ardētissimus, & inquisitor illius studiosus, ac tā tenacis memorię, vt corā se lecta noim duo milia, memoriter mox recitauerit. Insup cum quidam poeta ducētos versus edidisset, & in chartā cōgestos, corā Nerone ex ordine recitaret, mox Seneca memoria vsus pro volumine, eosdē versus ab vltimo inciēs, ordine retrogrado vsq; ad primū singulos repetiuit. Omniū q̄q; cuiū suoz noia memoria tenuisse legitur. Claruit Romæ tēporibus apostoli Pauli sub Nerone impatore, anno dñi L.

M Arcellus, Marci vr̄bis Romæ præfecti filius, Simonis Magi quondam discipulus, literis secularibus sufficienter instructus, prædicatione beati Petri apostoli ad fidem Iesu Christi conuersus, multa ad vtilitatem Ecclesiæ Dei composuit. Scripsit enim, rogantibus Christianis,

De conflictu S. Petri & Simonis Magi	librum vnum,	
--------------------------------------	--------------	--

a ij Ad

Ad sanctos Nereum & Achilleum, librum vnum.
 De actibus Petri & Pauli, librum vnum.
 De artibus Simonis, librum vnum.
 De obitu sanctæ Petronellæ, librum vnum.
 De passione sanctæ Felicæ, librum vnum.
 De passione sancti Nicomedis, librum vnum.

Alia quoq; de sanctorum gestis edidit, quæ ad notitiam nostram non venerunt. Claruit Romæ temporibus S. Petri apostoli, Anno Dni L.

Linus, primus post beatum Petrum Romanæ urbis episcopus, natione Tuscus, vir sanctissimæ conuersationis, multis & in vita & post mortem miraculis coruscans, sedit in pontificatu annis vndecim, mensibus tribus, & diebus duodecim. Qui cum vir esset doctissimus, & Deo dilectus, scripsit Græco sermone sanctorum Apostolorum Petri & Pauli vno die passorum

Martyrium li. 1.
 Et quasdam epistolas.

Tandem à Saturnino præfecto, cuius filiam à dæmone liberauerat, capitali sententia punitus, martyr efficit vndecimo Caleñ. Octobris. Claruit Romæ sub Galba Imperatore, Anno domini LXX.

Philo Iudæus, natione Alexandrinus, de genere sacerdotum, à beato Hieronymo inter scriptores Ecclesiasticos idcirco ponitur, quoniam in suis opusculis plerumq; in Christianorum laude versatur. Hic cum suæ gentis legatus Romam missus esset, amicitiam beati Petri apostoli habuisse memoratur, & ob hanc causam, etiam sancti Marci discipuli eius sectatores apud Alexandriam, laudibus ornauit suis. Erat autem vir vndecunq; doctissimus, & velut alter Plato habitus, ita vt vulgo diceretur: Aut plato Philonē, aut Philo imitatur Platonem. Tanta enim fertur similitudo sensuum & eloquij amborum. Scripsit autem libros & multos, & elegantissimos, de quibus subiecti feruntur:

De vita sapientis	liber vnus.		
De conuersatione vitæ	li. 1.	De hærede diuinæ regni	li. 1.
De confusione linguarum	li. 1.	De diuisione inæqualium	li. 1.
De natura quadrupedum	li. 5.	De tribus virtutibus	li. 1.
De his quæ sensu testamur	li. 1.	De natura & inuentione	li. 1.
De eruditione	li. 1.	De pactis	li. 1.
De gnationis successu	li. 1.	Adam genuit tres filios	
De mutatione nominum	li. 1.	De ebrietate	li. 2.

De gi-

De gigantibus	li. 1.	De victimis & repromissionibus	li. 1.
In quinque libros Moyse	li. 5.	De prouidentia	li. 1.
De somnijs	li. 1.	De Ideis	li. 1.
De tabernaculo	li. 4.	De Alexandro	li. 1.
De vita contemplatiua	li. 1.	De ratione animalium	li. 1.
De agricultura	li. 2.	Quod ois insipiens, seruus sit	li. 1.

Alia quoq; multa scripsisse legitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Nerone principe, Anno domini L.

Iosephus Iudæus, natione Hierosolymitanus, religione sacerdos, Mattathiæ sacerdotis filius, philosophus, rhetor, temporisq; scriptor insignis, quem in catalogo nostro non ponerem, nisi & eius scripta legeret ecclesia, & B. Hieronymus id prior fecisset, post excidium Hierosolymæ captus à Vespasiano & Tito principibus, Romam ducitur, & propter ingenij excellentiam, à senatu & populo Romano magnifice honoratur. Qui etsi Iudæus permanserit, genus tamen Christianorum sepe laudauit, & de domino nostro Iesu Christo in decimo octauo antiquitatum libro, insigne testimonium descripsit. Huius volumina tantæ authoritatis apud Romanos adhuc illo viuente habita sunt, vt bibliothecæ publicæ sint tradita, ipse vero post mortem statua ærea à senatu & populo donatus sit. De cuius opusculis ego tantum vidi subiecta:

De bello Iudaico	libros 7.	Quoniam bellum quod
Antiquitatum mundi	li. 24.	Historiam describere
Contra Apionem	li. 2.	Sufficienter vt arbitror
De potentia dicendi	li. 1.	

Claruit Romæ sub Vespasiano & Tito principibus, & vsq; ad tempora Traiani Imperatoris durauit in humanis, Anno domini C.

† Descripsit & septem vnus matris filiorum cum matre passorum, agonem.

Ignatius, ecclesiæ Antiochenæ tertius post B. Petrum episcopus, vir eximie sanctitatis, ac domini nostri Iesu Christi singularis & feruentissimus amator, dicere consuevit, Dionysio feste: Amor meus crucifixus est. Qui beatissimus præsul cum esset diuini verbi prædicator doctus & zelosus, scripsit nonnullas elegantes & plenas feruoris epistolas, in quibus se amatorem sancti martyris fuisse demonstrauit. E quibus istæ feruntur potiores:

Ad Ecclesiam Ephesiorum	Epistola vna,
Ad Magnesianos	epi. 1.
Ad Troienses	epi. 1.

Ad Romanos	epi.1.	
Ad sanctum Iohannem	epi.2.	Iohāni sancto seniori
Ad beatam virginem	epi.1.	Chřiferæ Mariæ, suus
Ad Philadelphios	epi.1.	
Ad Polycarpum	epi.1.	

Passus est Romæ sub Traiano Imperatore, Anno domini III.

Papias, auditor S. Iohannis atq; discipulus, Hierapolitanus in Asia Episcopus, fidei Christianæ constantissimus propagator & defensor, sanctorumq; Apostolorum discipulus & studiosus imitator, scripsit non spernendę authoritatis opuscula. E quibus extat opus insigne, quę voluminibus distinctū, qđ pnotauit sic, Explanationē sermonū dñi, lib. 5. Alia q scripsit, non vidimus. Hic nouitatem mille annorę primus inuenit, post qđ Chřm denuo in carne regnaturę cum electis sup terram somniauit, quem errorem alij postmodum dilatantes, Chiliastę à mille appellati sunt.

Claruit temporibus Traiani Cæsaris, Anno domini 100. & circa.

Egesippus natione Iudæus, ad fidem Christi cōuersus, doctrina & sanctitate in ecclesia Dei admirabilis effulsit, cuius festum cum cæteris sanctis in martyrologio locū obtinuit. Scripsit nonnulla excellentis ingenij opuscula, De quib; ego tantum reperiri, à tempore dñicę passionis vsque ad suam ætatem, opus insigne Historiam ecclesiasticorę actū, lib. 5. Bello Parthico quod inter Aliud operum eius nullum vidi.

Claruit, vicinus apostolicorum temporum, sub Antonino Pio, Anno domini 160.

Iustinus ex philosopho conuersus ad catholicam fidem, Christi amator & cultor insignis, cum in vrbe Roma Crescentem Cynicum Christianos blasphemantem, gulosum & mortis timidum, ac luxurię & libidinum sectatorem redargueret, eius insidijs, qđ Christianus esset, coram senatu accusatus, pro Christo martyrio coronatus est. Scripsit pro fidei nostrę defensione multa preclara opuscula, de quibus ista feruntur:

Cōtra gētes ad Antonin.	lib.1.	De anima	lib.1.
Ad Aureliū cōtra gentes	lib.1.	Psaltes p̄notatus	lib.1.
Item aduersum gentes	lib.1.	Contra Tryphonē Iudæū	lib.1.
Castigationū cōtra gētes	lib.1.	Contra Marcionem	lib.1.
De monarchia Dei	lib.1.	Contra omnes hæreses	lib.1.
		Alia	

Alia insuper multa composuit, quę ad notitiam nostram non venerunt. Claruit sub Antonino Pio, Anno domini 150.

Quadratus, Atheniensis post Publium martyrem episcopus, sanctorum apostolorum auditor quondam atq; discipulus, vir constans & incomparabilis doctrinę, pro vtilitate Christianę fidei multum laborans, multum profecit, & ecclesiam metu persequutionis dispersam, ad vnitatem fidei cōgregauit. Cum esset doctor insignis, scripsit inter alia p Christianis ad Adrianum principem, plenum instructiōe Apologeticum lib. 1. Et alia nobis incognita. Tandem pro fidei catholicę defensione passus est 7. Calen. Iunij. Claruit sub Adriano principe, Anno domini 120.

Aristides philosophus Atheniensis, vir in secularibus literis doctissimus, & in diuinis scripturis admodum studiosus, tanta eloquentia insignis emicuit, vt miraculum sui gētibus pberet, qui sub habitu philosophi Christianam & fidem & conuersationem baiulās, non sine sanctitatis opinione clarus effulsit. Scripsit Apologeticum pro Christianis ad Adrianum principē, lib. 1. Et quędam alia. Claruit sub Adriano imperatore, Anno dñi 120.

Melito Asianus, episcopus Sardinensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & non minus sanctitate qđ doctrina venerabilis, inter catholicos p̄dicatores clarus effulsit. Scripsit ad vtilitatem ecclesię feliū multa egregia volumina, de quibus ista feruntur:

De pascha	lib.2.		
De vita prophetarum	lib.1.	De ecclesia	lib.1.
De lapsis	li.1.	De dominica	lib.1.
De corpore & anima	lib.1.	De sensibus	lib.1.
De baptisate	lib.1.	De fide	lib.1.
De veritate	lib.1.	De philoxenia	lib.1.
De generatione Christi	lib.1.	Liber qui Clauis inscribitur,	1.
De prophetia	lib.1.	De diabolo	lib.1.
Eclogarum	lib.6.	De Apocalypsi Iohannis	lib.1.
De transitu S. Marię	liber 1.	Melito seruus Christi.	

Alia etiam opuscula edidit, quę ad nostrā memoriam vetustas venire non permisit. Huius elegans & declamatoriū ingenium Tertullianus in quodam loco commemorans, vt prophetam à nostris habitum fuisse asserit. Notandum sane, qđ liber de S. Marię transitu illi adscriptus, inter apocrypha reputat, 15. dist. Sancta Romana. Claruit aut sub Marco Antonino Vero principe, Anno dñi 160.

The-

Theophilus, ecclesie Antiochenae sextus episcopus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, ingenio & eloquio clarus, ac declamator egregius, scripsit ad utilitatem fidelium multa volumina, & sermonum domini explanator egregius effulfit, de cuius opusculis subiecta feruntur:

Contra Marcionem liber vnus, Commentariorum in Euangelia libri 4.

Contra Hermogenem liber 1.

Ad Autolycum libri tres, In puerbia Salomonis liber 1.

Alios etiam tractatus breues & plures ad aedificationem ecclesiae catholicae pertinentes composuit, quae apud Latinos raro simul inueniuntur. Ordinatus autem fuit in episcopum Anno Domini 173. Indictione 11.

Apollinaris, Hierapolitanus in Asia episcopus, vir doctus & fidei Christianae defensor insignis, ingenio clarus & disertus eloquio, scripsit non contemnendae lectionis opuscula, quibus se virum non tam eruditum quam zelosum ostendit, e quibus ista feruntur:

Apologeticus pro Christianis liber vnus,
Aduersus gentes libri 5. De veritate libri 3.

Aduersus Cataphrygas libri duo.

Sed & alia nonnulla edidit, quorum nobis vetustas notitiam abduxit. Claruit sub M. Antonino Vero, anno Domini 165.

Dionysius ecclesiae Corinthiorum episcopus, vir eloquentissimus, & in diuinis scripturis valde eruditus, oculis Christi vigilantissimus pastor, tanta sollicitudinis & industriae fuit, ut non solum suae ciuitatis populum salutaribus documentis instrueret, sed etiam exterarum plebes urbium, per epistolas ad constantiam fidei prouocaret. Quae quidem epistolae tam utiles & proluxae feruntur, ut non ab re libri queant appellari: de quibus subiectae recensentur:

Ad Lacedaemonios epistola vna, Ad Athenienses epistola vna,

Ad Nicomedienses epistola 1. Ad Cretenses epistola 1.

Ad Ignosianos epistola 1. Ad Papam & Romanos epistola 1.

Ad Amasdrinenses epistola 1. Ad Chrysochorem foeminam epistola 1.

Claruit sub M. Antonino Vero, & L. Aurelio principibus, anno Domini 170. non sine opinione sanctitatis, & varia conscripsit.

Tatianus haeresiarum, Iustini martyris auditor atque sectator, quidam ab eius latere non discessit: Postea vero coronato S. Iustino, inflatus eloquentiae tumore, nouam haeresim condidit, quae Encratitae dicitur, quam postea Seuerus auxit, a quo eiusdem partis

tis haeretici, Seueriani appellati sunt. Carnes abominantur, vinum non bibunt, vetus testamentum non suscipiunt, nec resurrectionem credunt. Scripsit autem Tatianus pene infinita volumina, quae tamen ad notitiam meam non venerunt. Nam propter docentis errorem, etiam volumina despecta perierunt. Extat eius (teste Hieronymo) insigne volumen, quod praenotauit Contra gentes li. 16. Claruit sub M. Antonino Vero, anno Domini 170.

Philippus episcopus Cretensis, hoc est, urbis Corythinae, cuius Dionysius Corinthiorum episcopus supra positus, meminit in epistola sua, quam scripserat ad eiusdem ciuitatis ecclesiam, vir nobilis & doctus, edidit ad utilitatem credentium satis (ut ferunt) instructa volumina, quae ad manus nostras minime venerunt. Extat eius Contra Marcionem liber vnus.

Scripsit etiam quaedam ad diuersos epistolas, variosque tractatus, quae ad nostras manus adhuc minime venerunt. Claruit anno domini 170. temporibus M. Antonini Veri imperatoris.

Modestus, vir quidem florētis ingenij, licet cuius dignitatis vel gradus fuerit, a nobis ignoretur, scripsit (teste B. Hieronymo) non contemnendae lectionis opuscula, in quibus abundans ingenij eius vena conspicitur, e quibus extat volumen insigne Aduersus Marcionem lib. 1.

Cetera nobis incognita sunt. Claruit sub Marco Antonino Vero, & Lucio Aurelio Commodio principibus, Anno domini nostri Iesu Christi CLXXV.

Irenaeus, Lugdunensis in Gallia post B. Photini martyris triumphum episcopus, Polycarpi martyris quondam auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & valde eruditus, sub Papa Eleuthero legatus Romam missus, non minus sanctitate quam doctrina clarissimus comprobatus est. Scripsit multa egregia volumina, de quibus ista feruntur:

Aduersum gentes lib. vnus. De monarchia Dei lib. 1.

De disciplina lib. 1. De Ogdoade lib. 1.

Ad Blastum de schismate lib. 1. De Pascha ad Victorum papam lib. 1.

Contra haereses lib. 1. Quatenus veritatem re-

De praedicatione apostolica liber vnus.

Variorum tractatum liber vnus.

Scripsit & alia multa, quae ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Tandem saeuente persecutione in Christianos, cum omni ferme

me ciuitatis suę populo pro fide catholica martyrio coronatus est
III. calen. Iulij. Claruit sub M. Antonino, anno dñi 175.

Theodotion patria Ephesin^o, Tatiani philosophi, cum adhuc
fidelis esset, quondā discipulus, vir certe vnde cūq; doctissim^o,
& diuinarū scripturarū tertius interpres, p̄ter translationē scri-
pturarū, quam ex Hebræo Latinā fecit, etiā alia quædam conscri-
psit opuscula, quæ tamen ad man^o nostras adhuc minime peruene-
runt. Claruit tēporibus Cōmodi imperatoris, anno dñi 180.

Rhodon genere Asianus, Tatiani quondam auditor & discipu-
lus, vir tam in diuinis scripturis quā etiam in secularibus li-
teris eruditissimus, multa Græco sermone scripsisse dicitur, q̄
rum exemplaria apud nostros raro inueniūtur. E quibus tamen po-
tiora feruntur quæ subieciimus:

Contra Marcionem	lib. 5.	Ad Callistionem	lib. 1.
Aduersum Cataphrygas	lib. 1.	In Hexameron	lib. 6.

Claruit sub Cōmodo & Seuero principib. anno dñi 200.

Clemens ecclesiæ Alexandrinæ presbyter, Pantheni Stoici q̄n-
dam philosophi Christiani auditor atq; discipulus, qui scho-
lam ecclesiasticam post eum Alexandrię multis annis tenuit,
vir deuotus, doctus, & eloquentissimus fuit. Scripsit multa præcla-
ra volumina, de quibus ista feruntur:

Stromatū, id est, varietatū	libri 8.	De disputatione	lib. 1.
Aduersum gentes	liber 1.	De saluatione diuitis	lib. 1.
Pædagogi	libri 3.	De obtrectatione	lib. 1.
De Pascha	liber 1.	Aduersum iudaizantes	lib. 1.
De ieiunio	lib. 1.	De canōib ^o ecclesiasticis	lib. 1.

Epistolas etiam multas, variosq; Tractatus edidit, quorum titulos
ignoramus. Claruit Commodi & Seueri principum temporibus,
anno domini 200.

Melciades, cuius Rhodon in opere suo, quod aduersus Cata-
phrygas, Montanum, Priscam & Maximillam, insanos va-
tes, cōposuit, recordatus est, vir in secularibus literis erudi-
tissimus, & in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, scripsit ad
ædificationē fideiū nō pauca opuscula, de quibus subiecta feruntur

Aduersum Montanum	lib. 1.	Contra Iudæos	lib. 1.
Aduersum gentes	lib. 1.	Apologeticus p̄ nostra fide	lib. 1.

Alia q̄q; multa scripsisse dicitur, q̄ ad notitiā meam non venerunt.
Claruit M. Antonini Cōmodi tēporibus, anno dñi 170.

Apolo-

A Pollonius quidā vir doctus atq; disertissimus, non minus vi-
ta q̄ eloquētia insignis, hereticæ prauitatis de bellator fortis-
simus, multa pro nostra fide cōposuit, & Montani insaniam
verbis & scriptis sæpe cōfutauit, sicut patet legētibus insigne illud
volumen, quod maximis eloquentiæ leporibus cōposuisse dicit,
Aduersum Montanum lib. 1.

Sed & alia complura edidit, quæ ad notitiā meam nō venerunt.
Claruit sub Commodo & Seuero principibus, anno dñi 180.

Serapion, ex anachoreta ecclesię Antiochenę octauus episcop^o,
vir acris ingenij, in diuinis scripturis valde studiosus & erudi-
tus, nō minus vita q̄ sciētia venerabilis, fertur ad vtilitatem cre-
dentiū plura cudisse opuscula, in quibus se viri & doctū, & fidei Chri-
stianæ defensorē acerrimū ostendit, de quorū numero habētur:

Ad Dommonem iudaizantem	liber vnus.
Ad Carinum de Montano	liber 1.
De Euangelio sub nomine Petri	liber 1.
Epistolarum breuium, sed plurium	liber vnus.

Ordinatus fuit in episcopū præfatæ vr̄bis sub Commodo principe
Romanorū, anno domini 193. Indictione prima.

A Pollonius Romanæ vr̄bis senator, vir tam in diuinis scriptu-
ris quā in secularibus literis eruditissimus, & non minus
sanctitate quā sciētia venerabilis, cum coram senatu pro-
ditus fuisset q̄ Christianus esset, & Christum nollet abnegare, capi-
tis sententiam accepit, veteri apud illos lege obtinente, Absq; ne-
gatione non dimitti Christianos, qui semel ad eorum iudicium fu-
issent pertracti. Scripsit autem inter alia
Apologeticum pro fide nostra. lib. 1.

Quem cum corā senatu ex ordine recitasset, capite truncatus fuit.
Claruit Romæ sub Cōmodo & Seuero principibus, anno dñi 190.

Tertullianus presbyter, patria Carthaginensis, Africanae pro-
uinciæ, patre Centurione viro proconsulari, homo acris & ve-
hemētis ingenij, tam in diuinis q̄ in secularibus scripturis do-
ctissim^o, quippe q̄ apud Carthaginem rhetoricā multis annis glo-
riose docuit, scripsit Latino sermone pene infinita opuscula, in quibus
hæreticorū errores fortiter cōtriuuit. Huius scripta beatissimus
martyr Cyprian^o in tanta venerationē habuit, vt nullū sine eorū le-
ctione diē p̄teriret. dicere em̄ ad notariū suū cōsueuerat: Da magi-
strū, Tertullianū videlicet designās. Tādē in errore Mōtani dila-
plus

b n

psus dicitur, propter qd eius opuscula inter apocrypha cōputātur, xv. dist. sancta Romana. Et licet in aliquibus errauerit, in multis tamen bene scripsit, sicut eius volumina testantur, De quibus vidi

De patientia Dei	librū vnū	Cōfiteor ad dñm Deū.
Aduersus Praxeam	li. 1.	Varie diabolus æmu.
Contra Marcionem	li. 5.	Si quid retro gestū est.
Contra Iudæos	li. 1.	Proxime accedit disci
Contra omnes hæreses	li. 1.	Diuorū hæreticorum
De proscriptiōib⁹ hæreticorū	li. 1.	Conditionem p̄sentiū.
Aduersus Hermogenem	li. 1.	Solemus hereticis con.
Contra Valentinianos	li. 1.	Valentiniani frequent.
De carne Christi	li. 1.	Qui fidē resurrectiōis.
De resurrectione carnis	li. 1.	Fiducia Christianorū.
De corona militis	li. 1.	Proxime factū ē libera.
Ad Martyres	li. 1.	Inter carnis alimenta.
De pœnitentia	li. 1.	Pœnitentiā hoc gen⁹.
De velandis virginibus	li. 1.	Propriū iam negociū.
De habitu muliebri	li. 1.	Si tāta ī terra morare.
De cultu fœminarum	li. 1.	Ancillæ Dei viui cōser.
Ad vxorem	li. 2.	Dilectissima in dño.
De persecutione ad Fabium	li. 1.	Quæfisti pxime Fabi.
Ad Scapulam	li. 1.	Nos qdem neque expa.
Exhortatorium castitatis	li. 1.	Non dubito frater te.
De monogamia	li. 1.	Hæretici nuptias au.
De pallio	li. 1.	Principes semper Afri.
De spectaculis	li. 1.	De ieiunijs li. 1.
De ecstasi	li. 1.	Aduersus Apollonium li. 1.
De pudicitia	li. 1.	

Scripsit quoq; & alia plura variosq; tractatus, q ad manus nostras adhuc minime venerunt, vixitq; vsq; ad senectam & senium studiosus. Claruit Seueri imperatoris temporibus, Anno domini CC.

ORigenes, qui & Adamantius, presbyter, natione Alexandrinus, Leonidis martyris filius, Clementis Alexandrini quondam discipulus, vir magni & excellētis ingenij fuit, ita vt studio & eruditione similem nunquam habuerit. Anno Seueri Pertinacis decimo, aduersum Christianos persecutione mota, ac Leonide patre pro fide Christi martyrio coronato, cum matre vidua & sex fratribus pauper derelictus est, annos natus circiter decem &

se-

septem. Substantiam autem om̄em propter Christi confessionem fiscus occupauerat, ita vt vnde viuerent, amplius nil haberent. Et licet annorum numerus minor supputaretur in iuvene, erat tamē iam mirabilis in eo doctrina, & fidei Christianæ admiranda constantia. Proposuerat enim cum patre suo Leonide pro fide Christi fortiter occumbere, si non matris fraude ad ecclesiæ utilitatem magnū doctore futurum, eum cōtigisset præseruari. Nam cum ad locum agonis patri mane, pridie deliberaisset occurrere, sublatis à matre noctu vestimentis, & obseratis tabernaculi valuis, domi cogitur remanere. Cum vero in virum creuisset, agere vitam apostolicam instituit, & annunciās in circuitu suo verbum Dei, nudis pedibus multis annis incessit. Super lectum deniq; plumis stratum nunquam dormiuit: à vino & carnib⁹, præterquam in infirmitate, omnino se abstinuit: ieiunijs, vigilijs, orationibus & continuis diuinarum scripturarum studijs & expositionibus, Deo deuote seruiens, intentus fuit. Christi quoq; cōsilio vnā tantum tunicam induere consuevit, & omnium mundanorum cōtemptor effectus, nihil de crastino cogitauit. Amore castitatis, vt mulierib⁹ secure auderet prædicare, se castrari fecit, licet in hoc facto zelus sine scientia manserit. Ob eius doctrinam, eloquentiam & apostolicam vitam, Mammea Alexādrī imperatoris Christianissima mater, eum audiendi desiderio capta, ex Alexandria Antiochiā accessit, & eius mellifluam doctrinam cum ingenti admiratione audiuit. Erat autem in studio diuinarum scripturarū adeo intentus, vt nec cibum vnquam, nec somnum caperet, nisi vnus e fratrib⁹ lectionem scripturarum cunctis audientibus præmisisset. Nouum & vetus testamentum velut alter Esdras memoriter nouerat, & iam senex contra suam ætatem linguam Hebraicam didicit, & omniū interpretum editiones, præter Septuaginta, in vnā mirabili studio comportauit. In editionibus scripturarū dictandis tam admirandę memoriæ & subtilitatis fuit, vt septem notarios, totidemq; in scribendo velocissimas puellas, præter alios iuuenes, omnes insimul ex eius ore diuersa scribentes, incredibili pronuntiādi agilitate fatigaret. Et cum tantus haberetur & esset inter omnes ecclesiasticos doctor insignis, magnis tamen notatur erroribus, quibus vel ipse desipuit, vel alijs inserentib⁹ falsa eius scriptis, deprauatus fuit. Semp̄ em̄ de Origene varia fuit doctorum opinio, quibusdam hæreticum asserentibus, alijs sibi fraudem affirmatibus impositā. Mirandum

b in non

non est, si primus sine exemplo errauerit, qui tot volumina sine magistro præcedente explicuit. Nostrum tamen est, nedum de Origene, sed de quibuscunq; scriptoribus cum sancta ecclesia Romana sentire, & superuacuas opiniones contemnere. Edidit autem pene infinita volumina, de quibus ego Latinis infusa vidi tantum subiectas

In genesim	homilias 16.	In principio fecit Deus
In Exodum	ho. 15.	Videtur mihi vnus.
In Leuiticum	ho. 16.	Sicut nouissimis die
In Numeros	ho. 28.	In Numeris non omnes
In Iosue	ho. 26.	Donauit dñs nomen
In Iudicum	ho. 9.	
In principium Ididæ	ho. 2.	
In Esaiam prophetam	ho. 9.	Quandiu Ozias rex
In Hieremiam prophetã	ho. 14.	Deus ad benefaciendum
In Ezechielem	ho. 14.	
In euangelium Matthæi	ho. 26.	
In euangelium Lucæ	ho. 39.	Sicut olim in popu.
De Helcharia	li. 1.	Non ab initio trãmo.
In principium Iob	li. 5.	
In Cantica canticorum	li. 4.	
Item in cantica canticorũ	li. 2.	De cantico canticorũ
In psalterium tractatus	numero CL.	Beatus vir. hunc psalm.
Aduersum hæreticos	li. 5.	Adamantius dixit qui
Contra Celsum philoso.	li. 8.	Hortaris sacer Amb.
Periarchon	li. 4.	Omnes qui credunt
In epistolã ad Romanos	li. 15.	Quod cæteris apli Pau.
In principium Iohannis	li. 1.	
De martyribus	lib. vnum	

Alia insuper multa composuit, quæ ad manus nostras nõ venerunt. Sunt qui scribant se Origene tractatus sex millia legisse, qui numerus & magnus est, & Latinis incognitus. Nec dubium quoniam multa illius opuscula nouiter translata sint, quæ ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt. Moritur autem senex & pauper, apud Tyrum sepultus, sub Valeriano & Galieno principibus, Anno domini 261. Indictione nona, ætatis suæ anno 70.

Ammenius Alexandrinus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophus & rhetor omnium sui temporis celeberrimus, ingenio subtilis, & disertus

tus eloquio, scripsit Græco sermone quædam præclara volumina, quibus memoriam sui posteris reliquit, de quorum numero extant subiectas

De consonantia Iesu & Mosi lib. 1.
 Canonum euangelicorum lib. 1. In primo canone quatuor
 Vnius ex quatuor lib. 1. Quoniam quidem multi
 Et quædam alia. Hunc impiissimus Porphyrius, Christianorum acerrimus hostis, philosophus gentilis, falso accusat, quod fide abnegata factus sit ethnicus, quem constat vsque ad mortem Christianum deuotum permansisse. Claruit sub Alexandro Mammeæ filio, Anno domini 230.

Ambrosius Origene auditor, primo Marcionites, ac deinde ab ipso Origene correctus, Christianæ fidei confessor insignis, etiam ad officium diaconatus meruit promoueri, vir certe doctissimus, & librorum studiosus amator, quo sumptus, notarios ac scribas subministrante, Adamantius noxter pene infinita volumina composuit, tantus lucubrationum illius cultor, ut die ac nocte ad scribendum aliquid noui verbis & scriptis eum puocaret, adeo ut compulsor operis in quadam epistola familiari ab Origene nominetur. Hic dicere solebat se nunquam Origene præsentem esse cubitum, neque sumpsisse cibum, nisi prius vnus e fratribus, qui semper præsto erant, sacris literis personasset. Scripsit de sua conuersione, gratias agens, ad Origenem
 Epistolarum lib. vnum. Et quædam alia. Claruit cum Origene, Anno domini 250.

Tryphon Origene auditor atque discipulus, ad quem illius nonnullæ extant epistolæ, vir tam diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, scripsit Græco sermone quædam præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteris transmisit. E quibus extant subiectas

De vacca rufa in Deuteronomio lib. 1.
 De qualitate sacrificiorum lib. 1.
 De columba & turture lib. 1.
 Claruit temporibus Alexandri imperatoris, Anno domini 230.

Minutius Felix causidicus, patria Romanus, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis lectionibus studiosus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit Latino sermone quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus extat dialogus inter Christianum & hæreticum, quod

Octavius inscribitur, lib.1. De fato cōtra mathematicos lib.1.
Claruit Romæ sub Alexandro imperatore, anno domini 230.

Beryllus Arabiae Botrenus episcopus, vir in diuinis scripturis
eruditus, & in secularibus egregie doctus, cum aliquanto tem-
pore gloriose rexisset ecclesiam, in heresim Paulianorum tan-
dem lapsus est, qui Christum ante Mariam fuisse negabant; sed ab
Origene correptus, multa scripsit, e quibus extat inter eos habitus
Dialogus lib.1. Epistolarum ad diuersos liber vnus.
Et quædam alia. Claruit sub Alexandro imperatore, anno dñi 235.

Hippolytus cuiusdam vrbs episcopus, cuius nomen Hierony-
mus nō expressit, vir certe in diuinis scripturis & studiosus &
eruditus, scripsit multa & pene incredibilia volumina, ita vt
Ambrosius (de quo iam superius fecimus mentionem) Origenē ad
eius imitationē cohortari consueuerit, atq; ad exponendas diuinas
scripturas fortiter psuaserit, p̄bens ei (vt dixim⁹) septem notarios,
totidēq; velocissimas in scribēdo puellas, & librariorum parem nu-
mer⁹, cum sumptib⁹ & expensis eorundem. Cerneret pulchrum &
delectabile certamē, quo alter alterum in editione librorū supera-
re magnopere cupiebat. De opusculis Hippolyti subiecta ferunt:
In Hexameron libri 6. In Apocalypsim liber 1.
In Genesim lib.1. In proueria Salomonis lib.1.
In Exodum lib.1. In Ecclesiasten lib.1.
In Numeros lib.1. De Saule & phitonissa lib.1.
In Cantica Canticoꝝ lib.1. De Antichristo lib.1.
In Zachariā prophetā lib.1. Contra Marcionem li.1.
In Daniele lib.1. Contra omnes hæreses li.5.
In psalmos quoq; multos & varios tractatus edidit. Homilias etiā
& sermones pene innumerabiles, & alia plura nobis adhuc inco-
gnita. Claruit sub Alexandro principe, anno domini 220.

Alexander episcopus Cappadociæ, quum desiderio sanctoꝝ
locorū Hierosolymā pergeret, ibidē diuina reuelatione post
S. Narcissum episcopus ordinatus, multa sanctitate & doctri-
na clarus effulsit, & tandē pro fide Christi sub Decio impijsimo ty-
ranno martyriū consummauit. Scripsit multas & elegantes ad di-
uersos epistolas, de quibus in primis subiectæ feruntur:
De pace ecclesiæ ad Aaronitas epistola vna,
Pro Origene contra Demetrium epistola vna,
Ad Antiochenes epistola 1. Ad Origenem epistolæ plures.
Pas-

Passus est Casareæ sub Decio, anno dñi 255. indictione prima.

Iulius Aphricanus, vir vndecunq; doctissimus, philosophus, hi-
storiographus, & theologus insignis, ac diuinarum scripturarū
& librorū ardentissim⁹ amator, suis studijs & sumptib⁹ apud Cæ-
sareā Palæstinæ insignem bibliothecā condidit, in qua multa volu-
mina tam seculariū q̄ diuinarū scripturarū cōgregauit. Scripsit p̄-
terea magnæ utilitatis plura opuscula, de quibus feruntur subiectæ:
Chronicarum libri 5. De Pascha lib.1.
De sancta Trinitate lib.1. De sabbato lib.1.
De circuncisione lib.1. Ad Origenē de Susanna lib.1.
De Attalo lib.1. Ad Aristidem philosophum lib.1.
Et alia plura composuisse dicitur, quæ ad notitiam meam non ve-
nerunt. Claruit sub Marco Aurelio, anno domini 220.

Gregorius, Neocæsariensis Ponti episcopus, Origenis auditor
atq; discipulus, vir doctus & sanctus, & multa scripsit, & mira-
culis viuens coruscavit. Hic adhuc iuuenis, cum fratre Anthe-
nodoro studium philosophiæ secularis quæritans, scholæ Origenis
se subdidit, à quo ad fidē Christi paulatim quasi insensibiliter vnā
cum fratre cōuersus fuit, & in virum doctissimum atq; sanctissimū
euasit, de cuius scriptis extat ad Origenem

Panegyricus liber 1. Interpretationū in Ecclesiasten lib.1.
Et plures epistolæ. Claruit sub Gordiano principe, anno dñi 240.

Cornelius, Romanæ vrbs post Petrum XXII. episcop⁹, patria
Roman⁹, patre Castino, post Fabiani gloriosum martyrium
Papa creatus, sedit in cathedra Petri annis duobus, vir doct⁹
atque sanctissimus, donec tandem etiam ipse martyrio coronatus,
trāsiuit carne solutus ad superos. Scripsit aut plures ad utilitatem
ecclesiasticam epistolas, de quibus ego duntaxat reperi subiectas:
Ad Fabium Antiochenum episcopum:

De synodis epist.1. De Nouatiano epist.1.
Ad eundē de Nouatianis lib.1. De gestis synodi epi.1.
Ad Cyprianū Carthagineñ episcopum plures scripsit epistolas, &
alias ad alios. Claruit sub Decio tyrāno principe, anno dñi 255.

Cyprianus, ecclesiæ Carthagenensis in Aphrica episcopus, vir
doctus atq; sanctissim⁹, multis annis rhetoricam gloriose do-
cuit, & in omni literatura seculari doctor magnificus fuit. De-
inde persuadente presbytero Cæcilio, à quo sortitus est cognomē,
ad fidem Christi conuersus, omnem substantiam suam pauperib⁹

erogauit. Ac nō multo post in presbyterum electus, etiam episcopus ordinatus est. Qui cum in diuinis scripturis studiosus esset, ad ædificationem fidelium multa vtiliter edidit, & subiecta volumina Latino sermone conscripsit, videlicet

De gratia Dei ad Donatum	librū vnū.	Bene admones Donate
Contra Demetrianum	librum 1.	Oblatrantē te & aduer.
De pietate & eleemosyna	librū 1.	Multa & magna sunt
De laude martyrii	librum 1.	Desiderasti Fortunate
De zelo & liuore	lib. 1.	Zelare quod bonum vi
De bono patientiæ	lib. 1.	De patientia loquuntur
De mortalitate	lib. 1.	Et si apud plurimos ve.
De virginitate	lib. 1.	Disciplina custos spei
De lapsis	lib. 1.	Pax ecce dilectissimi
De sacramento calicis	lib. 1.	Cyprian ^o Cæcilio fratri
De vnitae ecclesiæ	lib. 1.	Cum moneat dñs & di.
De oratione dominica	lib. 1.	Euangelica præcepta
De vanitate idolorum	lib. 1.	Quod idola dii nō sint
De vita clericorum	lib. 1.	Promiserā qdem vobis
De duobus montibus	lib. 1.	Probatio capitulorum
Ad Antonianū de Nouato	lib. 1.	Accepimus primas lit.
De Iudæis ad Quirinum	libros 2.	Iudæos in offensam
Ad Cornelium Papam	epistolas 8.	Cognouim ⁹ frater cha
De aleatoribus	librum vnum.	
Ad Iulianū amicum suum	lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	librum vnum.	

Sed & alia multa cōposuisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt. Libellus de XII. abusionibus seculi, Cypriano à plerisque ascriptus, phrasim eius non redolet. Passus est tandem sub Valeriano, eo die quo Cornelius Romæ, sed non eodē anno, videlicet anno dñi 249. indiçtione XII. 18. calend. Octobris.

Pontius presbyter, B. Cypriani auditor atq; discipulus, vir doctus & sanctus, & declamator egregi⁹, post magistri sui gloriosum triumphū veniens in Gallias, apud Cymellā urbē pro fide Christi martyrii palmā adeptus est. Hic Pontius sua melliflua p̄dicatione & industria duos Philippos imperatores ad Christū conuertit, & primos ex Romanis principibus idolis renunciare psuasit. Scripsit etiam eleganti stylo insigne volumen, quod continet Vitam sancti Cypriani, lib. 1.

Cla-

Claruit sub Philippo imperatore, anno domini 240.

Dionysius, Alexādrinę vr̄bis tertius & decimus episcopus, Origenis q̄ndam auditor atq; discipulus, cū adhuc esset presbyter, sub Heracla scholam publicā tenuit, & magnā doctrinæ suæ gloriā acquisit. Erat em̄ vir in om̄i sciētia doctissim⁹, philosophus, rhetor & theolog⁹ insignis, q̄ in Cypriani & Aphricanę synodi dogma consentiēs de rebaptizadis hæreticis, plurimas sup̄ ea re ad diuersos scripsit epistolas, de quaz̄ istæ numero feruntur:

De pœnitētia ad Flavianū	epi. 1.	De sabbato	li. 1.
Ad Romanos	epi. 1.	Ad Hermammonem	li. 1.
Ad S. Sixtum Papam	epi. 2.	De persequutione Decij	li. 1.
Ad Philemonem & Dionysium presbyteros	epistolę duę.		
Contra Nepotem Chiliasten	liber vnus.		
Ad Dionysiu Papam factū	epi. 1.	Aduersus Sabellium	lib. 1.
Ad Nouatianum hæreticum	epistola 1.	Dionysius Nouatiano	
Ad Ammonem Bericis episcopum	epistola vna.		
Ad Dionysium Papam	lib. 4.	Ad Telephorum	epi. 1.
Ad Dionysium & Didymum	epistola vna.		
Ad Laodicenses de pœnitentia	epistola vna.		
Ad Euphranonem	epi. 1.	Ad Armenos de pœnitētia	li. 1.
Ad Origenē de martyrio	epi. 1.	De ordine delictorum	epi. 1.
Ad Alexādrinos de exilio	epi. 1.	Canon de pœnitentia	lib. 1.
De Pascha		De natura ad Timotheum	lib. 1.
Ad Heraclam episcopum in Aegypto	liber vnus.		
De tentationibus	lib. 1.	Cōmētariorū in Ecclesiastē	li. 1.
Ad Basilidem quoq; plures ipsius feruntur	epistolę.		
Aduersus Paulum Samosatenum insignis eius extat	epistola, quā paucis ante mortē diebus descripsit.		
Alia quoq; pro vtilitate ecclesiastica multa composuit, quæ nos latent. Claruit sub Galba & Volusiano principibus, anno dñi 255.			

Nouatianus, Romanę ecclesię presbyter, aduersus Cornelium cathedram episcopalem conatus inuadere, cum non posset, primum in Ecclesia Romana schisma cōcitauit, & hæresim Nouatianorum constituit, nolens apostatas pœnitentes recipere, atq; rebaptizans rite baptizatos. Huius erroris author, Nouatus Cypriani presbyter fuit. Scripsit autem Nouatianus

De Pascha	lib. 1.	De cibis Iudaicis	li. 1.
De Sabbato	lib. 1.	De instantia	li. 1.

c n̄

De cir

De circuncisione li. 1. De Attalo li. 1.
De sacerdote li. 1. De sancta Trinitate li. 1.
De Oratione li. 1. Epistolas plures ad diuersos.

Alia insup nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporib⁹ Philippi imperatoris, Anno dñi 250.

M Alchion Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir eruditus atq; disertissimus, quippe qui rhetoricam in eadem ciuitate multis annis florētissime docuit, edidit nonnulla p̄clara opuscula, quæ suo tempore ad fidei Christianæ defensionem contra hæreticos multum conducere videbantur. De quibus extat opus insigne dialogorum

Contra Paulum Samosatenum li. 1.

Ad Dionysiu papam ex synodo epi. 1.

Claruit sub Claudio & Aureliano principib⁹, Anno domini 270.

V lctorinus episcopus Pictauiēsis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, Græco & Latino instructus eloquio, scripsit multa præclara opuscula, in quibus magnifice suum exercitauit ingenium. Fuit autem diuini verbi prædicator insignis, & tandem pro fide Christi martyrio coronatus legitur, de cuius scriptis subiecta feruntur:

In Genesim li. 1. In Abacuc li. 1.
In Exodum li. 1. In Ecclesiasten li. 1.
In Leuiticum li. 1. In Cantica canticorum li. 1.
In Esaiam prophetam li. 1. In Apocalypsim li. 1.
In Ezechielem li. 1. Aduersum omnes hæreses li. 1.

Et alia multa. Claruit temporibus Valeriani & Galieni principū, Anno domini 270.

P Amphilus presbyter Eusebii Cæsariensis, tantos apud Cæsaream libros amore scripturarum congregauit, vt in omni terra eo tempore nulla bibliotheca celebrior extiterit. Magnam deniq; partem librorum Origenis, propria manu descripsit, & in eandem librariam Cæsariensem reposuit. Ab eo cognomen Eusebius Pamphili sortitus est. Scripsit autē, anteq̄ Eusebius scribere inciperet, non spernendæ authoritatis opuscula, de quibus tantum reperi

Contra Mathematicos librum 1.

Apologeticum pro Origene li. 1.

Fertur etiam quasdam plenas fide & eruditione scripsisse epistolas.

Tandem post beata studia, & multos pro ecclesia Dei labores, pro fide

fide Christi apud Cæsaream Palæstinæ martyrio coronat⁹ est, sub p̄secutione Maximiani, qui imperauit circa annos domini 240.

A Natholius Alexandrinus, Laodiceæ Syriæ episcopus, vir in diuinis scripturis peritus, & in secularibus literis nulli suo tempore secūdus, rhetor, astronomus, & geometer insignis, reliquit ingenij sui multa præclara opuscula, de quibus tamen paucissima ad nostram notitiam peruenerunt. Extat eius insigne volumen, prænotatum

De Pascha li. 1. De arithmetica institutione li. 10.

Claruit sub Probo & Caro principibus, Anno 285.

† Sermones tres eiusdem authoris, de morte, Græce in Italia, Romæ scilicet, vt quidam volunt, asseruantur.

A Rchelaus eps Mesopotamiæ Syriæ, vir doctus & disputator acutus, scripsit Syro sermone nonnulla opuscula, q̄ apud Latinos raro inueniunt. Hic cōtra Manichæū heresiarchā exeunte de Perfide, valēter disputauit, & oīa eius argumēta cōfudit, quibus ab errore illū reuocare nequerit. Scripsit autē eandē disputationē Contra Manichæum, li. 1.

Alia vero nobis incognita sunt. Claruit sub Aureliano & Probo principibus, Anno domini 280.

L Vcianus Antiochenæ Ecclesiæ presbyter, & postea Nicomediæ eps, vir doct⁹ atq; disertus, in declamādis homilijs ad populū, excellētis ingenij fuit, & nō minus vita q̄ eruditione scripturæ venerabilis, sub p̄secutione Maximiani, p̄ fide Chri martyrio laureatus est, Helinapoli Bithyniæ sepult⁹. Scripsit inter cætera De fide nostra li. 3.

Et alios diuersos tractatus, sermones & homilias atque epistolas. Claruit sub Maximiano Imperatore, Anno domini 240.

P letius Ecclesiæ Alexandrinæ presbyter, vir tantæ doctrinæ & eloquentiæ, vt Origenes iunior vocaretur, in homilijs ad populum declamandis excellentissimus fuit. Hic sub Theona episcopo Alexandrinorum, vita & doctrina clarissimus effulgens, voluntariæ paupertatis pro Christi amore cultor fuit insignis, & doctor populi admirabilis. Scripsit infinitos tractatus, qui tamen ad notitiam nostram non venerunt. Extat eius longissimus Tractatus, in vigilia Paschæ ad populum habitus

In Ozee prophetam li. 1.

Claruit sub Diocletiano Imperatore, Anno domini 290.

Phileas episcopus Thebaidæ ciuitatis in Aegypto, vir nobilis atq; doctissimus, nō minus moribus quā eruditione scripturarum insignis, post multos labores, & editos pro vtilitate fidelium varios tractatus, tandem sub Maximiano imperatore pro fide Christi martyr effectus, euolauit ad superos. De cuius scriptis extat disputatio habita

Contra iudicem iniquum li. 1. De laude martyrum li. 1.
Alia quæ scripsit, nobis incognita sunt, quanuis multa ferantur à patribus. Claruit sub Maximiano principe, Anno domini 240.

Arnobi⁹ presbyter, philosophus & rhetor insignis, cū adhuc gētilis rhetoricā doceret, diuina miseratiōe vocatus, Chriānū se coepit p̄fiteri. Cumq; ad epos accedēs, se baptizari ex-peteret, nō credebāt, veriti ne vir seculari tumēs eloquentia, sacra-mentis fidei conaretur illudere, & ideo sententiam differebant. Ar-nobius vero cernens sibi fidem minime adhiberi, in argumentum synceritatis suæ, scripsit & obtulit episcopis insigne volumen

Aduersum Gentes li. 7.

In Psalterium quoque li. 1.

De rhetorica institutione li. 1.

Alia quoq; multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Docuit in Aphrica rhetoricam sub Diocletiano principe. habuit multos egregios & nobiles discipulos, q viri doctissimi euaserunt. Claruit ergo circa annos domini nostri Iesu Christi 300.

† Scripsit & in aliquot euangelistarum locos annotatiunculas.

Iohānes Climachus, qd Latine sonat scholasticus, abbas mon-tis Sinai, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio excellens, mitis & humilis, vita & conuersatione deuotus atq; sanctissimus, cum adhuc sexdecim esset annorū, mundū cum suis oblectamentis deseruit, & in dicto cœnobio monachū se fieri in-stantissime petijt, & obtinuit. Deinde post annos decem & nouena cum iam solitarius pugnare & vincere secundum regulam mona-chorum didicisset, cum licentia abbatis sui eremum petijt, in qua multis annis in omni sanctitate solus cum Deo habitauit. Postre-mo cum vita eius sanctissima oībus innotuisset, vnanimi oīm con-sensu in abbatē eligitur, & renitēs, ad cœnobiū reuocatur. Scripsit ad Iohannē abbatē de Raythu opus celeberrimū, & p̄ institutione monachorū valde accōmodū, habēs sermones triginta, qd p̄notat

De triginta gradibus li. 1.

A bono & superbono
Ad

Ad Pastorem, Sermonum li. 1. In inferiori quidem libro
Epistolas plures ad monachos li. 1.

Et quædam alia.

In quibusdam locis, maxime vbi de hominis spiritalis mortifica-ti impassibilitate tractat, à modernis theologis repræhenditur, sic-ut apud Iohannem de Gerson in certis tractatibus inuenitur.

Claruit circa tempora Constantini, Constantij & Constantis, fra-trum, imperatorum, qui regnauerunt Anno domini 346.

Hildefonsus, Toletanæ sedis post S. Eugenium episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis quoq; litera-turæ non ignarus, metro excellens & prosa, ingenio subtilis, sermone disertus, & super omnes sui temporis episcopos facundus & eloquens, vita & cōuersatione Deo dignus atq; sanctissimus. Fu-it enim timoris Dei instātia præditus, religione deuotus, compun-ctiōe profusus, incessu grauis, honestate laudabilis, patientia sin-gularis, differendi ingenio clarus, sapientia summus. Qui cum ad-huc puer, esset diuino spiritu attactus, res mundi parentumq; affe-ctiōnes contemnens, Agaliense monasterium petijt, monachumq; se in eo multis annis decenter exhibuit. Cœnobium quoq; virgi-num in Deibienſi villula construxit, quod de parentum suorum opibus dotauit. Abbas deinde effectus Agaliensis cœnobiij, mona-chorum mores exercuit, rem discreuit, vitamq; seruauit. Principa-li post hæc violentia Toletum reducitur, atq; inibi post decessoris sui obitum pontifex surrogatur. Scripsit multa præclara opuscu-la, de quibus feruntur subiecta:

De sancta trinitate li. 1. De cognitiōe baptismi li. 1.

De imbecillitate propria li. 1. De p̄gressu spiritalis deserti li. 1.

De virginitate sanctæ Mariæ li. 1. Hymnorum diuersi generis li. 1.

ber. 1. Dña mea, dñatrix mea. Sermonum variorum li. 1.

Annotatiōes actiōis diurnæ li. 1. Epigrammaton multorū li. 1.

Annotationum in sacris li. 1. De Missa quoq; li. 1.

Annotatiōnū in sacramentis li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Et alia complura. Cum beatissimus iste præsul Hildefonsus li-

brum de virginitate purissimæ Dei genitricis Mariæ ad finem vsq;

compleisset, cui omī studio quo poterat semper deuotissime serui-

re solebat, apparuit ei dña mundi sacratissima, ipsum librum ha-

bens in manibus, & gratias agens illi p̄ tali seruitio, quod sibi gra-

tissimum esse affirmabat. Ille vero cupiens eam altius honorare,

con

constituit vt celebraretur solennitas eius singulis annis octaua die ante natalem Domini, quæ solennitas iam obtinuit, vt per vniuersam fidelium ecclesiam in honore purissimæ Conceptionis illi^o celebraretur sexto Iduum Decembris. Vnde rursus ei beata Dei genitrix apparens, vestimētum sacerdotale, quod nos Albam vocam^o, & cathedram illi attulit, de quibus multa miranda & gloriosa narrantur. Claruit *

Firmianus Lactantius, Arnobij rhetoris quondam auditor atq; discipulus, vir in secularibus literis abundanter doctus, & in diuinis scripturis nobiliter institut^o, ita vt in arte dicēdi post Ciceronē facile obtinuerit principatū, rhetoricā primū Nicomediæ, deinde Romæ sub Diocletiauo, ab eo vocat^o, gloriose docuit, vbi cum penuria discipulorū ad paupertatē deuenisset, ad extremū Cæsaris Crispi, filij Constantini, p̄ceptor iam senex in Gallia factus est. Scripsit multa p̄clara volumina, de quibus ista feruntur:

De diuinis institutionibus	liber vnus.	Magno & excellenti in
De origine erroris	liber 1.	Quanquā primo libro
De falsā sapientia	lib. 1.	Vellem mihi declarari
De vera sapientia	lib. 1.	Cogitanti mihi & cum
De iustitia ad Constantinū.	lib. 1.	Non est apud me dubiū
De vero cultu	lib. 1.	Quod erat officium sus.
De beata vita	lib. 1.	Bene habet
De ira Dei ad Donatum	lib. 1.	Animaduerti sæpe Do.
De opificio Dei	lib. 1.	Quām minime sim qui
Ad Asclepiadem	liber vnus.	
De persecuotione	lib. 1.	Epistolæ ad Probū lib. 4
Epistolarum ad Seuerum	libri duo.	
Symposion hexametro versu	liber vnus.	

Epitomes contra gentes lib. 1. Grammatic^o inscript^o lib. 1.
De paradiso hexametron lib. 1. Est loc^o in primo felix
Alia insup nō pauca scripsisse dicit, sed in man^o nostras nō venerūt.
Claruit sub Cōstantino principe, cui amicissim^o fuit, anno dñi 320.

Vsebius, ecclesie Cæsariē Palæstinæ episcopus, cognomento Pamphili, Dorothei Eunuchi viri doctissimi quondā discipulus, in diuinis scripturis studiosissimus, & bibliothecæ ecclesiasticæ vnā cum Pamphilo martyre diligētissimus instaurator, qui cum Arrianus esset, ad I. concilium Patrum apud Niceam habitū accedens, errorem deposuit: Patrumq; sentētiam sequutus, eorum

ius

iussu symbolum (quod Nicenum dicitur) composuit, & in fidei suæ purissimæ testimoniū, illis obtulit legendum & confirmandū. In quo errores Arrianorum fortiter cōtriuuit, nihilq; eius editioni vel additum est, vel subtractum, sed vsq; in hodiernū diem in ecclesia Dei publice cantat. Posthac in orthodoxa fide perseuerans, sanctissime consummatus est. Scripsit Græco sermone multa præclara volumina, de quibus apud Latinos feruntur subiecta: videlicet,
Contra Porphyrium lib. 30. In Esaiā prophetam lib. 10.
Expositionum Euangelicarum libri XX.
De p̄paratione euāgelica li. 14. Cum quid sit Christianis.
Ecclesiasticæ historiæ li. 10. Successiones sanctorum
Epitomes chronicae lib. 1. Mosen gentis Hebraic.
Theophanias lib. 5. Topicorum lib. 1.
De vita Pamphili lib. 3. Martyrologij lib. 1.
De dissonantia Euangelistarum liber vnus.
Apologiæ p̄ Origene lib. 6. In psalterium totum lib. 1.
Alia q; multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
Claruit sub Constantino imp. Magno, cui amicissimus fuit p̄pter eximiā doctrinam & vitæ sanctitatem, anno dñi 320.

Rheticus Heduorum Augustodunē episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus, & suo tempore doctor famatæ opiniōis, fertur nō pauca scripsisse opuscula, & præcipue in diuinos libros commentarios, sed paucos ad notitiam nostram meminimus peruenisse: videlicet

In cantica canticorū	librū 1.	Contra Nouatianum	lib. 1.
Expositionem eius in Cātica,		sanctus Hieronymus vt ineptam reprehendit.	

Iacobus cognomento Sapiens, Nisebenę Perfarum vr̄bis episcopus, vir magnæ doctrinæ & incomparabilis sanctitatis, vnus ex numero confessorum, sub Maximiano persecutore vincitium, Niceno concilio interfuit, & Arrium impiissimum, homouision oppositione, damnauit. Hic vir sanctissimæ conuersationis, vr̄bem sibi commissam orationibus suis à multis periculis sæpe liberauit. Scripsit ad ædificationem fidelium sermone Syro non pauca opuscula, de quibus feruntur hæc:

De fide	lib. 1.	Contra omnes hæreses	lib. 1.
De charitate generali	lib. 1.	De dilectione proximi	lib. 1.
De ieiunio	lib. 1.	De oratione	lib. 1.
		d	De reo

De resurrectione	lib.1.	De vita post mortem	lib.1.
De humilitate	lib.1.	De patientia	lib.1.
De poenitentia	lib.1.	De satisfactione	lib.1.
De virginitate	lib.1.	De sensu animæ	lib.1.
De circuncisione	lib.1.	De azymi benedictiōe	lib.1.
De Christo, quod filius Dei sit		liber vnus.	
De castitate	lib.1.	Aduersum gentes	lib.1.
De constructione tabernaculi		liber vnus.	
De conuersione gentium	lib.1.	De regno Persarum	lib.1.
De persecutione Christianorum		liber vnus.	
De verbis Esaiæ	lib.1.	Chronica temporum	lib.1.

Compræhenditur ergo totum opus iam signatum, in libris 25.

Claruit sub Constantino principe magno, anno dñi 330.

Methodius, Olympi Lyciæ, & postea Tyri episcopus, in diuinis scripturis eruditus, & seculariū literarum non ignarus, fidei Christianæ confessor & defensor insignis, & euangelicæ perfectionis diligens æmulator, post multorum voluminum editionem, pro fide Christi sub vltima persecutione, siue (vt alij affirmant) sub Decio & Valeriano, in Chalcide Græciæ martyrio coronatus est. Scripsit nitido & composito sermone non pauca volumina, de quibus ista feruntur:

Contra Porphyrium	lib.2.	De resurrectione	lib.1.
De exitu animæ	lib.1.	In cantica canticorum	lib.1.
De nouissimis temporibus	lib.1.	Sciendū namq; est fratres	
Chronicorum quoq;	lib.1.	De X. virginib ⁹ symposiō	li.1.
De phitonissa	lib.1.	In Genesim	li.1.

Claruit sub Constantino principe magno, vel (vt alijs placet) sub Decio & Valeriano, anno dñi 255.

Antonius monachus & abbas, natione Aegyptius, vir sanctissimus, eremiq; cultor insignis, cuius præconia laudum vniuersus peronat orbis, multis religiosæ ac beatæ vitæ normæ præbuit, qui etsi literas non didicerit, in diuinis tamen scripturis adeo eruditus fuit, vt nullus doctorum se ei præferre præsumeret. Habebat memoriam pro libris, intellectum & sensum pro literis, gratiam pro studio lectionis. Dictauit Aegyptiaco sermone ad diuersa cœnobia apostolici sensus atq; sermonis varias epistolas, e quibus extat insignis illa

Ad Arsenoitas epistola vna. Ad alia cœnobia epist. 6.
† Scri

† Scripsit quoq; celebre opus duorum librorum, quod Melissa (id est, Apicula) inscribitur.

Eius vitam beatus Athanasius, episcopus Alexandrinus, insigni volumine Græco sermone descripsit.

Claruit sub Constantino Magno & filijs eius regnantibus, anno domini 330. multis coruscans miraculis.

Iuencus presbyter natione Hispanus, vir nobilis atque doctissimus, philosophus, poeta, rhetor & theologus insignis, & non minus conuersione quàm scientia scripturarum ecclesiæ venerabilis, edidit pro ædificatione legētium, tam metro quàm prosa multa præclara volumina sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Legi opus insigne, quod hexametris pentametrisq; versibus composuit:

De quatuor Euangelijs	lib.4.	Immortale nihil mundi
De Sacramentis	lib.2.	

Cætera quæ composuisse dicitur, ad manus nostras non venerunt. Claruit sub Constantino Magno & filijs ei⁹, anno dñi 330.

Eustathius genere Pamphylus, primo Bericiæ Syriæ, ac deinde Antiochenus vicesimus & tertius post Petrum episcopus, vir doctus & sanctus, multa pro catholica fide ab Arrianis sustinuit incommoda. In exilio namq; Traianopolim Thraciarum relegatus, ibidem moritur, cui⁹ Arriani ecclesiam inuadentes, multis eam annis tenuerunt. Scripsit autem maxime contra Arrianos plurima opuscula, aliosq; diuersos & varios tractatus, scilicet

Aduersum Arrianos	lib.3.	De anima	lib.1.
Aduersum Origenem	lib.1.	Epistolæ pene innūerabiliū	lib.1.

Claruit temporibus Cōstantini & filiorum eius, anno dñi 330.

Athanasius, Alexandrinæ vrbs nonusdecimus episcopus, vir sanctus, atq; in diuinis scripturis doctissimus, multas pro fide catholica persecutiōes ab Arrianis sustinuit. Totus siquidem orbis illi angustus erat, Arrianis vbiq; persequentibus, quæ nusquam tutus, nusquam videbatur esse securus. Nam & inimici hominis, domestici eius erant. Fugiens ergo à facie impatoris & Arrianorum, venit ad Treuerim urbem Galliarum, & à sancto Maximino archiepiscopo honorifice susceptus, septem annis apud eum latuit in cisterna sine aqua, quæ vsq; in hūc diē apud monasteriū S. Maximi Treueri in crypta ostenditur. In hoc loco multis annis (vt diximus) latitans, solē nō vidit: ubiq; symbolū, Quicūq; vult salu⁹ esse,

composuit, donec tandem à quadam puella proditus, Dei nutu fuga lapsus est. Cuius gesta si quis plenius agnoscere desiderat, tripartitam historiam legat. Scripsit autem Græco sermone pene infinita opuscula, de quibus apud Latinos subiecta reperi:

De vnitate Trinitatis	li. 1.	Tu vnus Deus, Deus pater
De proprijs personis trinitatis	li. 1.	Nunc per singula nomina
De hominis assumptione	li. 1.	Quemadmodum in vna
De nominibus trinitatis	li. 1.	Hic iam de singulis no.
De vnica substantia trinitatis	li. 1.	Hic contradicens persona
De beatitudine fidei	li. 1.	Posco à te de vnico
De p̄fessione regulæ catholicæ	li. 1.	Propter quod imp̄sissime
De vnitae fidei	li. 1.	Sine initio temporum sup
De patre & filio & sp̄u sancto	li. 1.	Cum legeris hanc fidem
De trinitate & spiritu sancto	li. 1.	His qui filium Dei creatum
Ad Luciferum episcopum	li. 1.	Domino beatissimo ac
Contra obiecta Arrianorum	li. 1.	Prima eorum obiectio est
Altercationē contra Arriū &c.	li. 1.	Cum apud Niceam vrbem
Contra Valentē & Ursatium	li. 1.	
De virginitate	li. 1.	De psalmorum titulis
Ad ep̄os Aegypti & Libyæ	li. 1.	li. 3.
De spiritu sancto	li. 1.	Omnia q̄cunq; dñs noster
Contra Gentes	li. 1.	Literæ sanctæ charitatis
Contra Arrianos	li. 1.	Diuini cultus & vni.
Aduersus eosdem	li. 1.	Hereses quotquot ipse
De patris & filij homouision	li. 1.	Insanientes Arriani
Dialogum cum Arriano	li. 1.	Qui maligne diuinas
Exhortatorium ad monachos	li. 1.	Prouidentia Dei actum est
Vitam sancti Antonij	li. 1.	Et si quid gloriari in
Symbolum fidei suæ	li. 1.	Optimum in istis fratres
In omnes epistolas Pauli	li. 14.	Quicumque vult saluus
De persecutione Arrianorum	li. 2.	Paulus &c. Nec Moy.
De fuga & exilio suo	li. 1.	

Epistolas plures ad diuersos edidit, sermones quoq; & varios tractatus, qui vel necdum translati sunt in Latinum, vel ad notitiam meam non venerunt. Moritur tempore Valentiniani & Valentis imperatorū, Anno domini 379. sacerdotij sui 46. VI. nonas Maij, Indictione 7.

† Extant Romæ in bibliotheca Vaticana 32. sermones Græce, Et

Et tractatus ad Antiochum, de plurimis & necessarijs quæstionibus, quæ in sacris literis dubiæ sunt, & ab omnibus Chrittianis cognosci debent.

Theodorus Heraclæ Thraciæ episcopus, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & declamator egregius elegantis compositionis sermonis, edidit in sacra volumina non contemnendæ lectionis commentarios, de quibus subiecti feruntur:

In Psalterium	li. 1.	In Euangeliū Iohannis	li. 1.
In Euangelium Matthæi	li. 1.	In epistolas Pauli	li. 14.
Alia quoq; nonnulla scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Constantini secūdi, Anno dñi 340.			
E vsebius episcopus Emisenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in declamadis homilijs ad populum nulli suo tempore secundus, rhetor, & theologus oīm opinione celeberrimus, fertur multa & pene infinita scripsisse opuscula: sed nos paucorum solos titulos & numeros potuimus inuenire, Scilicet			
Aduersum Gentes	li. 1.	In epistolā ad Galatas	li. 10.
Aduersum Iudæos	li. 1.	Homiliarum multarum	li. 1.
Ad Nouatianos	li. 1.	Sermones ad populum.	

Claruit Constantino & fratribus eius regnantibus, Anno dñi 350.

TRiphyllius Cypri Ledrēsis siue Leuteen episcopus, vir tam in diuinis q̄ in secularibus scripturis eruditissimus, ac sua ætate omnium præsulum facile eloquentissimus, fertur non pauca scripsisse volumina, & diuinas scripturas multipliciter exposuisse, sed nihil eius operum ad manus nostras meminimus puenisse. Fertur eius expositio

In Cantica canticorum li. 1.

Claruit temporibus Constantij imperatoris, Anno domini 350.

Serapion ex monacho Thomuseos († Græce *Θωμωσος*) episcopus, & B. Antonio abbati amicissimus, vir tātæ eruditiōis & eloquentiæ, vt ppter excellentiā ingenij, cognomentū Scholastici fortitus fuerit, multa fert scripsisse opuscula, de quibus extant subiectas

Contra Manichæum	li. 1.	De Psalmorum titulis	li. 1.
Epistolæ plures ad diuersos. Floruit sub Constantio principe, Anno domini 340.			

ACacius Cæsarensis Palæstinæ episcopus, vir quidem in diuinis scripturis exercitatus, sed Arriana impietate puerfus, in tanta reuerentia à Constantio imperatore habitus, vt in

locum Liberij papæ, Romæ Felicem presbyterum Arrianum, episcopum constitui obtinuerit. Hic Acacius quia luscus erat, monoculus vocabatur. Scripsit autem multos & varios tractatus, qui reuera fuissent vtilis, si catholicum habuissent authorem. E quibus potiores feruntur quos subiecimur:

In Ecclesiasten li. 17. Sethematon li. 1.
Symicton li. 1.

Claruit sub Constantino imperatore, Anno domini 350.

Hllarius, Pictauiensis Aquitanie episcopus, vir moribus, vita, & doctrina valde venerabilis, multas ab Arrianis pro fide Christi sustinuit iniurias. Nam factione Saturnini Arelatensis episcopi, de synodo Biterensi in Phrygiam relegatus, annis quatuor constanti animo durum portabat exilium, vbi orationibus suis mortuum legit reuocasse ad vitam. Qui cum esset vir vnde cumque doctissimus, multa composuit opuscula, de quibus numero ferunt subiecta:

Contra Dioscorum li. 1. Contra Valentem & Ursatium li. 1.
De sancta trinitate contra Arrianos li. 12. Circumspicienti mihi
Defensio catholice fidei li. 1. Deus qui ubique est
Contra Arrianos li. 1. Dilectissimis fratribus
In Euangelium Matthæi li. 1. Gradus quem Matthæus
De synodis ad episcopos Galliarum li. 1. Constitutum habebam
In aliquot Psalmos trac. 42.

In Psalmum, Beati immaculati trac. 22.

Ad Constantium imperatorem li. 5. Tempus loquendi iam

In Constantium li. 1. Hymnorum li. 1.

Mysteriorum li. 1. In librum Iob li. 1.

Contra Auxentium li. 1. Beatissimis & glorio.

De hæresibus li. 1. In Cantica canticorum li. 1.

Chronicorum li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Moritur tandem, ad urbem suam de exilio suo reuersus, sub Valentiniano imperatore, Anno domini 371. Indictione quartadecima, cuius natale celebratur idibus Ianuarij.

Victorinus Afer, vir consularis, rhetor omnium suo tempore celeberrimus, qui in vrbe Roma sub Constantino imperatore diu rhetoricam docuit, vbi propter excellentiam doctrinæ in foro Traiani æream statuam promeruit, conuersus ad fidem Christi in senectute sua, multos in scripturis sanctis tractatus edidit,

dit, more dialectico satis obscuro, & viris doctissimis vix peruios, de quibus extant subiecti:

Contra Arrianos li. 2.
De sancta Trinitate li. 1. In primo sermone
Contra hæreticos li. 1. Logos vel &c.
De homouision quoque li. 1. Viuit ac vita vnum
De trinitate, hymnorum li. 1. Adesto lumen verum
In Epistolas apostoli Pauli li. 14. Et quædam alia.

Claruit Romæ sub Constantino imperatore, Anno dñi 360.

Titus eps Botrenus, falsiàs Bostrinus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis egregie doctus, ingenio acer & vehemens, multa ferè cudisse opuscula, quibus memoriæ sui nominis cum gloria transmisit ad posteros, de quibus numero subiecta feruntur:

Contra Manichæos li. 2. Commentariorū Euangelij li. 1.
Et alia complura.

Claruit anno domini 340. Et sub Valente Imperatore mortuus est.

DAmasus papa, natione Hispanus, sedit post Liberium in cathedra Petri annis decem & octo, vir in diuinis eruditissimus, & in secularibus literis egregie doctus, rhetor & poeta celeberrimus, & in componendis versibus peritissimus, ingenio subtilis, vita deuotus atque sanctissimus, diui Hieronymi presbyteri amatissimus, scripsit utroque genere varia opuscula, de quibus extant subiecta:

Gesta summorum pontificum li. 1. Beatus Petrus apostolus

De fide contra hæreticos li. 1. Quoniam post Nicenū concili.

Epistolarum ad diuersos li. 1. Damasus episcopus

Diuersa carmina. Et alia.

Claruit sub Valentiniano & Valente, Anno domini 370.

† Brocardium, seu brocardorum liber de proprietatibus.

Apollinaris, Laodicenus Syriæ episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & grammaticæ institutionis longe doctissimus, ingenio acer & vehemens, sermone clarus, scripsit pro defensione catholice fidei quædam præclara volumina, quibus nomen suum posteritati commendauit: E quibus extat opus celeberrimum

Contra insanum Porphyrium lib. 30. Et quædam alia.

Claruit sub Gratiano imperatore, Anno domini 380.

† Opus quoque carmine scripsit, vniuersam Hebræorū scripturam complectens.

Didymus Alexādrinus, captus à parua ætate oculis, & ob hoc Delemetorum quoq; penitus ignarus, tantum miraculum sui præbuit, vt dialecticam & geometriam, quæ vel maxime visu indigent, ad perfectum didicerit. In diuinis vero scripturis doctissimus fuit, beati Hieronymi præceptor, & sancto Antonio amicissimus, ingenio acer & vita p̄clarus, scripsit Græco sermone opera subiecta:

Contra Arrianos	lib. 2.	
De dogmatibus quoq;	lib. 1.	
In epistolas canonicas	lib. 7.	Iacobus &c. sicuti mor.
De spiritu sancto	lib. 1.	Omnes quidē quæ diuina
In librum sancti Iob	lib. 1.	In Esaiam prophetā lib. 10.
In Osee ad Hieronymum	lib. 3.	In Zachariā ad eundem lib. 5.
In Euangelium Matthæi	lib. 1.	In euangeliū Iohannis lib. 1.
In psalterium quoq;	lib. 1.	

Et quædam alia. Claruit octogenarius sub Theodosio imperatore, Anno domini 395.

Optatus episcopus Mileuitan^o, natione Afer, vir in diuinis scripturis studiosus & erudit^o, ingenio p̄stans, vita deuotus, & catholicus, fertur pro defensione fidei nostræ quædam præclara scripsisse opuscula, quibus abundans ingenium magnifice exercitauit, quibus extare dicitur grande & insigne volumē, quod scripsit Contra Donatistas, lib. 6. Et plures epistolæ. Et multa alia.

Claruit sub Valentiniano & Valente principibus, Anno dñi 370.

Basilus, Cæsarensis Cappadociæ episcopus, vir doctus atq; sanctissimus, tantæ apud Græcos authoritatis extitit, vt eius doctrinæ vel scriptis nemo vnquã, quantumlibet sciolus, in aliquo contradicere ausus fuerit. Scripsit Græco sermone multa p̄clara opuscula, sed pauca eorum ad manus nostras peruenerunt.

De spiritu sancto	lib. 1.	Contra Eumoniū lib. 1.
In hexameron homiliæ	11.	In principio, &c. Conue.
Regulam monachorum	lib. 1.	Humanum genus.
Exhortatorium monachorum	lib. 1.	Audi fili mi admo.
De institutione puerorum	lib. 1.	
De fide	lib. 1.	Dei quidem sine inter.
De sermone occulto	lib. 1.	Sermonis vsum deus
In plures psalmos homiliæ	15.	Omnis scriptura diuin
Ad virginem lapsam	lib. 1.	Tempus est exclama.

How

Homilias plures, † videlicet XXIX.

Alios insuper tractat^o, sermones & epistolas ad diuersos cōposuit. Claruit sub Valentiniano & Valente, anno dñi 380.

† Scripsit & Expositionem in Esaiam, item De anima, De naturalibus principijs & causis, Capita aliquot de diuina natura, De synodis, & Philocalian Origenis.

Effrem monachus, eremiq; cultor insignis, & diaconus Edissenæ ecclesiæ, à B. Basilio presbyter ordinatus, propter humilitatem ad diuina mysteria cōficienda nunquam accessit, quibus apud Deum & homines dignus haberetur. Nihilominus, quantum ad officium suum p̄tinebat, in monendo populum infinitas homilias declamabat. Hic (sicut in Vitis sanctorū patrum legitur) ab angelo visus est librum aureis literis scriptū recepisse; vnde mox altera die, & deinceps, loquente in eo spiritu sancto, tantam declamandi gratiā habuit, vt nullū sibi similem suo tempore inueniret. Scripsit Syro sermone pro instructione legentium, quædam deuota opuscula, ex quibus apud Latinos inueniuntur subiecta: videlicet

De spiritu sancto	liber vnus.	
De cōpunctione cordis	lib. 1.	Dolor me compellit
De contritione cordis	lib. 1.	Venite charissimi
De pœnitentia	lib. 1.	Dñs noster Iesus Chrs
De luctaminibus seculi	lib. 1.	In luctaminibus huius
De die iudicij	lib. 1.	Venite dilectissimi
De resurrectione	lib. 1.	Gloria om̄ipotēti Deo
De beatitudine animæ	lib. 1.	Beatus q̄ odio habuerit
De cogitationibus	homilia 1.	In scripturis sanctis
De prædicatione dura	homilia 1.	Quotiescunq; fratres
De celebratiōe mysteriorū	homilia 1.	Rogo vos fratres
Planctus super Edissenam urbem	liber vnus.	

Alia etiam non pauca edidit, maxime sermones & homilias ad populum, quæ necdum ad notitiam meam peruenerunt.

Claruit sub Valentiniano & Valente, B. Basilio amicissimus, sicut in eius Legenda poteris inuenire, anno dñi 380.

Gregorius episcop^o Emisen^o († Nyssenus) frater B. Basilij Cæsarensis Cappadociæ præfulis, vir in diuinis scripturis admodū studiosus & eruditus, prouocat^o studio fratris, etiam ipse non nulla conscripsit opuscula sermone Græco, de quibus apud nostros duntaxat reperi ista:

e

De ima

De imagine & cōditiōe hoīs librū 1. Hominē ex anima intel.
Contra Eunomium libros 2.

Claruit, fratre iunior, sub Valentiniano & Valente principibus, &
varia composuit, anno dñi 380.

Gregorius, ex monacho episcopus Nazianzenus, vir tantæ do-
ctrinæ, integritatis & eloquētix, vt nec aduersarij quidem ei-
us, his quæ ab illo dicebātur, vllatenus cōtradidere auderent,
ita vt ad confirmationē authoritatis, Gregoriū tantum aliqd di-
xisse sufficeret. Hic monasticæ conuersationis cultor & amator, cū
propter excellentiā doctrinæ & vitæ sanctitatem, ad episcopatū vo-
caretur, fugiens se abscondit, malens abiectus esse in domo dñi, q̄ in
turba honorib⁹ caducis extolli. Sed omnipotens Deus noluit tā cla-
rum iubar sub modio p̄fatę cōuersationis abscondi, q̄d ad multorū
salutē potuit extēdi. Inuentus ergo diuino iudicio, ad sedē episco-
palem à populo ducitur: moxq; in fugæ suæ excusationē, solennis
homilia dicitur, in qua ars artū, animarū regimen esse ostendit.
Hic ob insignem doctrinā & vitæ sanctitatem, Gregorius Magn⁹,
ante beatum Papam eiusdem vocabuli, dicebatur. Scripsit autem
Græco sermone plura opuscula, de quibus extant subiecta:

De morte fratris Cæsarij	lib. 1.	De laude Maximi philos.	li. 1.
De laude Cypriani marty.	lib. 1.	In eundē vituperationis	li. 1.
De laude Athanasii episc.	lib. 1.	De virginitate, hexamet.	li. 1.
De spiritu sancto	liber vnus.		

Apologetici, cū fugisset	lib. 2.	Victus sum, & fateor	
De natiuitate dñi	lib. 1.	Christus nascit, glorifi.	
De secundis epiphanijs	lib. 1.	Iterum Iesus meus	
De spū sancto in die Pent.	lib. 1.	De solennitate huius	
In semetipsum de agro regressus	lib. 1.	Desiderabam vos	
De Hieremia, p̄sente impatore	lib. 1.	Ventrem meum doleo	
De recōciliatiōe monachi	lib. 1.	Linguam nostram sol.	
De grādinis vastatione	lib. 1.	Quid laudabilem sol.	
Contra Eunomium	lib. 2.	Cōtra Iulianum apostatā	li. 1.

Sermōes & homilias plures edidit, & de diuersis materijs varios tra-
ctatus, qui ad notitiam meam non venerunt. Tandem senio confe-
ctus, cum se ad regimen populi non posse amplius sufficere con-
spiceret, ordinato in locum suum alio episcopo, ad derelictā soli-
tudinis studium remeauit.

Claruit sub Valentiniano & Theodosio, anno dñi 390.

Eu-

Eutropius monachus & presbyter, vir religiosissime cōuersati-
onis, in diuinis scripturis valde studiosus & erudit⁹, atq; in se-
cularibus literis ad plenū instructus, fertur nōnulla composu-
isse opuscula, e quibus extant ista nobis duntaxat titulis nota:

Ad virgines duas sorores li. 2. Chronicarū vsq; ad sua tēpora li. 1.
Claruit sub Valentiniano & Valente principibus, anno dñi 370.
Sunt etiam qui scribant eum S. Augustini fuisse discipulum, & flo-
ruisse anno domini 430.

E-Sycius (†rectius forte Hefychius) presbyter & monachus, bea-
ti Gregorij Nazianzeni episcopi quondam auditor & disci-
pulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, exemplo sui præ-
ceptoris admonit⁹, fertur in diuinos libros multa explanationum
scripsisse opuscula, & tam in nouum quàm in vetus testamētū va-
ria lucubrasse volumina, quæ necdum ad manus nostras peruene-
runt. Legi tantum opus illud insigne & magnæ quantitatis, quod
scripsit ad Eutythianum venerabilem diaconum,

In Leuiticum librum 1. Venerabili diacono
De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Arcadio & Honorio principibus, anno dñi 400.

Ambrosius episcop⁹ Mediolanens, patria Roman⁹, vir fide &
sanctitate celeberrim⁹, in diuinis scripturis atq; in seculari-
bus literis oīm facile doctissim⁹, Græco atq; Latino sermōe
ad perfectū instructus, cui⁹ meritū totus orbis p̄sonat, cui⁹ opa &
libros magno authoritatis p̄conio sancta mater ecclesia cōfirmat.
Qui in exponēdis declarandisq; diuinis scripturis omēs doctores vi-
cit, cui⁹ fidē nulla vnquā potestas terrena infringere potuit, ita vt
multis episcopis p̄ fide relegatis exilio, Ambrosiū nullus vnquā aude-
ret cōtingere. Fuit enī velut malleus hæreticorū cōstantissimus im-
pugnator, cuius linguæ in fide Christi loquēti, nulla potuit vnquā
authoritas humana indicere silentiū. Pro fide semp̄ paratus quæli-
bet subire picula, dño protegēte, liber vbiq; & illesus euasit. Scripsit
multa p̄clara opuscula, de quibus ego duntaxat reperi subiecta:

De officijs	libros 3.	Non arrogans videri
De vocatione gentium	lib. 2.	Inter defensores lib.
Hexameron	lib. 6.	Tantum ne opinionis
De dignitate humana	lib. 1.	Faciamus hominem
De paradiso	lib. 1.	De paradiso ad orien.
De Cain & Abel	lib. 1.	De paradiso in superiori
		e ij De Noe

De Noe & arca	li.1.	Noe sancti adorimur
De Abraham patriarcha	li.2.	Abraham libri huius
De Isaac & anima	li.1.	In patre nobis sancti
De bono mortis	li.1.	Quonia de anima superiore
De fuga seculi	li.1.	Frequens nobis de effu.
De Iacob & vita beata	li.2.	Necessarius ad disci.
De Ioseph patriarcha	li.1.	Sanctorum vita ceteris
De bndictionib ⁹ patriarchar ⁹	li.1.	Primum omnium quatam
De Nabuthe Iezraelita	li.1.	Nabuthe historia te.
De Helia & ieiunio	li.1.	Diuinum ad pares re.
De Tobia	li.1.	Lecto prophetico libro
De interpellationibus	li.4.	Multas nobis perturba.
Apologiam David	li.1.	Apologiam Prophetæ
De Salomone	li.1.	Mirum satis est dilectis.
De mysterijs initiandis	li.1.	De moralibus quotidiana.
De sacramentis	li.6.	De sacramentis quæ
De cura pastorali	li.1.	Si quis fratres oraculi
De fide ad Gratianum	li.5.	Regina Austri venit
De spiritu sancto	li.5.	Hieroboal sub arbore
De fide & symbolo	li.1.	Multas quidem & gra.
De incarnatione domini	li.1.	Debitum fratres cupio
De mysterio Paschæ	li.1.	Paschæ mysterium de.
De excessu fratris	li.1.	Deduximus fratres
De fide resurrectionis	li.1.	Superiore libro aliquid
De pœnitentia	li.2.	Si virtutum finis ille est
Adhortationem pœnitentiæ	li.1.	Admoneo vos fratres
De virginibus	li.5.	Si iuxta celestis fen.
De viduis	li.1.	Bene accidit fratres
Exhortationis ad virgines	li.1.	Qui ad conuiuium magnum
Ad virginem deuotam	li.1.	Audi filia & vide &
Ad virginem lapsam	li.1.	Audite me nunc qui
Contra Symmachum	li.1.	Ambrosius Episcopus bea.
Consolatorium Valentiniani	li.1.	Et si incrementum
Contra Auxentium	li.1.	Dalmatius me tribu.
De tradendis basilicis	li.2.	Video vos præter solitum
De institutione virginis	li.1.	Commendas mihi pignus
De morte Theodosii	li.1.	Hoc nobis motus ter.
De instructione sacerdotum	li.1.	Suscepisti munus sacer.

De cir-

De circuncisione	li.1.	Non mediocris pl.
De synagoga ad Theodosium	li.1.	Exercitus semper iugi.
Reuelatione Geruasii Protasiiq ³	li.2.	Dnæ sorori vitæ atq ³
De passione sanctæ Agnetis	li.1.	Ambrosius virginibus
De eligendo pontifice	li.1.	De iudicijs
De sancto Iob	li.1.	De XLII. mansionibus
Hymnorum & præfationum	li.1.	In Epistolas Pauli
In Psalmum, Beati immaculati	li.2.	Licet mystico quoque
Epistolarum ad diuersos	li.10.	Pulchre admones frat.
In Euangelium Lucæ	li.10.	Scripturi in librū Euā.
Sermonum multorum	li.1.	Libenter nos p̄dicare
In quosdam Psalmos	li.11.	

Alia quoq³ nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Fertur deniq³ Egesippum & q̄sdam alios de Græco fecisse Latinos. Claruit sub Theodosio imperatore clementissimo, Anno dñi 380.

Philastrus episcopus Brixienſis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & secularium literarum non ignarus, B. Ambrosio Mediolanēſi, & notus & familiaris, cuius meminit sanctus Augustinus in quadam epistola ad Quodvultdeum, scripsit pro utilitate communi quædam præclara opuscula, e quibus nullum ad manus nostras memini peruenisse. Fertur eius (beato Augustino, vbi supra, testante) insigne opus, quod scripsit

De CLVI. hæresibus	li.1.	Simoniani à Simone
--------------------	-------	--------------------

Cætera non vidi. Claruit sub Theodosio imperatore Christianissimo, Anno domini 380.

Evagrius monachus & discipulus S. Macarij Aegyptij, & postea episcopus Antiochenus, vir vndecunq³ doctissimus, & tam secularibus q̄ diuinis scripturis eruditus, Græco & Latino peritus eloquio, etiam in episcopatu prioris vitæ austeritatem custodiens, tantæ abstinentiæ fuit, vt miraculo haberetur. Hic primus vitam sanctorum patrum scriptis commendauit, & de sua vena multa opuscula edidit. De quibus tamen paucissima ad notitiam meam peruenerunt. Feruntur autem eius subiectæ

Ad Anachoretas valde utilis	li.1.	De octo vitijs principalib ⁹
Ad Cœnobitas quoq ³	li.1.	Exhortatorij ad virginem
Vitam Antonij Latinã fecit	li.1.	Presbyter Euagrius
De vita sanctorum patrum	li.1.	

† Commentaria in prouerbia Salomonis.

e iij

Alia

Alia quoq; multa scripsit, & de Græco in Latinum transfudit, incognita nobis. Claruit sub Gratiano principe, Anno domini 380.

Maximus, episcopus Constantinopolitanus, natione Alexandrinus, philosophus & theologus insignis, in cuius laudem Gregorius Nazianzenus librum edidit, multas iniurias ab Arrianis sustinens, episcopatu tandem pulsus, multa in eos scripsit. E quibus extat ad Gratianum opus insigne

Contra Arrianos li. 1. Cætera mihi incognita sunt. Claruit in Græcia sub Gratiano principe, Anno domini 380.

Ambrosius presbyter natione Alexandriaus, Didymi Cæci quondam auditor atq; discipulus, quo explanante, scripturas diuinas magnifice didicit, & varias in illas explanationes composuit, quæ apud Græcos eo tempore magno in precio habebantur. E quibus hæc apud nos feruntur:

Commentariorū in Iob li. 1. Cōtra Apollinarē Laodicenū li. 1. Claruit sub Theodosio & Arcadio principibus, Anno domini 40.

Petronius episcopus Bononiensis, conuersatione monachus, in diuinis scripturis valde doctus & eloquens, & non minus sanctitate, q̄ scientia reuerendus, q̄ multis in vita & post mortē miraculis coruscavit, sicut in ei⁹ historia legit, scripsit inter cætera De vita sanctorum patrum li. 1. De ordinatiōe episcopi li. 1.

Et alia nobis incognita.

Morit sub Theodosio & Valētiniano, An. dñi 385. Indictiōe XIII.

Bachomius († Gennadius Pachumium vocat) Abbas, & monachorū sui temporis institutor pmagnificus, fundator multorum cœnobiorum, ac vir sanctissimæ conuersationis, multis in vita & post mortē coruscans miraculis, cum esset vir doctus, & in diuinis scripturis eruditus, scripsit ad ædificationem fratrum multas epistolas, de quibus subiectæ referuntur:

Ad Cornelium abbatem epi. 1. Ad p̄positos cœnobiorū epi. 1.

Ad Syrum abbatem epi. 1. Ad fratres foris operantes epi. 1.

Regula q̄q; monachorū li. 1.

Claruit sub Valentiniano & Theodos. principibus, An. dñi 390.

Avrelius Clemens Prudentius, poeta Christianus, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis scripturis satis peritus, metro excellens & prosa, per quinquagintaseptem annos mundi amoribus retentus, multa poetarum opuscula legit &

ex-

exposuit, ac de sua vena multa profunda poemata scripsit. Tandem vero in senectute repulsa mūdi vanitate, ad sacras scripturas se contulit, & carmine ac prosa multa vtriusq; testamenti abstrusa exposuit. Scripsit autem multa præclara opuscula, de quibus mensura metri facta reperi subiecta:

Contra Symmachum idololatrā	li. 2.	Paulus præco Dei
De compugnantia	li. 1.	Senex fidelis prima
De diuinitate	li. 1.	Est tria summa Deus
Contra Patripassianbs	li. 1.	Plurima sunt, sed
Contra Sabellianos	li. 1.	Cede prophanator
Contra Iudæos	li. 1.	Hæc si Iudaicos, si in
Contra Homuncionitas	li. 1.	Sunt qui Iudaico cog.
Contra phantasmaticos	li. 1.	Est operę precii nebu.
De origine peccatorum	li. 1.	In hexameron lib. 6.
De sancta trinitate	li. 2.	
Hymnorum diuerforum	li. 2.	Ales diei nūcius lucem
Laudes sancti Vincentij	li. 1.	Beate martyr prospe.
Laudes sancti Laurentij	li. 1.	Antiqua phanorum pa.
Laudes Romani contra gentiles	li. 1.	Romane Christi fortis
Historiarum	li. 1.	Eua columba fuit
De animæ natura	li. 1.	Occurrit dubitans hic
De resurrectione carnis	li. 1.	Posco meum in Christo
De martyribus	li. 1.	Scripta sunt celo
De statu animæ	li. 1.	Errat quisquis animas
Amartigenian	li. 1.	Fratres Ephebi fossor
De spe veniæ orationem siue	li. 1.	O* deæ* cuncti parens
Contra Marcionitas	li. 1.	Quo te præcipitat rabi
Peristephanon	li. 1.	Pius fidelis innocens

Epistolas etiam scripsit non paucas.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit sub Gratiano imperatore, Anno domini 380.

† Enchiridion Noui & vet. test. quod & qdam *διπλοκαίον* vocāt.

Iohannes monachus & presbyter Damascenus, vir doctus & sanctus, de q̄ miranda narrant, propter excellentiā doctrinæ & vitæ sinceritatē in magno precio habitus, apud Constantinopolim platus monachorū constitutus, multos ab iniquitate auertit. Scripsit Græco sermone nonnulla pfundi sensus opuscula, sed pauca eorum ad manus nostras puenerūt. Legi tantum opus illud insigne

Tra

Traditionis orthodoxæ fidei libros 4. Deū nemo vidit vnq̄
Historiæ Barlaam & Iosaphat librum 1.

De cæteris nihil vidi.

† Scripsit autem & de Logica librum 1. Introductionis digni-
tatum lib. 1. De duabus in Christo voluntatibus & operatio-
nibus &c. librum 1. De Trifagio epistolam seu lib. 1. De cen-
tum hæresibus lib. 1. De altercatione Christiani & Sarraceni
lib. 1. Hymnorum bene compunctiuorū lib. 1. De his qui in
Christo hinc migrarunt, q̄ sacris operationibus & viuorū be-
neficijs multum iuuentur, sermonem 1. Istosq̄ oim cum alijs
quibusdam nunc recens Colonia typis Quentelianis excuso-
rum bona pars ante hos dies prælis excusa nusquā. vt facile cre-
das Abbati q̄ hæc non viderit, de tempore quo vixisse horū au-
thorem asserit, item de altero Damasceno inferius suo loco po-
sito, eidem haud facile crediturus.

Claruit sub Theodosio deuotissimo principe, anno dñi 390.

TIconius Apher, quē B. Augustinus in 3. libro de doct. Christiana-
na, Donatiana partis fuisse cōmemorat, q̄uis in quibusdā ab
illis dissentiat, vir certe acut⁹, & in diuinis scripturis multū ex-
ercitatus, scripsit nō pauca opuscula, e quibus ista ferunt, videlicet
De bello intestino lib. 3. Expositoriū diuersarū causarū li. 1.
In Apocalypsin Iohānis lib. 1. Regulæ sacræ scripturæ lib. 1.
Epistolæ plures ad diuersos. Et alia multa.

Claruit, Theodosio & filijs eius imperantibus, anno dñi 390.

Heraclides monachus, vir moribus sanctus, & diuinarum scri-
pturarum eruditione insignis, sanctorum patrum anachore-
tarum ac monachorum diligentissimus inquisitor & imita-
tor, qui velut argumentosa apis, de singulorum conuersatione flo-
res virtutum in alueolum pectoris sui conferens, mel spiritualis dul-
cedinis procreauit: scripsit inter alia ad ædificationem legentium
opus insigne de vita & cōuersatione sanctorū patrum in eremo vel
in cœnobijs degentium sub regula, cuius titulus est,
Paradisus, lib. 1.

Claruit tēporibus Grātiani imperatoris, anno dñi 380.

Amphilochius episcopus Iconij, vir in diuinis scripturis val-
de studiosus & eruditus, atq; secularibus literis sufficiēter im-
butus, & non minus conuersatione quàm scientia scriptura-
rum, sacerdotio dignus, scripsit inter alia opus vtile

De spi

De spiritu sancto lib. 1.

De cæteris quæ cōposuisse dicitur, nihil ad notitiā meā peruenit.

† Extant autē in Italia eiusdem authoris sermones, qui sequuntur

De vita & miraculis Basilij Magni.

In peccatricem, quæ dominū inunxit, & in pharisæum.

Quod desperandum non sit. Orationes & Hymni quidam,
Omnia Græce.

Claruit Theodosij deuoti imperatoris tēporibus, Anno dñi 390.

Epiphanus Salaminæ Cypri vrbs episcopus, vir in diuinis
scripturis satis eruditus, & tantæ sanctitatis, vt spū prophetiæ
meruerit illustrari, multorumq; patrator miraculorum fieri.
Hic B. Hieronymo amicissim⁹ extitit, & plures ad eū epistolas scri-
psit. Hui⁹ acta si qs nosse desiderat, Tripartitā historiā legat. Cōpo-
suit autem nonnulla opuscula, de quibus ista feruntur:

De 80. hæresibus lib. 1. Simoniaci à Simone

Contra omnes hæreses lib. 2. De erroribus Origenis li. 1.

Ad Theophilum Alexandrinum lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. Domino amantissimo filio

Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio religiosissimo principe, Anno 390.

† Eiusdē Epiphanijs extat liber Græcus, ab Albano Torino ver-
sus, De vita prophetarum & euangelistarum.

Theophilus, Alexandrinæ ecclesiæ vicesimus primus episcop⁹,
vir in scripturis studiosus, & Origenistarum expugnator acer-
rimus, & qui magna discordia cū S. Iohanne Chrysostomo
arserit, eumq; insidijs episcopatu pulsum, in exilio mori coegerit,
sicut in veterum historijs plenius continetur: scripsisse fertur quæ-
dam opuscula, de quibus ad meam notitiam pauca peruenerunt.

Extat eius ad diuersos in varijs negocijs

Epistolarum lib. 1.

Ad Epiphaniū de hæresibus lib. 1. Domino dilectissimo & a.

De pascha lib. 1.

Alia quoq; multa edidit, sicut ex epistola beati Hieronymi ad eū
directa colligitur, quæ sibi vel legenda vel vertenda postulat desti-
nari. Claruit sub Theodosio & Valētiniano principib. Anno 390.

Antiochus cuiusdam vrbs episcopus, vir in diuinis scriptu-
ris studiosus & doctus, atq; in secularibus literis nobiliter
eruditus, cuius mores doctrinam populo suo cōmendarunt,
f scri-

scripsit ad ædificationem legentium quædam præclara volumina, de quibus ista feruntur potiora:

Contra auaritiam lib. 2. De illuminatione cæci nati, li. 1.
Homiliæ ad populū plures, lib. 1. Et alia nobis incognita.
Claruit sub Theodosio & Arcadio principibus, Anno 390.

Macarius monachus Aegyptius, & beati patris Antonij quodam discipulus, vir deuotus & sanctissimæ cōuersationis, de quo multa miracula narrantur, quomodo etiā mortuorum voces de sepulchris pro fidei cōfirmatione impetrauerit, misit omnibus religiosis vtilem epistolam, quæ est

Ad monachos quasi liber vnus. In primis quidē si cœ.
Et alias ad alios. Claruit multa sanctitate sub Constantino & Constantio principibus, Anno domini 350. Cuius gesta habentur in Vitis patrum.

Faustinus presbyter, in sacris scripturis valde eruditus, & secularium literarum nō ignarus, partis Luciferianæ, & ob id merito reprehensibilis, scripsit multa egregia volumina, quæ ad hæreticorum confutationem vtilia iudicantur, e quibus ego paucorum vel solos titulos inueni:

Contra Arrianos & Macedonianos libr. 7.
Apologiæ ad Valentinianum librum vnum.

Claruit sub Valentiniano & Theodosio, anno dñi 390.

Hieronymus presbyter & monachus, patre natus Eusebio, ex oppido Stridonis, vir in secularibus literis valde eruditus, & in diuinis scripturis inter omnes doctores eruditissimus, multarum linguarum peritia insignis, sacrae legis interpret, hæreticorum malleus & expugnator fortissimus: Hic est verus dispensator euangelicus, fidelis & prudens, qui proferens de thesauro suo noua & vetera, dansq; in tempore spiritalis tritici mēsuram conseruis suis, Hebræos superbos spoliavit, humilesq; ditauit Latinos. Hic est Ecclesie Christi doct̃or egregi⁹, qui vestes Esau per deuia errorum vagantis, domi ociose reconditas, cum pia matre Rebecca, id est, gratia Dei, protulit, ac mansuetum Iacob, fidelēq; & Christo seruientem, vestiuit. Hic est Hieronymus Iesu Christi syncerus amator, qui nullū tēpus ociose transigēs, die ac nocte in lege domini meditabatur, & vix corpori necessario somno indulto, semper dieb⁹ ac noctibus scripsit, legit, docuit, vel orauit, quod testatur pene infiniti libri q̃s edidit. Hic veritatis defensor, cultor virtutis, vitiōrum acer-

acerrimus hostis, cum esset ecclesie Romanæ presbyter, & scelera clericorum constanter argueret, eorum inuidia secessit ex vrbe: veniensq; in Iudæam, gloriosum domini visitauit sepulchrū, atq; iuxta præsepe Bethleemiticū locum sibi habitationis constituens, toti mundo clarus innotuit, disponēte id nimis diuina prouidentia, vt ibi lux mūdi quiesceret, vbi verus sol iustitiæ hominibus nascendo innotuisset. Sanctissimi loci habitator sanctus atq; conueniēs, fide firmus, charitate ignitus, cōuersatione maturus, qui seduci rebus secundis non potuit, quem a sancto proposito nulla vnquā aduersitas deiecit. Sed qd foedus laudator, viri sanctū verticem labris contingo impuris: Silendū magis humiliter mihi fuerat q̃ de sanctissimo viro insufficiēter loquendū. Nunc ergo quæ de scriptis & opusculis eius inuenim⁹, p ordinē consignemus: de quibus ista sunt: |

De fide ad Damasum	liber 1.	Credim⁹ in Deum patrē
De fide Niceni concilij	lib. 1.	Credim⁹ in vnū Deum
De essentia Trinitatis	lib. 1.	Omnipotens Deus pater
Contra Iouinianum	libri 2.	Pauci admodum dies
Contra Heluidium	lib. 1.	Nup rogatus a fratribus
Contra Vigilantium	lib. 1.	Multa in orbe monstra
Contra Luciferianum	liber 1.	Proxime accedit vt qui
De libero arbitrio	liber 1.	Non audacter, vt falso
Contra Pelagianos	liber 1.	Scripta iam ad Ctesiph.
Cōtra Origenistas de resurrect.	liber 1.	Ante annos circiter decē
Cōtra Iohānē Hierosolymit.	lib. 1.	Si iuxta Paulum aposto
Cōtra Rufinum monachum	lib. 2.	Et vestris & multorum
In eundem	liber 1.	Lectis literis prudentiæ
De virginitate & nuptijs	liber 1.	Quod ad te hucusq; non
De vnus vxoris viro	liber 1.	Nunq sibi Oceane fore
De 5. q̃stionib⁹ ad Damasum	liber 1.	Beatissimo Papæ Dama
De visione Esaie	lib. 1.	Et factum est in anno q̃
De Melchisedec	lib. 1.	Misisti volumen mihi
De vera circuncisione	liber 1.	Superiore epistola quam
De 42. mansionibus	liber 1.	In LXXVII. psalmo quē
De filio prodigo	liber 1.	Beatitudinis tuæ inter
De XII. quæstionibus	liber 1.	Ignota vultu fidei
De XL. quæstionibus	liber 1.	Filius meus Apodemius
De Anna & Ioachim	lib. 1.	Petitis a me, vt vobis
De resurrectione carnis	liber 1.	In ipso iam profectiois

De reprehensione Petri à Paulo	li. 1.	Dño vere sc̃to & beato
Ad Cyprianum in Psal. 89.	li. 1.	Prius te Cypriane pref.
In Psalmum 44.	li. 1.	Scio me principia
De vinculis beati Petri	li. 1.	Sæpissimo rogatu
De locis Hebraicis	li. 1.	Eusebi ^o qui à beato Pã.
De 10. tentationibus in deserto	li. 1.	Hæc sunt verba quæ
De illustribus viris	li. 1.	Hortaris Dexter vt Trã
De præcipuis scriptoribus	li. 1.	Vis nunc acriter mi fra.
De optimo genere interpretandi	li. 1.	Paulus apostolus p̃sente
De correctione psalterij	li. 1.	Dilectissimis fratribus
De omnibus Bibliæ libris	li. 1.	Frater Ambrosius tua
De homine perfecto	li. 1.	Ecce iteꝝ ad te scribo
De obedientia & iuramento	li. 1.	Presumptionem meam
De tribus virtutibus	li. 1.	Tres quodammodo vir
De institutione filia	li. 1.	Beat ^o apostolus Paulus
De parentibus honorandis	li. 1.	Parentum meritis sub
De vita clericorũ ad Nepotianũ,	li. 1.	Petis à me Nepotiane
De eadem re ad Oceanum	li. 1.	Sophronius Eusebius
Ad Rusticum de vita episcopi	li. 1.	Sufficere quidem fidei
Regula monialium ad Eustoch.	li. 1.	Tepescens in membris
De virginitate ad Eustochium	li. 1.	Audi filia & vide &
Item de virginitate	li. 1.	Quantam in cœlestibus
Ad Demetriadem de eadem re	li. 1.	Inter oēs materias quas
De recto modo viuendi	li. 1.	Vetus scripturæ cele.
De viduitate ad Furiam	li. 1.	Obsecras literis & supp.
De monogamia	li. 1.	In veteri via nouam se
Ad Heliodorum nondũ episcopũ	li. 1.	Quanto amore & stu.
De cereo paschali	li. 1.	Hieronymus p̃sidio fra.
De vita monastica ad Rusticum	li. 1.	Nihil Christiano feli.
Consolatio ægrotantis amici	li. 1.	Quaquã certissime no.
De continentia ad Rusticum	li. 1.	Quod ignotus ad igno.
Ad Susannam lapsam	li. 1.	Quid taces anima? quid
Ad Sabinianum diaconũ lapsum	li. 1.	Samuel quondam luge.
De duobus filijs	li. 1.	Omnium qdem de scri.
De octogintaquatuor hæresibus	li. 1.	Simoniaci à Simone
Contra hæreticos	li. 1.	Ome quod est aut inge.
Aduersus Montanum	li. 1.	Testimonia de Iohãne
De origine animæ ad Augustinũ	li. 1.	Dño vere sc̃to ac beato
		De vita

De vita monastica	li. 1.	Bonus homo de th.
De assumptione S. Mariæ	li. 1.	Cogitis me o Paula
De testamento Gerontij	li. 1.	Cuncti mei sensus
Vita Pauli primi eremitæ	li. 1.	Inter multos sæpe
Vita sancti Hilarionis	li. 1.	Scripturus vitam beati
Vita captiui monachi	li. 1.	Qui nauali prælio di
Vita sanctæ Paulæ	li. 1.	Si cuncta mei corporis
De muliere septies percussa	li. 1.	Sæpe à me innocenti
Vita sanctorum patrum	li. 1.	Benedictus Deus qui
De morte Nebridij	li. 1.	Vereor ne officium pu.
De vita & obitu Marcellæ	li. 1.	Sæpe & multum fla.
Epitaphium Nepotiani	li. 1.	Grandes materias
Epitaphium Fabiolæ	li. 1.	Plures anni sunt q sup
Interpretatiões noim hebraicorũ	li. 1.	Philo disertissimus
De fide & cõuersatione Chrianoꝝ	li. 1.	Dauid gloriosus i Psal.
De humilitate & patientia	li. 1.	Quantũ mihi multo
Chronica omnimodæ historiæ	li. 1.	Eusebius Hieronymus
De Hebraico alphabeto	li. 1.	Aleph mille vel doc.
Ad Marcellam de 5. quæstionibus	li. 1.	Magnis nos prouocas
De quæstionibus Genesis	li. 1.	Qui in principijs libro
De quæstionibus regum	li. 3.	Fuit vir vnus de Rama.
De quæstionibus Paralipo.	li. 2.	Heber nati sunt duo
In canticum Delboræ	li. 1.	Cecineruntq; Delbora
In Esaiam prophetam	li. 18.	Expletis longo vix
In Hieremiam	li. 20.	Post explanationem 12.
In Ezechielem	li. 14.	Finitis in Esaia 18.
In Daniele	li. 2.	Contra Danielẽ proph.
In Ozee prophetam	li. 3.	Si in explanationibus
In Iohalem	li. 3.	Non idẽ ordo 12. pphe.
In Amos prophetam	li. 1.	Amos ppheta q sequit
In Abdiam	li. 1.	Cum essem paruulus
In Ionam	li. 1.	Trienniũ circiter fluxit
In Micheam	li. 2.	Temporibus Ionathæ
In Naum prophetam	li. 1.	Iuxta LXX. interpretũ
In Abacuc	li. 2.	Primũ Chromati eporũ
In Sophoniam	li. 1.	Verbum dñi qd factum
In Aggæum	li. 1.	Hieremias propheta
In Zachariam	li. 3.	Secundo anno Darij
		f iij In Ma

In Malachiam	li.1.	Deus per Moysen pop.
In Ecclesiasten	li.1.	Memini me ante hoc
In prouerbia Salomonis	li.5.	Parabolæ Græcæ Lati.
In Cantica canticorum	li.5.	Epithalamium libellus
In Euangelium Matthæi	li.4.	Sciendū ne quem igna.
In Euangelium Marci	li.1.	Omnis scriba doctus
In Euangelium Lucæ	li.1.	In Euangelium Iohannis
In quatuor Euangelia anagogice	li.4.	Primum quærēdum est
In epistolā Pauli ad Rom.	li.5.	In duas ad Corinth.epist.
In epistolam ad Galatas	li.3.	Pauci admodum dies
In epistolam ad Ephesios	li.5.	Sapientem virum quid
In epistolam ad Philip.	li.1.	In epist.ad Colossenses
In epist.ad Thessalon.	li.4.	In duas ad Timotheum
In epistolam ad Titum	li.1.	Licet non sint digni
In epistolam ad Philemonem	li.1.	Qui nolūt inter epistol.
In epistolam ad Hebræos	li.1.	In Actus apostolorum
In Apocalypsim	li.7.	In epistolas Canonicas
In quosdam psalmos	li.6.	Omne psalterium saga.
De veste sacerdotali	li.1.	Vsq; hodie in lectione
Ad Dardanū de terra pmissionis	li.1.	Quæris Dardane
Ad Pammachium Apologeticus	li.1.	Quod ad te hucusq; nō
Epistolarum ad diuersos	li.1.	Quoniā vetusto oriens
Sermones plures	li.1.	Dignum est fratres ap.

Hæc sunt quæ de scriptis beatissimi doctoris Hieronymi ad p̄sens nobis consignanda occurrerūt. Nec dubitamus eum plura scripsisse, quæ in hoc catalogo non habentur, ob id vel maxime, q̄ vel nobis incognita, vel inter multa dispersa remanserunt. Inter oēs enim ecclesiæ doctores nullus plus Hieronymo profuit, qui præter innumera opuscula vetus testamentum de Hebraico in Latinū transtulit, ac nouum ad Græcam veritatem correxit, atq; legendum ecclesiæ fideliter obtulit. Multa quoq; volumina Græcorum Latina fecit, videlicet Origenis, Iosephi Iudæi, Eusebii Cæsariensis, Didymi Alexandrini, Victorini martyris, & aliorum.

Moritur tādē post multos labores plenus dierum, sub Honorio & Theodosio principibus, Anno domini 422. Indictione quinta, vltima die mensis Septembris, hora completorij, Aetatis suæ anno nonagesimonono, sepultus apud Bethleem, multis coruscās miraculis, cuius vitam Eusebius discipulus eius descripsit.

Alte

Audentius ep̄s Hispanus, vir in diuinis scripturis exercitatū habens ingenū, scripsit aduersus Manichæos, Sabellianos & Arrianos, p̄cipua tñ intentione contra Fotinianos, qui postmodū Bonofiaci vocati sunt, opus insigne, quod p̄notasse dicitur De fide contra hæreticos li.1.

Alia quoq; nōnulla edidit, quæ ad notitiā meam minime venerūt.

Rufinus monachus, & Aquilegiensis ecclesiæ presbyter, vir eloquēs, & in diuinis scripturis valde eruditus, Græco & Latino peritus eloquio, inter ecclesiasticos doctores non paruæ opinionis fuit. Eius scripta licet multa sint, tñ inter apocrypha cōputantur, 15. dist. Sancta Romana, propterea q̄ in sanctissimū virū Hieronymū scripserit inuectiuas epistolas, sicut ex earū lectiōe intelligi potest. Sed postea in concordiam dilectionis fraternæ redeuntes, facta sunt opuscula Rufini authētica, inquantū Hieronymi dictis nō fuerint cōtraria. De scriptis ergo Rufini subiecta referunt:

In Osee prophetam	li.1.	In Amos prophetam	li.1.
In Iohel prophetam	li.1.		
De sua fide ad Laurentium ep̄m	li.1.	Mihi quidem fidelissi	
Inuectiuar; cōtra Hieronymum	li.2.	Perlegi scripta tua	
De sua fide ad Anastasium	li.1.	Audiui quosdam cum	
De b̄ndictionibus patriarcharum	li.1.	De sacramentis	li.1.
Exhortationis ad Probā	li.1.	Additiōes ecclesiast. hist.	li.2.
Epistolarum ad diuersos	li.2.		

Alia insup multa cōposuisse dicitur, sed ad manus nostras non venerunt. Multorum quoq; volumina Græcorum in Latinū transtulit, videlicet Clementis, Origenis, Basilij, Gregorij Magni ep̄scopi, Pamphili mar., Eusebii Cæsareñ. Euagrii, Sixti philosophi, & aliorum multorum, quæ omnia suis præfationibus & epistolis p̄signauit. Claruit Arcadij & Honorij imperatorum temporibus, & multa ac varia conscripsit, Anno domini 400.

Iohannes Episcopus Constantinopolitanus, Eusebii Nysseni ep̄scopi apud Antiochiā adhuc presbyter q̄ndam auditor atq; discipulus, qui ob venustatem eloquij, Chrysostomus, id est, os aureū, noīatur, vir in diuinis scripturis eruditissimus, in declamandis homilijs ad populū, excellētis ingenij fuit, & nō minus sanctitate q̄ eruditione p̄clarus, à populo in magna reuerentia & amore habebat. Hic beatissim⁹ antistes multas iniurias à Theophilo Alexandrino sustinuit, eiusq; fraudulētis & dolosis machinationib⁹ ab

epi

*Archiep̄m Tolos
nō profuerunt
huc p̄sim*

episcopatu in exiliū pulsus fuit, sicut in vita eius & Tripartita historia inuenitur. Scripsit autem Græco sermone multa volumina, de quibus ego apud Latinos duntaxat vidi subiecta:

De compunctiōe	libros 2.	Cum intueor te beate
Quod nemo ledit nisi à seipso	lib.1.	Scio quod crassioribus
Dereparatione lapsi	lib.1.	Quis dabit capiti
In euangelium Matthæi	lib.2.	Sicut referunt Matthæū
In euang. Iohānis homil. 87.	lib.1.	Qui agonum certamina
In epistolā Pauli ad Hebræos	lib.1.	Multifariam & multis
De laudibus S. Pauli	lib.6.	Nihil proculdubio est
Ad Stagyriū monachū arrep.	lib.3.	Oportuerat quidem ho
De sacerdotio cum Basilio	lib.6.	Mihi quidem multi
Ad Eutropium quoq;	lib.1.	Semper quidem, sed nūc
In principium Marci	lib.1.	Animal illud quod in io
De diuite secundū Lucam	lib.1.	Homo quidam erat di
De cruce & latrone	lib.2.	Hodierna die dominus
In psalmum, Miserere	hōilias 2.	Pictores imitantur ar
In psalmum 122.	hom.1.	Ad te leuauit oculos
De psalmo CL.	hom.1.	Laudate dñm in sanctis
De B. Iob	hom.1.	Veruntamē fratres char
De adscensu Helizæ	hom.1.	Apud quosdam veteres
De 7. Machabæis	hom.1.	Quod speciosa & grata
De tribus pueris	hom.1.	Trium puerorum sermo
De Susanna in Daniele	hom.1.	Diuinæ lectiones &
De pœnitentia	hom.1.	Prouida mente & pro
De diuite & paupere	hom.1.	Prata & nemorosa lo
De resuscitatione Lazari	hom.1.	Grandi fratres stupore
De muliere Chananæa	hom.1.	Multæ tempestates in
De scandalis huius mundi	hom.1.	Væ mundo ab scandalis
De S. Iohanne Baptista	hom.1.	De Iohāne dicitur, Fuit
De Seueriano epis. recipiēdo	hom.1.	Sicuti capiti corpus
De ieiunio & lectiōe Genesis	hom.1.	Iocūdum qdem natis est
De eruditione disciplinæ	hom.1.	Eruditio disciplinæ
Cum de suo exilio ageretur	hom.1.	Multi quidem fluctus
De militia spiritali	hom.1.	Bona quidem sunt & vti
De militia Christiana	hom.1.	Omnes hoīes qui se stu
De patre & duobus filiis	hom.1.	Oīm quidem de scriptur
Ad neophytos	hom.1.	Benedictus Deus ecce

De tur-

De turture	hom.1.	Turtur amatrix eremi
De Asia regressus	hom.1.	Moses magnus ille
Post reditum prioris exilij	hom.1.	Quid dicā, quid loquar
De fide in Christo	hom.1.	Si credis q̄ Deus erat
De proditiōe Iudæ	hom.1.	Paucis hodie necessa
De cruce dominica	hom.1.	Quid dicā, quid loquar
De adscēsiōe domini	hom.1.	Quē de cruce nostra p̄cess
De pentecoste	hom.1.	Hodie nobis terra fact
De natiuitate domini	hom.2.	Et reclinauit eū in p̄sep
Decollationis Iohannis	hom.1.	Heu me quid agam
De primi hominis dignitate	hom.1.	Dignitas humane
De lapsu primi hominis	hom.1.	Nemo qui nesciat à prin
De fide Abrahamæ	hom.1.	Fides est religionis san
De Iacob & Esau	hom.1.	Portabat Rebecca
De Ioseph	hom.1.	Mittitur à Iacob patre
De misericordia Dei	hom.1.	Confitemini dño, quoni
Contra auaritiā	hom.1.	Euertendi sunt nobis
De causa peccati	hom.1.	Age tandem si placet
De gula & voluptatibus	hom.1.	Corpus nobis reliquis
De hūanitate & misericordia	hom.1.	Audite fratres Paulum
De inani gloria fugienda	hom.1.	Quid tandem inanis glo
Quomodo Deo grati simus	hom.1.	Gratiæ sunt per nos Deo
Quod merita parētū nulli nocēt,	hom.1.	Paulum & ipsi imitem
Contra desperationem	hom.1.	Si quis natura in mentis
De eleemosyna largienda	hom.1.	Quid stipem deposcen
De maledicis benedicendis	hom.1.	Ingemiscendi mihi cu
De refrenanda cōcupiscētia	hom.1.	Excitatus e somno
De misericordia in pauperes	hom.1.	Quo tandem digni ipsi
De cauendo scandalo	hom.1.	Animaduertite quātum
De amandis p̄sequutoribus	hom.1.	Iungamus nos ipsos
De consolationibus	hom.1.	Quemadmodum cibo vi
De erogandis diuitijs	hom.1.	Si opifices qui manu
De laudādo Deū fide formata	hom.1.	Imitemur & ipsi patr
De charitate Dei	hom.1.	Sectemur & nos super
De p̄m̄js sanctorū & gehēna	hom.1.	Haud æque idem beatis
De occultādis bonis opibus	hom.1.	Rerum tuarum dispensa
De spe & p̄sumptione	hom.1.	Nemo desperet si per
De contemptu mundi	hom.1.	Quemadmodum inqt in

g

De clu

De charitate ho. 1. Charitatem optimum
 Exhortationis bonæ vitæ ho. 1. Eo ipsi proxime ad per
 Ad Theodorū monachum lib. 1. Si possem literis la
 Ad Cyriacum episcopum de exilio lib. 1. Age rursus exhauriā
 Homilias etiam multas, sermones & epistolas fertur scripsisse in nu
 merabiles, quæ ad manus nostras non venerunt.

† Epistolarum lib. 2. Homiliæ 33. in introitū Quadragesimæ,
 Ethica. Explicationes in Esaiam. Sermones duo in Hie
 remiam manuscripti extant Bononiæ in bibliotheca S. Salua
 toris. Romæ in bibliotheca pontificia conduntur quatuor
 volumina Græca. Homiliæ in *πρεσβυτηριον* à tertia vsq; ad 38.

Tandem post multos labores & sancta exercitia, dolo Theophili
 Alexandrini & Eudoxiæ Augustæ, in exilio Ponti mori 6. Calend.
 Februarij, Anno domini 411. Indictione 9.

Seuerianus episcopus Gauellensis, vir in diuinis scripturis eru
 ditissimus, & in declamandis homilijs ad populū doctor admi
 rabilis, incredibilis eloquentiæ fuit, vnde & frequenter à beato
 Iohanne supradicto episcopo & Arcadio imperatore, ad faciendū
 sermonē Constantinopolim euocabatur. Huic S. Iohannes popu
 lum suum cōmendabat dum vrgeretur in exilium, non tantū do
 ctrinam, sed & vitæ meritum veneratus. Seuerianus autem plus q̄
 decebat, se populo commēdans, inter eum & Iohannē dtscordiæ
 fomitē ministravit. Sed reuerso patriarcha de exilio, ad fœdera fra
 ternæ dilectionis reuersi sunt, sicut homilia testatur in ecclesia Con
 stantinopolitana de super habita. De scriptis autem Seueriani do
 ctissimi viri apud Latinos pauca habentur, & ad manus nostras
 pauciora venerunt.

In epistolā ad Galatas li. 1. De baptismo & epiphania, li. 1.
 In ecclesia Constantinopolitana, ho. 1. In aduentu dñi & salua.
 De mortē innocentium ho. 1. Zelus quo tendat, quo
 Extant illius apud nos & aliæ quædam homiliæ, breues quidē, sed
 valde vtilis. De cæteris opusculis eius, & si multa ferantur, nihil ad
 huc reperi. Claruit sub Arcadio & Honorio, eo tempore quo
 & Iohannes Chrysostomus, Anno domini 400.

Vitellius Afer, Donatianoꝝ schisma defendens, vir quidem in
 diuinis scripturis exercitatus, si in ecclesiastica vnitatem pera
 mansisset, satis vtilē doctrinā composuerat. Sed q̄a veros ca
 tholicos velut traditores & psequutores arguit, merito cū suis volu
 mi

minibꝝ contemptus fuit. Extāt de scriptis illiꝝ subiecta volumina
 Aduersus gentes lib. 1. Quod odio sint mūdo serui Dei lib. 1.
 Aduersum nꝛos querimoniarꝝ lib. 1. Multa præter

ea volumina cōposuisse dicit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit
 sub Cōstante filio Constantini Magni impatoris, anno dñi 360.

Theodorus, Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir doctus & diser
 tus, atq; in lectiōe veteræ authoræ exercitatus, scripsit aduersus
 Apollinaristas & Eunomianos elegantissimū volumē, in quo
 euidentissima ratione & autoritate prauas hæreticoꝝ doctrinas
 confudit. Prænotauit autem hoc opus magnificentum & insigne,
 De incarnatione domini lib. 15.

Alia q̄q; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiā meā non venerunt.

Macrobios presbyter, & postea in vrbe Roma Donatistarꝝ oc
 cultꝝ episcopꝝ, cū adhuc presbyter esset in ecclesia Dei, scri
 psit ad cōfessores & ad virgines Chri volumen, moralis qui
 dem, sed valde necessaria, doctrinæ in quo præcipue agit & tractat
 De custodia castitatis, lib. 1.

Claruit inter nostros primum Romæ, postea inter suos Donatistas
 Montes Aphricæ.

Heliodorus qdam presbyter, in diuinis scripturis studiosus &
 eruditus, & seculariū literarꝝ nō ignarus, ad disputandū satis
 acuti & scholastico more vehemētis ingenij, vt omniū rerū
 vnū ostenderet esse principiū, nec quicquam materialiū aliūde q̄ à
 Deo creatū, scripsit satis elegās & insigne opus, quod prænotauit
 De naturis rerum exordialium lib. 1.

Alia etiā cōplura scripsisse dicit, q̄ ad notitiā meam non venerunt.

Theodorus monachus, beati Pachomij discipulus, atq; post illi
 us decessum, cenobiorum eius præpositus, vir in diuinis scri
 pturis eruditus, & regularis disciplinæ strenuꝝ gubernator, &
 non minus sanctitate quàm doctrina venerabilis, scripsit ad mona
 steria scripturarum sanctarum luculentos sermones,

Exhortationis epist. 3.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibꝝ, anno dñi 420.

Oriesis, monachꝝ & discipulus S. Pachomij, & eius successo
 ris Theodori collega, vir in diuinis scripturis ad perfectū in
 structus, & tam vita q̄ eruditione spectabilis, scripsit pædili
 catione monachorꝝ opus diuino sale conditū, totiusq; monasticæ
 disciplinæ instrumentis constructum, quod prænotare possumus

De instructiōe monachorū, lib. 1. Si qd amplius scripserit, nescio, Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, Anno dñi 420.

Iohannes Cassianus, natione Scytha, B. Iohannis Chrysostomi Constantinopolitani episcopi qñdam auditor atq; discipulus, & ab eo diaconus ordinatus, post aliquot annos ab eodem, nescio propter quam causam expulsus, apud Massiliam presbyter consecratus, duo monasteria, virorum scilicet & mulierum, condidit, in quibus regularis disciplinæ feruor magnus pluribus annis permansit. Scripsit experientia magistra plura opuscula, in quib⁹ etiam apud interpretem venustas eloquij conspicitur. E quorum numero feruntur: Rogatus à Leone archidiacono, postea Romanæ vr̄bis episcopo, scripsit aduersus Nestorem hæreticum

- De incarnatione domini lib. 7.
- De institutis monachorum lib. 4. De institutis ac re
- De octo vitijs capitalibus lib. 8. Quintus nobis iuuante
- Collationes sanctorum patrum lib. 24. Cum in eremo Scythi
- In his collationibus sanctorum, utilis & necessaria monachorum instructio est; sed quia per beatum Prosperum de arbitrij libertate in certis repræhenditur, opuscula eius inter apocrypha computantur. Moritur tandem post multorum editionem librorum apud Massiliam, non sine opinione sanctitatis, Theodosio & Valentini- ano regnantibus, Anno domini 435.

Lucianus, ecclesiæ Hierosolymitanæ presbyter, vir in diuinis scripturis admodum eruditus, vita & conuersatione sanctissimus, cui tēporibus Honorij & Theodosij, oīpotens Deus locū sepulchri & reliquiarū sanctissimi p̄tomartyris Stephani reuelauit, fertur nōnulla scripsisse opuscula: E quibus extat plix̄a epistola De inuentione S. Stephani lib. 1. Lucianus presbyter De cæteris nihil vidi.

Scripsit aut̄ ipsam reuelationem Græco sermone, quā Auitus presbyter genere Hispanus, in Latinū vertit eloquium, & adiecta epistola sua, per Orosium orientalibus misit legendā. Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, circa annos domini 410.

Seuerus presbyter, cognomento Sulpitius, ex Aquitanica puincia ortus, vir genere & literis nobilis, & paupertatis atq; humilitatis amore conspicuus, charus etiam sanctis viris Martino Turonensi & Paulino Nolano episcopis, in senectute sua deceptus à Pelagianis, & agnoscens loquacitatis culpam, silentium vsq; ad mor-

mortem tenuit, vt peccatum quod loquendo contraxerat, tacendo salubriter emendaret, scripsit non spernendæ lectionis opuscula, de quibus referuntur subiecta:

- De vita S Martini episcopi lib. 3. Pleriq; mortalium
- Collatio Posthumiani & Galli lib. 3. Cum in vnum locū ego
- Epistolarum ad Sororem li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.
- Ad Paulinū Nolanū episcopum li. 2.

Alia quoq; nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit cum sancto Martino Turonensi archiepiscopo, sub Arcadio & Honorio principibus, Anno domini 420.

Alfonius episcopus Burdegalēsis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis suo tēpore nulli secundus, metro excellens & prosa, non minus sanctitate q̄ eruditione clarus effulsit, qui apud Treuerim in concilio sub Maximo principe vnā cum sanctis Martino, Ambrosio Mediolanensi, & Hieronymo presbytero, multa præclara gessit. Scripsit ibidem existens, inter cætera metricè opusculum insignè, quod prænotatur Mosella, li. 1. De laude eiusdem patriæ li. 1. Sed & alia multa fertur scripsisse opuscula, quæ ad nos minime venerunt. Claruit sub Maximo, Anno domini 410.

Augustinus episcopus Hipponensis, natione Carthaginensis in Aphrica, vir tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis omnium doctorum eruditissimus, sermone disertus, eloquio clarus, sensu profundus, vita & cōuersatione sanctissimus, tanta scripsit opuscula, vt neminem crediderim omnia posse vel legere vel habere. Vnde sine dubio mentiri conuincitur, qui se Augustinum inuenisse totum confitetur. Cunctos enim scriptores & numero librorum & utilitate præcedit, qui plusquam mille tractatus insignes composuit. Nemo sic profunde sacram scripturam, vt Augustinus, explanauit. Christianos mores nemo sic utiliter instituit, nec fidem catholicam aliquis eo ardentius defensauit. Introduxit eum rex in cellam vinariam, tantaq; fortitudine induit, q̄ oēs aduersarios fidei, oris sui gladio fortiter prostrauit. Hūc si doctorem habueris, etiam deficientibus cæteris, sufficit ipse tibi. Nunc itaq; de multis libris quos edidit, vel paucos consignemus:

- De sancta Trinitate li. 15. Lecturus hæc quæ de
 - De ciuitate Dei li. 22. Gloriosissimā ciuitatē
 - De prædestinatione sanctorum li. 2. Dixisse q̄dam Apostolū
- g iij In Gene

In Genesim ad litteram	li. 12.	Omnis diuina scriptura
In Genesim imperfectus	li. 1.	De obscuris naturalium
De Genesi contra Manichæos	li. 2.	Si eligerent Manichæi
De Academicis	li. 5.	Vtinam Romaniane
De vita beata	li. 1.	Si ad philosophiæ por.
De ordine quoque	li. 5.	De ordine rerum
Soliloquiorum	li. 2.	Volenti mihi multa
De moribus ecclesiæ catholicæ	li. 2.	In alijs libris satis opi
De quantitate animæ	li. 1.	Quoniam video te abundare
De libero arbitrio	li. 5.	Dic mihi quæso te
De magistro	li. 1.	Quid tibi videmur
De musica	li. 6.	Modus qui pes est di
De vera religione	li. 1.	Cum omnis vitæ bonæ
De utilitate credendi	li. 1.	Si mihi honorare vnum
De duabus animabus	li. 1.	Opitulante Dei miseri
Acta cum Fortunato Manichæo	li. 1.	Quinto ca. Septemb. ar.
De fide & symbolo	li. 1.	Quoniam scriptum est
De sermone domini in monte	li. 2.	Sermonem quem locutus
De octogintatribus quæstionibus	li. 1.	Vtrum anima à seipsa sit
Psalum contra partem Donati	li. 1.	Omnes qui gaudetis de
Contra epistolam Donati	li. 1.	Abs te ipso præsentem
Contra Adamantium	li. 1.	De eo quod scriptum est
De mendacio	li. 1.	Magna quæstio est de
Contra mendacium	li. 1.	Multa mihi legenda
Ad Simplicianum episcopum	li. 2.	Gratissimam plane atque
Contra epistolam fundamenti	li. 1.	Vnum Deum veræ omnipotentem
De Agone Christiano	li. 1.	Corona non permittitur
De doctrina Christiana	li. 4.	Sunt præcepta quedam
Contra partem Donati	li. 2.	Quoniam Donatistæ nobis
Confessionum	li. 15.	Magnus es domine Deus
Contra Faustum Manichæum	li. 35.	Faustus quidem fuit ge
Contra Felicem Manichæum	li. 2.	Honorio Augusto sex
De natura boni	li. 1.	Summum bonum quod su
Contra Secundinum	li. 1.	Beneuolentia in me quæ
Contra Hilarium	li. 1.	Qui dicunt mentionem
Quæstiones Euangeliorum	li. 5.	Hoc opus non ita scri
Propositionum ex epistola ad Rom.	li. 1.	Sensus hi sunt in epistol
In epist. ad Romanam imperfectum opus	li. 1.	In epist. quæ Apost. Pau

In epistolam ad Galatas	li. 1.	Causa propter quam scri
Annotationum in Iob	li. 1.	Opera magna erant eius
De catechizandis rudibus	li. 1.	Petisti me irater Deo
De consensu euangelistarum	li. 4.	Inter omnes diuinas auo
Contra epistolam Parmeniani	li. 5.	Multa quidem alias ad
De baptismo contra Donatistas	li. 7.	In libris quos aduersus
Contra quod attulit Centurius	li. 1.	Dicit eo quod scriptum est
Ad inquisitiones Ianuarij	li. 2.	Ad ea quæ me interro
De opere monachorum	li. 1.	Iussioi tuæ sancte frater
De bono coniugali	li. 1.	Quoniam vnusquisque homo
De virginitate	li. 1.	Librum de bono coniug
Contra literas Petuliani Donatistæ	li. 3.	Noctis nos sæpe volu
Ad Cresconium grammaticum	li. 4.	Quoniam ad te Cresconi
Testimoniorum contra Donatistas	li. 1.	Qui timetis consentire
Contra nescio quem Donatistam	li. 1.	Probationes rerum neces
Admonitionis Donatistarum	li. 1.	Quicumque calumnijs ho
De diuinatione dæmonum	li. 1.	Quodam die in diebus
Contra Paganos quæstiones VI.	li. 1.	Mouet quosdam & requi
In epistolam Iacobi	li. 1.	Duodecim tribubus quæ
De baptismo paruulorum	li. 5.	Quamuis in medijs &
Dialogum ecclesiæ & synagogæ	li. 1.	Duarum matronarum
De vnico baptismo	li. 1.	Respondere diuersa
De Maximianistis contra Donati.	li. 1.	Multa iam diximus, mul
De gratia noui testamenti	li. 1.	Quinque mihi proposuisti
De spiritu & litera	li. 1.	Lectis opusculis quæ
De fide & operibus	li. 1.	Quibusdam videtur
Breuium colla. cum Donatistis	li. 5.	Cum & catholici episcopi
Collationis contra Donatistas	li. 1.	Quid adhuc Donatistæ
De videndo Deo	li. 1.	Memor debiti quo
Commonitorium Donatistarum	li. 1.	Sicut præsens rogavi
De natura & gratia	li. 1.	Librum quem misistis
Ad Orosium contra Priscillianistas	li. 1.	Respondi tibi quære
De origine animæ ad Hieronymum	li. 2.	Deum nostrum quod nos vo
Ad Emeritum episcopum Donatistæ	li. 1.	Simul nunc frater Eme
De gestis Pelagij	li. 1.	Posteaque in manus me
De correctione Donatistarum	li. 1.	Laudo & gratulor &
De præsentia Dei ad Dardanum	li. 1.	Fateor frater dilectissi
De gratia & originali peccato	li. 2.	Quantum de vestra &

Gesta cū Emerito Donatista	lib.1.
Contra sermonem Arrianorū	lib.1.
De nuptijs & concupiscentia	lib.2.
De adulterinis coniugijs	lib.2.
Locutionū in Heptateuchon	lib.7.
Quæstionū in Heptateuchon	lib.7.
De anima & eius origine	lib.4.
Cōtra aduersariū legis & pph.	lib.2.
Cōtra Gaudentiū Donatistā	lib.2.
Cōtra 2. epistolas Pelagianorū	lib.4.
Cōtra Iulianū episc. Pelagianorū	lib.6.
Enchiridion ad Laurentium	lib.1.
De cura pro mortuis	lib.1.
De 8. quæstionib⁹ ad Dulcitium	lib.1.
De grā & libero arb. ad mon.	lib.1.
De correctione & gratia	lib.1.
De 21. sententijs scripturarum	lib.1.
De Epicureis & Stoicis	lib.1.
De illo, Ego sum qui sum	lib.1.
De fide contra Manichæos	lib.1.
De pastoribus	lib.1.
De ouibus	lib.1.
Meditationum	lib.1.
Manuale de verbo Dei	lib.1.
De contritione cordis	lib.1.
De contemptu mundi	lib.1.
De cōuenientia X. plagarum	lib.1.
De cognitione veræ vitæ	lib.1.
De fide ad Petrum	lib.1.
De diffinitionib⁹ orthod. fidei	lib.1.
De vita Christiana	lib.1.
De 4. virtutibus charitatis	lib.1.
De disciplina Christiana	lib.1.
De decem chordis	lib.1.
De vanitate huius seculi	lib.1.
De bono disciplinæ	lib.1.
De incarnatione domini	lib.1.
De sacrificijs ad Marcellinū	lib.1.

Gloriosissimo Honor.
Eorum pcedenti dispu
Hæretici noui, dilectiss
Prima quæstio est frater
Locutiones scriptura
Cum scripturas sanctas
Synceritatem tuam erg
Librū quem misistis fra
Gaudentiū Donatista
Noueram te quidem fa
Contumelias tuas &
Dici non potest dilectiss
Diu sanctitati tuæ coep
Quantum mihi videtur
Propter eos q hoīs liber
Lectis literis tuis Valen
Omnis qui beate vult vi
Aduertit nobiscum
Cum diuina lectio lege
Vn⁹ Deus pater & fili⁹ &
Spes tota nostra quia in
Verba quæ cantauit
Dñe Deus meus, da cor
Qm̄ in medio laqueo
Nihil certius morte, ni
Audite fratres charissim
Non est sine causa
Sapientia Dei quæ os
Epistolam fili Petre tu
Credim⁹ ynum esse Deū
Ego peccator primus
Desiderium charitatis
Locutus est ad nos
Dñs & Deus noster mise
In hac vita positi frat
Multi sunt qui sanæ do
Legi literas tuas in
Illustri viro ad eloquen
Ad Vin

Ad Vincentium	lib.1.
Ad presbyterū Deogras, de 6. quæstionib. li.1.	li.1.
De vera beatitudine	lib.1.
Dereis liberandis ad comitē	lib.1.
Ad Dioscorum	lib.1.
Ad Gloriū Eleusiū Felicem	lib.1.
Ad Esycium de fine seculi	lib.1.
Ad eundem de iudicio	lib.1.
Ad Consentiū de trinitate	lib.1.
De ieiunio sabbati	lib.1.
Ad Hilariū de quæstionibus	lib.1.
De aīa Christi apud inferos	lib.1.
Ad Euodium	lib.1.
Ad Sixtū presbyterū de grā	lib.1.
Ad Paulinū cōtra Pelagiāos	lib.1.
Ad Vitalem	lib.1.
Increpationis monialium	lib.1.
Ad Iulianum comitem	lib.1.
De cōsuetudine ecclesiæ	lib.1.
De orando Deo ad Probā	lib.1.
De incarnatione Christi	lib.1.
De origine aīæ ad Optatū	lib.1.
Ad Donatistas	lib.1.
Ad Pascentiū comitē Arrianū	lib.1.
Altercationis cum eodem	lib.1.
De cauendo Iudaismo	lib.1.
De mirabilib⁹ sacre scripturæ	lib.3.
De vera innocentia	lib.1.
De natura aīæ ad Iohannē	lib.1.
Regulam monialiū	lib.1.
Regulā cōmunē canonicorū	lib.1.
Quæstiōes noui & vet. test.	lib.1.
In totū psalteriū tractat⁹ seu	lib. CL.
In euangeliū Iohannis	hom. 124.
In epistolam B. Iohannis	hom. X.
Contra quinque hæreses	lib.1.
De 88. hæresibus	lib.1.
Ad Iulianam de viduitate	lib.1.

Accepi epistolam quā
Syncerissimo fri & con
Quauis sapientiā quā
Negociosissimū in re
Tu me innumerabiliū
Dixit quidē Apostolus
Ad sanctitatem tuam
Accepi literas vener
Cogitationis carnalis
Nescio vnde sit factū
Ex literis tuis didici
Quæstio quam mihi p
Si ea quæ me magis
In epistola quā p char
Tandē aliqñ prouidit
Cum de te mihi essent
Sicut parata est seuer
Omi frater charissime
Lectis literis tuis vbi
Et petisse te, & pmisiss
Quantum ad oculos at
Quauis tuę sanctitatis
Charitas Christi cui
Voluerā quidē petente
Laurentius vir clariss
Literas sanctitatis tuæ
Oīm mirabilium velut
Innocentia vera est
Deum nemo vidit vnq̄
Hæc sunt præcepta quę
Ante oīa fratres chariss
Deus est hoc quod null
Diuersa sunt genera
Intuentes qd modo au
Quod erat ab initio
Debitor sum, fateor
Simoniaci à Simone
Augustinus episc. seru⁹
h De re=

De renunciatione seculi	lib.1.	
De moribus Donatistarum	lib.1.	
Contra Maximum	lib.1.	Cum Augustinus Hipp
Contra eundem	lib.1.	Res iam postulat in eo
De cantico nouo	lib.1.	Omnes qui baptizati
De blasphemia in spū sanctū	lib.1.	Magna questio est
Ad Hieronymū de rephēsiōe Petri	lib.1.	Iam pridem tuæ charit
Ad Bonifacium	lib.1.	Quæris à me, vtrum
Consolationis ad Lætum	lib.1.	Legi epistolam quā mi
Contra Felicianum Arrianum	lib.1.	
De perfectione iustitiæ hominis	lib.1.	
De cataclysmo	lib.1.	
De miseria hominis	lib.1.	Fratres charissimi, qu
De immortalitate anime	lib.1.	Si alicubi est discipl
De verbis domini homil. 65.	lib.1.	
Ad Armentariū & Paulinum	lib.2.	Vir egregius filius me
Ad Paulinū de quæstionibus	lib.1.	Quod de puētiōe tā p
Ad Nebridium de memoria	lib.1.	A procemio super sed
De visiōe Dei ad Fortunatianū	lib.1.	Cōmonitorium sancto
De honestate mulierum	lib.1.	Nemo dicat fratres, q
De vita & moribus clericorū	lib.2.	Propter quod volui &
De charitate	lib.1.	Diuinarum scripturar
De visitatione infirmi	lib.1.	
De pœnitentia	lib.2.	Quod sit utilis & necess
De patientia	lib.1.	
De continentia	lib.1.	De virtute anime
Expositionis symboli contra infideles,	lib.2.	
De ebrietate	lib.1.	Frequenter charitatem
De obedientia & humilitate	lib.1.	Nihil sic Deo placet
Retractationū operū suorū	lib.1.	Iam diu est vt facere
De verbis Apostoli, Cautē amb.	lib.1.	Apostolū, cū legeretur
Expositionis orōnis dñicæ	lib.1.	Symbolum reddidistis
De prædestinatione diuina	lib.1.	Dum sacrarum scriptu
De fide rerum inuisibilium	lib.1.	Sunt qui putant
De natura rerum	lib.1.	
De habitatione Dei inaccessibili	lib.1.	
De illo, Quis est homo qui vult vitam,	lib.1.	
In euangeliū Matthæi quæstion.	lib.1.	Cum diceret dñs, Nem
		De ta

De tabernaculo	lib.1.	De cōcupiscētia carnis tractat ^o seu li.4.
De incōmutabili essentia Dei	lib.1.	De iuramento lib.1.
De pulchro & apto	lib.3.	Ad Ambrosiū presbyterū li.1.
De tēpore barbarico	lib.1.	De verbis Apostoli, tract. siue li.20.
De muliere Samaritana	lib.1.	De hui ^o vitæ instabilitate lib.1.
De arbore sciētig boni & mali,	lib.1.	Vnde malum, lib.2.
De Iacob & Ioseph	lib.1.	In B. Iacob fratres dile
De quarta feria	lib.1.	De 7. artib ^o liberalibus lib.1.
Cōfutatiōis falsorū articulorū	lib.1.	Contra Porphyrium lib.1.
Exhortatiōis ad fidem	lib.1.	De timore Dei tra. siue lib.1.
De defectu solis	tra. siue lib.1.	De resurrectione tra.2.
Contra Iudæos	tra.2.	† Hi extāt in bibliotheca Ebirbaceñ. B.
Apostolus Paulus		De incōpetētib ^o nuptijs lib.2.
De Eucharistia	tra.1.	De S. Cypriano tra.4.
De Iacob & Esau	lib.1.	De grammatica lib.1.
De tēporibus æternis	tra.1.	De charitate inquieta tra.1.
Ad Victorem	lib.4.	De timore casto tra.1.
De spe	tra.1.	De suauis iugo domini tra.1.
De placēdo hoīb ^o vel non	tra.1.	De duobus cæcis tra.1.
De Abraham & Isaac	tra.2.	De virgine Iacob tra.1.
De vtilitate pœnitētię	tra.2.	De Golia & David lib.1.
De pegrinatiōe Chriānorū	lib.1.	De iudicio Salomonis lib.1.
De cantico Exodi	lib.1.	De cantico Esaie lib.1.
De vocatiōe apostoli Pauli	lib.1.	De depositiōe episc. Carth. li.1.
De nouissimo die	tra.1.	De voce & verbo tra.1.
De venatorib ^o Dei & seculi	tra.1.	De hæmorrhoida tra.1.
De depositiōe Restituti episc.	tra.1.	De vtilitate ieiunij tra.1.
De ebrietate Noę	tra.1.	De opibus sex dierū tra.6.
Delectatiōe Iacob cū āgelo,	tra.1.	De virga Moysi i serpētē, tra.1.
De opibus misericordiæ	tra.1.	De muliere forti ex puer. tra.1.
De beatitudinibus	tra.1.	De correctiōe fraterna tra.1.
De rubo quē vidit Moses	tra.1.	De auaritia quoq; tra.1.
De amore Dei tract. siue lib.1.		De ordinatione clerici tra.1.
De eligendo episcopo	tra.1.	De adolescentū luxuria tra.1.
De mortuis à dño suscitatis	tra.1.	De charitate tra.2.
De natiuitate domini	tra.7.	De Epiphānia quoq; tra.7.
De quadragesima	tra.5.	De passione dñi tra.1.
Per vigiliās Paschæ	tra.23.	De simbolo tra.5.

Exhortatiōis ad cōpetētes, tract. 1. De adscensione dñi tract. 2.
De S. Perpetua & Felicitate, tra. 3. De sancto Vincentio tract. 2.
De cleemosyna spiritali tract. 1. De eleemosynis corporal. tra. 1.
De Samsone tract. 1. De Susanna & Ioseph tract. 1.
De dedicatione templi tract. 2. Sermones de diuersis cc. lib. 1.
Epistolas plusquam cc. lib. 1.

† Extat sermo quidam de misericordia Dei, in monte sancti Iohannis, monasterio Benedictinorum, Rhingauia.

Alia quoq; multa edidit, quæ si qs plenius nosse desiderat, Indiculum librorum eius à Possidonio editum, de quo & nos complura recepimus, legat. Scribit Iacobus Vorago episcopus Ianuensis in tractatu suo, quem de libris Augustini cōposuit, q̄ numerus librorum, tractatum, sermonum & epistolarum eius, vltra mille triginta adscendat. Concluditq; ita: Et ideo nullus vnq̄ repertus est, qui oēs libros Augustini potuerit inuenire. Et Possidonus: Mentitur, qui se te totum Augustine legisse fatetur. Ego aut̄ in hoc opere quōsdam tractatus non absq; consilio obmisi, qui à plerisq; beato Augustino adscribuntur. E q̄bus est liber De spū & anima, in cuius 37. capitulo Boethius allegatur, qui lōgo tempore post Augustinum natus est. Sed & stylus ipse Augustinum non redolet. Item liber q̄ de vera & falsa pœnitentia sub Augustini noīe iam impressus est, illi mēdaciter adscribitur, quoniam in 17. capitulo circa finem ipse Augustinus allegatur. Liber de conflictu virtutum & vitiorum, q̄ incipit, Apostolica vox, & stylū Gregorij papæ resonat, & cum antiquioribus exemplaribus concordat. Item liber de scala paradisi, cuius initium est, Cum quadam die, in antiquis exemplaribus B. Bernardo inscribitur, cuius & spm̄ & phrasin eloqui videtur. Quid multis nitar? Tot sunt tractatus & sermones qui B. Augustino falso inscribuntur, vt eorum recensio proprium volumen exquirat. Nec meum est vt arbiter sedeā, & quæ aliena sunt, titulis priuem. Lector prudens quid in his sibi faciendum vel tenendum sit, solerter prospiciat. Moritur aut̄ S. doctor Augustinus in ciuitate Hipponensi, cum obsideretur à Vandalis, Anno dñi 430. Indictione 13. ætatis suæ 76. sacerdotij vero 40. secundum Marianum Scotum, q̄nto Caleñ. Septembris, obsidionis vr̄bis mense 3. Libris Iuliani Manichæi inter impetus obsidentium Vandalorum, in ipso dierum suorum sine respondens, & gloriose in defensione Christianæ fidei p̄seuerans, Testamentum nullum cōdidit, quia vnde conderet

deret non habuit, præter bibliothecam ecclesiæ, quam fratribus diligentissime custodiendā etiam in morte cōmēdauit. Rebus pauper, meritis & scientia diues Augustinus pontifex in domino quieuit, cuius vitam Possidonus Calamensis episcopus descripsit.

Atticus, Constantinopolitanæ vr̄bis post B. Iohannem Chrysostomum episcopus, vir tam in diuinis scripturis, q̄ in secularibus literis eruditus, in hoc tamē repræhensibilis, q̄ in locum viuētis episcopi & iniuriose expulsus, se passus est ordinari, ex qua re multa scandala in ecclesia Dei suborta sunt. Scripsit autem non spernenda nobis opuscula, de quibus extat opus insignē ad reginas, filias imperatorum Constantinopoleos,

De fide & virginitate lib. 2.

Et quædam epistolæ

Et alia non pauca.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, Anno dñi 420.

Paulinus presbyter, discipulus sancti Augustini Hipponensis, & postea episcopus Nolæ Campaniæ, ad quem Augustini & Hieronymi multæ feruntur epistolæ, varijsq; tractatus, vir in scripturis sanctis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, non minus sanctitate q̄ eruditiōe clarus effulsit, de quo B. Gregorius papa in tertio libro dialogorum scribit, q̄ tantæ pietatis & miserationis fuerit, vt postea q̄ omnia sua in pauperum vsus, & captiuorum liberationem expendērat, etiam seipsum in seruitutem pro filio cuiusdam viduæ tradiderit, à qua tandem cum multis captiuis ob vitæ meritum dimissus fuit. Scripsit tam merito quam prosa multa volumina, de quibus ista feruntur: In primis sancto Augustino petente, scripsit

Vitam sancti Ambrosii Med. li. 1. Vitā S. Felicis Nolani epi li. 1.

De sacramentis quoq; li. 1. De morte baptizati infantis, li. 1.

Panegyricum Theodosii li. 1. Hymnos diuerso carmine li. 1.

De contemptu mundi li. 1. De pœnitentia li. 1.

De bñdictionib⁹ patriarcharū, li. 1. De laude martyrum li. 1.

Ad Seuerum Sulpitium epi. 4. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerūt.

Claruit sub Honorio & Valētiniano principibus, Anno dñi 420.

Nlceas Romacianæ vr̄bis episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio acutus, sermone apertus & nitidus, scripsit ad ædificationem legentium non contēnendę lectiōnis opuscula, de quibus subiecta feruntur: Ad competentes

h ij qui

qui ad baptismum disponuntur,

Præparatorium li. 1. De erroribus gentilitatis lib. 1.
De fide vnicæ maiestatis li. 1. Aduersus Genealogiam li. 1.
De symbolo quoq; li. 1. De victima agni paschalis li. 1.
Ad virginem lapsam li. 1.
Et quædam alia.

Claruit tempore Theodosii & Honorij principū, Anno dñi 420.

Simplicianus, Mediolanensis post S. Ambrosium episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus, & amator paupertatis, multis epistolis hortatus est Augustinū adhuc presbyterum, agitare ingenium, & expositionib; vacare scripturarum, vt velut alter Ambrosius Origenis compulsor operis videretur. Vnde & multas ad eius personam Augustinus absoluit quæstiones & epistolas. Sed & ipse ad Augustinum aliosq; diuersos, vtiles conscripsit epistolas, q; partim hinc inde reperiuntur.

Claruit sub Theodosio & Honorio principibus, Anno dñi 420.

Isidorus senior, eps Cordubensis, vir in diuinis scripturis valde peritus, & seculariū literar; nō ignarus, ingenio præptus, & satis disertus eloq; nō minus cōuersatiōe mor; q; sciētia scripturar; insignis, cui; eruditio apud veteres in magno precio exitebat; scripsit nō pauca in diuinis voluminib; opuscula, de qbus ego tm̄ reperi opus egregium, quod edidit ad S. Orosium presbyter; Hispanū, In quatuor libros Regunt li. 4.
De ceteris nil reperi.

Claruit sub Theodosio & Honorio principibus, Anno dñi 420.

Orosius presbyter, natione Hispanus, B. Augustini quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, vita & conuersatione clarissimus fuit. Hūc B. Augustinus, pro discenda quæstione de natura animæ ab Hispania ad se venientem, ad S. Hieronymum in Bethleem Iudæ miserat, vbi aliquantulum moratus, quæstionem pro qua venerat, luculenter didicit, & ad Hipponem remeans, reliquias protomartyris Stephani secum portauit. Ad hunc studiosissimū virum, plura extant B. Augustini opuscula, & resolutiones variæ quæstionum scripturarum. Scripsit vero & ipse subiecta volumina:

Apologeticum cōtra Pelagianos li. 1.
De honesta mundi chronicam li. 7. Præceptis tuis parui
De ratione animæ li. 1. Cum apud vos coelestis

Epi-

Epistolas plures ad Augu. li. 1. Epistolar; q; ad diuersos li. 1.
In Cantica canticorum li. 1.

Claruit vita & doctrina illustris cum S. Augustino, Anno dñi 420.

Iohannes episcopus & patriarcha Hierosolymitanus, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, sed Origenis dogmatibus nimium intentus, patrum in se scripta concitauit, Hieronymi videlicet sanctissimi presbyteri, & Epiphani episcopi, sicut in eorum ad eum missis inuenit epistolis. Ipse aut Iohannes studij sui rationem reddēs, dicit se non fidem Origenis imitatum, sed ingenium. Scripsit enim ob hanc causam vel maxime opus notatu dignum, Contra obtrectatores sui studij, li. 1. Et epistolas qsdā ad diuersos, Et quædam alia.

Claruit Arcadij & Honorij imperator; tēporibus, Anno dñi 400.

Maximus, episcopus Taurinensis, in scripturis sanctis eruditissimus, in declamādis homilijs ad populum nulli suo tempore secundus, non solum doctrina insignis fuit, sed etiam vitæ sanctitate clarissimus emicuit. Scripsit multa egregia opuscula, quæ sancta mater ecclesia cum magna authoritate legenda suscepit. E quibus subiecta feruntur:

De Euangelior; capitulis li. 1.	In actus Apostolorum li. 1.
In laudem Apostolorum li. 2.	Gloriosissimos Christi li. 2.
In laudem Iohannis Baptistæ li. 2.	Solennitates nobis li. 2.
De vita Eusebij Vercellensis li. 2.	Sanctorum patrum me li. 2.
De sancto Cypriano martyre li. 2.	Sancti Cypriani festi li. 1.
De gratia baptismi li. 1.	De auaritia li. 1.
De hospitalitate li. 1.	De defectu Lunæ li. 1.
De elemosynis li. 1.	De verbis Esaia li. 1.
De passione domini li. 1.	De ieiunio quadragesimæ li. 1.
De ieiunio seruor; Dei generali li. 1.	De Iudæ traditione li. 1.
De cruce domini li. 1.	De sepulchro domini li. 1.
De officio Missæ li. 1.	De accusatione domini ho. 1.
De resurrectione domini ho. 4.	Non immerito frēs ho ho. 3.
De sancto Laurentio ho. 1.	Sanctum est frēs ac Deo ho. 1.
De sancto Stephano ho. 1.	Lectio actuū Apost. ho. 3.
De Calendis Ianuarijs ho. 1.	De natali domini ho. 3.
De Epiphania domini ho. 2.	De Pascha ho. 3.
De Pentecoste ho. 3.	De pœnitētia Niniuitar; ho. 1.
De non timendis hostibus carnalibus ho. 1.	

De gra-

De gratijs post cibum agendis homilia vna.
 Scripsit & alia multa, sermones, tractatus, epistolas, & homilias, q̄
 ad notitiã meã nō venerūt. Claruit sub Arcadio & Honorio prin-
 cipibus, Anno dñi 420. & sub Theodosio iuniore moritur.

Iulianus episcopus Campanus, vir acris & vehementis ingenij,
 eruditus in scripturis sanctis, Græco & Latino sermone schola-
 sticus, priusquã impietatem Pelagij in se aperiret, clar⁹ in do-
 ctoribus ecclesiæ fuit. Postea vero hæresim illius defendere cupiēs,
 scripsit contra sanctos doctores suæ opinioni conuenientia opu-
 scula, de quibus extant:

Aduersus S. Augustinum libri 4. Aduersus eundem alij lib. 7.
 Altercationis partium dialogus lib. 1.

Et alia plura: quæ omnia, propter authoris errores, ab ecclesiastica
 bibliotheca merito abiecta sunt. Hic tempore famis & angustia,
 omnia sua in elemosynas pauperibus distribuit, & multos nobiles
 & religiosos, sub pietatis specie deceptos, suæ hæresi sociavit.

Claruit sub Arcadio & Honorio principibus, anno dñi 420.

Innocecius Papa primus, vir doctus atq; sanctissimus, natione
 Albanus, post beatum Petrum quadragesimus & secundus, vni-
 uersali ecclesiæ annis quindecim præfuit, & multa pro eius vti-
 litate gloriose ordinavit. Ad hunc cum adhuc esset presbyter, be-
 atus Hieronymus historiam mulieris septies percussæ composuit,
 quod prologus eiusdē operis ostendit. Qui cum in diuinis scriptu-
 ris esset eruditissimus, scripsit nonnulla præ ædificatione fidelium
 præclara opuscula, de quibus ego duntaxat ista reperit:

Decretum contra Pelagianos lib. 1.

Contra Bonosiacos lib. 1.

Epistolæ multæ ad diuersos lib. 1.

De cæteris nihil vidi.

Morit anno dñi 417. indictione XV. 4. calendas Augusti.

Evsebius Cremonensis, monachus & discipulus B. Hieronymi
 presbyteri, vir studiosus & erudit⁹, vita & cōuersatione venera-
 bilis, oronibus sanctis & diuinis lectionib⁹ magistri sui reue-
 rendissimi exēplo iugiter intētus, magnā sanctitatis opinionē con-
 secutus est. Scripsit ad Damasum Portuēsem episcopū, & Theodo-
 sium senatorem Romanæ vrbis, satis elegans & prolixū volumen
 de transitu S. Hieronymi lib. 1. Reuerēdissimo Damaso
 Claruit tempore S. Hieronymi, anno dñi 420.

Possi-

Possidonius Afer, episcopus Calameñ, B. Augustini quondã au-
 ditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis studiosus, & secu-
 larium literarū nō ignarus, multis annis cū S. Augustino familia-
 riter cōuersatus, vita & doctrina inter ecclesiasticos præfules clar⁹
 effulsit. Scripsit autem inter cætera ad ædificationem fidelium,
 Vitam sancti Augustini lib. 1. Inspirante rerum omnium
 Indiculum librorum eius lib. 1. Contra paganos de
 Claruit sub Theodosio principe, anno dñi 430.

Silricius papa, natione Romanus, sedit post Damasum in pōtifi-
 catu annis quindecim, vir doctus & sanctus, & catholice fidei
 defensor acerrimus, omnes Manichæos quos in vrbe reperit,
 exilio damnauit. Cōuersos autem, pro agenda pœnitentia vsque
 in finem vitæ ad monasterium relegauit. Scripsit autem inter cæte-
 ra, ad Hemerium episcopum Taraconensem

Decretale opusculum lib. 1.

Contra Iouinianum & Auxentium lib. 1.

Moritur sub Theodosio & Valentiniano imperatoribus, anno do-
 mini 398. indictione sexta, 9. calendas Martias.

Fastidius episcopus Brixannorū, vir in scripturis sanctis erudi-
 tus, & verbi Dei prædicator egregius, vita quoque & cōuer-
 satione illustris, sermone & ingenio clarus, scripsit nonnulla de
 uota opuscula, de quibus fertur ad Fatalem volumen quoddam sa-
 na doctrina conscriptum,

De doctrina Christiana lib. 1. De viduitate seruanda lib. 1.

Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, anno dñi 420.

Celestinus papa primus, natione Romanus, vir doctus & san-
 ctus, cuius iussu B. Cyrillus episcop⁹ Alexādrinus apud Ephe-
 sum synodū ducentorū patrum celebravit, in qua Nestorius
 & Pelagius cum suis dogmatibus iniquis damnati sunt. Ibi quoq;
 statutū est, vt beatissima virgo Maria, Dei mater deinceps vocare-
 tur. Scripsit aut B. Celestinus inter cætera solenne decretum

Contra Nestorium lib. 1. Epistolæ ad diuersos lib. 1.

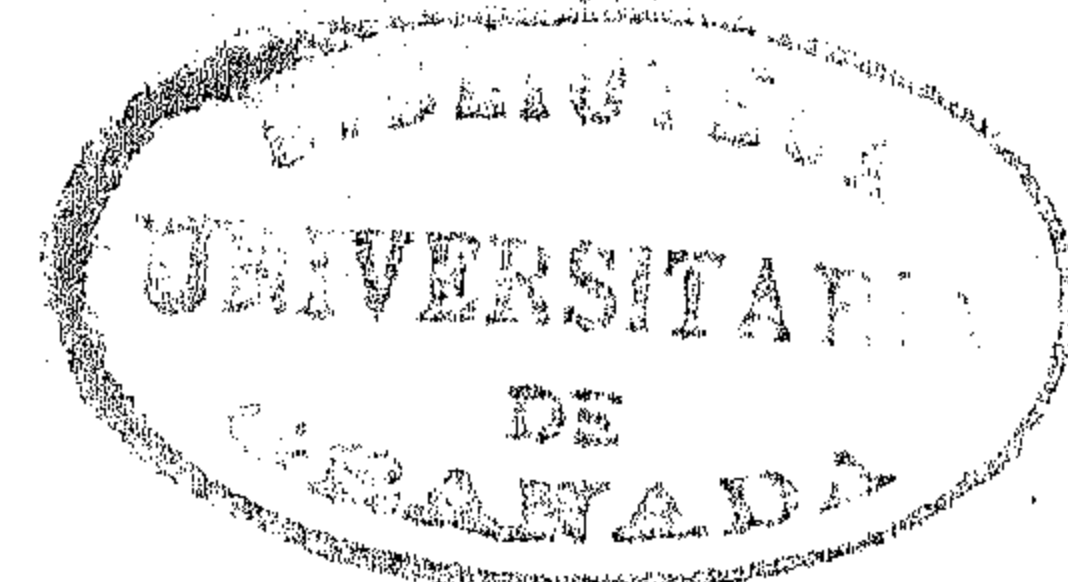
Et quædam alia.

Moritur sub Theodosio iuniore principe, anno dñi 433. pontifica-
 tus sui X. indictione prima, 6. Iduum Aprilis.

Theodoricus episcop⁹ vrbis, q̄ à fundatore suo Persarū rege Cy-
 ro, Cyria est vocata, vir in diuinis scripturis valde doct⁹, & in
 secularium literarū disciplinis sufficiēter erudit⁹, dicit nonnul-

i

la



la composuisse in sanctis voluminibus opuscula, sed in manus nostras non venerunt. Fertur autem eius insigne opus post Hieronymum editum,

Ecclesiasticæ historiæ lib. 1.

De incarnatione domini contra Eutychem, lib. 1.

Claruit temporibus Theodosij sacratissimi principis, Anno domini 390. Cuius historia nunc Tripartitæ historiæ inserta est.

Vodius episcopus in Africa, discipulus beati Augustini Hipponensis episcopi, ad quem idem tractatum scripsit de anima Christi apud inferos, & multas epistolas, vir doctus in scripturis sanctis, & conuersatione vitæ integerrimus, qui in catalogo sanctorum merito venerit locandus, fertur quædam deuota scripsisse opuscula, de quibus extat volumen de factis in Africa miraculis per reliquias, ab Orosio presbytero allatas,

S. Stephani martyris, lib. 1. Et plures epistolæ ad diuersos, li. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus sancti Augustini, Anno domini 420.

Palladius, Britannorum seu Scotorum insulæ Hybernensis à Cœlestino papa primus ordinatus episcopus, natione Græcus, vir doctus & sanctus, sua dulcissima prædicatione gentem sibi commissam ad fidem Christi conuertit. Post quæ sanctus Patricius genere Britus, († forte Britanus aut Brito) à S. Cœlestino papa cōsecratus, in archiepiscopum Hybernensem per annos 40. signis & miraculis coruscans, totam insulam conuertit ad fidem. Scripsit autem Palladius Vitam sancti Iohannis Chrysostomi lib. 1.

Missus autem fuit in Scotiam à Cœlestino papa primo, Anno domini 432. Indictione xv. secundum Marianum Scotum.

Cyrillus episcopus Alexandrinus, natione Græcus, montis Carmeli quondam decus & cultor insignis, vir doctus & sanctus, iussu Cœlestini papæ primi, in concilio ducentorum patrum apud Ephesum præfedit, in quo Nestorium & Pelagium cum erroribus eorum condemnans, multas elegantes sententias dixit. Qui cum in scripturis sanctis esset eruditissimus, multa conscripsit opuscula, de quibus ista feruntur:

De fide contra hæreticos lib. 1. Contra Nestorium lib. 1.

De defectu synagogæ lib. 1. De ortu & laude S. Mariæ li. 1.

De cyclo paschali annorum 95. lib. 1.

In euangelium commentariorum lib. 1.

† In

† In Leuiticum commentarij, XVI. libris digesti.

Opus thesaurorum de Trinitate, in Italia Græce, x. lib.

Commentarij Græci in aliquot prophetas, Esaiam, Ieremiam, Daniëlem, & homiliæ quædam in rarissimis, seruantur in Italia.

De eo, quod per omnes Mosis libros Christi mysterion ænigmatice significetur, liber Græcus. Solutiones dogmaticæ quæstionum, quas quidam ex Thesauris ei obiecerant.

Explicatio orationis prophetæ Abacuc, Græce.

De adoratione & cultu in spiritu veritatis, liber, & quod umbratypusque sit vitæ in Christo Euangelicæ, ad Palladium per dialogum interpretantis & respondentis. Græce in Italia.

Orationes septem, Græce. Homiliæ quædam Græce in sacrum symbolum. Consilium de concordia inter Græcos & Latinos, Græce.

Eiusdem epistolæ duæ ad Successum episcopum Isauriæ Diocæsariensem. Epistola vna ad Augustinum de miraculis S. Hieronymi. Practica ante tertiã synodum ab eodem collecta. Liber inscriptus τὰ γλαφυρὰ.

Vocabularium Græcum, & Opusculum de dictionibus, quæ accentu variant significatum, cum Lexico Græcolatino. Hæc omnia in Italia seruantur.

Epistolas iusuper, homilias & sermones plures composuit, & alios diuersos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.

Claruit, in Concilio Ephesino præsidens, sub Theodosio minore imperatore, Anno domini 432. Indictione 15.

Theodorus Ancyranus Galatiæ episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis valde eruditus, in dialectica maxime valens, eloquio disertus & disputator acutus, in concilio Ephesino satis clarus existens, scripsit ibidem dialectico more valde obscure

Contra Nestorium lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio iuniore principe, anno dñi 450.

Zozomenus natione Græcus, secularium literarum cultor egregius, & in diuinis scripturis satis eruditus, fertur nonnulla ad edificationem ecclesiæ scripsisse opuscula, de quibus extat opus

insigne ad Theodosium iuniorem principem, à tertio consulatu Crispi & Constantini Cæsares, vsque ad eiusdem Theodosii XVII.

Historiæ Ecclesiasticæ lib. 9. Cogitatio mihi aliquando

Cætera quæ composuit, ad notitiam meam non venerunt.

Claruit sub præfato imperatore Theodosio, anno dñi 450.

i ij

So-

Socrates quidam natione Græcus, vir doctus & eloquens, historiographus insignis, & magnarum rerum experientia præclarus, scripsit à tempore primi Constantini magni imperatoris, vsq; ad imperium Theodosii iunioris volumen Ecclesiasticæ historiæ lib. 1.

Alia quoq; nonnulla scripsisse dicitur, sed in manus nostras non uenerunt. Et notandum q̄ tres Græci authores, uidelicet Theodoricus episcopus Cyriæ, Zozomenus, & Socrates iste, rerum ecclesiasticarum singuli scripserunt pene vno tēpore. historias, quas Epiphanius Scholasticus in Latinum, vt iacebant, transtulit, ex quib⁹ Cassiodorus senator & monachus vnam historiam continuam fecit, quam tripartitam appellauit.

Vigilius daconus & monachus, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, monasticæ disciplinæ custos & rector, fertur ad ædificationem monachorum, quædam cudisse opuscula, quæ ad nostram memoriã venire & locorum & temporũ distantia prohibuit. Dicit autem presbyter Gennadius, scripsisse illum valde vtilem regulam

De conuersatione monachorum li. 1. De cæteris nō loquitur. Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, Anno dñi 420.

Osus, episcopus Cordubensis ante Isidorum, ad quem Chalcidius grammaticus Timæum Platonis traduxisse memoratur, vir quidem doctus & eloquens, in concilio Sardicensi p̄sident, multas egregias sententiã dixit, sicut in gestis eiusdem synodi continetur. Hic in senectute sua nimis p̄territus à Constantio principe Arriano, metuens ne senex & diues, aut exilium pateretur, aut damna rerum, Arrianæ mox impietati cōsensit. Sed vitam, vt meruit, non diu post exitus crudelis finiuit. Nam post impiam præuaricationem, cum S. Gregorius Eliberitanus episcopus, ex imperiali decreto venisset Cordubam, & nollet cōmunicare Osio: commotus ille, rogauit Clementinum Constantij præfecti vicarium, vt in exiliũ depelleret Gregoriũ. Cui vicarius: Nō audeo, inq̄t ep̄m in exilium m̄tere, nisi prius ab episcopatu deposueris illum. Nec moræ patiens Osius, cathedram vt iudex adscendit, Gregorium regali citat edicto: quo comparente in conspectu multitudinis, cum Osius fastu superbus, sententiã depositionis conaretur exprimere, Gregorius totis viribus Christum appellat, ne tam iniustã eius præsumptionem sineret inultã. Et ecce Osius impius residens, cum sen-

sententiã vellet proferre, os vertit, distorquens pariter & ceruicem: & cadens in terrã, subito expirauit. Hinc omnes inuadit metus, Gregorium posthac nemo audet contingere. Scripsit autem Osius adhuc catholicus, Ad sororem suam

De laude virginitatis li. 1.

In concilio præfato sententiã 18. li. 1.

Et plures epistolas. Claruit sub Constantio senex valde, à quo etiam deceptus, interiit circa annum domini 390.

Idacius Lemicæ Hispaniarũ vr̄bis episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, cognomento & eloquio clarus, qui cum Vrsatio episcopo propter necem Priscilliani, quem Treuiri accusauerat, à communione ecclesiæ sequestratus, in exiliũq; detrusus, ibidem mortuus est. Scripsit autem non contemnenda opuscula, de quibus ista feruntur:

Aduersus Priscillianum li. 1.

Chronicarum à tempore Theodosii, li. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio venerabili imperatore, Anno dñi 400.

Leporius presbyter & monachus, in diuinis scripturis studiosus, sed nimium præsumens de puritate vitæ, arbitrio & conatu proprio se, nō gratia Dei, viuere religiose dogmatizabat, Pelagianum defendens errorem. Admonitus autem à Gallicanis doctoribus, & in Africa per S. Augustinum correptus, cessit errori, & hæresim quam prius prædicabat, acriter postmodum impugnavit. Agens itaq; gratias de sua emendatione, scripsit

Correctorium aduersus hæresim li. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio iuniore principe, Anno domini 430.

Sedulius presbyter natione Scotus, Hildeberti Scotorum archiepiscopi ab ineunte ætate discipulus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularib⁹ literis eruditissimus, carmine excellens & prosa, amore discendi Scotiam relinquens, venit in Franciam, deinde Italiam perlustrauit & Asiam, postremo Achaia finib⁹ excedens, in vr̄be Roma mirabili doctrina clarus effulsit. Scripsit aut̄ & metro & soluta oratione plura opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: Ad Macedonium Abbatem opus insigne, iuxta seriem totius euangelij, quod prænotauit

Carmen paschale metricè li. 4. Paschales quicunq; da
In oēs epistolas Pauli prosaice li. 14. Anteq̄ apostolica verba
i iij De mi-

De miraculis Christi	li. 1.	A solis ortus cardine
Ad Theodosium imperatorem	li. 1.	Romulidum ductor cla
In maius volumen Prisciani	li. 1.	
In secundam editionem Donati	li. 1.	
Exhortatorium ad fideles	li. 1.	Cantemus socij dño
Epistolas plures ad diuersos	li. 1.	Sedulius Scotigena
De miraculis Christi profaice	li. 2.	

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Hic tandem, vt Sigebertus scribit, episcopus ordinatus fuit, sed ecclesiã vel urbẽ ubi, nõ exprimit. Claruit sub Theodo. An. dñi 430.

Victorinus Massiliensis rhetor, vir in secularibus literis eruditissimus, & in scripturis sanctis admodum studiosus, conatus est sanctas scripturas exponere: sed seculari literatura occupatus, & campum diuinorum eloquiorum sine præceptore ingressus, quod voluit non p̄fecit. Vnde quæ scripsit opuscula, Christiano quidem sensu & pio studio præstant, sed leuiori pondere sententiæ figurantur. Edidit autem ad filij sui Etherij personam, commentariorum à principio vsq; ad mortem Abrahamæ patriarchæ, In Genesim li. 4.

Et quædam alia quæ nos latent.

Claruit sub Theodosio & Valentiniano, Anno domini 430.

Philippus monachus & presbyter, B. Hieronymi quondam auditor atq; discipulus, vir studiosus & eruditus, voluntariæ paupertatis amator præcipuus, qui verbo & exemplo ad pietatẽ multos erudiuit, post magistri obitum in diuinis scripturis quosdam cõmentarios edidit, de quibus extat opus (vt ferunt) egregium In Iob li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Claruit sub Theodosio & Valentiniano principibus, Anno domini 430. Et sub Martino moritur.

Vincentius monachus & presbyter monasterij Lyrinensis insulæ, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, vita & morib; clarus. Extat eius insigne opus, quod sub peregrini nomine composuit, à veteribus doctoribus percelebre laudatum, de erroribus & collegijs hæreticorum fugiendis,

Contra omnes hæreticos li. 2.

Alia q; nonnulla scripsisse legitur, q; ad notitiã meã non venerunt. Claruit sub Theodosio & Valentiniano regnãtib; An. dñi 430.

Pau:

Paulus presbyter, natione Pannonius, quæ Hungaria nunc dicta est, vir in sacris literis studiosus, & satis eruditus, nõ minus religionis cultu q; scientia scripturarum venerabilis, Christianæ fidei propugnator zelosus, fertur nõ pauca scripsisse volumina, quorum lectio ad confundendos hæreticos satis accommoda phibetur. Extant eius ad Constantiam Christo dicatam virginem, De virginitate & contemptu mundi li. 2.

De alijs nihil adhuc reperi.

Claruit sub Theodosio iuniore, Anno domini 430.

ISaac, ex monacho Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditus, & in declamandis homilijs ad populum celeberrimæ opinionis, vita & conuersatione Deo dilectus, & hominibus venerabilis, scripsit Syro sermone, ad imitationem S. Effrem, plura deuota opuscula, quorum lectio religiosi hominibus valde utilis iudicatur. E quibus inter nostra subiecta reperit

Contra Nestorianos & Euty.	li. 2.	
Exhortatorium vitæ spiritualis	li. 1.	Anima quæ Deũ diligit
De pugna vitiorum	li. 1.	Multorum honorem de
De accessu ad Deum	li. 1.	Qñ aliq; i aliquã ruinã
De difficultate virtutum	li. 1.	Quamlibet virtutẽ sine
Dialogum de profectu spiritali	li. 1.	Quo vinculo retinetur
De ordine monasticæ vitæ	li. 1.	Ex operatione violenta
De humilitate	li. 1.	Beatus homo q; scit infir
De tribus ordinibus proficientiũ	li. 1.	Tres sunt ordines in
De solitudine monachorum	li. 1.	Homo multæ sollicit
De diuersis tentationibus	li. 1.	Virtutes inuicem sibi
De informatione nouitiorum	li. 1.	Hic est ordo sobrius
De pœnitentia	li. 1.	Fortitudinem quam po
Carmen super Antiochiæ desola.	li. 1.	

Homilias plures ad populũ habuit, sed in manus nostras minime venerunt. Claruit sub Theodosio iuniore, Anno domini 440.

EVcherius episcopus Lugdunensis in Gallia, vir doctus, & monachor; disciplina à iuuentute imbutus, ingenio promptus, & sermone compositus, vita & conuersatione Deo & hominibus gratus, quippe qui multos & verbo & exemplo ab iniquitate auertit: scripsit plura egregia volumina, sed ad notitiã meã adhuc pauca peruenerunt. Reperi enim tantum istas

De contemptu mundi li. 1.

Ex:

Expositiones diuinorum nominum lib. 1. Formulas spiritualis
 Ad filios Solonis & Vrani lib. 1. Epitomen Cassiani lib. 1.
 Epistolas quasdam ad diuersos lib. 1.
 Ad Hilarium episcopum de laude eremi lib. 1.

† Initiū cōmentariorū in Genesim. Instructionū lib. 2.
 Claruit sub Theodosio iuniore, anno domini 440.

Hilarius episcopus Arelatensis, ad quem eremi deserta petentem, Eucherius Lugdunensis antistes librum edidit de laude eremi, vir doctus in scripturis diuinis, & satis disertus eloquio, cuius merita sanctitatis catholica personat ecclesia, tantæ pietatis extitit in pauperes, vt omnibus suis in eorum vsus hilariter disperfis, pater pauperum deinceps vocaretur & esset. Scripsit inter cætera satis præclaro eloquio prædecessoris sui

S. Honorati episcopi Vitam lib. 1.

Homilias pene infinitas, Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio principe iuniore, anno dñi 440. Moritur autem sub Valentiniano & Martiano principibus.

Zosimus papa, natione Græcus, sedit in pōtificatu post S. Innocentiū anno vno, mensib⁹ octo, vir doctus, sanctus, & Deo dilectus, q̄ verbo & exemplo cōmissam sibi strenue gubernauit ecclesiā, pro cuius ædificatione multa eleganter constituit, sicut in gestis illi⁹ cōtinetur. Scripsit p̄ statu ecclesiastico ad diuersos

Epistolarum lib. 1. Ex relatione fratris nr̄i

De Pascha ad Hilarium lib. 1.

De sacerdotio ad Esycium lib. 1. Exigit dilectio tua præ
 Moritur sub Honorio & Theodosio impatorib⁹, anno dñi 419, in dictione secunda, septimo Calendas Ianuarias.

Bonifacius Papa primus, B. Zosimo succedēs, præfuit ecclesiæ annis 3. & mensib⁹ 4. vir magnæ doctrinæ, & ad regimen aiarū satis idoneus, q̄ multa p̄ vtilitate ecclesiastica constituit, q̄ in canonibus sanctorū patrū sparsim habentur. Scripsit ad ædificationem fidelium, vt ferūt, nōnulla opuscula, de quibus ego tantū reperi

Epistolæ decretalium lib. 1. Ecclesiæ Romanæ cui
 Moritur sub Honorio & Theodosio principib⁹, anno dñi 422, in dictione quinta, octauo Calendas Nouemb.

Proba, mulier elegantissima, vxor Adelphi proconsulis Romani, foemina in secularibus literis eruditissima, & diuinarū scripturarū non ignara, mirabili studio feruens, sexum vicit erudi-

tio

tione sua, Græcis ac Latinis literis ad perfectum instructa, metroq̄ excellens & prosa, cum Virgilium mente teneret ad verbum, cogitauit ex illius versibus nouum & vetus testamentum describere, & quasi sic ille sensisset, suis carminibus demonstrare. Aggressa itaq̄ fortiter opus mente repositum, omnes Virgilij libros solícite percurrens, nunc istum, nunc illum versum, aliquando dimidiū, nonnunquam particulas minores versuū assumens, mirabili industria, seruata vbiq̄ mensura pedum, catholica volumina poetæ carminibus descripsit: hocq̄ opus in septingentis ferme versibus cōportatum, prænotauit Græco vocabulo

Virgilio centonam, lib. 1.

Iamdudum temerasse

Si quid amplius scripsit, nescio.

Nihilominus hoc opus inter apocrypha computatur, quoniā etsi mulier deuota pium studium assumpserit, tamen Virgilius nunq̄ ad Christi honorem vel ad fidem nostram suos versiculos referendos estimauit. Est enim huius negocij non propria, sed ficta, p̄ Probam assumpta interpretatio. Claruit autem, vt quibusdam placet, sub Theodosio minore, anno dñi 430.

Evdoxia Theodosii iunioris vxor, mulier in Christiana religione deuotissima, & tam in diuinis scripturis quàm in secularib⁹ literis eruditissima, ab Hierosolymis remeans, reliquas sanctissimi protomartyris Stephani secum detulit, & in basilica beati martyris Laurentij honorifice collocauit. Hęc cum doctissima esset, carmine & prosa excellens, fertur ad imitationem Probæ vxoris Adelphi, Homeri carmina reflexisse ad fidem Christianam, titulum similiter præponens opusculo edito talem:

Homerocentonas lib. 1.

Sed & ipsum apocryphum est. Scripsit etiam quædam alia.

Cum sanctus Hieronymus in epistola quadam se Homerocentonas & Virgilio centonas legisse perhibeat, ante eius obitum cōscripte sint necesse est. Claruit cum Theodosio marito, qui sumpsit imperium anno domini 423.

Primasius episcopus Africanus, & vt quidam volunt, beati Augustini quondam discipulus, vir sane in scripturis sanctis eruditus, & disciplinis seculariū literarū gloriose imbut⁹, ingenio subtilis, & eloquio disertus, multa dicit cōposuisse opuscula, q̄ apud veteres magno in precio habebātur, de quibus ego tantum reperi

Contra hæreses ad Fortunatum episcopum lib. 3.

k

In

*habent in eptas
 pauli ocs.
 ite in apocalipst*

In Apocalypsim Iohannis, ad Castorium lib. 5. De libro Apocalypf
Cætera autem quæ cõposuit, ad notitiã meam adhuc nõ venerūt.
Claruit sub Theodosio imperatore II. anno domini 440.

I Vnilius episcopus cuiusdam vr̄bis in Africa, nomen autẽ ciui-
tatis inuenire non potui, vir certe in sacris scripturis valde do-
ctus, & in secularibus disciplinis meo iudicio sufficiẽter instru-
ctus, sensu profundus, eloquio dulcis & ornatus, multa dicitur con-
scripsisse opuscula: sed ego tantum vidi opus insigne, quod scripsit
ad Primasium supradictum episcopum, quod prænотauit
De partibus diuinæ legis lib. 1. Sancto ac beatiss. episcopo
De cæteris nullum vidi.

Claruit eo tempore quo & Primasius, anno domini 440.

P Roterius episcopus Alexadrinus, vir tam in diuinis scripturis q̄
in secularibus literis eruditissim⁹, theologus & cõputista infi-
gnis, quẽ Leonis Augusti tẽporibus, successores Dioscori hæ-
retici, seditione facta authore Timotheo, crudeliter peremerunt,
ipsumq̄ Timotheũ in locum eius pro Alexandrino episcopo ido-
lum erexerunt, scripsit inter cætera ad S. Leonem Papam
De celebratione paschæ epist. 3.
Ad Hilarium de eadem re epist. 1. Quoniã sanctitas v̄ra or
Epistolas plures ad diuersos. Et quædam alia.

Claruit sub Leone imperatore, anno domini 460.

P Aschasinus Siciliensis episcopus, in diuinis scripturis erudit⁹,
& in secularibus literis nobiliter doctus, non minus conuersa-
tione quàm scientia reuerendus, vice beati Leonis Papæ Ma-
gni in Chalcedonẽsi concilio præfuisse dicitur, in quo vnã cum
sanctis patribus numero ducentorum, Eutychem & Dioscorum hæ-
reticos damnauit. Erat autẽ Eutyches presbyter & abbas celeberr-
mi monasterij Cõstantinopolitani, qui asserbat Christum Deum
tantũ esse, & non hominẽ, & varia scripsit pro suo errore, q̄ oĩa cũ
authore dãnata sunt. Paschasinus vero scripsit ad Leonem Papam
De quæstione Paschali epist. 2. Apostolatus vestri scripta
Ad eundẽ de fontis miraculo epist. 1. Non nos dies vna long
Acta concilij Chalcedonẽs lib. 1. Regulas sanctorum per sin
Claruit sub Theodosio iuniore, anno domini 450.

L Eo Papa primus, natione Tuscus, post Sixtum III. sedit in ca-
thedra Petri annos XXI. vir in diuinis scripturis eruditissim⁹,
& in declamãdis homilijs ad populum adeo celebris & facun-
dus,

us, vt superiorẽ in ecclesia Romana habuerit neminem, qd sermo-
nes eius clarissimi testabuntur. Fuit em̄ ecclesiasticæ dictionis Tul-
lius, sacre theologiæ Homerus, rationũ fidei Aristoteles, authorita-
tis apostolicæ Petrus, & in Christiano pulpito Paulus. Eius sermo-
nes cor penetrãt, afficiunt animũ, fidem catholicam dulci breuilo-
quio cõfirmant. Nec mixt, ignem diuini amoris gestans accensum
in pectore, qd aliud q̄ verba ardentia loqueretur. Scripsit aut plura
opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: videlicet,

Contra Eutychem presbyterum	lib. 2.	Sicut peritorũ dilectiss
De symbolo Niceno	lib. 1.	Credimus in vnũ Deũ
Ad Leonẽ Augustũ testimon.	lib. 1.	Vnũ igitur hoc immob
Ad inq̄sitiões Ianuarij episcopi	lib. 1.	Nulla ratio finit vt in
De passiõẽ Dñi hõiliæ 24.	lib. 1.	Semper quidem dilectif
Homilias multas ad populum	lib. 1.	Multis diuinarum scrip
Ad Flauianũ episc. cõtra Eutyc.	lib. 1.	Lectis dilectionis tuæ
Ad Leonẽ Aug. cõtra Eutychem	lib. 1.	Promisisse me memini
Ad Turibiũ episc. cõtra Priscill.	lib. 1.	Quã laudabiliter p cat
Ad Rusticũ Narboneñ episc.	lib. 1.	Subditis responsionibus
Ad Anastasiũ episc. Thessalon.	lib. 1.	Quanta fraternitati
Epistolaz multaz ad diuersos	lib. 1.	Dilectissimo filio Eutyc
De cæteris nihil reperi.		

Morit tandẽ post multos p ecclesiastica vtilitate labores, sub Leo-
ne Augusto, anno dñi 461, indictione 14. III. calendas Iulij.

P Etrus episcopus Rauennas, vir eruditus atque sanctissimus, in
vita multis coruscans miraculis, in declamandis homilijs ad
populum excellentis ingenij fuit, multosq̄ tam verbo q̄ exem-
plo ad veritatis tramitem conuertit, multa scripsit pro ædificati-
one fidelium, de quibus feruntur:

Sermones & homiliæ plures liber 1.

† Hoz sermonũ exẽplaria duo extãt in bibliotheca Ebirbacẽsi.

Ad Eutychem presbyterum epist. 1. Tristis legi tristes literas
Scripsit etiam epistolas alias plures.

Claruit sub Marciano Augusto, anno domini 450.

F Lauianus episcopus Constantinopolitanus, ad quem beatus
Leo Papa multas scripsit epistolas, vir quidem eruditus, & ca-
tholicæ vnitatis amator præcipuus, qui Eutychem presbyterũ
& archimandritam, impie de Christi humanitate sentientem, de-
posuit & excommunicauit, sicut in quadam epistola præfato Pa-

pæ Leoni missa testatur, multa pro hæresum extirpatiõe patrauit & sustinuit. Scripsit Græco sermone quædam non contemnenda opuscula, De quibus feruntur:

Acta cum Eutyche presbytero lib. 1.
 Contra eiusdem errores lib. 1.
 Ad Leonem Papam de eodem, epi. 1. Nulla res diabolive
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.
 Et nonnulla alia quæ nescimus.

Claruit sub Theodosio iuniore & Martiano, Anno domini 454.

Hilarius papa, natiõe Sardus, post Leonem Magnum sedit in pontificatu annis sex, mensibus totidem, vir in scripturis diuinis doctissimus, & multarum virtutum decore insignis, q̄ eleemosynis & sanctis operibus iugiter intentus, non sine magna sanctitatis opinione refulsit. Hic Romæ synodo quinquaginta ep̄orum habita, nonnulla constituit pro ecclesiastica honestate. Scripsit aut̄ quædam necessaria opuscula, de quibus ego tantum reperi

Decretum synodale lib. 1. Qm̄ religiosus sp̄s sanc
 Ad ep̄os Taraconen. prouinciæ epi. 1. Postq̄ literas vestræ
 Ad Ascanium Taraconen. ep̄m epi. 1. Diuine circa nos gratiæ
 De Concilio Niceno epi. 1. De Concilio Ephesino epi. 1.
 De Cõcilio Chalcedonensi epi. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.
 Moritur sub Leone Augusto, Anno domini 468. Indictione sexta, nono Caleñ. Martij, cui Simplicius successit.

Evsebius episcopus Mediolanensis, in scripturis sanctis valde eruditus, & secularium literarum nõ ignarus, beatissimo pontifici Leoni & familiaris & dilectus, pro fide sancta catholica contra hæreticos fortiter pugnans & scribens, fertur nonnulla ad ædificationem fidelium edidisse opuscula, sed ad notitiam meam non venerunt. Vidi enim vnã eius duntaxat epistolam, quam in causis fidei scripsisse dicitur

Ad sanctum Leonem papam, epi. 1. Reuersus dño annuen
 Claruit sub Martiano imperatore, Anno domini 450.

Asclepius Apher, Vagensis territorij episcopus, vir studiosus & eruditus, homiliaꝝ ad populum declamator egregius, & hæreticorum expugnator acerrimus, multa volumina scripsit ad ædificationem populi, quorum editione gloriosus in omni terra nominatus est, quippe qui non tantum verbis, sed & operib⁹ se doctorem vtilem plebi exhibuit. Aetatem enim suam multi eru
 di=

ditissimi viri claram reddiderunt. De cuius scriptis feruntur
 Aduersum Donatistas li. 2. Aduersum Arrianos li. 1.
 Homiliaꝝ infinitæ ad populum li. 1.
 Et alia multa nobis incognita.

Claruit sub Theodosio iuniore, Anno domini 440.

Prosper, episcopus Rheginensis post Fautentium, natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib⁹ literis nobiliter doctus, carmine excellens & prosa, eloquio disertus, sensu profundus, ingenio subtilis, assertione neruosus, vita & cõuersatione sanctissimus apparuit. Hic beati Leonis papæ Magni quondam notarius fuit, & multas in eius persona epistolas dictauit. Scripsit etiam de sua vena multa præclara opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: Ex sententijs beati Augustini episcopi versibus hexametris & pentametris, mixtum prosa opus pulcherrimum, quod prænotare voluit

Epigrammata, li. 1. Dũ sacris mentẽ placet
 De vita contemplatiua li. 3. Contemplatiua vita in
 De libero arbitrio li. 1. Dño fratri dilectiss. Ru
 Ad capitula Galloꝝ responsiones li. 1. Doctrinã quam sanctæ
 Ad obiecta Vincentianorum li. 1. Quidam Christianæ ac
 Ad excerpta Genuensium li. 1. In libris beatæ memo
 Summã grandẽ 330. positionum li. 1. Scientia vera est quæ
 Cõtra Cassianũ de lib. arb. li. 1. Chronicon historiarum li. 1.
 Epistolarum ad diuersos li. 1. De illustribus viris li. 1.
 De captiuitate Romæ li. 1.

Alia insup nonnulla scripsisse dicit, sed ad man⁹ nostras nõ venerunt. Claruit tẽporibus Leonis imperatoris magni, Anno domini 460. Cuius festum celebratur septimo Calendas Iulij.

Victor, Cartennæ Mauritaniæ ciuitatis episcopus, in scripturis sanctis doctus, & declamator sermonum egregius, hæreticorum persecutor insignis, multa dicitur conscripsisse volumina, in quibus & populum erudiuit deuotum, & errantes circa fidem fortiter contriuit. De quorum numero ista feruntur:

Aduersum Arrianos li. 1.
 Aduersum Donatistas li. 1. Ad Basilium consolatorius li. 1.
 De pœnitentia quoque li. 1. Homiliarum ad populum li. 2.
 Alia q̄q; non pauca edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Martiano Augusto, Anno domini 450.

Victorinus natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis admodum studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, dicitur quædam sui ingenij reliquisse opuscula, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Hic iubente papa Hilario, scripsit pro inueniendo termino paschali

Cyclum magnum annorum 532. li. 1.

Hic dicitur magnus cyclus annorum 532. quibus euolutis, omnes supputationes luminarium in idem redeunt, quem Dionysius Abbas emendauit postea, & vsque in hanc nostram ætatem, licet in aliquibus defecerit, tamen perseuerat. Scripsit etiam Victorinus iste quasdam epistolas.

Claruit sub Leone imperatore, Anno domini 460. & scripsit cyclum suum sub Hilario papa, anno eius tertio.

Petrus Edessenæ ecclesiæ presbyter, in scripturis sanctis doctus & exercitatus, vim & ingenium declamandi homilias ad populum nactus excellentissimū, adeo vt suis temporibus secundum non haberet, scripsit Syro sermone multa præclara volumina, de quibus ad notitiam meam solis titulis paucissima venerunt:

In Psalmos commentarij li. 1.

In Psalmos etiam metro lusit li. 1.

Homilias ad populū dictauit, & habuit pene infinitas, quæ apud nos raro inueniuntur. Sed neque tractatū eius nobis certus est numerus.

Claruit sub Marciano imperatore, Anno domini 450.

Sabatius episcopus Prouinciæ Gallicane, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis sufficenter eruditus, ingenio subtilis & acer, contra hæreticorum vim cum scribendo, tum disputando multoties certauit. Vnde rogatus à Secunda quadam, Christo dicata virgine, scripsit insigne & memorabile volumen

Contra Marcionem & Valentinū li. 1.

Contra Eunomium & Etium li. 1.

Alia quæque nonnulla edidit, sed ad notitiam meam nondum venerunt.

Claruit sub Theodosio iuniore, circa annos domini 440.

Vrsinus monachus, in diuinis scripturis eruditus, & literarum humanitatis non ignarus, ingenio subtilis & cautus eloquio, multos ad utilitatem fidelium tractatus composuisse dicitur, sed nihil eorum ad manus nostras vsquam memini peruenisse. Fertur autem eius opus insigne contra eos qui rebaptizant semel rite baptizatos, cuius titulus est,

De

De non rebaptizandis hæreticis li. 1.

Claruit, vt reperi, sub Theodosio iuniore, Anno domini 490.

Iulianus episcopus ecclesiæ Toletanæ Hispaniæ, natione Maurus, ad quem S. Prosper tres libros de contemplatione scripsisse dicitur, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularibus doctrinis sufficienter instructus, eloquio scholasticus, sensu apertus, scripsit multa insignia volumina, de quibus referuntur subiecta:

De sancta virginitate li. 1. De natura animæ li. 8.

De resolutione questionum, li. 1. De contemptu mundi li. 1.

Pronosticon futuri seculi li. 3. Nascētis fidem ecclesiæ

De vitijs & virtutibus li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia quæque nonnulla composuisse dicitur, quæ ad notitiā meā non venerunt.

Claruit sub Marciano imperatore, Anno domini 450.

Vistorianus Buconius, Castellianæ vrbs Mauritanie episcopus, vir in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, & secularium literarum disciplinis non mediocriter doctus, hæreticorum malleus fortissimus, & fidelium populorum doctor egregius, multa dicitur pro tutatione fidei catholice scripsisse opuscula, de quibus præcipua feruntur ista:

Aduersum Iudæos li. 1. Aduersum Arrianos li. 1.

Aduersum omnes hæreticos li. 2. De sacramentis quoque li. 1.

Claruit sub Marciano imperatore, Anno domini 450.

Museus presbyter ecclesiæ Massiliensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in earum sensibus subtilissima exercitatione limatus, lingua scholasticus & nitidus, hortatu sancti Venerij episcopi, de scripturis sanctis excerpit lectiones & responsoria, singulis diebus festiuis totius anni apta, psalmosque ordinauit singulis aptos temporibus in ecclesia decantandos. Scripsit etiam ad Eustasium episcopum egregium opus,

Sacramentorum li. 7. Homilias plures ad populum

Et quædam alia.

Claruit sub Marciano & Leone principibus, Anno domini 440.

Vincētius presbyter, natione Gallus, in diuinis scripturis multum exercitatus, linguam habens vsu loquendi, & maiorum lectione politam, secularium quoque literarum non ignarus, scripsit (vt refert Genadius noster) opus egregium, & deuotis viris maxime amplectendum,

In Psalmos commentarios li. 1.

Et quædam alia.

Cl

do
Habes de hoc opusculo
venus, so Complu
lensis bibliotheca
ca.

Claruit sub Martiano imperatore, anno dñi 450.

Cyrus genere Alexandrinus, arte medicus, ex philosopho monachus pro Christi amore factus, vir in secularibus literis eruditissimus, dicendi peritia insignis, in scripturis suis syllogismis magis utens quam auctoritatibus diuinarum lectionum, dum aduersus Nestorem nimis inuehitur, Timotheanum dogma fouere perhibetur, ambiguusque sui, suspendit animum a consensu concilij Chalcedonensis, nec acquiescedum putat, filium Dei post incarnationem duabus constare naturis. De scriptis aut eius fertur

Aduersus Nestorem lib.1. Aduersum hæreticos lib.1.
Claruit sub Leone Augusto, anno domini 460.

Saluianus, Massiliensis ecclesie presbyter, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis sufficienter instructus, episcoporum sui temporis magister, scripsit sermone scholastico & aperto multa & varia opuscula, de quibus subiecta feruntur: Ad Claudium episcopum Viennensem, plures scripsit epistolas, sale sapientie conditas, Ad Marcellum presbyterum

De bono virginitatis lib.5. Aduersus auaritiam lib.4.
De presentis iudicio lib.5. Ad Solonum episcopum li.1.
Ad Claudium Viennensem episcopum lib.1.
In principium Genesis hexameron lib.1.
In extremam partem Ecclesie lib.1. Epistolarum ad diuersos lib.1.
Homilias ad episc. factas lib.1. De sacramentis quoque lib.1.
Homilias plures ad populum lib.1.

Alia quoque multa edidit, quae ad notitiam meam minime venerunt, Claruit sub Zenone imperatore, anno domini 480.

Samuel Edissenus ecclesie presbyter, in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, homiliarum ad populum declamator egregius, Graeco & Syro sermone pitus, claruit primus Edissae, postea ad Constantinopolim ueniens, ibidem in magno precio habitus, diu clausit extremum. Scripsit tam Graeco quam Syro sermone pene infinita opuscula, de quibus ad notitiam meam paucissima puenerunt. Reperi enim tantum

Aduersum Nestorianos lib.1. Aduersum Eutyrianos li.1.
Aduersum Timotheanos lib.1.
Claruit sub Zenone Augusto, anno dñi 480.

Gennadius Constantinopolitanae urbis episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit Graeco sermone

non=

nonnulla in sacris voluminibus opuscula, sed in manus nostras minime peruenerunt. Fuit enim homiliarum declamator egregius, & non minus vita quam scientia scripturarum insignis. Fertur autem inter caetera opus eius commentariorum instructum,

In Danielem prophetam lib.1. Homiliae multae ad populum li.1.
Moris sub Leone impatore I. qui imperauit anno dñi 460.

Claudius (sali Claudianum vocant) episcopus Viennensis, ad quem Saluianus presbyter librum unum composuit, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, non minus sanctitate quam scientia clarus, temporibus suis emicuit, qui propter frequentes terrae motus letanias primus instituit, quas Romana ecclesia deinceps continuandas suscepit. Scripsit autem

De statu anime lib.3. Epistolas quoque, Et quaedam alia.
Claruit sub Zenone imperatore, anno dñi 480. Et ne quem Claudij nomen offendat ignarus, nouerit eundem dici Mamertum.

Sidonius, episcopus Auernorum, in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis secularium literarum suo tempore omnium opinione eruditissimus, carmine excellens & prosa, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit tam metro quam soluta oratione multa praecleara opuscula, de quibus ego tantum reperire potui ea quae subieci, videlicet

Panegyricum Anthemio Augusto lib.1. Auspicio & numero
Panegyricum Iulio Valerio lib.1. Concipe praeteritos
Panegyricum socero suo lib.1. Phoebe peragrato tam
Ad Felicem lib.1. Dic dic quod peto ma
Epithalamium Ruricio & Hiberiae lib.1. Inter cyaneas epiera
Epithalamion Polemio lib.1. Forte procellosi reme
Eucharisticon ad Faustum lib.1. Phœbum & ter ternas
Epigrammatum quoque lib.1. Quatuor ante dies
Ad Pontium Leontium Burg lib.1. Bystonij regis stabulum
Laudem Narbone urbis lib.1. Salue Narbo potens
Epistolarum ad diuersos lib.9. Diu scipis domine ma
Scripsit & alia multa, breuia quidem, sed satis erudita syntagmata, quorum titulos compendij amore tranfui. Claruit temporibus Zenonis Augusti, anno domini 480.

Simplicius Papa, natione Tiburtinus, post S. Hilarium Romanæ & vniuersali Ecclesie praefuit annis quindecim, vir doctus & sanctus, qui non tantum simplex iuxta nomen suum, sed & rectus apparuit, recedens a malo ac timens Deum, ecclesias multas

I ni=

nimia vetustate collapsas instauravit, statuta Christianæ reipublicæ necessaria edidit, & ad ædificationem fidelium nonnulla conscripsit, de quibus legi tantum,

Ad Iohannē Rauē. episcopū epist. 1. Si quis esse intuitus ecclesie

Ad Florentiū & Eqtiū episc. epist. 1. Relatio nos vestrae

Ad Seuerum episcopum epist. 1.

Sed & alias multas & valde vtilis scripsit epistolas, quas nondū vidi. Moritur sub Zenone Augusto, anno domini 485, indictione sexta, 6. Nonas Martij, relatus in sanctos.

Seruus dei, cuiusdam ecclesie episcopus, nomen vrbis inuenire non potui, vir in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, ingenio subtilis, apert^o eloquio, fertur nonnulla cudisse opuscula, de quibus extat volumen sacris scripturis instructum, cōtra eos q̄ dicunt, Christū in hac vita degentē, nō vidisse carnis suis oculis patrē, cuius operis prænotatio est,

Quod filius viderit patrem lib. 1.

In hoc opere ostendit, q̄ filius Dei etiā ex hora cōceptionis suæ in utero virginis Mariæ de spū sancto, carnalib^o oculis suis Deū patrē viderit semp & deinceps & nunc carne vestitus humana.

Alia etiam quædam scripsit.

Claruisse dicitur sub Leone imperatore, anno domini 480.

Victor episcopus Capuanus, in scripturis sanctis eruditus, & in secularibus literis sufficienter imbutus, theologus & computista egregius, acer ingenio, eloquio clarus, in sacris voluminibus fertur nonnulla scripsisse opuscula, sed paucissima eorum ad notitiam meam peruenerunt. Redarguit errorē Victorij Aquitanici, qui iubente Hilario Papa, scribens cyclos paschales, docebat esse celebrandum pascha XV. calen. Maij in anno dñi 455. quod rectius erat celebrandum eo anno VII. calendas Maij. Scripsit ergo hac occasione suborta,

De Pascha librum 1. Vnū euangeliū ex quatuor lib. 1.

Claruit sub Zenone Augusto, anno domini 480.

Crealis episcopus African^o, vir in diuinis scripturis valde peritus, & secularium disciplinarū non ignarus, rogatus à Maximino Arrianorū episcopo, si posset paucis diuinæ scripturæ testimonijs, absq; disputationis duntaxat assertionē, cōsubstantialitatem patris & filij & spiritus sancti assignaret: respōdit nō paucis, vt irridens ille petierat, sed multis vtriusque instrumenti testi-

mo

monijs, opus insigne cōponendo Aduersum Arrianos lib. 1. Scripsit etiam alia.

Claruit tēporibus Leonis imperatoris, anno domini 460.

Iohānes Antiochenæ ecclesie presbyter, in scripturis sanctis veterum lectione diues, cum apud Antiochiam aliquot annis docuisset grammaticam, cœpit clericum velle proheret factusq; successionē legitima presbyter, ad diuinās lectiones se contulit: quibus doctior effectus, tantum in declamandis homilijs valuit, q̄ nō similem suo tempore neminem habuerit. Scripsit satis instructum volumen

Cōtra Timotheanos lib. 1. Homilias plures ad populū lib. 1. Et alia multa.

Claruit Zenonis Augusti temporibus, anno dñi 480.

Theodolus presbyter, natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, veniens de Italia in Cœlesyriam, ibidem presbyter, & tandem episcopus ordinatus memoratur: multaq; scribens & componēs, nomen suum transmisit ad posteros. De cuius opusculis ego tātum reperi opus metricum de miraculis veteris testamenti & fabulis poetarum, cui titulum imposuit

Eclogarum lib. 1. Aethiopum terras

De cōsonantia scripturæ lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit anno dñi 480. sub Zenone Augusto, sub q̄ & moritur.

Evgeni^o episcop^o Carthagineñ in Africa, vir doct^o & sanct^o, trinitatis indiuiduę cōfessor publicus, multas ab Arrianis iniurias sustinuit, sub Hunerico rege Vandalorū, q̄ post Gensericum patrē suū Christianos persequebatur in Aphrica. nā cum alijs episcopis multis, linguis abscissis, in exiliū missus fuit. Scripsit autem plena fidei & eruditōis nōnulla opuscula, de qb^o subiecta ferunt:

Expositio fidei catholicę lib. 1. Apologeticus pro fide lib. 1.

Altercatio cum Arrianis habita lib. 1.

Ad ecclesiam suam dum in exilium pergeret, epist. 1.

Alia nihilominus scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non venerunt. Claruit tēporibus Augusti Zenonis, anno dñi 480.

Felix papa tertius, natione Romanus, post sanctum Simplicium pontificem sedit in cathedra Petri annis octo, vir bonus, doctus, & sanctus, qui zelo fidei accensus, Petrum & Acacium

I ij Eu-

Eutyrianos episcopos damnauit, relegās in exilium. Hic ob eam rem synodum Romæ celebrās, multa ad ecclesiasticam utilitatem constituit, & scripsit

Decretum synodale lib. 1. Flauio Boethio mi. con

Epistolas decretales plures lib. 1.

Moritur sub Anastasio imperatore, Anno dñi 493. Indict. I.

Gennadius Massiliensis ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, Græco simul & Latino ad perfectum instructus eloquio, multa conscripsit opuscula, & de Græco in Latinum sermonem non pauca volumina antiquorum patrum traduxit. De suis autē scriptis ipse per se in fine illustrium virorum subiecta recensuit

De fide sua ad Gelasiū papā, lib. 1. Aduersus Nestorium lib. 6.

Aduersus Eutychem lib. 9. Aduersus Pelagium lib. 3.

Aduersus omnes hæreses lib. 8.

De illustribus viris lib. 1.

De hæresi mille annorum lib. 1. Iacobus cognomento

Scripsit hæc & alia quædam, sed ad notitiā meam necdum venerunt.

Claruit sub Anastasio imperatore, Anno domini 490.

Gelasius papa primus, natione Ater, sedit post Felicem in pontificatu annis quatuor, vir sanctus & in diuinis scripturis eruditissimus, mox inito pontificio munere, Manicheos quos in vrbe reperit, in exilium misit, & libros eorum apud basilicam sanctæ Mariæ maiorem, publice cremauit. Multa p ecclesiastica utilitate constituit, & plurima contra hæreticos scripsit, de cuius opusculis subiecta feruntur:

Decretum synodale lib. 1. Necessarium rerum diff

Contra Arrianos lib. 2.

Contra Eutychem & Nestorem lib. 5.

Hymnos instar Ambrosii lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Orationes plures & graues. Et quædam alia, Gradalia, Alleluia &

Tractus cum præfationibus ad Missam congruentes ordinauit, &

libros sanctorum patrum authenticos, ab apocryphis sequestrauit,

sicut habetur dist. 15. sancta Roman.

Moritur imperante Anastasio Augusto, Anno domini 496.

Faustus, ex abbate Lirinensis monasterii, episcopus Regiēsis in Gallia, vir quidem doctus & eloquēs, sed Pelagiano errore fe

datus, vnde & opuscula eius inter apocrypha computantur,

sicut

sicut patet 15. dist. sancta Roman. Tandem à beato Fulgentio Ruspensi episcopo correptus & emendatus, errorem deseruit, & ad veritatem catholicæ fidei reuersus est, in cuius rei argumentum, egregium volumen edidit cōtra pristinos errores, quod de gratia Dei prænotauit. De cuius opusculis feruntur: Idem volumen

De gratia Dei lib. 1. Aduersum Arrianos lib. 1.

Contra Anthropomorphitas lib. 1.

De spiritu sancto lib. 1. Fides catholica in vni

Ad Gratū diaconū contra Nesto. lib. 1.

Ad Felicem præfectum lib. 1.

Homiliæ plures ad populum.

Claruit sub Anastasio imperatore, Anno domini 490.

Fulgentius episcopus Ruspensis in Aphrica, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib' literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, sensu profund', eloquio dulcis, disertus & nitidus, ad docendum facilis, ad arguendum acer, ad persuadendum idoneus atq; mitissimus fuit, qui non minus vitæ sanctimonia, q̄ sciētia scripturarum clarissimus effulsi. Scripsit multa egregia volumina, de quibus subiecta feruntur:

De gra Dei & libe. arbit. lib. 7. De sancta trinitate lib. 1.

De veritate p̄ddestinatiōis lib. 2. De remissione peccatorū lib. 2.

Altercatio cum Trasimundo rege, lib. 1.

Regula veræ vitæ lib. 1.

De præddestinatione ad Monim. lib. 3.

Ad Ferrandum diaconum lib. 1.

De continentia coniugali lib. 1.

De virginitate ad Probam lib. 1.

De oratione ad eandem lib. 1.

De charitate ad Eugypiiū abbatē lib. 1.

De penitentiā ad Venantiam lib. 1.

Ad Theodorum senatorem lib. 1.

Ad Gallam viduam lib. 1.

De fide ad Donatum lib. 1.

De sacro incarnationis lib. 1.

Sermonum multorum lib. 1.

Quæstionum diuersarum lib. 1.

Mythologiarum ad Catum presb. lib. 3.

De abstrusis sermonibus lib. 1.

Literæ tuæ fili chariss

Epist. tua sc̄tē fra. & cōdi

Epistolā tuā sancte solic

Spiritali desiderio atq;

Dñæ in Christo pluri

Vtinā sancte frater tāta

Sicut vera lux nullate

Vt ignotus corpore

lib. 1. Ante menses aliquot

De mysterio mediatoris lib. 3.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Homiliæ q̄q; innūerabiles, lib. 1.

Adā sine a, Abel sine b, &c. lib. 1.

Quāuis inefficacem pet

lib. 1. Ne de tuorū p̄ceptorum

¶ iij

Vir-

Virgilianæ continentię moraliza. lib. 1. Expetebat quidem leui
De immensitate filij Dei lib. 1. De passione domini lib. 1.
Sed & alia multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non ve-
nerunt. Erat enim tam Græco quàm Latino sermone imbutus. No-
tandū vero, q̄ libri de Adam sine a, titulus est, Liber sine literis, sci-
licet de Adam sine a, de Abel sine b, de Cain sine c, & sic de cæteris
secundum consequentiam literarum. In libro autem cuius titulus
est, Expositio Virgilianæ continentię, secundum philoſophos mo-
rales, mirabili industria aurum in luto (vt sic dicā) quæsiuit, & inue-
nit, dum opus poetæ ad physicam rationē inclinauit. Scripsit hoc
opus ad quendam diaconum. Aliud vero mythologiarum, ad Ca-
tum presbyterum Carthaginensem, & de abstrusis antiquorū ser-
monibus ad Chalcidium grammaticum, iam senem, cum ipse ad-
huc iuuenis esset, & literarū humanitatis scholæ doct̄or & rector.
Claruit temporibus Trasimundi regis Vandalorū. catholicas ec-
clesias persequentis, sub Anastasio imperatore, Anno domini 500.

Ferrandus diaconus ecclesiæ Carthaginensis, ad quē S. Fulgen-
tij supradicti nonnulla extant opuscula, vir in diuinis scriptu-
ris & studiosus & eruditus, & non minus sanctitate conuersa-
tionis, q̄ doctrina venerabilis, fertur q̄dam viuacis ingenij cudisse
volumina, de quib⁹ ad notitiam meam subiecta tantū puenerunt.
Ad Regium comitem

De septem regulis innocentie lib. 1. Socialis vitæ labori
hic liber apud Epirbacenses extat.

Ad S. Fulgentium epi. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Claruit cum Fulgentio sub Anastasio imperatore, Anno dñi 500.

Anastasio Papa secundus, natione Romanus, sedit post S. Ge-
lasium pontificem anno vno, mēibus decem, vir q̄dem eru-
ditus, sed ab Acacio Cōstātinopolitano episcopo seductus,
non diu post debitas luit pœnas erroris. Cum enim necessitati na-
turæ vellet obsequi, intestina cum fœcibus à Deo percussus miser
effudit, vt patet 19. dist. Anastasius. Et hic infamis Papa secundus fu-
it. Scripsit ad Anastasium imperatorem

De pace ecclesiæ epi. 1. Exordium pontificatus
Alias q̄q; fert̄ scripsisse epistolas, sed in manus nostras non venerūt.
Moritur diuino iudicio percussus, cum Acacium Constantinopo-
litanum episcopum, ab ecclesia damnatū & eiec̄tum, ab exilio re-
uocare occulte voluisset, sub Anastasio Augusto, Anno dñi 498.

Ana

† Anastasii Papæ decreta: & epistola vna, quæ in secundo tomo
operum diui Hieronymi inuenitur.

Paschasius Romanæ ecclesię diaconus, vir doctus & sanctus, pa-
ter pauperum, elemosynarum largitioni totus intentus, tan-
tæ virtutis & sanctitatis extitit, vt eius dalmaticæ tactu dæ-
moniacum fuisse curatum post mortem, Gregorius Papa scribat
in quarto lib. Dialogorū. Huius animā in pœnis purgatorij vidit
S. Germanus Capuanus episcopus, ob nihil aliud torqueri, nisi q̄
in electione Symmachi Papæ, Laurentium ipse magis elegerit, &
in hac sententia, licet cum pace, p̄seuerauerit vsq; ad mortem. Scri-
psit (Gregorio teste) insigne volumen contra errores Græcorum,
De spiritu sancto lib. 3. Et quedam alia.

Claruit sub Anastasio imperatore, Anno domini 500.

Symmachus Papa, natione Sardus, vir doctus & sanctus, non si-
ne discordia partium Laurentij, pontificatū adeptus post Ana-
stasium, sedit annis quindecim, mensibus sex. Homo in paupe-
res clemēs & munificus, clerum dilexit, ecclesias ditauit, ex vrbe fu-
gavit hæreticos. Habita synodo Romæ centū viginti episcoporū,
de obiectis criminibus se canonicè purgavit, & Petrum Rauenna-
tem episcopū cum suis complicibus in exilium traxit. Scripsit q̄s-
dam epistolas & non contemnenda opuscula, de quibus ego reperi

Decretum primæ synodi lib. 1. Propter frequentes am-

Decretum synodi Romanæ lib. 1. Cū in vnū apud beatū

Gesta alterius synodi Romanæ lib. 1. Quarta synodus habi-

De excessibus clericorum lib. 1. Bene quidem fraterni

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Anastasio imperatore, Anno domini 515. Indictione
8. 14. Calē. Augusti, cui Hormisda Papa successit.

Symmachus patritius, senator & consul Romanus, socer Boe-
thij, philosophus & rhetor insignis, ac Christianæ fidei cultor
magnificus, quem Theodericus rex Italiæ ob suspicionē affe-
ctatæ libertatis vnā cum Boethio apud Papiam in exilium relega-
uit, ac non post multū tēporis crudeliter iugulauit. Qui cū esset vir
eruditus & eloquētissimus, fert̄ nonnulla cōposuisse opuscula, de quibus
ego tantum reperire potui volumen q̄dem breue, sed elegans,
Epistolarum ad diuersos li. 1. Nempe derides q̄ de
De cæteris nihil vidi. Morit̄ imperatē Anastasio, à Theoderico re-
ge Italiæ interemptus apud Rauennā, Anno dñi 524. Indictione II.

Aui-

A Vitus episcopus Viennensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, theologus, rhetor, & poeta clarissimus, qui non minus vitæ sanctitate quam eruditione scripturarum, suo tempore in precio fuit, scripsit tam carmine quam soluta oratione non pauca opuscula: sed ad meam notitiam paucissima venerunt. E quibus feruntur heroico & eleganti metro composita subiecta:

De origine mundi	lib. 1.	De peccato originali	lib. 1.
De sententia Dei	lib. 1.	De diluuiio mundi	lib. 1.
De transitu maris rubri	lib. 1.		
De virginitate ad Fuscina sororem	lib. 1.		
Epistolæ ad diuersos	lib. 9.	Homiliæ multarum	lib. 1.
Et alia multa.			

Claruit sub Zenone & Anastasio principibus, anno domini 500.

Godelbertus presbyter, in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, & veteræ lectione diues, atq; in secularibus literis eruditissimus, theologus profundus, orator clarus, & poeta insignis, ingenio subtilis & ornatus eloquio, scripsit heroico metro clarissimum opus, per historias & allegorias elegantissime currens ab initio mundi vsq; ad partum virginis: cuius operis titulus est,

Allegoriæ scripturarum lib. 4.
Sed & alia plura scripsit.

Claruit, vt ferunt, temporibus Anastasii Augusti, anno dñi 500.

Egyptius presbyter & abbas, in scripturis sanctis eruditus, & in lectione librorum sancti Augustini singulariter deuotus, atq; in literis secularium artium sufficienter instructus, vita quoq; & conuersatione monasticæ institutionis præclarus, ad quæ sancti Fulgentij Ruspensis nonnullæ feruntur epistolæ, scripsit quedam necessaria opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: Volumen grande, capitula habens trecēta, ex libris beati Augustini episcopi deflorauit, ad Probam. cuius sic incipit

Prologus,	(epist. 1.)	Dñæ merito venerab
Liber autem sic,	(lib. 1.)	Quod ad te scripsi ho
Vitam sancti Seuerini monachi	lib. 1.	
Regulam monachorum eius	lib. 1.	

Claruit sub Anastasio imperatore, secundum Honorium presbyterum: sed secundum Sigebertum, tunc claruit sub Tiberio Costantino, temporibus Pelagij Papæ II. anno domini 580.

Be

Benedictus, abbas Cassinensis primus & fundator, patria Nursensis, institutor & princeps monachorum occidentaliū, vir sanctissimæ conuersationis, & prophético spiritu illustratus, de cuius ordine multi & eruditissimi & sanctissimi viri deinceps claruerunt, infinitos populos verbo & exemplo ab iniquitate conuertit ad Christum. Ex cuius ordine Romana sedes pontifices habuit decem & octo, Cardinales plus quam ducētos, Archiepiscopos in diuersis ecclesijs mille sexcentos, episcopos quatuor ferme millia, Abbates insignes, qui doctrina & scriptis claruerunt vel vita, quindecim millia septingētos. Canonizatos autē & sanctorum catalogo insertos, vt veteræ monumentis instruimur, quindecim millia sexcentos, exceptis illis, quorum in omnibus his ad nos nomina non uenerūt. Et de his illustribus uiris nostri ordinis, iam quatuor libros speciales cōscripsimus: in quibus quorundā nomina, & si non oīm, signauimus. Sanctus autem Benedictus scripsit luculento sermone & præcipua discretione

Regulam monachorum lib. 1. Ausculta o fili pcepta
Habet capitula septuagintatria.

Sub hac regula viginti ordines militant, quos in primo libro de illustribus uiris nostri ordinis singulatim expressimus, quauis apud nos aliqui rari sunt. Claruit sub Iustino seniore, Anno dñi 530. Et moritur, sicut nonnulli volunt, Anno domini 542. Indictione 5. die 21. mensis Martij, cum esset annorum 62. sabbato sanctæ Paschæ. Sed Marianus Scotus computista egregius, aliter scribit, dicens sic: Si sanctus pater Benedictus abbas, sicut aliqui scribunt, 12. Calē. April. sabbato sanctæ Paschæ obiit, anno domini 601. uidef obisse. Nisi em̄ in anno 96. ante istum annum, obitus eius non habet, quia tunc si natus, valde paruus fuit. Moritur ergo sanctus pater Benedictus, secundū hanc Mariani supputationē, ultimo anno Mauricij Imperatoris, anno uidelicet domini 601. ætatis suæ plus minusve nonagesimo, Indictione 4. 12. Calē. Aprilis.

Boethius Manlius Seuerinus, cōsul ordinarius Romanus, philosophus, orator & poeta insignis, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis omniū suo tempore eruditissimus, gener Symmachi patritij fuit, vir Græco & Latino copiosissime imbutus eloquio, quippe qui multa volumina tam Aristotelis quam aliorum philosophorum, de Attica lingua transtulerit in Latinā, ingenio subtilis, sensu præptus atq; catholicus, sermone nec Tullio

m infe

inferior, quem sancti Benedicti constat amicitiam habuisse, & in monte Cassino cum Tertullio Placidi monachi patre senatore, in eius mensa comedisse. Scripsit multa præclara volumina, de quibus ego reperi subiectas: Ad Symmachum socerum suum, Romanæ urbis patritium,

De sancta Trinitate	lib.1.	Inuestigatam diutissi
De vnitate Trinitatis	lib.1.	Quæro an pater & filius
De duabus naturis in Christo	lib.1.	Anxie te quidem diu
De fide ad Iohannem diaconum	lib.1.	Christianam fidem noui
De vnitae & vno	lib.1.	Vnitas est qua vna
De Isagogis Porphyrii	lib.2.	Hyematis anni tẽpore
In secundam eiusdem editionem	lib.1.	Secundus hic arrepte
In categorias Aristotelis	lib.2.	Expeditis his, quæ ad
In Perihermenias eiusdem	lib.1.	Magna quidem libri
In editionem eiusdem secundam	lib.6.	Alexander in cõmenta
De diuisionibus	lib.1.	Quam magnos studiosis
De diffinitionibus	lib.1.	Dicendi ac disputandi
Ad categoricos syllo. introdu.	lib.1.	Multa veteres philoso
In Topicam Ciceronis	lib.6.	Exhortatione tua pa
De differentiis topicis	lib.4.	Omnis ratio differendi
De syllogismo categorico	lib.2.	Multa Græci veteres
De syllogismo hypothetico	lib.2.	Cum in omnibus philo
De hebdomadibus	lib.1.	Postulas vt ex hebdo
De Arithmetica	lib.2.	Inter oēs priscae autho
De Musica	lib.5.	Omnium quidem percept
De philosophica consolatione	lib.5.	Carmina qui quõdam
In Geometriam Euclidis	lib.3.	Quia vero mi patriti
De disciplina scholarium, vt aliq volunt,	lib.1.	Vestra nouit inten.
De locis rhetoricis	lib.1.	De prædicatione potestatis, lib.1.
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	

† Ad hæc vulgaris interpretatio Latina in duos libros priorum analyticorum Aristotelis, Boethij esse creditur.

Alia quoque nonnulla scripsisse dicitur, sed ad notitiam meam non uenerunt. Moritur eodem anno quo Symmachus patritius & Iohannes papa, sub Anastasio Imperatore, iussu Theoderici regis apud Rauennam post diuturnum exilium in carcere iugulatus, Anno domini DXXIII. Indictione II. Et sub nomine Seuerini, catalogo sanctorum insertus dicitur.

Hotz

Hormisda Papa, natione Campanus, post Symmachum pontificem præfuit ecclesie annis nouem, vir bonus, doctus & strenuus, qui Romæ cõgregata synodo, Eutychianam hæresim damnauit, ac Manichæos rursus pullulantes, libris eorum combussis, in exilium relegauit. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula

Decretum synodale	lib.1.
Ad Iustinum Augustum	epist.1.
Ad clericos secundæ Syriæ	epist.1.
Epistolas plures ad diuersos	lib.1.

Inter ea quæ ad vnitatem

Lectis literis dilectionis

Moritur sub Iustino seniore Augusto, anno dñi 521. indictione 14. VIII. Idus Augusti. Iohannes successit.

Euodius episcopus Ticinensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, singularis eloquentia, tam Græce quam Latine, missus ab Hormisda Papa Constantinopolim in causis fidei ad Anastasium imperatorem hæreticum, multis acceptis iniurijs, una cum socijs ab vrbe depellitur, dicente Anastasio: Quid nobis mandata porrigitis, qui sub nullius ditione sumus? Oportet Romanum pontificem nobis obedire, non etiam præcipere. Scripsit autem Euodius ad Symmachum Papam

De fide catholica lib.1. Et quædam alia.

Claruit sub Anastasio imperatore, anno domini 510.

Iordanus ex monacho episcopus Gothorum, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis competenter eruditus, ingenio mitis, & apertus eloquio, scrutator temporum, & rerum gestarum scriptor insignis, fertur quædam præclara composuisse volumina, de quibus ad meam notitiam paucissima peruenerunt. Reperi enim tantum

Historiarum libros 2.

In quorum primo recensuit gesta Romanorum, in secundo vero originem & gesta Gothorum, usque ad finem regni ipsorum.

Claruit autem sub Iustiniano imperatore, anno domini 530.

Augustus, monachus & discipulus sanctissimi patris nostri Benedicti, natione Italus, vir scientia & moribus venerabilis, cum 7. annorum esset, diuo patri Benedicto à parantibus suis fuit oblatus, à quo tandem post perfectam regularis propositi institutionem, cum B. Mauro missus fuit in Galliam ad construendum cœnobium, ubi in magna sanctitate multis annis conuersatus, mortuo sancto Mauro, ad montem Cassinum reuersus est. Petentibus autem fratribus, scripsit clero admo-

Euodij hæresis o perammuz expto, profu et crimine in regio. d. Lau rentij.

o

inl. asyoson - 18. ni. d. p. n. s.

Epus interalia ad Iulianam pomerium epist. epistolæ

dum eloquio ad Bonifacium Romanæ vrbis pontificem secundū,
Vitam sancti Mauri abbatis li. 1.

Claruit sub Phoca imperatore, Anno domini 600.

Iustinianus imperator Magnus, Iustini senioris ex sorore ne-
pos, qui imperauit post annis 38. vir magni & excellentis inge-
nij, locum inter Ecclesiasticos scriptores merito acquisiuit, qui
& contra hæreticos volumē clarissimum edidit, & Romanas leges
amplius quàm in duobus millibus libris iacētes, per manus Iohan-
nis patritij, Theophili ac Dorothei consulum, mirabili breuitate
correxerit. Nam omnes constitutiones principum quæ in multis vo-
luminibus habebantur, ad 12. libros redigē, Codicem appellauit.
Rursum leges singulorum magistratum & iudicum, quæ vsq; ad
duo millia pene librorum (vt diximus) erant extensæ, ad numerū
quingenta librorū in tribus voluminibus redigens, Codicem
Digestorum siue Pandectarum nuncupauit. Quatuor etiam insti-
tutionum libros composuit, in quibus nucleus legum cōprehē-
ditur & exponitur. Nouas quoq; leges quas ipse statuerat, in vnum
volumen redegit. Omnium librorum itaq; Iustiniani imperatoris
qui ad nos peruenerunt, ordo est iste subiectus, videlicet

Codex Iustiniani lib. 12. Hæc quæ necessario

Digestum siue pandecta lib. 50.

Institutionum lib. 4. Imperatoriam maiesta

Epitoma legum lib. 1.

De incarnatione dñi contra Euty. lib. 3.

Aduersum episcopos Africanos lib. 1.

Quis dubitet eum & alia, præsertim epistolas & multas & elegan-
tes scripsisse, quæ ad manus nostras non venerunt. Hic tandem in
senectute sua amens & stultus effectus, moritur Anno domini 565,
Indictione 13. Iustinus iunior ei successit.

Dionysius abbas Romanus, cognomēto (vt fertur) Exiguus,
vir certe ingenio & scientia magnus atq; clarissimus, in scri-
pturis sanctis eruditus, & in disciplina seculariū literarū no-
biliter doctus, Græco & Latino eloquio clarus, computista & cal-
culator temporū egregius, scripsit Latino sermone nonnulla opu-
scula. De quibus ego tantum reperi subiecta, Annorum 532.

Cyclum paschalem magnum lib. 1.

De ratione festi paschalis lib. 1. Paschalis festi rationē

De cæteris nihil reperi. Transtulit autem de Græco in Latinum vi-
tam

tam S. Bachomij abbatis, librum quoq; Gregorij Emiseni de cō-
ditione hominis, & scripta Proterij Alexandrini episcopi ad Le-
onem papam, & quædam alia. Inchoauit autem cyclum suum an-
no domini 532. qui fuit vltimus annus magni cycli paschalis, qui
semel exactus, in eundem semper reuertitur.

Claruit ergo sub Iustiniano imperatore Magno, Anno dñi 540.

Secundus episcopus Ermianensis, in scripturis sanctis vete-
rum lectione & diues & eruditus, atq; in secularibus literis suf-
ficienter doctus, fertur nonnulla pro ædificatione legentium
scripsisse volumina. De quibus ad nos tantum peruenit opus gran-
de & eximium, eleganti stylo conscriptum, & magnis veterum au-
thoritatibus instructum,

Pro defensione trium capitulorum lib. 12.

Claruit sub Iustiniano imperatore, Anno domini 540.

Iustinianus episcopus Valentinus, vir in diuinis scripturis eru-
ditus, & humanarum literarum non ignarus, de vna matre tres
fratres habuit episcopos, Iustum videlicet, Nebridium, & Elpi-
dium, viros doctos & eruditos, qui varia conscripserunt opuscu-
la, quæ tamen ad manus nostras minime venerunt. Ipse autem in-
ter cetera composuit, ad quendam Rusticum nomine,
De quinq; quæstionibus lib. 1. Et quædam alia.

Claruit in Hispania sub Iustiniano imperatore, Anno dñi 540.

Iustus, Orgelitanae ecclesie episcopus, frater præfati Iustiniani
præsulis, vir & ipse in scripturis sanctis exercitatus & doctus, in
exponēdis diuinis & canonicis voluminibus excellētis ingenij,
scripsit satis elegans & cōmendabile volumen scholastico sermone,
In Cantica Canticorum lib. 1. Et alia multa.

Claruit cum fratre suo sub Iustiniano imperatore, Anno dñi 540.

Aprigius, ecclesie Pacensis Hispaniarum episcopus, in diui-
nis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus,
ingenio subtilis & lingua disertus, tam gloriose & profunde
sacras scripturas exposuit, vt in eius comparatiōe veteres scripto-
res non exposuisse videretur. De cuius opusculis extat insigne vo-
lumen subtili sensu & illustri sermone

In Apocalypsin Iohānis lib. 1. In Cantica Canticorum li. 1.

Alia quoq; multa edidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit temporib; Theodoti regis Gothorum, sub Iustiniano im-
peratore Magno, Anno domini 530.

Cassiodorus, monachus & abbas cœnobij apud urbem Rauen-
nensem, vir in diuinis scripturis valde doctus, & in seculari-
bus literis omnium suo tempore facile eruditissimus, non mi-
nus sanctitate quam scientia clarissimus effulsit. Hic primum fuit
cancellarius Theoderici regis Italiae, & senator Rauennas, ac Ro-
manæ urbis consul; postea contemptis vanis honoribus seculi pro
Dei amore, monachus factus est. Ex tunc studium literarum huma-
nitatis ad expositionem sanctarum scripturarum conferens, multos
elegantissimos tractatus composuit. De cuius opusculis subiecta
feruntur: Ex persona tam sui quam regis Theoderici, scripsit

Epistolarum ad diuersos	lib. 28.	
De ratione animæ	lib. 1.	Cum iam suscepti
In totum Psalterium	lib. 1.	Beatus vir, &c. Nimis
Institutione diuinarum lectionum	lib. 2.	Cum studia secularium
In Cantica Canticorum	lib. 1.	Salomon inspiratus
Institutionem secularium literarum	lib. 9.	Intentus nobis est de
Historiam tripartitam cõportauit	lib. 12.	Vtiliter nimis in capi
Catalogum cõsulũ Romanũ	lib. 1.	De etymologijs
Sacerdotem prænотatum	lib. 1.	De schematibus & tropis
Memoriale scripturarum	lib. 1.	De orthographia
Cõplexiõis in Apocal.	lib. 1.	In epistolas canonicas
In actus Apostolorum	lib. 1.	

Alia quæq; multa cõposuit, quæ ad notitiã nostræ lectionis nõ venerunt.
Claruit temporibus Iustini senioris, usque ad imperij Iustini iunio-
ris pene finem, annos habens ætatis plusquam 95. anno domini 575.

Arator, sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ subdiaconus, vir in di-
uinis scripturis exercitatus, & in secularium disciplinarum
literis nobiliter doctus, carmine valens & prosa, ingenio
subtilis, eloquio clarus & nitidus, scripsit valde insigne volumen
ad Florianum quendam abbatem metro compositum,

In actus Apostolorum	li. 2.	Vt sceleris Iudæa sui
Ad Florianum abbatem	epi. 1.	Qui meritis florem ma
Ad Vigilium papam	epi. 1.	Moenibus vndosis bel

Et quædam alia quæ non vidi.
Arator iste poeta clarissimus & theologus insignis, Codicem in actus
Apostolorum, quem eleganti metro composuit, Papæ Vigilio an-
te cõfessionem S. Petri 7. Idus Aprilis, multis episcopis & viris do-
ctis presentibus, obtulit: eumque iubente pontifice, magna ex parte

pu

publice coram omnibus recitauit. Hora labete, Papa Vigilius co-
dicem venerabili Surgentio primicerio in scrinio locandum tra-
didit, vt eius lectionem vacante tempore perficeret. Cuius sancti-
tatem omnes viri docti obnixè rogabant, quatenus librum ex in-
tegro coram eis legi præciperet. Quod cum fieri præcepisset in ec-
clesia S. Petri ad Vincula, religiosorum & nobilium laicorum ma-
gnaturba conuenit: atque ipso Aratore recitante distinctis verbis,
ambo libri quatuor vicibus sunt auditi, cum vno die mediæ li-
bri tantummodo legèretur propter assiduas repetitiões, quas audi-
tores cum multiplici fauore postulabant. Vbi nunc his temporibus
tale studium literarum? Vbi amor scientiæ salutaris? Religiosi no-
stri & nobiles, clerici quoque & pontifices, non libros, sed census cu-
mulant: non literas, sed auaritiã colunt. Iam legit Antimachus
plura carmina: & recedentibus singulis, vix vnus Plato inuenitur
& remanet. Sed de his importune iam loquimur. Claruit Arator
sub Iustiniano imperatore, Anno domini 540.

Victor episcopus Cummenensis ecclesiæ Africanæ, vir in diui-
nis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter do-
ctus, pro defensione trium capitulorum, à Iustiniano impera-
tore & Eutychio episcopo urbis Constantinopolitanæ in Aegy-
ptum exilio relegatus fuit: vnde rursus euocatus Constantinopo-
lim, dum imperatori & episcopo obrectatoribus eorundem capi-
tulum resisteret, in monasterium eiusdem urbis custodiendus mit-
titur, atque in eadem damnatione, vt dicunt, permanens moritur.
Scripsit inter cetera sui ingenij opuscula, ab initio mundi usque ad
primum Iustini iunioris imperij annum, de rebus gestis & bellis ec-
clesiasticis valde vtilem.

Historiam, lib. 1. Pro defensione trium capitulorum, lib. 1.
Et quædam alia. Claruit sub Iustiniano imperatore, Anno dñi 540.

Gregorius papa primus ex monacho ordinis S. Benedicti, pa-
tria Romanus, post Palagium pontificem sedit in cathedra
S. Petri annis 13. mensibus 6. vir in diuinis scripturis eruditissi-
mus, & in secularibus literis vtiq; doctissimus, theologorum prin-
ceps, splendor philosophorum, & rhetorum lumen, vita & conuer-
satione integer atque sanctissimus, cui diuinæ scripturas explanan-
ti; spūs sanctus aliquoties visibili specie apparuit, eiusque arcana myste-
riorum earundem in visibili magisterio referauit. Hic Romæ apud
sanctum Petrum habita synodo viginti quatuor episcoporum, mul-

multa ad ecclesie utilitatem constituit, & decretum immunitatis monasteriorum promulgauit. Scripsit autem plura necessaria volumina, de quibus feruntur subiecta:

Ad Leandrum Hispalensem episcopum		
Moralium in librum Iob	lib. 35.	Inter multos sæpe
De cura pastoralis	lib. 2.	Pastoralis curæ me
Dialogorum de miraculis sanctorum	lib. 4.	Quadã die nimis quo
In Cantica canticorum	lib. 4.	Postquã à paradisi gau
In Ezechielem prophetam	lib. 2.	Dei omnipotentis adsp
Homiliæ euangeliorum 40.	lib. 2.	Dñs ac redemptor no
Explanatio 4. euangeliorum breuis	lib. 4.	Matthæus sicut in ord
In 7. psalmos pœnitentiales	lib. 1.	Si ille rex
Epistolarum ad diuersos	lib. 10.	Gregorius episc. seru ⁹
Rationale diuinorum	lib. 1.	(al. Valde necessariũ
Premiorum noui & veteris testamenti	lib. 1.	
De sacramentis	lib. 1.	

† Extat apud Ebirbacenses Gregorij contra Arrianos breuis & docta disputatio, quæ incipit, Amore fidei catholice.

Cum adhuc esset Leuita, ex persona Pelagij Papæ conscripsit valde insignem epistolam ad Heliam Aquilegiensem episcopum, nolentem tria capitula Chalcedonensis synodi suscipere, quæ inter epistolas eius non habetur. Fertur & alia cõplura conscripsisse, videlicet in prophetas, in libros Regum, in libros quoq; Moyse, & in alias scripturas sanctas, quæ post mortem eius necdum multiplicata, æmuli sui nequissimi, gloriæ & sanctitati eius inuidentes, igni ea combusserunt, sicut Iohannes Diaconus in libro vitæ eius conueritur. Moritur autem beatissimus Papa Gregorius secundo anno Phocæ imperatoris, qui fuit Domini 605. indictione octaua, 4. Idus Martij, multis coruscans miraculis.

Leander episcopus Hispalensis ex monacho, patria Carthagiensis prouinciæ Hispaniæ, patre natus Seueriano, vir studiosissimus, & tam in diuinis scripturis quã in secularibus literis nobiliter eruditus, suauis eloquio, ingenio præstantissimus, vita quoq; & conuersatione sanctus & Deo dilectus, cuius prædicatione & industria Hermigildus fili⁹ Leuigildi regis Gothorum Arriani, ad fidei orthodoxæ confessionem reductus, in vigilia Paschæ à patre hæretico interfectus, martyrij coronam accepit. Cuius frater Richardus, mox vt defuncto patre, regnum suscepit, instante & prædicant

dicante Leandro, hæresi renunciauit, & totam gẽtem Vesogothorum sibi subditam, ad fidem catholicam conuertit. Ad hunc Leandrum beatus Gregorius volumina commentariorum in Iob edidit. Scripsit autẽ & ipse nonnulla opuscula, de quibus feruntur subiecta: Cum propter fidem catholicam esset ab Arrianis relegatus in exilium, scripsit

Aduersum hereticos	lib. 2.	Cõtra instituta Arrianorum	lib. 1.
De virginitate ad Florentinam			lib. 1.
Orationes duplici editione in psal.			lib. 1.
De contemptu mortis ad fratrem			lib. 1.
De sacrificio laude	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit anno domini 590. sub Mauricio imperatore. Moritur sub Richardo deuotissimo Gothorum principe, miraculis clarens.

Prisicianus grammaticus, patria Cæsarensis, vir in secularibus literis eruditissimus, Græco & Latino peritus eloquio, apud Cosdram regem Persarum in precio magno habitus, scripsit in arte grammatica quædam præclara volumina, quæ apud veteres in magna authoritate habebantur. E quibus ista feruntur: Ad Iulianum patritium

De partibus orationis	lib. 2.	De constructione	lib. 1.
De accentibus	lib. 1.	De cosmographia	lib. 1.
De naturalibus quæstionibus ad Cosdram			liber 1.

Alia quoq; nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit, vt quibusdam placet, temporibus Cosdræ regis Persarum, & Heraclij imperatoris, anno domini 620.

MArcus, monach⁹ & discipulus S. patris Benedicti, & ab eo familiarissime dilect⁹, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, orator & insignis poeta, moribus & conuersatione præclarus, scripsit post B. Gregorium papam, suaperaddens aliqua, heroico carmine elegantissime currente, Vitam sancti Benedicti lib. 1. Et quædam alia. Claruit vsq; ad imperium Heraclij Augusti, anno domini 610.

Fortunatus episcopus Pictauiensis, natione Italus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & nitidus, carmine & prosa excellens, inter cunctos suæ ætatis doctores non minus sanctitate conuersationis, quã scientia eruditionis clarus effulsit. Hic virtute S. Martini

tini à dolore oculorum liberatus, pro agenda gratiarum aetione Thuronem ad eius sepulchrum venit, & Pictauos progressus, primo presbyter, deinde episcopus ibidem ordinatus, magna doctrina & religione claruit. Scripsitq; eleganti carmine multa utilia & deuota opuscula, de quibus ego tantum vidi subiecta:

Ad sanctam Radegundem regis Thuringorum vltimi filiam, & regis Francorum captiuam, postea Pictauiensis coenobij abbatissam, versu hexametro

Excidium regni Thuringoræ	lib.1.	Conditio belli tristic
Ad Iuunium de Radegunde	lib.1.	Aonias auido qui la
Ad Iustinum iuniorem	lib.1.	Gloria summa patris na
Ad Sophiam Augustam	lib.1.	Cui meritis compar nu
In persona Radegundis	lib.1.	Post patriæ cineres
In laudem Martini episcopi	lib.1.	Lumē Apficum cū spar
De Leontio venerabili episcopo	lib.1.	Inter quos genuit rad
De eodem laudis	lib.1.	Agnoscat omē seculum
Hymnoræ LXXVII.	lib.1.	Agnoscat omē seculum
De miraculis S. Martini	lib.4.	
Vitam S. Hilarij Pictauiensis	lib.1.	
Ad Oporicum vitæ suæ	lib.1.	
Vitam sancti Maurilij episcopi	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Carminum ad amicos	lib.1.	Rex regionis apex &

Alia quoq; multa composuit, quæ cum breuia sint, sub librorū nomine nolui consignare. Plura enim epitaphia & versus breues scripsit q̄s vidi. Claruit sub Iustino iuniore Augusto, anno dñi 570.

Gregorius episcopus Thuronensis ex monacho, discipulus quondam sancti Auiti præsulis Auernorum, vir doctus & nobilis, mitis quoq; & humilis, tantæ sanctitatis & puritatis extitit, vt etiam in vita miraculis coruscauerit. Hic apostolorū Petri & Pauli limina visitans, à beato Papa Gregorio cum maxima reuerētia & charitate, vt vere sanctus, susceptus est: vt amic⁹ singularis & vnicus, ab eo dilectus. Scripsit simplici & aperto sermone nonnulla volumina, de quibus extant

De laude sanctorū martyrum	lib.1.	Hieronymus presbyter
De vita quorundam confessorū	lib.2.	Statuerā illa tantū scrib
De miraculis S. Iuliani martyris	lib.1.	Magnum in nobis quo
De miraculis S. Martini	lib. 4.	Oibus sanctis & in Chri

Histo=

Historia Francorum lib.10. Scripturus bella regum
Epitoma eiusdem lib.1.
Chronica ecclesiasticæ historiæ lib.1.
Cætera quæ composuit, ad notitiā lectionis nostræ nondū venerunt.
Claruit temporibus Mauricij imperatoris, anno dñi 600.

Martinus episcopus Dumien, coenobij rector quōdam & abbas, vir tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis eruditus, veniens à partibus Oriētis in Galliam, Sueuorū populū doctrina & miraculis ab Arriana impietate ad rectā fidē conuertit, regulas orthodoxe fidei constituit, monasteria condidit, ecclesias reformauit. Scripsit ad Miltonem regem *Galiciæ, de quatuor virtutibus quas cardinales appellāt, instructum volumen, quod prænotare voluit

Formulā honestæ vitæ	lib.1.	Gloriosissimo & tran
Epistolarum moralium	lib.1.	Et quædā alia q̄ nō vidi.

Claruit sub Teudemiro rege Sueuorū, imperiū Constantinopolitanum gubernante Iustiano Augusto, anno dñi 540.
Paterius, Roma. ecclesiæ notarius & seculariū nō ignarus, colligens omnia diuinæ scripturæ testimonia, per quæ beatus Gregorius Papa obscura suę expositionis dilucidauit, tres libros edidit, duos videlicet de testimonijs veteris testamenti, & vnum de testimonijs noui testamenti, ipsumq; codicem prænotauit, Testimoniorum lib.3. Dum beatissimi atq; apostolici

†Extat apud Ebirbacenses.
De cæteris nihil vidi. Claruit Romæ eodē tēpore, q̄ Gregorius Papa vniuersali ecclesiæ p̄fuit, & eo hortate p̄fatū volumē cōportauit, imperiū tenēte Mauricio Augusto, & post eū Phoca, anno dñi 600.

Colūbanus, prim⁹ fundator & abbas Luxouicē coenobij, natione Scot⁹, vir eximie sanctitatis, meriti & doctrinæ, pater multorū milliū monachorū, & monasteriorū pluriū fundator, diuini verbi seminator egregius, ex Hybernia veniens in Galliam & Germaniā, velut olim Druidū princeps, cult⁹ diuini & coenobia auxit & famulos. Cum adhuc iunior esset, magnū studium literis sanctis impedit, adeo vt eleganti stylo scripserit
In totū psalteriū cōmētariorū lib.1. Et quæsdā ad fratres ep̄las.
Moritur sub Mauricio imperatore, anno dñi 598, indictione prima, XI. Calendas Decembris.

Galliam

Iohannes episcopus Cōstantinopolitanus, natione Cappadox, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, inestimabilis abstinentiæ & sanctitatis, adeo intentus eleemosynis & operibus pietatis, vt imperator Mauricius aduersus eum auaritiæ zelo permotus, omnes pauperes mendicantes de ciuitate Constantinopolitana expelli præciperet. Scripsit Græco sermone ad S. Leandrum episcopum Hispalen, de quo supra diximus,

De sacramento baptismi li. i. Epistolarum ad diuersos li. i. Et quædam alia. Claruit sub Mauricio imperatore, Anno dñi 600.

Licinianus Carthaginis Spartariæ episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum nō ignarus, post multa studiorum exercitia apud Constantinopolim ab æmulis suis veneni poculo extinctus est sub Mauricio imperatore. Nec eum læsit mors subita, dicente scriptura: iustus, quæcumque morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Tunc em̄ veraciter viuere incipit, cum bonis operibus ornatus, ad Christum per mortem nunquam moriturus vadit. Scripsit autem non contemnendæ lectionis quædam opuscula, de quibus adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius opusculum

De sacramento baptismatis li. i.

Ad Eutropium abbatē epistolæ li. i.

Ad diuersos quoq; epistolarum li. i. Et quædam alia.

Claruit sub Mauricio imperatore, Anno domini 590.

Suerus Malacitanæ vr̄bis episcopus, socius & collega quōdam præfati Liciniani antistitis, vir in scripturis sanctis eruditus, & in secularium literarū disciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, eloquio clarus, scripsit contra Vincentium Cæsaraugustanæ vr̄bis episcopum, q̄ de catholica fide in Arrianam prauitatem fuerat deuolutus,

Correctorium li. i. De virginitate ad sororē li. i.

Epistolarum ad diuersos li. i.

Claruit anno dñi 580. sub Mauricio imperatore, sub q̄ & moritur.

Eutropius episcopus Valentiniæ ecclesiæ, quondam abbas monasterij Sirbitani, ordinis S. Benedicti, ad quē Licinianus episcopus adhuc in præfato cœnobio commorātem multas conscripsit epistolas, vir tam in diuinis scripturis quàm in secularibus literis magnifice doctus, & monasticis disciplinis apprime imbutus, cum adhuc esset abbas, scripsit ad Licinianū episcopum, cur

ba=

baptizatis infantibus post hæc tribuatur

Chriftatis vnctio, li. i. De coercitiōe monachorū li. i.

Et plures epistolas ad diuersos.

Claruit temporibus Mauricij imperatoris, Anno domini 600.

Iohannes, episcopus Gerundēsis ex monacho ordinis nostri, natione Gothus, ex prouincia Lusitanæ, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, moribus quoq; & conuersatione clarus, Græco & Latino sermone doctus & inclytus fuit, qui cum adolescentē Constantinopolim amore discendi peteret, septēnio elapso, ad Hispanias reuersus est. Quem rex Leuigildus cum ad Arrianam impietatem vellet traducere, & non posset, per decēnium duro factis exilio damnauit. Inde à Richardo rege Christianissimo reuocatus, monasterium condidit, vbi fratribus suis verbo & exemplo regularis disciplinæ tramitem ostendit. Scripsit

Exhortatorium ad monachos li. i.

Additiones in Chronicam li. i.

Alia quoq; multa cōposuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Claruit sub Richardo Vesogothorū rege Christianissimo in Hispanijs, temporibus Mauricij & Phocæ imperatorū, Anno dñi 600.

Maximus, Cæsaraugustanæ vr̄bis episcopus, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus non mediocriter eruditus, ingenio promptus, & nitidus eloquio, carmine excellens & p̄sa, edidit vtroq; stylo satis præclara volumina, quæ ad notitiam lectionis nostræ adhuc minime venerunt. Fertur autem eius insignis volumen & opus amœnum,

De gestis Gothorum in Hispanijs li. i.

Claruit temporibus Phocæ imperatoris, Anno domini 610.

Ionas, monachus & discipulus S. Columbani abbatis, & socius peregrinationis eius, natione Scotus, vir studiosus, eruditus & scientia clarus, non minus religione quàm doctrina venerabilis, ad multorum ædificationem rogantibus fratribus composito sermone scripsit

Vitam sancti Columbani li. i.

Vitam sancti Attalæ monachi li. i.

Vitam sancti Eustasii abbatis li. i.

Claruit sub Heraclio imperatore, Anno dñi 630.

Leontius, Neapolitanæ vr̄bis insulæ Cypri episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarū non ignarus,

n in vita

Abbatem Bilin
renfermū
esse oportet,
capitulum
con habemus.

vita quoq; & conuersatione clarissimus, & dignus Deo p̄sul, scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, volumen insigne de actib; & cõuersione admirabilis illius patriarchæ Alexandrini, q ob incredibilem pietatem & miserationem in pauperes, cognominat; est Iohannes Eleemosynarius, De cæteris nihil reperi. Claruit temporibus Phocæ imperatoris, Anno domini 610.

Isidorus iunior, episcopus Hispalensis post Leandrum, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, sensu clarus, eloquio compositus, carmine excellens & prosa, non minus sanctitate quam doctrina insignis effulsit. Hic dicitur iunior, ad differentiam senioris episcopi Cordubensis, cuius supra fecimus mentionem, vel alterius etiam, q eum præcessit, Hispalensis episcopi. Scripsit autem iste Isidorus iunior multa præclara opuscula, de quibus duntaxat reperi subiecta, Ad Braulionem episcopum

Etymologiarum	lib. 20.	Disciplina à discendo	lib. 1.
In Genesim allegorice	lib. 1.	Historia sacre legis	lib. 1.
In Exodum	lib. 1.	Quædam mysteria	lib. 1.
In Numeros	lib. 1.	Ideo hic liber vnus	lib. 1.
In Leuiticum	lib. 1.	Sequens Leuiticus li	lib. 1.
In Deuteronomium	lib. 1.	Liber Deuteronomij	lib. 1.
In Iosue	lib. 1.	Post mortem Moïsis	lib. 1.
In Iudicum	lib. 1.	Historia Iudicum	lib. 1.
In Regum	lib. 4.	Post librū Iudicū sequitur	lib. 4.
In Ruth	lib. 1.	In Paralipomenon	lib. 2.
In Esdras & Neemiam	lib. 3.	In Tobiam	lib. 1.
In Iudith	lib. 1.	In Hester	lib. 1.
In Iob	lib. 1.	In Psalterium	lib. 1.
In prouerbia Salomonis	lib. 1.	In Ecclesiasten	lib. 1.
In Cantica Canticorum	lib. 1.	In librum Sapientie	lib. 1.
In Ecclesiasticum	lib. 1.	In Esaiam prophetam	lib. 1.
In Hieremiam	lib. 1.	In Ezechielem	lib. 1.
In Daniele prophetam	lib. 1.	In XII. pphetas minores	lib. 12.
In Machabæorum	lib. 2.	Liber generationis, &c.	lib. 1.
In quatuor Euangelia	lib. 4.	In epistolas Canonicas	lib. 7.
In epistolas Pauli	lib. 14.	In Apocalypsin	lib. 1.
In actus Apostolorum	lib. 1.	Dño meo & Dei seruo	lib. 2.
Interpretationis noui & vet. test.	lib. 2.		

Pro

Procemiorum	lib. 1.	Quinq; libri Moïsi	lib. 1.
Differentiarum	lib. 1.	Inter Deum & dñm	lib. 1.
De ortu & obitu sanctorum	lib. 1.	Adam ptoplastus & co	lib. 1.
Ad sororem contra Iudæos	lib. 2.	Dominæ sancte, flore so	lib. 2.
Synonymorum vel soliloquiorum	lib. 2.	Venit nuper ad manus	lib. 2.
De illustribus viris	lib. 1.	Osius Cordubensis ciui	lib. 1.
De summo bono sententiarum	lib. 3.	Summū bonū Deus est	lib. 3.
De origine officiorum	lib. 2.	Ea quæ de officijs di	lib. 2.
De sancta Trinitate	lib. 1.	De corpore & sanguine dñi	lib. 1.
De officio Missæ	lib. 1.	Decretum canonum	lib. 1.
De cõputo & natura rer;	lib. 1.	De proprietate rerum	lib. 1.
Sermonum	lib. 1.	Ecclesiasticor; dogmatum	lib. 1.
Lamentum pœnitentis	lib. 1.		
De astronomia	lib. 1.	Dño & filio chariss	lib. 1.
Historiã seu Chronicam	lib. 3.	De cosmographia	lib. 1.
De grammatica & vocabulis	lib. 1.		
Allegoriarum quoq;	lib. 1.	Mysteria sacre scrip.	lib. 1.
De hæresibus	lib. 1.	Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Alia q; multa scripsisse dicitur, q ad notitiam meam nõ venerit. Claruit sub* Heraclona imperatore, filio Heraclij, anno dñi 630. tẽporibus Sisebuti regis Gothorum in Hispania, & ob sanctissimam vitam & conuersationem suam, catalogo sanctor; insertus est, cui festum celebratur 18. Caleñ. Februarij.

Cæsarius, ex monacho Lirinẽsis cœnobij episcopus Arelaten sis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, ingenio placidus, eloquio dulcis & ornatus, & mira sententiarum breuitate decorus, vita & conuersatione sanctissimus, quippe qui ab adolescentia sua monasticis disciplinis institutus, abbas Lirinẽsis multo tẽpore fuit, scripsit non spernendæ lectionis quædam præclara opuscula, quæ monasticis & religiosis, De oq; dicatis personis valde necessaria & vtilia sunt. De quibus extant,

De gratia & libero arbitrio	lib. 1.
Sermonum ad monachos	lib. 1.
Vereor in Christo ve	lib. 1.

† Horum sermonum quidam apud Ebirbacenses extant. Decretum trium concilioꝝ Arelat. lib. 3. De cæteris nihil reperi. In tertio sermone, qui est de pugna monachi contra vitia, & se & eos qbus loquitur, professores & monachos ordinis & regulæ sanctissimi patris nostri Benedicti confitetur.

Cl

Claruit temporibus Constantini imperatoris filij Hæraclij, & filiorum eius, anno domini DC, LXX. sub quibus, synodo Arelatensi gloriose præfedit.

Andoenus, qui & Dado, episcopus Rothomagensis, natione Gallicus, frater sancti Adonis monachi, vir doctus atq; sanctissimus, fundator cœnobij Resbacensis, cum esset eruditus tam in scripturis sanctis, q̄ etiam in literis secularibus, scripsit elegantissimo stylo ad Rupertum episcopum Parisiensem, Vitam S. Eligij episcopi Nouiomensis lib. 5.
Et quædam alia.

Claruit multa sanctitate, virtutibus & signis, temporibus Cōstantini supradicti imperatoris, anno domini 660.

Theodorus, septimus archiepiscopus Cantuariensis à Vitaliano Papa cōsecratus, natione Græcus, ex Tarso Ciliciæ, monachus ordinis nostri in vrbe Roma, vir in diuinis scripturis eruditissimus & in secularibus literis nulli suo tempore secūsus, Græco & Latino sermone pertissimus, carmine quoq; excellens & prosa, & non minus sanctitate quàm scientia clarus, habita synodo in Anglia, multa ad Anglicanæ ecclesiæ vtilitatem cōstituit. Scripsit autem inter cætera ingenij sui monimēta, egregium opus de qualitate pœnitentiæ, iniungendæ his qui in multis criminibus deliquissent: cuius operis titulus est,

Pœnitentiale Theodori, lib. 1.

Epistolas etiam nonnullas ad diuersos.

Moritur autem non sine opinione sanctitatis, sub Iustiniano minore imperatore, anno domini 690, indictione tertia, anno ætatis suæ 78. episcopatus autem sui 22.

Leo Papa secūsus, natione Sículus, sedit in cathedra Petri post Agathonem mensibus duntaxat vndecim, vir in diuinis & secularibus scripturis eruditissim⁹, Græca & Latina lingua sufficienter instructus, subtilis & eloquēs, & non minus sanctus q̄ doctus, transtulit de Græco in Latinum sextam synodum, quæ tēpore Agathonis Papæ prædecessoris sui, celebrata fuit in vrbe Constantinopoli, in qua dānatus est Macarius Antiochenus episcopus, cum complicibus suis, Cyro, Sergio, Honorio, Pyrrho, Paulo & Petro episcopis, qui vnam voluntatem & operationem tantum in domino nostro Iesu Christo dogmatizabant. Scripsit etiam Epistolas multas ad diuersos, lib. 1. Et quædam similia.

Mo-

Moritur sub Constantino imperatore filio Constantini, anno domini 677. indictione 5. quinto Nonas Iulias.

ADamannus presbyter & abbas monasterij Huensis, quod sanctus Columbanus quondam construxit in insula Scotiæ, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, secularium quoq; literarum non ignarus, ingenio cautus & dulcis eloquio, vita & conuersatione præclarus, non sine opinione sanctitatis, pater multorum monachorum fuit. Scripsit inter cætera satis composito sermone volumen

De locis terræ sanctæ, lib. 1.

† Superest in bibliotheca abbatiae Ebirbacensis, pars istius libri de situ Hierusalem.

Et quædam epistolas.

Claruit sub Iustiniano iuniore Augusto, anno domini 690.

Benedictus abbas in Britannia, vir in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, atque regularis disciplinæ conseruator & dilatator egregi⁹, scripsit insigne opusculum ad monachos, in quibus omnes regulas sanctorum patrum, regulæ beatissimi patris nostri Benedicti conferens, ostendit q̄ omnium aliorum regulæ, eidem consonent, & illa à nulla penitus discordet. Ob hanc causam, codicem suum prænotauit

Concordiam Regularum lib. 1. Scripsit & alia.

Claruit sub Constantino imperatore, anno domini 670.

Adelmus episcopus occidentaliū Saxonum ex abbate Maildubensis cœnobij in Scotia, ordinis sancti Benedicti, vir deuotus & eximie sanctitatis, in scripturis sanctis studiosus & doctus, atque in secularibus literis in Anglia suo tempore omnium eruditissimus, carmine excellens & prosa, prædicator verbi diuini feruentissimus, scripsit gemino stylo quædam instructa volumina, de quibus ego tantum reperi subiecta: Cum adhuc abbas esset, iubente synodo gentis suæ, scripsit aduersus errorem Britonum insigne & vtile opus,

De celebratione Paschæ lib. 1.

De virginitate sanctorum, metricè lib. 1. Omnipotēs genitor mun-

De eadem re, prosaice lib. 1. Reuerēdissim⁹ Chri vir

Epistolas plures ad diuersos lib. 1.

Alia quoq; multa scripsisse legitur, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

Cl

Claruit sub Iustiniano minore, anno domini 680.

Ceoifridus, post Benedictum secundus abbas monasterij sanctorum Petri & Pauli apostolorum in Anglia ordinis sancti Benedicti, præceptor & nutritor Bedæ presbyteri, vir deuotus & eruditus, ac regularis disciplinæ gubernator strenuus, scripsit ad regem Pictorū petentem, satis prolixam epistolam in modū libelli, De obseruatione Paschæ lib. 1.

Claruit in Anglia temporibus Iustiniani iunioris imperatoris, anno domini 680. Tandem cum limina visitans apostolorum reuertetur, moritur in ciuitate Lingoneh, anno ætatis suæ 74.

Aegidius monachus ordinis sancti Benedicti, natione Græcus, in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, medicus, philosophus, & poeta insignis, & non minus conuersatione quàm scientia venerabilis, scripsit non spernendæ utilitatis quædam opuscula, de quibus ego duntaxat reperi subiecta: Opus insigne metro compactum

De pulsibus lib. 1. Ingenij vires modicis

De venis quoque lib. 1. Dicitur hinc vena quæ fit

De alijs nihil vidi.

† De vrinis lib. 1. Dicitur vrina, quoniam

Claruit sub Tiberio imperatore, anno domini 700.

Beda monachus & presbyter monasterij sanctorum Petri & Pauli apostolorum, quod est in Anglia, ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & valde eruditus, atque in secularibus literis peritissimus, philosophus, astronomus, calculator, & poeta insignis, Græci sermonis non ignarus, ingenio præstans, eloquio non curiosus, dulcis tamē & compositus: multa scripsit volumina, in quibus acumen ingenij eius comprobatur. Hic cum esset septem annorum, cura propinquorū datus fuit educandus Benedicto abbati, ac deinde Ceoifrido dicti monasterij Muramutha*, cunctumque ex eo tempus vitæ in eiusdem monasterij habitatione peragens, omnem meditandis scripturis operam dedit, atque inter obseruantiam disciplinæ regularis, & quotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habuit. Nonodecimo autem ætatis suæ anno diaconatum, tricesimo presbyteratus gradū, utrunque per ministeriū Iohannis episcopi, iubente Ceoifrido abbate suscepit: ex quo tempore accepti presbyteratus, usque ad finem vitæ suæ subiecta opuscula composuit:

In Ge-

In Genesim vsq; ad Isaac	lib. 4.	In Exodum	lib. 1.
In Numeros	lib. 1.	In Leuiticum	lib. 1.
In Deuteronomium	lib. 1.	De tabernaculo & vasis ei ⁹	li. 3.
In principium Regum	lib. 3.		
In Regū triginta quatuor	lib. 1.	Dilectissimo fratri no	
De ædificatione templi	lib. 2.	Hortatur nos vas elect	
In Iosue	lib. 1.	In Iudicum	lib. 1.
In Paralipomenon	lib. 2.		
In Prouerbia Salomonis	lib. 3.	Parabolę Græce, Latine	
In Ecclesiasten	lib. 1.		
In Cantica canticorum	lib. 6.	Scriptur. iuuante gra	
In Esdram & Neemiam	lib. 3.	Eximius sacræ inter	
In Tobiam	lib. 1.	Liber sancti patris nri	
In Esaiam prophetam	lib. 2.	In Hieremiam	lib. 2.
In Ezechielem	lib. 1.	In Danielelem	lib. 1.
In XII. prophetas minores	lib. 12.		
In euangelium Marci	lib. 4.	Expositionē Euangelij	
In euangelium Lucæ	lib. 6.	Beatus euāgelista Lucas	
Homiliæ euangeliorum	lib. 7.	Exordiū nostræ redemp	
In epistolas Pauli	lib. 14.		
In epistolas canonicas	lib. 7.	Iacobus &c. dixit De	
In Actus apostolorum	lib. 2.	Act ⁹ vero apostolorū &	
In Apocalypsim	lib. 3.	Apocalyp. S. Iohannis	
De temporib ⁹ & natura rerū	lib. 1.	De natura rerū & ratione	
Aliud minus volumen	lib. 2.		
Scintillæ ex sententijs patrū	lib. 1.	Dñs dicit in Euangelio	
Gesta Anglorum	lib. 5.	Britannia Oceani insula	
Flores B. Gregorij Cætica,	lib. 2.	In expositione Cantici	
Gesta diuersorum sanctorum	lib. 1.		
De passione sancti Felicis	lib. 1.		
Vitam sancti Alberti episcopi	lib. 2.		
Chronicam sui cœnobij	lib. 2.		
Martyrologium	lib. 1.		
Hymnos diuerso carmine	lib. 1.	Primo Deus globum c.	
Epigrammata heroico metro	lib. 1.		
De locis sanctis	lib. 1.		
Lectiōnes in vetus testamentum	lib. 1.		
Lectiōnes noui testamenti	lib. 1.		

Distinctiones in Hierem. li. 1.
 De Christo & ecclesia li. 2.
 De arte metrica li. 1.
 De schematibus li. 1.
 De orthographia li. 1.

Distinctiones in Iob li. 1.
 De cantico Abacuc li. 1.
 Qui notitiam metricæ li. 1.
 Solet aliquoties in Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia insuper multa edidit, quæ ad nostræ lectionis notitiam non venerunt. Huius opuscula, etiam adhuc eo viuente & semper noua scribente, tantæ authoritatis erant, vt ordinatione præsulû Angliæ in ecclesiis publice legerentur. Cumq; in homiliarum impositione nomen ex more authoris, venerabilis Bedæ presbyteri scriberent, aliter eum, cum viueret, prædicare non valentes, obtinuit vsq; in hodiernum diem titulus semel à principio attributus, vt Beda venerabilis potius dicatur quàm sanctus. Viuentem enim aliter nuncupare, etli sanctus fuerit, non licebat. Sunt qui alias rationes huius tituli, venerabilis, fingant: alij ex inscriptione Epitaphij, alij cæcum fuisse Bedam somniantes. Sed errât, quoniam Beda nec cæcus fuit, nec sepulchro eius tale epitaphium inscriptum nouimus. Et quidem, nisi breuitati consulerem, deliramenta hæc facillime cõfutarem. Moritur sub Leone imperatore, Anno dñi 732. Indictione 15. ætatis suæ anno 72. pridie Caleñ. Iunij.

Gregorius papa secundus, patria Romanus, sedit in cathedra Petri post Constantinum pontificem annis sedecim, mensibus nouem, vir certe doctus atq; sanctissimus, qui Bonifacium monachum, Anglicum natione, Moguntinum ordinauit episcopum. Scripsit plena eruditionis quædam opuscula, de quibus feruntur subiecta: Ad interrogata Iustiniani

Responsionum li. 1. Contra Leonem Augustû li. 1.
 Ad Iohannem episcopum Constantinop. li. 1.
 Epistolarum ad diuersos li. 1.

Moritur sub Leone imperatore, Anno domini 731. Indictione 14. 3. Idus Februarii, cui Gregorius tertius successit.

Bonifacius, primus archiepiscopus Moguntinus, natione Scotus, monachus ordinis S. Benedicti, cum esset puer quinque annorum, à parētibus suis monasterio in Anglia, quod Mischele dicitur, oblatuſ est, in quo literis ac moribus studiû impendens, vir & doctus & sanctissimus euasit. Ordinatus aut presbyter, amore peregrinandi pro Christo, venit in Germaniam ubiq; prædicās verbum Dei, à Gregorio papa secundo episcopus Moguntinensis

or=

ordinatus est, & ab eius successore Gregorio tertio, in archiepiscopum & primatem Germaniæ sublimatus. Qui cum esset vir eruditus, non tantum verbo, sed & scriptis communiam sibi docebat plebem. De cuius opusculis ego tantum reperi

Epistolarum ad diuersos li. 1.
 Vitam quorundam sanctorum li. 1.

Moritur in Frisia prædicans, martyrio coronatus, temporib; Pipini imperatoris, anno domini 755. Indictione 8. Episcopatus sui anno 36. Nonis Iunij. Cuius corpus B. Lullus, quem post se ordinauerat archiepiscopum, ad monasterium Fuldense in Buchonia situm, reduci fecit, & honorifice sepeliri.

Verus, episcopus Hispalensis prouinciæ Bæticæ, vbi Isidorus olim præsulatum gerebat, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum nõ ignarus, ingenio acutus, sermone luculentus, nõ minus vita quàm eruditione spectabilis, scripsit ad ædificationem fidelium, & præcipue Aransicæ Galliarum ecclesiæ, virtutibus & miraculis claram
 Vitam Eutropij episcopi li. 1. Et quadam alia.
 Claruisse dicitur tēporibus Pippini imperatoris, Anno dñi 760.

Walafridus abbas sancti Galli, vt dicitur, natione Germanus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis omnium suo tempore doctissimus, ingenio & elogo clarus, carmine valens & prosa, monarcha disciplinæ regularis, & multorum pater monachorum, scripsit ad ædificationem omnium fidelium deuote legentium,

Vitam S. Galli prosaice li. 1. Eandem postea metricè li. 1.
 De officijs diuinis li. 1. Epistolas plures ad diuersos.
 Et alia nõnulla scripsisse dicitur, q̄ ad manus nostras non venerūt.
 Claruit temporibus Augusti Tiberij, circa annos domini 700.

Gregorius papa tertius, Romanæ & vniuersali Ecclesiæ præfedit post Gregorium secundum annis vndecim, vir pius, clemens, atq; sanctissimus, & tam in secularibus literis, quàm in diuinis scripturis eruditissimus, Græca & Latina eloquentia insignis, habita Romæ synodo, Leonem & Constantium imperatores, imagines sanctorum contemnentes, excommunicauit, ac de imperio deposuit. Scripsit etiam inter cætera ad eosdem Imperatores

Commonitorium li. 1. Ad eosdem li. 1.
 Contra eosdem li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.
 Et

o ij

Et quædam alia. Moritur sub Leone & Constantio imperatoribus, anno dñi 742. Indictione X. quarto Caleñ. Decembris.

Iohannes monachus & presbyter, cognomento Chrysoctas, natione Damascenus ex Syria, vir in diuinis scripturis & in secularibus literis eruditus, & non minus vita q̄ sciētia clarus, animatus & prouocatus scriptis Gregorij papæ tertij, quibus impugnabat errorem Leonis imperatoris, scripsit & ipse Græcis suis Græco Contra Leonem imperatorem lib. 2. (sermone, Et quædam alia. Claruit sub Leone imperatore, Anno 730.

Willibaldus primus episcopus Eistetenſis, natione Scotus, frater sanctæ Walpurgis virginis abbatissæ Heidenhemensis, monachus & discipulus S. Bonifacij martyris, ordinis sancti Benedicti, vir doctus atq; sanctissimus, ingenio & eloquio clarus, scripsit ad ædificationem fidelium, petente sancto Lullo archiepiscopo Moguntino, satis illustri sermone Vitam S. Bonifacij episcopi lib. 1. Illustrem igitur ac vere Nescio si quid amplius edidit.

Claruit sub Pippino patre Caroli Magni, Anno domini 760.

Zacharias papa natione Græcus, post Gregorium tertium fuit vniuersali ecclesie annis decem, vir doctissimus, qui propter eruditionem & vitæ sanctitatem, optimis pontificibus comparandus iure censetur. Quatuor libros dialogorum B Gregorij papæ Magni, de Latino in Græcum transtulit, & plures Latini sermonis ignaros, lectioe eorum illuminauit. Scripsit etiam de sua vena Latino sermone valde elegantes & vtilis Ad diuersos epistolas lib. 1.

In quibus ad S. Bonifacium archiepiscopum Moguntinū plures extant. Moritur sub Pippino, biennio ante martyrium eiusdem S. Bonifacij, Anno dñi 752. Indictione quinta, Idibus Martij.

Alcuinus siue Albinus, monach⁹ & diaconus, abbas monasterij S. Martini Thuronenſis, natione Anglicus, S. Bedæ presbyteri quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarū peritia nulli suo tempore secundus, carmine excellens & prosa, de Britānia ab imperatore Carolo Magno euocatus, in tanta familiaritate apud eum habitus est, vt imperatoris magister deliciosus fuerit appellatus, cuius magisterio ipse imperator omnibus liberalium artium disciplinis initiari fatebatur. Scripsit multa præclara volumina, de quibus feruntur

De

De sancta trinitate & fide lib. 5. Dño glorioso Carolim
Ad quæstiones Fredigisi lib. 1. Desiderantissimo filio
Ad Eulalam de ratione animæ lib. 1. Charissimæ in Chri cha
Ad Guidonē comitē de Virtutib. lib. 1. Dilectissimo filio Guid
Sententiarum lib. 1. In Genesim lib. 1.
In Cantica Canticorum lib. 1. In Ecclesiasten lib. 1.

In Euangelium Iohannis lib. 7.
In epistolas Pauli lib. 14. In Apocalypsim Iohānis lib. 1.
De adoptione filiorum Dei lib. 1. Venerabili & in Christi
De ecclesiasticis dogmatibus lib. 1. Credimus vnum Deum
Speculum paruulorum lib. 1. In scriptura diuina le
De noim Dei pprietate lib. 1. Ad discipulos dialogus lib. 1.
Vita S. Vedasti episcopi lib. 1. Enchiridion i qbusdā Psal. li. 1.
Epistolæ ad diuersos lib. 1. De artibus liberalibus lib. 1.

Idem, iussu Caroli Magni, præstantissimorum ecclesie catholice doctorum homilias in Euangelia dominicorum dierum, feriarum, & festorum totius anni, collegit, atq; in ordinem redegit. sunt autem hæc

- | | | | | | |
|--------------|-----|-------------|-----|------------------------|------|
| D. Augustini | 48. | Bedæ | 48. | Gregorij | 39. |
| Hieronymi | 6. | Leonis | 21. | Seuerini aut Seueriani | 1. |
| Ambrosii | 10. | Chrysoctomi | 11. | Haymonis | 7. |
| Hilarij | 1. | Maximi | 17. | Anselmi | 1. |
| Fulgentij | 2. | Herici | 37. | Isidori | 1. |
| Origenis | 4. | | | Summa omnium, homiliae | 254. |

Alia q̄q; multa scripsisse dicit, q̄ tñ ad notitiam meā non venerunt.

Claruit sub imperio Caroli Magni, Anno domini 770.

ISuardus monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, iussu Caroli imperatoris Magni, post Eusebium, Hieronymum, & Bedam ex scripturis veterum comportauit gesta & passiones sanctorū martyrum, confessorum & virginū in vnum non parue quantitatatis volumen, quod nos prænotare solemus

Martyrologium lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub eodem Carolo imperatore, Anno domini 770.

Paulus monachus Cassinensis cenobij, ordinis S. Benedicti, natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio

pro

propter scientiam literarum, apud Carolum imperatorem in magno precio habitus fuit. Hic olim ante conuersionem suam diaconus fuit Aquilegienſis eccleſiæ, & Deſiderij vltimi regis Lōgobardorum cācellarius, & cum eodem captus, à Carolo in Galliam ductus, demum monachus factus eſt. Scripſit tam metro quàm proſa non pauca volumina, de quibus ego tātum reperi ſubiecta: Rogatu Aldeburgæ filiæ Deſiderij regis, addidit

Ad Chronicam Eutropij lib. 2.

Gesta epiſcoporum Metenſium lib. 1.

Vitam Gregorij papæ primi lib. 1.

Vitam ſancti Arnulphi epiſcopi lib. 1.

Vitam ſancti Benedicti, metricè lib. 1.

Gesta Longobardorum lib. 6. Septentrionalis plaga

Hymnos plures diuerſo metro lib. 1.

Epistolarum ad diuerſos lib. 1.

Iuſſu Caroli ordinauit historias & lectiones, per totum annum ſingulis feſtiuitatibus ſanctorum congruentes. Et alia multa digeſſit & ſcripſit. Claruit eiſdem Caroli Magni tēporibus, anno dñi 780.

Adrianus papa primus, natione Romanus, poſt Stephanū tertium ſedit in pōtificatu annis XXIII. vir doctus atq; ſanctiſſimus, apud Carolum imperatorem in maximo honore habitus, multa ad vtilitatem eccleſiaſticam conſtituit, & Felicianam hæreſim in ſynodo trecentorum quinquaginta epiſcoporum, iuſſu Caroli imperatoris apud Frācfurdiam damnauit. Qui cum ſtudioſus & eruditus eſſet in ſcripturis diuinis, libros tredecim epiſtolarū ſancti Gregorij papæ abbreviauit in duos, vtiliora decerpens. Scripſit etiam de ſua vena ad Leonem iuniorem, & Conſtantinum filium eius, imperatores Conſtantinopolitanos.

De veneratione imaginū lib. 1. Ad Carolū impatorem lib. 1.
Epistolarum ad diuerſos lib. 1.

† Quodlibeta quoq; ſcripſit.

Moritur Carolo Magno imperante, anno dñi 795. indiſtione tertia, in die natalis domini, 7. Calendas Ianuarij.

Rvggādus epiſcop⁹ Metēſis, Pippini regis ex ſorore nepos, nobilitatē generis nobilitās ſanctis moribus & ſtudio ſcripturarum, corporum ſanctorum martyrum venerator egregi⁹, clerici & populum ſibi cōmiſſum verbo & exēplo ad iuſtitiam erudire cupiēs, ſcripſit pro clericis Metenſis eccleſiæ ſatis inſtructam & vtilem

Reo

Regulam canonicorum lib. 1. Et quædam alia.
Hic corpora ſanctorum martyrum, Gorgonij, Naboris & Nazarij, de Roma in Franciam tranſtulit, & corpus ſancti Nazarij in monaſterio Lauriſſa, tunc ordinis diui Benedicti Vormatienſis diœceſis, reconditum eſt.

Claruit ſub Pippino rege, patre Caroli impatoris, anno dñi 760.

Leo Papa tertius, natione Romanus, poſt Adrianum pontificem ſedit annis viginti, vir in ſcripturis tam diuinis quàm ſecularibus valde eruditus, morum quoque & vitę ſanctimonia clariffimus, qui Carolum cognomento & opere Magnum, ad imperium Romanorum vnxit, & hanc dignitatem à Græcis in Francos tranſtulit. Scripſit inter alia

Epistolarum ad diuerſos lib. 1.

Moritur ſub Carolo Idibus Iuni, anno dñi 816. indiſtione 9.

Haymo tertius epiſcopus Halberſtatēſis eccleſiæ in Saxonia, Hex abbate Hirſfeldēſis cœnobij, ordinis ſancti Benedicti, natione Teutonicus, Alcuini monachi quondam auditor, ad quem Rabanus, Fuldēſis tunc abbas, XXII. libros de vniuerſo compoſuit, vir certe vndecunq; doctiſſimus, diuinarum ſcripturarū ſagaciſſimus interpres, in declamandis homilijs ad populum, excellentis ingenij fuit. Hic primo fuit monachus Fuldēſis cœnobij cū Rabano, poſtea factus eſt tertius abbas Hirſfeldēſis: poſtremo tertius epiſcopus Halberſtatēſis conſecratus, eandem eccleſiam verbo & exemplo ſtrenue gubernauit annis XIII. Scripſit autem pene infinita opuscula, de quibus iſta quæ ſubiecimus, feruntur:

In quinq; libros Moyſi	lib. 5.	In Iofue	lib. 1.
In Iudicum	lib. 1.	In Ruth	lib. 1.
In Regum	lib. 1.	In Paralipomenon	lib. 1.
In Tobiam	lib. 1.	In Eſdram & Neemiam	lib. 1.
In Iudith	lib. 1.	In Heſter	lib. 1.
In Iob	lib. 1.	In Cantica canticorum	lib. 1.
In Eſaiam prophetam	lib. 5.	Eſaias propheta nobil	
In Hieremiam	lib. 1.	Et factū &c. dicit beat⁹	
In Ezechielem	lib. 1.	Verbum qd factum eſt	
In Danielem	lib. 1.	Conſulens dñs huana	
In XII. pphetas minores	lib. 12.	p In oēs	
In pſalmos quoq;	lib. 1.		
In euangelijs homiliaꝝ	lib. 2.		

In omnes epl̄as Pauli lib. 1. A Corinthe metropol
 In epistolas canonicas lib. 7. In Actus apostolorum lib. 1.
 In Apocalypsin lib. 1. Legimus in Ecclesiast
 De varietate librorum lib. 1. Cū sis vnicū & sanctiss
 De sancta trinitate lib. 1.

De Christianarum rerum memoria lib. 1.
 Alia quoq; multa scripsisse dicitur, epistolas, sermones & diuersos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.

Moritur sub Ludouico imperatore, filio Caroli Magni, anno dñi 834, indictione 12, sepultus in ecclesia S. Stephani Halberstateñ.

Claudius monach^o ordinis sancti Benedicti, discipulus quondam (vt ferūt) Bedæ in Anglia, & collega Albini Leuitæ & abbas, natiōe Scotus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, & secularis doctrinæ non ignarus, carmine exercitatus & prosa, multa in sacris voluminibus composuit opuscula, de quibus feruntur:

In quinq; libros Moyſis lib. 5. In Iudicum quoq; lib. 1.
 In librum Ruth lib. 1. In euangeliū Matthæi lib. 1.
 Et alia multa.

Claruit in Gallia sub Carolo Magno, anno domini 800.

Freculphus episcopus Lexouieſis in prouincia Rothomagensi, monachus ordinis sancti Benedicti, ad quem Raban^o adhuc abbas multis voluminibus exercitauit ingenium, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde peritus, atque in docenda plebe satis idoneus, non minus conuersatione quàm scientia insignis, fertur quædam præclara scripsisse opuscula, de quibus tantum legi volumen grande & insigne, continens ab exordio mundi vsque ad natiuitatem domini nostri Iesu Christi,

Rerum gestarum historiam lib. 7. Dum aliquam temporis De alijs nihil vidi.

Scripsit autem præfatum opus ad Helisacharum, in quo etiam difficiliore quæstiones scripturarum enodauit, & res tam Iudæorum quàm etiam gentilium, ab initio mūdi vsque ad partum virginis gestas, luculento sermone conscripsit.

Claruit sub Ludouico, anno domini 840.

Theodulphus, episcopus Aurelianensis ex abbate Floriacensis cœnobij ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis à iuuetute instructus, carmine excellens

cellens & prosa, fertur nonnulla vtroque stylo composuisse opuscula, sed in manus nostras adhuc minime venerunt. Hic à Ludouico imperatore (nescio ob quam suspicionē) innocenter missus in carcerem, hymnum, GLORIA LAVS, composuit: quem cum in die Palmarum, transeūte Imperatore iuxta carcerem, alta voce cecinisset, adeo Imperatori complacuit, vt statim abire liberum permiserit. Scripsit autem inter cætera diuerso metro

Hymnorum librum 1. Epistolarum librū 1.
 Claruit sub imperio Ludouici, anno domini 840.

Einardus (falsiàs Eginhartus) cancellarius Caroli Magni imperatoris, natiōe Teutonicus, & postea monach^o ordinis diui patris Benedicti, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, scripsit nō spernendæ lectionis opuscula, de quibus feruntur subiecta:

Imitatus Bedā, q̄ abbreviauit Hebraicū psalterium, excerpando de illo omnes versus verba orationis habētes, abbreviauit & ipse Gallicanū psalterium, excerpens de eo omnes versus verba orationis habentes. Scripsit etiam tam ex persona sua, q̄ imperatoris, Epistolaz ad diuersos lib. 1. Vitā Caroli imperatoris lib. 1.
 Historiam temporum lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo & Ludouico eius filio, anno domini 820.
Iohannes Scotus, monachus ordinis sancti Benedicti, Bedæ monachi & doctoris clarissimi quondam auditor atq; discipulus, collega Albini, veniens cum eo de Britannia in Galliam, apud Carolum imperatorem Magnum in precio fuit. Qui cum esset vir in omnibus scripturis doctissimus, edidit claro sermone clarissima opuscula, de quibus ista feruntur:

In euangelium Matthæi lib. 5. De officijs humanis lib. 1.
 De diuisione nature lib. 1.

Alia quoq; multa composuit, quæ ad notitiā meam non venerunt. Claruit tēporibus Caroli Magni imperatoris, anno dñi 800.

Hilduinus abbas monasterij S. Dionysij Parisiensis, ordinis diuini patris Benedicti, sacri palatij archicapellanus, ad quem Rabanus abbas Fuldenſis in quatuor libros Regum commentarios edidit, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde pitus, excellens tam metro quàm prosa, scripsit ad Ludouicum imperatorem vtroq; stylo

Vitam S. Dionysij lib. 2.

Et quædam alia.
 p n Cla

Claruit sub Ludouico imperatore Caroli filio, anno dñi 840.

H Incmarus archiepiscopus Remensis, ex monacho S. Dionysii Parisiēsis, vir in diuinis scripturis singulariter doctus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, sapientia & morum honestate conspicuus atq; eloquētissimus, scripsit non contemnendæ authoritatis plura opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: Sub persona Caroli Magni imperatoris, scripsit valde instructe

Ad ecclesiam Rauennatensem li. 1.

Vitam sancti Remigij episcopi li. 2.

Ad Walonē episcopū Metensem li. 1.

Epistolarum multarum li. 1. De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Carolo Magno & Ludouico ei⁹ filio imperatoribus, anno natiuitatis dominicæ 800. Et multa dogmata scripsit.

H Amularius Fortunatus archiepiscopus Treuirensis, natione Teutonicus, monachus Luxouiensis, & Romanæ ecclesiæ Cardinalis, vir doctus & eloquentissimus, Græca & Latina eloquentia insignis, missus à Carolo imperatore Magno Constantinopolim ad Imperatorem Michaelē, pacem & amicitiam inter eos mirabili industria & eloquentia sua confirmauit, sicut in gestis Treuitorum continetur. Scripsit autem inter cætera

De ecclesiasticis officijs li. 1. Satis & nimium qdem

Ad Ludouicum de eadem re li. 4.

De mysterijs Missæ li. 1.

Ad diuersos epistolas li. 1.

Moritur sub Ludouico imperatore, Anno domini 813. Indictione 6. Episcopatus sui anno circiter 16.

A Ngelomus monachus Luxouiensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis exponendis nobile sortitus ingenium, vt quas ipse exposuit, veteres in eius comparatione non exposuisse videantur: secularium quoq; scripturarum non ignarus, iussu Dragonis episcopi Metensis, qui fuit filius Caroli Magni & frater Ludouici imperatoris, scripsit excellentissimum opus, & quædam in scripturis sanctis aliàs legisse non memini,

In libros Regum li. 4. Igitur cū aquā pluribus

Ad Lotharium in cantica li. 1. Priusq̄ augustale decus

De diuinis officijs li. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico & Lothario eius filio, Anno 830.

Ra

R Abanus Maurus, sextus archiepiscopus Moguntinus ex abbate Fuldensis monasterij ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus ex ciuitate Fuldensi in Buchonia, Albinus Anglici quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus, rhetor, astronomus & poeta subtilissimus, cui (vt absq; inuidia loquar) nec Italia similem, nec Germania peperit æqualem. In monasterio siquidem Fuldensi adhuc iuuenis monachum induit, & tam moribus quàm scientiā mirabiliter profecit: vnde & quartus eiusdem cœnobij abbas consecratus, ouibus sibi commissis verbo & exemplo viginti quatuor annis præfuit, & pene infinita opuscula scripturarum composuit. Tandem offensus improbitate monachorum suorum, quæ dicebant nimium scripturis intentum temporalia negligere, agente id in eis diabolo, displicentiam contra eum acceperunt, scandalizati in eo, quo maxime debuerant edificari. Dans igitur locum iræ, nec cum ingratis ouibus diutius manere consentiens, monasterium & habitatores eius deseruit, & ad Ludouicū imperatorem filium Caroli transmigravit, cum quo & multis diebus permansit. Monachi autem pœnitentia ducti, legationē ad eum mittentes, rogabant vt rediret ad monasterium, sed non impetrarūt. Mansit ergo cum imperatore vsq; ad mortem Otgarij Moguntinēsis archiepiscopi, in cuius locum successus, præfuit ecclesiæ præfatæ Moguntinæ annis nouem. Habita quoq; synodo, multa ad vtilitatem fidelium constituit. Scripsit autem in monasterio Fuldensi adhuc constitutus, tam carmine quàm soluta oratione multa volumina, maxime in scripturis sanctis, quas à principio vsq; ad finem omnes explanauit. De cuius scriptis subiecta feruntur: Ad Freculphum episcopum Luxouensem, cuius supra fecimus mentionem, scripsit

insigne opus

In Genesim li. 4.

In Exodum li. 4.

In Numeros li. 4.

In Leuiticum li. 4.

In Deuteronomium li. 4.

In Iosue li. 2.

In Iudicum li. 2.

In librum Ruth li. 1.

In Regum ad Hilduinum li. 4.

In princi. & c. plurima sunt

Exodus exitus dicitur

Numerosq; librum multi

Sequētis lib. id ē, Leuiticus

Filij Israel castra mo-

Dño beatissimo verecūq;

Post mortem Iosue

Scrutantibus ergo histo-

Fuit vir, & c. Dicamus

p ij

In Pa

In Paralipomenon		li.4.	Adam,&c.decimus ab
In Esdram & Neemiam	li.3.		In Tobiam li.1.
In Iudith		li.7.	Dñe electe & merito
In Hester		li.1.	Liber Hester quem he
In Iob	li.1.		In Psalmos li.1.
In Prouerbia Salomonis	li.1.		In Ecclesiasten li.1.
In Cantica Canticorum		*	
In librum Sapientiae		li.5.	Diligite,&c.Admo
In Ecclesiasticum		li.10.	Omnis sa.&c.prin.ergo
In Esaiam prophetam		li.8.	Dño reuerendissimo &
In Hieremiam		li.20.	
In Ezechielem		li.20.	Et factum est,&c.vfus
In Daniele	li.5.		In 12.prophetas minores li.12.
In Machabæorum		li.5.	Et factum est postq̄ per
In euangelium Matthæi		li.8.	Expectationem itaque
In euangelium Lucæ	li.5.		In euangelium Marci li.4.
In euangelium Iohannis		li.1.	Inter oia diuinæ histo
In omnes epistolas Pauli		li.25.	Venerando fratri Lupō
In epistolas canonicas	li.7.		In Actus apostolorum li.1.
In Apocalypsin Iohannis		li.1.	
De laude sanctæ crucis		li.2.	Rex regum dñs,mundū
Ad Haymonem ep̄m de vniuerso		li.12.	Primum apud Hebræos
De vniuersali natura		li.1.	Vniuersitatis disputa
De institutione clericorum		li.5.	Dño re.ac reli.Haistul
De diuinis officijs		li.1.	
De computo dialogum		li.1.	Quia te venerande præ
Ad Ludouicum regem	li.1.		De quæstionibus canonum li.1.
† Scripsit & ad Ludouicum regem			alios 22. libros de propieta
te verborum & rerum mystica			significatione, quod opus nõ im
merito Cornucopiæ dici poterit.			
Ad Reginbaldum episcopum	li.1.		
De bñdictionibus patriarcharum	li.1.		
Epistolarum ad diuersos	li.1.		
Sermonum innumerabilium pene	li.1.		
Alia insuper multa edidit, quæ ad			notitiam meam non venerunt.
† Extant præterea nõnulla Rabani			opuscula, De videndo Deū,
De puritate cordis, De poenitentia,			in Bibliotheca Ebirbacēsi,
Moritur sub Ludouico & Lothario			principib⁹, anno domini 855.
			in=

indictione tertia, Episcopatus sui anno nono, Sepultus in monasterio sancti Albani prope Moguntiam, non sine opinione sancti tatis, cuius epitaphium in viginti ferme ornatis versibus legi.

Bellator, cuiusdam ecclesiæ presbyter, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ac veterum lectione diues, ingenio & eloquio clarus, atq; in secularibus literis satis instructus, multa fertur in scripturis sanctis exposuisse volumina, quibus ingenium suum magnifice excitauit. Extat eius præter cætera insigne volumen, quod petentibus amicis edidit,

In librum Sapientiae lib.7. De alijs nihil reperi. Claruisse dicitur tēporib⁹ Ludouici imperatoris, Anno dñi 840.

Strabus monachus Fuldensis, natione Teutonicus, Rabani abbas quondam auditor & scriba, vir in diuinis scripturis eruditus, & in studijs secularium literarum nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, scripsit in sacris voluminibus expositis non pauca opuscula, in quibus se virum doctum exhibens, nomen suum cum gloria trāsmisit ad posteros. Imitatus itaq; magistrum suum Rabanum abbatem, scripsit

In Genesim lib.1. In Exodum lib.1.
In Leuiticum lib.1. Libri Leuitici breuiff

Et alia multa. Hic deniq; Strabus glosam, quæ ordinaria nunc dicitur, super totam Bibliam ex dictis sanctorum patrū primus comportasse memoratur, quam alij, multis postmodum adiunctis sententijs patrum, ampliarunt.

Claruit sub Ludouico imperatore, Anno domini 840.

Lvpus Seruatus presbyter, ad quem Rabanus abbas Fuldensis octo libros in epistolam Pauli apostoli ad Romanos scripsisse legitur, vir in diuinis scripturis studiosus & doctus, atq; in secularibus literis iuxta ætatem sui temporis copiose peritus, scripsit nonnulla ingenij sui opuscula, de quibus ad meam notitiam paucissima peruenerunt. Extat eius volumen

De tribus quæstionibus lib.1.
Et quædam epistolæ, Nec non & alia.

Claruit sub Lothario filio Ludouici, Anno domini 850.

Iohannes dictus Erigena, monachus, in diuinis scripturis doctus, & in disciplina secularium literarum eruditissimus, Græco & Latino ad plenum instructus eloquio, ingenio subtilis,

ser=

sermone cōpositus, iubente Carolo filio Ludouici, fratre Lotharij imperatoris, transtulit in Latinum

Hierarchiā & libros Dionysij, lib. 4. Scripsit super eisdem, lib. 4. Et quædā alia. Claruit sub Lothario imperatore, Anno dñi 850.

Anségisus abbas Lobienſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, & postea Senonensis archiepiscopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, sermone & ingenio clarus, distinxit & cōportauit ad vtilitatē ecclesiæ catholicæ, imperatoris Caroli Magni & Ludouici leges, quas vidi, vt sequitur, videlicet:

Statuta ecclesiastica Caroli	li. 2.	Regnāte dño nostro Iesu
Leges mundanas eiusdem	li. 2.	De pace admonemus
Statuta ecclesiastica Ludouici	li. 2.	Omnibus vobis aut visu
Leges mundanas eiusdem	li. 2.	Si serui per contumaciā

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad notitiā meam non venerunt, Claruit sub Lothario imperatore filio Ludouici, Anno dñi 840.

Hamulus episcopus Lugdunensis in Gallia, vir in diuinis scripturis studiosus, & veterū lectione eruditus, atq; in secularibus literis non mediocriter doctus, tam Hebraica quàm Latina lingua clarus, ingenio acer & vehemens, eloquio scholasticus atq; compositus, scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, de quibus ego tantum legi opus insigne ad Carolum,

Contra Iudæos lib. 1. Detestanda Iudæorum
De cæteris adhuc nullum vidi.

Claruit sub Ludouico Caroli Magni filio, Anno 850.

Bertramus presbyter & monachus, in diuinis scripturis valde peritus, & in literis seculariū disciplinæ egregie doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus vita quàm doctrina insignis, scripsit multa præclara opuscula, de quibus ad meam notitiā pauca peruenerunt. Ad Carolum regem, fratrem Lotharij imperatoris, scripsit commendabile opus

De prædestinatione lib. 1. De corpore & sanguine dñi, li. 1. Claruit temporibus Lotharij imperatoris, Anno domini 850.

Turpinus archiepiscopus Remensis, Caroli imperatoris Magni amicus & secretarius, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, carmine & prosa exercitatum habens ingeniū, pauperum aduocatus, vita & conuersatione Deo dilectus, qui se cum Carolo proprijs manibus & armis Sarra-

cenos

cenos sæpe fatetur expugnasse, scripsit eleganter
Gesta Caroli Magni lib. 2. Epistolæ ad diuersos lib. 1.
Claruit sub eodem Carolo & Ludouico eius filio, anno dñi 850.

Anastasius, apostolicæ bibliothecæ custos & instaurator sacrosanctissimus, in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, Græco & Latino multū peritus eloquio, fertur nonnulla cōposuisse opuscula, sed ad manus nostras nihil eorum peruenit. Transtulit autem multa Græcorum volumina in Latinum, nam iubente Nicolao Papa primo, transtulit

Vitam Iohannis Eleemosynarij	lib. 1.	
Vnam S. Dionysij hierarchiam	lib. 1.	
Synodum septimam vniuersalem	lib. 1.	
Vitas multorum SS. Patrum	lib. 1.	Et alia plura.

† Scripsit & historiā Ecclesiasticam vsq; ad sua tempora, rogante Carolo secundo, cui in primis charus erat.

Claruit sub Ludouico imperatore secundo, anno domini 860.

Nicolaus Papa primus, patria Romanus, sedit in pontificatu post Benedictum tertium annis octo, vir in scripturis sanctis magnifice doctus, vita & conuersatione sanctissimus, quæ multa ad vtilitatem ecclesiæ catholicæ cōstituit, cuius permissione & autoritate, Sequentiæ vsus in ecclesijs Gallicanis, Notgero abbate S. Galli procurante, primum cœpit. Scripsit inter alia ex persona sui pontificatus egregium volumen,
Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Lothario siue Ludouico secundo imperatore, anno domini 869, indiçtione secunda, 8. Idus Decembris.

Iohānes diaconus ecclesiæ Romanæ, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularium literarum non ignarus, vita & conuersatione non secus quàm doctrina venerabilis, scripsit ad multorum ædificationem, ad Iohannem Papam septimum satis illustri stylo grande volumen, quod continet

Vitam S. Gregorij Papæ I. lib. 4. Et quædam alia.
Claruit sub Carolo Caluo imperatore, anno domini 870.

Notgerus episcopus Leodiensis, ex abbate monasterij S. Gallii, ordinis diuini patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarum disciplinis omnium sui temporis doctissimus, philosophus, poeta, & musicus insignis, & non minus sanctitate quàm scientia venerabilis

q

lis

lis, scripsit tam metro quam prosa multa opuscula, de quibus ad manus nostras pauca peruenerunt. Legi enim tantum volumen, quod Sequentiarium prænотauit, quod scripsit cum adhuc monachus esset in cœnobio sancti Galli, ad Lutuardum episcopum Vercellensem & archicapellanus Caroli imperatoris Magni. Huius autem operis sic incipit

Prologus siue præfatio, (epist. 1.) Summę sanctitatis meriti
Sequentiarius autem sic, (lib. 1.) Grates nunc omnes redd
De musica & symphonia lib. 1.
De expositoribus sacrę scripturę lib. 1. Cum prudens sis & prud
Epistolarum ad diuersos lib. 1.

De cæteris quę cōposuit, nihil ad notitiam lectionis nřę peruenit. Huius doctissimi viri Sequentiarium Nicolaus Papa primus approbavit, & ad Missas decantari præcepit. Qui propter scientiæ & vitę claritatem primo abbas, deinde in senectute sua episcopus consecratus, decimus in ordine, Leodiensis ecclesię regimini præfuit, sub Lothario impatore filio Ludouici, anno domini 850. sub quo & moritur, non sine opinione sanctitatis.

Christianus, qui & Druthmarus, monachus & presbyter Corbeiensis, ordinis sanctę memorię Benedicti Cassinensis, natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis doctus, Græco & Latino sermone imbutus, veniens ab Aquitania in Galliam, nomen suum scribendo notificauit. De cuius opusculis ego tantum videre hucusque merui opus grande & præclarum ad monachos Stabulensis & Malmondariensis cœnobię, sub vno abbate consistentium in diocesi Leodiens ecclesię, aperto sermone conscriptum:

In euangeliũ Matthæi lib. 1. Hunc titulum non fecit euangeliũ
De alijs nihil vidi.

In prologo expositionis euangelij secundum Mattheum, etiam in alios Euangelistas se scripturum promisit: quod & fecisse dicitur, sed à nobis ignoratur.

Wandelbertus, diaconus & monachus Prumiens (salibi Prementensis) cœnobij, ordinis S. Benedicti, Treuirensis diocesis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis magnifice doctus, ingenio promptus, & clarus eloquio, scripsit tam metro quam prosa non pauca volumina, de quibus ego tantum vidi ad Marcuardum abbatem quendam,
Vitam S. Goari presbyteri lib. 1.

Mi

Miracula eiusdem lib. 1. Martyrologium metricè lib. 1.
Claruit sub Lothario imperatore, anno domini 850.

Almannus monachus Aluillarensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, scripsit tam metro quam prosa varia opuscula, quibus nomē suum etiam posteris notificauit. Et quia suo tempore Francia à Normānis vastabatur, exemplo Hieremię prophetę, desolationem eiusdem terrę & sui monasterij deplanxit, quadruplici
Alphabeto cōponens lib. 1. Vitā Vinardi episcopi lib. 1.
Vitam S. Syndulphi lib. 1. Vitā S. Helenę Augustę lib. 1.
Translationem eiusdem lib. 1.

Alia quę nonnulla scripsisse dicit, quę ad notitiā meā non venerunt. Claruit sub Carolo tertio imperatore, anno domini 890.

Millo monachus cœnobij S. Amandi, ordinis diui Benedicti, natione Gallus, vir vndecunq; doctissimus, orator, poeta & musicus insignis, nec minus honestate morum quam scientia scripturarū venerandus, scripsit tam carmine quam soluta oratione non pauca volumina, de quibus ista præcipue feruntur ad Carolum Caluum imperatorem:
De sobrietate, metricè lib. 1. Vitā S. Amandi, metricè lib. 1.
Epistolę ad diuersos lib. 1.
Claruit temporibus Caroli imperatoris secundi, cognomēto Calui, anno domini 870. & multa egregia composuit.

Hvgbaldus monachus Eluonensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis eruditissimus, in musica, poetica, philosophia, & cæteris artibus humanitatis nulli suo tempore secundus, quod multa utroque stylo ab eo conscripta, testantur, de quibus ego tantum adhuc reperi subiecta:

Ad Carolum Caluum imperatorem mirabile opus cętum triginta sex versuum, in quibus omnia verba ab vna litera C, incipiunt; ut, Carmina clarifone caluis cantate camcœnæ: quod prænотatur
De laude caluorum lib. 1. Carmina clarifone cal
De arte musica lib. 1. Gesta S. Leuini lib. 1.
Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Vitas etiam multorū sanctorū ornato descripsit eloquio, & cantus in honore ipsorum dulci & regulari melodia composuit.

q n Cla

Claruit temporibus Caroli Calui imperatoris, Anno domini 880.
Remigius monachus Antifiodorensis, ordinis S. Benedicti, & postea (vt ferunt) vrbis eiusdem antistes, vir in diuinis & humanis scripturis eruditissimus, carmine & prosa scriptor insignis, S. Odonis Cluniacensis primi abbatis præceptor, vita & doctrina præclarus, edidit vtroq; stylo multa volumina, de quib; subiecta feruntur:

In Cantica Canticorum	li. 1.	
In totum Psalterium	li. 1.	Prophetia diuina inspi
In euangelium Matthæi	li. 1.	In Canonem Missæ
De officijs diuinis	li. 1.	De festiuitatibus sanctoꝝ
Ad episcopū Eduorum	li. 1.	Sermones quoq; plures

Alia insuper composuit tam in sacris literis quam etiam in secularibus scripturis, Donatum & veteres authores exponendo, quæ à multis habent. Claruit sub Carolo Caluo imperatore, An. dñi. 880.

Constantinus monachus Cassinensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Afer, vir in diuinis scripturis admodum studiosus, & in secularibus literis, maxime in philosophia & medicina, eruditissimus, Græco, Latino & Arabico eloquio ad plenum instructus, scripsit in medicinis multa opuscula, quæ apud medicos in precio habentur. Transulit etiam antiquorum medicorum multa volumina de Græco & Arabico in Latinum, quæ suis præfationibus & epistolis præsignauit, de cuius opusculis ista vidi:

Diætæ vniuersales	li. 5.	Quod in primis coegit
Diætæ particulares	li. 3.	Compleuimus in li. pri
De ponderibus medicinalibus	li. 1.	Pondera medicinalia
De vrinis quoq;	li. 1.	

De cæteris aut voluminibus eius, quæ multa & scripsit & trāstulit, ad manus nostras nullum memini puenisse. Medicis notiora sunt.

Ambrosius Ansbertus, monachus & presbyter ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio mitis, & dulcis eloquio, multos in sacris voluminibus commentarios edidit, quibus nominis sui famam ad posteros transmisit. Pauca tñ ad notitiā meā venerunt. Reperi em̄ dūtaxat subiecta:

In Cantica Canticorum	li. 1.	Donū sapiētiae cum Sa
In Psalterium quoq;	li. 1.	In Apocalypsin Iohannis
De cupiditate	li. 1.	Epistolarum ad diuersos

Claruit sub Arnaldo imperatore, Anno domini 890.

Pascha=

Paschafius Ratbertus, abbas Corbeiensis, ordinis S. Bñdicti, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularium literarū non ignarus, Græco & Latino nobiliter instructus eloquio, ingenio acutus, sermone cōpositus, scripsit metro & prosa non pauca opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: Ad Placiū abbatem nostri ordinis, opus insigne

De sacramento altaris	li. 1.	Quisquis catholicorum
-----------------------	--------	-----------------------

Vitam sancti Adelhardi episcopi	li. 1.
---------------------------------	--------

In Threnos Hieremiæ prophetæ	li. 1.
------------------------------	--------

De Græco etiā nōnulla trāstulit in Latinū, & alia multa cōposuit.

Claruit temporibus Caroli Grossi imperatoris, Anno domini 880.

Ericus, monachus ordinis S. Benedicti, cœnobij Antifiodorensis ciuitatis, vir in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis secularium literarum eruditissimus, carmine excellēs & prosa, in declamādis ad populum homilij doctor egregius fuit. Scripsit metricè luculenter

Vitam S. Germani Antifiodoreñ	li. 6.
-------------------------------	--------

Homiliarum ad populum	li. 1.
-----------------------	--------

Sermones & epistolas plures.

Alia q; multa vtroq; stylo cōposuit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt.

Claruit circa tempora Caroli Grossi imperatoris, Anno dñi 880.

Otfrius monachus, Wissenburgensis cœnobij, ordinis diuipatris Benedicti, natione Teutonicus, Rabani Mauri abbatis Fuldensis quondā auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus, rhetor, & poeta insignis, ingenio excellens & disertus eloquio, scripsit tam metro quam prosa multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Exemplo etiam Caroli imperatoris Magni, conatus est barbariem linguæ Teutonicæ ad regulas grammaticales reducere, quod & ex parte perfecit. Vnde ea quæ patrio sermone conscripsit, non facile nostra ætate legi & intelligi possunt, etiam ab homine quantumcunq; Teutonicæ linguæ perito. De cuius opusculis extant subiecta: Ad Luitbertū Moguntinēsis ecclesiæ archiepiscopum octauum, in Euangeliū opus grande & insigne, quod prænotauit

Gratiam Theotistæ	li. 5.	Dignitatis culmine grā
-------------------	--------	------------------------

Ad Ludouicum regem	li. 1.	Ludouico orientalium
--------------------	--------	----------------------

Ad Salomonem episcopum	li. 1.	Salomoni ep̄o Otsri
------------------------	--------	---------------------

q

ij

Ad mo=

Ad monachos sancti Galli li.1. Otfridus Wislenburg
 In Psalteriū volūna tria li.5. De iudicio extremo li.1.
 De gaudijs regni cœlestis li.1. Carmina diuersi generis li.1.
 Epitolarum ad diuersos li.1.

Alia insuper multa composuit, quę priorum negligētia perditā, & ignorantia monachorum rafa & lacerata, ad me non venerunt. Claruit sub Ludouico, Lothario, & Carolo, imperatoribus sibi inuicem succedentibus, Anno domini 870.

Adreualdus, qui & Albertus, monachus Floriacēsis cœnobij, ordinis S. Benedicti, vir vndecunq; illustris atq; doctissimus, nomen suum scribendo notificauit, dum ad ædificationem simplicium fratrum, alterno stylo multa volumina in scripturis sanctis composuit. Scripsit inter cœtera sui ingenij opuscula, a tempore translationis corporis S. Benedicti, de cœnobio Cassinensi in monasterium Floriacense, vsq; ad tempus Odonis regis Francorū, historiam luculento sermone, continentem

Miracula sancti Benedicti li.1.

Et alia multa quę nondum vidi.

Claruit temporibus Arnoldi imperatoris, Anno domini 890.

Odo primus abbas Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, Remigij Antisiodorensis monachi quondam auditor, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & collapsi ordinis diui patris Benedicti instaurator egregius, non minus sanctitate quā eruditione clarus emicuit. Hic erat insignis musicus, & archicantor ecclesię Thuronensis, qui audita fama Bernonis Gigniacensis sanctissimi abbatis, ordinem sub eo ingressus est, & abbas postea Cluniacensis constitutus, magna sanctitate ordinē illustrauit. Qui cum esset declamator homiliarum præcipuus, multos ad fratres sermones composuit. Scripsit etiam inter cœtera ingenij sui opera,

Vitam S. Gerardi li.1. Laudes S. Martini li.4.

Chronicam succinctam li.1.

Hymnos etiam & varios cantus in honore sanctorum dulci & regulari melodia composuit. Rogantibus quoq; fratribus, libros B. Gregorij papę super Iob abbrevians, in vnū volumen cōportauit. Claruit temporibus Arnoldi imperatoris, Anno domini 920.

Rathbodus quartusdecimus episcopus Traiectensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, eloquio clarus, vita

vita & conuersatione sanctissimus, multis & viuus & mortuus miraculis coruscavit. Hunc in oibus literis humanitatis Nanno philosophus doctissimus instruxerat, qui aduocatus in palatio regis Caroli Grossi fuit, & postea monasteriū ingressus, tandem episcopus (vt diximus) consecratus, ecclesiam Traiectensem in graui Danorum persecutione decem & septem annis strenue gubernauit. Scripsit autem nonnulla præclara opuscula, de quibus ista feruntur

Laudes S. Martini li.1. Laudes S. Bonifacij epi li.1.

De S. Amalberga li.1. Homiliarum & sermonum li.1.

De S. Vuillibrordo flores li.1.

Integrum quoq; de S. Martini translatione officium composuit, Et varios cātus in honore sanctorum. Moritur sub Ludouico filio Arnoldi imperatoris, Anno domini 917. indictione 5.3. Caleñ. Decembris, Episcopatus sui anno 18. sepultus apud Dauentriam, vbi residere in episcopatu antea consueuerat.

Aurelianus ecclesię Remēsis clericus, in scripturis sanctis admodum studiosus, & in secularibus literis nobiliter doctus, musicus suo tempore excellens & insignis, scripsit ad Bernardum archicantorem, postea episcopum, de regulis modulationū, quas tonos vel tenores appellāt, & de ipsarum vocabulis volumen insigne, cuius titulus est,

Tonarius regularis li.1. Scripsit & alia quædam.

Claruit circa tempora Arnoldi imperatoris, Anno domini 900.

Regino abbas Prumiensis cœnobij in dicecesi Treuirensi, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, inter doctores Germaniæ & Galliæ suo tempore facile obtinuit principatum. Scripsit magnæ authoritatis opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta: Ad Alberonem primū episcopum Metensem, a natiuitate Christi vsq; ad annum eiusdem *98. continentem præcipue gesta Francorum & Germanorum. Scripsit

Historiam seu chronicam li.10.

De disciplina ecclesiastica li.2. In primis inquirendū

de cæteris nihil adhuc vidi. Scripsit autē pfatum opus, qd pnotatur de ecclesiastica disciplina & religione Christiana, iubente Rathbodo archiepiscopo Treuirorum, quod ex decretis sanctorū patrum & generalium conciliorum, in duos libros comportauit, & in nō-genta ferme capitula per rubricas ex more luculenter distinxit.

Cl

Claruit sub Arnolde imperatore, anno domini 910.

Hildouinus ex abbate Lobienſis monaſterij, ordinis ſancti Be-
nedicti, primū episcopus Laudocienſis, inde pulſus, ad Hugo-
nem regem Italiae venit, cui affinitatis linea iungebatur, a q̄
Veronenſis episcopus conſtitutus eſt, ac poſtremo poſt Lampertū
archiepiscopus Mediolanenſis factus, Ratherium monachum ec-
cleſiae Veronenſi ordinauit antiſtitem; vir in diuinis ſcripturis ſa-
tis eruditus, ſcripſit petentibus fratribus, cum adhuc eſſet abbas,
Geſta abbatū Lobienſium lib. 1. Sermones ad fratres lib. 1.
Et quaedam alia.

Claruit ſub Hugone rege Italiae, temporibus Cōradi imperatoris
Romanorum & Germanorum, anno domini 920.

Ratherius ex monacho Lobienſis cōenobij poſt Hildouinū epi-
ſcopus Veronenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in arti-
bus humanitatis (quas liberales vocant) peritiſſimus, animo
ſimplex, ingenio placidus & eloquio ſcholasticus, cū Hildouino epi-
ſcopo ad Hugonē regem venit in Italiā, & poſt eius ad archipreſu-
latū Mediolanenſis eccleſiae translationem, antiſtes Veronenſis ciuita-
tis cōſtitutus, non multo poſt ab Hugone inde expulſus, ob eā cau-
ſam, q̄ Arnoldum ducem Bauariae, hoſtem Hugonis, Veronam in-
tromiſiſſet, apud Papiam exilio relegatus eſt. Tandē ad eccleſiam ſu-
am reuerſus, denuo (neſcio an ob eandē cauſam) pulſus, p̄ ſui con-
ſolatione varia vtrōq; composuit, quae legentium intellectibus
non minus placere poterunt, q̄ prodeſſe, de quibus iſta feruntur:

De primo ſuo exilio lib. 1.
Alius de ſecundo, praenotatus Phrenenſis lib. 1.
Alius, qui vocatur inefficax lib. 1.
De corpore & ſanguine domini lib. 1.
Contra Anthropomorphitas lib. 1.
Agonisticon, id eſt, praeloquiorum lib. 6.
Confessionum quoq; lib. 1. Vita S. Vrsuarii Lobienſis lib. 1.
Alia quoq; nonnulla ſcripſiſſe dicitur, quae ad notitiā meam nō ve-
nerunt. Et poſtremo (vt Sigebertus monachus ſcribit) episcopus Le-
odiensis factus, etiam inde pulſus fuit. Claruit temporibus Hen-
rici imperatoris Romanorum primi, anno dñi 950.

Stephanus ex clerico Metenſis eccleſiae, episcopus Leodiensis
poſt Frāconem, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularib;
literis magnifice peritus, & non minus ſanctitate quā ſciētia

ve=

venerabilis, ſcripſit non ſpernendae vtilitatis plura opuscula, quib;
nomen ſuum poſteris innotuit. Ad Hermannum archiepiscopus
Colonienſem,

Vitam ſancti Lamberti lib. 1.

Ad Rupertum episcopus Metenſem lib. 1.

Et quaedam alia.

ſcripſit etiam cantum de ſancta Trinitate ex Alcuino, quo in octa-
uis Pentecoſtes vtimur: & de inuentione S. Stephani, & cantum no-
cturnum de S. Lamberto episcopo & martyre, quos omnes cum q̄
buſdam alijs authentica & dolci modulatione composuit.

Claruit tēporibus Ludouici filij Arnoldi impatoris, anno dñi 910.

Radulphus Flauiacenſis monachus ordinis ſancti Benedicti,
vir in diuinis ſcripturis erutiſſimus, & in omnibus literis hu-
manitatis ſuo tempore doctiſſimus, ingenio ſubtilis, ſenſu
proſundus, eloquio dulcis, ornatus & diſertus, in exponendis volu-
minibus ſacris acutus & multum egregius, ſcripſit duo magna &
praecleara volumina:

In Leuiticum lib. XX. Cum aliquando ſermo de lud

† Hi nunq̄ ſatis laudati, Coloniae apud Quentelium proſtant.

In epistolae Pauli lib. 14.

Historiam Francorum lib. 1.

Chronicam quoq; breuē lib. 1.

Alia inſuper multa edidit, quae ad notitiā meam non venerunt.

Sunt q̄ ſcribāt eum monachū fuiſſe Fuldenſis cōenobij in Germania.

SMaragdus abbas monaſterij S. Michaelis, ordinis diui patris Be-
nedicti, vir in diuinis ſcripturis valde eruditus, & iugi ſtudio ea-
rundē exercitatus, regularis diſciplināe auriga, ſanctas ſcriptu-
ras exponendo nomen ſuum longe lateq; notū fecit, & magnā opi-
nionem ſciētiae & cōuerſationis ſuae acquiſiuit. ſcripſit enim mul-
ta praecleara opuscula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta:

In regulam S. Benedicti lib. 1. Cum turbas plurimorū

Diadema monachorum lib. 1. Hunc modicū libellum

In totum pſalterium lib. 1.

In epl̄as & euāgelia p̄ annū lib. 2.

Sermones quoq; plures lib. 1.

De ceteris autem opusculis eius nihil vſquam potui inuenire. Di-
citur autem, q̄ multos in diuinis ſcripturis commentariorum tra-
ctatus ediderit. Sed & Donatum Maiorem expoſuit, & multos ſe-
cula

cularium literarum authores explanauit.

WIndichinus monachus Corbeiēsis cœnobij in Saxonia, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio promptus & clarus eloquio, metro excellens & profas scripsit altero stylo multa præclara opuscula, de quibus ego tantum adhuc reperi subiecta: Ab exordio Saxonum vsque ad mortem Ottonis imperatoris primi, scripsit ad Mechtildam eius filiam,

Historiam Saxonum lib. 3. Flore virginali cum matre
Gesta Ottonis primi lib. 1.
Passionem Teclæ virginis, metrice lib. 1.
Vitam Pauli primi eremitæ lib. 1.

Claruit sub Ottone imperatore primo, anno domini 950.

EVtrandus Ticinensis ecclesiæ diaconus, natione Italus, ex Papiensi ciuitate oriundus, Berengarij regis Italia quondam scriba & secretarius, vir in secularibus literis valde eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio acer & vehemens, Græco & Latino sermone peritus, & non minus carmine excellens quàm prosa, fertur nonnulla præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum notificauit. A Berengario rege Italia pulsus, venit in Germaniam: & apud Francfordiam positus, scripsit insigne opus, historiã sui temporis & tyrannidē ipsius Berengarij continens: quod, quasi pro vicissitudine iniuriarum ab eo perceptarum, prænotauit Antapodosim, id est, retributionē lib. 7. Regnãtib⁹, immo sequi De alijs nihil vidi.

Scripsit autem præfatum volumen ad Regimundum episcopum Liberitanę Hispaniarum ecclesiæ, in quo aliquando carmine vititur, aliquando Græco sermone, multa de Germanorum gestis inserens. Claruit sub Ottone primo imperatore, anno dñi 950.

Albo Floriacensis monasterij abbas, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis iugi lectione & studio exercitatus, & in secularibus disciplinis egregie doctus, vita quoque & conuersatione insignis, & vsque ad martyrij coronam dignus comprobatus, dum in Vasconia verbū Dei prædicaret, fidei Christianæ testis sanguinis effusione factus est. Scripsit

Super calculo Victorij lib. 1. Additiões in eundem lib. 1.
Et quædam alia.

† Demonstrationes instrumenti nobilissimi in astronomia.

Clau-

Claruit temporibus Ottonis primi, anno dñi 970.

Rupertus rex Fraciæ, nobilis, fortis, iustus, doctus & religiosus, inter ecclesiasticos scriptores locum merito recipit, quippe qui cantus & responsoria dulci & regulari modulamine ad honorem ecclesiæ catholicæ composuit. In literis humanitatis, præsertim in musica, doctissimus fuit. tantæ autem religionis, vt horas canonicas in ecclesia decantaret cum clericis, foris apud se legeret cum suis. Tantæ pietatis & miserationis extitit in pauperes, vt suis se aliquid quando vestimentis spoliã, eorum nuditates multis vicibus operiret. De eius manibus liber nunquam recedebat, adeo vt pro tribunali sedens, inter iudiciorum & causarum strepitus, in sinu apertum haberet psalteriũ. vnde & post mortem miraculis coruscasse legitur. Eius est illa vulgata Sequentia, quæ cantatur diebus Pentecostes

De sancto Spiritu,	f.	Veni sancte spiritus
Responsorium de S. Petro,	f.	Cornelius centurio
De natiuitate domini,	f.	Iudæa & Hierusalem nol
Et illud Alleluia,	f.	Eripe me de inimicis

Et alia multa quæ nescio.

Responsorium, Cornelius centurio, Romæ summo pontifice Missam celebrante, sancto Petro in altari offertorij tempore cum magna deuotione obtulit. Accurrētes autem ministri altaris, arbitratum sunt magni ponderis aurum obtulisse diuitem regem: sed schedulam reperientes scriptam & notatam, admirabantur, ingenium & deuotionem principis collaudantes. Hinc Papa decreuit, ob memoriam sanctissimi regis, rogantibus clericis, vt hoc responsorium in honorem S. Petri deinceps cantaretur.

Claruit sub Ottone II. imperatore, anno dñi 980.

Ammonius monachus Floriacensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularium literarum disciplinis sufficienter instructus, fertur tam metro quàm prosa nonnulla composuisse opuscula, sed ad manus nostras minime venerunt. Scripsit post Adreualdum monachum volumen vnum

De miraculis sancti Benedicti lib. 1.
† De rebus Francorum, siue de origine & gestis Francorum lib. 1.

Claruit sub Ottone imperatore III. anno dñi 990.

Herigerus abbas Lobiensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis no-

bi

biliter doctus, carmine excellens & prosa, cuius Berno abbas Augiensis meminit in libro quodam ad Aribonem Moguntinum archiepiscopum, scripsit dialogum insignem sub psona sui & Adelboldi clerici & monachi tunc Romæ existentis, postea episcopi Traiectensis, de quo statim nobis sermo habendus est, prenotatum
 De dissonantia ecclesiæ lib. 1. Vita S. Vrsuarii metricè lib. 1.
 Ad Hugonem de q̄stionib⁹ lib. 1. De diuinis officijs lib. 1.
 Gesta ep̄orū Lobienſium lib. 1. De corpe & sanguine dñi lib. 1.
 Et alia plura. Claruit sub Ottone imperat. tertio, Anno dñi 990.

Flualdus monachus Remensis, ordinis S. Benedicti, in scripturis diuinis eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, quorum studio nomen suum cum gloria transmisit ad posteros. E quibus fertur opus insigne, à conditione Remensis ciuitatis, quam milites Remi à fratre Romulo necati fugatos, ob memoriam domini sui construxisse, & sic appellasse commemorant, vsq; ad sua tempora, in q̄ multa de sanctis martyribus & alijs rebus ac gestis interserens, volumini hunc titulū dare voluit, Gesta Remensium pontificum lib. 3.

Vitas quoq; multorum sanctorum lib. 1.
 Alia insup multa scripsisse dicitur, q̄ ad notitiã meã non venerūt.

Albertus monachus Lobienſis, & postea Gemblacensis cœnobij abbas, præceptor Burckardi Vormatiensis episcopi, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularib⁹ literis valde eruditus, cum adhuc monach⁹ esset, apud Lobias publicam scholam monachorum tenuit, in qua Burckardum vnã cum alijs in vtraque literatura erudiuit. Scripsit inter alia sui ingenij opera,
 Vitas plurimum sanctorum lib. 1. Cantus in honore sanctorū.
 Et quædam alia. Claruit in multa religione & disciplina temporibus Ottonis imperatoris secundi, Anno domini 980.

Alrico Mogūtinus archiepiscopus, decimus nonus post S. Bonifacium martyrem, ad quem Berno abbas Augiensis cœnobij de aduentu domini conscripsit tractatum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, celebrata synodo apud Selgenſtat cum Burckardo episcopo Vormatiensi, & alijs episcopis atq; abbatibus suis, Anno 1023, indictione 6, multa vtilia constituit, q̄ in scripturis authenticis habentur. Scripsit etiam
 In Psalmos 15. graduum li. 1. Ad Bernonem abbatem epi. 1.
 Et

Et quasdam ad alios epistolas. Moritur sub Conrado iuniore imperatore, Anno domini 1031.

Burckardus, ex monacho Lobienſis cœnobij ordinis S. Benedicti, episcopus Vormatiensis in Germania, Alberti Gemblacensis abbatis apud Lobias quondam auditor atq; discipulus, cuius in canone fit mentio 73. dist. In nomine domini, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, scripsit ex sententijs sanctorum patrum & generalium conciliorum atq; summorum pontificum, magnum & insigne opus post Isidorum, videlicet Decretorum, quod diuisit in li. 20. In nouo testamēto post Epistolarum ad diuersos li. 1.

Claruit sub sancto Henrico imperatore, Anno domini 1020.
Berno abbas Augiensis cœnobij, ordinis S. Benedicti Constantiensis diocesis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis valde nobiliter eruditus, musicus & poeta, nulli suo tempore secundus, vita & conuersatione p̄cipuus, scripsit tam metro quàm prosa quædam præclara volumina, de quibus ego tantum reperi subiecta: Ad Piligrinum (falsiàs Peregrinum) archiepiscopum Colonienſem, egregium & vtile volumen composuit,
 De musica seu tōnis li. 2. Omnis igit regularis mo
 De instrumentis musicæ li. 1. Musicã non esse cōtem
 De aduentu dñi ad Aribonem li. 1. Summæ dignitatis
 De officio quoq; Missæ li. 1.
 De ieiunio quatuor temporum li. 1.
 De ieiunio sabbati li. 1.
 De mensura monochordi li. 1.
 Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia insup multa edidit, q̄ ad notitiã meã nondum venerunt. Claruit temporibus S. Henrici imperatoris primi, sed regis secundi, quia primus coronam Imperij nō accepit, anno domini 1020.
Adelboldus episcopus Traiectensis, ex monacho (vt ferunt) Lobienſi, ordinis S. Benedicti, sub cuius psona Herigerus abbas dialogum de aduentu domini composuit, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, in curia S. Henrici imperatoris in magno precio habitus, non minus armis quàm eruditione prostrauit infideles. Scripsit autem
 Vitam S. Henrici imperatoris li. 1. r ij De lau-

De laude sanctæ crucis.

De laude beatæ Mariæ.

Sed & alia tam metro quam prosa nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Moritur sub Conrado iunioris imperatore, Anno domini 1027. indictione 10. Episcopatus sui anno 18. quæto Calendâs Decembris.

Osbertus monachus Cantuariensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditus, & in musica arte peritissimus, ingenio subtilis & clarus eloquio, varios in vtraque literatura tractatus edidit, quibus famam sui nominis ad posterum transmissit. Scripsit inter alia

Vitam S. Dunstani archiepi li. 1. De musica quoque li. 1.

Claruit temporibus sancti Henrici imperatoris, Anno dñi 1020.

Odilo abbas Cluniacensis quartus, ordinis S. Benedicti, vir sanctus & eruditus, quinquaginta & sex annis monasterio præsidens, verbo & exemplo multorum animas direxit ad Christum, cuius vitam virtutibus & miraculis plenam, Petrus Damiani episcopus & cardinalis Otiensis luculento sermone descripsit. Composuit ad ædificationem fratrum suorum, Sermones elegantes li. 1.

Moritur sub Henrico imperatore 2. Anno domini 1048. indictione 1. ætatis suæ anno 87. prima die mensis Ianuarij.

Fulpertus episcopus Carnotensis, in scripturis diuinis eruditissimus, & in secularium literarum disciplinis omnium suo tempore doctorum doctissimus, poeta clarus & dialecticus, multis annis scholæ publicæ præsidens, plurimos doctissimos auditores enutriuit. Vita quoque sanctissimus, multis legitur miraculis coruscasse, qui inter cætera scripsisse dicitur

Epistolarum ad diuersos li. 1. In laudibus S. Mariæ li. 1. Hymnos & orationes varias. Et quædam alia deuota.

Claruit temporibus Henrici regis primi, Anno domini 1010.

Bruno episcopus Herbipolensis, Conradi imperatoris secundi patruelis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, vita & conuersatione sanctissimus, qui ob meritorum suorum excellentiam catalogo sanctorum inscriptus, Franciæ orientalis singularis patronus habetur, comportauit ex antiquorum patrum scriptis pulchram expositionem:

In totum Psalterium li. 1. Beatus vir qui non abiit

Si

Si aliud scripserit, nescio. Moritur sub Henrico imperatore secundo, anno domini 1045. indictione 13. sexto Calendas Iunij.

Rupertus abbas monasterij Cassinensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis egregie doctus, regularis disciplinæ zelosus & strenuus gubernator, ut ouium sibi commissarum verbo & exemplo pastor utilis posset haberi, scripsit ad ædificationem fratrum suorum pulchros & elegantes

Sermones li. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiâ nostrâ adhuc non venerunt.

Guido monachus & abbas cœnobij de Cruce S. Leufredi, ordinis diui patris Benedicti, patria Aretinus, vir in diuinis scripturis exercitatus, atque in secularibus disciplinis eruditissimus, dialecticus & musicus insignis, in hoc etiam præferendus cæteris, quod ignotos cætus etiam pueri & puellæ, per eius regulam in manu sua facilius discant per se, quam per vocem magistri, aut per vsum alii cuius instrumenti: scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, contra Berengarium clericum Thuronenis ecclesiæ,

De corpore & sanguine domini li. 1.

De musica quoque li. 2.

Et alia quæ non vidi. Igitur quæ nostrâ disciplinæ

Claruit sub Conrado iunioris imperatore, Anno domini 1030.

Egelnotus archiepiscopus Cantuariensis ecclesiæ in Angliâ, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, vita & conuersatione sanctissimus, aduocatus pauperum clementissimus, cuius hortatu Cinito rex Angliæ multas faciebat eleemosynas, præsertim ad ecclesiam Carnotensem, cui tunc vir doctissimus Fulpertus episcopus præerat, cuius supra fecimus mentionem: scripsisse dicitur ad honorem Dei omnipotentis pulchrum opus, In laudem S. Mariæ li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Conradi imperatoris iunioris, Anno dñi 1030. Delmannus grammaticus, ex clerico Leodiensi episcopus Brixienis, Fulperti Carnotensis antistitis quondam auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, philosophus & dialecticus suo tempore famosus, metro excellens & prosa, scripsit utroque stylo quædam comendanda opuscula, de quibus ad lectionis nostræ notitiâ pauca puenerunt. Scripsit ad Berengarium Thuronensem, olim

olim apud Fulpertum condiscipulū suum, tunc errare & prave dogmatizare incipientem, valde prolixē & amice eum corripiens,
De corpore & sanguine domini lib.1. Collectaneum te voco
Epistolarum ad diuersos lib.1.

Alia insuper multa tam metro q̄ prosa scripsisse dicit, quæ nō vidi.
Claruit sub Henrico rege tertio, Anno domini 1040.

Hermannus qui dicebat Contractus, monachus cœnobij sancti Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, filius comitis de Veringen in Sueuia, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib⁹ literis vniuersaliter doctissimus, philosophus, poeta, astronomus, rhetor, & musicus, nulli suo tempore secūdus, triū linguarū, Græcæ, Latine, & Arabicæ peritissimus, scripsit carmine & prosa multa præclara volumina, de quibus ego tantum reperi subiecta, videlicet

De musica	lib.1.	
De monochordo	lib.1.	In consideranda mono
De sex ætatibus mundi	lib.1.	Prima est mundi huius
De compositione astrolabij	lib.3.	In metienda igitur sub
De vtilitate astrolabij	lib.1.	Quicunq; astronomica
De eclipsibus	lib.1.	De computo lib.1.
De quadratura circuli	lib.1.	
De conflictu rhythimachia,	lib.1.	Qui peritus arithmet.
De physionomia	lib.1.	Clari viri & prudentis
Vitas plurium sanctorum	lib.1.	
Hymnos & profas varias.		

Composuit etiam dulci & regulari melodia cantus & profas pulcherrimas, e quibus est illa de beata virgine Maria dulcissima, Salue regina: Et, Alma redemptoris mater, & cæteræ quarū copiosus est numerus. Transtulit etiam nonnulla Græcorū philosophorum & Arabum astrologorū volumina in Latinū. Membris fuit iuxta nomen suum contractus, sed semper in gratiarū actione perseuerans; vnde & per beatam virginem Dei genitricem interius mirabiliter consolari & illustrari meruit. Claruit temporibus Henrici Imperatoris secundi, Anno domini 1040.

Gvimundus archiepiscop⁹ Auerfanus, ex monacho cœnobij de cruce sancti Leufredi, ordinis sacratissimi patris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & valde peritus, secularium quoq; literarum nō ignarus, scripsit ad Rogeriū monachum con-

*miconep
sed vide
alterius
contenit.*

contra errores Berengarij Thuronensis,
De corpore & sanguine domini lib.5. Ad rem his temporib.
Et quædam alia nobis inuisa.

Claruit sub Henrico Imperatore tertio, Anno dñi 1060.

Alphanus archiepiscopus Salernitanus, ex monacho Cassinēsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus, & in secularibus literis ad perfectum instructus, philosophus, & theolog⁹ celeberrimę opinionis, scripsit quædam profundi sensus opuscula, quibus ingenium suum excitans, nomen etiam suum posteris notificauit. E quibus extant
De vnione verbi Dei & hominis lib.1.
De vnione corporis & animæ lib.1.
De quatuor humoribus corporis lib.1.
Alia quoque in omni literatura volumina composuit, quæ ad nos minime venerunt.

Campanus, natione Lombardus, philosophus & astronomus omnium opinione suo tempore celeberrimus, ingenio acutus, sermone scholasticus, diuinarū quoq; scripturarū non ignar⁹, calculator & cōputista insignis, edidit ingenij sui non pauca opuscula, quorū lectio ecclesiarū rectoribus non erit spernenda, de quibus ego tantum legi subiecta, Opus magnū & insigne
De computo ecclesiastico lib.1. Rogauit me vnus ex
De compositione quadrantis lib.1. Scire debes q̄ circulus
Calendarium quoque lib.1.

Alia quoq; multa in astronomia cōposuit, q̄ ad manus nostras non venerūt. Claruisse dicit sub Henrico rege tertio, Anno dñi 1030.

Helpericus monachus cœnobij S. Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis multum eruditus, & in secularibus literis doctissim⁹, philosophus, poeta, & astronomus insignis, ingenio subtilis & sermone compositus, scripsit tam metro q̄ oratione soluta nonnulla opuscula, de quibus ego tantum reperire potui opus præclarum,

De computo ecclesiastico lib.1. Cum fratribus nris ad
De musica quoque lib.1. De cæteris nihil vidi.
Claruit sub Henrico imperatore tertio, Anno domini 1069.

Berthorius abbas monasterij Cassinensis, ordinis S. Benedicti, vir in scripturis sanctis studiosus & doctus, & in disciplina secularium literarū nobiliter erudit⁹, philosoph⁹ & medicus insignis,



gnis, ante cōuersionem suam multa in sua facultate fertur scripsisse opuscula. Sed studium postea mutās, & animarum medicus constitutus, scripsit ad ædificationem fratrum suorum

Sermones elegantes lib. 1.

Alios insup̄ variosq; tractatus edidit, q̄ notitia ad me nō puenit.

Rogerus monachus ordinis S. Benedicti, ad quem Guimundus Auerfanus episcopus adhuc in cœnobio constitutus, libros tres contra Berengarium scripsisse dicitur, vir doctus & tam in diuinis quàm in secularibus literis eruditus, ad multoq; ædificationem satis luculento sermone descripsit

Vitam Brunonis episcopi Colonien̄ lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Henrico imperatore secundo, anno dñi 1040.

Algerus ex scholastico monachus Corbeiēsis in Saxonia, natione Teutonic⁹, ordinis sancti Benedicti, vir in sanctis scripturis iugi studio exercitatus, & veterē lectione diues, atque in secularibus literis magnifice doctus, ingenio cautus, & satis disertus eloquio, carmine valens & prosa, scripsit urbano admodū stylo insigne volumen

De sacramento altaris lib. 3.

De gratia & libero arbitrio lib. 1.

Et quasdam epistolas.

Quia sancti de corpore

Sciendum est q̄ liberū

Dicit autē & alia cōplura scripsisse, q̄ ad manus nostras nō uenerūt.

Albertus monach⁹ Metensis, ordinis S. Benedicti, natione Gallicus, vir in scripturis sanctis cōtinua exercitatiōe pitus, & artium humanitatis (quas liberales uocamus) non ignarus, ut nomen suum transmitteret ad posteros, scripsit quædam non contemnendæ lectionis opuscula, de quibus fertur opus breue, sed utile, historiā continens rerū gestarū sui temporis, quod dedicauit

Ad episcopum Metensem lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit tēporibus Cōradi imperatoris minoris, anno dñi 1030.

Eckebertus cleric⁹ Leodiēn̄ ecclesiæ, natione Teutonicus, in diuinis scripturis elegāter doctus, & in seculariū literarū disciplinis ad p̄fectū instructus, scripsit & metro & p̄sa nonnulla opuscula, quibus nomen suū ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus extat volumen metro eleganti compositum, quod prænotauit

De ænigmatibus rusticis lib. 1.

De eadem re alius maior lib. 1.

Et quædā alia.

Cl

Claruit temporibus Henrici imperatoris tertij, anno dñi 1060.

Leo Papa nonus, ex episcopo urbis Leucoræ, quæ Tullus uocatur, sub archiepiscopo Treuirensi, sedit in cathedra Petri post Damasum annis septem, Bruno ante uocat⁹, vir doctus & sanctus. Scripsit nonnulla præclara opuscula, in quibus eloquij uenustas & sententiarum sublimitas merito commēdatur, e quibus sunt ista: Ad Constantinum monachum imperatorem,

De extirpandis hæresibus lib. 1.

Ad patriarcham Constantinopolitanum lib. 1.

Contra errores Græcorum lib. 1.

Ad episcopos Aphricæ & Aegypti lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Henrico rege tertio, imperatore secundo, anno domini 1054. indictione septima, multis coruscans miraculis.

Humbertus monachus Tullensis, ordinis sancti Benedicti, uir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio & eloquio clarus, à Leone Papa nono propter scientiam literarum Romam secum ductus, & episcopus cardinalis ordinatus: missusq; post ab eodem Constantinopolim ad cōfutandas hæreses Græcorū, adeo Nicetā pectoratū monachū in p̄sentia impatoris Cōstantini & Michaelis patriarchæ cōfutauit & deuicit, ut librū suū, quem cōtra Latinorū ecclesiam cōscripserat, anathematizaret, & eum manu propria igni comburendum inijceret. Et quicquid ibidem disputando dixit aut fecit, luculenter cōscripsit, sub nomine Romani & Constantinopolitani, Dialogorū more lib. 1. Scripsit etiam quædam alia.

Claruit sub Henrico imperatore secundo, anno dñi 1050.

Anselmus monachus Remensis, ordinis sancti Benedicti, natione Gallicus, uir in scripturis diuinis exercitatum habens ingenium, scripsit quædam sui studij opuscula, quæ ad manus nostras adhuc minime uenerūt. Et inter alia congeffit in unū volumen gesta Leonis Papæ noni, per Galliam in concilijs & conuentibus facta, ut notificaret quanta authoritate Remis vel in alijs urbibus synodum celebrauerit, quanta industria & subtilitate examinarit causas ecclesiasticas, quæ uel districtione peccantes correxerit, quomodoq; ei uirt⁹ diuina cooperata sit: qd̄ satis patuit in una causa Remensis synodi, ubi dum episcopus Frisingensis contumaciter ageret contra authoritatem Apostolicam, Deo vindicante,

f ij in

in omnium oculis repete obmutuit. Hoc aut opus prenotare voluit
Itinerarium Leonis papæ, li. 1.

Claruit sub Henrico rege tertio, Anno domini 1050.

LAnfrancus archiepiscopus Cantuariensis ecclesiæ in Anglia,
ex abbate Codoniensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione
Italus, ex ciuitate Papiensi, vir in diuinis scripturis eruditissi-
mus, & in secularibus literis, maxime in dialectica, suo tempore
omnium opinione doctissimus, & non minus sanctitate quàm sci-
entia clarus, reliquit ingenij sui monumenta egregia, de quibus ego
reperi duntaxat subiecta:

Opus insigne in epistolas Pauli apostoli omnes li. 14.

In Psalterium commentariorum li. 1.

Aduersus Berengarium li. 1. Lanfrancus misericor

Gesta Guilhelmi comitis li. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit sub Henrico imperatore tertio, Anno domini 1060.

Petrus Damiani, ex monacho diui patris Benedicti, episcopus
Ostiensis, & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, vir in di-
uinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum
non ignarus, ingenio mitis & acutus, eloquio placidus & composi-
tus, & ad persuadendum satis idoneus, non minus sanctitate quàm
eruditione clarus & insignis effulsit. Qui exemplo Magni Grego-
rij antistitis, amore solitudinis & quietis episcopatum suum dese-
rens, posteaquam illum annis aliquot strenue gubernauerat, ad cœ-
nobium suum reuersus est, & vitam deinceps cum fratribus suis in
tranquillitate animi exegit. Cum autem à summo pontifice chari-
tatiua increpatione argueretur, cur episcopatum, utpote vir utilis
& idoneus, dimisisset amore salutis priuatæ, ad tres sibi inuicem suc-
cedentes, Nicolaum secundum, Alexandrum secundum, & Grego-
rium septimum, Romanos pontifices, apologeticos edidit, in qui-
bus authoritate, ratione & exemplo factum suum humiliter excu-
sans, animos eorum placauit. De cuius opusculis subiecta feruntur:
Ad Leonem eremitam, vtrum solitarius orans horas canonicas, de-
beat etiam dicere, Dominus Vobiscum, quâdo nemo sit qui respon-
deat, opusculum instructum, quod prenotatur

Dominus Vobiscum, li. 1. Domino Leoni amore

Apologeticorum li. 3. Dño suo Nicolao vni

De incontinentia sacerdotum li. 1. Nup habens cū nonnullis

De vxoribus clericorum li. 1. Vos alloquor o lepo

Re-

Regula solitariorum li. 1.

Exhortatorium ad monachos li. 1.

Miraculorum sui temporis li. 1.

De profectu monachorum li. 1.

Antilogion contra Iudæos li. 1.

De auaritia prælatorum li. 1.

Vita Odilonis abbatis li. 1.

De terrore mortis li. 1.

De meditatione mortis li. 1.

Contra episcopos Simoniacos li. 1.

Contra quendam episcopum li. 1.

De insolentia malignorum hoim li. 1.

Gratissimus seu probatissimus li. 1.

Declamationis rhetoricæ li. 1.

De naturis quorundam animalium li. 1.

De Flora & Lucilla li. 1.

De Cassiano martyre li. 1.

De sancto Bonifacio li. 1.

De sancto Anastasio li. 1.

Sermonum & homiliarum li. 1.

Claruit sub Henrico rege quarto, Anno domini 1050.

Bruno archiepiscopus Ruthenorum, ex monacho ordinis S.
Benedicti, natione Italus, vir in diuinis scripturis doctus, & de-
clamator homiliarum ad populum egregius, sanctus deniq;
& Deo dignus, quippe qui fidem catholicam in Prussia prædicans,
ab inimicis Christi martyrio legit coronatus. Scripsit ingenij sui
nonnulla præclara opuscula, de quibus extant

Commentariorum in Genesim li. 2. Et quedam alia.

Passus est à Prussia sub S. Henrico Bambergensi, qui fuit secundus hui-

us nominis rex, & imperator primus, Anno domini 1008. indicti-

one 6. Quem multis affectum supplicij, & pedibus manibusq; ab-

scissis, postremo capitis truncatione, Christi martyrem fecerunt.

ERhardus monachus ordinis S. Bndicti, vir in diuinis scriptu-

ris studiosus, & continua exercitatione doctus, ingenio subti-

lis & prompt^o eloquio, in declamadis homilijs ad populum

excellētis industriæ fuit, qui diuinas scripturas exponēdo, nomen

suum notificauit, & crebra earundē plustratione doctor egregi^o fact^o

est. Scripsit aut non cōtemnēde lectionis opuscula, de quibus feruntur

f ij Com

Dū feruorē sanctæ con-
Fratribus in Gangensi
Dilectissimo Gerardo

Hugo Clunia. abbas
Blancæ olim comitiſſæ
Pensandum quippe est

Dño H. Rauennaticæ

Adhuc dilectissimi vir
Admirabilis & gloriosa
B. Bonifacij gloriosa
Ad pulchrū fratres cha
Et alia multa q̄ nō vidi.

Commentarioꝝ in Gene.	li.1.	In Exodum	li.1.
In Leuiticum	li.1.	In Numeros	li.1.
In Deuteronomium	li.1.	Homiliarum quoque	li.1.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
Bernoldus presbyter ecclesiæ Constantiensis in Sueuia, natione Teutonicus, vir deuotus, & in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atq; in disciplina secularium literarum sufficienter instructus, ingenio clarus, & comptus eloquio, reliquit studij sui nonnulla opuscula, quæ tamen ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt. Hic ad vtilitatem ecclesiasticæ reipublicæ composuisse dicitur volumen, quod prænotauit

Ordinem Romanum li.1.

Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1060.

Marbodus episcopus Redenensis, in diuinis scripturis multum studiosus, & veterum lectione doctus, atq; in disciplinis secularium literarum nobiliter eruditus, metro excellens & prosa, scripsit utroq; stylo non pauca volumina, quæ legentibus non minus placere possunt quam prodesse. Inter quæ præcellit opus insigne, quod triplici sensu eleganti metro composuit.

In Cantica Canticorum li.1.

Passionem Thebeorum metricè li.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Henrici tertij, Anno domini 1050.

Marianus monachus Fuldensis, ordinis S. Benedicti, natione Scotus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, historiographus & cõputista insignis, patriam suam relinquens, venit in Germaniam pro Christi amore peregrinus, & primum Colonix ad S. Martinum monachus factus, & solitudinis desiderio inclusus, duobus annis ibidem mansit. Postea vero ad Fuldam translatus, 12. annis ibidem inclusus mansit, donec tandem propter eruditionem & sanctitatẽ iussu episcopi Moguntini & abbatis Fuldensis, ad Moguntiam transmigrans, annis 17. apud sanctum Martinum denuo stans inclusus, in magno ab omnibus honore habebatur. Scripsit ab initio mundi vsque ad sua tempora

Chronicam insignem	li.3.	Diuino informamur
De concordantia Euãgelistarum	li.1.	Fuit in diebus Herodis
De computo quoque	li.1.	
Et quædam alia.		

Mo

Moritur sub Henrico quarto, Anno 1086. indiçtione 9. ætatis suæ anno 58. & Moguntix apud S. Martinũ in maiori ecclesia non sine sanctitatis opinione sepelitur.

Wenericus episcopus Vercellensis, ex clerico ecclesiæ Treuirensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in disciplina secularium literarum sufficienter instructus, nomen suum scribendo notificauit posteris, quanuis ad nostræ lectionis notitiam eius opuscula non peruenerint. In ea discordia quæ fuit inter Hildebrandum Gregorium papam septimum, & Henricum imperatorem tertium siue regem quartum, scripsit ex persona Theoderici Viridunensis episcopi, cum adhuc Treuiris esset clericus, ad eundem papam Gregorium, diuinis scripturis instructum volumen, non eum increpans, sed senio rem obsecrans vt patrem, & amabili affectu quasi dolentis, suggerens ei omnia quæ contra ius legum & fas æquitatis eum fecisse vel dixisse loquax fama diuulgauerat, quod prænotauit

De discordia regni & sacerdotij li.1. De cæteris nihil reperi.
 Claruit sub Henrico rege quarto, Anno domini 1080.

Theodericus monachus ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloqui fertur non spernendæ lectionis quædam opuscula scripsisse, de quibus ad meam notitiã pauca puenerunt. Legi tamen ad Richardum abbatem Fuldensem, De vita sancti Benedicti li.1. Cum cœlestium sacramentorum translatione corporis eiusdem li.1. Cum diu gens Longobardorum Epistolarum ad diuersos li.1.

Alia quæ tam metro quàm prosa plura composuit, quæ ad nos non venerunt.
 Claruit sub Henrico rege tertio, Anno domini 1040.

Adam abbas de Persema, ordinis diuini patris Benedicti, in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, atq; in secularium literarum scientia sufficienter eruditus, in declamandis homilijs celeberrimæ opinionis, nomen suum, varios componendo tractatus, cum laude transmisit ad posterum. Extant eius deuoti & vtilis

Sermones ad fratres	li.1.
De sanctis & diuersis materijs	li.1.

Fertur etiã quædam sacræ scripturæ explicuisse tractatus, quibus abundante ingenij sui venã ostenderit, sed ad notitiã meã non venerunt.

An=

Anselmus episcopus Lucensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis non infime doctus, Gregorij Papæ septimi cooperatore indefessus, & contra Guibertum ei subordinatū ab Henrico, defensor egregius, adeo vt omnia eius facta, dicta vel scripta, contra Henricum imperatorem auctoritate iuris & scripturarum defenderet, reliquit ingenij magni monumenta clarissima, quib⁹ nomē suum ad posteritatis notitiam cum gloria transmisit quibus extant

In Hieremiam prophetam lib. 1. In psalterium quoq; lib. 1.

Contra Guibertum Antipapam lib. 1.

Et plures epistolæ ad diuersos lib. 1.

Claruit sub Henrico quarto, anno domini 1080.

Willeramus abbas Mersburgensis, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarū non ignarus, carmine exercitatus & prosa, cum in vniuersitate Parisiensi aliquādiu literis impendisset studium, ad patriam reuersus, Bambergensis ecclesiæ scholasticus factus est. Tandem considerans mundi gloriam transire cum tempore, contempto seculo, in Fuldensi cœnobio pro Christi amore monachū induit, & postremo crescentibus meritis, in monasterio sancti Petri prope Mersburg abbas cōsecratus, nomen suum scribendo posteris notificauit. De cuius opusculis ego tantum legi volumē metro & carmine mixta prosa, pulchra varietate compositū, de nuptijs Christi & Ecclesiæ,

In Cantica canticorū lib. 3. Cum maiorum studia int
De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Henrico III. anno domini 1070.

Franco, scholasticus Leodiensis ecclesiæ, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice doctus, & in secularium literarum disciplina eruditissimus, philosophus, astronomus, & computista insignis, & non minus religione quàm scientia venerabilis, fertur in sacris scripturis nonnullos composuisse tractatus, q̄ ad notitiam meam adhuc non venerunt. Scripsit ad archiepiscopum Colonensem Hermannum II. subtile opus & egregium

De quadratura circuli lib. 1. De cōputo ecclesiastico lib. 1.

Et alia plura. Claruit sub Henrico impatore III. anno dñi 1060.

Bernardus monachus Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, vir in scripturis sanctis iugi meditatione exercitat⁹, & secularis literarū

raturæ non ignarus, religione quoq; & morē honestate cōspicuis, iubente venerabili abbate Hugone, omnes consuetudines Cluniacensis monasterij, in vnum volumen luculento sermone congeffit, titulum preponens operi,

Consuetudines Cluniacens. lib. 1.

Scripsit & alia. Claruit sub Henrico imperatore tertio, Anno 1050.

Bernardus monach⁹ Corbeiensis in Saxonia, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus, & in secularibus literis peritissimus, carmine excellens & prosa, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit ad Hartwinum Magburgen archiepiscopum, luculento quidem sermone, sed amaro, volumen

Contra Henricum quartum, lib. 1.

Et alia quæ non vidi.

Claruit eiusdem Henrici imperatoris temporibus, Anno dñi 1070.

Ivo episcopus Carnotensis, ex præposito sancti Quintini Beluacensis, ordinis canonicorū regulariū diui patris Augustini, vir in diuinis scripturis exercitatus, & canonū sanctorū patrum ac generalium conciliorū cautissimus interpres, nec minus sanctitate q̄ scientia reuerendus, ordinē suum diu collapsum magnifice reformauit. Scripsit post Burckardum Vormatiensem episcopū, ex canonibus sanctorū compendiosum decretū, quo ante Gratiani tempora vtebantur iuristæ, quod prænotauit

Panormiam, lib. 10.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia.

Excerptiones Ecclesiæ Carnotens. Iuo ecclesiæ Carnotens.

Claruit sub Henrico quarto, Anno domini 1090.

Hildeberty episcopus Cenomannensis, & Thuronensis postmodū archiepiscopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus doctrinis nulli suo tempore secundus, ingenio acutus & multū disertus eloquio, Berengarij Thuronens quondam discipulus, sed persecutor erroris, qui multas pro ecclesiastica libertate p̄secutiones & tribulationes vsq; ad carceres sustinuit, scripsit vtroque stylo, metrico videlicet & prosaico, quædam præclara opuscula, de quibus ad lectionis nostræ notitiā adhuc pauca peruenērūt. Scripsit eleganti metro valde pulchrā & vtilē expositionē

Super toto Missæ officio lib. 1.

De suo exilio lib. 1.

Scribere proposui quæ Nuper erā locuples in

t

De

De miseria huius vitæ	lib.1.	Tollimur e medio fa
De sacramento altaris	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Hymnorum & orationum diuerso metro	lib.1.	
Epitaphium Berengarij, sui quondam præceptoris, in versibus quagintaduobus compræhendit.		
Scripsit & alia plura, nobis adhuc incognita.		
Claruit sub Henrico quarto, anno domini 1090.		
A nselmus archiepiscopus Cantuariensis in Anglia, ex abbate monasterij Beccensis in Normannia, ordinis sancti Benedicti, Lanfranci quondam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum peritia nulli suo tempore secundus, vita & conuersatione integer atq; sanctissimus, mente deuotus, ore facundus, operatione strenuus, vultu angelicus, incessu maturus, progressu exemplaris, studio scripturarum continuus, & omni virtute ornatus & insignis fuit. Scripsit pene infinita opuscula, de quorum numero feruntur subiecta:		
Contra gentes, cur Deus homo,	lib.2.	Sæpe & studiose à mul
De incarnatione verbi cõtra Iudeos	lib.1.	Dño & patri vniuersæ
De conceptu virginali	lib.1.	Cũ in om̃ibus religiof
Profologion	lib.1.	Eia nunc homuncio su
Monologion	lib.1.	Si quis vnam naturam
De spiritu sancto contra Græcos	lib.1.	Negatur à Græcis, q̃ sp
De casu diaboli	lib.1.	Illud Ap̃li, Quid habes
De diuersitate sacramentorum	lib.1.	Dño & amico Valram
De fermento & azymo	lib.1.	Anselmus seruus ecc
De voluntate Dei	lib.1.	Humana ratio cum de
De sancta Trinitate	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	
De pace & concordia	lib.1.	
De libero arbitrio	lib.1.	Cum libere arbitriũ vi
De gratia & libero arbitrio	lib.1.	De tribus illis quæstio
Dialogus de veritate	lib.1.	Qm̃ Deum veritatẽ eff
De similitudinibus	lib.1.	Voluntas tripliciter in
De mensuratione crucis	lib.1.	Qm̃ iubente filio tuo
Meditationes	lib.1.	Dñe Deus me⁹, da cor
Meditationes de passione domini	lib.1.	Aia Ch̃iana, anima d
De beata vita	lib.1.	

De be-

De beata sufficientia	lib.1.	
De bona occupatione	lib.1.	
De laudibus sanctæ Mariæ	lib.1.	Iesum Nazarenũ à Iud
Stimulus amoris	lib.1.	Dubitanti vtrum sit
Pro insipiente	lib.1.	Qm̃ non me repræhen
Contra insipientem	lib.1.	Terret me vita mea
De miseria hominis	lib.1.	
De antichristo	lib.1.	
Dialogus Christiani & Gentilis	lib.1.	
De octo beatitudinibus	lib.1.	Vbicunq; sacra scriptu
De membris Deo attributis	lib.1.	Celebratio Missæ in c
De sacramentis & officijs diuinis	lib.2.	Domus hæc in qua hab
Prouerbia, id est, de domo cõsciẽtiæ,	lib.1.	
In Hexameron	lib.1.	
Ad Lanfrancum archiepiscopum	lib.1.	
De Grammatico	lib.1.	
De sancto Iohanne Baptista	lib.1.	
In assumptione sanctæ Mariæ	hõil.1.	Intrauit Iesus &c. quid
Ad Guilhelmum Hirsaugiensem	ep̃la.1.	Ex q̃ vestra p̃bitas mi
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	Seru⁹ seruorum Dei in
De peccato originali	lib.1.	
Sermones etiam nonnullos.		
Sed & alia cõplura scripsisse dicit, q̃ ad notitiã meã non venerunt.		
† Homilia 1. extat, quæ habet cũ hom̃iljs ab Alcuino collectis.		
Enarrationes item luculentæ in omnes D. Pauli epistolas, q̃ la-		
tuerunt annos prope 450. iam nostro seculo industria ac labo-		
re D. Renati Castanei à situ & squalore vindicata.		
De imagine mundi	libri 2.	Dialogus de passione dñi.
Claruit sub Henrico imperatore tertio, anno domini 1080.		
G uillhelmus abbas Hirsaugiensis cõenobij in dicecesi Spirensi, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, ad quem beat⁹ Anselmus Cantuariensis archiepiscopus nonnullas conscripsit epistolas, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore apud Germanos inferior, philosoph⁹, astronomus & musicus insignis, vita & cõuersatione sanctissimus, q̃ppe q̃ multis legit̃ coruscasse miraculis, regularẽ disciplinã iam dudũ collapsam, in multis Germaniæ cõenobijs reformauit. Scripsit ergo pro cõseruatione monasticæ obseruatiæ, ex veterum statutis		

t ij Con-

Constitutiones monachorum li. 2. Cū ego frater Guilhel
De musica & tonis li. 1. Postq̄ donante Deo pe
De horologio li. 1. Quisquis veracissimum
De correctione Psalterij li. 1. Si quis in hac necessaria
Ad sanctum Anselmum Cant. epi. 5.
Epistolarum ad diuersos li. 1.
Alia quoq; nonnulla edidit, quæ negligentia veterum in obliuio-
nem venerunt.

Moritur sub Hērico imperatore tertio, rege autem Romanorum
quarto, Anno domini 1091. indictione 14. quarto Nonas Iulij, se-
pultus in medio ecclesie apostolorū, magna opinione sanctitatis.

Giselbertus præpositus monasterij West in Anglia, ordinis san-
cti Benedicti, Anselmi Cātuariensis auditor atq; discipulus,
vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non
ignarus, ingenio promptus & cautus eloquio, nomen suum scri-
bēdo posteris notificauit, dum quædam necessaria opuscula com-
posuit. De quibus ista feruntur, disputatio contra Iudæos

Ad B. Anselmum episcopum li. 1.
In Esaiam prophetam li. 1. Et quædam alia.

† Circunferuntur & eius nomine homiliæ quædam in Cantica
Salomonis, quas apud Ebirbacenses inuenies.

Claruit sub Henrico quarto cum Anselmo, Anno domini 1090.

Vntherus monachus Eluonensis, ordinis S. Benedicti, in diui-
nis scripturis iugi exercitatione peritus, & in disciplinis se-
cularium literarum nobiliter doctus, theologus & poeta cla-
rus, ingenio subtilis & comptus eloquio, scripsit & metro & prosa
quædam præclara volumina, de quibus ad notitiam meam pauca
peruenerunt. Extat eius volumen eleganti metro

De passione S. Cyriaci li. 1. Et quædam epistolæ.

Claruit temporibus Henrici regis quarti, Anno domini 1100.

Theodericus, abbas monasterij S. Trudonis Leodiensis dicece-
sis, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in
scripturis sanctis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lite-
ris sufficiēter instructus, carmine excellens & prosa, scripsit utroq;
stylo q̄dam præclara opuscula, in quibus suū magnifice exercitauit
ingenium. E quibus feruntur subiecta, eleganti metro conscripta

Vita S. Trudonis li. 1. Vita S. Bauonis li. 1.
Vita S. Remoldi li. 1. Et alia plura.

Cl

Claruit temporibus Henrici quarti, anno domini 1100.

Petrus Alphonfus, ex Iudæo conuersus ad fidem, Moyles antea
vocatus, quem rex Alphonfus de sacro fonte leuans, suo agno-
mine insigniuit, vir in scripturis sanctis eruditus, & in secula-
ri philosophia nobiliter doctus, in argumētum suæ synceræ fidei,
scripsit sub nomine Moyfis Iudæi quod fuerat, & Petri Christiani
quod esse cœpit, insignem dialogum

Contra Iudæos li. 1. Vni & æterno primo
De scientia & philosophia li. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1100.

Honorius, Augustodunēsis ecclesie presbyter & scholasticus,
vir in scripturis sanctis studiosissimus & valde eruditus, atq;
in secularib; sciētij nobiliter doctus, ingenio subtilis & cla-
rus eloquio, scripsit multa p̄clara opuscula. De quib; ipse per se in
libro illustrium virorum, quem prænotauit, de luminaribus eccle-
siae, recensuit subiecta: Opus valde necessarium de Christo, de eccle-
sia & de futura vita, quod prænotauit

Elucidarium li. 5.

De libero arbitrio li. 1.

Sigillum S. Mariæ li. 1.

Speculum ecclesie siue sermonum li. 1.

Offendiculum de sacerdotibus li. 1.

Summam historiarum li. 1.

Gemmam aīæ de officijs diuinis li. 6.

De imagine mundi li. 2.

In Cantica Canticorum li. 1.

De luminaribus ecclesie li. 1.

De corpore domini li. 1.

De Deo & vita æterna li. 1.

Scalam cœli de gradibus visionū li. 1.

Clauem physicæ de naturis rerum, li. 1.

In totum Psalterium li. 1.

De Papa & imperatore li. 1.

Dialogum ex opusculis Augustini, li. 1.

Refectionem mensium de festis li. 1.

Pabulum vitæ de sanctis li. 1.

Alia insup multa edidit, quorum titulos inuenire necdum potui.

Claruit sub Henrico quinto, Anno domini 1120.

Dicitis vos mirari cur

Agmen in castris æterni

Mundus itaq; dicitur

In principijs librorum

Gelasius vrbis Romæ

In hexameron li. 1.

De anima li. 1.

In euangelia homiliarum li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1.

t iij Si=

Sigebertus monachus Gemblacensis, ordinis S. Bñd. natiōe Gallicus, vir in diuinis scripturis à iuuetute sua studiosissimus & multum eruditus, atq; in secularibus literis nulli suo tempore in Leodiensium territorio secundus, carmine exercitatus & prosa, scripsit utroq; stylo multa volumina, quibus nomen suum trasmisit ad posteros. Repræhenditur autem in eo, q̃ Henrico imperatori Romanæ ecclesiæ persecutori & rebeli adhærens, contra Hildebrandum Gregorium septimum Papam literas & opuscula scripsit, quæ suum præpositum non decebant. Quid vero scripserit, in fine illustrium virorum aperte declarauit. Cum in cœnobio sancti Vincentij Metensis ad instruendos pueros esset positus, scripsit heroico metro

Vitam sancti Theoderici episcopi	li. i.		
Passionem sanctæ Lucie, metrice	li. i.		
De translatione eiusdem	li. i.	Vitam Sigeberti regis	li. i.
Passionem Thebeorum	li. i.	Vitam sancti Guiberti	li. i.
Gesta abbatū Gemblacensium	li. i.	Vitam sancti Macloij	li. i.
Vitam sancti Theobardi	li. i.	Cōtra papam Gregorium	li. i.
Apologiam ad imperatorem	li. i.		
Contra epistolam Paschalis Papæ	li. i.		
In Ecclesiasten heroico metro	li. i.		
Historiarum post Eusebium	li. i.		
De illustribus viris	li. i.	Marcellus Marci vr	
De computo ecclesiastico	li. i.	Sermonum quoque	li. i.
Epistolarum ad diuersos	li. i.		

Alia etiã post hæc edidit, q̃ cū supra scriptis opusculis nõ signauit. Claruit temporibus Henrici imperatoris tertij, regis quarti, Anno domini m. Chronicam suam perduxit vsq; ad annum m. iiii.

Calixtus papa secundus, natione Burgundus, frater ducis Burgundie, prius archiepiscopus Viennensis, sedit in pontificatu post Gelasium annis sex, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, amator sancti Iacobi apostoli præcipuus, ob cuius honorem, ecclesiam Compostellanam in archiepiscopatum sublimauit. Scripsit composito sermone & maxima diligentia

De miraculis sancti Iacobi	li. i.	Calixtus ep̃s seruus	
Epistolarum ad diuersos	li. i.	Et quædam alia.	
Claruit sub Henrico quinto, Anno domini 1120.			

Ste

Stephanus, qui & Herrandus, Halberstatensis ecclesiæ quartusdecimus episcopus, ex abbate Ilfenburgensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, scripsit non contemnendæ lectiōis opuscula, sed in manus nostras pauca venerant. Scripsit in persona Ludouici comitis, elegantissimam & vtilem epistolam ad Waltramum episcopum Nienburgensis ecclesiæ, defendentem Henricum rebellem ecclesiæ Romanæ,

Defensorium Papæ li. i. Sicut bon⁹ homo de bo
Et plures epistolas ad diuersos li. i. Et quædam alia.
Moritur sub Henrico quinto, Anno domini 1107. indictione quintadecima, & honorifice sepultus est in Reinsburch.

Bernardus, abbas Clarauallensis primus, ordinis Cisterciensis, natione Burgundus, vir nobilis & sanctus, qui multis & in vita & post obitum miraculis claruit, in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, & ornatus eloquio, quippe qui nihil in suis neglexit scriptis, quod ad ornandam orationem posset conducere, edidit multa p̃clara opuscula, de quibus feruntur subiecta:

De consideratione ad Eugenium	li. 5.	Subit animū dictare ali	
Meditationum suarum	li. i.	Multi multa sciunt, &	
De contemptu mundi ad clericos	li. i.	Ad audiendum vt credi	
De gradibus humilitatis	li. i.	Rogasti me frater Gotf	
De gratia & libero arbitrio	li. i.	Loquente me nuper co	
Ad milites templi	li. i.	Hugoni militi Chri &	
Speculum vitæ religiosæ	li. i.	Si quis inter vos emen	
De scala claustrali	li. i.	Cum die q̃dam corpora	
Ad Carthusienses	li. i.	Fratribus de mōte Dei	
De conscientia	li. i.	Conscientia in qua per	
De ordine vitæ	li. i.	Hortatur q̃dem timidā	
De duobus oculis animæ	li. i.		
De confessione peccatorum	li. i.		
De præcepto & dispensatione	li. i.	Dño abbati Columben	
Ad Henricum Senonensem	li. i.	Placuit præstantiæ ve	
Ad Hugonem sancti Victoris	li. i.	Si tibi videor tardius	
Contra Gerardum	li. i.	Virtus in pace acqui	
Contra hæreticum ad Papam	li. i.	Periculosa quæque &	

De mi-

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Sermones etiã cõposuit plures, & alios diuersos variosq; tractatus, Claruit sub Henrico imperatore quinto, anno domini 1130.

Rupertus abbas Tuitiensis cœnobij iuxta Coloniam Agrippinam, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis spiritu sancto per visionem illustrante doctissimus, & secularium literarum non ignarus, monachus S. Laurentij Traiectensis, propter incredibilem eruditionem suam à Friderico Colonien archiepiscopo inde assumptus, & in abbatem Tuitiensis monasterij sublimatus, multa præclara opuscula composuit. Ex eo siquidem tẽpore, quo cœnobiũ in iuuentute sua ingressus est, tantũ se in scripturis sanctis exercitauerat, vt nec dormiẽs qdem à meditãdis illis videret posse qescere, qn lingua & labia eius quasi legẽdo mouerent. De cuius opusculis ego tantũ ad p̃sens repi subiecta: Ad

- De victoria verbi Dei lib. 13. Nuper cũ tu hospes opt
- In Genesim lib. 9. Quicunq; fideli aĩe dũ
- In Cantica canticorum lib. 7. Qui cõtra hominẽ simi
- In librum sancti Iob lib. 10.
- In libros Regum de Dauid lib. 15.
- De S. trinitate in vet^o testamentũ lib. 42.
- In Apocalypsin Iohannis lib. 12. Vt tu quoq; venerabil
- De officijs diuinis lib. 12. Ea quæ per circulũ an
- Meditatiões de incẽdio Tuitien lib. 3. Ecce quõ criminatõr
- In XII. prophetas minores lib. 30.
- In euangelium Matthæi lib. 8.
- In euangelium Iohannis lib. 14.
- Super regulam S. Benedicti lib. 1.
- Apologeticum eiusdem opis lib. 1.
- Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Deniq; fertur & alia plura scripsisse, & nouum ac vetus testamentũ pro maiori parte in multis libris explanasse, de quibus vsq; in p̃sens nihil vidimus præter ea quæ signauimus.

Claruit multa sanctitate, doctrina & miraculis coruscans, sub Henrico quinto, anno domini 1124. & sub Lothario tertio moritur.

Rupertus abbas cœnobij Limpurgẽsis in diocesi Spirensi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonic^o, vir tam in diuinis scripturis q̃ in secularib^o literis magnifice doctus, vita & conuer

sa

satione insignis, adeo vt reuelatiõibus crebris meruerit visitari diuinis: Hic multis annis in gymnasio Parisiensi philosophiæ seculari operam dedit, & philosophus nobilis euasit. Sed considerans præsentis vitæ inanem esse philosophiam, studium vanitatis deseruit: & ad patriam reuertens, in dicto cœnobia monachus, & demum abbas factus est. Scripsit autem non contemnendæ lectionis opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta:

- In Cantica canticorũ lib. 4. Quicunq; suipsius rege
- De contemptu mundi lib. 2. Mundus indebito noie
- De S. Iohanne Baptista lib. 1. Refert historicus euari
- Reuelationum suarum lib. 1. Anno dominicæ incar

Scripsit quosdam sermones de sanctis, quorũ corpora vel patrocina in eodẽ Limpurgensi monasterio habebant. Claruit sub Henrico impatore 5. non sine opinione sanctitatis, anno domini 1124.

Rudolphus abbas sancti Trudonis in diocesi Leodiensi, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis iugi exercitatione peritus, & in secularibus literis non infime doctus, carmine valens & prosa, & musicus excellẽs, nec minus opere quàm sciẽtia clarus, scripsit vtroq; stylo non spernenda opuscula, de quibus feruntur

- Contra Simoniacos lib. 7. Chronica quoq; lib. 1.
- Carmina multa.
- Cantus etiam in laude sanctõrum plures dulci & regulari melodia composuit.

Claruit sub Henrico quinto, anno domini 1125.

Francus, secundus abbas cœnobij Hassligemensis, ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculari doctrina sufficienter instructus, ingenio valens & clarus eloquio, scripsit tam metro quàm prosa quædam commẽdanda opuscula: quibus nomen suum cum gloria trãsmisit ad posteros. Cum adhuc in cœnobia prædicto simplex esset monachus, iubente Fulgentio abbate suo, incepit opus insigne, quod postmodum abbas factus perfecit, scientia & eloquentia ornatum,

- De gratia Dei lib. 1.
- De statu futuræ gloriæ, metricè lib. 1.
- Epistolarum ad diuersos lib. 1.
- Sermones de beata virgine lib. 1.
- Et quædam alia.

v n Ele

Electus est in abbatem præfati Haffligemeñ coenobij, sub Hærico imperatore quinto, Anno domini 1109, indictione 15.

Gilbertus episcopus Pictaviensis ex scholastico Parisiensi, cognomento Porreta, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis multum exercitatus, & in secularibus literis magnifice doctus, ingenio subtilis & nouitate terminorum confusus eloquio, à B. Bernardo in quibusdam arguitur hærefios, & in concilio Remensi ab Eugenio celebrato conuictus, renunciaſe fertur errori. Sunt qui eum excusent, authoritates in expositionibus suis inductas, dicentes ab aliquibus minus sane intellectas. Nos autem cum Romana ecclesia sentientes, semel per eam conclusa, nulli infringere licere confitemur. Scripsit autem Gilbertus multa opuscula, de quibus feruntur subiecta:

In totum Psalterium	li. i.	
In omnes epistolas Pauli	li. 14.	
In euangelium Iohannis	li. i.	
In Boethium de trinitate	li. i.	Libros quæſtionum &c.
Sermones plures	li. i.	Et quædam alia.

Claruit sub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

Lucas abbas montis S. Cornelij, ordinis diui patris Benedicti, in scripturis sanctis continua exercitatione doctus, & in secularibus literis pro suo statu sufficiëter instructus, in exponendis diuinis voluminibus nobile sortitus ingenium, nomẽ suum varia scribendo syntagmata, ad posteritatis notitiam transmisit. Sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Fertur eius insignis opus ad Milonem Taruanensis ecclesiæ episcopũ, virum æque doctissimum, quod necdum vidi,

In Cantica Canticorum	li. i.	
Sermones & epistolæ plures.		Et quædam alia.

Claruit temporibus Lotharij vltimi imperatoris, Anno dñi 1130.

Wilbertus episcopus Carnotensis, in diuinis scripturis studiosus & valde peritus, atq; in disciplinis secularium literarum nulli suo tempore doctorum inferior, ingenio acutus, & satis ornatus eloquio, moribus & vita insignis, & beatissimæ Dei genitricis Mariæ amator & cultor præcipuus, scripsit insignis opusculum de hac prophetia: Non auferetur sceptrum de Iuda:

Contra Iudæos	li. i.	
De natiuitate S. Mariæ	ser. i.	Approbatæ consuetud

Ser

Sermones varios li. i.
Alia quæ nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad notitiã meã non venerunt.
Credo eum floruisse sub Henrico quarto, Anno domini 1100.

Odo episcopus Cameracensis, vir in scripturis sanctis eruditus, & in literis humanitatis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, in componendis & declamandis homilijs ad populum veterum more non mediocriter insignis, scripsit dissertationem, quam habuerat cum quodam Iudæo de mysterio dominicæ incarnationis sub dialogo, annotata prima sui nominis litera, & Iudæi secum disputantis,

Ad Wilbodonem monachum	li. i.	
In Canonem Missæ	li. i.	
De villico iniquitatis	li. i.	Homo quidam erat diues
Homilias & epistolas plures.		

Et quædam alia non pauca composuit, quæ ad notitiã meam non venerunt.
EMundus monachus Cantuariensis in Anglia, ordinis S. Benedicti, Anselmi archiepiscopi quondam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis diuturna exercitatione doctus, & secularium literarum non ignarus, scripsit non spernendæ lectio- nis opuscula, quibus & fidelium ædificationi profuit, & nomen suum posteris notificauit. E quibus extat volumen vnum de discordia, quæ fuit inter Guillelmum Anglorum regem, & S. Anselmum præfatum Cantuariensem archiepiscopum,

De libertate ecclesiastica	li. i.	
Vita eiusdem Anselmi	li. i.	
Et quædam alia.		

Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1120.

Gratianus monachus Bononiensis siue Classensis, ordinis S. Benedicti, patria (vt quidam volunt) Hetruscus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & mirabili studio flagrans, ingenio promptus & clarus eloquio, vita quoq; & cõuersatione insignis, scripsit post Iuonem Carnotensem episcopum volumen decretorum insignis, ex veterum statutis, sanctionibus & scriptis, quo iuris canonici professores vsq; in præsens vtuntur in scholis, ab Eugenio papa tertio approbatum. Cuius titulus est, Cõcordia discordantiũ canonũ li. 4. Humanum genus duobus

Composuit & alia quædam.
Claruit sub Henrico quarto, Anno domini 1120.

v

ij

Hu

Hugo monachus Corbeiēsis, ordinis S. Benedicti, dict^r de Fo-
lieto, vir in scripturis sanctis veterum lectione diues & erudi-
tus, ingenio clarus & dulcis eloquio, nec minus conuersatione quā
scientia venerabilis, nomen suum scriptis notificauit posteritati.
Scripsit enim insigne volumē, omnibus religiosis & Deum timen-
tibus non tam vtile quā iocundum, in quatuor distinctum libel-
lis, vt sequitur, prænотatis:

De clauſtro materiali	li. 1.	De ordinatione clauſtri
De clauſtro ſpiritali	li. 1.	
De clauſtro anime	li. 1.	Animæ clauſtrū contē
De clauſtro paradisi	li. 1.	In cœleſti Hieruſalē cla
Et quædam alia.		

Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1120.

Richardus monachus S. Victoris Pariſienſis, ordinis canonico-
rum regularium S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis erudi-
tiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio
præſtans, eloquio ſcholasticus, moribus & conuersatione præcipu-
us, ſcripsit multa & pene infinita opuscula, quibus vtilitati creden-
tium multum profuit, & nomen ſuum immortalitati conſecrauit.
E quibus iſta feruntur:

De ſancta Trinitate	li. 6.	Iuſtus meus ex fide vi
De contemplatione	li. 5.	Surge dñe in requiem
De duodecim patriarchis	li. 1.	Beniamin adoleſcenti
De arca myſtica	li. 5.	Myſticam illam Moyſi
In Cantica Canticorum	li. 1.	In lectulo, &c. anima q̄
De exterminatione mali	li. 1.	Quid eſt tibi mare q̄
De promotione boni	li. 1.	Omne caput languidū
Contra Iudaizantes	li. 1.	Ecce virgo concipiet &
De tabernaculo fœderis	li. 1.	
De 42. manſionibus	li. 1.	
De quatuor gradibus charitatis	li. 1.	
De ſacerdotio Melchisedech	li. 1.	
De duodecim apparitoribus	li. 1.	
De ſtudio ſapientiæ	li. 1.	
De profecta monachorum	li. 1.	
De oratione mentali	li. 1.	
De triplici holocauſto	li. 1.	
De authoritate Petri	li. 1.	Quodcunq; ligaueris

De po=

De poteſtate iudiciaria	li. 1.	In regeneratione
De differentia peccatorum	li. 1.	Qm̄ quæſtioni tuæ &c.
De inſtructione nouitiorum	li. 1.	Afferre dño filios Dei
De ſpiritu blaſphemiæ	li. 1.	Quæ in euangelio
De officijs eccleſiæ	li. 1.	
De diuerſis affectibus	li. 1.	
Epitoma totius Bibliæ	li. 1.	
In Apocalypſin Iohannis	li. 1.	
In Daniele prophetam	li. 1.	
Chronica ab initio mundi	li. 1.	
De gemino paſcha	li. 1.	
Diuiſionum vel exceptionum	li. 2. 4.	Deus ſumme bonus &c.
De viſione Nabuchodonofor	li. 1.	
De ſacrificio Abrahæ	li. 1.	
De quatuor ventis	li. 1.	
De verbis Eſaiæ	li. 1.	In illa die nutriet homo
De verbis Apoſtoli	li. 1.	Quæris quomodo, &c.
De actibus Apoſtolorum	li. 1.	Miſit Herodes rex ma
De charitate violenta	li. 1.	
De nouitate vitæ	li. 1.	Expurgate vet ^o ferment
Alia inſup multa cōpoſuit, epistolae, ſermones & varios tractatus.		
Claruit ſub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.		
G uido, quintus Prior Carthuſiæ, vir in diuinis ſcripturis lōgo ſtudio peritus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio placidus, & eloquio clarus, nec minus cōuerſatione quā do- ctrina venerabilis, fertur nonnulla composuiſſe opuscula, quibus nomen ſuum immortalitate donatum eſt. E quibus extat inſigne opus, luculento ſermone conſcriptum:		
De vita Hugonis Gratianopolitani epi	li. 1.	
De inſtitutionibus Carthu.	li. 1.	
Et quædam alia.		
Epistolae beatiffimi patris Hieronymi, nimio ſcriptorū vitio de- prauatas, diligenti ſtudio ad veritatis limam emēdauit, & in vnum comportauit. Moritur ſub Lothario imperatore iuniore, Anno domini 1137. indiſtione 15. ſexto Calēdas Auguſti.		
P etrus Lombardus, epiſcopus Pariſienſis ex ſcholastico, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, nomen ſuum ſcribendo cum tanta glo-		

gloria transmisit ad posteror, vt vsq; in hodiernum diem eius opusculis theologorum schola vbiq; exercitata, singulari veneratione Magistrum eum nominet & habeat. Scripsit enim sagaci studio ex dictis sanctorum patrum commendabile opus,

Sententiarum	libros 4.	Cupientes aliquid de
In totum psalterium	lib.1.	Cū omnes pphetias spir
In omnes epistolas Pauli	lib.14.	Principia rerum requir
Sermones varios	lib.1.	

Alia quoq; non pauca cōposuit, quæ ad notitiã meã non venerūt.

Claruit sub Conrado imperatore tertio, anno domini 1140.

Eckardus, primus abbas monasterij S. Laurentij, quod Vraugia dicitur, in diocesi Herbipolensi in Hercinia sylua, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib⁹ literis nullo inter Germanos suo tempore doctorum inferior, metro excellens & prosa, scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus ingenij sui viuacitatem declarauit. De quibus ego tantum vidi opus insigne, ad imitationem Boethij gemino stylo compactum, ad instructionem & consolationem monachorum, & omnium fidelium Deum timentium, valde utile & necessarium, quod prænotauit

Laternam monachorum, lib.5.

Sermones quosdam elegantes, variasq; epistolas ad diuersos cōposuit. Claruit sub Conrado tertio imperatore, anno dñi 1130. in medio ecclesiæ præfati monasterij sepultus.

Engelbertus abbas cœnobij⁹ Admontensis, ordinis S. Benedicti, natione Teutonic⁹, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in secularium literarum disciplinis sufficienter instructus, ingenio & eloquio clarus, nec minus cōuersatione q̄ scientia reuerendus, nomen suum varia scribendo & exponendo notificauit, & tam verbo quàm exemplo ad ædificationem fratrum suorum non infima fecit. Scripsit enim

Sermones elegantes lib.1. De vitijs & virtutib⁹ lib.1.

Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiã meã minime venerunt.

Petrus presbyter ecclesiæ Trecensis, cognomento Comestor siue Manducator, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis egregie doctus, carmine exercitatus & prosa, scripsit vtroq; stylo quædam præclara opuscula, quorum authoritas ab ecclesia longo iam vsu comprobatur. Comestor aut siue Māducator idcirco dictus est, q̄ scripturarum authoritates in

su-

suis sermonibus & opusculis crebrius allegando, quasi in ventrem memoriæ manducarit. Scripsit inter cætera ingenij sui volumina, insigne opus ad Guilhelmum Senonensem archiepiscopum, omnes libros bibliæ historiales, & breuiter & vtiliter exponedo, quod iam ex vsu prænotatur

Historia Scholastica,	lib.20.	Imperatoria maiest.
De laudibus sanctæ Mariæ	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de sanctis	lib.1.	Et alia complura lib.1.

Claruit sub Frederico Imperatore primo, Anno domini 1160.

Petrus, dialecticus Parisiensis, dictus Abelardus, natione Gallus, vir in seculari philosophia eruditissimus, & in diuinis scripturis nobiliter doctus, gaudens nouitate terminorū, & altiora se scrutari tentans, oppressus à gloria, plures incidit errores, & agente sancto abbate Bernardo, in Senonensi concilio cum prauis suis doctrinis cōdemnatus. Ab hoc tempore philosophia secularis sacram theologiã sua curiositate inutili scedare cœpit. Scripsit autē Petrus iste nonnulla opuscula, quibus si errores non miscuisset, vtilitati posteritatis profuisse poterāt. E quibus extat volumen dialectica obscuritate subumbratū, multis sententijs varium, quod prænotare voluit

Theologiam suam, lib.1.

Scito teipsum lib.1.

Et quædam alia.

Claruit sub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

Adelphus, abbas ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis longa exercitatione peritus, & seculariū literarū non ignarus, regularis obseruatiq; cultor indefessus, vt se verbo & exemplo ouibus Christi sibi cōmissis vtilem posset exhibere pastorem, fertur ad earum vtilitatē nonnulla cudisse opuscula, in quibus diues ingenij vena ornatum commendat eloquium. De quibus extant elegantes

Sermones ad fratres lib.1. Contra Sarraenos lib.1.

Cætera quæ composuisse dicif, ad notitiã meam non venerunt.

Guilhelmus abbas sancti Theoderici, & postea (vt dicif) monachus Clarauallensis sub diuo patre Bernardo ordinis Cisterciensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita q̄q; & sanctitate conuersationis insignis, & ob id eidem singulariter dilectus, edidit nō spernendæ lectionis opuscula, de quibus ad meam

notitiam pauca peruenerunt. Incepit scribere (sed morte praeuen-
tus, non perfecit)

Vitam S. Bernardi abbatis	lib. 1.	Scriptur ^o vitā serui tui	
Speculum fidei	lib. 1.	Aenigma fidei	lib. 1.
Sententiarum fidei	lib. 1.		
Ad Theophilū de natura aē	lib. 1.		
De contemplando Deo	lib. 1.		
De natura & dignitate amoris	lib. 1.		
De sacramento altaris	lib. 1.	Meditatiōes p nouitijs	lib. 1.
Contra Petrum Abelardum	lib. 1.		
In Cantica canticorū imperfectum	lib. 1.		
In epistolam Pauli ad Romanos	lib. 1.		
Et quaedam alia,			

Sunt q dicant hunc Guilielmū, cū adhuc abbas esset S. Theoderi-
ci, vulgatā ad Carthusiēses illā scripsisse epistolā, cui^o initiū est, Fra-
trib^o de mōte Dei oriētale lumē, q̄ B. Bernardo à multis ascribit.
Claruit sub Cōrado imperatore tertio, anno dñi 1140. Et ante Ber-
nardum, cum vnum de vita ipsius librum compleisset, moritur, cui
Arnoldus abbas Bonæuallis, quatuor alios adiecit libros.

Conradus, monachus Hirsaugiensis cœnobij in cōfinibus Sue-
uorum, ordinis sancti Benedicti, natione Teutonicus, Spiren-
sis dicecesis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secula-
ribus literis valde peritus, philosophus, rhetor, musicus & poeta
insignis, sub nomine Peregrini multa præclara composuit opuscu-
la, in quibus ornata sententiārum dispositio, & venusti sermonis cul-
tura, nulli veterum inferiorem suam declarāt authorem. De his ad
meam notitiam subiecta tantum peruenerunt:

Opus dialogorū insigne, sub nomine peregrini presbyteri, & The-
odora Deo sacratæ virginis, quod prænotauit

Speculum virginum	lib. 8.	Collaturo tecū o theo	
In euangelia per annum	lib. 1.	Quia in litera veteris te	
De vita spirit ^o & fructu mortis	lib. 1.	Cū oīs diuinæ paginæ	
Matricularius	lib. 1.	Cū manifestū sit, mun	
De laudibus S. Benedicti, metrice	lib. 1.	Luce velut solem	
Didascalon	lib. 1.	Quia te video diu va	
De musica & tonis	lib. 1.	Musica est secundū cui	
De cæteris nihil vidi.			

Fuit alius quidam declamator ordinis Prædicatorum, qui secun-
dum

dum modernorum cōsuetudinem, sermones ad populum compo-
suit sub nomine Peregrini, nostro multū eloquio inferior, & tem-
pore quoq; posterior. Quicquid autem Conradus iste scripsit, Tul-
lianam resonat eloquentiam, quod alter non potuit.
Claruit sub Conrado imperatore tertio, anno domini 1140.

Arnoldus abbas Bonæuallis, ordinis Cisterciensis, beati Ber-
nardi abbatis quōdam familiaris amicus, vir in diuinis scri-
pturis studiosus & eruditus, secularium quoq; literarum nō
ignarus, ingenio promptus, & clarus eloquio, nec minus conuersa-
tione q̄ doctrina conspicuus, nomen suum scribendo posteritati
notificauit. Defuncto nanque Guilhelmo abbate S. Theoderici, &
opus vitæ S. Bernardi imperfectum relinquente, ipso etiam sancto
iam cœlestia regna tenente, scripsit & perfecit
Vitam S. Bernardi lib. 4. Virorum illustriū gesta 4
Et quædam epistolas.

Claruit sub Frederico imperatore primo, anno domini 1160.

Richardus monachus Clunia censis, ordinis S. Benedicti, vir in
diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis omni-
um fama suo tempore doctissimus, ingenio subtilis, & disert^o
eloquio, qui varia scribendo & componendo syntagmata, nomen
suum cum ingenti gloria ad posteritatis notitiam transmisit. Ni-
hil tamen eorū ad manus nostras hucusq; memini peruenisse. Fer-
tur autē eius insigne & clarum opus

Historiæ tempore	lib. 1.
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Claruit tēporibus Frederici imperatoris primi, anno dñi 1160.

Ganfredus Antistodorenسيس monachus Cisterciensis ordinis, Pe-
tri Abelardi quōdam auditor atq; discipulus, sed ne fieret et
iam imitator erroris, ad magisterium sancti Bernardi Clara-
uallensis se cōtulit, sub cuius discipulatu, doctrina & religione cla-
rus, non contemnendæ lectiōnis opuscula composuit, quibus no-
men suum etiam posteris notificauit.

Contra Petrum Abelardum	lib. 1.
In Apocalypsin Iohannis	lib. 1.
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Claruit tēporibus Frederici imperatoris primi, anno dñi 1160.

Petrus, clericus ecclesiæ Remensis, dictus de Riga, vir in diui-
nis scripturis studiosus & eruditus, atque in secularibus literis

inter omnes doctores sui temporis doctissimus, grāmaticus & philosophus insignis, carmine excellens & prosa, scripsit utroq; stylo non pauca volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ego vidi opus tātum metricū insignē super Bibliam, quod auroram prænотauit, vt sequitur:

In Genesim	li. 1.	Initium mundi quales
In Exodum	li. 1.	Hæc duodena patrum
In Leuiticum	li. 1.	Vox autē dñi Moysen
In Numeros	li. 1.	Alloquit Moysen Deus
In Deuteronomium	li. 1.	Hæc sunt verba Dei
In Iosue	li. 1.	Post Moysen Iosue
In Iudicum	li. 1.	Peccat Hebraeus, ait
In Ruth	li. 1.	Ad Ruth festinat pe
In Regum	li. 3.	Monte manens Effra
In Cantica Canticorum	li. 1.	Solus Origenes cum do
In quartum Regum	li. 1.	Regnavit Salomon
In Danielem	li. 1.	Postquā subiectos sibi
In Tobiam	li. 1.	Qui legis historiam
In Iob	li. 2.	Librū Iob Moyſi qdam
In librum Iudith	li. 1.	Eustochio Paulæq;
In librum Hester	li. 1.	Vsq; sub Aethiopes q
In libros Machabæorum	li. 1.	Magnus Alexander
In Euangelicam historiam	li. 1.	Claruit Herode ius re
In actus Apostolorum	li. 1.	Tiberij nonodecimo
Recapitulationum	li. 1.	Hæc de lege noua vet
De Grammatica	li. 1.	

Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. In præfatis opusculis libros historiales Bibliæ mira breuitate exposuit, obseruata diligenter lege metri, historico allegoricoq; sensu singula declarauit.

Ioachim abbas Florentis cœnobij, ordinis S. Benedicti, ex Calabria oriundus, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, qui vt propheta suo tempore habitus, etiam futura prædicere conatus est. Sed mihi videtur (vt salua opinione sua vel suorum loqr) ex coniecturis scripturarum illum magis locutum, q̄ prophetasse. Nam vt de cæteris interim taceam, Fredericum imperatorem hostem ecclesiæ futurum somniauit, quem oēs nouimus vsq; ad mortem pacificum, & Romano pontifici subiectum & fidelem perseuerasse.

rasse. Scripsit autem aperto sermone nonnulla opuscula, in quibus pene oibus veluti futurore præsciens, consuevit miscere pronostica:

In Hieremiam prophetam	li. 1.	
In Danielem prophetam	li. 1.	
In Euangelium Iohannis	li. 1.	
In Apocalypsin Iohannis	li. 8.	
Ad Henricum sextum	li. 1.	Pie petis aliquid ex
De septem sigillis	li. 1.	Primū tempus synago
Psalterium decem chordarum	li. 5.	
Concordiæ	li. 5.	
De 15. pontificibus	li. 1.	Adscende calue vt am
De futuris temporibus	li. 1.	Quia generale mundi
Epistolarum ad diuersos	li. 1.	

Alia q̄q; multa edidit, maxime contra Iudæos & alios fidei catholice aduersarios, q̄ ad manus nostras non venerūt. Tractatus autē quē scripsit contra Petrum Lombardū ep̄m Parisiē, in concilio generali damnatus est, vt patet in principio decretalium, Damnamus. Claruit sub Henrico sexto, Anno domini 1200.

Rupertus, monachus cœnobij S. Remigij in diocesi Remensi, ordinis diui patris Benedicti, natione Gallicus, vir in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, & secularium disciplinarum non ignarus, ingenio clarus & apertus eloquio, scripsit nonnulla ingenij sui opuscula, quibus nomē eius posteritati innotuit. E quibus ego tantum vidi gestorum in terra sancta per Christianos tempore Urbani secundi contra infideles Historiam insignem li. 10. Inter omnes historiog

De alijs nihil vidi.

Claruit sub Henrico quinto, Anno domini 1120.

Rosida nobilis mulier, in Saxonia nata, in Gandesheimensi cœnobio (qd non lōge ab Hildesheim distat) sanctimonialis, miro ingenio & doctrina claruit, & in utroq; scribendi genere admirabilis. Ad virgines enim sacratas, castitatem & continentiam hortando, Latino sermone conscripsit Comœdias sex. De gestis Ottonum panegyricum versu hexametro. In laudes B. virginis elegiaco & hexametro versu, li. 1. Vnica spes Item passionem sancti Dionysii carmine elegiaco. Item de sancto Gangolpho & alijs sanctis plura. Græcæ etiam linguæ notitiam habuit.

Coztanea Iohānis Anglici fuit, qui doctrina sua Papatū meruit.

DVdechinus presbyter ecclesie in Logenstein, natione Teu-
tonicus, vir in scripturis sanctis longa exercitatione doctus,
& in disciplinis secularium literarum sufficiēter instructus,
ob spem æternæ retributionis cum multis alijs sub Conrado impe-
ratore tertio Hierosolymam profectus, cum Sarracenis nauali præ-
lio sæpe dimicantibus, magna deuotione & constantia p fide Chri-
sti clarus effulsit. Reuersus autem in patriam, petente Cunone ab-
bate montis S. Disibodi tunc ordinis nostri, scripsit satis eleganti
sermone in modum epistolæ siue libelli, eandem peregrinationis

Historiam li. 1. Iussioni vestræ pater

Epistolarum ad diuersos li. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

RVpertus episcopus Linconiensis, vir in diuinis scripturis eru-
ditissimus, & in secularium literarum disciplinis omnium suo
tempore doctorum pitissimus, philosophus, astronomus, &
calculator insignis, & theologorum sui temporis facile princeps,
ingenio subtilis & clarus eloquio, nomen suum multa & varia scri-
bendo cum gloria trāsmisit ad posteros. De cuius opusculis ad ma-
nus nostras pauca peruenerunt. Feruntur autem ista,

Summa theologie li. 1.

Super libris Dionysii li. 4.

Summa quæ Numerale dicitur, li. 1. Qui bene præfunt præf

De sphæra cælesti li. 1. Intētio nra in hoc tract

De computo ecclesiastico li. 1. Cōputus est sciētia nre

Calendarium pulchrum li. 1.

Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Iohannes Carnotensis episcopus, patria Salesberiensis, B. Tho-
mæ Cantuariensis archiepiscopi quondam clericus atq; disci-
pulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis
nobiliter doctus, ingenio subtilis, eloquio disertus, & pulchra venu-
state compositus, carmine excellēs & prosa, nec minus religione q̄
scientia venerabilis, scripsit multa præclara volumina, quibus no-
men suum posteris notificauit, sed pauca eorum ad manus nostras
peruenerunt. Legi opus insigne de nugis curialiū & philosopho-
rum, quod prænotare voluit

Polycraticon li. 8. locūdiſſimus tū in mul

Pœ

Pœnitentiale

li. 1. Cum miserationes dñi

Vitam S. Thomæ archiepiscopi li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1.

Claruit sub Frederico imperatore primo, Anno domini 1140.

Petrus Blesensis, archidiaconus Bathonensis, Iohannis Carno-
tensii supradicti præfulis amicus familiaris, ad quem nonnullas
dictauit epistolas, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus,
atq; in secularibus literis egregie doctus, ingenio acutus & vehe-
mens, qui vitia principum & prælatorum non palpare, sed argue-
re nouerat, propter eruditionem & vitæ honestatem apud reges,
principes, & episcopos in precio habitus, multa scripsit opuscula,
e quibus ista feruntur:

De amicitia Christiana

li. 1. Qm̄ diminutæ sunt

De pœnitentia salutari

li. 1. Rogasti me vt tibi ali

De accelerando passagio

li. 1. Quis dabit capiti meo

De qualitate pœnitentiæ

li. 1. Nimia tui rigoris aust

De studio sapientiæ

li. 1. Diuisus es, & cor tuum

Contra deprauatorem

li. 1. Exhortatiunculā tuam

Exhortatio ad abbatem

li. 2. Electi estis à vestris

De officio episcopi

li. 1. Petis instātius re. pater

De periculo prælatorum

li. 1. Quoties recolo verba

De vita clericorum curialium

li. 1. Gratias ago græ vestræ

Epistolarum numero 194.

li. 1. Rogatus à vobis epi

De præstigijs fortunæ

li. 1. Scripsit & alia plura.

Claruit sub Frederico imperatore primo, Anno domini 1160.

Alexāder papa tertius, patria Senensis, post Adrianum quar-
tum sedit in cathedra Petri annis vno & viginti, vir doctus
& strenuus, qui multas iniurias à Frederico imperatore susti-
nuit, dum tres antipapas ab illo contra se erectos fortiter cōtriuuit,
ipsumq; imperatorem tandem superās, in signū subiectionis, eius
collum pede conculcauit, dicens: Scriptum est, Super aspidem &
basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. Scri-
psit autem elegantes

Epistolas ad diuersos

li. 1.

Et de potestate ecclesiastica

li. 1.

Et quædam alia.

Moritur temporibus Frederici imperatoris primi, Anno domini
1181, indictione quartadecima.

Cri

Crisolanus (forte Chrysolanus) ecclesie Mediolanensis archiepiscopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, Græca & Latina eloquentia insignis, edidit quædam magnæ authoritatis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit, de quibus ad manus nostras nullum peruenit. Fertur eius de spiritu sancto

Contra Græcos liber 1. De S. Trinitate lib. 1.
Epistolæ, sermones, & alij diuersi tractatus, q. mihi incogniti sunt.

Hugo Eterianus, natione Tuscus, in scripturis sanctis omnium suo tempore doctorum facile doctissimus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus & rhetor facundissimus, Græco & Latino sermone ad perfectum instructus, quem tota Græcia mirabatur scribentem, ingenio subtilissimus, & disputator nulli secundus, scripsit multa præclara volumina tam Græce quam Latine, quibus nomen suum cum gloria ad posteros transmisit. E quibus ego reperi tantum opus quidem breue, sed non spernendum, de hæresibus, quas in Latinos Græci deuoluunt,

Ad Ardoinum cardinalem lib. 1. Diligens prudentia
De immortali Deo lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Emanuelis Constantinopolitani imperatoris, apud quem magnæ authoritatis erat, sub Friderico Romanorum Augusto primo, & Alexandro Papa quarto, anno dñi 1160.

Christianus Friderici imperatoris primi archicancellarius, natione Teutonicus, vir in seculari literatura doctissimus, eloquens & industrius, quem suo tempore orantem Itali mirati sunt, diuinarum quoque scripturarum non ignarus, quem Leo Tuscus, notarius Emanuelis imperatoris Græcorum, laudibus effert, scripsit ingenij sui quædam præclara opuscula, de quibus extant Friderici imperatoris primi

Gesta & vita, lib. 1. Epistolæ diuersæ lib. 1.
Orationes & quædam alia.

Claruit sub eodem Friderico primo, anno domini 1170.

Leo natione Tuscus, imperialium epistolarum sub Emanuele Græcorum principe magno interpretis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum cultor eximius, Græco & Latino sermone peritus, cuius officium erat, epistolas missas imperatori, vel alijs mittendas, de lingua transferre in linguam, edidit quæ-

quædam præclara volumina, quibus nomen suum etiam ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus ego legi duntaxat opus egregium, quod prænotauit

De peruationibus Græcorum lib. 2. Græcorum intolerabilis
Contra errores Græcorum lib. 1.

Claruit apud Constantinopolim temporibus Friderici imperatoris primi, & Alexandri Papæ tertij, anno domini 1170.

Iohannes, ecclesie cuiusdam Horit archidiaconus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, Græci & Latini sermonis peritus, ingenio præstans & clarus eloquio, scripsit quædam ad ædificationem fidelium non spernenda opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus insigne & præclarum ad Stephanum regium quendam notarium, contra Græcos

De processione spiritus sancti lib. 1. Multa rotundo Græco
Epistolæ etiam variæ.

Sed & alia quædam scripsisse dicuntur, quæ ad manus nostras non uenerunt.

Godefridus Viterbiensis presbyter, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans & clarus, metro exercitatus & prosa, scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus extat grande uolumen ad Urbanum Papam III. carmine & soluta oratione mixtum, de mundi principio, de uniuerso veteri & nouo testamento, & ætatibus mundi, temporibus, gestis, ac historijs omnibus regum, quod prænotauit

Pantheon, lib. 18. De mundi principio &
De alijs nihil uidi.

Claruit sub Friderico imp. I. & Henrico eius filio, anno dñi 1185.

Eckebertus, secundus abbas monasterij sancti Florini, ordinis diuini patris Benedicti, Treuirensis diocesis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & non minus conuersatione quam scientia uenerabilis, frater beatæ Elizabeth virginis, abbatissæ Schonaugiensis, fuit. Hic antea Bonnenensis ecclesie canonicus fuit, qui à sancta sorore ad Schonaugiam uocatus, primo monachus, ac deinde abbas factus est. Scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus subiecta reperi:

Auersum hæreses lib. 1. Prophetatū dudum tē
In principium Euangelij Iohannis lib. 1. Mysteria diuini serm
Su-

Super Magnificat	lib.1.	Spiritus dñi sup te ma
Super Missus est angelus	lib.1.	Sermo euangelic⁹ om̃i
De obitu sororis suæ	lib.1.	Virginib⁹ Deo sacratis
Meditationes	lib.1.	Verbum mihi est ad te
Sermones per annum	lib.2.	Erunt signa &c. aduent
Laudes Saluatoris	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Fuit em̃ de clamator egregi⁹, doctus & eloquēs, adeo vt quendā hæreticū quē nemo cōcludere poterat, vnica disputatione suparet. Claruit in cœnobio præfato S. Florini, quod Schonaugia dicitur, in diœcesi Treuirensi, sub Frederico imperatore primo, anno dñi 1160. & propter religionem & doctrinam in precio habebatur.

Elizabeth monialis & abbatissa sororum cœnobij Schonaugiensis, ordinis sancti Benedicti, (sunt enim duo monasteria, vnum monachorum, alterum monialium, in fine Treuirensis diœcesis, non longe à Rheno in Hercinia sylua cōstituta) soror Ekeberti abbatis supradicti, virgo sanctissimæ conuersationis, quæ multas reuelationes diuinitus acceperat, quas ad ædificationem posteritatis literis demandauit. E quibus legi ista,

Viarum Dei vtile opus	lib.1.	Factum est in exordio
De xi. M. virginū Coloniensium	lib.1.	Vobis qui pios affect
Reuelationum diuersarum	lib.2.	Omnes q̃ lecturi sunt
Ad fratrem suum Ekebertū	lib.1.	Petis à me frater &
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	Ex episcopatu Meteñd
Ad sanctam Hildegardem	lib.1.	

Et alia quædam. Moritur sub Frederico imperatore primo, anno domini 1165. indictione xii. ætatis suæ anno 36. conuersionis 24. visitationis autē superni splendoris tertio decimo, 14. Calend. Iulij, sepulta in ecclesia monachorum sancti Florini, in medio chori.

Hildegardis abbatissa cœnobij sancti Ruperti confessoris, in oppposito Bingēsis oppidi, ex altera parte Narij fluuij, Moguntinæ diœcesis, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonica, ex comitatu Spanheimensi, discipula quondam beatæ Gutte († forsan luttæ, aut Iudithæ) virginis, sororis Megenhardi comitis de Spanheim, fundatoris nostri, virgo sanctissimæ conuersationis, & à pueritia sua diuinis reuelationibus illustrata, cuius vita multis

mi=

miraculis comprobata, odorem suæ sanctitatis in longinquas dispersit regiones, adeo vt Eugenius tertius, Anastasius quartus, Hadrianus quartus, Alexander tertius, Romani pontifices, scriptis eā crebrius visitantes, se & Romanam ecclesiā illius orationibus commendarent. Sed & Eugenius tertius in concilio Treuirensi, sancto Bernardo præfente, scripta & opuscula eius coram omnibus lecta, publice approbavit: eamq; vt cepto perstaret in proposito, literis denuo roborauit. Omnia autem quæ scripsit, ex reuelatione diuina didicit. E quibus ista sunt,

In regulam S. Benedicti	lib.1.	Et ego paupercula fœ
Triginta quæstionum	lib.1.	Charitas quæ cū absti
Vita S. Ruperti confessoris	lib.1.	Nam vt in vera visione
Vita S. Disibodi episcopi	lib.1.	In mystica visione &c.
Homiliæ 58. in Euangelij	lib.1.	Homo quidam qui h
De sacramento altaris	lib.1.	In visione quæ animæ
*Sciuias grande volumen	lib.1.	Et factū est in anno no
Vitæ meritorum	lib.3.	
Simplicis medicinæ	lib.1.	
Compositæ medicinæ	lib.1.	
Diuinorum operum	lib.1.	Et factum est in 6. anno
Ad Colonienses	lib.1.	Qui erat, & qui est, &
Ad Treuirenses	lib.1.	Ego paupercula form
Exhortatorium secularium	lib.1.	O turbæ hoim nascent
Ad sorores suas	lib.1.	O filiæ quæ vestigia
Ad monachos griseos	lib.1.	Ego paupercula in le
Carmina diuersa	lib.1.	Qui sunt hi qui vt nub
Et sancto Bernardo	epi.1.	In spiritu mysteriorū
Epistolæ ad diuersos 135.	lib.1.	O mitis pater, ego pau

Scripsit & alia. In oibus aut opusculis suis catholica doctrina reuelat, quæ vel fidē confirmet, vel instruat mores, nec quicquam dixit aut scripsit vnquam, quod in dubium possit vocari. Et cum Latini sermonis esset ignara, tamen reuelante spiritu Dei, omnia Latine & cōgrue distavit, notarijs excipientibus. Vidimus multas epistolas Coradi tertij & Frederici primi impatorū, & episcoporum Moguntinensis, Treuirensis, Coloniensis, Bremēsis, Hierosolymitani, & aliorum pene innumerabilium, qui ex diuersis mundi regionibus, fama sanctitatis & reuelationū eius puocati, se scriptis cōmendabāt orationibus ipsius, & diuersarum quæstionum solutiones quærebant.

y ij

bant. Moritur sub Frederico imperatore primo, Anno domini 1180. ætatis suæ 82. indictione tertiadecima, decimoquinto Calendas Octobris.

Albertus patriarcha Hierosolymitanus, vir doctus atq; sanctissimus, qui fratribus Carmelitis adhuc in terra sancta deserventibus regulam dedit, quam iidem fratres iam in Europa constituti, per Apostolicam sedem modificatam & approbatam ubiq; profitentur, ad instantiam Innocentij Papæ tertij, descripsit luculento sermone & veraci

Statum terræ sanctæ li. 1.

Regulam Carmelitarum li. 1.

Claruit sub Henrico imperatore sexto, Anno domini 1190.

Innoentius papa tertius, natione Campanus, Lotharius ante vocatus, post Cœlestinum pōtificem tertium præfuit ecclesiæ annis 18. vir in diuinis scripturis eruditissimus, quippe qui à pueritia sua in gymnasio Parisiensi operam literis impenderat, & in virum non minus probum quam doctum euasit. reliquit ingenij sui non pauca opuscula, de quibus sub nomine Lotharij Leuitæ, siue etiam Innocentij papæ, feruntur ista:

De utilitate humanæ conditionis li. 2. Quare de vulua matris

In septem Psalmos poenitentiales li. 1.

De officio Missæ li. 2. Tria sunt p̄cipue i qb̄

De sacramento baptismi li. 1.

De claustro animæ li. 1.

Decretales antiquæ li. 1.

Sermones plures li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1.

Claruit tempore discordiæ, quæ fuit inter Philippū fratrem Henrici & Ottonem ducem Saxonix, Anno domini 1200.

Guilhelmus, Antisiodorensis (vt ferunt) episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Parisiensi theologiam cathedram ascendens, longo tempore clarus emicuit, & inter oēs doctores illius tēporis maxima fama & opinione celebris fuit. Scripsit valde insigne & vtile volumē sue Summæ theologiæ

De officijs diuinis li. 1. Sicut dicit Aplus, Fides

Alia q̄q; multa scripsisse dicit, q̄ ad notitiam meam non venerunt.

Cy

Cyrillus presbyter & monachus montis Carmeli, & eiusdem ordinis tertius prior generalis, natione (vt ferūt) Græcus, vir sanctus & propheticus spū illustratus, cui omnipotens Deus suam voluntatem angelico ministerio aperuisse dicitur, dum argenteis tabulis digito Dei scriptis honoratur, scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, ad abbatem Ioachim De oraculo angelico: Prologus sic incipit, epi. 1. Domui totius diuinæ
Oraculum vero sic, li. 1. Tempore annoꝝ Chri
De processu ordinis sui li. 1.
Epistolas plures ad diuersos.

Claruit sub Philippo & Ottone, Anno domini 1200.

Helmandus monachus Frigidi montis, vir in diuinis scripturis longa exercitatione studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio acutus, & disertus eloquio, propter doctrinæ excellentiam & vitæ integritatem, inter ecclesiasticos doctores sui temporis non vltimus apparuit. Scripsit enim plura opuscula, quibus nomē suum immortalitati donauit. E quibus feruntur subiecta: Ab exordio mundi vsq; ad suam ætatem, magnum & insigne volumen

Historiarum li. 48.

De reparatione lapsi li. 1. G. lamentationes & ve

Sermones plures li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1. Et alia plura.

Claruit sub Henrico sexto, Anno domini 1200.

Gilbertus monachus ordinis Cisterciensis, & cuiusdam cenobij postmodum abbas, vir in diuinis scripturis studiosus, & egregie doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, scripsit post obitū S. Bernardi abbatis, vbi ille dimiserat, ab eo videlicet loco, In lectulo meo per noctes vsq; ad finem, 46. subtiles & elegantissimos sermones

In Cantica Canticorum li. 1. Varij sunt amantium

Et quædam alia.

Claruit sub Henrico sexto, Anno domini 1200.

Adilredus abbas cuiusdam cenobij, ordinis Cisterciensis, vir in sanctis scripturis iugi studio exercitatus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis, deuotione præcipuus, scripsit ad utilitatem fratrum suorum nonnulla opuscula, quibus & illis profuit, & nois sui notitiā ad posteros trāsmisit.

y ij

E

E quibus extat opusculum magnæ utilitatis viris religiosis, spiritibus sententijs refertum, quod prænotauit

Speculum charitatis li. 1.

In Lucam ho. 1. Cum esset Iesus annor.

Et alia quæ non vidi.

Claruit temporibus Henrici sexti, circa annos domini 1200.

MAuricius episcopus Parisiensis, in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in seculari philosophia nobiliter doctus, utpote qui theologiam ante episcopatum multis annis Parisiis gloriose docuit, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis studij fuit. Fertur quædam præclara composuisse opuscula, quibus nomen suum posteritati notificauit. E quibus feruntur per circulum totius anni tam de dominicis quam de festiuitatibus

Sermones ad populum li. 2.

De cura animarum ad presbyteros li. 1.

Cætera aut quæ scripsisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Henrici sexti, Anno domini 1190.

Papias natione Lombardus, vir in secularibus literis eruditissimus, grammaticus omnium suo tempore clarissimus, Græco & Latino sermone ad plenum instructus, in diuinis quoque scripturis non mediocriter exercitatus, scripsit gemino stylo in utraque literatura quædam egregia opuscula, e quibus pauca ad notitiam meam peruenerunt:

De ordine dicendi li. 1.

De linguæ Latinæ vocabulis li. 1. Oim in hoc libro inue

Epistolarum ad diuersos li. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Henrici sexti, Anno domini 1200.

Iohannes Belet, gymnasii Parisiensis olim insignis theologus, in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia sufficienter doctus, ingenio promptus, sermone scholasticus, inter doctores sui temporis non ignobilis, scribendo & disputando nomen suum ad posteritatis notitiam cum gloria deduxit. Scripsit enim non inutilem

Summam de diuinis officijs li. 1. In primitiua ecclesia

Sermones quoque varios li. 1.

Alia insup non pauca scripsisse dicit, sed ad notitiã meã non venerunt.

Theo.

Theodericus, abbas ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & secularium literarum non ignarus, nec minus conuersatione quam scientia clarus, fertur nonnulla composuisse opuscula, de quibus ego tantum vidi ad quosdam abbates

Vitam sanctæ Hildegardis li. 4. In Romana republica Et quasdam epistolas.

Claruit sub Henrico sexto, Anno domini 1200.

Wernerus, alias Hirnerius, vir illustris atq; spectabilis, iuris ciuilis professor & interpres clarissimus, ac aliarum literarum humanitatis cultor eximius, qui merito lucerna iuris appellatus est, quoniam ius ciuile glossulis primus exposuit, & sine exemplo cæteris illuminandi iuris exemplum dedit. Et ab hinc utriusque iuris professores in copia semper claruerunt, & volumina suæ institutionis usque in hodiernum diem explanare ceperunt. Docuit autem in utroque tam Romæ quam Bononiæ multo tempore, ubi discipulos & plures habuit & egregios, qui sua eruditione famam & gloriam magistri dilatarunt. Extant eius glossulæ & monumenta præclara in legibus, quæ apud professores huius industrie notissima sunt.

Claruit temporibus Henrici sexti, Anno domini 1200.

Petrus abbas Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis scripturis iugi exercitatione doctus, ingenio placidus, sermone dulcis atq; compositus, & ad persuadendum satis idoneus, conuersatione deuotus & laudabilis, ac regularis obseruantie zelator insignis, nomen suum scribendo posteris notificans, ad utilitatem legentium quædam deuota composuit opuscula, de quibus ista feruntur:

Reuelationes multorum li. 1.

De conuersatione eremitica li. 1. Suscepi literas dilectionis

Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Petrus, cator Parisiensis, & postea (ut ferunt) episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, theologice scholæ Parisiis multis annis gloriose præfuit, & discipulos egregios multos erudiuit. Scripsit etiam quædam præclara opuscula, de quibus pauca ad manus nostras memini peruenisse: Volumen prænotatum,

Ver

Verbum abbreviatum	lib.1.	Verbum abbreviatum
Distinctionum aliud	lib.1.	Abel dicitur principium
Grammatica theologorum	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	
De quibusdam miraculis	lib.1.	
De sacramentis quoque	lib.5.	Circuibat populus

Claruit temporibus Henrici sexti, anno domini 1200.

Plleus Modicensis, vtriusque iuris professor, & interpres celeberrimus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, scientia clarus & cautus consilio, apud iuristas antiquos in maximo precio habitus, scribendo & docendo in ea facultate varia, nomen suum cum gloria transmisit ad notitiam posteritatis, de cuius opusculis inuenitur quaedam Summa notabilis & non spernenda, quam prenotauit

De ordine iudiciorum	lib.1.	Inuocato Christi noie
----------------------	--------	-----------------------

De cæteris autem quæ scripsit, nihil ad notitiam meam peruenit.

Iohannes Bosianus, patria Cremonensis, legum explanator famosissimus, præceptor Azonis Bononiensis iuriscōsulti clarissimi, vir magnæ doctrinæ & opinionis, qui inter expositores iuris primus apparuit, & multis suo exemplo animū & formam studendi dedit: fertur in ea facultate præclara quædam scripsisse opuscula, quibus nomen suum immortalitati donauit. E quibus extat Summa breuis super Pandectis, quæ prænotatur

Ventosa,	lib.1.	Super C.lectura	lib.9.
----------	--------	-----------------	--------

Et quædam alia.

Claruit sub Henrico sexto, anno domini 1200.

Stephanus Anglicus, gymnasii Parisiensis quondam decus & rector, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atque in philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus, theologiam multis annis gloriose docuit, & primus scripturam sacram medullitus & moraliter exponere cœpit. Et hinc mos inoleuit, ut magistri theologiæ diuinos libros suis lectionibus in scholis discipulis lucidius aperirent. Scripsit autem iste Stephanus, ut accipi, subiecta opuscula:

In quinque libros Moyfi	lib.5.	In Iosue	lib.1.
In librum quoque Iudicium	lib.1.	In Regum quoque	lib.4.
In duodecim prophetas minores	lib.2.		

Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam necdum venerunt. Claruit circa tempora imperii Henrici sexti regis, imperatoris autem à Papa coronati quinti, anno domini 1200.

Ba=

BAgorotus, vtriusque iuris professor insignis & celeberrimus interpres, alias quoque literarum secularium non ignarus, cuius apud antiquos iuristas non parua autoritas erat, propter excellens ingenium docendi, scribendi quoque studium, etiam potteris nomen suum notificauit, de cuius opusculis extat Summa notabilis, quam prenotauit

Cauillationum	lib.1.	Cum periculosum sit mi
De ordine iudiciorum	lib.1.	Precibus & instantia

Alia insuper complura scripsisse dicit, sed ad notitiam meam non venerunt.

Placētinus, natione Italus, vtriusque iuris cultor & explanator celeberrimus, in monte Pessulano docendo & scribendo magnam gloriam est consecutus, qui olim apud huius artis professores inter præcipuos doctores locum obtinuit, propter quaedam commendatissima volumina quæ composuit, e quibus inter cætera extare dicitur

Summa iudiciorum	lib.1.	Cum essem Mantuæ
Super codice quoque	lib.9.	

De alijs nihil reperi.

Claruit temporibus Henrici sexti, anno domini 1200.

Rofredus patria Beneuentanus, doctor in utroque iure clarissimus, ingenio subtilis, eloquio scholastico more compositus, ad soluenda dubia & iuris quæstiones longa exercitatione satidoneus, scripsit in ea facultate studentibus non contemnenda opuscula, quibus nomen & opinionem suam immortalitati consecrauit: de quibus tamen pauca potuimus inuenire, quæ & subiecimus, volumen perutile, continens

Quæstiones iuris ciuilibus	lib.1.	Si considerarem ingenium
Quæstiones iuris canonici	lib.1.	Super omnibus actionibus
Summam iuris	lib.1.	

Quicquid amplius edidit, ad notitiam meam adhuc minime peruenit.

Petrus archiepiscopus Senonensis, in diuinis scripturis iugi studio eruditus, & veterum lectione diues, atque in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, scripsit non parum utilitatis opuscula, quibus & suum ingenium excoluit, & aliorum ædificationi materiam præparauit. Scripsit valde subtiliter, sententijs patrum appositis,

In epistolas Pauli omnes	lib.14.
Sermones etiam varios	lib.1.

Diuerfos etiam libros biblicæ diligenter exposuit, aliosque tractatus & varios & utiles scripsisse dicit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Am

Azo natione Italus, ex Bononiensi ciuitate orditus vitæ originem, Iohannis Bosiani Cremonensis viri doctissimi quondam auditor atq; discipulus, iuris ciuilibus famosissimus interpres, fons legū, copia verborū, lucerna iuris, q̄ sua eruditōe & scientia oēs iuristas q̄ eū p̄cesserant, facile p̄cellit, multa ad ius ciuile p̄tinentia opuscula edidit, q̄bus laudē & gloriā immortalē acquisiuit.

Summam iuris notabilem lib. 1.

Super Digesto veteri lib. 24.

Super Codice quoq; lib. 9.

Præterea optimos in legib⁹ apparatus cōfecit, & pluribus Summis additiōes apposuit, ac varia scripsit, q̄ à doctis nō ignorant iuristis. Claruit temporibus Frederici imperatoris secūdi, anno dñi 1230, & multos insignes discipulos post se reliquit.

Aegidius de Fuscarijs, ciuis Bononiēsis, vir in iure canonico doctissimus, & tam legibus imperialibus quàm in alijs disciplinis humanitatis nobiliter eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio, in professoribus huius facultatis apud veteres magnæ authoritatis doctor, scripsit quædam præclara in ea disciplina volumina, de quibus ego tantum vidi

De ordine iudiciorū lib. 5. In noīe dñi nostri Iesu

De officio tabellionis lib. 1. Restat nunc vt de officio

Quæstiones iuris varias.

Cætera quæ composuit, ad manus nostras adhuc minime venerūt.

Franciscus, ordinis Minorū institutor & princeps, natione Italus, ex Assisio ciuitate Italiæ oriundus, vir sanctissimæ conuersationis & euangelicæ paupertatis ardentissimus sectator, qui verbo & exēplo multos ab iniquitate cōuertit, & in viā iustitiæ catholicæ direxit, tantus amator Christi extitit, vt in contēptu mundi & cōsolationis trāsitorie, parē vix habuerit. In cuius ordine multi iam deinceps doctissimi viri claruerūt, q̄ ad vtilitatē fideiū innumera pene cōposuere opuscula. Ipse autē Franciscus scripsit breuē

Regulam Minorum lib. 1. Regula & vita Minorum

Testamentum breue lib. 1. Dñs dedit mihi fratri

Claruit sub Frederico imperatore secundo, anno domini 1220.

Cæsarius, monachus in Heisterbach, ordinis Cisterciēsis, natione Teutonicus, Coloniensis diocesis, vir deuotus, & in disciplina regulari præcipuus, atq; in diuinis scripturis longa exercitatione studiosus, cōposuit ad instructionem nouitiorum, quorū

insti

institutor erat, simplici & aperto sermone nonnulla opuscula, quorum lectio deuotis & simplicioribus fratribus non est spernenda, de quibus ego tantum reperi subiecta:

Opus pro. ix. de miraculis & visiōibus diuersis suo tempore factis in Germania, q̄ ad imitationem sancti Papæ Gregorij, p̄notauit

Dialogorum de varijs lib. 12. Colligite fragmenta ne

In Euangelia dominicalia lib. 2. Botrus Cypri dilectus

In Euangelia de Sanctis lib. 1. Dñs ac saluator n̄r Ies

Sermones ad nouitios lib. 1.

Alia insuper cōplura edidit, quæ ad notitiā meam non venerunt.

Guilhelmus, monachus cenobij diui martyris Dionysij Parisiensis, ordinis sancti Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis scripturis iugi studio peritus, atq; in disciplinis secularium literarum egregie doctus, ingenio & eloquio clarus, ac temporū cōgnitor insignis, nomen suum, varia scribendo & docendo, ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat

Historiarum volumen lib. 5.

Et epistolæ plures ad diuersos, lib. 1.

Fert autē in diuinas scripturas cōmentarios edidisse, q̄s necdū vidi.

Iacobus de Vitriaco, episcopus Achonenis, & postea sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, episcopus Tusculanus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, moribus & vita spectabilis, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenij fuit, & crucem cōtra Albienses hæreticos gloriose prædicans, multos fideles in eos apostolica authoritate signauit. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit: videlicet

Historiam orientalem lib. 1. Vitā Mariæ de *Oegines lib. 5.

Contra Sarracenos lib. 1. De sanctis mulierib⁹ Leodiēn li. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Alia insup nonnulla cōposuit, quæ ad notitiā meam non venerunt.

Claruit sub Frederico imperatore II. anno domini 1220.

Bonaguada Aretinus, vir in vtroq; iure omnium suo tempore doctissimus, apud veteres huius facultatis professores magnæ authoritatis, ingenio subtilis, & clarus eloquio, scripsit ad vtilitatem discipulorum iuris quædam præclara volumina, quibus se & vtilem præsentibus, & notum fecit futuris. E quibus extat summa nobilis, quam prænotauit

z ij

In=

Introductoriam aduocatorum li.2. Cum aduocationis offi
 Margarita iuris li.1. Qm̄ post inuentionem
 Declarationes variarum causarum, Sed & alia quædam composu
 isse dicitur, quæ ad notitiam meam non uenerunt.

Petrus de Vineis, natione Teutonicus, Frederici imperatoris se
 cundi scriba & cancellarius, vir doctus & eloquens, sed in eo ma
 xime reprehensibilis, q̄ eidem Frederico adhærens, eius fauo
 re contra ecclesiam Romanam stolidus latrauit, à quo tandem di
 gne remuneratus, cum in certis eum offendisset, lumen cum ocu
 lis amisit. Scripsit autem quædam ingenij sui opuscula, de quibus
 ego tantum reperi

Epistolæ ex persona imperatoris li.6. Collegerunt pontifices
 De potestate imperiali li.1.

Claruit eiusdem Frederici secundi tēporibus, Anno domini 1230.

Antonius, dictus de Padua, natione autem Hispanus, ex Vlyx
 bona ciuitate oriundus, ordinis Minor, & B. Francisci disci
 pulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, quippe qui an
 te ingressum ordinis, theologiā Tholosæ, Bononiæ, & Patauij mul
 to tempore gloriose docuit, & discipulos post se insignes reliquit
 tantæ sanctitatis extitit, ut multis & uiuus & mortuus coruscarit
 miraculis. Fuit autem excellentissimus prædicator, adeo ut sum
 mus eum pontifex arcam testamenti consueuerit appellare. Et S.
 Franciscus eum suum episcopum vocare solebat. Scripsit inter cæ
 tera ingenij opuscula valde elegantes & ardentissimos

Sermones de tempore li.1. Erunt signa &c. dicit
 Sermones quoq; de sanctis li.1.

Claruit temporibus Frederici imperatoris secundi, Anno domini
 1230. Et propter miraculorū frequētiam post mortem à Gregorio
 papa nono, vnā cum sanctis Dominico & Elizabeth Lantgrauia
 Thuringorum, catalogo sanctorum statim insertus est.

Iordanus ordinis prædicatorum, post S. Dominicum (ut dicūt)
 magister generalis, natione Teutonicus, vir in diuinis scriptu
 ris exercitatus & sufficienter eruditus, uerbi Dei prædicator
 egregius, & non minus sanctitate q̄ scientia uenerabilis, suo exem
 plo & melliflua doctrina multos ad pietatem erudiuit. Fertur nō
 nulla scripsisse opuscula, quorum lectio declamatoribus ac deuo
 tis fratribus nō inutilis iudicatur. E quibus feruntur ista: Ex officio
 Prioratus ad fratres sui ordinis

Ex

Exhortatoriæ epistolæ plures, li.1.
 Sermones ad populum, li.1.
 De ordinis institutione li.1.

Claruit sub Frederico imperatore secundo, eodem tempore quo
 & B. Dominicus, Anno domini 1220.

Rupertus de Bobio, iuris utriusq; professor & interpret sagacif
 simus, ingenio subtilis, & scholastico more luculētus eloq;
 qui apud ueteres huius sciētij professores inter præcipuos do
 ctiores est habitus, nomen suum docendo & scribendo cum gloria
 transmisit ad notitiam posteritatis, dans cæteris discendi exemplū
 ac proficiendi adiuuentum. Scripsit enim notabilem Summam,
 quam prænotauit

De ordine iudiciorum, li.1. Quia pietas paterna
 Quæstiones & determinationes.

Et alia non pauca, quæ tamen ad manus nostras minime uenerūt.

Bernardus Dorna, natione Prouincialis, Azonis Bononiensis
 uiri clarissimi quondam auditor atq; discipulus, utriusq; iu
 ris professor & interpret doctissimus, præceptoris sui eruditif
 simi prouocatus exemplo, se literis totum accommodans, varia scri
 psit opuscula, quibus nomen suum immortalitati dicauit. E qui
 bus extat volumen insigne,
 De libellorum conceptionibus li.1.
 Et alia quæ non uidi.

Claruit Frederici imperatoris secundi tēporibus, Anno dñi 1240.

Accursius, natione Italus, ex Florētia ciuitate oriundus, audi
 tor quondā & discipulus Azonis, vir in utroq; iure peritissi
 mus, atq; in cæteris secularium literarum disciplinis non in
 fime doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, cuius quanta sit hoc
 tempore apud legum p̄fessores authoritas, nemo uel modice do
 ctus qui nesciat. Scripsit multa præclara opuscula, & prim⁹ totum
 ius ciuile glosauit

In ff. uetus li.24. In ff. nouum li.12.
 In ff. Infortiati li.14. Super Codice li.12.
 Super Institutis li.4.

Alia insuper nō pauca edidit, quæ legum studiosis notissima sunt.
 † Iohānes Fichardus tradit in Vitis iuriconsultorum, cum an
 no dñi 1226. floruisse, quo tēpore (ut ipse Accursius refert) etiā
 glossas in authenticorū volumine conscripsit. Professus est Ro
 z m̄ no

noniæ, vbi relicto filio Francisco Accursio, ipso etiam iureconsulto & professore, sed patre longe obscuriore, decessit.

Claruit sub Frederico imperatore secundo, Anno domini 1240.

Hupertus de Bonacurso, natione Italus, vir in vtroq; iure peritus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio promptus, & apertus eloquio, qui apud veteres iuris explanatores non obscuræ opinionis fuit, composuit in ea facultate quædam præclara opuscula, de quibus nullum ad manus nostras memini peruenisse. Fertur autem eius

De præludijs causarum

li. 1. Cū de mādato imperiali

Et de iudicijs quædam.

Credimus autem tam ita quàm alia eius opera, peritis iuristis non incognita.

Iohannes de Abbatis Villa, archiepiscopus Bisuntinus, & sanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & earūdem sacrarum literarum famosissimus interpres, qui in studio Parisiensi theologia multos annis egregie docuit, in declamandis sermonibus ad populum excellentissimus, qui ob eam rem vel maxime ex magistro Parisiensi factus est archipræsul Bisuntinus, Scripsit valde vtilis & insignes

Sermones de tempore

li. 2.

Sermones de sanctis

li. 2.

Alia quoq; multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Scripsit autem dictos sermones per circulum anni. Primo quidem, breues lectiones euangelicas & apostolicas breuiter exponendo. Postea vero, alios sermones tam de dominicis quàm de festiuitatibus adeo prolixos edidit, tot scripturarum inducens testimonia, vt vix possint memoriæ commendari, qui tamen iam nouis superuenientibus, ex parte viluerunt.

Raimundus de Penna forti, natione Cathalanus, siue Prouincialis, ordinis Prædicatorum tertius magister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus, & iuris canonici notitia insignis, nomen suū varia scribendo immortale reddidit, & sibi ecclesiā suis opusculis perpetue (vt ita dixerim) debitricem obligauit. Nam iussu Gregorij papæ noni, comportauit

Decretales iuris

li. 5.

Rex pacificus pia mi

Summam de casibus

li. 5.

Quā vt ait Hieronymus

Con

Constitutiones ordinis sui li. 1.
Et quædam alia.

Claruit sub Frederico secundo imperatore, Anno domini 1230.

Albertus Galeoti, patria Parmensis, canonum & legum professor, interpresq; famosus, ingenio subtilis, consilio cautus & eloquio scholasticus, qui ob doctrinam & experientiā rerum, apud iuristas veteres inter præcipuos doctores habebatur scripsit quædam in iure non contemnenda opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude immortali transmisit. E quibus extat Summa

Margarita quæstionum

li. 1.

Cum ego Albertus Gal

Et quædam alia diuersa, quæ nobis incognita, habentur à diuersis.

li. 1.

Osfredus Beneuentanus, Azonis Bononiensis auditor, & Iacobus Baldeuini postmodum præceptor, vir in vtroq; iure peritissimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, qui multos insignes post se discipulos reliquit, propter doctrinam & eruditionem tum iuris, tum aliarum literarum humanitatis, in magna auctoritate habebatur apud veteres. Cuius multa feruntur opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati

De libellorum formatione

li. 1.

Postquam opus notar

De ordine iudiciario

li. 1.

Quemadmodū Christ

De arte notariatus

li. 1.

Et alia quæ non vidi.

Claruit sub Frederico imperatore secundo, Anno domini 1230.

Iohannes de Blanosco, natione Burgundus, vir in vtroq; iure doctissimus, & in philosophorum secularium præceptis sufficienter eruditus, ingenio acer & promptus, scripsit aperto sermone professoribus huiusce facultatis non spernenda opuscula, quibus fama nominis sui & tunc præsentibus, & post futuris longe lateq; innotuit. E quibus extat volumē magnæ utilitatis, quod prænotauit

De actionibus aduocatorum

li. 1.

Ego Iohānes de Blanos

Et varix quæstiones.

Cætera autem quæ composuit, ad notitiā meam minime venerunt.

Iohannes, noie & natione Teutonicus, ex ciuitate Friburgensi oriundus, ep̄s Bossinensis in Hungaria, ordinis prædicatorum, vir in diuinis scripturis multum exercitatus, & doctus in iure, & in seculari philosophia egregie peritus, qui propter eruditionem &

& vitæ sanctitatē, ex ordine ad episcopatum assumptus fuerat, quē postea deserens, ad ordinē suū reuersus est, & post Raimundū gñalis magister ordinis cōstitutus, multa bona fecit. Scripsit notabilem Summam confessorum, lib. 5. Quoniā dubioꝝ noua Et quædam alia.

Claruit temporibus Frederici imperatoris secundi, Anno domini 1250. Sepultus vero est in conuentu suo Argentinensi, multis olim (vt ferunt) coruscans miraculis.

Innocentius papa quartus, Symbaldus ante vocatus, natiōe Italus, ciuitate Genuensi oriūsus, sedit in pontificatu post Cœlestinum quartū annis vndecim, vir in scripturis diuinis & in iure doctissimus, amator religiosæ, qui Concilium generale Lugdunense celebravit, in quo Fredericum ab Imperio, patrū consensu, deposuit, & multa ad ecclesię vtilitatem constituit. Scripsit nihilominus quædam præclara opuscula, ob quorum editionē scriptoribus ecclesiasticis digne annuerat, ad posteritatis notitiam cum eisdem transmittendus. Contra Petrum de vineis,

De potestate ecclesiastica lib. 1.

Apparatū super Decretalibus lib. 5. Legitur in Ezechiele

Regulam Clarissarum lib. 1. Forma vitæ ordinis

Authenticas quoq; lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædā alia. Claruit sub Frederico secundo, Anno dñi 1250.

Rolandinus de Romancijs, iuris vtriusq; professor & interpres celeberrimus, atq; in seculari philosophia nobiliter doctus, q apud iuristas veteres non infimus erat, scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus nomen suum cū gloria transmisit ad notitiā posteritatis. E quibus ego tantū reperi summam De ordine maleficiorum lib. 1. Incipit paruus libellus Determinationes & quæstiones.

Cætera quæ cōposuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

Bernardus presbyter Compostellanus, Innocentij papæ quarti familiaris & capellanus, vir in iure doctissimus, eiusdem pontificis studio prouocatus, cōscripsit in iure quædam præclara opuscula, quæ in magna autoritate his temporibus apud iuristas habentur, de quibus ego pauca potui inuenire, scilicet Apparatus insignem

Super decretalibus

lib. 5. In huius libri principio

Ca=

Casus decretalium

lib. 5.

Rex pacificus pia mi

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Frederico imperatore secundo, anno dñi 1250.

Vido de Suzaria, doctor in iure peritissimus, & in alijs disciplinis secularis philosophiæ sufficienter instructus, ingenio subtilis & promptus, cautusq; consilio, cuius apud veteres harum rerum peritos magna fuit autoritas, fertur in iure quædam præclara edidisse opuscula, inter quæ extat Summa notabilis, quæ prænotauit De actionibus causarum lib. 1. Sup causarum ordinatione Declarationes quoq; variarum.

Et alia complura, quæ ad manus nostras adhuc minime venerunt.

Bertholomæus Brixianus, iuris canonici professor & interpres eruditissimus, atque in cæteris secularis literaturæ disciplinis egregie doctus, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit tam in iure quæ de alijs rebus varia & præclara opuscula, quibus nomen suum immortalitati donauit. E quibus subiecta feruntur:

Repertorium decreti lib. 3. Quæ suffragantibus ve

Disputationes decretalium lib. 5.

Chronicam Italiæ lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia.

Idem scripsit additiones ad Glossas decreti.

Item quæstiones Dominicales & Veneriales, numero 91.

Edidit etiam temporum historiam.

Claruit sub Frederico imperatore II. anno domini 1240.

Iohannes de Deo, iuris vtriusq; professor & enucleator eximius, atq; in disciplinis philosophiæ sufficienter eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, q apud veteres magnæ autoritatis extitit, scripsit multa & varia in vtroq; iure opuscula, quibus memoria nominis sui ad multorum notitiam deuenit, e quibus pauca ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim subiecta duntaxat:

Summā cauillationum lib. 7. Ad honorem summæ tr

Aliā prænotatā, iudicium lib. 4. Principio nostro adfit

Tabulam decreti lib. 2. Liber decretorum distin

Tabulam decretalium lib. 1. Volentibus prompte

Concordantiā decreti & decretalium lib. 1. De cōstitutiōib' trac

Quæstiones varias.

Docuit autem in ciuitate Bononiensi, vbi prædicta & alia cōposuit

aa

Hu=

HVgo Barchinonensis, ordinis Prædicatorum, sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ tituli sanctæ Sabinæ presbyter cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, q̄ ante ordinis ingressum, sacræ theologiæ magister fuerat, multosq̄ insignes discipulos habuerat: scripsit plura egregia opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecrauit. Nec minus conuersatione & religione, q̄ scientia, clarusemicans, idem mansit in dignitate qui antea fuit, de cuius libris isti feruntur:

In Genesim	lib.1.	In Exodum	lib.1.
In Leuiticum	lib.1.	In Numeros	lib.1.
In Deuteronomium	lib.1.	In Iosue	lib.1.
In Iudicum	lib.1.	In librum Ruth	lib.1.
In Regum	lib.4.	In Paralipomenon	lib.2.
In Esdras & Neemiã	lib.3.	In Tobiam	lib.1.
In Iudith	lib.1.	In Hester	lib.1.
In librum Iob	lib.1.	In psalterium	lib.1.
In Prouerbia	lib.1.	In Ecclesiasten	lib.1.
In Cântica canticor̄	lib.1.	In librum Sapientiæ	lib.1.
In Ecclesiasticum	lib.1.	In Esaiam prophetam	lib.1.
In Hieremiam	lib.3.	In Ezechielem	lib.1.
In Daniele	lib.1.	In 12. prophetas minores	lib.12.
In libros Machabeor̄	lib.2.	In euangelium Matthæi	lib.1.
In euangeliũ Marci	lib.1.	In euangelium Lucæ	lib.1.
In euangeliũ Iohãnis	lib.1.	In epistolas apostoli Pauli	lib.14.
In Actus apostolor̄	lib.1.	In epistolas canonicas	lib.7.
In Apocalyp. Iohãnis	lib.1.	Summa de casibus	lib.1.

Alia insuper nonnulla composuit, quæ ad notitiam meam nondũ venerunt.

Claruit sub Frederico imperatore II, anno domini 1240.

Iacobus Baldeuini, Odofredi Beneuentani clarissimi viri quondam auditor, iuris civilis professor & interpretis eximius, ingenio subtilis, sermone scholasticus, cõsilio & actione scipius, scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus nomen suũ ad notitiam posteritatis cũ laude trãsmisit. E quibus ista feruntur:

Super Codice	lib.12.	Super ff. veteri	lib.24.
Super ff. nouo	lib.12.	Super ff. infortiati	lib.14.

Et quædam alia.

Claruit sub Frederico imperatore secundo, anno dñi 1240.

Da=

DAuid, or̄. inis (vt ferunt) Minor, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis exercitatus, vita & cõuersatione insignis, in declamandis sermonibus ad populum, excellentis ingenij fuit. Scripsit quædam aperto sermone opuscula, quorum lectio deuotis fratribus non est contemnenda, de quibus extant subiecta: Ad nouitios

De cõpositione hois exterioris,	lib.1.	Profectus religiosi	7.
De cõpositione hois interioris,	lib.1.	Collatiões meas q̄s	
Sermones de tempore	lib.1.		
Sermones de Sanctis	lib.1.		
Et quædam alia.			

Claruit non longe post B. Franciscum, sepultus est in Augusta.

Humbertus, ordinis Prædicatorum quintus magister generalis, patria Viennensis, Hugonis Barchinonensis theologi quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator egregius, vita euangelicus, conscientia purus, actione præcipuus, eloquio dulcis, & ad persuadendum idoneus, qui Hugonem olim suum præceptorem sacræ theologiæ, pertraxit ad ordinem: scripsit quædam deuota opuscula, quibus nomen eius ad notitiam posteritatis deuenit. E quibus ista feruntur:

Sup regulam S. Augustini	lib.1.	Cogitati mihi de ser	
Summa prædicantium	lib.3.	Ois hõ est exhortandus	
Gesta fratrum Prædicatorum	lib.5.		
De officijs sui ordinis	lib.1.	Filij gratiæ & cohered	
De tribus substantiis religio.	lib.1.	Et quædam alia.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.		

Claruit, imperio vacante, anno domini 1250.

Vincentius Gallus, natione Burgundus, ordinis Prædicatorum, dictus Bellouacensis, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, ac veteris lectione diues, ingenio subtilis, & sermone cõpositus, tantum literis studiũ adhibuit, vt nullis vnquam laboribus, vigilijs vel occupationib⁹ ab eor̄ cultura potuerit auocari, qn semp aut legeret, aut scriberet, aut prædicaret. Tantis itaq; fuit, vt post se necdũ habuerit parẽ, si ardua quæ scripsit opuscula, ex multis laboriose collecta, æqua lance cũ cæteris pöderemus. Nã petẽtis & sumptus ministrante rege Francor̄, grãde & admirabile opus Speculorum de omni (vt ita dixerim) re scibili, in multis voluminib⁹ maximis laboribus comportauit, qd ita prænotauit atq; distinxit,

aa ij Spe

Speculum historiale	li. 32.	Deus est substantia in
Speculum naturale	li. 35.	Quā multitudo libro
Speculum morale	li. 3.	In oībus tuis memora
Speculum doctrinale	li. 13.	Quā multitudo libro
De gratia Dei quoque	li. 4.	Liber generationis &c
De laudibus sanctæ Mariæ	li. 1.	Si Deū ore pphético iu
De laudibus S. Iohannis euang.	li. 1.	B. Iohannes euangelist
De institutione puerorum	li. 1.	Filij tibi sunt: Erudi il
Consolationem super mortuo,	li. 1.	In primis igit aduerte
Epistolarum ad diuersos	li. 1.	

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad notitiã meam non venerunt.
Claruit sub Frederico imperatore secundo, Anno domini 1240.

Alexander de Hales, natione Anglicus, ordinis Minorum, pceptor. Eustathij cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, cum esset doctor sacrarum literarum in gymnasio Parisiensi, vt cœlestis philosophiæ verus efficeretur discipulus, ordinem pauperū Christi intrauit, quæ sua eruditione & sanctitate mirabiliter illustrauit. Scripsit iubente Innocentio papa quarto, insigne opus quatuor voluminibus partitum, multa vtiliter complectens, quod prænotauit

Summam theologiæ	li. 4.	Quā sicut dicit Boethius
Declarationem regulæ Minorum	li. 1.	Reuerendo in Christo
Cætera eius non vidi.		

Dicitur autem q̄ tam vetus quàm nouum testamētum ex magna parte postillauerit, & de concordia iuris diuini & humani multa subtiliter differuerit, aliaq; composuerit varia, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit sub Frederico secundo, Anno domini 1240.

Iohannes de Rupella, ordinis fratrum Minorum, sacræ theologiæ magister Parisiēsis, in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia Aristotelica magnifice doctus, qui se cum Alexandro de Hales, in declaratione regulæ Minorum ad ministrum generalem subscripsit edidit quædam præclara opuscula, quibus nominis sui famam ad posteritatis notitiã transmisit, E quibus subiecta feruntur

Super sententias	li. 4.
Summa virtutum & vitiorum	li. 1.
De anima quoque	li. 1.

Clā

Claruit sub Frederico imperatore secundo, Anno domini 1250.
Henricus archiepiscopus Ebredinensis, & sacrosanctæ Romane ecclesiæ cardinalis, Otiensis vulgariter nuncupatus, vir in vtroq; iure peritissimus, qui ob excellentiam ingenij & doctrinæ, apud Alexandrum papam quartum in precio fuit: scripsit quædam opuscula, quibus nomen suum ad notitiã posteritatis transmisit, e quibus ego tantum vidi opus insigne & oībus notum, Super titulis decretalium li. 5. Alpha & ω, ynum in es Summam quoq; compendiosam li. 1.
Cætera q̄ composuit, ad notitiã meam adhuc minime venerūt.
Claruit imperio vacante, Anno domini 1250.

Galterius episcopus Pictauiensis, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophiæ disciplinis nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis industriæ fuit. Scripsit quædam non contemnenda opuscula, de quibus feruntur subiecta: lubente namq; Alexandro papa quarto, stylo digressit valde vtilis per anni circulum

Sermones	li. 2.	
Super sententias	li. 4.	
Quodlibetorum	li. 1.	Quæritur quomodo virtus

Claruit imperio vacante, Anno domini 1250.

Galterus episcopus Magolēsis, ex Insulis oppido Flandriæ originatus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, q̄ suo tēpore ppter doctrinã & eruditionē magnæ opiniois fuit, scripsit ad petitionē ppositi & clericorum Insulensis ecclesiæ, Super Psalterium li. 1. Et quædam epistolas.
Alia q̄q; nonnulla edidit, q̄ ad notitiã nostram minime vnerūt.

Alexander, dictus de Villa Dei, patria Dolensis, ordinis (vt dicunt) fratrum Minorum, vir certe vndecunq; exercitatus, grammaticus, philosophus, astronomus, & calculator insignis, scripsit tam metro quàm prosa non pauca opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis memoriã transmisit. E quibus ego tantum adhuc reperi subiecta: Volumen metro leonico scriptum de grammatica, cuius hodie in scholis puerorum vsus est assiduus, nescio si tam vtilis, propter imbecillioris ætatis defectum, & ignamiam præceptorum. Prænotauit autem hoc ipsum opus

aa

ij

Do

Doctrinale puerorum li. 3. Scribere clericulis pa
 De computo ecclesiastico li. 1. Quauis mō in fine tem
 De sphaera li. 1.
 De arte numerandi li. 1.
 Fertur & alia complura scripsisse, sermones, epistolas, variosq; tra
 ctatus, qui ad manus nostras adhuc minime venerunt.
 Claruit magna religione & doctrina sub Frederico secundo, An
 no domini 1240.

EVfrathius, qui & Bonauentura, De Balneo regio natus, ordi
 nis fratrum Minorum minister generalis, ac deinde episcopus
 Albanensis, & sacrosanctae Romanae ecclesiae cardinalis, Alex
 andri de Hales quondam auditor & discipulus, vir in diuinis scri
 pturis eruditissimus, & in seculari philosophia nobiliter doctus,
 ingenio subtilis & clarus eloquio, vita & conuersatione deuotus
 atq; sanctissimus, cuius ingenium, dotem naturae, & vitae puritatem
 praceptor eius Alexander cōtemplans, dicere solebat: In fratre Bo
 nauentura Adam peccasse non videtur: scripsit multa & profun
 da & deuotissima opuscula, quibus ardentia verba proferens, non
 minus affectum legentis in Christi amore accendit, quam intelle
 ctum doctrinis sanctis illuminat. Omnes enim sui temporis doctores
 res utilitate operum facile praecellit, si spm̄ diuini amoris & Chris
 tianae deuotionis in eo loquentem attendas. Profundus est, nō ver
 bosus: subtilis, non curiosus: disertus, non vanus: flammantia, non
 infantia, verba proferēs: vnde & securius legitur, facilius ab aman
 te intelligitur, vtilius frequētatur, dulcius & fructuosius retinetur.
 Multi doctrinam proferunt, deuotionem praedicant multi: pauci,
 scribendo libros, docuerunt vtranq; Bonauentura autem & mul
 tos superauit, & paucos, dum eius doctrina deuotionem, deuotio
 instruit doctrinam. Si ergo & doctus vis esse & deuotus, illius opu
 sculis esto intentus. Quae sunt,

Super sententias li. 4. Profunda fluminum
 Breuiloquium li. 7. Flecto genua mea ad
 Soliloquium li. 1. Dic quæso o homo si
 Itinerarij mentis in Deum li. 1. In principio primum
 Lignum vitae li. 1. Christo confixus sum
 Exhortatorius ad fratrem li. 1. Qm̄ dilecte mi frater
 De reductione artium &c. li. 1. Omne datum optimū &
 Regimen cōscientiæ. i. paruū bonū, li. 1. Ecce descripsi eam tibi
 Ita

Itinerarij mentis in seipsum li. 1.
 Compendium scripturarum li. 1.
 De institutione nouitiorum li. 1.
 Centiloquium li. 4. Malū considerare occur
 Pharetra siue scintillarium li. 4. In cōuersionis meae præ
 De paupertate Christi contra Guil. li. 1. Quæstio est de pauper
 De quinq; festis infantiae Christi li. 1. Cū secundū viros venera
 De septem donis spiritus sancti li. 1. Primum oim̄ necesse ha
 De excellentia eucharistiæ li. 1.
 De sex alis seraphin li. 1.
 Ad Blancam ducissam li. 1. In medio ecclesiae aperu
 Illuminationum insigne opus li. 1. Tres sunt ternarij pec
 De tribus ternarijs peccatorum li. 1. Contemplatiuorū aqli
 De septē gradibus contēplationis li. 1. Si vis in spiritu p̄cere
 De profectu religiosorum li. 1. Si vis ad vitam ingredi
 De decem præceptis li. 1. Summi legislatoris
 Apologia pauperum li. 1. Pater n̄r, Ofo hæc præui
 Super oratione dominica li. 1. Apparuit gratia Dei sal
 Legenda sancti Francisci li. 1.
 Constitutiones sui ordinis li. 1.
 In Genesim 7. visionum li. 1. In principio, &c. Circa
 In euangelium Iohannis li. 1. Spūs dñi super me. Cōsi
 In euangelium Lucae li. 1. In nominato magistro
 De tribus quæstionibus li. 1. Qm̄ secundū ap̄lm̄ Iohan
 De sandalijs apostolorum li. 3. Currite gentes vndique
 De passione domini li. 2.
 Sermones per annum
 Epistolæ plures ad diuersos.
 Alia insup nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
 Moritur imperio vacante, sub Gregorio papa decimo, in cōcilio
 Lugdunensi, Anno domini 1285. indictione 1. sepultus in ecclesia
 cathedrali Lugdunensi. Tandem propter sanctitatem & miracula,
 nostris diebus canonizatur ab Sixto papa quarto, sub Frederico im
 peratore tertio, Anno domini 1482. Indictione 15.
Philippus cancellarius Parisien̄, vir in diuinis scripturis erudi
 tus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, cum esset sacra
 rum literarum famosus magister, theologicæ scholæ Parisiis
 multo tempore gloriose p̄fuit, vbi discipulos legēdo, populos p̄di
 can

cādo magnifice instruxit. Scripsit de singulis psalmis duos vel tres
Sermones elegantes, lib.1. Summā theologiæ li.1.

Alia quoq; plura edidit, quæ ad notitiā nostram minime venerūt.

Albertus episcopus Ratisponēsis, ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus, patria Sueuus, ex Laugingen oriundus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in seculari philosophia nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, vita & cōuersatione deuotus atq; sanctissimus, qui propter doctrinam & eruditionē, Magnus dictus est, docuit sacras literas & philosophiam Aristotelicam multis annis, primo Parisijs, postea Colonia, vbi inter alios Thomā de Aquino habuit egregium discipulum. Ad episcopatū deinde Ratisponēsis ecclesiæ assumptus, cum illum aliquot annis gubernasset, deseruit, & amore studij salutaris ad cōuentum suum Coloniā reuersus est, vbi vsq; ad finem vitæ docendo & scribendo perseuerauit. Scripsit multa & pene infinita opuscula, de quibus subiecta feruntur:

Summa theologiæ	lib.4.	Mirabilis facta est sci
Super sententias	lib.4.	
De quatuor coruis	lib.1.	
De homine	lib.1.	
De bono	lib.1.	
De vita spiritali	lib.1.	
In officium Missæ	lib.1.	Ecce ego declinabo in
De corpore Christi	lib.1.	
De eodem 32. sermones	lib.1.	De sacrosancto corpo
De muliere forti	lib.1.	Laudes ecclesiæ de
Super libros Dionysij	lib.5.	Mirabile est nomen
De multiplici timore	lib.1.	Qm̄ plus exēplo q̄ ver
De laudibus sanctæ Mariæ	lib.1.	Clara est & q̄ nunquā
Defensoriū mendicantium	lib.1.	
De partu hominis	lib.1.	
De formatione hominis	lib.1.	
De origine animæ	lib.1.	
Super orationē dominicam	lib.1.	
De arte prædicandi	lib.1.	
De reparatione lapsi	lib.1.	
De adhærendo Deo	lib.1.	Cogitāti mihi aliquid
In quinque libros Moysi	lib.5.	

In Io-

In Iosue	lib.1.
In Iudicum	lib.1.
In Ruth	lib.1.
In Regum	lib.4.
In Paralipomenon	lib.2.
In Esdras & Neemiam	lib.5.
In Thobiam	lib.1.
In Iudith	lib.1.
In Hester	lib.1.
In Proverbia	lib.1.
In Ecclesiasten	lib.1.
In Cantica canticorum	lib.1.
In librum Sapientiæ	lib.1.
In Ecclesiasticum	lib.1.
In Machabæorum	lib.2.
In Iob	lib.1.
In Esaiam	lib.1.
In Hieremiam	lib.1.
In Ezechielem	lib.1.
In Daniele	lib.1.
In xij. prophetas minores	lib.12.
In euangelium Matthæi	lib.1.
In euangelium Marci	lib.1.
In euangelium Lucæ	lib.1.
In euangelium Iohannis	lib.1.
In epistolas Pauli	lib.14.
In Apocalypsin	lib.1.
Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de sanctis	lib.1.
De animalibus	lib.26.
Paradisus animæ	lib.1.
Orationum super sententias	lib.1.
Orationum super euangelia	lib.1.
De differentia spūs & animæ	lib.1.
De diuinatione & prophetia	lib.1.
Diuersarum quæstionum	lib.1.
De natura locorum	lib.1.
De causis elementorum	lib.1.

Ecclesiastici xlix. Et xij.
Sume tibi librum gran
Ecce vicit leo de tribu

Aquila grandis magna

Quoniā veritatis testimon
Venite post me, faciam

bb

De mo-

De motibus animalium	lib.1.
De intellectu & intelligibili	lib.1.
De iuuentute & senectute	lib.1.
De vita & morte	lib.1.
De plantis & vegetabilibus	lib.1.
Summa philosophiæ	lib.1.
De vnitæte intellectus	lib.3.
Quæstiones cõtra Auerroistas,	lib.1.
De vnitæte formæ	lib.1.
Philosophia moralis	lib.16.
De monastica	lib.5.
De œconomica	lib.4.
De politica	lib.8.
De arithmetica	lib.1.
De geometria	lib.1.
De musica	ib.1.
De astronomia	lib.1.
De sphæra	lib.1.
De astris	lib.1.
Speculum astronomiæ	lib.1.
De mineralibus	lib.5.
De natura deorum	lib.1.
De secretis naturæ	lib.1.
De XII. alphabetis	lib.1.
De magistris eligendis	lib.1.
De somnijs	lib.1.
De vniuersalibus	lib.1.
De prædicamentis	lib.1.
De sex principijs	lib.1.
De diffinitionibus	lib.1.
De causis	lib.1.
De grammatica	lib.1.
De rhetorica	lib.1.
De medicina	lib.1.
De lanificio	lib.1.
De agricultura	lib.1.
De aratura	lib.1.
De nauigatione	lib.1.
De me=	

De metaphysica	lib.13.
In phylisam Aristotelis	lib.8.
De cœlo & mundo	lib.4.
De generatiõe & corruptione	lib.2.
De scientia meteororum	lib.4.
De anima	lib.1.
De nutrimento & nutribili	lib.1.
De somno & vigilia	lib.1.
Quæstiones quindecim	lib.1.
De perspectiua	lib.1.
In libros Aristotelis cõmentatus est, ac alia multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.	

†Claruit Parisiis anno domini M. CC. LVII.

Moritur sub Rodulpho imperatore, anno domini 1280. indictio= ne 8. ætatis suæ anno 80. sepultus in medio chori Cõuentus sui Co= loniensis. Et non surrexit post eum vir similis ei, qui in omnibus li= teris, scientijs & rebus, tam doctus, eruditus & exptus fuerit. Quod autem de necromantia accusatur, iniuriã patitur, vir Deo dilectus.

Simon de Tornaco, presbyter, in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia subtiliter doctus, dialectic^o acutissim^o, & omnium liberalium artium peritissimus, factus theologicæ scholæ magister, multis annis in gymnasio Parisiensi docuit, vbi plu= rimos auditores erudiuit. Sed dum Aristotelem nimium sequitur, errasse in quibusdam inuenitur. Scripsit autem quædam ingenij sui opuscula, de quibus feruntur subiecta:

Sententiarum suarum	lib.1.
Quæstiones varieg	lib.1.
In symbolum Athanasii	lib.1.

Alia quoq; nõnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Thomas (†ex comitibus) de Aquino, ordinis fratrum Prædica= torum, Alberti Magni in conuentu Coloniensi auditor & di= scipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari= bus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, vita & conuersatione insignis, inter omnes doctores sui temporis faci= le obtinuit principatũ, q̄ velut alter Augustinus, se studio scriptu= ræ totũ dedit, dieq; ac nocte in illius amore & exercitio comoran= do, tot ac tãta scripsit volumina, vt paucos inter modernos vel nu= mero vel vtilitate habeat æquales:

Super sententias	lib.4.	Ego sapientia effudi
Summam theologiæ	lib.4.	Quia catholicæ verit
Contra gentiles	lib.4.	Veritatem meditabitur
Contra errores Græcorum	lib.1.	Libellum ab excellētia
Contra Armenos & Sarracenos	lib.1.	Beat ⁹ Petrus apostolus
Compendium theologiæ	lib.3.	Aeterni patris verbum
De præceptis charitatis	lib.1.	Tria sūt homini necessa
De fide & sacramentis	lib.1.	Postulat à me vestra
Super oratione dominica	lib.1.	Pater noster, Inter alias
Super Ave Maria	lib.1.	Aue Maria, &c. In sa
Super symbolo apostolorum	lib.1.	Credo, &c. Primū qd est
De centum octo articulis	lib.1.	Primo cōsiderādum est
De 42. articulis	lib.1.	Reuerendo in Christo
De 36. articulis	lib.1.	Lectis vestris lris, in eis
De sex articulis	lib.1.	Charissimo sibi i Chro
De differētia diuini verbi & hūani,	lib.1.	Ad intellectum huius
De natura verbi	lib.1.	Qm̄ circa naturā verbi
De substantijs separatis	lib.1.	Quia sacris angelorum
Contra Auerroistas de intellectu	lib.1.	Sicut omnes hoies natu
Aduersum detractores religionis	lib.1.	Christianæ religionis
De perfectione vitæ spiritualis	lib.1.	Qm̄ quidam pfectiois
Contra impugnatores ordinis	lib.1.	Ecce inimici tuæ so
De regimine principum	lib.4.	Cogitanti mihi quid
De forma absolutionis	lib.1.	Perlecto libello à vo
De regimine Iudæorum	lib.1.	Excellentiæ vestræ re
Expositionem primæ decretalis	lib.1.	Saluator noster discipu
Expositionem secundæ decretalis	lib.1.	Damnamus ergo & re
In Esaiam prophetam	lib.1.	
In Hieremiam	lib.1.	
In Threnos eiusdem	lib.1.	
In Cantica Canticorum	lib.1.	
In tres nocturnos Psal.	lib.1.	
In Iob ad literam	lib.1.	Sicut aut in rebus quæ
Continuum in euangelia	lib.4.	Sanctissimo ac reuer
LECTURAM Iu euangelia	lib.4.	
In epistolas Pauli	lib.14.	
In epistolas canonicas	lib.7.	
De sacramento altaris	lib.1.	Memoriam fecit mirab

De hu

De humanitate Christi	lib.1.	Christus Iesus venit
De dilectione Dei & proximi	lib.1.	Magister, qd est mand
De diuinis moribus	lib.1.	Perfecti estote sicut
De beatitudine	lib.1.	Beati q habitant in do
De puritate conscientiæ	lib.1.	Qm̄ fundamentum &
De officio sacerdotis	lib.1.	Quia sacerdotis offici
De significatione Missæ	lib.1.	In virtute sanctæ crucis
De vitijs & virtutibus	lib.1.	Quatuor sunt virtutum
De emptione reddituum	lib.1.	Recepi literas vestras in
De veritate summam	lib.1.	Quid est veritas &
De potentia Dei disput.	lib.1.	Quæstio est de poten
De actione Iudæorum	lib.1.	Illustri dñæ Alheidi
Quodlibeta 12.	lib.1.	Quæsitum est à Deo
Super Boethio de trinitate	lib.1.	Ab initio natiuitatis
Super eodem de hebdomadibus	lib.1.	Præcurre prior in do
Super libris Dionysii	lib.4.	
De fortibus	lib.1.	Postulauit à me vestra
De iudicijs astrorum	lib.1.	Quia petisti vt tibi
De æternitate mundi	lib.1.	Supposito secundū fidē
De fato	lib.1.	Quæritur de fato an sit
De principio indiuiduationis	lib.1.	Qm̄ duæ sūt in homine
De ente & essentia	lib.1.	Quia paruus error in
De principijs naturæ	lib.1.	Qm̄ quoddā potest esse
De materia & dimensionibus	lib.1.	Postq de principijs ser
De mixtione elementorum	lib.1.	Dubium apud multos
De occultis operibus naturæ	lib.1.	Qm̄ in quibusdam natu
De motu cordis	lib.1.	Quia omne quod moue
De instantibus	lib.1.	Qm̄ omnē durationem
De quatuor oppositis	lib.1.	Qm̄ quatuor sunt op
De demonstratione	lib.1.	Ad habēdum cognitio
De fallacijs	lib.1.	Quia logica est ratio
De propositionibus modalibus	lib.1.	Quia propositio mod
De natura accidentis	lib.1.	Qm̄ om̄s cognitio hu
De natura generis	lib.1.	Qm̄ ois natura gene
De principijs animæ	lib.1.	Vt adiutorium homini
De tempore	lib.1.	Sicut vult philosophus
De pluralitate formarum	lib.1.	Qm̄ sanctum est hono
De natura syllogismorum	lib.1.	Qm̄ scire est causam rei

b b

ij

De sen

*in aristotelem
puritatem.
elench.*

*8 plus iarp.
de celo.
de gnomis.
methoz.
de aia.
parua nra*

methaph.

*ethica.
canonij.
politica.*



De sensu & intellectu	lib.1.	Circa considerationem
De inuentione medij	lib.1.	Qm̄ principium syllogi
De natura luminis	lib.1.	Cōsiderandum est de na
De natura loci	lib.1.	Ad sciendum naturam
De vniuersalibus	lib.2.	Circa vniuersalia mul
De intellectu & intelligibili	lib.1.	Sciendum q̄ de ratioe
Dictorum suorum concordiam	lib.1.	Pertransibunt multi &
Sermones multos	lib.1.	
Contra Guil. de sancto amore	lib.1.	

Iubente Vrbanopapa quarto, officium festi corporis Christi composuit. In omnes Aristotelis ac Porphyrii libros commētatus est. Alia quoq; multa edidit tam in diuinis scripturis quā in seculari philosophia, quæ ad manus nostras minime venerunt. Moritur sub Rodulpho imperatore, Anno domini 1274. indictione 2. Et canonizatus est à papa Iohanne 22.

Thomas de Cantiprato, natione Brabantinus, ordinis fratrum Prædicatorū, Alberti Magni quondam (vt ferunt) discipulus, vir deuotus, & tam in diuinis scripturis quā in secularibus literis egregie doctus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, fertur quædam præclara scripsisse volumina, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis deduxit. E quibus extat opus de apibus mysticis, quod prænotauit

Bonum vniuersale	lib.2.	Reuerendo in Christo
De rerum natura	lib.1.	
Vita sanctæ Christinæ	lib.1.	

Et cætera quæ non vidi.

Claruit sub Rodulpho imperatore, Anno domini 1270. Et sunt qui scribant eum Græci sermonis habuisse peritiam, & libros Aristotelis, quorum iam vsus in scholis est, transtulisse.

Alphonfus rex Castellæ & Legionis, philosophus & astronomus inter omnes sui temporis excellentissimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, literarū amator & cultor insignis, cum post longam Imperij Romani vacationem, cōtra Richardum fratrem regis Angliæ, in Romanorū regem fuisset electus, & esset vir bonus & prudens, mortuo Richardo anno electionis suæ quinquagesimo, intuitu pacis coram Gregorio papa decimo voluntarie cessit, & omni iuri suo quod in electione sua habuerat, sponte renunciavit. Scripsit valde vtilis & elegantes

In

In astronomia tabulas	lib.1.
Epistolarum ad diuersos	lib.1.

Claruit tempore Imperij vacantis, Anno domini 1270.

Petrus ordinis fratrum Prædicatorum, natione Gallus, & eiusdem religionis in Fræcia Prior prouincialis, vir in diuinis scripturis longo studio doctus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio acutus, & promptus eloquio, in declamandis ad populum sermonibus idoneus fuit. Vnde ad vtilitatem legentium composuit per anni circulum non spernendos

Sermones de tempore	lib.1.
Sermones quoq; de sanctis	lib.1.

Sed & alia nonnulla scripsisse dicit, q̄ ad notitiā meā non venerūt.

Petrus de Tarāasia ordinis Prædicatorum, & post Gregorium decimum papa, Innocentij quinti nomine, canonicè consecratus, sedit in pontificatu summo mensibus tantum quinq; vir certe in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, qui theologiam multis annis egregie docuit, & magnam suæ eruditionis laudem acquisiuit. Scripsit multa præclara opuscula, quibus & tunc præsentibus, & postea futuris nomen suum notificauit. E quibus extant

Super sententias	lib.4.	Nunquid nosti ordinē
In epistolas Pauli omnes	lib.14.	Principiarerum ingre
In Psalmos quoque	lib.1.	
In Cantica Canticorum	lib.1.	

Scripsit & alias in Bibliā lecturas, vt dicit, plures, quas necdū vidi. Claruit in pontificatu sub Rodulpho imperatore, Anno dñi 1275.

Iohannes Esculanus de Esculo, ordinis fratrum Minorum, post sanctum Bonauenturam minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonum egregius, missus Cōstantinopolim à Gregorio papa decimo, Græcos ad obedientiam Romanæ ecclesiæ suis exhortationibus reduxit, & secum ad concilium Lugdunense venire persuasit. Scripsit ad ædificationem fidelium, non spernendos

Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de sanctis	lib.1.
Epistolas plures ad diuersos	lib.1.

Et quædam alia.

Claruit imperio vacante, Anno domini 1270.

Ru-

Rupertus de Russia, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, quippe qui theologiã multis annis egregie docuit, & multos insignes post se discipulos reliquit, scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suũ ad posteros trãsmisit. E quibus extat ad Haymonem Anglicum, ordinis sui ministrũ generalem, virum æque doctissimum, declaratio

In regulam S. Francisci lib. 1.
 Super sententias quoq; lib. 4.
 Sermones varij lib. 1. Et quædã alia.

Claruit imperio vacante, anno domini 1270.

Valericus de Argentina, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatorum, Alberti Magni quondam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, composuit non spernendæ lectionis opuscula, quibus & præsentibus & futuris innotuit. E quibus extant

Super sententias lib. 4. Summa theologiæ lib. 1.
 De anima quoq; lib. 1. Et alia multa.

Claruit sub Rodulpho imperatore, anno domini 1280.

Haymo natione Anglicus, ordinis fratrum Minorũ minister gñalis, vir in scripturis sanctis longo studio exercitatus, quippe qui cathedram magistralem theologicæ facultatis consequutus, in ea multos erudiuit discipulos, qui iussu Alexandri papæ quarti, Breuiarium Romanum correxit & rubricauit; fertur inter alia compendiose scripsisse

Super sententias lib. 4. Et quosdam sermones lib. 1.
 Et quædam alia.

Claruit imperio vacante, anno domini 1270.

Otto episcopus Frisingensis in Germania Bauariæ, & vt quidã scribunt, nepos Frederici imperatoris primi, natione Teutonicus, quem Pius Papa secundus allegans in quadam oratione commendat, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nõ infime doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio: scripsit quædam non contemnendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria trãsmisit. Inter quæ extat opus insigne, & omni laude prosequendum,

Historiarum lib. 1. Et alia quæ non vidi.

Cl

Claruit imperio vacante, anno domini 1260.

Petrus Hispanus Portugalensis, episcopus Tusculanus, & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, ac postremo summus pontifex post Hadrianum quintum, vir in medicinis valde eruditus, & in seculari philosophia magnifice doctus, sedit in pontificatu mensibus tantũ octo. Scripsit medicis non contemnenda opuscula, de quibus feruntur subiecta:

Thesaurus pauperum lib. 1. De problematibus lib. 1.
 Canones medicinæ lib. 1. Epistolæ ad diuersos lib. 1.
 Et quædã alia. ¶ nempe tractatus in dialecticam aliquot, vulgo iam olim notissimos.

Claruit in pōtificatu sub nomine Iohannis XXI, temporibus Rodulphi imperatoris, anno domini 1275.

Guilhelmus ciuis Placentinus, medicinæ artis doctor eruditus, & aliarum literarũ humanitatis non ignarus, qui publico salario cōductus Veronæ, multis annis in ea facultate scholam tenuit, & discipulos egregios plures erudiuit; scripsit huius scientiæ professoribus non spernenda opuscula, quibus nomen suũ tam præsentibus quàm futuris notum effecit. E quib; extat insigne volumen quod prænotari voluit

De vniuersa medicina lib. 4. De chirurgia q; lib. 1.
 De cæteris nihil reperi.

Claruit sub Rodulpho imperatore, anno domini 1270.

Guilhelmus episcopus Parisiensis, patria Aluernus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, ingenio subtilis, & apertus eloquio, nec minus conuersatione q̄ scientia venerandus, composuit non pauca eruditionis suæ opera, quibus & doctum se ostendēs magistrum & deuotum, nominis sui memoriam reddidit immortalem. De quibus subiecta feruntur: Volumen insigne, prænotatum

De sancta Trinitate lib. 1. De primo principio lib. 1.
 De Sacramentis lib. 1.
 Cur Deus homo lib. 1. Ponã adhuc quatuor
 Summa Virtutum lib. 1. Summa vitiorum lib. 1.
 De fide & legibus lib. 1. In ordine diuinaliũ sa
 De animabus humanis lib. 1. De bono & malo lib. 1.
 De vniuerso lib. 6. De p̄fessione nouitiõ; lib. 1.
 De dono scientiæ lib. 1. De operibus virtutum lib. 1.

cc

De tri-

De triginta remedijs tentationum	lib. 1.	
Contra pluralitatem beneficiorum	lib. 1.	
De claustro anime	lib. 1.	
De rhetorica diuina	lib. 1.	In sacris ac significa
De pœnitentia	lib. 1.	Secunda tabula post
De dæmonibus	lib. 1.	Postq̄ auxilio Dei eo
In Psalterium	lib. 1.	In Prouerbia Salomōis
In Ecclesiasten	lib. 1.	In Cantica canticorum
In Euangeliū Matthæi	lib. 1.	Sermones varij
Epistolarū ad diuersos	lib. 1.	lib. 1.

Alia q̄q; nōnulla edidit, quę ad notitiam meam minime venerūt.
Claruit sub Frederico imperatore II. anno domini 1230.

Iohannes Valeis, aliās Galēsis, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis eruditissimus, qui in gymnasio Parisiensi multo tempore theologiam gloriose docuit, tantę eruditionis & eloquentię fuit, vt arbor vitę sit appellatus. Scripsit multa p̄clara opuscula, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis cum gloria trāsmissit. Sed pauca eorū ad manus nostras p̄uenerūt. Reperi nanq; volumē insigne, qd̄ prædicatoribus verbi Dei valde necessariū & vtile iudico, qd̄ pleriq; commune loquiū appellāt, eo qd̄ de omni statu aliqd̄ cōtineat, sed ipse prænotauit illud

Summam collationum	lib. 7.	Cum doctor siue prædica
Super Sententias	lib. 4.	
De ordinatione vitę	lib. 1.	Quoniā omni negotio tem
Manipulum florum	lib. 1.	Abstinencia bonum est in
In Apocalypsin Iohannis	lib. 1.	
Sermones varios	lib. 1.	
De diuersis materijs	lib. 1.	

De cæteris nihil reperi.

Et nota q̄ iste Iohannes librum qui dicitur Manipulus florum, cuius prologus incipit, Ruth pauperula, inchoauit, quem morte p̄uentus non finiuit, sed frater Thomas de Hybernia eundē postea compleuit. Ipse autem liber sic incipit secundum ordinem alphabeti: Abstinencia bonum est in cibo cum gratiarum actione percipere &c. Claruit tēporibus Rodulphi imperatoris, anno dñi 1270.

Guilhelmus Duranti, episcopus Minacensis, Henrici Ostiensis quōdam auditor atque discipulus, quem Speculatorem nuncupāt, doctor in iure p̄tissim⁹, & ecclesiasticę obseruationis val-

valde studiosus, ingenio subtilis & clar⁹ eloq; scripsit ad Ottobonum cardinalē S. Hadriani, postea summū pontificē, Hadrianū quātum, egregiū opus in tribus voluminibus partitū, qd̄ p̄notauit

Speculum iuris,	lib. 3.	Reuerendo in Christo
Rationale diuinorum	lib. 8.	Quęcunq; in ecclesiast
Repertorium iuris	lib. 1.	Protoplati rubigine
Et quædam alia.		

Claruit sub Rodulpho imperatore, & compleuit opus suum Rationale diuinorum, sicut per se testatur, anno domini 1286.

Iacobus de Beluisio, vtriusq; iuris clarissimus doctor & cautus interpret, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, consilio & scientia profundus, & secularis philosophię non ignarus: fertur in iure quædam præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad memoriam posteritatis trāsmissit, e quib⁹ nullum adhuc videre potui. Fertur autem eius

In authenticis	lib. 1.	De vsu feudorum	lib. 1.
Additiones in nouellis	lib. 1.		
Et disputationes varię.		Et alia multa.	

Claruit sub Rodulpho imperatore, anno domini 1270.

Guilhelmus Lugdunensis, ordinis fratrum Prædicatorum, vt ferunt, eiusdē ecclesię episcopus, vir in diuinis scripturis multū eruditus, & seculariū literarū nō ignar⁹, ingenio dulcis & subtilis eloq; nō curiosus, attamē cōpositus, in declamadis ad populū sermōibus satis egregi⁹ fuit, dicit nōnulla scripsisse opuscula, quibus & tūc p̄sentes, & postea futuros, magnifice instruxit, e quibus ferunt

Super sententias	lib. 4.	
Summa Virtutum	lib. 5.	Cum circa singula vtilia
Summa vitiorum	lib. 8.	Dicturi de singulis vit
Sermones ad populum	lib. 1.	

Alia q̄q; multa scripsisse dicit, quę ad notitiā meam non venerunt.

Guilhelmus Guarrōis, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, præceptor Iohānis Scoti eiusdem religionis, vir in diuinis scripturis satis eruditus, & in philosophia Aristotelica longo studio (more theologorum modernorū) valde peritus, scripsit ingenij sui quædam non spernenda opuscula, quibus se posteritati notificauit. E quibus extant

Super sententias	lib. 4.	Quā teste B. Augustino
De cæteris nihil vidi.		

De prædestinatione	lib.1.	Nobili militi domino
Theorica de esse & essentia	lib.1.	Omne esse vel est &c.
De generatione & corruptione	lib.1.	Anima, vt testatur phi
De peccato originali	lib.1.	Ego sum puluis &
De formatione humani corporis	lib.1.	In quo ponuntur &c
De potestate ecclesiastica	lib.3.	
De carcere	lib.1.	
Compendium theologiae	lib.6.	Veritatis theologicæ
De renunciatione Papæ	lib.1.	Non ei placebit cum
Aduersus corruptorem Thomæ	lib.1.	Quare detraxisti ser
Sermones varij	lib.1.	

In omnes libros Aristotelis.

Epistolæ notabiles. Et alia non pauca.

Claruit sub Rodulpho imperatore, Anno domini 1280.

Ganfredus de Trano, subdiaconus ecclesiæ Romanæ, & summi pontificis (vt ferunt) capellanus, vir in iure canonico & philosophia seculari nobiliter doctus, ingenio præstans & clarus eloquio, qui inter doctores huiusce facultatis nõ vltimus suo tempore est habitus: scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum posteritati notificauit. E quibus extat Summa notabilis & satis vulgata

Super titulis decretalium	lib.5.	Glosarum diuersitas in
Quæstiones variæ	lib.1.	

Alia quæ composuisse dicitur, ad notitiam nostram minime venerunt.

Guido de Baypho, archidiaconus Bononiensis, vir in utroque iure peritissimus, ingenio acutus & clarus eloquio, cuius apud huius scientiæ professores vsque in hodiernum diem magna perseverat autoritas: scripsit multa insignia volumina, quibus memoriam nominis sui (vt ita dicam) reddidit immortalem. E quibus pauca ad notitiam meam hucusque peruenerunt. Reperi enim duntaxat subiecta: Volumen grande & valde notabile, quod Rosarium prænotauit,

Super decreto	lib.5.	Reuerendo in Christo
Super decretalibus	lib.5.	

Claruit sub Adolpho imperatore, Anno domini 1290.

Thadæus natione Florentinus, medicæ artis peritissimus doctor, qui eam scientiam apud Bononiam, certis annis publico salario conductus, egregie docuit, & thesaurum pene incre-

di-

dibilem congregans, magnam experientiæ suæ famam acquisiuit: Cum enim ab aliquo principe vocaretur, non minus quam quinquaginta aureos pro diurna mercede habere volebat. Ab Honorio Papa quarto aliquando vocatus, non prius accedere voluit, quàm certum aurei illi in diem statueretur: qui à grauissima infirmitate curatus, decem millia aureos illi condonauit. Scripsit

In aphorismos Hippocratis	lib.1.
In prænosticos eiusdem	lib.1.
In opus acutorum eiusdem	lib.1.
In Techni Galeni	lib.1.
In Isagogas Iohannitij	lib.1.
De conseruanda sanitate	lib.1.
Consilia varia	lib.1.

Et quædam alia.

Claruit sub Rodulpho imperatore, Anno domini 1280.

Et tandem octogenarius Bononiæ mortuus est.

Iohannes de Parma, ex Bononiæ finibus oriundus, ordinis fratrum Minorum minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, vita & conuersatione deuotus, & sanctæ paupertatis amator insignis, quæ ex gymnasio Parisiensi ubi sententias legerat, in Generalem absens fuit electus: fertur multos & varios scripsisse tractatus, quibus nomen eius ad memoriam nostram deuenit. E quibus ego tantum reperi

Super sententias	lib.4.
De conuersatione religiosorum	lib.2.

Claruit Imperio vacante, Anno domini 1260.

Iohannes Christophori, ordinis fratrum Prædicatorum, in scripturis longo & continuo studio exercitatus, atque in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio facilis, & sermone scholasticus, multa in sanctis scripturis fertur cudisse opuscula, quorum editio præsentibus tunc utilem illum, futuris reddidit notum: Longo enim tempore diuinas literas publice legendo exposuit, & subtili sensu explicauit, de cuius commentarijs subiecta volumina feruntur, videlicet

In euangelium Matthæi	lib.1.	In Marcum	lib.1.
In Lucam	lib.1.	In Iohannem	lib.1.
In omnes epistolas Pauli	lib.14.		
Et alia multa,			

Clæ

Claruit imperio vacante, anno domini 1260.

H Ambaldus, natione Romanus, sacrae theologiae professor, & heximius interpret scripturarū, ingenio subtilis & vehemens, & ad disputandas soluēdasq; earundē difficiles quaestiones satis idoneus, ferē ad instructionē discipulorū suorū quaedā praecleara scripsisse opuscula, quibus nomen suum notificauit. Inter quae extāt

Sup sententias lib.1. Quodlibetorum lib.1.

Claruit sub Rodulpho imperatore, anno domini 1270.

H Enricus de Gādauo, archidiaconus Tornacēsis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis inter omnes doctores sui temporis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica valde subtilis, tantę opinionis & authoritatis in gymnasio Parisiorū extitit, vt Doctor Solennis per vniuersum Christianum orbem vocat⁹ sit. Erat enim ingenio subtilis, & in disputationibus scholasticis acutissimus, quod praecleara illius testantur opuscula. De quibus ego tantum reperi ad praesens subiecta

Summam theologiae lib.1. Super sententias lib.4.

De virginitate lib.1. Sacris virginibus cōpi

Quodlibeta lib.1. De poenitentia lib.1.

In metaphysicam lib.14. In Physicorū libros lib.8.

Cætera quidē multa cōposuit, sed ad notitiā meam non venerunt. Moritur sub Adolpho impatore, anno domini 1293. indictione sexta, in festo apostolorum Petri & Pauli, sepultus Tornaci in ecclesia sanctae Dei genitricis Mariae.

H Vgolinus patriarcha Constantinopolitanus, ordinis fratrum Heremitarū S. Augustini, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & satis eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, moribus & vita spectabilis, fertur non spernendę lectiōis quaedam praecleara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiā posteritatis transmisit. E quibus ista ferūtur inter alia potiora

Super Sententias lib.4. Quodlibetorum lib.1.

De differētia idiomatū lib.1. Sermones de Tempore lib.1.

Sermones de Sanctis lib.1.

Claruit sub Adolpho imperatore, anno domini 1290.

A Rlotus, ordinis fratrum Minorū minister generalis, natione Hetruscus, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & in seculari philosophia sufficienter instructus, dialecticus subtilis, & acutissimus disputator, qui magnam doctrinę suae laudem varia scri

scribendo est consecutus, in declamandis ad populum sermonib⁹ excellentis ingenij fuit. Hic fertur comportasse noui & veteris testamenti in vnum

Concordantias lib.1. Sermones varios lib.1.

Et quaedā alia. Claruit tēporibus Adolphi imperatoris, anno 1290.

Iacobus episcopus Genuēsis, ordinis fratrum Prædicatorū, vir in diuinis scripturis exercitatus, qui ob earundē crebras allegationes, Vorago nuncupat, ingenio promptus, & apertus eloquio, in sermonibus ad populum declamandis satis idoneus fuit. Scripsit ad vtilitatem legentium nō pauca opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus pauca ad notitiā meā peruenerunt, quae & subiecit Volumen magnae quantitatis de vita & gestis multorum sanctorum, quod prenotauit, Legendam aureā siue Speculum sanctorum; sed iam cōmuniter appellatur Legenda seu

Historia Lombardica lib.1. Vniuersum tēpus praesens

Mariale de sancta Maria lib.1. Cogitanti mihi dies an

Chronicam Genuensium lib.1.

De opusculis sancti Augustini lib.1. Sacra scriptura diuini

Sermones de tempore lib.1.

Sermones de sanctis lib.1. Vestigia eius secutus est

Sermones quadragesimales lib.1.

Sermones de sancta Maria lib.1.

Alia insuper nonnulla edidit, quae ad notitiā meam non venerunt.

Claruit temporibus Adolphi Imperatoris, Anno domini 1290.

Lucas ordinis fratrum Minorum, natione Italus, ex Padua oriundus, vir in scripturis sanctis iugi studio exercitatus, diuini verbi p̄dicator egregius, ingenio clarus, & apertus eloquio, nō minus opere q̄ sermone viā Dei populos docuit in veritate, & multorum corda ad amorem Christi, spiritu sancto cooperante, conuertit. Scripsit non contemnendos, quos ad populum habuit,

Sermones de tempore lib.1.

Sermones de sanctis lib.1.

Alia q̄q; nonnulla scripsisse dicit, quae ad manus nostras nō venerūt.

Conradus de Halberstat, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatorū, vir tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus & theologus non inutilis, quippe qui in ea facultate publice legens, multos docuerit, & doctrinæ suae laudem ingentē acquiserit: scripsit quaedam in vtraq;

dd sci

sciētia nō spernēda opuscula, quibus ad memoriā posteritatis nomē suū deduxit. Sed pauca eorū mihi innotuerunt. Reperi enim tantū

Summam studentium	lib. 5.	Hoc opusculum in tres
De triuio quoq;	lib. 1.	In tribus beneplacitum
Lecturam in Iob	lib. 1.	Vsq; in tempus sustin
Sermones etiam	lib. 1.	

In plures etiam Biblię libros, commentarios scripsisse dicitur, qui tamen ad manus nostras adhuc minime venerūt. Hic etiā fert̄ concordātiās toti⁹ biblię noui & veteris testamenti primus ordinasse.

Richardus de Mediauilla, natiōe Anglicus, ordinis fratrum Minorū, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & tam in philosophia, q̄ in iure canonico egregie doct⁹, ingenio clar⁹, sermone scholasticus, in quęstionibus & dubijs scripturę soluendis subtilis & prōptus; fert̄ multa p̄clara scripsisse volumina, quibus nomē suum cum gloria trāsmissit ad posteros. E quibus tantū reperi subiecta:

Super Sententias	lib. 4.	Abscōdita pduxit in
Super dif. decreti	lib. 1.	Patres nr̄i om̄es sub nu
De ordine iudiciorum	lib. 1.	
In quatuor euangelia	lib. 4.	
In epistolas Pauli	lib. 14.	

Dicitur autem q̄ in plures sacrę paginę libros, elegantes cōmentarios & lecturas ediderit, sed ad manus nostras non venerunt.

Claruit temporibus Adolphi imperatoris, & Nicolai papę quarti, anno domini 1290.

Nicolaus de Bibera, natione Teutonicus, vir in secularibus literis nobiliter doctus, & diuinę scripturę nō ignarus, philosoph⁹ & poeta insignis, q̄ apud Erfordiā suo tēpore in precio existēs, magnā doctrinę suę gloriā acquisiuit: scripsit tam metro q̄ prosa non pauca opuscula, quibus etiā posteris nomen suum notificauit. E quibus ego tantū vidi opus, cuius titulus est occultus, quod carmine & oratione soluta composuit Erfordię:

De cauendo malo	lib. 1.	Carminis auditor le
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	

Claruit Erfordię sub Rodulpho imperatore, anno domini 1290.

Iohannes Parisiensis, ordinis fratrum Prędicatorū, theologus in scripturis sanctis doctissimus, & seculariū literarū non ignarus, quippe q̄ in vtraq; scientia cōscensa magistrali cathedra in gymnasio Parisiensi multo tempore publice docuit, & discipulos non pau

pauca reliquit: fertur quędam pręclara scripsisse opuscula, quibus se & pręsentibus tunc vtilem, & postmodum futuris cognitum fecit. E quibus ego tantum reperi opus non spernendum,

Super Sententias	lib. 4.
------------------	---------

De cęteris nihil reperi.

Claruit sub Rodulpho imperatore, anno dñi 1280.

Nicolaus Gallicus, ordinis fratrum B. Marię semp virginis, de monte Carmeli, VII. Prior generalis, vir doctus & sanctus, q̄ posteaq; ordinem suū XX. ferme annis strenue, prout valuit, rexerat, Christi amore officio cedēs, ad eremi quietem reuersus est, vbi vsq; ad mortē in sancta cōuersatione perseuerauit: scripsit inter alia opus lugubre, statum ordinis sui deplorans, cum e terra sancta fratres fuissent expulsi, quod pręnotauit

Igneam sagittam	lib. 1.
-----------------	---------

Scripsit & alia.

Claruit temporibus Rodulphi imperatoris, anno dñi 1270.

Mattheus de Aquaspona, (falsiās Aquasputa) ordinis fratrum Minorū, duodecimus minister generalis, & postea episcop⁹ Portuensis, & sacrosanctę ecclesię Romanę cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & in seculari philosophia iuxta morem huius temporis magnifice doctus, composuit ingenij excellentis quędam pręclara opuscula, quibus nomen suum longe lateq; notificauit. E quibus extant ista:

Super Sententias	lib. 4.	Inuentariū sententię	lib. 1.
In epistolā ad Romanos	lib. 1.	Sermones plures	lib. 1.
Et quędam alia.			

Claruit tēporibus Rodulphi imperatoris, anno dñi 1290.

Guilhelmus Peralt, natione Gallicus, ordinis fratrum Prędicatorum, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atq; in secularib⁹ literis, maxie in philosophia Aristotelica, satis egregie doctus, ingenio prōptus, eloq; scholasticus, in declamandis ad populū sermonibus excellentis industrię fuit: dedit in vtraq; facultate plura instructa volumina, quibus nomen suum non solum tunc pręsentibus, sed etiam futuris, notum fecit. E quibus extant

Summa Virtutum & vitiorum	lib. 2.		
De eruditione religiosorum	lib. 1.		
Sermones de tempore	lib. 1.	Sermones de sanctis	lib. 1.
Et alia complura, quę ad notitiam meam adhuc minime venerūt.			

Garfias natione Hispanus, vir in vtroq; iure exercitatissimus, ingenio subtilis, consilio promptus & cautus, & in soluendis quaestionibus causarum acutus, apud huius facultatis professores suo tempore in precio habitus, docendo & scribendo nomen suum dilatauit. Fertur enim tam in legibus quam in canonico iure plura conscripsisse opuscula, quae ad manus nostras non venerunt. Extant eius

Super decretalibus

lib. 5.

Et in legibus plura.

Claruit temporibus Rodulphi imperatoris, Anno domini 1290.

Nicolaus papa quartus, ordinis fratrum Minorum, Hieronymus ante vocatus, natione Picenus, ex Esculana ciuitate oriundus, sedit post Honorium quartum in cathedra Petri annis quatuor; vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis non infime doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus vita & bonitate quam doctrina venerabilis, scripsit satis egregium opus

Super sententias

lib. 4.

Et quosdam sermones.

Fertur etiam in plures Bibliæ libros commentarios vtilis edidisse. Moritur Romæ, imperio post Rodulphi mortem vacante, Anno domini 1291. indictione quarta.

Bonifacius papa octauus, natione Campanus, Benedictus ante vocatus, sedit post renunciationem Coelestini quinti in cathedra Petri annis octo, mensibus nouem, vir quidem doctus, sed nimis arrogans & ambitiosus, qui pontificatum quibus modis acquiserit, Chronographi non tacuerunt. Hic cum esset in iure peritissimus, videretque nouas causarum varietates in foro contentioso, quae per decretales non possent determinari, quotidie emergere, composuit per tres eruditissimos in iure viros nouas constitutiones, quas appellari voluit

Sextum decretalium

lib. 1.

Sacro sanctæ Romanæ

Epistolas plures ad diuersos

lib. 1.

Moritur sub Alberto imperatore, Anno domini 1303. indictione 1. De quo fuerat ante prophetatum: Intrauit vt vulpes, vixit vt leo, mortuus est vt canis, &c.

Guilhelmus Mandagoti, archidiaconus Nemasensis & postmodum Ebredunensis archiepiscopus, ac sacrosanctæ ecclesiæ

fiæ

fiæ Romanæ demum cardinalis, vir in vtroq; iure peritissimus, vnus eorum qui iussu Bonifacii papæ octauus Sextum decretalium codicem ediderunt, sicut in eiusdem voluminis principio patet scripsit in ea facultate non spernenda opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecrauit. E quibus ego tantum vidi opus insigne, quod scripsit cum adhuc in ecclesia Nemasensi archidiaconatus teneret officium, ad Berengarium Beterensis ecclesiæ succētorem, postea episcopum,

De electione prælatorum

lib. 1.

Quia dum electiones in

Expositionem eiusdem

lib. 1.

Cum illi non sum auctor

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Berengarius Beterensis ecclesiæ succētore, & postea episcopus, ac tandem sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, ad quem præfatus Guilhelmus Mandagoti, cum adhuc ambo essent in minoribus constituti, librum de electionibus prælatorum composuit, alter ex his qui Bonifacio octauo præcipiente, librum Sextum decretalium comportarunt, vir in eadem facultate iuridica doctissimus, cum adhuc esset succētore, scripsit ad eundem Guilhelmum tunc archidiaconum Nemasensem, insigne opus super summam Ostiensis secundum ordinem alphabeti, quod cum eiusdem sit quasi elucidarium summæ, prænotauit

Oculum

lib. 1.

De sententia excommunicationis

lib. 1.

Alia etiam plura scripsisse dicitur, quae ad notitiã meam non venerunt.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Richardus de Senis, Romanæ ecclesiæ vicecancellarius, & postea diaconus cardinalis tituli S. Eustathii, doctor vtriusque iuris, omnium laude suo tempore celeberrimus, tertius eorum qui sextum decretalium iussu Bonifacii papæ octauus comportarunt, cuius nomen in principio eiusdem voluminis expressum continetur, fertur nonnulla in iure scripsisse opuscula, sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Lector meus studiosus illa ingrat. Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Dignus Mugelanus, vtriusque iuris professor & enucleator insignis, ingenio subtilis, & in disputandis enodandisque dubijs & quaestionibus iuris valde promptus & acutus, qui docendo & scribendo magnam sibi apud omnes Italiae doctores gloriam ac-

dd

ij

qui-

qui suu: edidit in sua facultate multa præclara opuscula, de quibus feruntur subiecta: De mandato domini Bonifacii papæ octau: pri-
mus scripsit eleganter post archidiaconum

Super sexto decretalium	lib.1.	Super Codice	lib.10.
Super ff. veteri	lib.24.	Super ff. nouo	lib.12.
Super ff. infortiati	lib.14.	Consilia multa	lib.1.

Alia in super non pauca præter hæc edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

† Scripsit etiã de interesse, De præscriptionibus, De successione ab intest. De modo arguendi, Glossas contrarias, & earum accordantias.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Iohannes Duns, natione Scotus, ordinis fratrum Minor: Alex-
andri Halensis Anglici quõdam Parisiis auditor, vir in diuinis
scripturis studiosus & eruditus, & in philosophia Aristotelica
doctissimus, & adeo profundus, vt eius scripta paucis sint penetrabi-
lia, & ob id quoq; minus vsitata: edidit quædam instructa volumina,
quibus nomẽ suum ad notitiã posteritatis transmisit. E quibus extant

Super sententias	lib.4.	Cupientes. Circa prolo-
Quodlibeta quoque	lib.1.	Cunctæ res difficiles
De cognitione Dei	lib.1.	Quia summa nobis
In metaphysicam quæstiones	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Erunt signa, &c. In hoc
Sermones de sanctis	lib.1.	

Commentarios in euangelium & Apostolum scripsisse dicitur ali-
osq; varios cõposuisse tractatus, quæ ad notitiã meam non venerunt.
Moritur temporibus Alberti imperatoris, Anno domini 1308. in-
dictione sexta, Colonia apud Minores sepultus.

Simon monachus Hasligemeñ, ordinis S. Benedicti, vir in diui-
nis scripturis studiosissimus & eruditus, ingenio subtilis & cla-
rus eloquio, consilium diui legislatoris nostri Benedicti, quõ mo-
nachus diuinas scripturas amare iubetur, ita conuertit in practi-
cam, vt nihil dulcius in hac vita fuerit quàm sacras literas legere,
& sanctor: patrum opuscula sedulo studio reuolueret. Abbreuiauit

Moralia Gregorij papæ	lib.10.
In Cantica scripsit sermones	lib.1.
Visionem cuiusdam conuersi	lib.1.
Sermones plures	lib.1.

Epi

Epistolas etiam ad diuersos lib.1.

Et alia plura.

Collegit etiam excerpta de sermonibus B. Gregorij papæ in Eze-
chielem. De collationibus quoq; sanctorum patrum, ex Richardo
sancti Victoris de duodecim patriarchis & contemplatione, & ex
varijs variã non spernenda.

Petrus de Bella Parthica († aliàs Pertica) natione Burgūdu, vir
in iure tam ciuili quàm canonico peritissimus, ingenio subti-
lis & acutus, atq; in disputandis, enodandisq; dubijs & quæstio-
nibus iuris promptissimus, scripsit in legibus multa præclara volu-
mina, quibus nominis sui memoriam ad posteros trãsmisit. De quibus ista feruntur:

Super Codice	lib.9.	Super Institutis	lib.4.
Super ff. veteri	lib.24.	Super ff. nouo	lib.12.
Super ff. Infortiati	lib.14.	Centum disputationum	lib.1.

Consilia plura

Et quædam alia.

Claruit eodem tempore, quo Dinus Mugelanus, sub Alberto im-
peratore & Bonifacio papa octauo, Anno domini 1300.

Reinher^o Pifanus, († aliàs Rainerius) natione Italus, ordinis fra-
trum Prædicatorum, vir in scripturis sanctis studiosus & eru-
ditus, atq; in iure canonico satis peritus, ingenio promptus,
eloquio scholasticus, cõsilio cautus, & non minus religione quàm
scientia venerabilis, vt fratribus suis in iure minus expertis, in au-
diendis confessionibus præberet iter: scripsit maximã & insignem
Summam de casibus, in duobus magnis voluminibus secundũ or-
dinem alphabeti, quam prænotauit

Pantheologiam, lib.2. Absolutio. Circa abso-

Et quædam alia.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Gerardus ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus,
lector conuentus Leodiensis, vir in diuinis scripturis studio-
sus & eruditus, & in sermonibus faciẽdis ad populũ de clama-
tor egregius, ingenio clarus & scholastico cõptus eloquio: scripsit
valde vtilem tractatum deuotis & religiosis psonis, docens septem
dispositiones circa cor faciendas, multaq; ad ædificationem per-
tinentia, hincinde de scripturis diuinis sagaciter colligens, quem
prænotauit.

De

De doctrina cordis lib. 1. **Preparate corda vestra**
 Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de Sanctis lib. 1.

Alia insuper quaedam edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Iacobus de Arena, natione Parmensis, vtriusq; iuris cōsultus celeberrimus, ingenio profundus, sermone scholasticus, cuius sententiæ in explanandis legibus (vt Bartholus testatur) tam pprie & congruæ fuerunt, vt de mente cōditoris iuris semper scribere videretur: edidit in iure ciuili multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad memoriam posteritatis perpetuam transmisit:

Super Codice lib. 9. Super ff. nouo lib. 24.
 Super ff. veteri lib. 12. Super ff. infortiati lib. 14.
 De excusationibus lib. 1. Disputationes varias lib. 1.

Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Alberti imperatoris, anno domini 1300.

Iohannes de S. Geminiano, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis studiosus & apprime eruditus, ingenio clarus, & apertus eloquio, in declamandis ad populum sermonibus excellentis industriæ, magnam doctrinæ & laudem & fructum in animarum salute acquisiuit. Scripsit inter cætera

De similitudinibus rege lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de sanctis lib. 1. Collationū diuersarū lib. 1.

Alia insuper quaedam scripsisse dicitur, quæ ad me non venerunt.

Petrus de Dacia, philosophus, calculator, & astronomus inter omnes sui temporis excellentissimus atq; celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, diuinarum scripturarum & Græci sermonis non ignarus: fertur multa in astronomia & arte calculatoria scripsisse opuscula, quæ ad computum ecclesiasticum non inutilia iudicantur, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis destinauit. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt.

De calculo seu computo lib. 1. Calendariū quoq; lib. 1.
 Et tabularum suarum lib. 1.

Cætera, etsi multa sint, quæ composuit, ad me tamen non venerunt.

Claruit temporibus Alberti imperatoris, anno domini 1300.

Nicolaus de Neapoli, vir in iure ciuili peritus atq; doctissim⁹, in alijs quoq; literis secularibus nobiliter instructus, cui⁹ auctoritas apud professores huiusce facultatis non mediocriter suo tempore vigebat: scripsit nonnulla in legibus opuscula, quorum

um editione nomen suum immoralitati cōdonauit. Sed ego sub-
 ectorum titulos duntaxat potui inuenire:

Super codice lib. 9.
 Super ff. infortiati lib. 14.

De cæteris q̄ composuisse dicit, adhuc nihil certi potui inuenire.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Hubertinus de Casali, ordinis fratrum Minorum, Iohannis de Parma generalis ministri quondam auditor, vir deuotus, & in scripturis sanctis sufficienter eruditus, cū videret ordinem suum à prima institutiōe deficere, nouas quasdam sub specie reformationis separationes incepit, & eas à summo pōtifice confirmari obtinuit, quæ tamē ad petitiones custodum & ministrorum, statim per eundem Papam fuerūt reuocata, quoniā in graue scandalum & scissuram ordinis videbant præsumptæ. Vnde commot⁹ Hubertinus, ordinem Carthusiensium ingressus est. Scripsit valde præclarum, & insigne volumen, religiosis & deuotis personis vtile, quod prænotauit

Arborem vitæ crucifixæ lib. 5. Vniuersis Christi vere
 sermones & Epistolas. Et quædam alia.

Admonent nos quidam catholici doctores, Hubertinū in præfato volumine in certis locis, maxime vbi canticum Simeonis assumit, aut esse legendū, eo quod de quibusdam articulis aliter sentiat, q̄ nater omnium nostrū ecclesia. Autor tamen ipse excusandus est, quæ secundum determinatum fuit &c.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Iacobus de Rauenna, prouincia Lotharingiæ oriundus, vir in iure ciuili sacrisq; Canonibus doctissimus, & tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis omnium suo tempore facile peritissimus, sacræ paginæ professor, philosophus & dialecticus insignis, qui (vt Cinus ait) simplici sensu à maioribus tradita, ad dialecticū arguendi modum conuertit. Scripsit in vtroque iure multa opuscula, e quibus feruntur:

Super Codice lib. 9.
 Super ff. veteri lib. 24.
 Super ff. nouo lib. 12.
 Super ff. infortiati lib. 14.
 Disputationes variæ lib. 1.

Claruit sub Alberto Imperatore, Anno domini 1300.

Alanus de Insulis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secūsus, theologus, philosophus, & poeta celeberrimus, qui ecclesiasticæ scholę Parisiis multo tempore gloriose præfuit, vbi in omni scientia diuina & humana clarus effulgens, Vniuersalis meruit appellari: scripsit metro & prosa pene infinita opuscula, quib⁹ memoria nominis sui apud posteritatem immortalis facta est, sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim dumtaxat subiecta in titulis:

Super Sententias	lib. 4.	
Quodlibeta quoq;	lib. 1.	
Oculum sacre scripturæ	lib. 1.	Reuerendissimo patri &
De doctrina quoq;	lib. 1.	Ois sciētia suis nitit reg
In quinq; libros Moyſis	lib. 5.	
In Cantica canticorum	lib. 1.	Cum multi ad ornādum
De poenitētia ad Bituricēn pat.	lib. 4.	Dei grā Bituricensi patr
De æquiocis mysticis	lib. 1.	
De sex alis Cherubim	lib. 1.	
De planctu naturæ	lib. 1.	
Summam Virtutum & vitioꝝ	lib. 1.	A Phœbo Phœbē lu
De parabolis	lib. 1.	
De arte prædicandi	lib. 1.	
Anticlaudianum	lib. 9.	
De naturis animalium	lib. 1.	
Sermones plures	lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	

† Et dialogos aliquot scripsit.

Fertur deniq; in multos bibliæ libros commētarios & lecturas insignes edidisse, scilicet in prophetas, in Euangeliū, & in Apostolum. De quibus nihil hucusq; potui inuenire. Mirāda quædā de eo narrantur, quibus ego fidem nec adstruo, nec temere infringo.

Claruit sub Alberto imperatore, aano domini 1300.

Guillhelmus monachus Hassligemēn coenobij, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, & aliquandiu in eodem monasterio Prior, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatione doctus, atq; in secularibus literis sufficienter eruditus, carmine valens & prosa, edidit utroq; scribendi genere quædam nō spernenda opuscula, quibus memoriā noīs sui perpetuauit: quibus sunt

Ser

Sermones non inutiles	lib. 1.
Visiones cuiusdam monialis	lib. 1.
De vita sanctæ Lutgardis	lib. 1.

Alia vero quæ cōposuit, ad notitiā meam adhuc minime venerūt.

Franciscus Accursius, natione Italus, patria Florētinus, Accursii doctissimi viri filius, vir & ipse in iure ciuili egregie doct⁹, atq; in alijs secularis philosophiæ disciplinis multum erudit⁹, cuius opa magnæ authoritatis extant apud huiusce facultatis professores, docendo & scribendo tempora sua clara reddidit, & nomē suum immortalitati donauit. De cuius opusculis nihil adhuc videre potui. Feruntur eius variæ

In legibus glosulę.	Disputationes quoq;	lib. 1.
Et alia plura.		

Claruit sub Alberto imperatore, anno domini 1300.

Martin⁹ de Fano, vtriusq; iuris professor & interpres omnium suo tēpore celeberrim⁹, Iohānis Andreę Bononiēn pceptor, ingenio subtilis & eloq; clar⁹, in perorādis causis iudicialibus acutissimus: scripsit in sua facultate egregia volumina, quibus nomen suum etiā posteritati notificauit, e quibus tantum reperi

De actionibus	lib. 1.	Ego quidem Martinus
De iudicio causarū	lib. 1.	Quoniam pleriq; principa
De alijs nihil vidi.		

Claruit sub Alberto imperatore, anno domini 1300.

Albertus Patauinus, ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, Aegidij Romani quondam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenij fuit, & multos ab iniquitate ad semitam iustitiæ suæ p̄dicatiōe cōuertit. Scripsit multa p̄clara volumina, quibus se & p̄sentibus tūc vtilē, & posteris memorabilē effecit. de quibus ista ferūtur:

In Genesim	lib. 1.	In Exodum	lib. 1.
In Leuiticum	lib. 1.	In Numeros	lib. 1.
In Deuteronomiū	lib. 1.	In Euangelium	lib. 4.
In epistolas Pauli	lib. 14.	Sermones de tēpore	li. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.		
Sermones per quadragesimam	lib. 1.		

Et quædam alia.

Claruit tēporibus Alberti imperatoris, anno domini 1300.

Dinus de Garbo, patria Florentinus, artis medicinae peritissimus doctor, atq; in secularis philosophiae institutionibus nobiliter eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio; edidit in sua facultate studentibus non contemnenda opuscula, quibus memoriae sui nominis ad notitiam posteritatis transmisit, e quibus feruntur Commentaria in Galenum.

De malitia variae complexionis, lib. 1.

In Hippocratem de natura foetus, lib. 1.

Diuersarum quaestionum lib. 1.

In Auicennam quoque lib. 1.

In philosophia etiam varia.

Et quaedam alia.

Huius pater Brunus in arte chirurgica peritissimus fuit medicus, qui hunc Dinum Thadaeo medico Florentino tradidit in ea scientia erudiendum.

Claruit sub Alberto imperatore, Anno domini 1500.

Gvilhelmus de Cumo, natione Gallus, iuris ciuiliis consultissimus interpres, ingenio subtilis & clarus eloquio, qui in ea facultate suo tempore paucos habuit doctiores, docendo & scribendo Aurelianense gymnasium magnifice illustrauit. Edidit professoribus legum non spernenda opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit

Super ff. veteri lib. 24. Super Codice quoque lib. 9.

Et alia diuersa.

Claruit sub Henrico imperatore 7. Anno domini 1310.

Iacobus de Viterbio, archiepiscopus Neapolitanus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturae non ignarus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, nec minus conuersatione quam scientia venerabilis; scripsit ad aedificationem legentium non contemnenda opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posteros cum gloria transmisit, e quibus ego adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius ad

Clementem papam quintum,

De regimine Christianorum lib. 1. Super sententias lib. 4.

Quodlibeta quoque lib. 1.

Et nonnulla alia.

Claruit temporibus Henrici Lutzelburgensis imperatoris septimi, & Clementis papae quinti, Anno domini 1310.

Hen

Henicus de Bruxellis, monachus Hassigemensis cenobij ordinis diuini patris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus, & continua exercitatione peritus, philosophus & computista egregius, ingenio subtilis & clarus eloquio; scripsit nonnulla commendanda opuscula, quibus suo tempore longe lateque innotuit. E quibus feruntur

De ratione computi lib. 1. Calend. de incensionibus lib. 1.
Et quaedam alia, quae ad notitiam meam adhuc minime venerunt.

Alexander de Alexandria, ordinis fratrum Minorum decimus & sextus minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis, sermones scholasticus, sensu & intellectu profundus; composuit quaedam in utraque scientia opuscula, quibus ingenium suum exercitans, nomen ad notitiam posteritatis deduxit. E quibus feruntur

Super sententias lib. 4. Quaestiones variae lib. 1.

In Metaphysicam Aristot. lib. 12. In libros de anima lib. 3.

In alios etiam Aristotelis libros commentatus est, & varia scripsit. Claruit sub Henrico imperatore septimo, Anno domini 1310.

Eckardus natione Teutonicus, ordinis (ut quidam volunt) Praedicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia Aristotelica omnium suo tempore doctissimus, ingenio subtilis & clarus eloquio, sed dum nimis philosophiam insequens, nouitatem terminorum contra theologorum consuetudinem ubique curiose immiscuit, varios errores inducit, inter quos extant decem & septem articuli a summo pontifice damnati, & per eundem magistrum Eckardum in fine vitae reuocati, quorum in expositione sua super euangelium Iohannis multi continentur. Denique magistri theologiae facultatis gymnasii Heidebengensis, Anno domini 1430. eosdem errores cum quibusdam alijs publice condemnatos denunciarunt. Undecim autem articuli tanquam suspecti relictis sunt, quae omnes seorsum opusculis eius apponi ad cautelam consueuerunt. Nihilominus ubi catholice scripsit, satis profunda & utilia dogmata dedit. De cuius libris reperi

Super sententias lib. 4.

In Genesim lib. 1.

In Exodum lib. 1.

In librum Sapientiae lib. 1.

In Cantica Canticorum lib. 1.

Exordium hoc scripturae

Haec sunt nomina &c. quia

Diligite &c. Iudex semp

cc

ij

In

In euangelium Iohannis	lib.1.	In principio, &c. Aquil
Super oratione dominica	lib.1.	Pater nŕ. Ante dñicam
In capitulo prædicatorum sermo	lib.1.	Ego quasi vitis fructif
Positionum suarum	lib.1.	Benedictus De⁹ & pater
Sermones de tempore	lib.1.	Deus pacis ac dilectio
Sermones de sanctis	lib.1.	

Claruit suo tempore in Austria maxime, vbi docendo & prædicando famosissimus est habitus, & alia multa conscripsit volumina.

Richardus Malumbra, patria Cremonensis, Iacobi de Arena quondã auditor atq; discipulus, vir in iure Cæsario non mediocriter doctus, & in philosophia seculari sufficiẽter instructus, qui leges multis annis in gymnasio Bononiensi publice docuit, vbi eruditionis suæ laudem non paruam acquisiuit. Qui etſi omnium doctorum sui temporis eruditissim⁹ fuerit, nihilominus hæresis condemnatus fuisse legitur. Scripsit in explanatione iuris ciuilis multa volumina:

Super Codice	lib.9.	Super institutis	lib.4.
Super ff.	lib.50.	Quæstiones varias	lib.1.

Et alia multa.

Claruit sub Henrico imperatore septimo, Anno domini 1310.

Lampertinus de Ramponibus, vir in vtroq; iure doctissimus, atq; in alijs artibus humanitatis nobiliter eruditus, ingenio & eloquio clarus, multarumq; operatione virtutum insignis: scripsit in ea facultate multa præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum ingenti laude transmisit. E quibus feruntur

Super Codice	lib.9.	Super ff. veteri	lib.24.
Super ff. nouo	lib.12.	Super ff. infortiati	lib.14.

Et quædam alia.

Claruit sub Henrico septimo, Anno domini 1310.

Guilhelmus de mōte Laudinio, vt ferunt, abbas monasterij Pictauiensis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & secularium literarum, maxime philosophiæ Aristotelicæ & iuris pontificij, non ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus: edidit magnæ authoritatis plura opuscula, quibus memoriam nominis sui posteris notificauit. De quibus feruntur præcipua:

De sacramentis	lib.1.	Summa de casibus	lib.1.
----------------	--------	------------------	--------

De=

Declarationes variæ. Alia insuper multa, in iure maxime, opuscula edidit, variasq; glosas canonum ordinauit, de quibus ego nihil vsquam potui inuenire.

Guido, Ferrariensis ecclesiæ presbyter, & postea (vt ferunt) episcopus, vir in diuinis scripturis lōgo studio exercitatus, & vterum lectione diues, atq; in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus & poeta insignis: scripsit tam metro quàm pŕsa non contemnendæ lectionis plura opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus ego tantum volumen carmine scriptum reperi ad Clementem papam quintum, super nouum & vetus testamentum, imitatus Petrum de Riga, quod prænotauit Margaritam Bibliæ lib.1. Nobile principium ter De alijs nihil vidi.

Claruit temporibus Henrici Luxemburgi imperatoris septimi, & Clementis papæ quinti, Anno domini 1310.

Petrus de Saxonia, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum, in scripturis sanctis eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, atque in iure canonico nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, diuini verbi prædicator egregius: scripsit ingenij sui quædam præclara volumina, quæ suo tempore in precio habebantur. E quibus extat insigne opus cōfessoribus vtile, Summa casuum lib.1. Sermones de tempore lib.1. Sermones de sanctis lib.1.

Cætera quæ composuisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt. **C**Rusianus natione Italus, patria Florentinus, Thadæi medici quondam auditor atq; discipulus, vir in philosophia & medicina doctus quidem & eruditus, sed fortunatus minime, & ob id seculo valedicens, ordinem Carthusiensium ingressus, artem carnis in medicinam spiritus vtiliter commutauit. Scripserat antea in sua facultate nonnulla opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat commentum

In Techni Galeni,	lib.1.
-------------------	--------

Et quædam alia.

Claruit in ordine Carthusiensium temporibus Alberti imperatoris Romani, Anno domini 1300. Et varios tractatus ad spiritalem ædificationem pertinentes, deinceps fertur conscripsisse.

Petrus de Verberia, dictus Aureoli, ordinis fratrum Minorum, & archiepiscopus Aquensis, doctor Parisiensis gymnasii, in diui

diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica secundum consuetudinē huius temporis valde peritus, ingenio subtilis & disputator acutus, in declamandis ad populum sermonibus egregius fuit. Scripsitq; multa præclara opuscula, quibus nomen suum magnifice dilatauit. E quibus extant

Super Sententias	lib. 4.	Quia disciplinati homi
Breuiarium Bibliæ	lib. 1.	Venite, adscendamus
De conceptione S. Mariæ	lib. 1.	Nondū erant abyssi, &
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
Et alia quæ non vidi.		

Claruit ante pontificatum suum Parisiis legens sententias, temporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, anno dñi 1317.

Gentilis Fulginas, medicinæ professor insignis, atq; in alijs secularis philosophiæ disciplinis magnifice doctus, cuius in ea facultate peritia non modica erat: scripsit in medicinis multa (vt ferunt) egregia volumina, quibus nomē suum non solū tunc presentibus, sed etiam posteris cum laude notum fecit. Sed nihil eorum vidi. Feruntur autem

In Auicennam commentariorum	lib. 5.	
Contra pestilentiam	lib. 1.	
De febribus quoq;	lib. 1.	De gradibus medicinæ lib. 1.
Et quædam alia.		

† Consiliorum in omnes morbos lib. 1.

Claruit sub Henrico imperatore VII. anno dñi 1310.

Dantes Aligerus, natione Italus, patria Florētinus, vir tam in diuinis scripturis quàm in secularib; literis omniū suo tempore studiosissimus, & valde eruditus, philosoph; & poeta nulli sua ætate inferior, ingenio subtilis & clarus eloquio, disputator omnium acutissimus: scripsit & metro & prosa multa præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros trāsmisit. Pulsus patria omnibus diebus suis, exulauit in Gallia aliquandiu, & postea apud Aragonum regem, & de sua calamitate varia composuit. De cuius opusculis ista feruntur:

Comædiarum	lib. 1.	De monarchia mundi	lib. 1.
Epistolæ plures.		Et quædam alia.	

† Eiusdem disputatio de aqua & terra.

Moritur tandem exul apud Rauēnam, sub Ludouico Bauaro imperatore

peratore III. anno dñi 1321. in dictione quarta, ætatis vero suæ 56.

Michael de Cæsena, ordinis fratrum Minorum decimus & septimus minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, ingenio promptus & clarus eloquio, nec minus religione quàm scientia venerabilis: dedit in scripturis sanctis expositionum non spernenda opuscula, quibus & tunc presentibus, & nunc posteris longe lateq; innotuit. De quibus adhuc ego paucissima potui inuenire, videlicet

Super Sententias	lib. 4.
In Ezechielem prophetam	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.

In multos Bibliæ libros lecturas & cōmentarios edidit, quos necdum vidi.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1320.

Bertrandus ordinis fratrum Minorum, patria Mediolanensis, ex nobili familia natus, & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ (vt quibusdam placet) presbyter cardinalis, vir certe in diuinis scripturis egregie doctus, & in philosophia seculari non mediocriter eruditus, in sermonibus declamandis ad populum excellentis ingenij fuit. Scripsit magnæ vtilitatis plura opuscula, de quibus reperi

Super Sententias	lib. 4.
Sermones de epistolis	lib. 1.
Sermones euangeliorum	lib. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.

Videbunt filium &c. ver

Cætera quæ cōposuit, ad notitiā meam adhuc minime venerunt. Claruit tēporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis Papæ XXII. anno domini 1325.

Gerardus de Bononia, ordinis fratrum beatæ Mariæ virginis de monte Carmeli, vndecimus Prior generalis, doctor Parisiensis, in diuinis scripturis eruditissimus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus conuersatione quàm scientia venerandus, qui ordinem suum strenue gubernauit annis viginti: scripsit non spernendæ lectionis plura volumina, quibus memoriam sui nominis etiam ad posteros transmisit, e quibus feruntur subiecta:

Super Sententias	lib. 4.	Quodlibeta	lib. 1.
Quæstiones ordinariæ	lib. 1.		
Sermones de tempore	lib. 1.		

ff

Ser

Sermones de sanctis lib. 1. Et alia plura.
Summam theologiae p̄claram inchoauit, quam tamen morte praeventus imperfectam dereliquit.

Moritur sub Ludouico Bauaro imperatore quarto, anno domini 1317. indiotione decima quinta, in Auinione sepultus.

Iohannes de Columna, patria Romanus, ordinis fratrum Praedicatorum, archiepiscopus Messanensis, vir in diuinis scripturis exercitatum habens ingenium, nec secularium literarum ignarus, historiarum transacti temporis sagacissimus perscrutator: scripsit ingenij nobilis non spernenda opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus extat volumen, quod prae-notauit

Mare historiarum, lib. 10. Epistolae ad diuersos lib. 1.
Alia quoque nonnulla edidit, quae ad notitiam meam minime venerunt.

Martinus ordinis fratrum Praedicatorum, domini Papae urbis Romae poenitentiarius, & postea (vt ferunt) cuiusdam urbis episcopus, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenij fuit. Scripsit quaedam praecleara opuscula, quibus nominis sui memoria ad posterum transmissit. E quibus ego tantum vidi

Tabulam decreti	lib. 1.	Inter alia quaecumque si
Chronicam succinctam	lib. 2.	Quomodo scire tempora summo
Sermones de tempore	lib. 1.	Scientes quia hora est
Sermones de sanctis	lib. 1.	Ore confessio fit ad salu
De diuersis miraculis	lib. 1.	Quidam paterfamilias

De ceteris nihil vidi.
Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno dñi 1320.

Sunt qui scribant, hunc Martinum ordinis diui patris nostri Benedicti extitisse, quos (mea sententia) nominis Mariani Scoti ordinis nostri, cuius supra memini, similitudo fefellit, qui & ipse chronicam scripsit. Sunt item alij, qui Cisterciensis ordinis collegio eum existiment aggregandum, quos aut ignorantia rerum obfuscauit, aut liuor.

Gerardus Odonis, ordinis fratrum Minorum, octauusdecimus minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia scholastica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone aptus, & ad disputandum satis idoneus: fertur quaedam in scripturis sanctis lucubrasse opuscula, de quibus mihi pauca innotuerunt

Super Sententias	lib. 4.	Quaestiones varias	lib. 1.
De logica quoque	lib. 1.		In I

In libros Ethicorum	lib. 10.
In philosophia morali	lib. 1.

Hic etiam composuit officium stigmatum sancti Francisci, ordinis Minorum institutoris. In multos denique bibliae libros commentarios edidisse dicitur, qui ad manus nostras adhuc minime venerunt. Claruit sub Ludouico Bauaro imperatore quarto, & Iohanne Papa XXII. anno domini 1330.

Nicolaus de Lyra, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, vir in scripturis sanctis iudicissimus, & longa exercitatione peritus, Hebraica lingua ad perfectum instructus, ingenio proptus, sermone scholasticus, nec minus conuersatione quam scientia venerandus: scripsit in sacris voluminibus multa praecleara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis deduxit. Quae quam utilia, quamque necessaria sint omnibus sacrae scripturam discere cupientibus, nemo melius nouit, quam qui se in eorum lectione exercitauit. Sunt enim qui eum ob eloquij simplicitatem aestiment contemnendum, qui mihi videntur & vani, & imperiti, ac sacrae scientiae salutaris philosophiae indigni: quoniam & simplicitatem ecclesiasticam vituperant, & verba, non res, amplectuntur. De opusculis autem huius deuoti & eruditi viri, subiecta feruntur:

Super Sententias	lib. 4.
In Genesim ad literam	lib. 1.
In Exodum	lib. 1.
In Leuiticum	lib. 1.
In Numeros	lib. 1.
In Deuteronomium	lib. 1.
In Iosue	lib. 1.
In Iudicum	lib. 1.
In Ruth	lib. 1.
In Regum	lib. 4.
In Paralipomenon	lib. 2.
In Esdram & Neemiam	lib. 3.
In Tobiam	lib. 1.
In Iudith	lib. 1.
In Hester	lib. 1.
In Iob	lib. 1.
In Psalterium	lib. 1.
In Prouerbia Salomonis	lib. 1.

In principio &c. Omiss
Secundum quod dicit Isidorus
Vocauit autem Mos. &c.
Locutus est dominus &c.
Declaratio sermonum
Introduces eos & plant
Suscitauit dominus iudices
In diebus &c. Hic confite
Per me reges regnant
Colligite fragmenta
Erit sacerdos super sol
Haec oportuit facere
Arphaxat &c. Post hi
In diebus &c. Postquam
Patientiam habe in me.
Propheta magnus surre
Ecce descripsi eam tibi
ff ij In Ec

In Ecclesiasten	lib.1.	Verba Ecclesiastæ
In Cantica Canticorum	lib.1.	Osculetur me &c. Expe
In librum Sapientiæ	lib.1.	Post libros historiales
In Ecclesiasticum	lib.1.	Omnis sapientia &c.
In Esaiam prophetam	lib.1.	Hierusalem Euangelistâ
In Hieremiam	lib.1.	Prophetam in gentibus
In Threnos Hieremiæ	lib.1.	Quo sedet. In præce
In librum Baruch	lib.1.	Hæc verba &c. Post
In Ezechielem	lib.1.	Aperti sunt cœli &c.
In Danielelem	lib.1.	Danieli aut dedit Deus
In duodecim prophetas minores	lib.1.	Duodecim prophetas
In Machabæos	lib.2.	Et factum est &c. Post
In Euangelium Matthæi	lib.1.	Quatuor facies vni
In Marcum	lib.1.	Facies leonis à dextris
In Lucam	lib.1.	Facies bouis à sinistris
In Iohannem	lib.1.	Facies aquilæ desuper
In epistolas Pauli	lib.1.	Ecce descripsi eam tibi
In Actus apostolorum	lib.1.	Repleti sunt omnes spiri
In epistolas canonicas	lib.7.	Iacobus &c. Liber iste
In Apocalypsin Iohannis	lib.1.	Oportet te iterum pphe
Sequentia moraliter exposuit		
In Genesim iterum	lib.1.	Vidi in dextera sedem
In Exodum	lib.1.	Hæc nomina, &c. Per fili
In Leuiticum	lib.1.	Vocauit, &c. In hoc li
In Numeros	lib.1.	Locutus est dominus
In Deuteronomium	lib.1.	Hæc sunt verba, sequitur
In Iosue	lib.1.	Et factum est, &c. Alleg
In Iudicum	lib.1.	Post mortem, &c. Alleg
In Ruth	lib.1.	In diebus vnus iudicis
In Regum	lib.2.	Fuit vir vnus. Alleg
In Paralipomenon	lib.2.	Adam, seth, &c. In hoc
In Esdram & Neemiam	lib.2.	In anno, &c. Cyrus iste
In librum Hester	lib.1.	In dieb ⁹ &c. Illum ordi
In librum Iob	lib.1.	Vir erat, &c. Philoso
In Psalterium	lib.1.	Beatus vir, &c. Sicut
In Esaiam prophetam	lib.1.	Viso Esaiæ. In hoc
In Hieremiam	lib.1.	Verba Hiere. &c. Per
In Threnos eiusdem	lib.1.	Quo sedet. Hic incipit

In Eze

In Ezechielem	lib.1.	Et factum, &c. In illa pri
In Danielelem	lib.1.	Anno tertio, &c. Sequitur
In 12. prophetas minores	lib.1.	Verbū qd, &c. Sequitur
In Euangelium Matthæi	lib.1.	Liber generationis Ie
In Marcum	lib.1.	Initium euangelij, &c.
In Lucam	lib.1.	Fuit in diebus, &c. Inter
In Iohannem	lib.1.	In principio, &c. Iohan
In Actus apostolorum	lib.1.	Primum, &c. Per hoc
In Apocalypsin	lib.1.	Apocal. &c. Sicut di
In Tobiam quoque	lib.1.	Tobias ex tribu, &c.
In librum Iudith	lib.1.	Arfaxat, &c. Per istum
In Machabæorum	lib.2.	Et factum est, &c. Per
In Cantica Canticorum	lib.1.	
De corpore Christi	lib.1.	
Sermones de sanctis	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Contra Iudæos	lib.1.	Primo quæritur utrū
Alia insuper nonnulla edidit, q̄ ad manus nostras nondū venerunt.		
Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohannis pa		
pæ vicefimisecundi, Anno domini 1320.		
G Vido Perpiniæ, patria Cathalanus, ordinis fratrum beatæ		
Mariæ semper virginis de monte Carmeli, duodecimus Pri		
or generalis, ac deinde Maioricensis, Eluensisq; ecclesiarum		
episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium lite		
rarum non ignarus, ingenio præstans & dulcis eloquio, disputator		
acutus, & non minus conuersatione quàm scientia insignis: scrip		
psit multa præclara opuscula, quibus nomē suum posteritati com		
mendauit. E quibus subiecta feruntur: Opus tripartitum elimatum		
& insigne de perfectione vitæ catholicæ		
Ad Iohannem papam 22.	lib.1.	
Super sententias	lib.4.	
Quodlibeta sex	lib.1.	In prima nostra dispu
Quæstiones ordinariæ	lib.1.	Vtrum verbū in diuinis
De concordia euangelistarum	lib.1.	
Correctorium decreti	lib.3.	
Ad cardinalem Albanen	lib.1.	
In libros Physicorum	lib.8.	
Quæstiones de anima	lib.1.	

ff iij

Alia

Alia quoq; plura composuit, quæ ad notitiã meam non venerunt. Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohãnis pæ vicesimisecondi, Anno domini 1350.

Augustinus de Ancona, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis iudiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio promptus, & sermone scholasticus: scripsit multa nõ spernendę lectiõnis volumina, quibus memoriam sui nominis commendauit posteritati. De quibus subiecta feruntur: Ad Iohannem papam 22. opus non paruum

De potestate ecclesiastica	lib.1.	Sanctissimo ac reueren-	
Super sententias	lib.4.		
Quodlibeta quoque	lib.1.		
De spũsancto contra Græcos	lib.1.		
De decem chordis	lib.1.		
De introitu terræ promissionis	lib.1.		
De potentijs animæ	lib.1.		
De resurrectione	lib.1.	In Matthæum	lib.1.
In Marcum	lib.1.	In Lucam quoque	lib.1.
In Iohannem	lib.1.	Super Missus est	lib.1.
Super Magnificat	lib.1.	In epistolas Pauli	lib.14.
In epistolas canonicas	lib.7.	In Actus apostolorum	lib.1.
In Apocalypsin	lib.1.		
Et alia complura.			

Hic volumen insigne ex scriptis diui patris Augustini incepit, quod milleloquium prænotauit: sed morte præuentus, imperfectum reliquit: quod postea Bartholomæus Vrbinatus eiusdẽ ordinis p̄fecit. Claruit sub Ludouico Bauaro imperatore quarto, & Iohanne papa 22. anno domini 1350.

Petrus de Apono, natione Italus, patria Patavinus, vir in secularib; literis studiosus & eruditus, philosophus insignis, & medicus celeberrimæ opiniõis, ingenio subtilis, & multarum linguarũ notitia clarus, multa fertur tam philosophia quàm in medicinis opuscula lucubrasse, quibus memoriam sui nominis ad posterum transmisit. Sunt autem qui scribant eum magum fuisse, & multa per eam superstitiosam artem mira ostendisse: quod aut verum sit, affirmare non ausim, quippe qui nihil certi super eo nouerim. Nihil enim de illius opusculis me vel legisse recolo, vel vquam vidisse. De quibus tamen subiecta feruntur: Opus insigne centum &

de

decem differentijs partitum, quod prænotauit

De omnimoda medicina	lib.1.
Ad Iohannem papam 22.	lib.1.
In librum Iohannis Mesue	lib.1.
In problemata Aristotelis	lib.1.
Et quædam alia.	

Galenum de cholera nigra, & de regimine sanitatis cum alijs multis transtulit.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, Anno domini 1320.

Sibertus de Beka, natione Teutonicus, patria Gelrensis, ordinis B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, Prior prouincialis Alemaniæ inferioris, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & tam in iure canonico, quàm in philosophia Aristotelica egregie doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, qui non minus conuersatione quàm scientia clarus suo tempore effulsit: scripsit quædam cõmendanda opuscula, quibus nomẽ suum ad notitiam posteritatis deduxit. E quibus feruntur

Super sententias	lib.4.
Summa censurarum noui iuris	lib.1.
Super regulam ordinis sui	lib.1.
Ordinale quoq; ordinis sui sagaci intentione correxit.	
Claruit temporib; Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis pæ 22. anno domini 1320.	

Clemens papa quintus, de Vasconia oriundus, Bernardus Burdegalensis episcopus ante vocatus, sedit post Benedictum vndecimum in cathedra Petri annis octo, mensibus decem, vir doctus & strenuus, cuius iussu ordo Templariorum vno die per totum orbem deletus fuit, Concilium Viennense celebrauit, in quo multa ad vtilitatem ecclesiæ constituit. Septimum decretalium librum composuit, quem Iohannes 22. eius successor publicauit, sicut in eiusdem principio habetur. Qui vulgariter nominatur Codex Clementinarum lib.1. Fidei catholice fundam. Epistolarum quoq; ad diuersos lib.1. Clemens ep̄s seruus ser. Moritur Henrico septimo Imperium Romanũ gubernante, Anno domini 1314. indictione duodecima.

Petrus de Perpiniano, dictus Rimi, natione Cathalanus, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in scripturis sanctis eruditissimus, & philosophiæ scholasticæ sub-

sub

subtilis explanator, ingenio prōptus, & declamator egregi⁹: edidit multa non contemnendæ lectionis opuscula, quibus vberem ingenij sui venam exercitans, nomen suum etiam posteritati notum fecit: quibus feruntur,

Quæstiones sententiarum lib. 1.

In toto psalterio lib. 1.

Sermones varij lib. 1.

De alijs autē quæ cōposuit, nihil ad notitiā meam vsquam puenit.

Odericus ordinis fratrum Minorū, vir sanctus & eruditus, verbi diuini prædicator egregius, ob cuius feruētissimum amorem peregrinationem assumens, Asiam & Indiam penetravit, vbi prædicando & docendo fidem Christi euangelizās, multos ab iniquitate ad semitam iustitiæ conuertit, cuius sanctissima vita multis signis tam in carne quàm post mortem comprobata est: scripsit inter cætera ingenij sui opuscula,

Historiam peregrinationis suæ lib. 1.

Sermones quoq; varios lib. 1.

Et quasdam epistolas.

Claruit Ludouici imperatoris quarti, & Iohānis Papæ vicesimise cundi temporibus, anno domini 1320.

Franciscus Maronis, ordinis fratrum Minorum, Iohannis Scoti quondam auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in præceptis philosophorum nobiliter doctus, ingenio subtilis, ore facundus, stylo compositus, studio cōtinuus, & ad disputandas soluendasq; scripturarum quæstiones satis acutus & valde idoneus: scripsit ingenij sui non pauca præclara volumina, in quib⁹ & se doctissimum ostendit, & nomen suum cum gloria ad posteros transmisit, de quibus ista feruntur:

Super Sententias lib. 4. Circa procemium primi

De formalitatibus lib. 1. Quæstiones variæ lib. 1.

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.

Fertur etiā in diuinis voluminibus quosdā cōmentarios, aliosq; diuersos cōposuisse tractat⁹, q̄ ad notitiā meā adhuc minime veniūt.

Claruit temporib⁹ Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis Papæ XXII, anno domini 1320.

Bonauentura Patavinus, ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini quondam Prior generalis, ac deinde sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ tituli S. Cæcilie presbyter cardinalis, vir in diuinis scri

scri

scripturis eruditus, & seculariū literarū nō ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, non minus conuersatione q̄ scientia reuerendus, in declamandis ad populū sermonibus magnæ opinionis, qui cum ecclesiæ libertatem acerrime tueretur contra tyrannos, à Carrariensi domino sagitta tandem confixus, martyrio coronatus est. Scripsit valde vtiles & elegantes

Sermones de tempore lib. 1. Veniet desideratus cum

Sermones de sanctis lib. 1. Mihi autē absit gloriari

Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1320.

Guilhelmus Ockam, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, Iohannis Scoti quondā discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio: scripsit quædā in scripturis opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Hic contra Iohannem vicesimūsecundum, hæresim Fratricelloꝝ damnantem, vnā cum Petro Piceno, quē Ludouicus Imperator in idolū erexerat, & Nicolaum quintū appellari fecerat, agens & scribens, eumq; hæreticum esse pronuncians, ab eo excōmunicatus est. Qui ad Ludouicum Imperatorē æque excōmunicatum fugiens, dixit ei: O Imperator, defende me gladio, & ego defendā te verbo. Mansit itaque excōmunicatus cū excōmunicato vsq; ad finem vitæ suæ, & in morte tandē absolutus fuit. Scoti magistri sui acerrimus impugnator fuit, & omnia pene illius dicta oppugnauit. Scripsit autem

Contra Iohannem xxij, de paupertate Christi & apostolorum

Apologiam, lib. 1.

Super sententias lib. 4.

Quodlibeta etiam lib. 1.

De fautoribus hæreticorum lib. 7. In omnibus curiosis

De sacramento altaris lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit Ludouici Imperatoris quarti tēporibus, & Iohannis Papæ vicesimise cundi, Anno domini 1320. Et sepultus est in conuentu ordinis sui, in Norica prouincia, quæ nunc appellatur Bavaria, cuius Imperator Ludouicus antea dux erat.

Alpharus ordinis fratrum Minorum, natione Hispanus, Iohannis Scoti auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, apud Iohannem xxij, in precio habitus, contra Guilhelmum

Ockam Anglicum scriptis egit & verbis: edidit ingenij sui quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus magnum & insigne, defectus ecclesiasticarum personarum describens, quod prænotauit

De planctu ecclesiæ lib. 1.
Speculum quoq; regum lib. 1. In noie dñi nostri Iesu
Super sententias lib. 4.
Apologiam lib. 1. Et quædam alia,

Claruit eodem tempore quo & Ockam, sub Ludouico imperatore quarto, & Iohanne Papa XXII, anno domini 1320.

M Athæus Syluaticus, patria Mantuanus, genere nobilis, arte & professione medicus, in qua facultate suo tempore præ cæteris multis & doctus habebatur & expertus, ingenio subtilis & clarus eloquio scripsit in ea scientia non contemnenda volumina, quibus nomen suum ad posteritatis notitiã deduxit. E quibus ego tantum vidi opus insigne, ad Ruptum Siciliae regem & medicum, de oibus simplicibus medicinis & earum proprietatibus, quod prænotauit

Pandecta lib. 1. Aaron Græce, Arabice
De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1320.

Iohannes Canonicus, ordinis (vt dicunt) fratrum Minorum, Iohannis Scoti quondam auditor atq; discipulus in gymnasio Parisiorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia subtiliter doctus, iuris quoq; tam pontificij quam Cæsarij non ignarus: fertur quædam præclara composuisse opuscula, quibus ingenium exercitans, nomen suum posteris etiam notificauit, sed ego nihil eorum vidi. Feruntur autem

Super sententias lib. 4.
Quæstiones disputatæ lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno dñi 1320.

Dvrandus de S. Porciano, ordinis fratrum Prædicatorum, & postea (vt ferunt) Aniciensis episcopus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in philosophia seculari non infime doctus, ingenio præoptus & clarus eloquio, declamator sermonum egregius, scriptorum S. Thomæ Aquinatis primo defensor, postea vero acerrimus impugnator, cuius mutationis causa quædam fluctuaga fertur, cui ego fidem nec facile tribuere debeo; nec

te=

temere denegare: scripsit quædam non spernenda volumina, quibus nomen suum notificauit. de quibus feruntur

Super sententias lib. 4. Est Deus in celo reue
De instructione cleri lib. 1. Fratres charissimi & sa
Summa notabilis lib. 1.
Quæstiones variæ lib. 1.
Sermones diuersi lib. 1.

Cætera quæ composuisse dicitur, ad notitiã meam adhuc non venerunt.

Herenus de Boyo, natione Brito, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir vndeunque doctissimus, sacræ paginæ insignis professor, acuti & vehementis ingenij, ad soluendas quæstiones scripturarum satis idoneus: fert nonnulla præclara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiã posteritatis cum gloria transmisit. E quibus inuenit opus insigne, vt sui ferunt,

Super sententias lib. 4.
Et variæ quæstiones.

Sed & quædam alia composuisse dicit, quæ ad notitiã meã non venerunt.

Rupertus ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis longa exercitatiõne doctus, & philosophiæ scholasticæ subtilis & profundus interpret, disputator acutus & declamator egregius, ingenio acutus, sermone scholasticus: edidit quædam non contemnenda opuscula, quibus ingenium fructuose & utiliter exercitans, nomen suum non tantum præsentibus, sed & futuris notificauit. E quibus extant

Super Sententias lib. 4.
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de sanctis lib. 1.

Multos præterea libros Aristotelis, commentarijs elegantissimis exornauit. Claruit sub Ludouico imperatore III, anno domini 1320.

Astefanus de Ast, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus, philosophus & iurista insignis, scientia clarus, ingenio profundus, consilio cautus, sententia certus, sermone compositus: fertur ingenij sui excellentis varia cudisse opuscula, quibus nomen suum tam præsentibus quam futuris notificauit. E quibus ego tantum vidi necessariam

Summam de casibus lib. 8. Dicturi ergo in hoc præ
De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1330.

Iohannes de Alerio, natione Tholosanus, ordinis beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, tertiusdecimus Prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & nõ minus religionis feruore quàm eruditione venerabilis, ordinem Carmelitanum nouem annis strenue gubernauit. Edidit nonnulla præclara volumina, quibus abundantem ingenij sui venam ostendit. E quibus extant

Super sententias lib.4. Lectura in Ecclesiasticum lib.1.
Et alia plura.

Electus fuit in generalem ordinis sui in monte Pessulano in capitulo generali, die Pentecostes sub Ludouico imperatore quarto, & Iohanne papa 22. anno domini 1321. indictione 4.

Iohannes de Regno, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, conuentu Tholosanus, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularis eruditionis non ignarus, ingenio promptus, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum egregius: edidit multa præclara volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit, E quibus ista feruntur:

Super Sententias lib.4.
In euangelium Matthæi lib.1. Sermones de tempore lib.1.
Sermones de sanctis lib.1. Quadragesimale lib.1.
Cætera vero quæ composuisse dicitur, ad notitiã meam non uenerunt.

Stephanus de Prouincia, utriusque iuris professor & interpretis eximius, & tam in diuinis scripturis quàm in secularibus literis sufficienter instructus, ingenio & eloquio clarus, cuius eruditio apud contemporaneos suos comprobata erat: scripsit quædam non negligenda volumina, quibus ingenium gloriose exercitans, etiam nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. E quibus est opus insigne.

Super Clementinis lib.1.
Quæstiones variæ lib.1.
De cæteris nihil reperi.

Claruit circa tempora Ludouici imperatoris quarti, Anno domini 1330.

Iohannes Andreas, natione Italus, patria Bononiensis, iureconsultus omnium admiratione celeberrimus, fons canonum, & duobus cautissimus interpretis, ingenio clarus, scientia profundus, eloquio compositus, qui contra consuetudinem hominum nostrorum

stri temporis, quanuis vxoris esset vinculis alligatus, incredibile tamen studium literis impendit, ut nihil illi dulcius, quàm scribere aliquid ad posteritatis ædificationem, esse potuerit: quod eius præclara volumina testantur, quibus nomini suo memoriam comparauit æternam. De quibus ego pauca merui videre:

Super decretales lib.5.
Super 6. decretalium lib.1. Quia præposterus est
Super nouellis dupliciter lib.2.
In speculum additiones lib.1. Ego Iohannes And
Mercuriale prenotatum lib.1.
Summa de spons. & matrimo. lib.1. Quæ frequenter in foro
Super Clementinis lib.1. Iohannes Gratiolum
De laudibus sancti Hieronymi lib.4. Hieronymum iugiter al
De arbore consanguinitatis lib.1.
De cæteris nihil vidi.

Moritur tandem ex peste, Bononiæ sepultus, sub Carolo imperatore quarto, & Clemente papa 6. anno domini 1348. indictione prima.

Cinus Pistoriensis, ex nobili Symbaldorum familia natus, Digni Mugelani clarissimi viri quondam auditor atque discipulus, & Iohannis Andreæ familiaris amicus, vir certe in iure civili omnium suo tempore doctissimus, ingenio subtilis, scientia præptus & vberimus: edidit multa in ea facultate opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. De quibus ista feruntur:

Super Codice lib.9. In prima parte ff. veteris lib.1.
In secunda parte lib.1. Additiones in reliquas lib.1.
Et alia plura. † & consilia conscripsit

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, Anno domini 1330.

Monaldus ordinis fratrum Minorum, theologus & iurista eruditissimus, ingenio subtilis, scientia cautus, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis industrie vir: edidit pro utilitate simplicium, etiam doctis non spernenda opuscula, quibus & tunc presentibus, & longe postea futuris utiliter prouidit. De quibus subiecta feruntur: Necessaria & perpulchra

Summa iuris canonici lib.1. Quæ ignorans ignora
Quæstiones sententiarum lib.4.
Sermones varij lib.1.
Et alia complura, quæ ad notitiam nostram minime uenerunt.

Olradus de*Laude, natione Italus, Dini Mugelani viri doctissimi quondam auditor, & Iohannis Andreę amicissimus, vir in vtroq; iure peritissimus, philosophiæ quoq; disciplinis optime imbutus, qui multis annis cōsultorialis aduocatus extitit, & magnā eruditionis suę laudem & gloriam acquisiuit: scripsit in vtroq; iure nonnulla præclara opuscula, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus vidi tantum

Consiliorum volumen lib.1. In nomine dñi, Amen
De cæteris nihil vidi.

Fertur in iure ciuili multas post se lecturas reliquisse, q̄s necdū vidi.
Claruit sub Ludouico imperatore quarto, Anno domini 1330.

Iohannes de Blomental, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populū doctor egregius fuit. Scripsit pro ædificatione fidelium non spernenda volumina, quibus nomen suum posteris notificauit, de quibus ego tr̄n adhuc reperi

Sermones de tempore lib.1. Sume arma tua phare
Sermones de sanctis lib.1.
Sermones per quadragesimam lib.1.

Claruit sub Ludouico Bauaro imperatore quarto, & Iohanne papa 22. anno domini 1330.

Gvido de monte Rotherij, vir in scripturis sanctis admodū studiosus, & veterū lectione diues, ingenio clarus, sermone scholasticus, scripsit ingenij sui non contemnenda opuscula, quibus memoriam nominis sui etiam apud posteros notam fecit. E quibus ego diuulgatum illud opus per impressuram tantum vidi, quod p simplicium directione sacerdotum componens, prænotari voluit

Manipulum curatorum lib.3. Qūsicut dicit propheta
Alia reperire non potui.

Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohannis papa 22. anno domini 1330.

Iohannes de Lignerij, philosophus & astronomus omnium suo tempore celeberrimus, qui hanc disciplinam à memoria hominum iam pene abrafam, magnifice instaurauit, in gymnasio Parisiensi eruditionis suę laudes ingentes acquisiuit, vbi huiusce facultatis cooperatores & cōsocios habuit, viros mathematicæ scientiæ doctissimos, Iohannem de Saxonia, Iohannē de Muris & Bernar-

nar

nardū, philosophos & astronomos insignes, q̄ & ipsi varia opuscula conscripserunt. De opusculis autem huius Iohannis de Lignerij, quanquam multa & præclara scripserit, paucissima vidi, scilicet

Canones primi mobilis lib.1. Cuiuslibet arcus positi
Tabulas eiusdem lib.1.
De sphæra quoque lib.1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis papa 22. anno domini 1330.

Iohannes Danck de Saxonia, natione Teutonicus, Iohannis de Lignerij supradicti contemporaneus, & studiorum eius consocius, vir vndecūq; doctissimus, philosophus & astronomus inter omnes sui temporis celeberrimus, ingenio subtilis & præstans, edidit multa præclara & admiranda opuscula, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad posteros. Sed ego hucusque paucissima inueni

Canones Eclipsales lib.1. Eclipsis solis quantitatem
Canones tabularum lib.1. Tempus quarti adspice
De astrolabio lib.1.
De incensionibus lib.1.

Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohannis papa 22. anno domini 1330.

Petrus de Palude, natione Gallus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, ac secularis philosophiæ & iuris Canonici non ignarus, disputator acutus, & declamator egregius, edidit quædam præclara in scripturis sanctis volumina, quibus nomen suum immortalitati condonauit. E quibus feruntur

Super sententias lib.4. Quæstiones varię lib.1.
Et diuersi sermones lib.1.

Et alia multa.

Multos etiā Bibliæ libros suis cōmentarijs ornasse dē & exposuisse.

Iohannes Calderini, natione Italus, patria Bononiensis, Iohannis Andreę quondam auditor atq; discipulus, canonici iuris professor, & celeberrimus interpres, philosophiæ secularis & diuinarum scripturæ nō ignarus, ingenio promptus, & aptus eloqui scripsit in sua facultate non pauca volumina, quibus ingenij suum sedula exercitatione comprobās, ad memoriā posteritatis no-

men

men suum transmisit. E quibus reperi opus magnum & insigne, tribus voluminibus non paruis distinctum, quod prenotauit

Repertorium iuris lib. 1. A. Hęc dictio à, interdū

Super decretalibus lib. 1.

De interdicto ecclesiastico lib. 1. Quāuis dubia plura cit

Consilia multa. lib. 1.

De alijs nihil vidi.

Claruit sub Ludouico Bauaro impatore quarto, & Benedicto Papa decimo, anno domini 1340.

PAulus de Lyazaris, Iohannis Andreæ Bononiensis auditor, & Iohannis Calderini condiscipulus, vir in vtroq; iure peritissimus, & philosophorum præceptis nobiliter instructus, ingenio & eloquio clarus, qui inter doctores iuris suo tempore non minimus erat: scripsit inter cætera ingenij sui opuscula insigne volumen, quod dicitur,

Super Clementinis lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Benedicti Papæ duodecimi, anno domini 1340.

LVpoldus de Bebenburg, episcopus Bābergensis, natione Teutonicus, & (vt ferunt) Iohannis Andreæ Bononiensis quōdam auditor, iure consultus celeberrimus, & tam in diuinis scripturis quàm in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio edidit non spernendę lectionis opuscula, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis cū ingēti gloria trāsmisit. E quib; extat opus insigne de zelo Christianæ religionis veterū principum

Germanorum lib. 1.

De iuribus imperij Romani lib. 1.

Et quædam alia in diuersis materijs volumina, q̄ ad me nō venerūt.

Claruit temporib; Ludouici imperatoris quarti, & Benedicti Papæ XII. anno domini 1340.

Nicolaus Mutinensis, vir in vtroque iure, & in legibus præcipue, nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, scientia & consilio cautus, vt posteris ingenij sui monumenta relinqueret, scripsit in ciuili iure quædā p̄clara volumina, quib; se p̄sentibus tunc vtilem, futuris aut fecerat notū. E quibus feruntur

Super Codice lib. 9.

Super ff. veteri lib. 24.

Super ff. nouo lib. 12. Super ff. infortiati lib. 14.

Et quædam alia.

Claruit tēporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Benedicti Papæ XII. anno domini 1340.

LApus de Castelliōe, abbas sancti Miniatis, ordinis diui patris Benedicti, iure consultus inter omnes sui temporis eruditissimus, & philosophorum disciplinis ab ineunte (vt aiunt) ætate imbutus, ingenio clarus, eloquio scholasticus, & disputator q̄stionum scholasticarum egregius, cuius authoritas apud iuristas nō minima censenda est, scripsit in sua facultate plura opuscula, de quibus extat opus insigne

Allegationum suarum lib. 1.

Super Clementinis lib. 1.

Et alia complura.

Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Benedicti Papæ XII. anno domini 1340.

GVericus abbas Igniacensis, vir in diuinis scripturis non infime doctus, ingenio facilis, eloquio dulcis & compositus, & ad persuadendum idoneus, non minus conuersatione & regularis obseruantie amore, quàm scientia scripturarum insignis: scripsit pro edificatione simplicium & deuotorum fratrum non contemnenda opuscula, quibus ouium Christi pastore se vtilē fidelēq; exhibēs, nomen suum etiā posteris notificauit. E quibus ego reperi tantū opus sermonū de tēpore & sanctis p̄ anni circulū, q̄s habuit

Ad fratres suos, lib. 1. Saluatorē expectamus

Epistolas etiam scripsit.

De cæteris autē quę cōposuisse dicitur, nihil vsquā potui inuenire.

Henricus de Vrimaria, ordinis fratrum eremitarū S. Augustini, natione (vt ferunt) Teutonicus, vir in scripturis sanctis à pueritia studiosissimus & multū eruditus, in philosophia Aristotelica nulli suo tēpore secūsus, q̄ multis annis in gymnasio Parisiensis doctor egregius extitit, & celebri doctrina insignis effulsit, scripsit multa p̄clara volumina, de quibus feruntur esse subiecta:

Super sententias lib. 4.

Quodlibeta quoq; lib. 1.

De decem præceptis lib. 1. Audi Israel præcepta

Flores ex collatione patrum lib. 24. Quia multa prædicabi

De perfectione hominis lib. 1.

De incarnatione verbi	lib. 1.	
De quadruplici instinctu	lib. 1.	Semen aliud cecidit in
De exemptione	lib. 1.	
Expositio de cre. de cele. Miss.	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
In libros Ethicorum	lib. 10.	
Et alia multa.		

Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, cognomēto Bauari, & Benedicti papæ XII. anno domini 1340.

B Artholomæus de Osa, patria Pergomensis, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus & historiographus insignis, ingenio præstans & clarus eloquio: fertur nonnulla excellētis doctrinæ cudisse volumina, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis transmisit. In quibus præcellit opus Historiarum insigne, lib. 16.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno dñi 1340.

B Artholomæus Pisanus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & in utroque iure peritissimus, ac in philosophiæ secularis scientia nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone apertus, scientia & cōsilio cautus: fertur quædam præclara conscripsisse opuscula, de quibus ego vidi tantum Summam, quā Pisanā vocāt, opus pfecto nō abijciendū, cui⁹ ante paucos annos magn⁹ erat vsus apud plebiū cōfessores, quā author pnotauit Summam *magistruciam, lib. 1.

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, & Summam suam (vt ipse testatur) perfecit anno domini 1338.

A lbertus Brixianus, ordinis fratrum Prædicatorū, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & in utroque iure nō infirme doctus, declamator quoque sermonum egregius, & nō minus sanctus quā eruditus, quippe qui miraculis in vita etiam coruscasse perhibetur: scripsit inter cætera ingenij sui monumenta, notabilem

Summam de casibus	lib. 1.
Sermones varios	lib. 1.
Et quædam alia.	

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Lu

L Vdolphus ordinis Carthusiēsis in domo Argentinenſi, natione Teutonicus, Saxonica terra oriūsus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarū nō ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis & compositus, vita quoque & conuersatione insignis, edidit magnæ deuotiōis & profundæ eruditionis quædam præclara opuscula, quibus ingenium nobiliter exercitās, nomē suū immortalitati condonauit. E quibus ego vidi tantum subiecta: Volumen magnum & insigne super euangelio, quod prænotauit Vitam domini Iesu lib. 2. Fundamentum aliud ne In psalterium quoque lib. 1. Sicut olim manna Feruntur eius & alia.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1330.

H Ermannus de Schildis, ordinis fratrum eremitarū S. Augustini, vir in diuinis scripturis studiosiss. & valde peritus, ingenio præstans, & nō minus vita quā eruditione & scientia insignis, edidit multa præclara volumina, quibus abundantem ingenij sui venam ostendit, & nomen suum ad posteritatis notitiam cum ingenij laude & gloria transmisit. E quibus subiecta feruntur:

Super primo sententiarum	lib. 1.
In Genesim lectura	lib. 1.
Hexameron duplex	lib. 2.
In Cantica canticorum	lib. 1.
De materia Canticorum	lib. 1.
Sup oratione dominica dupliciter	lib. 2.
Super Aue Maria	lib. 1.
Breuiologium	lib. 1.
De quatuor sensibus scripturæ	lib. 1.
Expositionis Missæ	lib. 1.
Manuale sacerdotum	lib. 1.
De vitijs capitalibus	lib. 1.
Clastrum animæ	lib. 1.
De conceptione sanctæ Mariæ	lib. 1.
De modo studendi	lib. 1.
Introductorium iuris	lib. 1.
De vera & falsa amicitia	lib. 1.
De horis canonicis	lib. 1.
De quinque sensibus	lib. 1.
De quadragintaduab⁹ māsionibus	lib. 1.

hh h Con



Contra flagellatores lib.1. De comparatione Missæ lib.1.
De diuisione philosophiæ, metricæ lib.1.
Super c. Omnis vtriusque lib.1.

Sermones varij lib.1. Collationes prædicabiles lib.1.
Quæstionum diuersarum lib.1. In rhetoricâ Aristotelis lib.1.
Alia insuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
Claruit tēporib⁹ Ludouici imp. 4. & Bñdicti papæ 12. an. dñi 1340.

G Vilhelmus de Kaiotho, ordinis fratrum Prædicatorum, Prior
prouincialis in Francia, vir in diuinis scripturis eruditus,
& tam in iure canonico q̄ in philosophia scholastica nobili-
ter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, in declamandis sermo-
nibus ad populum excellentis ingenij; scripsit quædã non spernen-
da opuscula, quibus nomen suum ad notitiã posteritatis cum laude
transmisit. Summã Iohãnis Teutonici, quæ Confessorum dicitur,
Abbreuiauit, lib.1. Quid est simonia, dic
Sermones diuersos lib.1.

Cætera quæ composuit, ad notitiam meam minime venerunt.

Petrus de Casa Lemouicensis, ordinis fratrum B. Mariæ semp
virginis de monte Carmeli, decimus & quartus Prior genera-
lis, deinde vero episcopus Basionensis, ac postremo (vt ferunt)
patriarcha Hierosolymitanus, vir in diuinis scripturis eruditissi-
mus, ingenio promptus & clarus eloquio, in declamandis sermo-
nibus ad populum doctus & facundus; edidit quædã præclara vo-
lumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E
quibus feruntur

Super sententias lib.4. Sermones de tempore lib.1.
Sermones de sanctis lib.1.

Et quædam alia.

Claruit, & in Priorem generalem ordinis sui electus fuit de cōuen-
tu Lemouicēsi, sub Ludouico imp. 4. & Iohãne papa 22. anno dñi
1350. indictione 13. Rexit ordinem suum strenue annis duodecim.

Paulus de Perusio, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de
monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & doctus,
atq; in seculari philosophia sufficiēter instructus, ingenio sub-
tilis, sermone scholasticus; edidit magnæ authoritatis nonnulla
opuscula, quibus luculentum ingenium exercitans, nominis sui me-
moriã cū ingenti gloria trãsmisit ad posteros. E quibus extat opus
celeberrimū & prope diuinum, qđ in gymnasio Parisiensi recitauit

Su

Super sententias lib.4. Circa primum sentētia
Quodlibeta quoque lib.1.
Et quædam alia.

Claruit Parisiis & suam lectionem compleuit sub Ludouico Baua-
ro imperatore quarto, & Clemente papa sexto, anno domini 1344.
indictione 12. Et non diu post eandem lectionem suam Parisiis mo-
ritur, & ibidem in conuentu sepelitur.

Bernardus Parentinus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in
diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatioe peritus, atq;
in scholasticis disciplinis nō mediocriter doct⁹, ingenio sub-
tilis, & clarus eloquio, in declamandis sermonib⁹ ad populum ex-
cellentis opinionis; scripsit ad instructionem simplicium sacerdo-
tum quædam non spernenda volumina, quibus nomen suum ad
posterios transmisit. E quibus extat

Expositionis Missæ lib.1. Qm̄ clamat Sapiens
Sermonum variorum lib.1.

Et alia complura.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Osbertus natione Anglicus, ordinis beatæ Mariæ semper vir-
ginis de monte Carmeli, vir certe in scripturis sanctis erudi-
tissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, acuti &
vehementis ingenij, eloquij scholastici, in disputandis soluendisq;
quæstionibus scripturarum subtilis; scripsit quædam præclara
opuscula, quibus memoriam sui posteris cōmendauit, de quibus extat

Super sententias lib.4. Conclusio vna pposita
Determinaciones variæ lib.1. Quæritur vtrum expu
Sermones quoque varij lib.1.

Cætera quæ cōposuit, ad notitiam nostræ lectionis non puenerūt.

Iohannes Estuidi, natione Anglicus, vir in secularibus literis
omnium sui temporis facile doctissimus, philosophus & astro-
nomus nulli secundus, ingenio præstans, & dulcis eloquio; scri-
psit ingenij sui quædam præclara opuscula, quibus nomen suum
ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus insi-
gne astrologiæ iudicialis, de accidentibus mundi, quod vulgo ap-
pellatur

Summa Anglicana, lib.2. Intentio mea in hoc li
De cæteris nihil vidi.

Claruit, & compleuit eandem Summam, sicut in eius principio fa-

h h ij tetur,

tetur, sub Carolo imperatore quarto, & Clemente papa sexto, anno domini 1347. indictione 15. decimo octauo Calendas Ianuarij.

Bernardus abbas monasterij Cassinensis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, & vita præclarus, ac regularis obseruantie cultor & propagator insignis, scripsit ad ædificationem monachorum quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus extant subiecta:

Speculum monachorum	lib. 1.	
In regulam sancti Benedicti	lib. 1.	Legitur in Prouerbijs
De præceptis regularibus	lib. 1.	
Sermones ad fratres	lib. 1.	

Alia quoque multa composuisse dicitur, quæ ad nos minime peruenerunt.

Simon de Cremona, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & liberalium artium non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum satis egregius, quippe qui Venetijs multo tempore huic insudauit officio, ubi verbo & exemplo plurimos erudiuit: scripsit ad instructionem simplicium prædicatorum non spernenda opuscula, de quibus extant subiecta: Ad Antonium germanum suum presbyterum Sermones

Super euangelia	lib. 1.	Leuate capita vstra, quoniam
Super epistolas quoque	lib. 1.	Abijciamus opera tenebrarum

Cætera quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis nondum venerunt.

Petrus Raimundi de Insula grassa, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, quintusdecimus Prior generalis, qui post Petrum de Casa Lemouicensis, ordinem suum strenue rexit quindecim annis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus: scripsit eleganter

Super sententias	lib. 4.
Et quædam alia.	

Claruit & in generalem electus fuit de conuentu Caracassensi provincie Narbonensis, sub Ludouico imperatore quarto, & Clemente papa 6. anno domini 1343. indictione vndecima.

Reinherus Foroliuensis, iureconsultus omnium suo tempore celeberrimus, Bartholi de Saxoferrato præceptor, vir ingenio & eloquio clarus: fertur in iure civili varia composuisse opuscu-

opuscula, quibus memoriam nominis sui cum gloria transmisit ad posterum. Sed ego nihil usquam eorum potui inuenire.

Moritur sub Carolo imperatore quarto, & Innocentio papa sexto, anno domini 1358. indictione vndecima.

Simon de Cassia, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, nec minus sanctitate conuersationis, quam scientia venerandus: quippe qui in conuentu Florentino prophetiæ spiritus illustratus fuisse perhibetur: edidit magnæ utilitatis plura volumina, in quibus se virum eruditum & deuotum ostendit: E quibus opus insigne reperi super euangelium totum, quod vulgo prænotat,

Gesta Saluatoris	lib. 15.	A bono & superbono
De doctrina Christiana	lib. 1.	
De patientia	lib. 1.	
Expositionem Symboli	lib. 1.	
De speculo crucis	lib. 1.	
De disciplina spiritalium	lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	
Et quædam alia.		

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Simon de Spira, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, magister Parisiensis, in scripturis sanctis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Coloniensi multo tempore theologiam gloriose docuit, & magnam eruditionis suæ laudem ab omnibus comparauit. Scripsit insigne volumen

Super sententias	lib. 4.	Contra Iudæos quoque	lib. 1.
Postillam Colonia lectam	lib. 1.		

Alia insuper nonnulla edidit, sed ad notitiâ nostrâ minime venerunt.

Sertorius, quem Fortanerium nonnulli appellant, ordinis fratrum Minorum decimus & nonus minister generalis, natione Anglicus, patria Galensis, deinde archiepiscopus Rauennensis, ac postremo Grandiæ patriarcha, & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus: edidit quædam præclara volumina, quibus nomē suum etiam posteris notificauit. E quibus extat opus insigne Super Augustino de ciuitate Dei lib. 22. De cæteris nihil reperi.

Deniq; fertur etiam in biblię libros varia syntagmata lucubrassē. Claruit, & in Generalem ordinis sui ministrū electus fuit in capitulo Massiliensi, sub Carolo imperatore quarto, & Innocentio Papa sexto, anno domini 1356. indictione 9.

Albericus Roxiatus, (falsiās de Rosate) patria Bergomensis, vtriusq; iuris professor insignis, & clarissimus interpres, in ceteris quoq; literis secularibus egregie doctus, ingenio promptus, eloquio cōpositus; edidit in legibus multa instructa volumina, quibus nominis sui memoriam cum laude transmisit ad posteros. De quibus ista feruntur:

Super Codice	lib. 12.	Super ff. veteri	lib. 24.
Super ff. nouo	lib. 12.	Super ff. infortiati	lib. 14.
Super institutis	lib. 4.	Sup 6. Decretalium	lib. 1.
In comcedias Dantis	lib. 1.		

Alia quoq; nonnulla cōposuit, quæ ad notitiā meam nō venerunt. Claruit sub Ludouico imperatore 4. anno domini 1340.

Iohannes de Saxonia, ordinis fratrum Minorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & tam in iure canonico, quàm in philosophia scholastica sufficiēter doctus, in declarandis sermonibus ad populum excellētis opinionis, edidit ingenij sui quædam præclara volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus extat

Summa de casibus lib. 1.

Et alia quæ non vidi.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Gerardus de Senis, natione Italus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, vir in scripturis sanctis non mediocriter doctus, & in vtroq; iure lōga exercitatiōe peritus, ingenio subtilis & acutus, cuius eruditionem Iohannes Andreas contemporaneus eius sæpe commendans allegat: scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus memoriam nominis sui ad posteros trāsmisit. E quibus ista feruntur potiora:

In primum sententiarum lib. 1.

De contractibus & vsura lib. 1.

De præscriptionibus lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit cum Iohanne Andrea, sub Ludouico Bauaro imperatore quarto, & Benedicto Papa XII, anno domini 1340.

Io=

Iohannes de Rupe scissa, ordinis fratrum Minorum, in diuinis scripturis admodum studiosus & eruditus, & secularis philosophiz non ignarus, nescio quo spiritu seductus, (ne dicam inductus) desolationem ecclesiæ catholicæ, & alia quædam terribilia prædicere quasi propheta exorsus, in carcerem à Ministris sui ordinis coniectus est, & inuentus est spiritus mendax in ore eius. Scripsit in vinculis ad quendam cardinalem

Reuelationes suas lib. 1. Reuerēdissime in Chro

Super sententias quoq; lib. 4.

Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Gerardus episcopus Sauonensis, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, patria Pergomēsis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio subtilis, & eloquio clarus, non minus vita quàm doctrina insignis, composuit ad vtilitatem legentium non contemnenda opuscula, quibus ingenium vtiliter exercitās, nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur

Super sententias lib. 4.

Quodlibeta duo lib. 1.

In Cantica canticorum lib. 1. Alæ duæ Cherubim &c.

In epistolam ad Hebræos lib. 1.

In VI. decret. de reli. do. lib. 1.

Alia q; multa dicif opuscula scripsisse, quæ ad notitiā meam non venerunt. In gymnasio Parisiēsi magistralem cathedrā adscendit.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Thomas de Garbo, patria Florentinus, Dini quondam medici filius, vir in medicinis doctus & peritus, & in philosophorum disciplinis nobiliter instructus, vestigijs eruditissimi patris inherens, edidit in sua facultate medicis non spernēda opuscula, quibus nomen suum cum gloria ad posteros transmisit. E quibus extat valde notabilis

Summa medicinæ lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bauari imperatoris Romanorum quarti, anno domini 1340.

Alphonfus episcopus Hispalensis, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, vir tam in diuinis scripturis quàm in secularibus literis multū eruditus, & inter ecclesiasticos doctores suo tem-

ii

po

pore celeberrimus, ingenio & eloquio clarus: edidit nonnulla magna authoritatis volumina, quibus nomē suum etiam posteris notificauit. E quibus ego tantum reperi opus subtile & insigne

Super sententias lib. 4.

De cæteris nihil percepi.

Claruit sub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Iohannes de Bachone, Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & tam in iure canonico quàm in philosophia seculari egregie doctus, in gymnasio Parisiensi non minus conuersatione quàm scientia clarus effulsit: ac deinde in prouincialē Angliæ promotus, ordinem suū verbo & exēplo strenue gubernauit. Scripsit multa & insignia volumina, quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus ista feruntur:

In euangelium Matthæi lib. 1.

In euangelium Marci lib. 1.

In euangelium Lucæ lib. 1.

In euangelium Iohannis lib. 1.

In epistolas Pauli lib. 14.

In Actus apostolorum lib. 1.

In epistolas canonicas lib. 7.

In Apocalypsin lib. 1.

Super sententias lib. 4.

Quodlibeta varia lib. 1.

Speculum ordinis sui lib. 1.

Defensorium ordinis sui lib. 1.

Contra Iudæos lib. 1.

De paupertate Christi lib. 1.

In regulam sui ordinis lib. 1.

Et alia multa. Explanations in super edidit super libros B. Augustini de S. Trinitate, & de ciuitate Dei & sup Anselmi, Cur Deus homo, & de incarnatione uerbi, in quibus omnibus ingenium suum magnifice exercitauit.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis pape sexti, anno domini 1350.

Iohannes Eliger de Gondersleuen, natione Teutonicus, Iohannis de Saxonia clarissimi astronomici quōdam auditor, vir in secularibus literis eruditissimus, philosophus & astronomus inter omnes sui temporis celeberrimus, ac diuinis scripturis sufficiter

im-

imbutus, ingenio subtilis & clarus eloquio: scripsit in mathematica scientia non spernenda volumina, quibus nomen suū ad posteritatem transmisit. E quibus subiecta feruntur:

De compositione astrolabij lib. 1. Rex astroꝝ Ptolemeꝝ

De utilitate astrolabij lib. 1. Zelo principali intelli

De utilitate quadrantis lib. 1. Utilitates noui qua

De magnete quoq; lib. 2. Tractatur de magn

De astrogometro lib. 1. Sūma rorante nobis

Et alia plura. Claruit tēporibus Caroli imperatoris quart

ti, & Clementis Papæ sexti, anno domini 1350.

Rupertus natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper

virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studio-

sus & eruditus, atq; in philosophia scholastica egregie doctus,

ingenio clarus, sermōe aptus: edidit varia in scripturis sanctis opu-

scula, quibus ingenium suum magnifice exercitans, memoriā no-

minis sui etiam posteris notificauit. Erat autem prædicator uerbi

diuini egregius, & multa scripsit declamatorib; sermonum utilia,

de quibus ista feruntur:

Super sententias lib. 4.

In epistolas Pauli lib. 14.

Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de sanctis lib. 1.

Alia in super multa cōposuit, quæ ad notitiā meam non uenerunt.

Clemens Papa sextus, patria Lemouicensis, Petrus Rogerius

ante uocatus, abbas Fiscaniēsis, ordinis sancti Benedicti, sedit

in cathedra Petri post Benedictum XII. annis decem, mensib;

sex, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non

ignarus, iuris canonici doctor insignis, non minus conuersatione

quàm scientia uenerandus, in declamandis sermonibus ad populū

excellētis ingenij fuit, edidit quædam præclara opuscula, quibus ui-

uacitatem ingenij sui ostendit. E quibus feruntur

Sermones uarij lib. 1.

In canonizatione Iuonis lib. 1. Exulta & lauda habit

In approbatione Caroli regis lib. 1. Salomon sedebit super

Collationes multæ lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædā alia. Moritur, Auinione sepultus, sub Carolo im-

peratore quarto, anno domini 1352, indictione quinta.

ii ij Gre

Gregorius Ariminensis, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini Prior generalis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & in philosophia scholastica multū eruditus, ingenio & eloquio clarus, in gymnasio Parisiensi magnam eruditiōis suæ gloriam ab omnibus commeruit, quippe qui vita & doctrina celeberrimus effulsit. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, de quibus ista feruntur potiora:

Super sententias lib. 4.
In epistolas Pauli apostoli lib. 14.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli quarti imperatoris, & Clementis papæ sexti, anno domini 1350.

Philippus de Pergamo, Prior monasterij sanctę Marię de Auantia in Padua, ordinis sancti patris nostri Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio; scripsit nonnulla doctrinæ sanctę opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit: E quibus ego reperi tantum volumen magnum Super Ethnicam Catonis lib. 1. Ad gloriam & laudem. Sermones etiã scripsisse dicitur lib. 1.

Cætera quę composuit, ad notitiã nostræ lectionis minime venerunt.

Iohannes de Beka, natione Teutonicus, clericus ecclesię Traiectensis, vir in scripturis sanctis admodum studiosus & doctus, & secularis philosophiæ non ignarus, edidit quædam ingenij sui non contemnenda opuscula, de quibus ego vidi tantum opus simplici & aperto sermone conscriptum ad dominum Iohannem episcopum Traiectensis ecclesię, & Guilhelmum ducem Hollandiæ, de gestis pontificum Traiectensium, & comitum Hollandinorum, quod à tempore sancti Willebrordi primi episcopi vsq; ad annum domini 1346. deducens, prenotari voluit

Chronicam Traiectensium ecclesię lib. 1. Igitur ab anno plasma De cæteris nihil vidi.

Claruit temporibus Ludouici quarti, & Caroli similiter quarti imperatorum, anno domini 1350.

Franciscus Petrarca, natione Hetruscus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis omnium sui temporis lōge doctissimus, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, qui literas humanitatis post longa silētia mortuas (vt ita dixerim)

ab

ab inferis reuocauit ad superos, non minus sancta conuersatione quàm sciētia clarus emicuit. Amore nanq; Christi & philosophiæ salutaris, vitā solitariam aggressus est, in qua vsq; ad mortē meditando, orando & scribendo perseverans, toto mundo eius fama ferrebatur. De cuius opusculis reperi

De vita solitaria	lib. 1.	Paucos homines noui
De remedijs fortunæ	lib. 2.	Cum res fortunatq;
In septem Psalmos poenitentiales	lib. 1.	
De conflictu curarum	lib. 1.	
De præsentī mundo	lib. 1.	
De historia Grisildis	lib. 1.	Monice tranquillo
Bucolicorum metricæ	lib. 1.	Quid vero nūc agimus
Epistolarum ad diuersos	lib. 8.	
Africam ad Rupertum regem	lib. 1.	
Vitam Scipionis Africani	lib. 1.	
De rebus memorabilibus	lib. 1.	
De pomcerijs ad Sagemor.	lib. 1.	

Alia quoq; multa edidit, quæ ad manus nostras minime venerunt. Moritur in eremitorio suo agri Patauini, sub Carolo imperatore quarto, & Gregorio papa 11. anno domini 1374. indictione vero 12.

Michael de Massa, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus, eruditus, & veterum lectione diues, atq; in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, eloquio clarus, & sermonum declamator egregius, vita quoque & conuersationis honestate insignis edidit multa præclara volumina ad ædificationem fidelium, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad notitiam posteritatis. E quibus subiecta feruntur:

Super sententias	lib. 4.	In Esaiam prophetam	lib. 1.
In euangelium Matthæi	lib. 1.	In euangelium Marci	lib. 1.
In euangelium Lucæ	lib. 1.	In euangelium Iohannis	lib. 1.
De vita Christi	lib. 1.	De passione domini	lib. 1.
De quatuor virtutibus	lib. 1.	Sermones varij	lib. 1.
Et alia multa.			

In multos denique libros Bibliæ commentarios elegantes lucubrassè dicitur.

Claruit temporibus Ludouici quarti, & Caroli similiter quarti imperatorum, & Clementis papæ sexti, anno domini 1350.

ii

iii

Ri

Richardus de Bury, episcopus Dilmelmensis, Eduardi Anglorum regis tertij cancellarius, ad quem Fracisci Petrarchæ de insula Tyle interrogatis extat epistola, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, atq; in secularibus literis sufficienter instructus, librorum amator singularis & celeberrimus, multis expensis & laboribus in vniuersitate Oxoniensi insignem bibliothecam fundauit, quam ad publicam vtilitatem inibi studetium incredibili studio instituit; scripsit de amore librorum & institutione dictæ bibliothecæ pulcherrimum tractatum, qui iam impressus est, quem Græco sermone prænotauit

Philobiblon, lib. 1. Thesaurus desiderabilis
Epistolas plures lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Carolo imperatore quarto, anno domini 1350.

Iohannes *Walgram, natione Anglus, ordinis fratrum beatæ Mariæ virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio subtilis & acutus, in gymnasio Parisiensi magistrali insula decoratus, legendo & disputando celeberrimus effulsit. Scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. De quibus extat opus insigne

Super sententias lib. 4. Quæstiones variæ lib. 1.
Cætera quæ cõposuisse dicit, ad notitiã meam adhuc non venerunt.

Iohannes de Saxo, ordinis fratrum Minorum, in scripturis diuinis eruditus, & tam in iure canonico quàm in philosophia seculari nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum prædicator egregius, & suo tempore valde famosus; edidit non spernendæ lectionis quædam opuscula, quæ ad instructionem simplicium sacerdotum necessaria sunt. E quibus tantum reperi

Summam iuris lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de sanctis lib. 1.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis papæ sexti, anno domini 1350.

Thomas de Argentina, natione Teutonicus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, post Gregorium Ariminensem Prior generalis, vir in scripturis sanctis doctissimus, & secularis philosophiæ cultor insignis, vita & honestate cõuersationis clarus,

rus, qui ordinem suum verbo & exemplo mirifice sublimauit; scripsit nonnulla in scripturis præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiã posteritatis cum gloria transmisit. E quibus extat luculentissimum opus

Super sententias lib. 4. Dedit abyssus vocem
Constitutiones ordinis sui lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Carolo imperatore quarto, anno domini 1350.

Iohannes Brammart Aquensis, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, Prior prouincialis inferioris Almaniæ, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ iuxta consuetudinẽ scholasticorũ huius temporis enucleator celeberrimus, ingenio & eloquio clarus, in declamandis sermonibus ad populum doctor egregius; scripsit pro vtilitate fidelium non spernenda opuscula, quibus ingenium suum exercitans, nominis sui memoriam ad posteros transmisit. De quibus extant

Super sententias lib. 4. Sermones varij lib. 1.
Multa etiam alia scripsisse dicitur, quæ ad notitiã meã non venerunt.

Henicus de Erfordia, natione Teutonicus, in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & non mediocriter eruditus, atq; in secularibus literis egregie doctus, ingenio subtilis, & clarus eloqui os scripsit ad ædificationem ecclesiæ nonnulla volumina, quibus nomen suum & famam multis notificauit. E quibus fertur opus historiarum,

De factis memorabilibus lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis papæ sexti, anno domini 1350.

Iohannes de Erfordia, natione Teutonicus, patria Thuringus, ordinis fratrum Minorum, doctor in diuinis scripturis illuminatus & peritus, & tam in vtroq; iure quàm in seculari philosophia nobiliter & egregie doctus; edidit magnæ authoritatis plurimã opuscula, in quibus vim ingenij sui præstantissimi etiam posteritati ostendit. E quibus ego vidi tantum volumen magnũ, quod prænotauit

Tabulam iuris lib. 1. Quæ ut scriptum est 12.
Summam de casibus lib. 1. Rogatus à fratribus quæ
De alijs nihil vidi.

Fertur aut elegantes cōposuisse sermones, sed ad me non venerunt.

Iohannes Tacesphale, natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, doctor diuinarum scripturarū eruditus, & seculariū literarum nō ignarus, ingenio subtilis, sermone compositus, declamator sermonum omniū suo tempore celeberrimus, edidit non cōtemnendę lectionis opuscula, quibus ingenium vtiliter exercitans, nomen suum ad notitiā posteritatis cum laude transmissit. E quibus subiecta feruntur

Super Sententias lib. 4.

In Apocalypsim Iohannis lib. 1.

Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de sanctis lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit in cōuentu suo Noruicensi, vbi sepultus in pace quiescit.

Rupertus Holkoth, natione Anglicus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & secularium literarum nō ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, declamator quoq; sermonū egregius, scripsit multa præclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur

Super sententias lib. 4. Vtrum quilibet viator

In librum sapientiæ lib. 1. Dñs petra mea & ro

De septem peccatis mortalibus lib. 1. Hæc est via, ambulate

Moralizationes lib. 1. Theodosius de vita

De immortalitate animæ lib. 1.

In Cantica canticorum lib. 1.

In Ecclesiasticum imperfecte lib. 1.

Et alia plura.

Moritur ex peste, posteaquam lectionem super librum Ecclesiastici inchoauerat, sub Carolo Imperatore IIII. & Clemente papa VI. anno domini 1349. indictione secunda.

Nicolaus Dorhin, natione Anglicus, ordinis fratrum beatissimæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doct⁹, qui in vniuersitate Oxoniensī legendō & disputando magnas ab omnibus laudes commeruit; scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus ingenij sui viuacissimi venam omnifariā locupletem ostendit. E quibus extant

Super sententias lib. 4.

Detera

Determinationes quæstionum lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit in gymnasio Oxoniensī, & varia multaq; cōscripsit volūna.

Paulus de Perusio, vtriusque iuris professor & celeberrimus interpretres, atq; in alijs literis humanitatis egregie doctus, Græco & Latino ad perfectum instructus eloquio, custos & magister bibliothecæ Ruperti regis Siciliae doctissimi & studiosissimi principis multo tempore fuit; scripsit quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati. E quibus extat volumen insigne, in quo multa sunt & iucunda & vtilia de dijs gentilium & aliorum, quod prænotauit

Collectionum lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, anno dñi 1350.

Bonominus natione Permonensis, ex Clusono oppido nat⁹, medicus doctus, & omnium suo tempore facile peritissimus, atque in cæteris philosophiæ disciplinis non mediocriter eruditus, in medēdis corporibus humanis expertissimus; scripsit in ea facultate non spernenda opuscula, quibus nomen suum ad notitiā posteritatis cum gloria transmissit. Sed ego nihil eorum vidisse me memini. Fertur autem eius

De venenis lib. 1.

Quæstionum diuersarum lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis Papæ sexti, anno domini 1350.

Tilmannus Aquensis, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, sacrarum literarum insignis professor, ingenio præstans & declamator egregius, atq; in philosophia seculari, quam Aristotelicam appellant, satis admodum eruditus, scripsit ad vtilitatem legētium non contemnenda syntagmata, quibus famam nominis sui ad longinquos destinavit. E quibus fertur lectura vna singulariter notabilis, quam Coloniae legit publice,

In euangelium Matthæi lib. 1.

Super sententias quoq; lib. 4.

Sermones etiam & varios in bibliam cōmentarios cōposuisse dicitur; de quibus cum sim incertus, nihil certi possum iudicare.

kk

Bar

Bartholus de Saxoferrato, Cini & Iacobi Bothigarij doctorū quondam auditor & discipulus, iureconsultus celeberrimus, cui in ea facultate similem priora secula non habuerunt, ingenio subtilis & acutus, eloquio comptus & disertus; edidit quædam præclara volumina, maxime in legibus, quæ quantæ authoritatis hodie sint apud iuristas, nemo vel tenuiter doctus & exptus qui ignorat. E quibus feruntur cōmentaria insignia iuris ciuilibus, subiecta:

Super Codice	lib. 9.
Super ff. veteri	lib. 24.
Super ff. nouo	lib. 12.
Super ff. infortiati	lib. 14.
Super institutis	lib. 4.
Tiberiadis quoq;	lib. 1.
Consiliorum etiam	lib. 1.
De Guelphis & Gibellinis	lib. 1.
Et alia multa.	

Claruit sub Carolo imperatore quarto, & Innocentio papa sexto, anno domini 1355. indictione 8. ætatis vero suæ anno 56.

Petrus Thomas, ordinis fratrum B. Mariæ semp virginis de monte Carmeli, primū episcopus Pacensis, deinde Cretēsis archiepiscopus, nouissime vero patriarcha Cōstantinopolitanus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, vita & cōuersatione sanctissimus, quippe qui uiuus & mortuus, signis & miraculis multis legitur coruscasse, in declamādis sermonibus ad populum excellētis ingenij fuit: scripsit quædam præclara volumina, de quibus ista feruntur:

Super sententias	lib. 4.
Sermones quoq; varij	lib. 2.
Et quædam similia.	

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis papæ sexti, anno domini 1350. & in Cypro sepultus.

Bartholomæus ordinis fratrum Minorum sancti Francisci, natione Anglicus, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & non infime doctus, atque in secularibus literis sufficienter imbutus, nec minus religiosa conuersatione quam scientia insignis: edidit non spernendæ authoritatis opuscula, quorum lectio simplicioribus fratribus necessaria iudicatur. E quibus ego reperi tantum volumen, quod prænotauit

De proprietatibus rerū	lib. 19.	Cum proprietates rerū
------------------------	----------	-----------------------

Ser=

Sermones varios

lib. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, sed ad manus nostras minime uenerunt. **P**etrus Boherius abbas sancti Auiani, ordinis diui patris Benedicti, iureconsultus & sacrarum scripturarum cultor egregius, ingenio subtilis, eloquio clarus, monasticæ disciplinæ moderator celeberrimus: edidit pro fratrum suorum edificatione nonnulla opuscula, quibus nomen suum ad posterum transmisit. E quibus reperi tantum

In regulam S. Benedicti	lib. 1.
In speculum monachorum	lib. 1.
De signis locutionum	lib. 1.
De cæteris nihil uidi.	

Qui cum esset decretorum doctor celeberrimus, regulam S. patris Benedicti, nouo & inusitato expositionis genere cōmentatus est, oīa illius non solū capitula, sententias & dogmata, sed etiā (quod amplioris industriæ est) uerba, consilia & præcepta, iuri pontificio conferens, mirabili subtilitate canonibus patrum approbavit. Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocentij papæ sexti, anno domini 1360.

Iacobus de Altauilla, natione Teutonicus, patria Rinaugiensis, diocesis Moguntinensium, sacrarum literarum professor doctissimus, & in seculari philosophia nobiliter eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus: edidit nonnulla in diuinis scripturis insignia opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam destinauit. E quibus ego uidere hucusque duntaxat merui volumen insigne, Super sententias

lib. 4.	
Quæstiones quoque varias	lib. 1.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocentij papæ sexti, anno domini 1360.

Iohannes de Imenhusen, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio promptus, scientia cautus, & sermone scholasticus, non minus exemplo quam uerbo doctor insignis: scripsit non spernendæ lectionis quædam præclara volumina, quibus magnifice suum exercitans ingenium, etiam nominis sui memoriā posteris notificauit. E quibus reperi tantum

Super sententias	lib. 4.
Sermones elegantes	lib. 1.
De alijs nihil uidi.	

Claruit sub Carolo imperatore quarto, anno domini 1360.

Petrus Berthorij, (¶aliàs Bercharij) natione Gallus, patria Picta
uiēsis, Prior monasterij S. Eligij Parisien, ordinis diui prijs Bñdi
cti, vir in diuinis scripturis studiosiss. & valde eruditus, atq; in
secularib⁹ lris egregie doct⁹, in declamãdis sermonib⁹ ad pplm ex
cellētis ingenij, philosophus, historiologus, & cosmographus infi-
gnis: scripsit multa p̄clara volūina, qbus nomē suū ad posteritatis
notitiã cum gloria transmisit. E quibus ista feruntur: Ad Iohan-
nem de Pratis episcopum Prænestinum, sacrosanctæ ecclesiæ Ro-
manæ cardinalem, scripsit magnum & egregium opus, quod in
tribus voluminibus iam impressum est, prædicatoribus simplici-
oribus non inutile, quod Dictionariū appellant, sed ipse illud præ-
notari voluit

Repertorium morale	lib.3.	Reuerendo in Chro pa
Reductorium quoque morale	lib.4.	Videte qm̄ nō solum in
Inductorium morale	lib.5.	
Breuiarium historiarum Bibliæ	lib.1.	Considerans historiæ
Cosmographiam scripsit	lib.1.	
Sermones varios	lib.2.	
Et alia multa.		

Deniq; ad instantiam Iohannis regis Franciæ, Titum Liuium in
Gallicam linguam conuertit. Et notandum q̄ trium operum mo-
ralium, quæ primo consignauimus loco, vnumquodq; tribus ma-
gnis voluminibus constat, quorum reductorij moralis vna pars
omnes libros Bibliæ historiales moraliter complectēs impressa est,
& incipit à Genesi sic: Deus in mundi creatione &c. Feruntur eius
ad diuersos epistolæ, & parui, sed multi, tractatus.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocentij papæ
sexti, anno domini 1360.

Iohannes de Tambacho, natione Teutonicus, ordinis fratrum
Prædicatorum, vir in diuinis scripturis multum exercitatus &
doctus, secularis quoq; philosophiæ non ignarus, ingenio præ-
stans & eloquio, & scholastico nitore compositus, edidit quædam
non spernenda volumina, quibus nomen suum posteris notifica-
uit. E quibus ego reperi tantum subiecta: Opus grande & non abij-
ciendum, contra sæuiētis aduersæ fortunæ iacula, non minus vtile
quàm iucundum, quod prænotari voluit

Consolationem theologiæ,	lib.15.	Quæcunq; scripta sunt De
--------------------------	---------	-----------------------------

De sensibilibus delicijs paradisi lib.1. In delicijs paradisi Dei
Sermones edidit lib.1.

Et quædam alia.

Claruit sub Carolo imperatore quarto, anno domini 1360.

Leonardus de Chifano, ordinis fratrum Minorum sancti Fran-
cisci, quartus & vicesimus minister generalis, ac deinde Ro-
manæ ecclesiæ presbyter cardinalis, vir in diuinis scripturis do-
ctissimus, & in seculari philosophia valde peritus, ingenio subtilis
& clarus eloquio: fertur multa ingenij sui monimēta reliquisse, de
quibus ego paucissima reperi,

Super sententias	lib.4.	In Cantica Canticorum	lib.1.
Summam notabilem	lib.1.	Sermones varios	lib.1.

Claruit sub Carolo imperatore quarto, anno domini 1370.

Iohānes Balistarij, patria Cathalanus, ordinis fratrum B. Mariæ
semp virginis de monte Carmeli, decimus & septimus Prior ge-
neralis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, qui ordi-
nem suū opere & sermone annis sedecim strenue gubernauit: inge-
nij sui præclara monimenta composuit, e quibus feruntur

Super sententias	lib.4.	De bello militātis ecclesię	lib.1.
Sermones varij	lib.1.		

Et quædam alia.

Opus insigne p̄fatum de bello forti militantis ecclesiæ, & Antichri-
sti ipsam impugnantis, Gregorio papæ 11. dicatum transmisit.

Moritur temporibus Caroli imperatoris quarti & Gregorij papæ
11. anno domini 1374. indictione 12. in cōuentu suo Maioricarum.

Iohannes Bocatius de Certaldo, natione Italus, patria Florenti-
nus, vir in secularibus literis omniū sui temporis facile doctis-
simus & diuinarum scripturarum non ignarus, poeta, philoso-
phus, & astronomus celeberrimus, ingenio subtilis, eloquio diser-
tus: edidit multa præclara volumina, quibus nomen suum ad noti-
tiam posteritatis duxit, de quibus subiecta ferūtur: Ad Ropertum
regem Siciliæ

De genealogia deorum	lib.14.	Si satis ex relatis dñi
De illustribus viris	lib.1.	Exquirenti mihi quem
De claris mulieribus	lib.1.	Pridie mulierum egreg
De hæresibus Bohemorum	lib.1.	
De victorijs Sigismundi	lib.1.	
De bellis imperatorum	lib.1.	

kk iij De mon

De montibus	lib.1.	Surrexerā qdem fessus
De fontibus	lib.1.	Postq̄ de montibus &
De fluminibus	lib.1.	Figmento poetico tra
De bellis Florentinorum	lib.1.	
De rebellionē terrarum ecclesiæ	lib.1.	
De victoria Tartarorum	lib.1.	
De stagnis & paludibus	lib.1.	Etsi nonnunq̄ e stagnis
De nominibus maris	lib.1.	Modica laboris assum
Bucolicorum	lib.1.	Tyndare, non satius fue
De Constantinopoli capta	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Et alia multa.		

Vernacula autem lingua multi eius extant libri, iocis & vanitatis
bus pleni, sicut liber Centum nouorum, Corbati⁹ & Philostratus.
Moritur sub Carolo imperatore quarto, & Gregorio papa II, an-
no domini 1375. indictione 13. ætatis suæ 62.

Iohānes Hildesheimēsis, natione Teutonicus, ordinis fratrum
B. Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, in scripturis sanctis
eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, theologus,
philosoph⁹ & poeta insignis, in declamādis sermonib⁹ ad populū
excellētis ingenij fuit. Hic B. Petri Thomæ generalis, viri sanctissi-
mi, cuius suprā fecimus mentionem, in Auinione olim familiaris
& deuotus minister fuit. Scripsit metro & prosa multa præclara
opuscula, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad posteros.
E quibus subiecta feruntur: Ad Florentium episcopum Mona-
steriensem, edidit prolixum volumen

De tribus sanctis regibus	lib.1.	Cum venerandissimoz
Chronicam historiarum	lib.1.	
Defensorium sui ordinis	lib.1.	
De monstris in ecclesia	lib.1.	
De fonte vitæ	lib.1.	
De Antichristo	lib.1.	
Contra Iudæos	lib.1.	
In turpia pingentem	lib.1.	
Epistolarum octoginta	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	
Et quædam alia.		

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, anno dñi 1370.

Iohannes Maronis, natione Anglicus, ordinis fratrum B. Ma-
riæ semp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis
eruditissimus, & in seculari philosophia subtiliter doctus, inge-
nio præstans, & disputator quæstionum scholasticarum egregius:
composuit quædam, ingenium suum commédantia clara opuscu-
la, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus fertur
opus insigne, quod prænotauit
Tabulam originalium lib.1. Contra Wicleffitas lib.1.
Et quædam alia.

Claruit in gymnasio Oxoniensi, vbi docendo, disputando & scri-
bendo, magnam ab omnibus laudem commeruit, eo ferme tem-
pore, quo errores Iohannis Wicleffi per archiepiscopum Cantua-
riensem condemnati sunt.

Iohannes Golein, patria Normannus, ordinis fratrum B. Mariæ
semp virginis de monte Carmeli, Prior conuentus Rotho-
magenfis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in
secularibus literis sufficiēter doctus, ingenio subtilis, & clarus elo-
quio: scripsit non contemnendæ authoritatis opuscula, quibus
nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat
opus insigne

Super sententias	lib.4.	
Super officio Missæ	lib.1.	Cantate dño canticum
Quæstiones variæ.		

Alia insup nonnulla edidit, q̄ ad manus nostras minime venerunt.
Henricus de Dolendorp, ordinis fratrum B. Mariæ semp vir-
ginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis longa exer-
citatione doctus, & disciplinis mundanæ philosophiæ, quam
Aristotelicam vocant, ad perfectum instructus, ingenio acutus, &
ad disputandas enodandasq; quæstiones scholasticas peridoneus
scripsit ad instructionem legentium quædam præclara volumina,
e quibus ego reperi tantum

Super sententias	lib.4.
De cæteris nihil reperi.	

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Urbani papæ
quinti, anno domini 1370.

GAllus abbas monasterij Aulæ regiæ in Bohemia, ordinis (vt fe-
runt) Cistertiensium, natione Germanus, vir in diuinis scri-
pturis longa exercitatiōe peritus, & veterum lectiōe diues,
di-

Epistolarum ad diuerfos lib.1. Sermones varij lib.1.
Et alia multa.

Moritur sub Vēceslao imperatore, & Vrbano papa sexto, anno do-
mini 1384. indictione 7. ætatis suæ 44. anno.

G Vilhelmus Califfordiēsis, natione Anglicus, ordinis fratrum
beatissimæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, in di-
uinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ cultor
egregius, in declamandis sermonibus ad populum excellētis & va-
lidi ingenij: scripsit p̄dicatoribus diuini verbi non spernenda opu-
scula, quibus nomē suū multis reddidit cognitū. De quibus extant,

Lectura quædam notabilis lib.1.

Sermones de tempore lib.1.

Sermones de sanctis lib.1.

Claruit in gymnasio *Cantaberiensi in Anglia, vbi scribendo, do-
cendo, & disputādo, magnā eruditionis suæ gloriam comparauit.

F Ranciscus Martini, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper vir-
ginis de mōte Carmeli, natiōe Cathalanus, vir in diuinis scri-
pturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio
subtilis, & declamator egregius: edidit p̄clarum & multa diligētia
instructum volumen, de sancta & purissima conceptione gloriose
Dei genitricis & virginis Mariæ, quod prænotauit

Compendium, lib.7.

Et quædam alia.

Claruit in conuentu Barchinonensi, vbi præfatum aureum opus se
compilasse in eius capite fatetur temporibus Venceslai imperato-
ris, & Bonifacij papæ noni, anno domini 1390.

Iacobus de Lusanna, ordinis fratrum Prædicatorum S. Domi-
nici, & cuiusdā vrbis (vt ferūt) episcop⁹, vir in diuinis scripturis
studiosissimus, & longa exercitatione peritus, ingenio præptus,
sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum satis
egregius: scripsit non contemnendæ vtilitatis opuscula, quibus no-
men suum posteris notificauit. E quibus feruntur

In Genesim lib.1.

In principio creauit Deus

In Exodum lib.1.

Veniam ad te &c.

In Leuiticum lib.1.

In Numeros lib.1.

In Deuteronomium lib.1.

Sermones de tempore lib.1.

Sicut in die honest

Sex

Sermones de sanctis lib.1.

Christo confixus sum

Sermones quadragesimales lib.1.

Alia insuper multa edidit, lecturas in sacris codicibus, collationes,
determinatiōes, variosq; tractatus, qui ad manus n̄as nō venerūt.

Conradus de Altzeia oppido Moguntinensis diœcesis in Pala-
tinatu, tribus *millibus à Vormatia distante, natione Teuto-
nicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis
egregie doctus, philosophus, poeta, & mathematicus suo tempore
inter Germanos celeberrimus, ingenio subtilis & clarus eloq; car-
mine excellens & profa: scripsit vtroq; stylo quædam præclara opu-
scula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat volumē ver-
sibus & rhythmis pulchra varietate depictum, de sanctiss. & purissā
ma Dei genitrice Maria, & redēptione generis hūani, prænotatū,

Figurarum opus lib.1.

Epistolarum ad diuerfos lib.1.

Carminum quoq; lib.1.

Et alia multa.

Claruit circa tempora Caroli 4. imperatoris, anno domini 1370.

Stephanus Petringon, natione Anglicus, ordinis fratrum bea-
tæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scri-
pturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio
subtilis, & disputator acutissimus, atq; in declamandis sermonibus
ad populum valde clarus, edidit non spernenda opuscula, quib⁹ no-
men suum ad multorum notitiam deduxit. E quibus sunt

Contra Vicleffitas lib.1.

Repertorium argumentorum lib.1.

Lectura quædam notabilis lib.1.

Sermones de tempore lib.1.

Sermones de sanctis lib.1.

Et alia non pauca.

Claruit in vniuersitate Oxoniensi eo tempore, quo Iohannes Vi-
cleff exustus est.

Bertramus episcopus Thefelicensis, ordinis fratrum Prædica-
torum, natione Teutonicus, Metensis episcopi in pontificali-
bus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditus, & inter docto-
res sui temporis famosissimus, ingenio præstans & clarus eloqui-
o, declamator quoq; sermonum egregius: scripsit ad Canonē archie-
piscopum Treuirensis in signe opus, prænotatum
De illusionibus dæmonum lib.1. Reuerendissimo in Ch̄ro

Il ij Ad

Ad eundem de schismate lib. 1. Gloriam sapientes possi
 Sermones varios lib. 1.
 Et alia plura.

Moritur sub Venceslao imperatore, & Urbano papa sexto, anno domini 1387. decimotertio Calendas Februarij, indictiōe decima, sepultus in conuentu suo Confluentino.

Thomas Lombe, ordinis fratrum B. Marię semper virginis de monte Carmeli, natiōe Anglicus, vir in scripturis sanctis longa exercitatione & continuo studio doctus, & philosophoꝝ præceptis probe instructus, subtilis & acer ingenio, qui in gymnasio Oxoniē magistralem adeptus cathedram, eruditionis suę laudes ingentes commeruit: scripsit egregium opus

Super sententias lib. 4. Contra Lolhardos lib. 1.
 De incarnatione dñi lib. 1. Sermones quoque lib. 1.
 Et varias quæstiones. Et quædam alia.

Claruit in vniuersitate Oxoniē, eo potissimum tempore, quo Iohannes Vuicleffus in Anglia exhumatus, & publice combustus est.

Philippus Riboti, natione Cathalanus, ordinis fratrum B. Marię semper virginis de monte Carmeli, & Prior prouincialis Cathalanıę, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, vita & conuersatione quoque venerabilis, ordinisq; Carmelitani amator & custos egregius: scripsit pro ædificatione fratrum suorum non contemnenda opuscula, quibus zeli spiritualis feruorem erga religionem suam ostendēs, etiam posteris nominis sui memoriam commendauit. E quibus extat volumen non abiiciendum de ordinis sui prima institutione, dilatatione & confirmatione, quod prænotauit de gestis

Carmelitarum peculiaribus lib. 10. Cum populū Israelitic
 De illustribus viris car. lib. 1.
 Sermones & epistolæ.

Alia insup plura composuit, quę ad notitiam meam non venerūt.
Nicolaus Ritzonis, patria Tholosanus, ordinis fratrum B. Marię semper virginis de monte Carmeli, & Prior prouincialis in regno Sicilia, vir doctus, vita & conuersatione præclarus, & declamator sermonum egregius, ingenio subtilis, sermone luculentus, edidit nonnulla in scripturis opuscula, quorum lectio prædicatoribus verbi non erit contemnenda, de quibus feruntur

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.
 Quæ

Quadragesimale duplex lib. 2.
 De cæteris quę composuit, ad notitiā meam adhuc nihil puenit.
Henicus de Kalkar, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensis, & Prior domus S. Barbarę in Colonia Agrippina, vir in diuinis scripturis illuminatum habens ingeniū, secularium quoq; literarum non ignarus, vita & cōuersatione spectabilis, edidit non spernēdæ lectionis opuscula, quorum vsus religiosi & deuotis fratribus admodum utilis iudicatur. E quibus ita feruntur:
 Exercitatorium monachale lib. 1.
 Loquagium de rhetorica lib. 1.
 Cantuagium de musica lib. 1.
 De ortu ordinis sui lib. 1.
 Et quędam alia, ad purgationem conscientię maxime pertinētia.
 Claruit sub Venceslao imperatore, anno domini 1390.

Richardus Maidescoñ, ordinis fratrum B. Marię semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & in philosophia seculari (quam Aristotelicā vocāt) egregie doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, & declamator insignis: scripsit multa commendanda opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus ego reperi

Contra Lolhardos Vuicleff lib. 1.
 Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de sanctis lib. 1.
 Cætera me latent.

Claruit in gymnasio Oxoniē, eo potissimum tempore, quo hæresis Iohannis Vuicleffi pullulare incepit in Anglia, & varia scripsit.
Marsilius de Ingen, natiōe Anglicus, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & in seculari philosophia nobilissime doctus, primus Heidelbergensis gymnasi plantator, quod Rupertus dux Bauarię ac comes Palatinus Rheni instituens, magnifice dotauit, & Urbanus papa sextus instar Parisiorum confirmauit, canonicus etiam (vt Vuimphelingius testatur) & thesaurarius ecclesię S. Andreę Colonię: edidit non spernenda opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus in bibliotheca Heidelbergē hodie manu sua scripta habentur:

Quæstiones sententiarum lib. 4.
 Dialectica notabilis lib. 1.

II ij

Coni

Commentariorum in Aristotelem libri plures.

Et quædam alia.

Moritur sub Venceslao imperatore, & Bonifacio papa nono, anno domini 1394. decimotertio Calendas Septembris, indictione secunda, Heidelbergæ sepultus in ecclesia sancti Petri. Sunt qui scribāt eum Germanum fuisse, quibus ego liberum concedo iudiciū. Constat autem q̄ de gymnasio Parisien̄ Heidelbergam fuerit euocatus pro vniuersitatis initio.

Iohannes monachus Castellē cœnobiū, in dicecesi Eistetenſi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ac secularium literarum non ignarus, ingenio excellēs & disertus eloquio, theologus, philosophus & rhetor insignis: scripsit multa & præclara volumina, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. E quibus ego reperi duntaxat opus magnum & clarissimum, in duobus voluminibus partitum, quod ingenti & commendabili studio edidit,

Super regulam sancti Benedicti	lib. 2.
Breuiarium Bibliæ	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 2.
Sermones de sanctis	lib. 1.
De Passione dñi, sermones 42.	lib. 1.
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.

Alia insup multa edidit, q̄ ad notitiā meam adhuc non venerūt.

Conradus de Monte puellarum, natione Teutonicus, Ratisponensis ecclesiæ canonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia doctissim⁹, ingenio subtilis & clarus eloquio: primo in gymnasio Erfordienſi rudimenta liberalium artium hauriens, se deinde ad vniuersitatē Parisiensem contulit, vbi philosophiam & sacras literas publice per octennium scholarib⁹ lectitans, doctoratus infulam cōsequutus est. Scripsit ad dominum Lupoldum episcopum Bambergensem grande & nobile opus, qd̄ prænotauit secundum Græcos

Oeconomicam,	lib. 3.	Omnes moralis philosoph
Monasticam ad ducem Austriæ	lib. 1.	
Politicam quoq;	lib. 1.	
Quæstiones varias	lib. 1.	
Et alia multa.		

Claruit tēporibus Venceslai imp. & Urbani papæ 6. anno dñi 1390.

Hen

Henicus Boyc, natione Brito, ex dicecesi Leonēſi, sicut in principio sui operis super decretalibus testatur, vir in iure canonico eruditissim⁹, & in philosophia scholastica nobiliter doctus, ingenio præstans & clarus eloquio, diffusus & copiosus sententias scripsit in ea facultate non spernenda volumina, quib⁹ nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit, e quibus subiecta ferūtur,

Super decretalibus	lib. 5.	Venerabilibus & dif
Super 6. decretalium	lib. 1.	
Super Clementinis	lib. 1.	

Fertur etiam commentarios in Decretis edidisse, aliosq; de diuersis materijs varios tractatus, q̄ ad manus nostras minime venerunt.

Iohannes Rusbrock, Prior canonicorum regulariū Viridis valis in Brabantia Cameracensis dicecesis, natione Teutonicus, vir (vt ferunt) deuotus, sed parum literatus: scripsit patrio sermone ad ædificationem simplicium quædam opuscula, quæ p̄ alium post eius mortem in Latinum conuerſa, in certis optima, in quibusdam vero à doctōribus feruntur esse erronea. Et de his Iohannes Gerson cancellarius Parisiensis, auiſamenta composuit. E quibus ista feruntur,

De ornatu nuptiarum spūalium	lib. 3.	Ecce sponsus venit, exite
De profectu religiosorum	lib. 1.	
Epistolas exhortatorias	lib. 1.	

Et quædam alia.

Claruit t̄pibus Venceslai imp. & Bonifacij papæ 9. anno dñi 1390.

Iohannes Schodehouēſi, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, prior Mechliniensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, in declamandis sermonib⁹ ad populum excellentis ingenij: scripsit ad vtilitatem prædicatorum verbi Dei non spernenda volumina, de quibus extant subiecta: Opus insigne de vitijs & virtutibus & omni materia prædicabili, secundum ordinem alphabeti in duobus voluminibus, quod prænotauit

Polypodium	lib. 2.	Abscondunt se multi
Sermones varij	lib. 2.	

Alia etiā nonnulla edidit, quæ ad manus nostras minime venerunt.

Michael Angrianus Bononiensis, natione Italus, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in seculari philosophia ac iure canonico

no-

nobiliter doctus, quem Urbanus Papa sextus primo vicarium totius ordinis instituit, & electus demum in generalem anno dñi 1381, ordinem rexit sub obedientia Urbani Papæ nouem annis. Scripsit multa præclara volumina, e quibus ista feruntur: Ad cardinalem S. Mariæ trans Tiberim, insigne opus & præclarum

De conceptione S. Mariæ	lib.1.
Super toto psalterio	lib.5.
Super sententias	lib.4.
Quæstiones sententiarum	lib.1.
Tabula sententiarum	lib.1.
In euangelium Matthæi	lib.1.
In euangelium Lucæ	lib.1.
Tabula moralium Gregorij	lib.1.
Tabula Decreti	lib.1.
Quadragesimale	lib.1.
Dictionarium incepit,	lib.5.
In Valerium Maximum	lib.1.
In Ethicam Aristotelis	lib.1.

Erant ambo &c. Isidor

Et quædam alia.

Morte puentus, hoc diuinum opus noui dictionarij non perfecit: sed ab A vsq; ad C inclusiuè, in tribus voluminibus tantum perduxit. Morit ultimo anno Vencellai imp. sub Bonifacio papa IX, anno dñi 1396, calend. Decēbrib, indiçtiõe 8. & ante maius altare sui conuentus Bononiensis honorifice sepultus, in pace Christi quiescit.

Philippus Ferrariens Tholosanus, episcopus Pacensis ecclesiæ in Hispania, ordinis fratrum B. Mariæ semp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonum egregius, ingenio promptus & clarus eloquio, in regno Siciliae olim prædicans, multos ab iniquitate conuertit, & eruditionis suæ fructus magnos Deo protulit. Scripsit elegantes

Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de sanctis	lib.1.

Et quædam alia.

Sunt qui scribant eum ad cardinalatus honorem propter eximiam doctrinam & vitæ honestatē assumptum, de quo ego certus non sum.

Galterus Disse, natione Anglicus, ordinis fratrum B. Mariæ semp virginis de monte Carmeli, nuncius & legatus Bonifacii papæ noni, in regnis Angliæ, Hispaniæ, Portugaliæ, Nauarræ, Ara-

goniæ, & in partibus Vasconiæ, ceterisque terris & regnis, crucem contra infideles & schismaticos prædicans, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & declamator sermonum egregius: scripsit non spernenda opuscula, quibus nomen suum notificauit, e quibus extant

Contra Lolhardos	lib.1.	De schismate quoque	lib.1.
In aliquot psalmos	lib.1.	Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de sanctis	lib.1.	Et quædam alia.	

Claruit temporibus Venceslai imperatoris, & Bonifacii papæ noni, anno domini 1390.

Gerardus Zutphaniensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, secularium quoque literarum non ignarus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus conuersatione quam scientia scripturarum preferendus, edidit quædam ad eruditionem deuotorum fratrum pertinentia opuscula, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad notitiam posteritatis. E quibus vidi tantum

De reformatione interiori	lib.1.	Homo quidam descendit
De adscensione spiritali	lib.1.	Beatus vir cuius est
Sermones varios	lib.1.	

De cæteris nihil reperi.

Exscriptis eius apparet, eum virum deuotum & religiosum fuisse, & alicuius ordinis, quanquam ignoretur à nobis. Sunt vero qui scribant eum canonicum extitisse regularem, quod verisimile transimus. Claruit in gymnasio Coloniensi, & varia scripsit.

Iohannes de Hisdinio, ordinis fratrum hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, sacre pagine doctor insignis, & declamator sermonum egregius, ingenio acutus & eloquio compositus, edidit multa præclara volumina, & in vniuersitate Parisiensi lecturas & plures & elegantes pronunciauit. De quibus extant ista:

In euangelium Marci	lib.1.	Similis factus est leoni
In euangelium Iohannis	lib.1.	
In epistolam ad Romanos	lib.1.	
In epistolas ad Corinthios	lib.2.	
In epistolam ad Galatas	lib.1.	
In epistolam ad Ephesios	lib.1.	
In epistolam ad Philippenses	lib.1.	
In epistolam ad Colossenses	lib.1.	
In epistolas ad Thessalonicenses	lib.2.	

In epistolas ad Timotheum	lib.2.	
In epistolam ad Titum	lib.1.	Erudi filium tuū, quia vt
In epistolam ad Philemonem	lib.1.	
In epistolam ad Hebræos	lib.1.	
De annunciatione dominica	lib.1.	Aue Maria grā plena
Sermones varij	lib.1.	
Et alia multa.		

In multos etiam bibliæ libros commentarios & lecturas scripsisse dicitur, quæ ad manus nostras adhuc minime peruenerunt. Claruit temporibus Venceslai imperatoris, & Bonifacij Papæ noni, anno domini 1390.

Philippus de monte Galerio, ordinis fratrum Minorum sancti Francisci, vir in sacris scripturis exercitatus, magnus & egregius verbi Dei prædicator: scripsit pro vtilitate eorum qui declamationibus inseruiunt, non contemnenda opuscula, quibus ingenium nobiliter exercitans, etiam nomen suum ad notitiam posteritatis destinavit. E quibus reperi tantum subiecta:

Sermones de tempore	lib.1.	Erūt signa in sole & lu
Sermones de sanctis	lib.1.	
Sermones quadragesimales	lib.1.	

Fertur præterea & alios diuersos composuisse tractatus, & nonnullos diuinorū librorū explanasse, sed ad me nihil eorū peruenerit.

Iohannes cognomento Grossus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, Prior nonusdecimus (alij habent, vicesimus primus) generalis, patria Tholosanus, vir studiosus & eruditus, scripsit aperto sermone non spernenda volumina, quibus exercitato magnifice ingenio, nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum, quod ordinis Carmelitani institutionem & progressum cōtinens, prænotatur

Viridarium,	lib.3.	Quibus rebus genera
Feruntur & eius sermones	lib.1.	
Et quædam alia.		

Claruit temporibus Venceslai imperatoris, & Bonifacij papæ noni, anno domini nostri Iesu Christi 1400.

Nicolaus de Gorra, ordinis fratrum Prædicatorum sancti Dominici, vir in scripturis sanctis studiosissim⁹, & nobiliter eruditus, ingenio præstans, edidit scholastico & aperto sermone multa volumina, quorū lectio his qui institui cupiūt in sanctis scri

ptu

pturis, non erit abiicienda, de quibus ego ad manus nostras pauca memini peruenisse. Feruntur autem de pluribus subiectas

Super sententias	lib.4.	
In quinq; libros Mosis	lib.5.	
In Esaiam prophetam	lib.1.	
In Hieremiam quoq;	lib.1.	
In Ecclesiasticum grande op⁹	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	Benedictionem dabit
In euangelium Matthæi	lib.1.	
In euangelium Marci	lib.1.	
In euangelium Lucæ	lib.1.	
In euangelium Iohannis	lib.1.	
In epistolas Pauli	lib.1.	Dedi te in lucem gentium
Sermones varij	lib.1.	
Et quædam alia.		

Fertur præterea in totam pene bibliam commentarios & lecturas notabiles edidisse, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

Iacobus de Theramo, canonicus Aprucinus, & archidiaconus Auerfanus, iure consultus celeberrimus, & philosophiæ secularis doctor præclarus, ingenio subtilis, eloquio apertus & compositus, cuius apud professores huiusce facultatis magna erat suo tempore autoritas, edidit in ea disciplina quædam egregia volumina, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis transmisit: e quibus ego reperi tantū dialogum de redemptione generis humani, Belial vulgariter nuncupatum, quem author prænotauit

Consolationē peccatorū	lib.1.	Postq; per sciētiae lignum
In Clementinis dicit scripsisse	lib.1.	
Et quædam alia.		

Claruit temporibus Venceslai imperatoris, & Bonifacij papæ noni, anno domini 1390.

Guilhelmus de Oppenbach, natione Teutonicus, in scripturis sanctis doctor eruditus & insignis, atq; in philosophia scholastica nobiliter exercitatus, ingenio acutus & vehemens, & ad disputandas enodandasq; quæstiones scripturarū satis idoneus est scripsit in facultate theologica non abiicienda opuscula, quibus in gymnasio Parisienē nomen suum notificauit, de quibus ego reperi

Super sententias	lib.4.	
Quæstiones disputatas	lib.1.	

m m ij

Ser

Sermones etiam & quosdam alios fertur scripsisse tractatus, atq; in scholis lucubrasse lecturas, quæ ad notitiã meam non venerunt.

Henicus de Langestein, dictus de Hassia, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio præstans, abundans & diffusus, quæpe qui multis annis in lectura Genesis cõsumptis, vix ad quartum caput libri pertingēs, totidem volumina compleuit. Erat enim ad omnia resolutus, & indicēdo scribēdoq; copiosus, adeo vt apud eum maioris difficultatis fuerit, sponte memoratu digna occurrentia repellere, quàm noua quæ dicerentur, inuenire. Hūc, quem admodum ex quadam eius epistola reperi, canonicum Vormatisensis ecclesiæ fuisse crediderim. Claruit primum in vniuersitate Parisiensi, vbi lauream doctoratus promeruit, deinde pro decore nouę plantationis vniuersitatis Viennensis, illo se cõtulit, & tum docendo tum scribendo, magnam gloriam eruditionis suæ acquisiuit. De cuius opusculis feruntur

Super sententias	lib. 4.	
In Genesim & prologum	lib. 5.	In p̄cipio creauit De
De Antichristo & schismate	lib. 1.	Reuerendo in Christo
De eruditione sacerdotij	lib. 1.	Tibi dabo clauēs reg
De anima contemplatiua	lib. 1.	
De contemplatione	lib. 1.	
Speculum animæ	lib. 1.	
De horis canonicis	lib. 1.	Septies in die laudem
Contra Astrologos	lib. 1.	Multi principes & ma
Super oratione dominica	lib. 1.	Diuina sapientia rebus
Super Aue Maria	lib. 1.	Aue Maria gratia plen
Super Symbolo Apostolorum	lib. 1.	Credo in Deum patrem
De contemptu mundi	lib. 1.	Reuerendo dño Iohāni
Contra fratrem Thelesphorum	lib. 1.	
Contra quendam Vicleffitam	lib. 1.	
Ad Canonicos regulares	lib. 1.	Ecce nos reliquimus
De proprietate monachorum	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
In Cantica Canticorum	lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Henicus de Lāgēsteyn di
Quæstiones varia.		

Alia

Alia quoque multa edidit, quæ ad notitiã meam non venerunt. Claruit temporibus Ruperti Palatini Bauari, regis Romanorum, & Bonifacij papæ noni, anno domini 1400.

Iohannes de Bromyard, ordinis fratrum Prædicatorum S. Dominici, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitacione doctus, secularium quoq; literarum non ignarus, ingenio excellens, & egregius declamator: scripsit quædam præclara volumina, quibus memoriã nominis sui apud posteritatem stabiliiuit. E quorum numero subiecta feruntur: Opus magnum & luculentissimum, ac prædicatoribus valde vtile, quod prænotauit

Summam prædicantium	lib. 1.	Prædicantium vita &c.
Summam iuris moralis	lib. 1.	Quod in sequenti opus
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	

Alia insuper multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiã meam non venerunt.

Iohannes Gluel, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Marię semper virginis de monte Carmeli, Prior Coloniensis, de Aq̄grano ciuitate Imperiali oriūdu, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & secularis literaturæ non ignarus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis & præclari ingenij: scripsit inter cætera studij sui opuscula, volumen huiusce religionis cultoribus non abiiciendū, de origine & profectu ordinis sui, quod prænotauit

Speculum Carmelitarum	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	
Quadragesimale	lib. 1.	Thesaurizate vobis
Sermones de sanctis	lib. 1.	

Claruit in conuentu suo Coloniensi, varia scribens & componēs opuscula, vbi tandem deficiens, & diem suum obiens, in pace sepultus est.

Henicus Euta siue Oyta, natione Teutonicus, gymnasij Viennensis in Austria vnicum decus & complātator à principio, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, & declamator sermonum egregius: scripsit multa præclara volumina, de quibus ad manus nostras paucissima hucusq; peruenerūt. Legi enim duntaxat

Super Sententias	lib. 4.	Circa prologum primi
	m m	ij De con

De contractibus lib. 1. Diligite iustitiam qui
 De conceptione sanctæ Mariæ lib. 1. Coniurget virgo de Isra
 Et quosdam sermones.
 De cæteris nihil vidi.

Claruit in gymnasio Viennensi, sub Venceslao imperatore, cum
 Henrico de Hassia, anno domini 1390.

Henricus de Andernaco, natione Teutonicus, ordinis fratrum
 B. Mariæ semp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scri-
 pturis studiosus & eruditus, & Aristotelicæ philosophiæ in-
 terpres egregius, ingenio excellens & declamator sermonum inter
 omnes sui temporis famosus, edidit non paruipendendæ authorita-
 tis opuscula, de quibus feruntur subiecta: Opus præclarum

Super sententias lib. 4. Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de sanctis lib. 1. Quæstiones philosophiæ lib. 1.
 Et quædam alia, quæ ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt.

Claruit in conuentu Colonien potissimū, vbi & sepultus dicitur.

Basilius Andernarius, natione Gallus, ordinis fratrum B. Ma-
 riæ semper virginis de monte Carmeli, vir doctus in scriptu-
 ris sanctis, & in palæstra scholasticæ disciplinæ nobiliter exer-
 citatus, ingenio clarus, & disputator egregius: scripsit nonnulla præ-
 clara volumina, quibus nomen suum cum gloria trāsmisit ad noti-
 tiā posteritatis. E quorum numero præcellit opus luculentū & insigne,

Super sententias lib. 4. Quæstiones & collationes lib. 1.
 Nonnulla etiam scripsisse in philosophia morali dicitur, sed ad me
 non venerunt.

Bartholomæus de Saliceto, iureconsultus oīm sui temporis ce-
 leberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, cuius dicta ma-
 gnæ authoritatis habentur apud iuris ciuilibus professores, edidit
 quædam in legibus luculenta opuscula, quibus memoriam sui nois
 immortalitati apud posteros consecrauit, de quibus feruntur

Super Codice lib. 9. Super Institutis lib. 4.
 De vsu feudorum lib. 1.
 Et alia complura.

Claruit tēporibus Venceslai imp. & Bonifacij papæ 9. an. dñi 1390.

Iohannes abbas monasterij S. Bauonis, ordinis diui patris Bene-
 dicti, natione Germanus, doctor & professor diuinarum scri-
 pturarum egregius, ingenio subtilis & cōptus eloquio, nec mi-
 nus religiosa conuersatione quàm scientia literarum insignis: scri-
 psit

psit ad instructionem monachorum quædam præclara opuscula,
 de quibus extant subiecta: Opus quod prænotauit
 De esu carniū lib. 1. Declarationes in regulam lib. 1.
 Quæstiones sententiæ lib. 1.

Varios præterea multiplicesq; fertur scripsisse tractatus, sed nihil
 eorum ad manus nostras memini peruenisse, præter eum quem de
 esu carniū scripsit libellum, in quo pulchre deducit & probe con-
 cludit, quod monacho sano, secundum regulam sancti Benedicti præ-
 fesso, carniū esus illicitus sit, & ideo omnino interdictus.

Richardus Lauinham, ordinis fratrum B. Mariæ semper virgi-
 nis de mōte Carmeli, natione Anglicus, vir in scripturis san-
 ctis egregie doctus, & secularis philosophiæ interpres eximi-
 us, in declamandis quoq; sermonibus ad populum excellentis in-
 genij: scripsit etiam nonnulla volumina, de quibus ista feruntur:
 Contra Lolhardos lib. 1. De fundatione sui ordinis lib. 1.
 Pro libro Brigidæ lib. 1. Sermones varij lib. 1.
 De logica quoq; lib. 1. Et variæ quæstiones lib. 1.
 Claruit in vniuersitate Oxoniē, eo potissimum tempore, quo hæ-
 resis Iohannis Wicleffi & Lolhardorum cœpit in Bohemia.

Iohannes de Verdena, ordinis (vt ferunt) fratrum Minorum,
 natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis studiosus & erudi-
 tus, ac veterum lectione diues, atq; in naturali philosophia suf-
 ficienter doctus, ingenio excellens, sermone & scholastica simplici-
 tate compositus, declamator sermonum popularium suo tempo-
 re celeberrimus: scripsit inter cætera ingenij sui monumenta, prædi-
 catoribus verbi Dei necessaria valde opuscula, quibus nomen su-
 um ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extant
 Sermones de tempore duplices lib. 2. Induamur &c. vide
 Sermones de sanctis duplices lib. 2.
 Sermones etiam p̄ quadragesimam lib. 1.

Cætera vero quæ composuit, ad notitiā nostrā minime venerunt.
Iacobus, qui dicitur Magnus, patria Tholetanus, ordinis fratrum
 Eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, &
 philosophiæ naturalis cognitione insignis, ac veterum lectione
 copiosus: fertur in diuinis libris varios tractatus & commentarios
 edidisse, qui ad manus nostras necdum venerunt. Reperi volumen
 eius vnum egregium & insigne de sermone & inquisitione sapien-
 tiæ, prænotatum

Sophologium lib. 3. Illustrissimi principis
De alijs nihil vidi. Claruit temporibus Venceslai imperatoris, &
Bonifacij papæ noni, anno domini nostri Iesu Christi 1400.

Iohannes Campseñ, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper vir-
ginis de monte Carmeli, natione Anglicus, in scripturis sanctis
longo studio exercitatus & continua lectione veterū, ingenio
copiosus, declamator sermonū egregius: fertur quædam præclara cu-
disse opuscula, quibus nomen suum ad notitiā posteritatis cū glo-
ria transmisit. E quorū numero extare perhibent valde notabiles
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de sanctis lib. 1.

Cæterorū vero quæ cōposuit, titulos operum inuenire non potui.

Thomas Gualensis, ordinis fratrum Prædicatorū, natione An-
glicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & multum studiosus,
atq; in secularibus literis, maxime in philosophia scholastica,
nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, sermonū quoq;
declamator egregius, & in scholasticis lectionibus disputator acu-
tus: scripsit multa præclara in scripturis sanctis opuscula, quibus
nomen suum ad notitiā posteritatis transmisit, de quibus tamen
pauca ad manus nostras peruenerunt. Reperi em̄ tantum subiectas
In toto psalterio lib. 1. Beatus qui custodit
In Prouerbia Salomonis lib. 1. In absconditis parabo
In Augustinum de ciuitate Dei lib. 10. Fluminis impetus læti
In Cantica canticorum lib. 1.

Claruit in vniuersitate Oxoniensī, vbi multa dicitur cōposuisse vo-
lumina, & præsertim lectiones diuersas in plures Bibliæ libros.

Philippus abbas monasterij Otterburgensis, diocesis Vormæ-
tiensī, ordinis Cisterciensis, natione Teutonicus, vir in diuinis
scripturis studiosus, & diuturna exercitatiōe doctus, & seculari-
ris literaturæ non ignarus, edidit pro ædificatione legentium non
contemnenda volumina, quibus ingenium suum probe exercitans,
etiam nominis sui memoriā posteris reliquit. E quorum numero
subiecta feruntur: Opus præclarum & insignæ

In cantica canticorum lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de sanctis lib. 1.
Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Si quid amplius edidit, ad notitiā meam adhuc minime peruenit.
Ni-

Nicolaus eximie doctrinæ medicus, natione Italus, patria Flo-
rentinus, vir non solum in medicinis, verum etiā in alijs lite-
ris secularis philosophiæ eruditissim⁹, ingenio clarus & cō-
ptus eloquio, cuius eruditio quāti sit apud medicos huius tempo-
ris, non meis verbis, sed eorū testimonijs cōprobatur: edidit quædam
in ea facultate præclara opuscula, de quibus fertur opus insigne,
Summa medicinæ lib. 1.

Et quædam alia.

Moritur temporibus Ruperti regis Romanorū, & Iohannis papæ
vicefimitertijs, anno domini 1412. indictione quinta.

Iohannes de Duren, ordinis fratrum Minorum S. Fræcis, natio-
ne Teutonic⁹, vir studiosus & in scripturis sanctis nobiliter exer-
citatus, in declamandis sermonibus ad populū magnæ & præ-
claræ opinioni fertur ad directionē simpliciū sacerdotum & præ-
dicatorum quædam cudisse opuscula, quibus nominis sui memo-
riam apud posteros reliquit. E quibus extant

Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de sanctis lib. 1.
Quadragesimale lib. 1. Sanctificate ieiunium
De septem peccatis mortalibus lib. 1. Cum confessor idoneus
De occultis vitijs lib. 1. Est via quæ videtur ho
De confessione lib. 1.

Alia quoq; multa scripsisse dicitur, q̄ ad notitiā meam nō venerūt.

Tilmannus de Hachenberg, ordinis fratrum Minorum, natione
Teutonicus, ex diocesi Treuironē, vir in diuinis scripturis stu-
diosus, & longa exercitatione doctus, linguā habens politam
vsu loquendi, in declamandis ad populum sermonibus magnus &
clarissimus effulsit. Scripsit quædam non spernēda simplicibus opu-
scula, quibus ingenium suum fructuose commodās, nominis sui me-
moriā posteris reliquit. E quibus extant

Sermones de tempore lib. 1. Erūt signa &c. hic prædi
Sermones de sanctis lib. 1.
Sermones per quadragesimam lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit in cōuentu suo Confluentino, vbi & moriens sepultus est.

Iohannes de Ligniano, iureconsultus celeberrimus, & philoso-
phorum disciplinis probe instructus, ingenio præstans & clarus
eloquio: fertur in iure canonico quædam egregia cudisse opuscu-
n n la,

la, quibus insistens, & tempus vtiliter expendit, & nominis sui memoriam etiam posteris reliquit. E quibus (Francisco de Zabarellis in prologo super Clementinis, teste) extant compositiones Super Clementinis lib. 1. Et quædam alia. Claruit sub Ruperto Bauaro rege Romanorum, & Bonifacio papa nono, anno domini nostri Iesu Christi 1400.

HVgo de Sletstadt, natione Teutonicus, vir in scripturis diuinis studiosus & eruditus, atq; in philosophorum disciplinis egregie doctus, ingenio subtilis, & questionum scholasticarum disputator insignis; scripsit quædam (vt ferunt) præclara volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus extat opus Quæstionum sententiæ lib. 4.

Et quædam alia.

Fuit autem diui patris Bonauenturæ, ordinis Minorum, in suis determinationibus sectator & interpret luculentus, enucleans ea quæ in singulari philosophia illius obscura & rariora simplicibus videri potuerunt.

PAulus Venetus, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis eruditiss. & in philosophia Aristotelica nulli suo tempore in Italia secundus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, & declamator egregius, multa (in philosophia maxime) opuscula composuit, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus feruntur

Contra Iudæos	lib. 1.	
Summa de naturalibus	lib. 1.	Plurimorum adstrictus
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
Sermones de quadragesima	lib. 1.	
Super lib. Posteriorum	lib. 2.	Omnia doctrina &c.
Super Physicorum	lib. 8.	Naturali philosophia
Super Metaphysicam	lib. 12.	Tecum sapientissime re
Super de anima	lib. 2.	Tanta literarum &c.
Summa philosophiæ	lib. 1.	Colloquium in fa. &c.
Logica duplex	lib. 2.	Conspiciens &c.
Sup de generatione & corruptione	lib. 2.	Humanarum diuinarumq;
Super lib. Porphyrii	lib. 1.	Maxima & forti &c.
Super lib. Prædicamentorum	lib. 1.	Quærenti mihi &c.
Super consequentiam Strodi	lib. 1.	Iesum Deum & hominem
Et alia complura,		

Cla

Claruit sub Venceslao imperatore, anno domini 1400. Et iuuenis decedens, in sacristia sui ordinis Venetijs sepultus est.

Iacobus de * Thessalonia, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio excellens, sermone nitidus atq; compositus, in declamandis sermonibus ad populum, nulli suo tempore secundus, edidit quædam præclara volumina, quibus nominis sui laudabilem memoriam posteris reliquit. E quibus extat opus insigne, de moribus hominum & officijs nobilium & popularium prænotatum, materiam præferens De ludo schacorum lib. 4. Inter omnia genera sign Sermones varij lib. 1.

Alia vero quæ scripsisse dicitur, ad notitiam nostram minime venerunt.

Thomas de Haselbach, natione Teutonicus, in scripturis sanctis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans & sermone scholasticus, sed nimis diffusus & prolixus, & ob id reprehensioni quorundam obnoxius. Nam cum esset ordinarius sacre theologiæ lector in gymnasio Viennensi, vno & viginti annis in Esaia propheta legens, ad finem primi capituli non peruenit. Scripsit nonnulla in scripturis diuinis opuscula, de quibus feruntur subiecta multa volumina:

In Esaia prophetam	lib. 1.	
Super sententias	lib. 4.	
De decem præceptis	lib. 1.	
De V. sensibus hominis	lib. 1.	Postq; Dei dono taliter
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
Et alia multa.		

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorij pape * duodecimi, anno domini 1410.

Thomasinus patria Ferrariensis, ordinis fratrum Prædicatorum sancti Dominici, vir in scripturis sanctis studiosus & doctus, in delictis populorum corripendis declamator egregius; fertur quædam ad instructionem simplicium sacerdotum præclara cudisse opuscula, quibus nominis sui notitiam cum laude transmisit ad posteros. De quorum numero potissime feruntur hæc:

Sermones de tempore	lib. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.
Sermones per quadragesimam	lib. 1.

nn ij

Cæ

Cætera vero quæ cōposuit, ad notitiā nostrā hucusq; non venerūt,
Thomas de Kempis, natiōe Teutonicus, ordinis canonicorum
 regularium sancti Augustini, montis diuę martyris & virgi-
 nis Agnetis prope Zuollā in diocesi Traiectensi, vir in scri-
 pturis diuinis studiosus & eruditus, vita & cōuersatione deuotus,
 & beatæ Marię semper virginis amator præcipuus: scripsit pro in-
 structione simplicium fratrum non spernenda opuscula, de quibus
 feruntur subiecta:

De contemptu mundi	lib. 4.	Qui sequitur me, non
Sermones ad nouitios	lib. 3.	Ecce q̄ bonū & q̄ iucun-
Sermones ad fratres	lib. 1.	Qui non renunciauerit
Dialogus nouitiorum	lib. 1.	Rogo te p̄ charissime
De vita solitaria	lib. 1.	Charissime, cū esses in
De tribus tabernaculis	lib. 1.	Est scriptum in Prophe-
De vera compunctione	lib. 1.	Flete mecum oēs amici
Hortulus rosarum	lib. 1.	Cum sancto sanctus eris
Vallis liliorum	lib. 1.	Ego flos campi, & liliū
Alphabetum monachi	lib. 1.	Vias tuas dñe demon-
Consolatio pauperum	lib. 1.	Consolamini cōsolami
Epitaphium monachi	lib. 1.	Via iustorum recta fa-
Qualis debeat esse monachus	lib. 1.	Audi religiose mona-
Manuale paruulorum	lib. 1.	Sinite paruulos venir-
Doctrinale iuuenum	lib. 1.	Fili, à iuuentute tua ex-
De contemptu mundi alius	lib. 1.	Dñs regit me, & nihil
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Charissime frater, libe-
Et quædam alia.		

Claruit temporibus Ruperti Bauari regis Romanorum, & Grego-
 rij papę 12. anno domini 1410.

Nicolaus monachus cœnobij sanctæ crucis in Austria, ordinis
 Cisterciensis, natione Germanus, vir in diuinis scripturis stu-
 diosus & eruditus, ac veterum lectione diues, ingenio excel-
 lens, & clarus eloquio: scripsit quædam non spernendæ utilitatis
 opuscula, quibus ingenij sui memoriam ad posteros transmisit. E
 quibus feruntur subiecta: Opus non abiiciendum in laudem beatif-
 simæ Dei genitricis & virginis Mariæ, prædicatoribus utile, quod
 prænotauit

Imaginem sanctæ Mariæ	lib. 3.	Nomen virginis Maria-
Sermones varij	lib. 1.	

Cæ

Cætera, etsi multa ferantur, q̄ composuit, ad nos minime venerūt,
Bartholomæus de Urbino, ordinis fratrum eremitarum S. Au-
 gustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secu-
 larium literarum non ignarus, operum sanctorum patrum di-
 ligens perscrutator: scripsit non spernenda volumina, de quibus fe-
 runtur subiecta: Ex opusculis sancti Ambrosii & Augustini opus
 singulari studio secundum alphabeti ordinem in vnum compo-
 tauit, cui titulum imposuit

Milleloquium Augustini	lib. 1.
Milleloquium Ambrosii	lib. 1.
De bello quoq; spiritali	lib. 1.
Et alia complura.	

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorij papę
 *duodecimi, anno domini 1410.

Franciscus de Platæa, ordinis fratrum Minorum S. Francisci,
 vir in diuinis scripturis eruditus, & tam in iure q̄ in philoso-
 phia seculari notabiliter doctus, ingenio excellens, & declama-
 tor sermonum egregius, multa præclara dicitur lucubrasse opuscu-
 la, quibus nominis sui memoriam cum laude transmisit ad poste-
 ros, de quorum numero subiecta feruntur: Opus insigne & præcla-
 rum quod prænotauit

De restitutionibus	lib. 1.	Vtrum restitutio sit de
De Censuris	lib. 1.	
Sermones varij	lib. 1.	

Cætera vero q̄ cōposuit, ad notitiā nostræ lectionis non venerunt.
Petrus de Candia, natione Cretensis, ordinis fratrum Minorum,
 primo episcopus Nouariensis, deinde Mediolanensis archie-
 piscopus, postea sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, &
 postremo summus pontifex, Alexander quintus nominatus, vir in
 diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia scholastica ma-
 gnifice doctus, declamator sermonum celeberrimus, qui olim in
 gymnasio Parisiensi publicæ scholæ præfuit, & docendo ac scriben-
 do magnas & ingentes laudes acquisiuit. De cuius elegantissimis
 opusculis extant luculenti vtilesq; commentarij

Super Sententias	lib. 4.	Sermones varij	lib. 1.
Et quædam alia.			

Moritur vltimo Ruperti regis Romanorū anno, sepultus in con-
 uentu Minorum Bononiæ, anno domini 1410. indictione tertia.

nn in Mi-

Franciscus de Bachone, patria Cathalanus, ordinis fratrum B. Mariæ semp virginis de monte Carmeli, conuentus Gerundensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia seculari nobiliter doctus, tantum docendo & disputando in Parisensi vniuersitate valuit, vt doctor Sublimis cognominat' sit. Scripsit inter alia ingenij sui monumenta opus magnum & insigne ex scriptis sanctorum patrum, declamatoribus sermonum ad populum satis vtile, quod prænotare possumus

Repertoriū pdicantium lib.1. Super Sententias quoq; lib.4.
Fere p̄terea & q̄dā alia scripsisse, sed ad manus nostras nō venerūt.

Michael Herbrant de Duren, ordinis fratrum B. Mariæ semp virginis de monte Carmeli, natione Teutonicus, sacræ theologiæ lector, & prior conuentus Crucennacensis in diocesi Moguntina, vir doctus & declamator adeo insignis, vt non solū in vicino, sed etiam ad remota loca, & cathedrales ecclesias euocatus, oīm admiratiōe habit' pdicaret. Hic apud Iohannē comitem Spanheimēsem vltimū, magnæ familiaritatis & authoritatis erat, & multa ab eo suo conuentui bona obtinuit. Scripsit inter cætera elegantes

Sermones de tempore lib.1. Sermones de sanctis lib.1.
Collationes synodales lib.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Sigismūdi imperatoris, anno domini 1410.

Petrus de Spira, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in seculari philosophia magnifice doctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis: scripsit quædam præclara opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posterum transmisit. E quorum numero feruntur

Sermones de tempore lib.1. Sermones de sanctis lib.1.
Super libros Ethicorū lib.8.

Alia vero q̄ cōposuit, ad notitiā nostræ lectionis nondū venerunt.

Reinardus de Fronthouen, natione Teutonicus, ordinis (vt ferunt) fratrum Prædicatorū, vir in diuinis scripturis studiosus & longa exercitatione peritus, & secularis literaturæ nō ignarus: scripsit pdicatoribus verbi Dei non abijcienda opuscula, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quib' ego vidi tantum

Ser-

Sermones de tempore lib.1. Sermones de sanctis lib.1.
De alijs nihil vidi.

Claruit (vt sui dicunt) in cōuentu Cōfluentino, vbi & mortuus est. **I**ohannes Capreolus, ordinis fratrum Prædicatorū, patria Tholofanus, vir in scripturis sanctis eruditus, & in disciplinis Aristotelicæ philosophiæ egregie doctus, ingenio acutus, & ad disputandum satis idoneus, doctorum S. Thomæ Aquinatis propugnator & defensor acerrim': scripsit ingenij sui monumenta clarissima, quibus nomen suum notificauit. E quibus extant multa volumina: Super sententias lib.4. Et sermones varij lib.1.
Ac quædam alia.

Claruit sub Sigismundo imperatore, anno domini 1415.

Henicus de Cosueldia, natione Teutonicus, ordinis Carthusien', Prior domus S. Mariæ prope montem diuæ Gertrudis in Hollādia, vir in diuinis scripturis eruditissimus, vita & conuersatione deuotus, & magnæ famæ, ingenio subtilis, & clarus eloquio, declamator quoq; sermonum celeberrimus: scripsit multa præclara volumina, quorum deuotis fratribus & suæ salutis amatoribus utilis frequentatio iudicatur. E quibus subiecta feruntur:

In Exodum mystice lib.1.
In epistolam Pauli ad Romanos lib.1.
De tribus votis substantialibus lib.2. Nolite diligere mundū
Contra vitium proprietatis lib.1.
De tribus custodijs monasticis lib.1.
De institutione nouitiorum lib.1.
Circuncisorium mysticum lib.1.
De sacramento altaris lib.1.
De annunciatione dominica lib.1.
Eulogium Pauli eremitæ lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de sanctis lib.1.
Epistolarum ad diuersos lib.1.
Et alia complura.

Guilhelmi Parisiensis episcopi arduum opus de vniuerso corporeo & incorporeo seu spiritali, mira industria perlustrans, breui compendio pulchre conclusit. Moritur in domo Vallis gratiæ prope Brugas, visitationis actu salubriter occupatus, temporibus Sigismundi imperatoris, anno domini 1410. indictione 3. 7. Idus Iulij.

Hen

Henricus de Hachenburg, ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice exercitatus & probe instructus, in declamandis ad populum sermonibus excellentis ingenij & celeberrimæ opinionis, scripsit pro directiõe simplicium sacerdotum nõ abijcienda volumina. E quibus extant

Sermones de tempore lib.1. Ego veniam, & curabo
Sermones de sanctis lib.1.

Claruit (vt sui ferunt) in cõuentu Confluentino, vbi varia cõposuit.

Iordanus ordinis fratrum S. Augustini de eremo, natione Teutonicus, vir deuotus, & scripturæ diuinæ explanator & interpret egregius, in declamandis sermonibus excellentissimi ingenij; scripsit plures elegantes & deuotis fratribus vtilis tractatus, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus tamen pauca in manus nostras peruenerunt. Feruntur autem ista:

In Apocalypsin Iohannis lib.1.
Apologia ordinis sui lib.1.
De passione domini lib.1. Inspice & fac secundum ex
Sermones de tempore lib.1. Ecce dabit voci suæ vo
Sermones de sanctis lib.1.
Quadragesimale lib.1.
Quæstiones variæ lib.1.
Et alia multa.

Claruit sub Ruperto rege, anno domini 1410.

Petrus episcopus nouæ ciuitatis, natione Italus, ex oppido Bruniquelli, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans & eloquio clarus, edidit magnæ utilitatis plura opuscula, quibus magnifice exercitato ingenio, memoriã sui posteris demandauit. E quibus feruntur subiecta: Opus quoddam insigne, in quo omnes noui & veteris testamenti historias ad alphabeti ordinem redegit, & ad singulas materias disposuit.

Super sententias lib.4.
In Proverbia Salomonis lib.1.
In Ecclesiasten etiam lib.1.
In Cantica canticorum lib.1.
Et alia multa.

Præterea vero totã ferme bibliam optimis cõmentarijs exornasse dicitur. Claruit sub Ruperto rege Romanorũ, anno 1410.

Lau

Laurentius Iustinianus, natione Venetus, ordinis Cœlestini, & Venetus postea patriarcha, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, moribus & vita insignis, cum diuitias & honores huius mundi habere quæ maximos potuisset, omnia pro Christi amore contemnens, ordinem præfatum ingressus est, in quo magna religione & abstinentia coruscans, ad ædificationem simplicium deuotissima opuscula edidit, quorum tituli feruntur subiecti:

Lignum vitæ lib.1. De disciplina mōastica lib.1.
De connubio verbi & aiæ lib.1. De agone Christi lib.1.
De interiori conflictu lib.1. De complacitu ecclesiæ lib.1.
De sacramento altaris lib.1. De vita solitaria lib.1.
De contemptu mundi lib.1. De sermōe dñi in cœna lib.1.
De officio pastorali lib.1. De obedientia quoq; lib.1.
De gradibus perfectionis lib.1. Sermones quadraginta lib.1.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorũ, anno domini 1410. Sepultus est Venetijs in ecclesia cathedrali, ad cuius tumbam multa miracula diuinitus fiunt. Eius vitam Bernardus Iustinianus nepos ipsius luculenter descripsit.

Augustinus de Roma, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini Prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, atq; in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio præstans & clarus eloquio: scripsit multa egregia volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extant

Super sententias lib.4. In epl̄as Pauli omnes lib.14.
In Apocalypsin Iohannis lib.1. De libero arbitrio lib.1.
De peccato originali lib.1. De Christo & ecclesia lib.1.
De charitate Christi erga electos lib.1.
De perfecta iustitia ecclesiæ lib.1.
De potestate Papæ lib.1. Super lib. Ethicorum lib.8.
Alia insuper multa scripsisse dicit, sed ad notitiã meã non venerunt. Claruit temporibus Sigismundi imperatoris, & Iohannis Papæ vicesimitertij, anno domini 1410.

Baldus Perusinus, Bartholi de Saxoferrato quondam auditor atq; discipulus, iure consultus omnium sui temporis celeberrimus, & in seculari quoq; philosophia nobiliter doctus, ingenio acutus, sensu profundus, consilio cautus & stabilis; scripsit multa in utroq; iure præclara opuscula, quibus nomini suo æternã apud

oo

po

posterios memoriam comparauit. De quorū nūero subiecta feruntur
 Super Codice lib.9. Super ff. veteri lib.24.
 Super ff. nouo lib.12. Super ff. infortiati lib.14.
 Super institutis lib.4. De vsu feudorum lib.1.
 Super authenticis lib.1. Super secundo Decretaliū lib.1.
 Additiones Speculi lib.1. Consilia multa lib.12.
 Et alia complura.

Moritur temporibus Sigismūdi Imperatoris, anno domini 1423, in dictione prima, Papiæ in conuentu fratrum Minorū sancti Francisci, mense Iulio cum honore sepultus.

Angelus Perusinus, Baldi supradicti frater, & studiorum eius comes & socius, in iure ciuili doctissimus, ingenio clarus, fama & opinione apud iureconsultos celeberrimus, multa etiam in sua facultate volumina cōposuit, quibus monumenta ingenij excellentis cōstituens, memoriā sui nominis ad multorum notitiā destinauit. E quorū numero elegantissima feruntur cōmentaria

Super Codice lib.9. Super ff. veteri lib.24.
 Super ff. nouo lib.12. Super ff. infortiati lib.14.
 Super institutis lib.4.

In toto sigdem corpore iuris ciuilibus, & alia quædā lucubrassē dicit. Moritur temporibus Sigismundi Imperatoris, eodem anno quo Baldus frater eius, anno domini 1423. in dictione prima.

Petrus de Ancharano, natione Italus, patria Bononiensis, Baldi Perusini quondā auditor, vir in utroque iure pitissimus, & Aristotelicæ philosophiæ nō ignarus, q̄ et si vxoris vinculo fuerit colligatus, & re familiari occupatus, semp̄ tamen in literarū studio versans, multa in utroque iure opuscula edidit, quibus nomen suum cum gloria ad posterios transmisit. E quorū numero feruntur

Super Decretalibus lib.5. Super 6. Decretalium lib.1.
 Super Clementinis lib.1. De regulis iuris lib.1.
 Super ff. veteri lib.24. Super ff. nouo lib.12.
 Consilia plura lib.1. Et quædā alia.

Claruit temporibus Sigismundi imperatoris, anno domini 1410. compater Francisci de Zabarellis.

Vincētius Gruner, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio clarus, sermōe scholasticus, edidit nō spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis cum gloria trans-

transmisit. E quibus extat lectura notabilis, quā in nouella plantatione Lipsensis gymnasii coram scholaribus publice scripsit & legit. Super officio Missæ lib.5. Ad honorem benedictæ
 Quæstiones disputatæ lib.1. Et quædam alia.
 Claruit tempore translationis vniuersitatis Pragēsis in Lipsensem Misnensis marchionatus prouinciam, quam Alexander Papa quintus confirmans, priuilegijs dotauit anno domini 1410.

Iohannes de Aurbach, natione Teutonicus, presbyter ecclesiæ Bambergēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, sermone scholasticus: edidit non floccipendendæ authoritatis opuscula, quibus memoriam sui nominis posteris reliquit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum De sacramentis ecclesiæ lib.1. Ad laudē Dei, aiarum
 De cæteris nihil vidi.

Claruit in ciuitate Bambergensi, & varia conscripsit opuscula.

Dionysius de Burgo sancti sepulchri, ordinis fratrum eremitarum diuini patris Augustini, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis & disertus eloquijs scripsit in vtraque literatura non contemnenda opuscula, quibus ingenij sui posteris perpetua monumenta reliquit. E quibus subiecta feruntur: Commentarij perpulchri & elegantes

Sup Valerio Maximo lib.1. Sup Metamorphoseos lib.1.
 Sup operibus Virgilij lib.1. Super tragœdijs Senecæ lib.1.
 Super Politicorum lib.1. Super Rhetoricorum lib.1.
 Et quædam alia.

Fabulas in super omnes ad tropologicū sensum iucundum reduxit. Claruit tēporibus Sigismundi imperatoris, anno dñi 1412.

Petrus de Aliaco, episcopus Cameracens, & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, Parisien gymnasii quondam cæcellarius, pceptor Iohānis de Gerson, vir in diuinis scripturis eruditiss. & in secularibus literis (maxie in philosophia Aristotelica) nobiliter doctus, ingenio excellēs & clarus eloquio, declamator q̄q; sermonū egregius: scripsit multa p̄clara volumina, quibus memoriam nominis sui & ingenij posteris reliquit, de quibus reperi subiecta:

Super sententias lib.4. Quænam doctrina hæc
 De laude sanctæ scripturæ lib.1. Sup hanc petrā edificab
 In principium Marci lib.1. Quænam doctrina hæc
 De stabilitate ecclesiæ lib.3. Vtrum Petri ecclesia
 o o n Spe

Speculum considerationis	lib.3.	Quisquis qui à mundi
Compendium contemplationis	lib.3.	Quoniã multi sapientes
De spiritali scala	lib.1.	Quatuor sunt spirita
In Psalterio breuiter	lib.1.	Verbum abbreviatũ fa
In Psalm. 70. meditationes	lib.1.	Terret me dñs Deus
De legibus & sectis	lib.1.	
De concilio generali	lib.1.	Postulauit charitas
Expositionis Psalmi 70.	lib.1.	Summe sacerdos tu
In Psalm. 42. meditationes	lib.1.	Osculetur, &c. Iste liber
In Cantica canticorum	lib.1.	Vera pœnitentia velut
In septem Psalm. pœnitentiales	lib.1.	Sic ergo orabitur: Pater
De oratione dominica	lib.1.	Pater noster q̄ &c. Op̄
Super eadem anagogice	lib.1.	Cogitãti mihi o sanctiss
Super Aue Maria	lib.1.	Summæ trinitatis
Super Magnificat	lib.1.	Dicturi de cãtico Zac
In canticum Zachariæ	lib.1.	Accedit vltimo canticũ
In canticum Simeonis	lib.1.	
De electione Papæ	lib.1.	Anima deuota cupiẽs ad
De exercitio spiritali	lib.1.	Si colligimus in vnum
De 12. honoribus S. Ioseph	lib.1.	Veterũ tradit authorit
De anima & accidentibus eius	lib.1.	De cõcordia theologiæ
Concordiã theologiæ & astrono.	lib.2.	Qm̄ me sæpius rogasti
De sacramentis ecclesiæ	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	
Epistolas plures ad diuersos	lib.1.	
Et quedam alia.		
Claruit tempore concilij Constantiensis, cui etiam psonaliter interfuit, anno domini 1416.		
N icolaus Clemengis, archidiaconus Baiocensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, metro excellens & prosa, in gymnasio Parisiensi magistratum sacræ paginæ consecutus, magnam eruditionis suæ euidẽtiam dedit. Scripsit vtroq; stylo multa præclara volumina, quibus luculentissimi ingenij sui memoriam reliquit. De quib⁹ subiecta feruntur: Ad dominum Petrum de Aliaco episcopum Cameracensem, & cardinalem supradictum, opus insigne quod prænotauit		
De fructu eremi	lib.1.	De corrupto ecclesiæ statu
De nouis festiuitatibus	lib.1.	De materia schismatis
		lib.1.
		Epi-

Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Et alia multa.		
Claruit temporibus Sigismundi imperatoris, & concilij Constantiensis, anno domini 1417.		
I ohãnes Dominici, tituli sancti Sixti cardinalis, Ragusinus vulgariter nuncupatus, patria Florentinus, ordinis fratrum Prædicatorum, qui à Gregorio papa 12. pro vnione ad conciliũ Constantiẽn missus fuit, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, in declamandis sermonibus ad populũ excellentis ingenij, scripsit quedam præclara volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. De quibus subiecta feruntur:		
In Ecclesiasten	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	
In euangelium Matthæi	lib.1.	
Super Magnificat	lib.1.	
In epistolam ad Romanos	lib.1.	
Lucula noctis prænotatus	lib.1.	
Itinerarium deuotionis	lib.1.	
De amore charitatis	lib.1.	Si linguis hoĩm loquar
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de sanctis	lib.1.	
Sermones per quadragesimam	lib.1.	Beatus vir qui non abiit
Et quedam alia.		
Moritur in concilio Constantiẽn sub Sigismundo imperatore, anno domini 1418. indictione 11.		
I ohannes episcopus Lombardiensis, natione Teutonicus, patria Basileensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio præstãs, & clarus eloquio, declamator sermonum celeberrimus: edidit non contemnendæ lectionis opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posterorum notitiam cum laude transmisit. E quorũ numero p̄cipua feruntur:		
Super Sententias	lib.4.	Sermones diuersi
Et quedam alia.		lib.1.
Multas præterea oratiões & collationes fecisse dicitur ad clerum, sed & corã summo pontifice ac cœtu cardinalium, q̄s ego nõ vidi.		
I ohannes Zacharias, natione Teutonicus, patria Erfordiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & valde eruditus, secularis q̄q; philosophiæ interpres egregius, ingenio subtilis, & disputator		

acutissimus, in declamandis sermonibus tam ad clerum quam ad populum peridoneus: scripsit quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus feruntur

Super Sententias	lib. 4.	In Genesim	lib. 1.
In Exodum	lib. 1.	In Leuiticum	lib. 1.
In epistolas Pauli	lib. 14.	Sermones varij	lib. 1.
Et alia quædam.			

Claruit sub Sigismundo imperatore, & in concilio Constantiensi disputando cõtra hæreticos magnifice laudatus est, anno dñi 1420.

Antonius de Butrio, natione Italus, patria Bononiensis, iureconsultus omnium suo tempore facile celeberrimus, & in alijs scripturistam diuinis, q̄ humanis egregie doctus, ingenio & eloquio clarus, ac non minus honesta cõuersatione q̄ doctrina venerabilis: edidit in iure plura opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quorum numero subiecta feruntur

Super Decretalibus	lib. 5.
Super Clementinis	lib. 1.
Repertorium iuris canonici	lib. 1.
Repertorium iuris ciuilib	lib. 1.
Consilia elegantissima	lib. 1.
Et quædam alia.	

Claruit temporibus Sigismundi imperatoris, & Concilij generalis Constantiensis, anno domini 1417.

Gabriel de Spoletto, ordinis fratrum eremitarũ S. Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio excellens, & declamator sermonum egregius: scripsit nonnulla commendanda opuscula, quibus notitiam viuacis ingenij sui etiam posteris ostendit. Sed ego nullum eorum hucusq; videre promerui. Feruntur tamen eius præcipuis

Aduersum hæreticos	lib. 1.	Aduersum fraticellos	lib. 1.
Et quædam alia.			

Claruit temporibus concilij Constantiensis, & Sigismundi imperatoris, anno domini 1417.

Franciscus de Zabarellis, natione Patauinus, ecclesiæ Romanæ presbyter cardinalis, vir in iure canonico eruditissim⁹, & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio: scripsit in iure non spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posteros transmisit.

fit. De quorum numero ista feruntur:

In Decretalibus	lib. 1.	
In Clementinis	lib. 1.	Nouum nihil esse vna
De horis canonicis	lib. 1.	Repetiturus decretalẽ
Repetitiones variaz.		
Et alia plura.		

Claruit in concilio Constantiensi sub Sigismundo imperatore, anno domini 1418. Vbi & moritur, sepultus apud Minores. In cuius laudem Poggius orationem habuit.

Petrus Maurocenus, patriti⁹ Venetus, sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ episcopus cardinalis, vir in diuinis scripturis & in iure canonico doctissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, sermone compositus, vita & conuersatione insignis: fertur multa præclara cudisse opuscula, in quibus viuacitas ingenij eius relucere dinoscitur. Sed ego vsq; in præsens nihil eorum videre commerui. Fertur eius insigne volumen

Super VI. decretalium	lib. 1.
Et variaz determinationes.	

Claruit in concilio Constantiensi personaliter, sub Sigismundo imperatore, anno domini 1418.

Nicolaus Dinckelspule, natione Teutonicus, Viennensis gymnasi in Austria decus & rector, in scripturis sanctis doctissim⁹, & in seculari philosophia multum eruditus, ingenio clarus, sermone scholasticus, vita & conuersatione insignis: scripsit multa & præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros cum gloria transmisit. E quorum numero subiecta feruntur:

Super sententias	lib. 4.	
Quæstiones sententiarum	lib. 1.	
De septem donis spiritus sancti	lib. 1.	
De decem præceptis	lib. 1.	Scribitur Matthæi 22.
Super oratione dominica	lib. 1.	Si quid petieritis patrẽ
De octo beatitudinibus	lib. 1.	In Euangelio q̄ legitur
De tribus partibus pœnitentiæ	lib. 1.	
De octo vitijs capitalibus	lib. 1.	
De septem peccatis mortalibus	lib. 1.	Notandum q̄ vt dici
De præcepto charitatis	lib. 1.	Duo sunt præcepta char
De peccatis linguæ	lib. 1.	Cõsequẽter dicendũ est
Sermones de tempore	lib. 1.	

Sermones de sanctis lib.1. Sermones morales lib.1.
Et alia plura.

Claruit personaliter in concilio Constantienſi, miſſus ab vniuerſitate Viennenſi, ſub Sigismundo imperatore, anno domini 1420.

Petrus de Roſenheim, monachus Mellicenſis cœnobij in Austria, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecularibus literis magnifice doctus, philoſophus & poeta præcellens, ingenio promptus & clarus, edidit tam carmine q̄ proſa non abiicienda opuscula, quibus ingenium ſuum probe exercitauit. E quibus extat opus metricum, qd̄ ſcripſit, Nicolao Dinkelpule perſuadente & rogante, ad dominũ Brandam cardinalem ſancti Clementis, legatum Apoſtolicum in Austria, ſuper totius bibliæ capita, quod prænotauit

Roseum memoriale diuinorũ lib.1. Aſtripotens cœlũ, terram
Historia temporum notabilis lib.1.
Sermones varij lib.1.

Claruit temporibus concilij Constantienſis, anno domini 1420, & multa ac varia composuit.

Raphael Fulgoſus, natione Placentinus, vir in vtroq; iure doctiſſimus, & ſecularis philoſophiæ præceptis probe inſtructus, ingenio excellens, conſilio cautus & ſtabilis, in iure ciuili quædam præclara volumina edidit, quibus vim & viuacitatem ingenij ſui etiam poſteris oſtendit. E quibus ſubiecta feruntur:

Super Codice lib.9. Super ff. veteri lib.24.
Super ff. nouo lib.12. Conſilia multa lib.1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus concilij Constantienſis, & Sigismundi imperatoris, anno domini 1416.

Iohannes de Palomar, Barchinonenſis eccleſiæ archidiaconus, doctor decretorũ inſignis, & tã in diuinis ſcripturis q̄ in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholæſticus, vita & conuerſatione præclarus: edidit non ſpernendæ lectio- nis opuscula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat tractatus inſignis ad Iohannem abbatem monaſterij Scotorum ordinis diui Benedicti Viennenſis,

De abſtinentia carniũ lib.1. Surgēt in iudicio filij
Sermones & quæſtiones.

Cætera quæ cõpoſuit, ad notitiã noſtræ lectio- nis minime venerūt.

Cl

Claruit in gymnaſio Viennēſi in Austria, & multa composuit temporibus Sigismundi imperatoris, anno domini 1420.

Raphael Cumanus, iuris ciuilis inſignis profeſſor & celeberrimus interpres, ingenio excellens, & præſtans conſilio, cuius apud iureconſultos non minima authoritas eſt: ſcripſit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus memoriam ſui nominis ad poſteros tranſmiſit, e quibus iſta feruntur:

Super Codice lib.9. Super ff. veteri lib.24.
Conſiliorum quoq; lib.1. Et cõplura alia.

Claruit ſub Sigismundo Imperatore, anno domini 1416.

Iohannes de Teneramũda, ordinis Carthuſienſis, Prior domus Silimaci in Sabaudia, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditus, vita & conuerſatione deuotus, ingenio clarus, ſermone compoſitus, edidit ad ædificationem religioſorum fratrum valde vtilia opuscula, quibus non ſolum tunc præſentes, ſed etiã poſt ſe futuros, ad amorem Dei erudiuit. Et ſunt iſta:

De notitia Dei lib.1. De natura & lapſu hoĩs lib.1.
De reparatione lapſi lib.1. De amore Dei lib.1.
De gaudio hominis lib.1. De ſacramento altaris lib.1.
De fide Chriſtiana lib.1. De honore Dei lib.1.
De conceptione ſanctæ Mariæ lib.1.

Alia q̄q; multa eleganter cõpoſuit, q̄ ad notitiã meã non venerunt.

Gasparius grammaticus celeberrimus, patria Pergomenſis, ex Barziza ruſculo natus, vir in ſecularibus literis erudiſſimus, philoſophus & rhetor præſtantiſſimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, qui Latini ſermonis elegantiam ſemimortuã ab inferis reſuscitauiſt: ſcripſit multa in ea facultate præclara opuscula, quibus nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extant

De orthographia lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Gaudeo plurimum ac læt
Orationes variæ lib.1.
In epiſtolas Ciceronis lib.1.
In eundem de officijs lib.1.
In eundem de oratore lib.1.
In eundem de ſenectute lib.1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Concilij Constantienſis, & Sigismundi Imperatoris, anno domini 1420.

pp

An



Antonius Ianuensis, ordinis fratrum eremitarum S. Augusti-
ni, vir in diuinis scripturis eruditus, & iuris canonici profes-
sor & celeberrimus interpres, ingenio præstans & clarus elo-
qui oscripsit quædam non spernendæ lectionis opuscula, quibus no-
men suum cum laude transmisit ad posteros. Sed ego nullum eorū
videre merui, præter illud quod prænotatur, Compendium
Figurarum moralium lib. 1. Religiosis viris in Chri-
Cætera ad me non venerunt.

Claruit personaliter in generali concilio Constantiensi, sub Sigis-
mundo Imperatore, anno domini 1418.

Iohannes de Imola, patria Bononiensis, vtriusq; iuris celeberrimus
doctor, ingenio excellens & clarus eloquio, cuius eruditio
& eloquētia suo tempore totam Italiam magnifice illustrarūt;
fertur in vtroq; iure multa præclara volumina edidisse, quorū au-
thoritas apud huiusce facultatis professores maximis laudibus at-
tollitur. De quibus subiecta in primis feruntur:

Super tribus libris Decretalium	lib. 3.	
Super VI. Decretalium	lib. 1.	
Super Clementinis	lib. 1.	
Super ff. infortiati	lib. 14.	Anteq̄ veniamus ad
Super ff. nouo	*	

Et quædam alia.

Moritur Bononiæ temporibus Sigismundi Imperatoris, & Euge-
nij papæ quarti, anno domini 1436. indictione 14.

Antonius de Parma, ordinis Camaldulensi Prior generalis, vir
in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis litera-
turæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio compositus, in
declamandis sermonibus ad populum satis idoneus: scripsit ad di-
rectionem prædicatorum verbi Dei nonnulla præclara opuscula,
quibus nomen suum notificauit. E quibus præcipua feruntur:
Sermones de tempore lib. 1. Cum appropinquasset
Sermones de sanctis lib. 1.
Sermones per quadragesimam lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit personaliter in concilio Constantiensi, sub Sigismundo Im-
peratore, anno domini 1420.

Leonardus Aretinus, philosophus, orator & historicus insignis,
ac vir vndecunq; doctissimus, Græci & Latini sermonis peri-
tus,

tus, primum Innocentij septimi, Gregorij *XII. Alexandri quinti,
& Iohannis XXIII. pōtificum Romanorum vsq; ad conciliū Con-
stantiensi secretarius, ac deinde à senatu Florentino accitus, cancella-
rius generalis constituitur, in quo officio vsq; ad finē vitæ cum ma-
gna fidelitate & authoritate permanfit: scripsit inter cætera

Dialogorū insigne opus	lib. 1.	Historiā sui temporis	lib. 1.
De bene gestis Florētinoꝝ	lib. 12.	De laudibus Florentiæ	lib. 1.
Historiam Gōthorum	lib. 4.	Historiā belli Punicī I.	li. 2.
Vitam Aristotelis	lib. 1.	De vita Ciceronis	lib. 1.
Epistolarum volumen	lib. 1.		

Alia insuper nonnulla elegantissime composuit, quæ ad notitiā me-
am non venerunt. Præterea ex Græcis multa transtulit in Latinū,
videlicet tractatum beati sacerdotis Basilij de instituendis discipu-
lis, vitam quoq; Tiberij & Gracci Græcorum, Pauli *Emilij, Cato-
nis posterioris ac Sertorij Romanorum, ex Plutarcho transtulit,
Libellum quoq; Xenophontis de tyranno, Platonis Gorgiā & Phē-
donem, & quasdam epistolas, Aristotelis Oeconomicam, & Ethico-
rum & Politicoꝝ libros similiter traduxit. Et alia quæ ad me non
venerunt.

Claruit in concilio Constantiensi personaliter sub Sigismundo Im-
peratore, anno dñi 1420. Morit̄ autē sub Frederico imperatore ter-
tio, & Eugenio Papa quarto, anno domini 1443. indictione sexta,
7. Idus Martij, ætatis suæ anno ferme 74.

Pogius Florētinus, philosophus & rhetor facūdus, Græco & La-
tino sermone ad perfectū instructus, literarū apostolicarū mul-
tis annis scriptor disertissimus: fertur nonnulla ingenij excel-
lentis composuisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiam po-
steritatis transmisit. Huius Pogij a cerrimus æmulus Laurentij Vall-
la extitit, & varia in eum scripsit. Ipse autem edidit

De situ Indiæ regionis	lib. 1.		
In Laurentium Vallam	lib. 2.		
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	Orationes varias	lib. 1.

Et alia complura.

Dionysium Siculum & alios multos Græcorum authores, Latinos
fecit. Præterea in concilio Constantiensi funebres orationes pluri-
mas habuit. Spurcitiarum opus, quod Facetias prænotauit, ab hoc
illustrium virorum catalogo merito censuimus repellendum, quo-
niam eius lectio deuotos offendit, incautis nocet, carnales inficit.

Claruit in concilio Constantiensi personaliter sub Sigismūdo imperatore, anno domini 1420.

L Aurentius Valla, patritius Romanus, grammaticorum huius ætatis longe princeps, philosophus, rhetor & theologus præstantissimus, ingenio subtilis, acer & vehemens, q̄ Latinam eloquentiam Græcæ præferens, multa ad eius ornatum cōposuit, Græci & Latini sermonis peritissimus: edidit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. E quibus subiecta feruntur:

Elegantiarum	lib. 6.	Cum mecū sæpe maioræ
De reciprocatione sui & suus,	lib. 1.	Singularis tu Iohannes
Epistolarum multarum	lib. 1.	
In Quintilianum quoque	lib. 12.	
Dialectica	lib. 1.	
Panegyricus de vero bono	lib. 3.	Instituenti mihi Paule
De libero arbitrio	lib. 1.	Maxime vellem Garzia
Apologus in Pogium	lib. 1.	Audio Pogium alteram
In Antonium Raudensem	lib. 1.	
Et alia multa.		

In Latinum vertit, Homerum, Herodotum, Thucydidem, & plures alios.

Claruit in concilio Constantiensi personaliter sub Sigismūdo imperatore, anno domini 1420. De quo sic quidam ait: Quid ille censor Latinæ linguæ mordacissimus Laurentius Valla, dira & exacta sua reprehensione sibi peperit? Quid, inquam, laudis aliud consecutus est post fata, quàm q̄ de eo iuxta merita pulchrū illud epigramma confictum legitur & prædicatur vbiq̄:

Nunc postquam manes defunctus Valla petiuit,

Non audet Pluto verba Latina loqui.

Iuppiter hunc coeli dignatus honore fuisset,

Censorem linguæ sed timet ipse suæ.

Quid autem de Constantini donatione, qua dotauit ecclesiam Romanam, senserit, liber eius pulchre indicat, quem utinam vir tantus nunquam edidisset.

Iohannes Tortellius, natione Aretinus, Laurētij Vallæ amicissimus, ad quem elegantiarum linguæ Latinæ sex libros perscripsit, Romani pontificis subdiaconus & cubicularius, ac Nicolai postmodum pontificis contubernalis, & studiorum eius intimus

co-

comes, Græcis Latinisq̄ literis ad perfectum instructus, philosophus, rhetor, ac theologus celeberrimus: scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, volumen grande & præclarum, quod prænotauit Commentariorum grāmaticæ lib. 2. Græcorum literas quibus
In dialecticam quoq̄ lib. 1.
Epistolas diuersas edidit lib. 1.
Et alia plura.

Athanasii Alexandrini vitam, ad Eugenium pontificem in Latinum transtulit, & Appianum historicum ad verbum interpretatus est. Et alia.

Claruit sub Sigismundo imperatore, anno domini 1420.

Hermannus Petra de Stutdorp, ordinis Carthusiensium, nati one Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita & conuersatione deuotus, vicarius & rector domus sanctimonialiū, ordinis sui, diuæ Annæ iuxta Brugas in Flandria, vbi per nouem & viginti annos multa religione & doctrina claruit: scripsit ingenij sui quædam deuota opuscula, de quibus subiecta feruntur: Opus insigne per circulum anni in sex voluminibus diuisum, continens

Sermones de tempore,	lib. 5.
Sermones de sanctis	lib. 3.
Super oratiōe dñica sermones 50.	lib. 1.
De regimine monialium	lib. 1.
Et alia complura.	

Moritur sub Sigismundo imperatore, & Martino papa 5. anno domini 1428. nono Calendas Maij, indictione sexta.

Omni bonus Leonicensis, vir in literis humanitatis eruditissimus, Græco & Latino ad perfectum instructus eloquio, philosophus & rhetor omnium suo tempore celeberrimus, Emanuelis Chrysoloræ Constantinopolitani, qui Græcas literas reduxit in Italiam, apud Venetias quondam auditor: scripsit multa præclara volumina, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus subiecta feruntur:

In oratorem Ciceronis	lib. 3.	Quātum Ciceronis ora
In Lucanum poetam	lib. 1.	In exponendo hoc au
In Quintilianum	lib. 1.	
In laudibus eloquentiæ	lib. 1.	Quātum admirationis
Orationes multæ.		

pp

ij

Et

Et alia complura edidit, quæ ad manus nostras nondum venerunt.
Claruit sub Sigismundo imperatore, anno domini 1420.

Henricus de Hassia iunior, ordinis Carthusiensium, Prior domus monachorum Mariæ, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis & clarus eloquio edidit multa elegantissima volumina, quib⁹ nominis sui memoriam posteris reliquit, & multa eorum in gymnasiis vniuersalibus publice ante religionis ingressum legit. Ex quibus ista feruntur:

Super sententias	lib.4.
In Genesim	lib.1.
In Exodum	lib.1.
In Parabolas Salomonis	lib.1.
In Apocalypsin Iohannis	lib.1.
Dialogus inter ep̄m & presbyter̄	lib.1.
Sermones vtilis	lib.1.
Et quædam alia.	

Moritur sub Sigismundo imperatore, & Martino papa 5. anno domini 1428. indictione 6.

Iohannes de Gerson, natione Gallus, cancellarius Parisiensis, Petri de Aliaco cardinalis Cameracensis, olim discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, sententia certus & stabilis, consilio cautus, & dubiorum clarissimus interpretes, vita & conuersatione insignis, theologorum sui temporis lōge princeps: scripsit metro & prosa multa præstantissima opuscula, quibus nomen suum immortalitatem apud posteros semper obtinebit, quorum lectio deuotis & religiosis viris nō minus vtilis, quàm iucunda est. Ex quibus extat

De laude scriptorum	lib.1.	Scrutari scripturas
De concordia Euangelistarum	lib.1.	Euangelium latum esse
De potestate ecclesiastica	lib.1.	Potestas ecclesiastica de
De auferibilitate sponsi	lib.1.	Veniet aut̄ dies quando
De modo se habēdi in schismate	lib.1.	Ad tollendam quendam
De vnitae ecclesiastica	lib.1.	Vnitas ecclesiastic
De statibus ecclesiasticis	lib.1.	Pax quam omnes
De modo viuendi fidelium	lib.1.	Regula prima quæ
De defectibus ecclesiasticis	lib.1.	Forte dicitur mihi, Ec

De schisma

De schismate	lib.2.	In inquisitione veritatis
De concilio generali	lib.1.	Daturus occasionem
Triologus de schismate	lib.1.	Sæpenumero sublimem
De nuptiis ecclesiæ	lib.2.	Nuptiæ factæ sunt in
Quæ sint necessario credenda	lib.1.	Declaratio cōpendiosa
De diuersis hæresibus	lib.1.	Protestatio seu reuo
De appellatione à papa	lib.1.	Quæritur vtrum hæc
Contra Petrum de Luna, 30. ar.	lib.1.	Et primo constat &c.
Contra eundem octo articuli	lib.1.	Et primo notandum
De assumptiōe humanitatis Chri	lib.1.	Reuerendiss. in Christo
Lectiōes duæ in Marcum	lib.1.	Sicut scriptum est in
De literalis sensu scripturæ	lib.1.	Qui autem blasphema
Contra hæresim Bohemorum	lib.1.	Oblaturus iuxta se
De probatione spirituum	lib.1.	Probate spūs si ex Deo
De examinatione doctrinarum	lib.1.	Attendite à falsis prop
Triologus contra Astrologiam	lib.1.	Sapientiā q̄ à dño Deo
De veris & falsis visionibus	lib.1.	Nup vnā ex lectiōibus
De obseruatione dieꝝ supstitiosa	lib.1.	Culpat Ap̄tus eos qui
Contra Iacobum Angeli	lib.1.	Om̄e opus Dei sc̄m̄ est
De erroribus Magicæ	lib.1.	Collaudanti mihi nup
Contra Matthæum Grabon	lib.1.	Reuerēdissimo in Chro
Contra flagellatores	lib.1.	Lex Chri dicit̄ lex amo
Regulæ morales	lib.1.	Agamus nunc interim
De præceptis decalogi	lib.1.	Christianitati suis q̄lis
De differentia peccatorum	lib.1.	Qui bene considerat
De confessionibus audiendis	lib.1.	Et si virtus quam &c.
De confessione mollitiei	lib.1.	Quidā magister in the
Remedia reciduantium	lib.1.	Habet hoc propriū ars
De absoluteione sacramentali	lib.1.	Gratia tibi & pax frater
Dialogus de potestate ligandi	lib.1.	Cum Christus dederit
De indulgentiis	lib.1.	Quæcunq; alligaueris
De quatuor quæstionibus	lib.1.	Quæritur an male loq
De diuersis quæstionibus	lib.1.	Dubitabat nuper aliq̄s
De contractibus	lib.3.	Qui volunt diuites fie
De Simonia	lib.1.	Sup materia Simonia
De solitudine ecclesiasticorum	lib.1.	Nolite solliciti esse quid
De condendo testamento	lib.1.	Beatus ille seruus quem
Testamentum peregrini metro	lib.1.	Gratia cui nomen &c.

De pol

De pollutione nocturna	lib.1.	Dubitātū est apud me
De pollutione diurna	lib.1.	Scripti pridem aliqua
De castitate ecclesiasticorū	lib.1.	Sunt eunuchi qui se ca
De abstinentia carniū	lib.1.	Grandis & mira est
De temperantia praelatorum	lib.1.	Iam in vna priori lecti
De vita clericorum	lib.1.	Pœnitementi & credi
De humilitate	lib.1.	A Deo exiuit, & ad De
De nobilitate	lib.1.	Homo quidam nobilis
De consideratione principis	lib.1.	Rex regū Iesu benigne
Dialogus duorum militum	lib.1.	Milites in eremo
De consolatione theologiæ	lib.4.	Quæcunq; scripta sunt
Dialogus Apologeticus	lib.1.	Rem ingris o Monice
Iosephina metrica	lib.1.	Fontem sueuerunt
Centilogium de conceptibus	lib.1.	Conceptum de virgine
De vita spiritali	lib.1.	Ego vos baptizavi aqua
Centilogium de impulsibus	lib.1.	Deposuit potentes de
De mystica theologia	lib.8.	Pœnitementi & credi
De eadem, practica	lib.1.	Tractates in lectionib ⁹
Elucidatio eiusdem	lib.1.	Vobis datum est nosse
De perfectione religionis	lib.1.	Gratia vobis & pax
De meditatione cordis	lib.1.	Meditatio cordis mei
De simplicitate cordis	lib.1.	In simplicitate cordis
De directione cordis	lib.1.	Confitebor tibi in dire
De illuminatione cordis	lib.1.	Simile est regnū coelo
De oculo quoq;	lib.1.	Gaui sunt discipuli
Contra pusillanimitatem	lib.1.	Qui pusillanimis est
De diuersis tentatiōibus diaboli	lib.1.	Ad nos sub Dei manu
De discretione exercitij	lib.1.	Deus vult vt sit rati
De passionibus animæ	lib.1.	Passionem feruorem
De perfectione cordis	lib.2.	Diliges dñm Deū tuum
De monte contemplationis	lib.1.	Mirari nonnulli fortas
De mendicitate spiritali	lib.1.	O mea paup mea infir
De valore orationis	lib.1.	Oportet semper orare
De canticis canticorum	lib.3.	Cecinimus vobis, nec
Super Magnificat	lic.12.	Canticū Mariæ tractan
Carmen de eodem	lib.1.	Magnificat anima mea
De hymno angelico	lib.1.	Gloria in excelsis Deo
Super cantica canticorum	lib.1.	Amo te sacer ordo car

De

De nuptijs sapientiæ	lib.4.	Quæsiui sponsam mihi
De duplici logica	lib.2.	Et erat Iohannes vestit
Ad rectores puerorum	lib.1.	Sinite paruulos venire
Sermones in cōcilio Cōstantieñ	lib.1.	Ambulate dum lucē h
Sermones ad clerum	lib.1.	
Sermones ad populum	lib.1.	
Dialogus de quolibet	lib.1.	
Epistolæ plures ad diuersos	lib.1.	

Alia insuper multa edidit, minora quidem, sed valde vtilia, opuscu-
la, quorum ad nos certa notitia non peruenit.

Claruit personaliter in concilio Constantieñ, in quo pro extirpati-
one hæresum gloriose laborans, tandē illo dissoluto, domo, patria,
cognatis, amicis, dignitatib⁹, rebusq; pprijs, p veritate tuenda pri-
uatus est, & multis insidijs expetitus: vnde necessitate cōpulsus, ad ci-
uitatem Lugdunē confugiens, ibidem post paucos annos morit⁹,
sub Sigismūdo Imperatore, & Martino Papa quinto, anno domi-
ni 1429. indictione 7. etatis suæ anno 66. quarto Idus Iulias, ibidem
apud Cœlestinos cum honore sepultus.

Vincentius Ferrarius de Valentia, ordinis fratrum Prædicato-
rum, ad quem Iohannis de Gerson nonnullę extant epistolę,
vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis literaturæ
non ignarus, ingenio subtilis & clarus eloquio, moribus & conuer-
satione deuotus, & declamator sermonū suo tempore oim celeberrimus,
miraculis viuus & mortuus coruscans: scripsit elegantes
Sermones de tempore lib.1. Benedict⁹ q venit in
Sermones de sanctis lib.1. Diues est in oēs q in
Sermones p quadragesimam lib.1.
Epistolas quasdam.

Claruit psonaliter in cōcilio Constantieñ, anno dñi 1418. Mortuus
vero, ppter crebra miracula p Calixtū Papā III. canonizat⁹ est, an-
no dñi 1455. indictione 3. Cuius festum in Aprili *.

Bonifacius Ferrarius de Valentia, natiōe Cathalanus, ordinis
Carthusieñ Prior XXV. beati Vincentij Prædicatoris supradī-
cti frater, vir in diuinis scripturis erudit⁹, & iuris canonici do-
ctor egregius, vita & cōuersatione à sancto fratre non degenerās,
Carthusiam maiorem verbo & exemplo strenue gubernauit. Scri-
psit inter cætera notabilem tractatum, cur in ordine Carthusienfi
pauci canonizati sint, & miracula publice non faciant,

Ad Bonifacium eiusdem ordinis lib.1.
 De approbatione ordinis lib.1.
 Epistolas quasdam. Et alia multa.
 Claruit tēporibus Sigismundi imperatoris, & Martini papæ quinquagesimo, anno domini 1420.

Lopus de Oliueto, natione Hispanus, ordinis monachorum eremitarum S. Hieronymi Prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ordinis quoque sui instaurator egregius, scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. Ex quibus feruntur: Ex dictis S. Hieronymi
 Regula ordinis sui lib.1. Fratres charissimi non
 Sermones de tempore lib.1.
 Sermones de sanctis lib.1.
 Et quædam alia.

Hanc regulam nouiter compilatā in trigintatribus capitulis, Martinus quintus confirmauit.

Claruit tempore concilij Constantienſis, anno domini 1420.

Dominicus de S. Geminiano, iureconsultus præstatiſſimus, & tam in diuinis scripturis quā in cæteris literis secularium disciplinarum nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio scripsit in iure canonico quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. Ex quibus extat opus insignis & celeberrimum, in duobus voluminibus partitum,
 Super 6. Decretalium lib.2. Quia glosa prima sine
 Et variæ declarationes.

† Scripsit quoque Repertorium in iure, & super secundo ac tertio Decretalium commentarios.

Eiusdem Consilia in iure.

Floruit eodem tempore, quo Paulus de Castro, & Iohannes de Imola.

Cætera vero quæ composituisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.
Paulus de S. Maria, genere Iudæus, fide Christianus, primo episcopus Carthaginensis, ac postea Burgensis in Hispania antistes, archicancellarius regis Castellæ & Legionis, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, & magister sacre theologie, in virili ætate sua conuersus ad fidem catholicam, vita & doctrina in tantum profecit, ut inter omnes Hispaniæ doctores similem suo tempore habuerit neminem. Scripsit ad filium suum Alphonsum de

decanum Copeſtellanum legum doctorem, in postillas Nicolai de Lyra, Additiones notabiles lib.1. Quid tibi vis ut viuens
 Scrutinium scripturarum lib.2. Scrutamini scripturas
 Et quædam alia.

Claruit, & compleuit hoc scrutinium suum sub Sigismundo Imperatore, & Eugenio Papa quarto, anno domini 1434. indictiōe duodecima, ætatis suæ 81. anno.

Petrus Paulus Vergerius, patria Iustinopolitanus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, philosophus & rhetor celeberrimus, Græco & Latino sermone ad perfectum instructus, Chrysoloræ Byzantini philosophi apud Venetias Græcas literas docetis quondam auditor: scripsit ingenij excellentis quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. Ex quibus extat inſigne opus, continens de gestis Carriensium dominorum
 Historiam perpulchram, lib.1.
 De ingenuis moribus lib.1.
 In laudibus diui Hieronymi lib.1.
 Et alia multa.

Claruit in concilio Constantienſi, anno domini 1420.

Maphæus Vegius, patria Laudensis, Martini Papæ quinti datarius, vir in diuinis scripturis studiosus & egregie doctus, atque in secularibus literis eruditissimus, orator & poeta celeberrimus, & non minus conuersatione quam scientia insignis, cuius procuratione & impensa, reliquiae S. Monicæ diui Augustini matris, ex Ostia Tiberina Romam translatae, & in noua Capella à se precise fabricata, condita sunt, in qua & ipse sepultus est: scripsit tam metro quam soluta oratione quædam præclara volumina, de quibus extat opus celeberrimum, & omnibus religiosis necessarium, diuina & humana literatura compositum, ad quasdam sorores, quod prænotauit
 De perseuerantia lib.7. Cum graues sæpe ut fit
 In psalmos pœnitentiales lib.1.
 In laudibus diuæ Monicæ lib.1.
 Librum XIII. Aeneidos heroico carmine lib.1.
 Epigrammata plura lib.1.
 Dere militari.

Dialogum, qui dicitur Philaletes.
 Epistolas multas.

Et alia complura.

qq ij

Cl

Claruit temporibus Sigismundi imperatoris & Martini papæ quati, anno domini 1450.

Iohannes Plaeth, natione Teutonicus, gymnasii Heidelbergensis decus & columna, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, vita & conuersatione (quantum secularis patitur status) insignis, in declamâdis sermonibus ad populum doctor egregius: scripsit inter cætera magnum & insigne volumen, quod in præfata vniuersitate Heidelbergensi ordinarie & publice legit,

Super primo c. Decretalium lib. 1. Venerabiles patres
Contra Bohemos lib. 1. Sicut sapiente dicente
Quæstiones sententiarum lib. 1.

Sermones plures.

Quæstiones varias.

Et quædam alia.

Claruit sub Sigismundo imperatore, anno domini 1430.

Iohannes Dieppurg dictus de Franckfordia, natione Teutonicus, doctor Heidelbergensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, disputator acutus, & declamator sermonum egregius, Ludouici ducis Bauariæ & comitis Palatini Rheni quondam capellanus & secretarius, ac in multis arduis causis sæpe legatus: scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur subiecta:

Contra Hussitas lib. 1. Cum nuper anno dñi
Contra Feymeros lib. 1. Lex dñi ad extra mor
De contractibus lib. 1. Vt in foro animæ vbi in
De prædestinatione lib. 1. Gloria in altissimis Deo
Sermones multi lib. 1.
Coram rege Angliæ oratio lib. 1. Verbum mihi est ad te
Coram duce Sabaudia oratio lib. 1.
Coram rege Franciæ oratio lib. 1.
Quæstiones variæ lib. 1.

Epistolæ complures.

Orationes diuersæ.

Claruit temporibus Sigismundi imperatoris & Eugenij papæ 4. anno domini 1430.

Rei

Raimundus Sebeide, natione Hispanus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis egregie doctus, artium & medicinæ doctor insignis, qui docendo & scribendo in gymnasio Tholosano magnum eruditionis suæ experimentum dedit: fertur multa præclara scripsisse opuscula, de quibus ego vidi tantum volumē grande, quod in præfata vniuersitate publice legerat, in cuius principio & multa & gloriosa promittit, de quorum veritate nonnulli sibi applaudunt tanq; experti, qd prænotauit

Creaturarum siue de homine lib. 1. Ad laudem & gloriam
Quæstiones disputatas lib. 1.
Cætera me latent.

Claruit temporibus Sigismundi imperatoris, & Eugenij papæ 4. anno domini 1430.

Franciscus Barbarus, patritius Venetus, Chrysoloræ Byzantiensis philosophi in Græcis literis discipulus, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus clarus, & summus in vtraq; lingua orator: scripsit adhuc iuuenis quædam non abiiciendæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis trāsmisit. E quibus extat opus, quod prænotauit

De re vxoria lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 16.
Et quædam alia.

Ex Plutarcho pduxit in Latinum, ad Zachariã fratrem suum vitam Aristidis & Catonis, & multorum illustriũ viorum. Similiter & alia. Moritur temporibus Frederici imperatoris tertij, & Nicolai papæ quinti, anno domini 1454. indictione secunda.

Thomas Walden, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, & Prior prouinciæ Anglicanæ generalis, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio acutus, & ad disputandum satis idoneus, non minus cōuersatione quàm scientia insignis, egregius quoq; declamator sermonum, & Hærici Anglorum regis quinti olim confessor & secretarius: scripsit inter cætera ingenij sui monimenta, opus insigne tribus magnis voluminib⁹ distinctum, contra insanos Vicleffitas & Hussitas hæreticos, quod Martinus papa quintus examinatum autoritate apostolica confirmauit. Hoc opus prænotatur

lib. 3. Exurgat Deus & dissipet
99 iij Su-

Super sententias quoq; lib.4. In lib. Ethicorum lib.10.
 In lib. Physicorum lib.8. In lib. de cœlo & mundo lib.4.
 In de gñatione & corrup. lib.2. In lib. meteororum lib.4.
 In libros de anima lib.4.

Alia insuper multa scripsisse dicif, q̄ ad notitiã meã non venerunt.
 Moritur autem Rothomagi, in suo conuentu honorifice tumula-
 tus, sub Sigismundo imperatore, anno Martini papæ quinti vlti-
 mo, anno vero domini nostri Iesu Christi, 1430. indictione 8. tertia
 die mensis Nouembris.

PAulus de Castro, iureconsultus om̄ium sui temporis celeberrimus, vir magnæ doctrinæ & eloquentiæ, qui ius ciuile annis multis Senis, Florentiæ & Patauij conductus publico salario gloriose docuit, multa in legibus opuscula condidit, quæ huiusce facultatis professoribus, & nota & chara sunt, quibus memoriam nominis sui celeberrimi posteris reliq̄t. E quorum numero subiecta feruntur:

Super Codice	lib.9.	Super ff. veteri	lib.24.
Super ff. nouo	lib.12.	Super ff. Infortiati	lib.14.
Super Institutis	lib.4.	Consilia elegantissima	lib.1.

Et alia complura.

Moritur temporibus Sigismundi imperatoris & Eugenij papæ 4. anno domini 1437. indictione 15.

AMbrosius Florentinus, ordinis Camaldulensis generalis abbas, Chrysoloræ Byzantini philosophi Græcas literas apud Venetias docentis quondam auditor, vir tam in diuinis scripturis quàm in secularibus doctrinis eruditissimus, philosophus, rhetor & theologus luculentissim⁹, & multa & præclara ingenij sui monumenta posteris reliquit. Hic fuit nūcius & orator Eugenij papæ ad concilium Basileense, vbi pro eo solennem orationē habuit ad patres. Scripsit insigne volumen

Epistolarum ad diuersos lib.1.

Orationes varias.

Et alia complura.

In Latinum etiam ex Græco transfuit quatuor libros B. Dionysij Areopagitæ, elegantiori & faciliore stylo. Vitam quoq; originalem B. Iohannis Chryostomi ad Sigismūdum imperatorem. Item Basilium de virginitate, ad Gabrielem cardinalem, postea papam Eugenium quartum. Item Laertium de vita philosophorum, ad

Cosmam

Cosmam de Medicib. Sed & tres libros diui Iohannis Chryostomi ad Stagyrium monachum arreptitium luculento & ornato conuertit eloquio. Et alia complura nobis adhuc incognita.

† Transfuit quoq; Ephrem Syrum. Scripsit & ipse de sacramentis, de q̄ sancto spiritu.

Claruit temporibus concilioꝝ Constantien̄ & Basileensis, & vtrun-
 que sua præsentia illustrauit, anno domini 1430.

CAietanus, patria Vicentinus, Patauinus canonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus & medicus insignis, & theologus celeberrimus, q̄ in gymnasio Patauino literas & sacras & scholasticas publice docuit, & magnam eruditionis suæ laudem acquisiuit: scripsit in vtraq; literatura (vt ferunt) plura opuscula, quibus nois sui memoriã posteris reliquit. E quorū numero ista feruntur:

In lib. Physicorum	lib.8.	In libros de anima	lib.4.
In lib. de cœlo & mūdo	lib.4.		

Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismūdi imperatoris & Eugenij papæ 4. anno domini 1430.

Henicus Gulpen, abbas monasterij S. Aegidij in Nuremberga, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, iureconsultus insignis, & tam in diuinis scripturis quàm in seculari philosophia egregie doctus, nec minus religiosa conuersatione quàm scientia scripturarum venerandus, cuius ingenij promptitudinem & consilij prouidentiam Iohannes Nider in suo de formicis opusculo commendat expertus: scripsit eleganter super septem distinctionibus

De penitentia	lib.1.	Super de consecratione	lib.1.
De passione domini	lib.1.		

Et quædam alia.

Claruit in concilio Constantiensi personaliter, cum adhuc secularis esset artium magister & studens iuris, anno domini 1417.

Iacobus Forliuensis, philosophus & medicus celeberrimæ opinionis, qui cunctos philosophiæ & medicinæ p̄fessores sui temporis longe p̄celluisse, à multis phibetur, nō solum eruditione, verum experientia q̄q; curandarū ægritudinū humanarū insignis: scripsit in sua facultate desudantibus perutilia opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus præcipua feruntur

De

De extensione graduum form. lib. 1.
 In I. canonem Auicennæ lib. 1.
 In aphorismos eiusdem lib. 1.
 In techniquoq; lib. 1. Et quædam alia.
 Claruit temporibus Sigismundi Christianissimi imperatoris, anno domini nostri Iesu Christi 1430.

Rudolphus de Bruxella vico Sueviæ, natione Teutonicus, Spenensis diocesis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in seculari philosophia, quam Aristotelicam vocant, egregie doctus, sacræ theologiæ professor insignis, q in gymnasio Heidelbergensi eruditionis suæ laudes ingentes acquisiuit: scripsit in ea facultate non spernenda opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati, videlicet

Quæstiones sententiarum lib. 1.
 Sermones perutiles lib. 1.
 Quæstiones varias lib. 1.
 Orationes plures ad patres lib. 1. Etsi sancta mater
 Et alia multa.

Claruit in gymnasio Heidelbergensi tempore concilij Basileensis & deinceps, anno domini 1430.

Hugo Senensis, natione Italus, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus clarus, & medicus celeberrimus, ingenio excellens & præstans eloquor: scripsit in medicina studentibus non parua volumina, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur ista:

Super primo Auicennæ lib. 1.
 Super aphorismis Hippocratis lib. 1.
 Super techniquo Galeni lib. 1. Et alia complura.

Claruit temporibus concilij Basileensis, & Sigismundi imperatoris, anno domini 1430.

Henicus de Gauda, natione Teutonicus, in scripturis sanctis magnifice eruditus, ingenio subtilis, & disputator scholasticarum questionum acutissimus, in gymnasio Heidelbergensi, tum legendo, tum docendo, tumq; componendo, suo tempore facile principatum obtinuit: scripsit quædam præclara ingenij sui opuscula, de quibus ad meam notitiam pauca hucusq; peruenerunt.

Super lib. sententiarum lib. 1. Fons hortorum, puteus
 De celebratione lib. 1.

Ora

Orationes variae. Quæstiones disputatae. Et alia quædam.
 Claruit temporibus concilij Basileensis, & Sigismundi Imperatoris, Anno domini 1435.

Santes de Arduinis, ex Pisaurensi vrbe natus, vir in philosophia & medicina doctissimus, & in medendis corporibus humanis expertissimus, apud Venetos suo tempore magno in precio habitus, edidit huiusce facultatis quædam præclara opuscula, quibus memoriã celeberrimi nominis sui ad posteritatis notitiam destinauit. E quibus extat opus de omnibus naturalibus & artificialibus

Venenis notabile lib. 1.
 De odoratione quoque lib. 1.
 De proliferatione lib. 1.
 Et quædam alia.

Claruit sub Sigismundo Imperatore, Anno domini 1430.

Nicolaus de Susato, natione Teutonicus, sacræ theologiæ doctor celeberrimus, & tam in seculari philosophia q in diuinis scripturis eruditissimus, apud Ludouicum ducem Bauariæ comitem Palatinum Rheni, in precio habitus, & in concilio Constantiensi ad eligendum summum pontificem cardinalibus ex Germanica natione cum cæteris adiunctus, sicut in eiusdem concilij gestis inuenitur: scripsit ingenij sui nonnulla præclara opuscula, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur

Quæstiones sententiarum lib. 1.
 Sermones multi lib. 1.

Variae quæstiones.

Et alia complura.

Claruit in concilio Constantiensi sub Sigismundo Imperatore, anno domini 1417.

Iohannes de Marliano, philosophus & medicus celeberrimus, ingenio excellens, experientia huiusce artis clarus, & inter medicos suæ tempestatis non infimus: edidit tam in philosophia q in medicina quædam præclara & luculenta opuscula, quorum lectio & studium harum rerum discipulis non parum vtilis perhibet, videlicet

De reactione &c. lib. 1.
 De caliditate corporum lib. 1.
 De antiparistasi lib. 1.

Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Christianissimi Imperatoris, anno domini 1430.

Iohannes Gritsch, natione Teutonicus, patria Basileensis, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure canonico quàm in philosophia seculari sufficienter instructus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populū celeberrimę opinionis, scripsit prædicatoribus verbi Dei non spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris commendauit. E quibus ista feruntur:

Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
Sermones per quadragesimā	lib. 1.	Cū ieiunatis &c. secund
De passione domini	lib. 1.	
Et quædam alia.		

Claruit (vt sui dicunt) temporibus Sigismundi Imperatoris, anno domini 1450.

Iohannes Nider, ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in philosophia scholastica sufficienter doctus, in declamandis sermonibus ad populū excellentis & præclari ingenij, hereticę prauitatis inquisitor, & muliercularum quas maleficas vulgus appellat, acerrimus inuestigator: scripsit aperto sermone nonnulla volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur:

De contractibus mercatorum	lib. 1.	Cū mercatorum officium
De lepra morali	lib. 1.	Olim dū legimus in Le
De præceptis decalogi	lib. 1.	Decalogi legem sacratis
De formicis moraliter	lib. 5.	Peragrans crebro quas
De cōsolatiōe timorata cōsciētia,	lib. 1.	Apud disciplinas reperi
Speculum perfectionis	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	Ecce rex tuus &c. Tria
Sermones de sanctis	lib. 1.	Venite post me &c.
Quadragesimale	lib. 1.	Conuertimini ad &c.
Et alia complura.		

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & concilio Constantienſi & Basileenſi, anno domini 1450.

Nicolaus Siculus, abbas Monaceſi, ordinis sancti Benedicti, ex Cathania vrbe oriūsus, dictus de Tudeschis, primo auditor causarum domini Pape & rotæ, postea Panormitanus archiepiscopus, & demū sacrosanctę ecclesię Romanę cardinalis, iureconsultus omnium celeberrimus, ingenio subtilis & acutus, con-

filio

filio promptus & firmus, sermone apertus & compositus, qui merito lucerna iuris appellatur: scripsit multa præclara volumina, quibus nomen suum posteris notificauit, de quibus subiecta feruntur:

Super Decreto imperfectum	lib. 1.	
Super Decretalibus	lib. 5.	Quæ omnis ratio supne
Super Clementinis	lib. 1.	
Pro concilio Basileenſi	lib. 1.	Quæ veritas verborum
Processus iudiciarius	lib. 1.	Rex pacificus cunctorū
Consilia centum quatuor	lib. 1.	Facti cōtingētia talis e
Disputationes variæ	lib. 1.	
Et alia complura.		

Claruit in concilio Basileenſi personaliter, anno dñi 1455. Et paupertate ipsius concilij, coram principibus in Franckfordia præfatum tractatum publice legit, & elegātem orationem ibidē habuit.

Ludouicus Pontanus de Roma, natione Italus, iureconsultus luculentissimus, & non minus in scripturis sanctis, quàm in seculari philosophia studiosus, ingenio excellens, sententia succinctus & ponderans: edidit in iuridica facultate proficere cupientibus non spernenda volumina, quibus nomen suum ad notitiā posteritatis cum gloria transmisit. E quorum numero ego vidi tantū opus quod prænotatur,

Singularia notabilia	lib. 1.	Verbū omnino intelligit
De cæteris nihil vidi.		

Claruit temporibus Sigismundi præstantissimi Imperatoris, anno domini M.CCCC.XXX.

Iohannes Noblet, ordinis fratrum beatę Marię semper virginis de monte Carmeli, natione Gallus, conuentu & studio Parisiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium disciplinarum non ignarus, quippe qui ante religionis ingressum, arte, vsu, & professione corporum ægotantium salutifer medicus extiterat: scripsit nonnulla præclara opuscula, de quibus feruntur subiecta:

Super sententias	lib. 4.	
In epistolas canonicas	lib. 7.	Nobilis in portis vir eius
Centiloquium ænigmatum	lib. 1.	
Sermones varij	lib. 1.	
Et alia complura.		

In multos præterea biblię libros cōmentarios mirificos & elegantissimi-

r r ij tiffi-

tissimos scripsisse dicitur, qui ad notitiã nostram minime venerūt.

Iohannes de Raguso, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, in declamandis sermonib⁹ ad populum celeberrimæ opinionis, edidit ingenij sui præclara quedam opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus legi opus instructum ad patres concilij Basileensis,

Contra Hussitas lib. 1. Reuerendissimi, veneran-
De cæteris nihil vidi.

Claruit in concilio Basileensi personaliter, vbi dictum contra hæreticos tractatum pronunciauit publice ad patres, sub Alberto imperatore, anno domini 1438.

Blonus Flavius Forliuensis, Eugenij pontificis quarti secretarius, vir in omni bonarum artium disciplina peritus, philosophus & rhetor celeberrimus, & historiographus insignis, ingenio excellens, eloquio disertus, & dicendi gratia nulli secundus: scripsit multa præclara volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quibus ista feruntur:

Decades tres, prænotatæ		
De gestis Romanorum	lib. 31.	Romanorum imperij
De Roma triumphante	lib. 10.	
De Roma instaurata	lib. 5.	
De Italia illustrata	lib. 8.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	
Orationes variæ	lib. 1.	
Et alia complura.		

Claruit temporibus Sigismundi imperatoris sub Eugenio papa quarto, anno domini 1435. Hic quinque filios ex legitimo matrimonio reliquit bonarum artium cultores.

Heimeric⁹ de Campo, natione Teutonicus, gymnasij Coloniensis vicecællarius, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nulli suo tēpore secūdus, ingenio subtilis & disputator difficilium quæstionum egregius: scripsit multa præclara opuscula, de quibus tamē pauca in manus nostras hucusq; peruenerunt. In concilio Basileensi personaliter fuit, missus ab vniuersitate Coloniensi, vbi ad instantiam magistri Nicolai de Cusa, postea cardinalis, edidit

Compendium quæstionum lib. 1. Post plerosq; occasio

Su=

Super sententias	lib. 4.	Vt dicit August. in lib.
De esse & essentia	lib. 1.	Esse & nō esse repugnāt
Compendium diuinorum	lib. 4.	In hoc opusculo sub cō
Quæstiones varias	lib. 1.	
Sermones multos	lib. 1.	
De autoritate Concilij	lib. 1.	
Et alia complura.		

Claruit in Concilio Basileensi, vbi multa scripsit & disputauit, anno domini 1438. sub Alberto imperatore.

Georgius Trapezuntius apostolicus secretarius, vir vnde cunque doctissim⁹, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, quæ ab Eugenio pōtifice gymnasio publico Romæ pfectus, multis annis rhetoricam & poeticam disciplinam docuit, & discipulos plures in omni scientia peritissimos post se reliquit: scripsit quedam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit posteritati. In quibus extant

Rhetorica perpulchra	lib. 1.	Dialectica singularis	lib. 1.
In orationes Ciceronis	lib. 1.		
Orationes variæ & epistolæ.			
Et quedam alia.			

Claruit Romæ temporibus Eugenij papæ quarti, anno domini nostri Iesu Christi 1435.

Florianus de S. Petro, natione Italus, patria Bononiensis, vir in iure ciuili omnium sui temporis facile doctissimus, & tam diuinarum scripturarum quam secularis philosophiæ non ignarus, ingenio acutus, eloquio clarus, disputator subtilis, & consiliator cautus: scripsit in ea facultate quedam præclara opuscula, quibus memoriam celeberrimi nominis sui posteris commendauit.

E quibus feruntur			
Super Codice	lib. 9.	Super ff. veteri	lib. 24.
Super ff. nouo	lib. 12.	Super ff. Infortiati	lib. 14.
Claruit temporibus Sigismundi imperatoris, & Eugenij papæ 4.			
anno domini 1435.			

Nicolaus Lackman, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum S. Francisci, minister Saxonie, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & Aristotelicæ philosophiæ nō ignarus, ingenio præstans, & ad disputandum idoneus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis opinionis: scripsit non abijci-

rr in endæ

endæ lectionis opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. E quorum numero subiecta feruntur potiora:

Super sententias	lib. 4.	Quæstiones variæ	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 1.	Sermones de sanctis	lib. 1.

Et alia complura.

Claruit temporibus concilij Basileensis, & Eugenij papæ quarti, anno domini 1440.

Iohannes de Schonhouen, natione Teutonicus, ordinis Canonicorum regularium S. Augustini, monasterij in Brabantia Cameracensis diœcesis, quod vulgariter Gronedael, Latine Viridis vallis, dicitur, in quo Iohannes Rusbrock olim Prioris gessit officium, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio cautus, sermone compositus, nec minus conuersatione quàm scientia illustris: scripsit ad Simonem nepotem suum

Exhortatorium spiritale	lib. 1.	Magnam mihi lætitiã
De cursu monachi	lib. 1.	Vt tibi charissime ali
De profectu monachi	lib. 1.	Bonum certamen certa
Defensorium Iohãnis Rusbrock	lib. 1.	Quã doctor quidam e
Sermones varios	lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit tempore concilij Constantienſis, sub Sigismundo imperatore, & Martino papa quinto, anno domini 1420.

Petrus de Colle, ordinis fratrum Minorum S. Francisci, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamandis sermonibus ad populum facundus & luculentus: edidit pro ædificatione legentium nonnulla volumina, quibus memoriam præclari nominis sui ad posteros transmisit. E quibus extat opus instructum, quod in Basileenſi concilio patribus recitauit,

De autoritate concilij	lib. 1.	Pugnauit ecclesia multi
Quæstiones sententiarum	lib. 1.	
Sermones varij	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit tẽpore eiusdem concilij Basileensis, in principio regni Frederici imperatoris tertij, anno domini 1440.

Her

Hermannus monachus in Campo, Cisterciensis ordinis in diœcesi Monasteriensi, natione Teutonicus, patria Westphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure canonico quàm in philosophia Aristotelica egregie doctus, ingenio promptus & apertus eloquio, scripsit nonnulla exercitij sui opuscula, quibus pro defensione Basileensis concilij non mediocriter laborauit. E quibus reperi opusculum, quod prænotauit de vobis diffinitiuus

In concilio generali	lib. 1.	Iam sæpius iteratis vi
De potestate Papæ & concilij	lib. 1.	Beatus Athanasius
De schismate quoque	lib. 1.	
De neutralitate	lib. 1.	

De cæteris (etsi multa ferantur) quæ cõposuit, nihil ad me puenit. Claruit tempore concilij Basileensis, anno domini 1440.

Iohannes Gauwer, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, sacrae paginæ lector, conuentus Moguntini, vir in scripturis diuinis & studiosus & eruditus, in de clamandis sermonibus ad populum satis idoneus: scripsit exercitati ingenij sui non spernenda opuscula, quibus nomẽ suum posteris notum fecit. E quibus extant

Super sententias	lib. 4.	Ad laudem Dei oĩpotẽ
In Exodum quoque	lib. 1.	Lex p cõmuni vtilitate
Concordia euangelistarum	lib. 1.	Quia misit Deus filium
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	
Quadragesimale triplex	lib. 3.	Cum ieiunatis, &c. sciẽ

Et alia complura.

Claruit temporibus concilij Basileensis, & Eugenij papæ quarti, anno domini nostri Iesu Christi 1440.

Bernardinus ordinis fratrum Minorum, natione Italus, patria Senensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator oĩm sui temporis celeberrimus, vita & cõuersatione sanctissimus, quippe qui viuus & mortuus infinitis miraculis coruscavit: scripsit ad ædificationem fidelium quædam opuscula, quibus ingenij sui vim etiam posteris ostendit. E quibus extant

In Apocalypsin Iohannis	lib. 1.	Beatus q le. &c. triplex
De euangelio æterno	lib. 1.	Nõ enim veni soluere le
De Christiana religione	lib. 1.	Nunc manent fides, spes

De con=

De cōceptione S. Mariæ lib. 1. Nondū erant abyssi, &
 De passione domini lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.
 Sermones de sanctis lib. 1. Et quædam alia.
 Moritur apud Aquiliã Apruci vrbem, regnante Frederico III, im-
 peratore, sub Eugenio papa quarto, anno domini 1445, indictione
 6. ætatis suæ anno 63. Et propter crebra miracula, per Nicolaum pa-
 pam quintum catalogo sanctorum insertus est, anno dñi 1450, post
 obitum vero 7. Cuius festum colitur vicesima die mensis Maij.

Antonius Gaynerus, natione Italus, patria Papiensis, artis me-
 dicinæ doctor celeberrimus, & in præceptis philosophorum
 nobiliter doctus, ingenio excellens, & peritia suæ professiōis
 non mediocriter clarus: scripsit in ea doctrina quædam luculenta
 opuscula, quibus nomen suum posteritati notum reddidit. De qui-
 bus ista feruntur:

De ægritudine stomachi	lib. 1.	De feбри quoq;	lib. 1.
De ægritudinibus in gñali	lib. 1.	De pleuresi	lib. 1.
De matrice	lib. 1.	De fluxibus	lib. 1.
De artetica in iuncturis	lib. 1.	De passionib ⁹ calculi	lib. 1.
In tertium Auicennæ	lib. 1.	Et alia complura.	

Claruit tempore concilij Basileensis, anno domini 1440.

Gerardus Stredam, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensis.
 um, Prior domus omnium apostolorum iuxta Leodium, vir
 in scripturis diuinis studiosissimus, & longa exercitatiōe egre-
 gie doctus, religione quoq;, prudentia & authoritate venerandus,
 scripsit ad ædificationem simplicium fratrum quædam præclara opu-
 scula, de quibus subiecta feruntur: Ad Abbatem sancti Hadriani de
 Giraldi monte,

De cura pastoralis	lib. 1.	De decem præceptis	lib. 1.
De septem sacramentis	lib. 1.	Speculum religiosorū	lib. 1.
Dialogus de virtutibus	lib. 1.	Dialogus de vitijs	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 1.	Sermones de sanctis	lib. 1.
Et quædam alia.			

Moritur in principio regni Frederici imperatoris tertij, sub Euge-
 nio Papa quarto, anno domini 1445, indictione VI.

Matthæus Palmerius, natione Italus, patria Florētinus, histo-
 riographus, philosophus & orator disertissimus, qui in con-
 cilio Florentino (quod Eugenius Papa quartus contra Bas-
 leensem synodum celebrauit) inter præclaros viros annumeratus fu-
 it,

it, scripsit plenum erroris de angelis librum, quem pertinaciter de-
 fendens, tanquam hæreticus condemnatus, apud Cornam ciuitatē
 exustus est. Chronicam Eusebij Cæsariensis diligenter perlustrans,
 emendauit, eamq; vsq; ad annum dñi 1448. complens, intitulauit
 Petro Cosmi de Medicib⁹ lib. 1. Animis nostris innatum
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.
 Orationes quoq; varias. lib. 1.
 Et quædam alia.

Claruit temporibus concilij Basileensis, & Eugenij papæ quarti, an-
 no domini nostri Iesu Christi 1440.

Iohannes Ernesti, natione Teutonicus, Heidelbergensis gymnā-
 sii decus quondam & rector, in scripturis sanctis eruditus, & ve-
 terum lectione diues, ingenio subtilis, eloquio singulari venu-
 state disertus, quæstionum disputator egregius: scripsit quædam (vt
 ferunt) præclara opuscula, quibus memoriam nominis sui cum glo-
 ria transmisit ad posteros. De quorum numero subiecta feruntur:

Quæstiones sententiarum	lib. 1.	
Quæstiones disputatæ	lib. 1.	
Sermones multi	lib. 1.	
De natiuitate domini oratio	lib. 1.	Etsi loquendi de maxi-
De ieiunio ad vniuersitatem	lib. 1.	Sacratissimã desidera
Orationes multæ & variæ	lib. 1.	
De authoritate concilij	lib. 1.	
Et alia complura.		

Claruit tempore concilij Basileensis, in exordio regni Frederici ter-
 tij imperatoris, anno domini 1440.

Bartholomæus ordinis Carthusiensis, Prior domus Bethleem
 in Ruræmunda oppido Gelriæ, natione Teutonicus, sacrarū
 literarū acutus, deuotus & celebratus interpret: scripsit ad ædi-
 ficationem fratrum suorum quædam præclara opuscula, quib⁹ ma-
 gnifice suum exercitauit ingenium, & nominis memoriam poste-
 ris reliquit. De quorum numero subiecta feruntur:

Exercitium deuotionis	lib. 1.	
Summa vitiorum	lib. 1.	
De abstinentia carniū	lib. 1.	
De proclamationibus fratrum	lib. 1.	
De iudicijs temerarijs	lib. 1.	De iuramento lib. 1.
De voto quoq;	lib. 1.	Et quædam alia.
		ff
		Mo-

Moritur sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1446. indi-
ctiōne nona, quarto Idus Iulij.

Henicus de Vuerlis, natione Teutonicus, ordinis fratrum Mi-
norum, minister prouinciæ Coloniensis, vir in diuinis scri-
pturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, excellēs
ingenio & eloq̄o scholasticus, disputator acutus, & declamator ser-
monū egregius, cōposuit luculēta quædam volumina, quibus nomi-
nis sui memoriam posteris reliquit. E quibus extat insigne opus

Super sententias lib. 4
De potestate ecclesiastica lib. 1.
Sermones quoq; varij lib. 1. Et alia cōplura,
Claruit temporibus concilij Basileensis, & Eugenij papæ quarti, an-
no domini 1440.

Andreas de Traiecto, natione Teutonicus, monachus cœno-
bij nostri Spanheimensis, ordinis sancti Benedicti, quod sitū
est in finibus diocesis Moguntinæ, inter Rhenum & Herci-
niam syluam, quæ Saonus dicta, Treuirim versus ad occidentem
extenditur, vir certe studiosus, & in diuinis scripturis eruditus, se-
cularium quoq; literarum non ignarus, ingenio præstans & clarus
eloquio: scripsit tam metro quam prosa non cōtemnenda opuscu-
la, de quibus habentur subiecta:

Soliloquiorū hominis ad Deū lib. 1. Dum olim diuinæ voca
De profectu virtutum lib. 1. Egressus forsan cubit
De abstinentia carniū lib. 1. Tuæ fraternitatis aut
De vsu floccorum lib. 1. Reuerēde pater, nuper a
Epistolarum ad diuersos lib. 1. Licet inter oēs q̄ sinistre
Collationes variæ lib. 1. Licet nihil in me sit q̄d
Carmina & rhythmici. Et quædam alia breuia.

Claruit in præfato monasterio Spanheim, ante introductionē re-
formationis nouissimæ Burssfeldensis, anno domini 1445.

Antoninus ordinis fratrum Prædicatorū, archiepiscopus Flo-
rentinus, natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹,
& secularium literarum non ignarus, ingenio excellēs & cla-
rus eloquio, in declamādis sermonibus ad populum famosus & ce-
lebris opinionis, nec minus vita & conuersatione q̄ scientia reue-
rendus: scripsit multa & præclara volumina, quibus ad ædificationē
militatis ecclesiæ, magnifice laborauit. E quibus extat op⁹ magnū &
celeberrimū, in 4, non paruis voluminibus diuisum, q̄d prænotat

Sum

Summa casuum conscientiæ, lib. 4. Quam magnificata sunt
Chronica ingens & notabilis lib. 5. Loquar ppositiones ab
Instructorium confessorum lib. 1. Defecerunt scrutantes sc
De censura ecclesiastica lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1. Cōuertimini ad dominū
Sermones de sanctis lib. 1.
Et quædam alia. lib. 1.

Moritur post multos studij sacrati labores, non sine opinione san-
ctitatis, sub Frederico imperatore 3, anno dñi 1459, indictione 7, se-
xto Nonas Maij, sepultus apud S. Marcum, sui ordinis cōuentum,
per Adrianū papam VI, sanctorū numero insertus, cuius festū
agitur secundo Maij die.

Leonardus de Vtino, ordinis fratrum Prædicatorum, vir qui-
dem in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis phi-
losophiæ non ignarus, in declamandis sermonibus ad populū
excellentis ingenij & præcelsæ opinionis: scripsit pro utilitate præ-
dicantium quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui no-
minis ad posteritatis notitiam cum gloria trāsmisit. E quibus ista
feruntur:

Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de sanctis lib. 1. Diuinorum interpres
De legibus p̄ quadragesimam lib. 1.
Et quædam alia. lib. 1.

Claruit sub Frederico impatore tertio, anno domini 1445.

Iohānes de Capistrano Aprucij oppido, nō longe ab Aquilia ve-
he, ordinis fratrum Minorū, S. Bernardini Senensis olim discipu-
lus, vir in diuinis scripturis erudit⁹, & in iure canonico egregie
doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, vita quoq; & religiosa
conuersatione deuotus, diuini verbi prædicator celeberrimus, qui
multos verbo & exemplo ab iniquitate conuertit: scripsit quædam
non paruæ utilitatis opuscula, de quibus ad me pauca peruenerunt:

De cupiditate lib. 3. Nolite vobis thesauriza
Contra Hussitas lib. 1.
Sermones varios lib. 1.
De passione domini lib. 1.
Epistolas nonnullas. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1450, & non
sine opinione sanctitatis.

ff ij

Ni=

Nicolaus de Cusa, episcopus Brixinensis, & sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ tituli S. Petri ad Vincula presbyter cardinalis, natione Teutonicus, ex diocesi Treuirēsi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & theologorum suo tempore facile princeps, atq; in secularibus literis egregie doctus, philosophus, rhetor, & mathematicus celeberrimus, ingenio subtilis & eloquio disertus, trium linguarum, Hebraicæ, Græcæ, & Latinæ peritus, vita & conuersatione integerrimus, & singulariter deuotus, animarum salutis amator syncerus & feruidus, qui legat⁹ in Germaniam missus, multa pro reformatione ecclesiæ, & præsertim ordinis nostri, utilia fecit & constituit; scripsit multa præclara volumina, de quibus extant subiecta:

De visione Dei	lib.1.	Pandã nunc quæ vobis
De pace fidei	lib.1.	Fuit ex his qui apud
Reparatio Calendarij	lib.1.	Sume sanctissime pa
De mathematicis cõplementis	lib.1.	Ad laudem oipotentis
Cribratio Alchorani	lib.3.	Tanta est potestas sum
De venatione sapientiæ	lib.1.	Propositum est measa
De ludo globi mystice	lib.2.	Cum te videã ad sedem
Compendium	lib.1.	Accipe breue cõpendiũ
Triologus de Poss.	lib.1.	Cum nobis conce
De mathematica perfectione	lib.1.	Solicita est nobilis mēs
Contra Bohemos	lib.1.	Nicolaus miseratione
De Beryllo	lib.1.	Qui legerit ea quæ in
De dato patris luminum	lib.1.	Etsi iam ante p.u.no
De quærendo Deo	lib.1.	Desiderio tuo posse te
De apice theoriæ	lib.1.	Video te quadam pfun
De docta ignorantia	lib.3.	Admirabitur & recte
De coniecturis	lib.2.	Data nunc qualicunq;
De filiatione Dei	lib.1.	Tandem me compulit
De Genesi	lib.1.	Sæpe delectabilius re
Idiotæ de sapientia	lib.4.	Cõuenit pauper qdam
De quadratura circuli	lib.1.	
De fortuna	lib.1.	
Directorium speculantis	lib.1.	Tu nosti nos tres &c.
Sermones per totum annum	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Et alia complura.	lib.1.	

Cir

Circa Cusam, natiuitatis suæ villam, ad ripas Mosellæ in opposito Vrsicastris, hospitale celeberrimum in honorẽ S. Nicolai episcopi construxit, quod prædijs & redditibus copiose ditauit, ac libris in omni scientia pluribus exornauit, Græcis, Latinis & alijs. Moritur sub Frederico imperatore 3. anno domini 1464. indictione 12. vndecima die mensis Augusti, ætatis suæ anno 65. Romæ sepultus, cuius cor ad prædictum hospitale missum, ibidem in medio chori sub marmore sepelitur.

Iohãnes Rode, abbas monasterij S. Matthiæ apostoli extra muros Treuirenses, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, patria Treuirēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in iure canonico egregie doctus, moribus & conuersatione deuotus, & regularis obseruantia instaurator celeberrimus, ex cuius labore & fundamento nouissima ordinis nostri reformatio Bursfeldensis in Germania cœpit. Hic quondam literis operam dedit in gymnasio Heidelbergensi, vbi sacrae theologiæ baccalaureus, & canonum licentiatus doctissimus euadens, mente & corpore mundum iam iam contemnere videbatur. Factus deinde Meten ecclesiæ canonicus, & sancti Simeonis Decanus, atq; curiæ Treuirensis Officialis, omnia pro Christi amore cõtempnit, & ordinem Carthusienẽ extra Treuirim cunctis mirantibus intrauit, & post aliquot annos Prioratus officium (licet reuens & inuitus) suscepit. Cernens autem Otto archiepiscopus Treuirensis virum illum esse doctum, expertum & zelosum, auctoritate summi pontificis de Carthusia extractum, in præfato monasterio abbatem cõstituit, & per eum multa cœnobia in sua diocesi reformauit. Ipse etiam auctoritate Basileensis concilij, reformationem magnifice dilatauit. Scripsit autem pro reformatione monachorum

Constitutiones vtiles	lib.1.	Cum diuinũ officium cui
De qualitate abbatis	lib.1.	Qm̄ ab alto pcedit ois
Et quædam alia.		

Moritur sub Alberto imperatore, & Eugenio papa quarto, anno domini 1439. abbatia suæ 20. indictione 2. prima die mensis Decembris, sepultus in dicto monasterio S. Matthiæ apostoli Treuirensi, ante altare protomartyris Stephani, in abside dextera chori, sub lapide nomini eius inscripto.

Gvarinus Veronensis, Chrysoloræ Byzantini philosophi quondam auditor, vir in secularibus scripturis omnia suo tempo-

ff ij re

re facile doctissimus, & diuinarum literarum non ignarus, Græci & Latini sermonis peritissimus, cuius opera excitata & in lucem reuocata sunt studia bonarum artium, quæ debilitata, & iam prope extincta videbantur, qui docuit primo Venetis, postea Ferraria, & vtrobiq; discipulos celeberrimos habuit: scripsit ad Leonelum principem opus prænotatum

De differētia assentatoris & amici, lib. 1.

Grammaticam quoque breuem lib. 1.

Comparationē Scipionis & Gaij lib. 1.

Epistoliarum ad diuersos lib. 1.

Orationes complures lib. 1.

Carmina multa.

Et alia non pauca.

Iussu Nicolai papæ quinti, in Latinum transfudit Geographiam Strabonis, opus non minus vtile quàm iucundum. Ex Plutarcho multorum illustriū virorum vitas Latinas fecit. Sed & ipsum Plutarchum de liberis educandis, cum alijs multis elegantissime traduxit, quæ partim habentur.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Pio papa secundo, anno domini 1460. indictione octaua, pridie nonas Decembris, Ferraria sepultus in conuētū Carmelitarum, sepulchro marmoreo honorifice donatus.

Henicus Kaltyfen, archiepiscopus ecclesiarum Nydroffensis & Cæsariensis, ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus, patria Confluentinus, vbi & ordinem ingressus, primum lector sacri palatii, sanctæ crucis prædicator, & hæreticæ prauitatis inquisitor factus, & postea (vt diximus) archiantistes duarum prouinciarum autoritate apostolica consecratus, sua eruditione & prædicatione toti mundo clarus innotuit. Qui cum esset sacre theologiæ doctor celeberrimus, scripsit inter cætera notabiles

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.

Sermones per quadragesimā lib. 1. Super Magnificat lib. 1.

Quæstiones varias lib. 1.

Collationes ad clerum.

Et alia complura.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1465. indictione 13. sexto nonas Octobris, sepultus in conuentu suo Confluentino.

Iohannes Bertachinus de Firmo, iure consultus celeberrimus, & in ea facultate singulariter studiosus, ingenio præstans & clarus eloquio; scripsit in iure quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posteros transmisit. De quibus extat præclarissimum opus, tribus magnis voluminibus diuisum, quod multo labore diligentissime & pulchro ordine comportans, prænotauit Repertorium vtriusq; iuris, lib. 3. Solēt præcipes immort Quæstiones variæ.

Alia insuper complura edidit, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

Pius papa secundus, natione Tuscus, patria Senensis, Aeneas Syluius antea vocatus, sedit in pontificatu maximo post Calixtū tertium annis sex, vir vndeunque doctissimus, philosophus, orator & poeta insignis, multa ingenij sui monumenta posteris reliquit. Hic quondam in concilio Basileensi cuidam prælato seruit pauper. Deinde in scribam cancellariæ Frederici imperatoris tertij assumptus, & poeta ab eo laurea recepta creatus, primo episcopus Tergestinensis, postea Senensis, exinde cardinalis, & nouissime papa omnium suffragio electus est. De scriptis vero eius subiecta feruntur, magnis eloquentiæ neruis composita:

De miseris curialium	lib. 1.	Stultos esse qui regibus
De educatione liberorum	lib. 1.	Omnibus qui ad virtutis
Solutio quæstionum	lib. 1.	Aderat nuper Cæsarea
De duobus amantibus	lib. 1.	Vrbem Senas vnde tibi
Contra Thaboritas	lib. 1.	Quæuis apud Bohemos
Ad Nicolaum de Cusa	lib. 1.	Venit ad me hac ipsa
De fide ad Turcum	lib. 1.	Scripturi ad te aliqua
De profectioe in Turcas	lib. 1.	Ezechielis prophetæ
Ad episcopum Craconiensem	lib. 1.	Heraldus Alphonsi re
De concilio Basileensi	lib. 1.	
De ortu Nili fluminis	lib. 1.	
De studio venandi	lib. 1.	
De fato quoque	lib. 1.	
Abbreuiationes Blondi	lib. 20.	Fuit aut in vrbe Con
De ortu & historia Bohemorum	lib. 1.	Interitura esse quæque
Præcepta rhetoricæ	lib. 1.	Bene esset vir illustris
Europa, ad Anto. card.	lib. 1.	Podagrantiem me nup
De præscientia Dei	lib. 1.	

Di-

Dialogus contra Turcas	lib.1.	
De grammatica	lib.1.	
Historiarum opus imperfectū	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	Non cogit me necessitas
De clade Cōstātinop. oīo seu	lib.1.	Cōstātinopolitana clad
De clade vniuersalis ecclesiæ	lib.1.	Inuitus quidē beatissim
In cōuentu Mantuano oratio	lib.1.	Cum bellū hodie aduer
Ad Calixtum papam oratio	lib.1.	Solent pleriq; omnes
Coram cōtū Cardinaliū oīo	lib.1.	Moses vir Dei, beatissim
De rebus à se gestis	lib.1.	
Orationes variæ.		

Epigrammata plura, & quædam alia elegantissima, quæ ego non vidi, opuscula scripsisse dicitur, quibus nomē suum posteris notificauit. Moritur sub Frederico imperatore tertio, Anconæ, vt dicitur, anno domini 1464. indictione duodecima, XIX. Calendas Septembres, ætatis suæ anno similiter quarto & sexagesimo, sepultus Romæ in ecclesia S. Petri, iuxta altare diui Andreae.

LAnfrancus de Oriano, iure cōsultus celeberrim⁹, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, scripsit in sua professione quædam nō spernenda volumina, quibus ingenij sui memoriam ad posteros transmisit, & se in studio multipliciter & magnifice comprobauit. De quorum numero extant subiecta:

Repetitiōes, Qm̄ cōtra, de proba.	lib.1.	Qm̄ contra. hæc decret
Cōmētatio cle. Sæpe, de ver. sig.	lib.1.	Ista Clemētina in se con
In c. Dispendiosam, de iudi.	lib.1.	Non est necesse diuide
Repeti. c. Raynucius, de testa.	lib.1.	In textu vbi Raynucius
De lege admonendi, de iureiu.	lib.1.	Hæc lex diuiditur in du
De interpretatione statutoꝝ	lib.1.	Pro euidentiori intelle
L. centurio, de vul. & pu. substi.	lib.1.	Famosa est ista lex ha
Repeti. Rubri, de cau. pos. & pro.	lib.1.	

Alia quoq; complura edidit, quæ ad notitiam meam nō venerūt. **H**enicus Gorrickem, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, & disputator acutus, q in gymnasio Coloniaen, legendo & cōponendo clarus suo tēpore est habitus: scripsit nō contemnēdæ lectionis opuscula, quibus nomen suū ad posteros cū gloria transmisit. E quibus extant

Con=

Conclusiones sententiarum	lib.4.	Cupientes aliquid dep
De superstitionibus	lib.1.	In lectione
Contra Hussitas quoq;	lib.1.	
De festorum celebratione	lib.1.	
Summarium sancti Thomæ	lib.1.	
Sermones & collationes	lib.1.	

Questiones & determinationes, insuper varias lecturas, libros & diuersos tractatus edidit, qui ad notitiā nostræ lectionis minime venerunt. Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Pio papa secundo, anno domini nostri Iesu Christi 1460.

Iohannes Kanne man, ordinis fratrum Minorum, natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis erudit⁹, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum egregius fuit: qui de potestate ecclesiastica male sentiens, quum à ministro Saxonie quæreretur ad carcerem, fuga elapsus, ad Obseruantiales confugit, & errorem cum uita deinceps emendauit. Corripuerat eum Iohannes de Hagen Carthusiensis, vir doctissimus iam pridem, & ad semitas equitatis reuocauit. Scripsit autem

Defensorium sui	lib.1.	Multi famosi viri &c.
De passione domini	lib.1.	Egredimini filie Sion
Sermones varios	lib.1.	
Quæstiones quasdam	lib.1.	
Et alia complura.		

Claruit temporibus Frederici imperatoris tertij, & Pij papæ secundi, anno domini 1460.

Iacobus Iunterbuck, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensium, vicarius domus Montis sancti Saluatoris prope Erfordiam, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, sermone apertus, dubiorum cautus interpres, vita quoque & conuersatione deuotus: scripsit multa & varia opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiā transmisit. De quibus subiecta feruntur:

De anno iubileo	lib.1.	
De causis multarum passionum	lib.1.	
De moribus Christianorum	lib.1.	
De triplici statu hominum	lib.1.	
Consolatio maolæ hui ⁹ seculi	lib.1.	
De modo seruandi interdictū	lib.1.	Ad amputandum errores

tt

Apo

Apologeticus religiosorum	lib. 1.	
De cautelis diuersorum statuum	lib. 1.	
De cognitione secretorum	lib. 1.	
De veritate dicenda vel tacenda	lib. 1.	
De cogitationibus	lib. 1.	
De contractibus	lib. 1.	
De malis huius seculi	lib. 1.	
De obedientia monachorum	lib. 1.	
De arte moriendi	lib. 1.	
De stabilitate monachorum	lib. 1.	
De refrenatione cogitationum	lib. 1.	
Soliloquium hominis ad animam	lib. 1.	
De arte curandi vitia	lib. 1.	
De septem peccatis mortalibus	lib. 1.	
De eisdem mentalibus	lib. 1.	
De potestate demonum	lib. 1.	
De dignitate prelatorum	lib. 1.	
De dignitate sacerdotij	lib. 1.	
De obseruantia mandatorum	lib. 5.	
De sabbato	lib. 1.	
De statu securioris vite	lib. 1.	
De intentionis directione	lib. 1.	
De profectu vite spiritualis	lib. 1.	
De indulgentijs	lib. 1.	
Sermones varij	lib. 1.	Ambulans Iesus iuxta
Et alia complura.		

Moritur temporibus Frederici imperatoris tertij, & Pauli papae secundi, anno domini 1466. indictione 14.

Nicolaus Dorbellus, ordinis fratrum Minorum sancti Francisci, prouinciae Thuronensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia scholastica nulli secundus, ingenio clarus, & ad disputandas enodandasque quaestiones scripturarum satis idoneus: scripsit quaedam praeciosa volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit, & in gymnasio Pictauiensi tum disputando, tum docendo, tumque scribendo, magnam eruditionis suae laudem commeruit. De cuius opusculis subiecta feruntur: Opus insigne ac celeberrimum & prope diuinum, singulari vtilitate iucundum,

Super sententias	lib. 4.	Quia teste Sapiente
Super summas Petri Hispani	lib. 7.	Sicut dicit Philosophus
De scientia mathematica	lib. 1.	Expedita prima parte
In lib. Physicorum Aristotelis	lib. 8.	Natura, hic incipit lib
In lib. de caelo & mundo	lib. 2.	De generatione, hic incipit
In lib. de generatione & corruptione	lib. 2.	De primis, Incipit lib
In libros meteororum	lib. 5.	Bonorum honorabilium
In libros de anima	lib. 3.	Expedita secunda parte
In libros metaphysicorum	lib. 12.	Pertracta, compendiose
In libros ethicorum	lib. 10.	
Et quaedam alia.		

Fuit autem dictorum Iohannis Scoti profundus interpres & acerrimus defensor, ex cuius scriptis philosophiam exponens, hoc ipsum opus in tres partes, mathematicam, theologiam, & ethicam diuidens, compendium nominauit. Claruit temporibus Frederici imperatoris tertij, & Calixti papae tertij, anno domini 1455.

Petrus de Vnzola, ciuis Bononiensis, iureconsultus celeberrimus, & disciplinis bonarum artium probe instructus, ingenio praestans, & clarus eloquio, multarum rerum, maxime iudicialium, experientia insignis: scripsit ad vtilitatem tabellionum, & in legali scientia studentium egregium volumen, super continuatione quinti, sexti & septimi capitulorum Summae domini Rolandini, quod praenotauit Auroram nouissimam, lib. 1. Scribarum & tabellionum Consultationes varias lib. 1.

Alia quoque nonnulla scripsisse phibetur, sed ad notitiam meam non venerunt. **H**enricus de Herph, ordinis fratrum Minorum S. Francisci, natione Teutonicus, prouinciae Coloniae, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iuris pontificij non ignarus, ingenio praestans, & apertus eloquio, in de clamadis sermonibus ad populum celeberrimae opinionis, non minus religiosa vita, quam scientia scripturarum venerandus: scripsit non abiiciendae autoritatis opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati. De quorum numero subiecta feruntur: Volumen magnum & insigne

De praecipis decalogi,	lib. 1.	Inuenio aliam legem in
Sermones de tempore	lib. 1.	Ecce rex tuus venit
Sermones de sanctis	lib. 1.	Rabbi, ubi habitas?
Sermones per Aduentum	lib. 1.	Quis poterit cogitare

tt ij De

*aduentus in fine
huius fo. 494.
et alij huius an
thoris libri*

In librum Baruch	lib.1.	
In Ezechielem	lib.1.	
In Daniele	lib.1.	
In duodecim prophetas	lib.12.	Sapientiam oim antiq
In libros Machabæorum	lib.2.	Iudæ, te laudabūt frēst
In Psalterium	lib.5.	Dixit David filius Isai
In Matthæum	lib.1.	
In Marcum	lib.1.	
In Lucam	lib.1.	
In Iohannem	lib.1.	Ego quasi aquæductus
In epistolas Pauli	lib.14.	Audite me qm̄ de tua
In actus Apostolorum	lib.1.	
In epistolas canonicas	lib.7.	
In Apocalypsin	lib.1.	
Expositionis hymnorum	lib.1.	Implemini spūsancto
In septem Psalmes pœnitentiales	lib.1.	Scrutemur vias nostras
De documentis authenticis	lib.1.	Sapiam sanctorū narrāt
Expositionis Missæ	lib.1.	Memoriam fecit mira
Dialogum de celebratione	lib.1.	Quicumq; māducauerit
De communione	lib.1.	Qui præest, in solitu
Compendium philosophiæ	lib.1.	Preciosior est sapientia
Compendium Theologiæ	lib.1.	Cōparate vobis vinum
Dialogū philosophi & theologi	lib.1.	
Super lib. beati Dionysii	lib.1.	
Super vndecim epistolas eius	lib.1.	
In lib. Iohannis Climachi	lib.1.	
Super Boethio de consolatu	lib.5.	
Summarium partium S. Thomæ	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Labia sacerdotis cust
Sermones de sanctis	lib.1.	
Sermones ad religiosos, temporis	lib.1.	Fratres sancti, vocatio
Ad eosdem de sanctis	lib.1.	Religio munda est visi
De sacramento sermones sex	lib.1.	
Expositionis dominicæ passionis	lib.1.	
Meditationis dominicæ passionis	lib.1.	
De laudibus Dei	lib.1.	O Deus præstantissime
De laudibus sanctæ Mariæ	lib.4.	Quæ est ista quæ pgre
De fonte salutis & semitis vitæ	lib.1.	Quis sapiens & intell
		De lu

De lumine Christianæ theoriæ	lib.1.	Ois pcessio secundorū
De venustate mundi	lib.1.	Vnus est altissimus
De natura æterni & veri Dei	lib.1.	
De diuina essentia	lib.1.	Scimus qm̄ filius Dei ve
De distātia pfec. diuinæ & hūanæ,	lib.1.	
De felicitate animæ	lib.1.	
De beneficijs Dei	lib.1.	Anima mea desidera
De mutua sanctorum agnitione	lib.1.	Pater gloriæ det vobis
De donis spiritus sancti	lib.1.	Quis hominum poterit
Cordiale p̄notatum	lib.1.	
De custodia cordis	lib.1.	
De gaudio & pace interna	lib.1.	
De via purgatiua	lib.1.	Sicut dicit Apосто. Stul
Dialogus de fide catholica	lib.1.	Magna & mirabilia
Dialogus Christiani & Sarraceni	lib.1.	Sic Deus dilexit mūdū
Contra Magos & Walden	lib.1.	Caue ne imitari velis
Contra superstitiones	lib.1.	Dñm Deū tuū adorabis
De vitijs & virtutibus	lib.1.	Qui cōverti fecerit pec
Contra ambitionem	lib.1.	Reges gētium dñantur
Contra Sarracenos	lib.3.	
De grauitate peccati	lib.1.	
De contemptu mundi	lib.1.	Indicabo tibi &c.
De modo iudicandi & corripiēdi	lib.1.	Quæstionem mihi pro
De remedijs tentationum	lib.1.	Militia ē vita hominis
Speculum peccatoris	lib.1.	Cōvertere ad dñm Deū
De quatuor nouissimis	lib.1.	Gens absq; cōsilio & sñ
De reformatione interna	lib.1.	Pro oibus mortu ^o ē Ch
De iudicio particulari	lib.1.	
De passionibus animæ	lib.1.	Primus hō de terra ter
De discretione spirituum	lib.1.	
De profectu charitatis	lib.1.	
De perfectione charitatis	lib.1.	
Inflammatorium diuini amoris	lib.1.	Quid dominus Deus
De contemplatione	lib.1.	Sapiētiam amaui & ex
De oratione	lib.1.	Oportet semper orare
De meditatione	lib.1.	Cogitationes meæ va
Sonus epulantis	lib.1.	Oēs q credebant, erāt p
De modo agendi processiones	lib.1.	Zelus domus tuæ co
		De ele

De eleuatione mentis in Deū	lib.1.	
De authoritate Papæ	lib.1.	
De potestate & iurisdictione Papæ	lib.1.	
De authoritate Concilij	lib.5.	
De reformatione ecclesie	lib.1.	
Contra Simoniam	lib.1.	Gratis accepistis, gratis.
Contra eandem	lib.1.	Pecunia tua tecum sit in
De reformatione claustralium	lib.1.	Omnia honeste fiant
Cōtra pluralitatem beneficiorū	lib.1.	
De regulis vitæ Christianorū	lib.1.	
De reformatione monialium	lib.1.	Aperi mihi soror mea
De professione religiosorum	lib.1.	Excellentiorem viā vobis
Exhortatorium nouitiorum	lib.1.	Nemo mittens manum
De vita & regimine presulum	lib.1.	Attendite vobis & gregi
De institutione ordinis Carthus.	lib.1.	
De laudibus eiusdem	lib.1.	
De visitatione claustralium	lib.1.	
De vita canonicorum	lib.1.	Maledict⁹ homo q̄ facit
De disciplina scholarium	lib.1.	Quemadmodum Aristot
De vita militarium	lib.1.	Labora sicut bonus mil
De virginitate	lib.1.	Virgo cogitat quæ dñi
De officio archidiaconorum	lib.1.	
De officio legati	lib.1.	
De regimine prælatorum	lib.1.	
De vita & regimine curatorū	lib.1.	
De vita nobilium	lib.1.	
De regimine principum	lib.1.	
Dialogus inter Christum & principem	lib.1.	
Dialogus inter Christum & principissam	lib.1.	
De regimine politiæ	lib.1.	
Dialogus inter Iesum & puerū	lib.1.	Complexās Iesus paruul
De viduarum vita	lib.1.	Eo q̄ castitatem amauer
De vita coniugalium	lib.1.	Dixit dñs Deus: Non est
De vita inclusarum	lib.1.	Quam magna multitud
De officio mercatorum	lib.1.	Nolite facere iniquitatē
De vita solitaria	lib.1.	
Dialogus inter Christum & sacerdotem	lib.1.	
Contra proprietatem monachorum	lib.1.	

Apo=

Apocalypsis sibi factæ	lib.1.	
Epistolarum ad principes	lib.1.	Vniuersis principibus
Annotationes suorum operum	lib.1.	A religiosis alijsq; ve
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Collationes pro capitulis tres.		
Et alia multa nobis inuisa.		
Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo,		
anno domini 1471. indictione quarta, XII. die mensis Martij, sepul-		
tus (nō sine magna opinione sanctitatis) in cœmiterio fratrum com-		
muni domus præfatę Ruræmunden. Deniq; libros Iohannis Cassi-		
ni, ad faciliorem styllum propter simpliciōres fratres redegit, cuius		
operis proœmium sic incipit: Declaratio &c.		
† Et hæc tam multa, tamq; insignia tanti viri opera, ante XII.		
annos & circiter, Coloniae per diuersos typographos, procuran-		
te Carthusia Coloniae, in publicum ecclesie vsu sunt excusa.		
B essarion, natione Græcus, sacrosanctæ ecclesie Romanæ car-		
dinalis, Nicenus vulgariter nuncupatus, & patriarcha Cōstan-		
tinopolitanus, vir vndecunq; doctissimus, philosophus & ora-		
tor in vtraq; lingua nulli secundus: scripsit ingenij sui quædam præ-		
clara volumina, quibus nomen suum ad posteros cum ingenti glo-		
ria transmisit, E quibus subiecta feruntur: Aduersus Marcū episco-		
pum Ephesinū, de spiritu sancto more Græcorū male sentientem in		
concilio Florentino, scripsit insigne & p̄clarum opus, qd̄ p̄notauit		
Confutationem,	lib.1.	
In illo, Sic eum volo manere,	lib.1.	
In philosophiæ Platonis laudē,	lib.5.	
Laudes patriæ suæ	lib.2.	
Ad Græcorū imp. consolationis	lib.5.	
Orationes & epistolæ plures.		
Et quædam alia.		
† In calumniatorem Platonis	lib.4.	
An natura & ars consulto agant,		tractatus 1.
De eucharistia	lib.1.	
Ex Aristotele metaphysicorum libros XIII. transtulit.		
Fūdauit etiam Venetijs insignem bibliothecam, multis libris tam		
Græcis q̄ Latinis ornatissimam, cui p̄fectus est nō paruo stipendio		
M. Antonius Sabellicus vir doctissimus, de quo postea dicemus.		
Moritur tandem plenus dierum, in legatione Galliarum, sub Fre-		

v v de=

derico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini nostri Iesu Christi 1473, indictione sexta.

Iohānes Hagen, aliās de indagine, natione Teutonicus, ordinis Carthusien, domus Montis sancti Saluatoris prope Erfordiam, Prior in Isennach & in Stetin, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, atque in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, consilio promptus & prouidus scripsit aperto sermone multa præclara volumina, ad principes, episcopos, & alios ecclesiarum prælatos, de varijs ac diuersis quæstionibus interrogatus, de quibus pauca ad manus nostras memini peruenisse. Nam sicut ex scriptis cuiusdam deuoti patris eiusdem ordinis accepi, plus quæ trecentos tractatus edidit: de quibus omnibus ego vidi & legi tantum quos consequenter subiici: Opus insigne, quod prænotauit

De laude paupertatis	lib. 1.	Beati pauperes spū, qm̄
De vita religiosorum	lib. 1.	Simile est regnū cœlor
De casu religionis	lib. 1.	Quō sedet sola ciuitas
De vita adolescentulorum	lib. 1.	Adolescētulus sum eg
De humilitate & superbia	lib. 1.	Ego sum via, veritas &
De ornatu interiori	lib. 1.	Oīs gloria filiæ regis
De accessu ad nouum hominem	lib. 1.	Ecce ego noua facio
De gratia & libero arbitrio	lib. 1.	Non ego solus, sed gr̄a
De correptione & gratia Dei	lib. 1.	Corripiet me iustus in
De natura & gratia	lib. 1.	Vidit Deus cuncta q̄ fe
De perseuerantia	lib. 1.	Qui perseuerauerit
De spiritu, corpore, & anima	lib. 1.	Ap̄ls Paulus vas electio
De mandatis prælatorum	lib. 1.	Sic nos existimet hom
De charitate	lib. 1.	Fortis est vt mors dile
De dilectione Dei	lib. 1.	In lege Mosis post mul
De meditatione	lib. 1.	Felix anima q̄ humil
De inquisitione summi boni	lib. 1.	Magnus es dñe & laud
Contra errores Bohemorum	lib. 1.	In Christo Iesu oīones
Ad episc. Ratispon, cōtra eosdē	lib. 4.	Reuerēdis. in Christo
Ad marchionē Brandenburgen	lib. 1.	Illustri principi & dño
Ad vniuersitatem Erforden	lib. 1.	Syncerā in dño charita
In regulam sancti Benedicti	lib. 1.	Probate spūs si ex Deo
De cauēdis doctrinis pegrinis	lib. 1.	Varijs & peregrinis
De cognitione futurorum	lib. 1.	Annūciate q̄ futura su
De visione Tundali	lib. 1.	Circa visionē Tundali

De vi

De visione Danielis cap. 7.	lib. 1.	Quæsitum est de expos
De apparitiōe cuiusdā defunctę	lib. 1.	Quædam mulier pduct
De futuris prodigijs	lib. 1.	Oīa in mēsurā, numer
De planctu solitarij	lib. 1.	Quis dabit capiti meo
De Cruciatā contra hæreticos	lib. 1.	Circa Cruciatam q̄ da
De auferibilitate spōsi ab ecclesia,	lib. 1.	In noīe dñi nostri Iesu
De tempore schismatis	lib. 1.	Et quia entia nolūt ma
De authoritate Papæ in cōcilio	lib. 1.	Dubitātū est & quæsitū
De potestate ecclesiastica	lib. 1.	In Christi euangelio
De correctiōe fraterna	lib. 1.	Itē quærit in fraterna
De paruulis nō baptizatis	lib. 1.	Dubitātū est & quæsitū
De iudice cōtra cōsciētā iudicāte,	lib. 1.	Dubitatum est, si liceat
Contra flagellatores	lib. 1.	In nomine Chri, Incip
An sine professione religiosus	lib. 1.	In noīe Christi, Incip
De ieiunio quintę feriæ	lib. 1.	Dubitatur an licitū sit
De iusto & iniusto bello	lib. 1.	Nota ad iustum bellū
De doctrina ecclesiæ	lib. 1.	Tu es Petrus, & super
De auditione Missarum	lib. 1.	Sapiēs dicit, fili oīa fac
Contra Iohannem Kanneman	lib. 2.	In noīe Iesu Christi, In
De vita spiritali	lib. 1.	Si spū viuimus, spū &
De discretione cogitationum	lib. 1.	Vt quid cogitatis mal
De vera & falsa pœnitentia	lib. 1.	Pœnitentiam agite, ap
De modo confitendi	lib. 1.	Propheta regius psalm
De audiendis confessionibus	lib. 1.	Confitemini alterutrū
De spiritali arte memoratiua	lib. 1.	Memorare nouissima
De quatuor sensibus scripturæ	lib. 1.	In noīe Christi, & ei' in
De contemplatione	lib. 1.	Hæc est vita æterna, vt
De interdicto	lib. 1.	In salicibus in medio
In dedicatione sermones qnq;	lib. 1.	Salomon edificauit
Ad Rudolphum episcopum Lauantinum	lib. 1.	lib. 1.
De falsis prophetis	lib. 1.	
De cōmuniōe sub vtraq; specie	lib. 1.	De cōiōne sub vtraq;
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	
Sermones quoq; varios	lib. 1.	
In Regum, quadruplici sensu	lib. 1.	
In multos deniq; libros bibliæ cōmentarios elegātes cōposuit, ali-		
osq; tractatus, & quæstionū solutiones pene innumeras & insignes.		
Claruit sub Frederico imp. 3. & Pio papa 2. anno domini 1460.		

Iohannes abbas monasterij Niucellēsis, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio: scripsit multa & diuersa ingenij sui opuscula, quibus memoriam celeberrimi nois sui ad posteros cum gloria transmisit. De quibus extant subiecta: Opus præclarum & insigne, quod prænotatur, Bibliæ & canonum

Concordantia,	lib.1.	In p̄cipio creauit De ⁹
Sermones de tempore	lib.1.	Respicite & leuate cap
Sermones de sanctis	lib.1.	Relictis retibus, s. Petr ⁹
Epistolæ & quæstiones variæ.		

Cætera quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis non venerūt. **I**acobus de Gruytrode, natione Teutonicus, ordinis Carthusiensium, Prior domus omnium Apostolorum iuxta Leodium, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita & conuersatione deuotus, ingenio præstans & dulcis eloquio: scripsit præclara quædam & deuota opuscula, quorum lectio religiosis personis, salutis propriæ amatoribus, non inutilis perhibetur. De quibus subiecta feruntur:

De veris virtutibus	lib.5.	
De septem peccatis mortalibus	lib.1.	
De quatuor nouissimis	lib.1.	
De vita domini Iesu	lib.1.	Fasciculus myrrhæ dil
De præparatione ante Missam	lib.1.	
De diffinitione nominis monachi	lib.1.	
Meditationes passionis domini	lib.1.	
Lectionarius mensæ	lib.1.	Comedite amici & bi
Speculum prælatorum	lib.1.	
Speculum subditorum	lib.1.	
Speculum sacerdotum	lib.1.	
Speculum secularium hominum,	lib.1.	
Speculum senectutis	lib.1.	
Colloquium Iesu & monachi	lib.1.	Fac mecum Iesu dulciss
Colloquium Iesu & prælati	lib.1.	Ne indigneris quæso
Colloquium Iesu & senis	lib.1.	
Colloquium Iesu & eremitæ	lib.1.	
Colloquium Iesu & discipuli	lib.1.	
Contemplatio sanctæ Mariæ	lib.1.	Vulnerasti cor meum
Coronula sanctæ Mariæ	lib.1.	

Di-

Dialogus crucifixi & peccatoris	lib.1.	Ignosce quæso benigniss
Dialogus Mariæ & peccatoris	lib.1.	Verbum mihi est ad te
Dialog ⁹ ali ⁹ Mariæ & peccatoris	lib.1.	
Meditationes cōpassionis Mariæ	lib.1.	
De nomine Iesu & Mariæ	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de sanctis	lib.1.	
Epistolarum ad diuersos	lib.1.	
Et alia multa.		

Moritur quæ deuotissime sub Frederico imperatore 3. & Sixto papa quarto, anno domini 1472. indictione quinta, pridie Idus Februarias.

Iacob⁹ Zenus, patritius Venetus, episcopus ecclesiæ Patauinae, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio subtilis, eloquio disertus, consilio promptus & circumspectus, ac multarum rerum experientia insignis: scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros cum gloria transmisit. E quibus extat opus elegantissimum De gestis summorum pontificum lib.1. Et quædam alia.

Moritur autem sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno domini 1477. indictione vero nona.

Guilielmus Forleon, natione Brito, ordinis fratrum Minorum S. Francisci, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio clarus, eloquio scholasticus, qui in gymnasio Parisiensi, tum docendo, tum disputando, tumque scribendo, magnam eruditionis suæ laudem commeruit, edidit quædam præclara in scripturis opuscula. E quibus extat celeberrimum opus Super sententias lib.4. Quæstiones variæ lib.1. Et alia complura.

Huius auditor atque discipulus olim fuit vir doctissimus, & theologorum nostræ tempestatis facile princeps, magister Stephanus dictus Brulefer, natione Gallus, eiusdem ordinis, qui in conuentu Parisiensi theologia docuit: postea ad obseruantiam ordinis se conferens apud Moguntiacum in Germania, sententias ibidem legere coepit, quas in conuentu Metensi modo cum laude continuat. Claruit autem iste Guilielmus sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1470.

vv

iij

Alber-

Albertus de Eybe, natione Teutonicus, Bambergensis ecclesie canonicus, & Pij secundi pontificis maximi cubicularius, vir in secularibus literis studiosus & eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio subtilis, eloquio disertus, rhetor & poeta insignis, scripsit non spernendae lectionis opuscula, de quibus extant subiecta: Ad dominum Iohannem ducem Bauariae, Monasteriensem episcopum, & Magdeburgensem postea primatem, opus insigne praenotatum

Margarita poetica lib. 1. Optasti saepenumero re
De re quoque vxoria lib. 1.
Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Et alia complura.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Pio papa secundo, anno domini 1460.

Rodericus episcopus Samorensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio praestans, & clarus eloquio: scripsit ingenij sui non contemnendae authoritatis opuscula, quibus memoriam sui nominis posteritati commendauit. De quibus ego vidi adhuc tantum volumen vnum, quod praenotauit

Speculum humanae vitae lib. 2. Super cunctas humanas
Caetera non vidi.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Pauli papae secundi, anno domini 1470.

Ambrosius Coriolanus, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, Prior generalis, patria Romanus, vir in diuinis scripturis eruditus, & scientia secularium literarum insignis, excellens ingenio, & eloquio disertus, doctus & eloquens: scripsit quaedam praecleara opuscula, quibus nomen suum immortalitati commendauit, de quibus tamen ad notitiam lectionis nostrae pauca peruenerunt, quae subiecit

In regulam sancti Augustini lib. 1. Ex oim parente docto
Eiusdem regulae commendatio lib. 1. Postq B. Augustinus
In secundam regulam lib. 1. Acer ingenio, vita pra
De vita sancti Augustini lib. 1. Saepenumero cum in ma
De eiusdem laudibus lib. 1. Consueuere beatissi. pa
Orationes varias lib. 1.
Scripsit & alia plura.

Cl

Claruit autem sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1470.

Benedictus Stendel de Hallis oppido Saxoniae, natione Teutonius, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia seculari nobiliter doctus, ingenio excellens, & apertus eloquio, qui in gymnasio Erfordensi theologiam annis multis gloriose docuit, & tam vita quam doctrina clarus effulsi: scripsit quaedam non spernendae lectionis opuscula, ex quibus in dicta vniuersitate legitur ordinarie subiecta:

In Genesim lib. 1. In Exodum lib. 1.
In Leuiticum lib. 1. In Numeros lib. 1.
In Deuteronomium lib. 1. Sermones varios lib. 1.
Collationes diuersas lib. 1.

Et quaedam alia in logica, philosophia, caeterisque studiis & exercitijs scholasticis.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1470.

Sifridus episcopus Cyrenensis titulus, ordinis fratrum Praedicatorum, natione Teutonicus, archiepiscopi Moguntini Theoderici in pontificalibus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, Hebraicae & Latinae linguae peritus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, disputator acutus, & diuini verbi praedicator egregius, consilio promptus, vita praeclearus: scripsit quaedam digna lectione opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. De quibus extant subiecta: Ad Theodericum archiepiscopum praedictum,

De Iudaeorum vsura lib. 1. Querit in foro consciencie
De censibus & reemptione lib. 1. Querebatur primo an
Sermones & collationes lib. 1.
Quaestiones variae lib. 1.
Et quaedam alia.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Pio ac Paulo Romanis pontificibus, anno domini 1470.

Godescalcus de Meschede, natione Teutonicus, patria Westphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, acer ingenio, vita praeclearus, doctor sacrae Theologiae profundus, qui multis annis in gymnasio Erfordensi eam scientiam gloriose docuit, & magna eruditionis suae

suæ laudem ab omnibus commeruit: scripsit & legit in eadem vniuersitate quædam præclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus feruntur

Quæstiones sententiarum	lib. 4.
Sermones & collationes	lib. 1.
Quæstiones variæ disputatæ	lib. 1.

Et alia complura.

Huius frater Theodericus Gresmunt de Meschede, artium & medicinæ doctor, vir vndecunq; doctissimus, adhuc superstes Moguntia residet, qui & ipse inter alia tractatū elegantem cōposuit, de regimine sanitatis tempore pestilentiali. Filium habet suo nomine Theodericum appellatum, vix tria lustra ætatis implentem, cuius admirandū ingenium, & singularis tum eruditio, tum eloquentia, multos prouectæ ætatis (doctores etiam) longe præcellit, cuius ad me extat liber insignis de septem artibus liberalibus. Scripsit em̄ tam ad me q̄ ad alios pene infinitas epistolas, cuiuscūq; argumēti ornatissimas, variasq; orationes Ciceronianā disertitudinem præferentes, adeo vt velut alter Adeodatus, Augustini sanctissimi quondam filius, suo ingenio, & scribendi argumētandiq; promptitudine ac solertia, multis (doctis etiam viris) sit admirationi & stupori.

Godescalcus aut̄ patris sui frater, claruit sub Frederico imperatore tertio, anno dñi 1470. Et ante hoc decenniū mortuus est.

Stephanus Hoesl Laudenburgenfis, ecclesiæ Spirensis olim canonicus, natione Teutonicus, vir in secularib⁹ literis erudit⁹, & diuinæ scripturæ non ignarus, philosophus & orator celeberrimus, ingenio acer, & disertus eloquio, in declamādis sermonibus ad populū insignis, quippe q̄ aliquot annis in castro Heidelbergensi prædicatoris gessit officium: scripsit nō spernenda opuscula, quibus memoriā sui nominis posteris cōmendauit. E quibus extant

In libros Ethicorum	lib. 10.
Sermones & collationes	lib. 1.

Carmina & quædam alia.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1471. indictione quarta.

Bernardus Iustinianus, patria Venetus, philosophus & orator celeberrimus, ingenio excellens, & disertus eloquio, q̄ ob singularē dicendi gratiā, nō modo apud senatū suū Venetum, veram etiam apud Romanos pontifices, cardinales, & cæteros Italiae prin-

principes, ac vrbium senatores, in precio est habitus: scripsit inter cætera ingenij sui monumenta, Laurentij Iustiniani patriarchæ Veneti, auunculi sui,

Vitam & sanctiss. conuersationem	lib. 1.
Historiarum quoq;	lib. 1.
Orationes plures & elegantes	lib. 1.

Epistolas & quædam alia.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secūdo, anno domini nostri Iesu Christi 1470.

Henricus de Piro, natione Teutonicus, ex ciuitate Coloniensi oriundus, ordinis Carthusien, professus domus S. Barbaræ in eadem ciuitate, ante ordinis ingressum doctor vtriusq; iuris subtilis & famosus, & postea etiam in diuinis scripturis exercitat⁹, scripsit quædam præclara volumina, de quibus subiecta feruntur:

Super institutis	lib. 4.	Annunte mihi omnium le
Ad nouitios quoq;	lib. 1.	
Consilia in diuersis casibus	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de sanctis	lib. 1.	

Et quædam alia.

† Huius est frequēs ac celebris mētio in Actis cōcilij Cōstantien. Claruit temporibus Frederici imperatoris tertij, & Pauli papæ secundi, anno domini 1470.

Nicolaus Donis, natione Teutonicus, ordinis diui patris Benedicti, vir in secularibus literis studiosus & eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & mathematicus insignis, cosmographiæ Ptolemæi vigilantissimus repertor & sagacissimus instaurator, ingenio præstās & clarus eloquio: scripsit non cōtemnenda volumina, quibus nomen suū ad posteros transmisit. E quibus extat opus mirandum, cum picturis & nouis tabulis elegantissime ordinatis, & diligentissime correctis, In Cosmographiam Ptolemæi.

Ad Paulum papam II.	lib. 7.	Non me fugit beatissime
De locis quoq; mirandis	lib. 1.	Qm̄, vt ait Augustinus

Epistolæ variæ ad diuersos.

Et quædam alia.

Claruit autem sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1470.

Georgius de Burbach, natione Teutonicus, vir in secularium literarum scientia peritissimus, & sanctarum scripturarum non ignarus, philosophus & astronomus omnium sui temporis facile luculentissimus, qui in gymnasio Viennensi philosophiam & astrorum scientiam multo tempore publice docuit, ubi inter alios innumeros discipulos, Iohannem de Regio Monte, virum postea doctissimum, erudiuit: scripsit ingenij perspicacis præclara quædam opuscula, de quorum numero ego vidi duntaxat

Theoricæ planetarum & nouas lib. 1. Sol habet tres orbes a
De alijs adhuc nihil vidi.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Pio ac Paulo Romanis pontificibus, anno domini 1470.

Domitius Calderinus, patria Veronensis, rhetor luculentissimus, & omnium bonarum artium disciplinis ad perfectum imbutus, Græci & Latini sermōis egregie peritus, ingenio subtilis & disertus eloquio: scripsit multa in literis humanitatis præclara opuscula, quibus memoriam sui nominis ad posteros transmissit. E quibus subiecta feruntur:

In Iuuenalem	lib. 1.	Satyrarum genera duo
In Martialem	lib. 1.	
In Suetonium	lib. 1.	
In Ibin Nasonis	lib. 1.	
In epistolas Ciceronis	lib. 1.	
Aduersus Brotheum grammaticum	lib. 1.	Vtinam Heli & Marce
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	
Orationes variæ.		
Et alia complura.		

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, cuius secretarius fuerat, anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo, indictione X.

Iohannes Tinctoris, natione Teutonicus, patria Coloniensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio acutus & disputator egregius, qui in gymnasio Coloniensi theologiam multo tempore publice docuit, & eruditionis suæ laudes ingentes acquisiuit: scripsit non contemnenda opuscula, de quibus feruntur subiecta:

Dissensiones Thomæ & Scoti concordare cœpit in	lib. 1.
Quæstiones sententiarum	lib. 1.

Col

Collationes quoque variæ.

Et quædam alia.

Claruit in præfato gymnasio sub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa secundo, anno domini 1470.

Nicolaus Perotus Saxoferratensis, & Sipontinus episcopus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, egregius theologus, ac rhetor disertissimus, ingenio acer & vita præclarus: scripsit quædam luculenta opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus extant ista: Opus insignis duobus voluminibus, in M. Valerium Martialem poetam, omnem Latini sermonis elegantiam, rationem & enucleationem pulcherrime complectens, quod prænotauit, Cōmentariorum linguæ Latinæ volumen, siue (vt vulgo appellatur)

Cornucopiam,	lib. 2.	Barbara & c. Bladii
De puerorum eruditione	lib. 1.	
De generibus metrorum	lib. 1.	
Orationes & variæ epistolæ.		

Alia insuper multa scripsisse dicitur, tam in diuinis literis quam in humanis, ac nonnulla e Græco transtulisse in Latinum, sed ad manus nostras non venerunt.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, Pioque & Paulo secundis Romanis pontificibus, anno domini 1470.

Antonius Rosellus, alias Roxellus, natione Tuscanus, vtriusque iuris professor eximius & celeberrimus interpres, ac aliarum bonarum artium disciplina plurimum decoratus, ingenio præstans & disertus eloquio, qui in gymnasio Patauino multis annis iuradocuit: scripsit multa præclara opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris commendauit. Sed ego nihil eorum me usquam vidisse memini. Fertur autem eius insignis opus

De monarchia mundi	lib. 5.
In legibus varij tractatus.	

Et alia complura.

† Scripsit etiam de successione, & legitimatione spuriorum.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, vegeta senectute, Patauini sepultus, anno domini 1467. indictione xv.

Iohannes Beetz, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, theologus excellens, & philosophus subtilis, ingenio acer & vita præclarus, disputator quæstionum egregius, & in declamandis sermo-

xx ij ni

nibus ad populum insignis, scripsit quaedam præclara opuscula, de quibus feruntur subiecta:

In epistolam Pauli ad Romanos	lib.1.	
Præceptorium diuinæ legis	lib.10.	Sacra scriptura diuini
De sacramento altaris	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de sanctis	lib.1.	
Quæstiones variæ dispu.	lib.1.	

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, in conuentu suo Tenensi, anno domini 1476. indictione nona, decimo sexto Calendas Augusti.

Bartholomæus Cepolla, Veronensis natione, iureconsultus celeberrimus, & aliarum disciplinarum secularis literaturæ cultor insignis, qui in gymnasio Patauino ordinariè legendo, disputando & scribendo, magnam eruditionis suæ laudem acquisiuit; scripsit multa præclara opuscula, quibus memoriam sui nominis posteritati commendauit. E quibus extat opus profecto subtilissimum, quod prænotauit

Cautelas iuris causarum ciuiliū,	lib.1.	Notandum singulariter
De simulatis contractibus	lib.1.	
De prædijs vrbanis	lib.1.	
De prædijs rusticorum	lib.1.	
De re quoque militari	lib.1.	
Et alia complura.		

Moritur autem tempore Frederici imperatoris tertij, & Sixti papæ quarti, anno domini 1477. indictione 10.

Iohannes de Regio monte, natione Teutonicus, Georgij Burbachij astronomi quondam discipulus, non minor Anaximandro Milesio, aut Syracusano Archimede, Græca & Latina eloquentia eruditissimus, Germanorum decus, ob astronomiam cæterasq; mathematicas disciplinas à Matthia Pannoniæ rege, & consulatu ciuibusq; Nurembergensibus perpetuo donatus stipendio, magnam eruditionis suæ laudem non modo apud Germanos suos, verumetiam apud Italos Gallosq; consecutus est. Nam à Sixto summo pontifice ad emendandum paschalem Dionysii computum Romam accitus, dum pleraq; posteritati parat, non sine maxi-

ma

ma studiosorum iactura morbo perijt. scripsit quaedam præclara opuscula, de quibus extant subiecta:

Calendarium perpulchrum	lib.1.	
Ephemerides, id est, Diarius	lib.1.	
Contra Gerardum Cremonenē	lib.1.	Postq̄ emisimus indicē
Epistolarum & orationum	lib.1.	
Et alia complura.		

Moritur autem Romæ sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1476. indictione nona.

Gerardus de Elten, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, acer ingenio, vita præclarus; posteaquam theologiam in Coloniae gymnasio multis annis gloriose docuerat, mundi vanitatibus contemptui habitis, in senectute sua ordinem Prædicatorum pro Dei amore in eadem ciuitate Agrippina ingreditur, & mox hæreticæ prauitatis inquisitor & exterminator constituitur, scripsit inter alia (vt ferunt)

Quæstiones sententiarum	lib.1.	Quæstiones disputatas	lib.4.
Sermones & collationes	lib.1.	Varia q̄q; in philosophia	lib.1.
Et alia complura.			

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & summo pontifice Sixto quarto, anno domini nostri Iesu Christi 1475.

Alexander Tartagin de Imola, iureconsultus & studiosus & eruditus, & in alijs secularium disciplinarum institutionibus probe expertus, ingenio excellens & præclarus eloquio, scripsit ad utilitatem eorum qui studio iuris vtriusq; inuigilant, quaedam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. De quorum numero subiecta feruntur:

In sexto decretalium	lib.1.	In Clementinis quoq;	lib.1.
Super Codice etiam	lib.9.	Super ff. veteri	lib.14.
Super ff. nouo	lib.12.	Super ff. infortiati	lib.14.
Et quædam alia.			

Claruit tempore Frederici imperatoris tertij, & Sixti papæ quarti, anno domini 1470.

Iohannes Soreth, natione Normannus, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, quintus & vicesimus Prior generalis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, eloquio dulcis & clarus, vita

xx

iij

&

& conuersatione deuotus, & singulariter religiosus & sanctus, Carmelitici ordinis decus, gloria, splendor & reformator, qualem nosstra raro viderūt secula, rarius cernēt ventura, totus Deo deditus, totus lectiōni & orationi intentus, contemptor mūdi, amator, norma & speculum monasticæ conuersationis, angelicæ puritatis imitator, virtutum custos, vitiorum acerimus hostis: scripsit præclari ingenij sui multa cōmendāda opuscula, de quibus extāt subiecta:

Super sententias lib. 4. Sermones varij lib. 16.
In regulam ordinis sui lib. 1. In eandē maius cōmentū lib. 1.
Cōstitutiones ordinavit lib. 1.

Scripsit & alia complura.

Moritur Andegavis sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno dñi 1471. indictione 3. octauo Calendas Augusti.

Theodorus Gaza Thessalonicēsis, vir in secularib⁹ literis egregie doctus, & sanctarum scripturarū non ignarus, Græce Latineq; eruditissimus, ingenio excellens, & disertus eloquio, multa scripsit opuscula, de Græco in Latinum multa transtulit, quib⁹ memoriam sui posteris commendauit. De cuius scriptis ad notitiam nostræ lectiōnis nihil vsquam peruenit, de traductis autem feruntur:

Theophrastus de plantis lib. 1. Aristotelis problemata lib. 1.
Idem de animalibus lib. 1.

Et quædam alia.

Moritur Romæ sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1478. indictione vndecima.

Iohannes de Lutria, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in philosophia scholastica egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, & declamator sermonum celeberrimus, qui primum in gymnasio Erfordēsi theologiā gloriose docuit, & postea in ecclesia Moguntina prædicatoris officium strenue gessit: scripsit quædam non spernendæ lectiōnis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. Ex quibus feruntur subiecta:

Super sententias lib. 4. Sermones varij lib. 1.
Quæstiones disputatæ lib. 1. Et quædā in philosophia lib. 1.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1479. indictione 12.

Alanus de Rupe, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis scripturis eruditus, in declamandis

dis sermonibus ad populum excellentissimæ opinionis, vita & conuersatione Deo deuotus, & beatæ Mariæ semper virginis amator præcipuus, eiusq; rosarij & famulatus promotor venerandus, à qua etiam singulari dono supernæ consolationis aliquoties meruit recreari, & iam in æterna felicitate refoueri: scripsit inter alia ingenij sui opera,

Compendium Psalterij Mariani lib. 1. Quia catholica veritas
De miraculis rosarij lib. 1. Quamuis speciosa laus nō
Sermones quoque varios lib. 1.
Et quædam alia.

Moritur autem in conuentu suo Zuollensi, sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1474. indictione septima, in vigilia Assumptionis beatæ Mariæ virginis, cuius rosarium & passionis Christi recordatiuum Psalterium, quod diu iam fuit neglectum, reuocauit ad mentes & exercitia hominū: ob cui⁹ honorem, confraternitatem instituit, quæ per Apostolicam sedem confirmata, indies augetur, & multis salutare præbet exercitium.

Conradus de Zabernia, natione Teutonicus, vir in scripturis diuinis studiosus & exercitatus, & secularis literaturæ, præsertim musicæ, non ignarus, ingenio docilis, & vita exemplaris, in declamandis sermonib⁹ ad populum clarus & deuotus: scripsit aperto sermone quædam non spernenda opuscula, quibus ingenium suum vtiliter & fructuose exercitans, etiā posteris memoriam nominis sui commendauit. De quorum numero extant subiecta:

De monochordo lib. 1. Cum vt quidam sapiēs
De modo bene cantandi lib. 1. In fauorem totius cleri
De sine Collectarum lib. 1. Quanquam pleriq; de
Sermones multi & varij lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit anno domini 1470. sub Sixto pontifice quarto, sub quo & mortuus est.

Laurentius Calcaneus Brixianus, vir nobilis, eques auratus, & legum doctor celeberrimus, philosophus & historiologus luculentissimus, ingenio & eloquentia clarus, ac disputator quæstionum acutissimus: scripsit quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad posteros transmisit, de quibus subiecta feruntur:

De commendatione studiorum lib. 1.
De septem peccatis mortalibus lib. 1.

De

DE SCRIPTORIBVS ECCLES.

De conceptione sanctæ Mariæ lib.1.
 Consilia quoq; plura lib.1.
 Et quædam alia parua. Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1478. indictione vndecima.
Iohannes de Dorsten, natione Teutonicus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio subtilis, & ad disputandas enodandasq; quæstiones scripturæ satis idoneus, in declamadis quoq; sermonibus ad populū excellentis opinionis, qui in gymnasio Erfordensi docendo & prædicando in precio est habitus: scripsit non cōtemnenda opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. De quibus feruntur
 Sermones de tempore lib.1.
 Sermones de sanctis lib.1.
 Et quædam alia.

Claruit in conuentu Erfordensi, sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1475.

Angelus Saxo de Brunswico, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, in declamandis sermonibus ad populū celeberrimæ opinionis, quippe qui post adeptū magisterium docendi in gymnasio Erfordenti, apud Moguntiam multo tempore prædicatoris gessit officium: scripsit inter alia opus quoddam insigne

In Canonem Missæ, lib.1.
 Sermones varios lib.1.
 Quæstiones diuersas lib.1.
 Et quædam alia.

Moritur Argentinæ, in cœnobio pœnitentiū sepultus, sub Frederico Imperatore tertio, anno domini 1481. indictione 14.
Franciscus Philelphus, ex vetusto Tolētini oppido natus, equester auratus & poeta laureatus, philosophus & orator celeberrimus, Chrysoloræ Byzantini philosophi quondam in iuuentute apud Venetias auditor, à quo Græcam eloquentiā ac Latinam perfectissime didicit, vir adeo studiosus & bonæ artium amator & cultor indefessus, vt velut alter Plinius, inter continuas bellorum occupationes semper aliquid aut legeret sibi, aut diceret alijs. scripsit enim vtroq; sermone, tam prosa q̄ carmine, multa præclara volumina

ABBAS SPANHEIMENSIS.

lumina, quibus memoriā celeberrimi ingenij sui posteris reliquit.

Equibus extant ista: lib.1.
 Eutiphron de pietate lib.8.
 De morali disciplina lib.2.
 Vita Nicolai papæ quinti lib.1.
 Consolatorius ad amicum lib.1. Cupienti mihi aliquid
 De diuersitate legum lib.1. Quam multax legū m
 Sphorciadarum versu heroico lib.9.
 Satyarum eodem metro lib.10.
 De iocis & serijs hexa metro lib.6.
 Lyricorū omni genere metri lib.6.
 Orationes variæ LX. lib.1. Si fieri posse censerem
 Epistolarum Latinarum lib.16. Quam nihil apud me du
 Epistolarum Græcarum lib.39.
 Græcis versibus per odas lib.4.
 Conuiuiorum prosaice lib.2.
 De exilio quoq; lib.5.
 Et alia complura.

Multa præterea vertit in Latinum, e quibus subiecta feruntur:

Rhetorica Aristotelis ad Alexandrum regem lib.1.
 Ex Platone lib.2.
 Hippocratis de flatibus & corporis passionibus lib.2.
 Ex Plutarcho, Thesei & Galbæ Othonisq; vitas. lib.2.
 Apophthegmata quoq;
 Et alia plura.

Hic Franciscus, vt diximus, Chrysoloræ Byzantini clarissimi viri auditor & gener fuit, à quo cum doctissimus euasisset, primum apud Venetos, postea apud Florentinos, Senenses, Bononienses, & deum Mediolanenses sub quatuor ducibus, cum annua pensione Græcas Latinasq; literas plurimos gloriose docuit. Moritur autem Bononiæ nonagenarius & pauper, immo vt philosophus & Christianus, sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno dñi 1481. indictione 14. anno post obitum Marij filij.

Marius Philelphus, Frãncisci Philelphi supradicti filius, equester auratus (quales nostri milites appellāt) & laureatus poeta, philosophiæ & artiū doctor celeberrimæ opinionis, & tam diuinarum scripturarum q̄ vtriusque iuris scientia insignis, in gymnasio Mantuano ad lectionem publico conductus salario, ibidē

De conceptione sanctæ Mariæ lib.1.
 Consilia quoq; plura lib.1.
 Et quædam alia parua. Moritur sub Frederico Imperatore tertio,
 & Sixto papa quarto, anno domini 1478. indictione vndecima.
Iohannes de Dorsten, natione Teutonicus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, ingenio subtilis, & ad disputandas enodandasq; quæstiones scripturæ satis idoneus, in declamâdis quoq; sermonibus ad populū excellentis opinionis, qui in gymnasio Erfordensi docendo & prædicando in precio est habitus; scripsit non cõtemnenda opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. De quibus feruntur

- Sermones de tempore lib.1.
- Sermones de sanctis lib.1.
- Et quædam alia.

Claruit in conuentu Erfordensi, sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1475.

Angelus Saxo de Brunsvico, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, in declamandis sermonibus ad populū celeberrimæ opinionis, q;ppe qui post adeptū magisterium docendi in gymnasio Erfordensi, apud Moguntiam multo tempore prædicatoris gessit officium; scripsit inter alia opus quoddam insigne

- In Canonem Missæ, lib.1.
- Sermones varios lib.1.
- Quæstiones diuersas lib.1.
- Et quædam alia.

Moritur Argentinæ, in cœnobio pœnitentiū sepultus, sub Frederico Imperatore tertio, anno domini 1481. indictione 14.

Franciscus Philelphus, ex vetusto Tolétini oppido natus, equestris auratus & poeta laureatus, philosophus & orator celeberrimus, Chrysoloræ Byzantini philosophi quondam in iuuentute apud Venetias auditor, à quo Græcam eloquentiã ac Latinam perfectissime didicit, vir adeo studiosus & bonæ artium amator & cultor indefessus, vt velut alter Plinius, inter continuas bellorum occupationes semper aliquid aut legeret sibi, aut dictaret alijs. scripsit enim vtroq; sermone, tam prosa q̃ carmine, multa præclara uoluntate

lumina, quibus memoriã celeberrimi ingenij sui posteris reliquit. E quibus extant istæ

- Eutiphron de pietate lib.1.
- De morali disciplina lib.3.
- Vita Nicolai papæ quinti lib.2.
- Consolatorius ad amicum lib.1. Cupienti mihi aliquid
- De diuersitate legum lib.1. Quam multax legū m
- Sphorciadarum versu heroico lib.9.
- Satyrarum eodem metro lib.10.
- De iocis & serijs hexa metro lib.6.
- Lyriconū omni genere metri lib.6.
- Orationes variæ LX. lib.1. Si fieri posse censerem
- Epistolarum Latinarum lib.16. Quam nihil apud me du
- Epistolarum Græcarum lib.39.
- Græcis versibus per odas lib.4.
- Conuiuiorum prosaice lib.2.
- De exilio quoq; lib.5.
- Et alia complura.

Multa præterea vertit in Latinum, e quibus subiecta feruntur
 Rhetorica Aristotelis ad Alexandrum regem lib.1.
 Ex Platone lib.2.
 Hippocratis de flatibus & corporis passionibus lib.2.
 Ex Plutarcho, Thesei & Galbæ Othonisq; vitas. lib.2.
 Apophthegmata quoq;

Et alia plura.
 Hic Franciscus, vt diximus, Chrysoloræ Byzātini clarissimi viri auditor & gener fuit, à quo cum doctissimus euasisset, primum apud Venetos, postea apud Florentinos, Senenses, Bononienses, & de muni Mediolanenses sub quatuor ducibus, cum annua pensione Græcas Latinasq; literas plurimos gloriose docuit. Moritur autem Bononiæ nonagenarius & pauper, immo vt philosophus & Christianus, sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno dñi 1481. indictione 14. anno post obitum Marij filij.

Marius Philelphus, Frãcisci Philelphi supradicti filius, equestris auratus (quales nostri milites appellât) & laureatus poeta, philosophiæ & artiū doctor celeberrimæ opinionis, & tam diuinarum scripturarum q̃ vtriusque iuris scientia insignis, in gymnasio Mantuano ad lectionem publico conductus salario, ibidē

& vitæ & studij finem fecit: scripsit inter cætera, opus præclarum præceptorum

Artis rhetoricæ lib. 5. De creuerã iam dudum

Orationes elegantes lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Cantilenas & rhythmos.

Sed & alia multa metro & prosa cõposuit, quæ ad me non venerunt.

Moritur autem Mantuæ sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno dñi 1480. indictione 13.

Theodericus de Herxen, natione Teutonicus, ordinis fratrum clericorũ in communi viuentium uisitor, vir deuotus, & in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio promptus, sermone apertus, vita & conuersatione præclarus: scripsit ad ædificationem simpliciũ fratrum multa deuota volumina, quibus ingenium suum uiliter exercitans, memoriã sui posteris reliquit. E quibus ista feruntur:

In toto psalterio lib. 1.

Super oratione dominica lib. 1.

Super Aue Maria lib. 1.

De passione domini lib. 1.

De moriendi desiderio lib. 1. Et alia multa.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto, anno domini 1476.

Dominicus de Dominicis, patria Venetus, primũ Torcellanũ, & postea Brixianus episcopus, & referendarius apostolicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularib⁹ literis doctissimus, philosophiæ, dialecticæ, astronomiæ & eloquẽtiæ studijs egregie decoratus, qui ob ingentes virtutes suas apud Romanos pontifices, Pium, Paulum & Sixtum, magno in precio habitus, sæpe legationis munus impleuit: scripsit excellentis ingenij plura opuscula, sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Feruntur autẽ eius elegantes

Orationes de diuersis lib. 1.

Sermones quoque varij lib. 1.

Et multi tractatus.

Moritur apud Brixiam, sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto quarto summo pontifice, anno domini 1478. indictione vndecima, xij. Calen. Martij, ætatis anno 60.

Ludouicus Donatus patritius Venetus, & Pergomenſis episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & philosophiæ scholasticæ non ignarus, pietate quoq; religione, clemẽtia & mansuetudine insignis, ingenio subtilis, & clarus eloquio: scripsit quædam luculenta opuscula, quibus memoriã sui posteris reliquit. E quibus nihil vsquam videre merui. Fertur autem eius insigne opus ad Paulum papam secundum,

Super sententias lib. 4.

Orationes quoq; variæ lib. 1.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto, anno domini 1484. indictione secunda, sepultus in ecclesia sancti Vincentij martyris.

Conradus de Rodenberg, natione Teutonicus, abbas monasterij S. Iohannis Baptistæ Rinaugiensis, Moguntinæ diocesis, ordinis diui patris Benedicti, vir deuotus & eruditus, & regularis obseruatiæ custos & amator præcipuus, qui antea multis annis apud S. Matthiam apostolum Treuiris, & diuum Martinum Colonia, Prioris gessit officium: cum esset B. Mariæ semper virginis ardentissimus amator, scripsit in ipsius honorem aperto sermone celeberrimũ volumen, sumpta de singulis membris eius (sub typo bo tri) materia laudis, cui aptissimum titulum imposuit,

De vinea dñi Sabaoth lib. 1. Fundamẽta eius in mōtib⁹

Exercitium nouitiorum lib. 1. Videte uocationem uestr

De præparatione ante Missam lib. 1. Dñs noster Iesus Christ⁹

De ruina ordinis, orationẽ seu lib. 1. Cecidit corona capitis

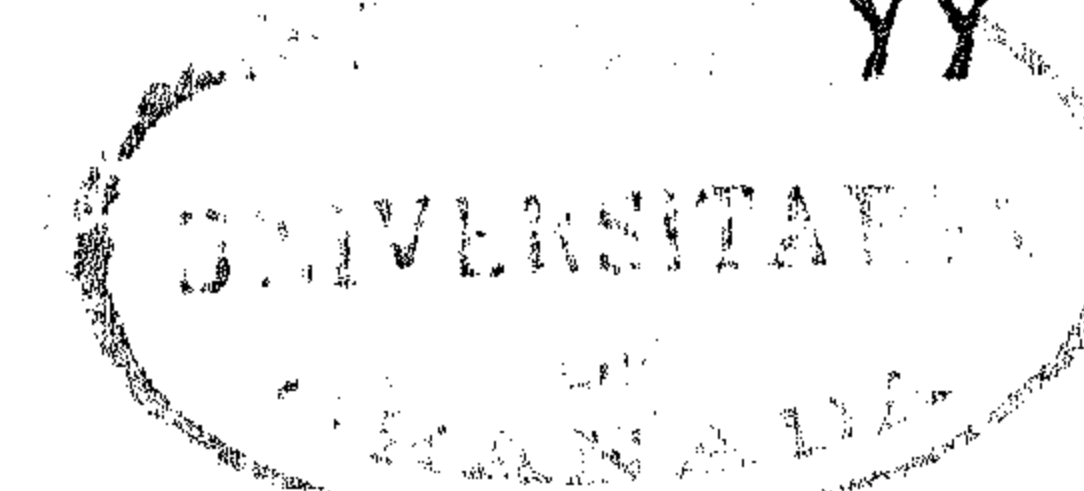
De causis ruinæ, orationem lib. 1. Capite nobis vulpecul

De cura pastorali, orationẽ lib. 1. Beatus seruus quem inue

Et varias collationes in capitulis.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Innocentio pontifice octauo, anno domini 1486. indictione quarta, octauo Calendas Ianuarij, sepultus in abside dextera chori ante altare sancti Benedicti versus ambitum.

Stephanus de Caieta Neapolitanus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & utriusq; iuris professor & interpret doctissimus, ingenio acutus, & ad disputandas soluẽdasq; quæstiones scripturarum satis idone⁹, eloquio clarus atq; compositus, scripsit ad Iohannem Baptistam de Bentiuolis de Saxoferrato, Ferdinandi Siciliae regis consiliarium, opus celeberrimum,



De sacramentis
Et quædam alia.

lib.7. Ad limina beati Petri

Claruit tempore Frederici imperatoris tertij, & Sixti pontificis 4.
anno domini 1470.

Georgius Molitoris Nurembergensis, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus & egregie doctus, atq; in philosophia scholastica (quam Aristotelicã vocant) non mediocriter eruditus, ingenio acer, vita p̄clarus, q̄ in gymnasio Erfordensi theologiam pluribus annis publice docuit, & magnam eruditionis suæ laudem reportauit: scripsit ingenij sui quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus subiecta feruntur:

Super sententias lib.4. De passione domini lib.1.
Sermones multi lib.1.
Quæstiones variæ.

Et alia complura.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1484. indictione secunda.

Bartholomæus (falsiàs Baptista) cognomento Platina, patria Cremonensis, apostolicus quondam abbreviator, vir vndecunq; doctissimus, philosophus & rhetor celeberrimus, ingenio subtilis & vehemens, eloquio disertus & mulcens, animo constans & validus, multas à Paulo papa secundo calamitates sustinuit, adeo vt bonis omnibus & dignitate spoliatus, post eculei suspensionem in carcerem crudelissime detrusus, vsq; ad mortem ipsius Pauli detentus sit. Qui à Sixto mox liberatus, ad imitationem Eutrandi Ticinensis diaconi, à Berengario rege Italiae similia passi, Pauli mores & vitia per antipodosim non insulse notauit. Scripsit enim ad Sixtum pontificem quartum

De gestis Romanorum pontificum lib.1.
De naturis rerum lib.1.
Epistolarum ad diuersos lib.1.
Et quædam alia.

†Eius est & Panegyricus in laudem Bessarionis ep̄i Sabini &c. Oratio ad Paulum secundum Pontificem Maximum de pace Italiae componenda, atq; de bello Turcis indicendo. De honesta voluptate lib.10. De falso & vero bono dialogi 3. Contra amores dialogus 1. De vera nobilitate dialo. 1. De optimo ciue dialogi 2.

Mo-

Moritur Romæ ex peste, sub Frederico imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto, anno domini 1481. indictione 14.

Nicolaus de Wachenheim, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens, & clarus eloquio, qui in Heidelbergensi gymnasio per annos ferme quinquaginta, docendo, legendo, ac disputando, velut princeps theologorum in maximo pretio fuit: scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nominis sui memoriam etiam posteritati commendauit. E quibus ad me pauca peruenerunt:

Quæstiones sententiarum lib.1.
Sermones multi lib.1.
Collationes plures & orationes lib.1. Quia approbante sacri
Et quædam alia.

Claruit Heidelbergæ sub Frederico imperatore tertio, anno dñi 1480. iam valde senex, & sub Sixto pontifice quarto, ante hoc ferme septennium mortuus est.

Michael de Mediolano, ordinis fratrum Minorum, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio subtilis, vita & conuersatione præclarus, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis: scripsit ad utilitatem eorum qui declamationibus vacant, non spernenda opuscula, quibus etiam posteritati nomen suum notificauit. De quibus extant:

Sermones de tempore lib.1. Sermones de sanctis lib.1.
Sermones per aduentum lib.1.
Sermones de poenitentia per quadragesimam lib.1.
Sermones de peccatis lib.1. Sermones de 10. præceptis, lib.1.
Et quædam alia.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1480. Et sub Innocentio papa octauo moritur.

Sixtus papa quartus, natione Ligur, ex Sauona vrbe maritima natus, Fraciscus antea vocatus, ordinis fratrum Minorum minister generalis, sedit post Paulum secundum in cathedra Petri annis tredecim, vir in diuinis scripturis eruditus, & disputator egregius, amator cleri, religiosorum promotor & benefactor singularis, eorum maxime quos vita obseruantialis commendabat, quem Paulus papa semel disputantem audiens, tantum admiratus est, vt eum

yy

ijj

car-

cardinalatus honore dignū fecerit: scripsit ante pōtificatum quædam præclara opuscula, e quibus ista feruntur:

De futuris cōtingentibus lib. 1. De potentia Dei lib. 1.
De sanguine Christi lib. 1. De conceptione S. Mariæ lib. 1.
Et quædam alia.

Moritur sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1484. in dictione secunda.

Iohannes Consobrinus, Portugalensis natione, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & secularis literaturæ ac iuris canonici non ignarus, ingenio excellens, in declamãdis sermonibus ad populum celeberrimæ opinionis, contra inimicos fidei primum in Anglia, ac deinde in Portugalia magnos & efficaces latratus dedit, hæreses & errores quàm plurimos disputando, prædicando, scribẽdoq; reprobauit & confutauit: scripsit ad instantiam præpositi regalis collegij diuæ Mariæ de* Amhten in Anglia, in signe opus tripartitum, de contractibus & commutationibus, quod prænotauit

De iustitia commutatiua lib. 4. Sermones varios lib. 1.
Et quædam alia.

Conflatum Francisci Maronis, grato compendio breuiavit.

Claruit anno domini 1475. Et sub Sixto pontifice quarto, Vlyxbonæ pro fide intōxicatus moritur.

Henicus cognomento Prudens, ordinis Carthusiensium, Prior domus vallis iuxta Brugas in Flandria, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, vita & cōuersatione deuotus, & Deo singulariter deditus, scripsit pro institutione religiosorum quædam præclara opuscula, quibus nomē suum posteris notificauit. De quibus extat opus celeberrimum, deuotioni maxime congruum, & in tres partes secundum differentias statuum, incipientium, proficientium, & perfectorum, diuisum, per modum dialogi, in quo colloutores introducuntur, angelus & monachus, Iesus & pater cœlestis, Maria amorosa sanctarum socrus animarum, ipsumq; prænotauit

Tetralogum deuotionis lib. 5.

Et quædam alia.

Moritur in noua domo S. Sophiæ Cōstantinopolitanæ prope Buscunducis, in qua p aliquot annos Prioris gessit officium, sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1484. in dictione secunda.

Frans

Franciscus Dicus nobilis patritius Venetus, vir tam in diuinis scripturis, quàm in secularibus literis egregie doctus, philosophus & rhetor, doctrina & eloquentia insignis, iuris pontificij & ciuilibus celeberrimus interpres, & reipublicæ Venetæ amator & tutor indefessus: scripsit tam metro quàm prosa quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteritati commendauit. E quibus ista feruntur:

Historia sancti Rochi confessoris lib. 1.

Orationes & variæ epistolæ.

Et quædam alia.

Moritur Veronæ sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1483. in dictione prima.

Rudolphus Agricola de Groningen, natione Friso, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus, rhetor & poeta omnium sui temporis celeberrimus, Græci & Latini sermonis peritus, & Hebraicæ linguæ non ignarus, ingenio excellens, sermone disertus, Iohannis Camerarij de Dalburg Vormatiensis episcopi, viri æque doctissimi, quondam præceptor, in gymnasio Heidelbergensi docendo & scribendo principatum facile obtinuit inter omnes etiam cuiuscunque facultatis doctores: scripsit quædam ingenij sui excellentissima opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecrauit, & posteritati reliquit. De quibus extant subiecta:

Vita Francisci Petrarchæ lib. 1.

Carmen de sancta Anna lib. 1. Anna parens summe qe

Dialectica subtilissima lib. 3.

Epistolæ & orationes variæ lib. 1.

Varia insup & elegatissima carmina edidit, quibus ingenium suum prope diuinum ostendit. Trãtulit ex Hebraico Psalterium, ex Græco quædam opa Platonis. Dionysij Areopagitæ volumina traducere incipiens, morte immatura suentus, imperfecta reliquit. scripsit etiam alia.

Moritur Heidelbergæ mēte in Deum porrectissima, sub Frederico imperatore 3. & Innocentio papa 8. anno domini 1485. in dictione 3.

Cui Hermola⁹ Barbar⁹ priarcha Aqlegiēsis hoc epitaphium scripsit

Inuida clauerunt hoc marmore fata Rudolphum
Agricolam, Frisii spemq; decusq; soli.

Scilicet hoc *vivo meruit Germania, quicquid

Laudis habet Latium, Græcia quicquid habet

Se=

Sepultus est Heidelbergæ apud fratres Minores, nō sine iactura Latinarum literarum.

Tilmānus ordinis canonicorum regularium sancti Augustini, (præpositus cœnobij diui martyris Christophori in Rauēgirsburg, in fine Moguntinæ diœcesis, iuxta Herciniam sylvam, quæ à Rheni flumine caudam dirigit versus Mediomatrices & Treuiros, in loco qui ab antiquo Recessus Hunorum appellatur) natione Teutonicus, in diuinis scripturis studiosus, vita & conuersatione deuotus, scripsit simplici & aperto sermone pro fratrum edificatiōne quædam plena deuotionis & charitatis opuscula, quibus ingenium exercitauit. E quibus extant ista:

De vinea spiritali lib. 1. Mirarer charissime
De institutione nouitiorum lib. 1. Ingressus charissime
Et quædam parua exercitia.

Moritur senex & plenus dierum, sub Frederico imp. 3. & Innocentio papa 8. anno domini 1485. indictione tertia.

Henicus Arnoldi, natione Saxo, professione monachus Carthusienus domus Basileensium, vir religione deuotus, ingenio clarus, affectu syncerus, moribus grauis, eloquio dulcis, conuersatione affabilis, pius, mansuetus, exemplo fulgidus, in sacris literis plurimum exercitatus, & pontificij iuris non ignarus: qui cum officio notariatus in sacro Basileensi concilio multis annis fungeretur, fidelis, iustus ac prudens, cunctorum testimonio probatus est. Hic tandem omnia cernens esse vanitatem, vniuersa pro Christi amore contempsit, clauuram Carthusiensium eligens & ingrediens, vbi in Priorem eiusdem domus præfectus, multis annis subditos sibi monachos, conuersos, cæterosque paterno amore prosequens, in pace ac tranquillitate laudabiliter rexit. Scripsit opuscula multa valde deuota atque salubria, e quibus ea quæ ad notitiam nostram peruenerunt, subiecta sunt:

Multæ de diuersis sanctis orones deuotæ lib. 1. Orones sequentes
Sermones plures lib. 1.
Historiæ de diuersis sanctis lib. 10.
Cōcordantia Euāgelistarum de passiōe dñi lib. 1.
Meditationes de vita Christi lib. 1.
De cōceptione immaculatæ virginis Mariæ tract. 1.
De nouitiorum instructione tract. 1.
Dialogus inter Iesum & Mariam tract. 1.

Dia

Dialogus de exercitijs sanctis, inter sanctam Margaretam & eius seruulum tract. 1.

Alius dialogus inter eosdem de cruce tract. 1.

De cōmendatione charitatis tract. 1. Charitatis excellentia

De sancta hūilitate sub forma orō. tract. 1. Humilitatis perfectæ

Iterum de humilitate tract. 1. Fratres charissimi hu

Chronica domus Carthusiensium in Basilea tract. 1.

Feliciter migravit ex hac vita sub Frederico tertio Romanoꝝ imperatore, anno domini 1487.

Vdocus de Calwe, natione Teutonicus, patria Sueuus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & scholasticæ philosophiæ non ignarus, ingenio promptus & vehemens, in gymnasio Heidelbergensi, legendo, docendo & prædicando, multis annis in precio fuit: vbi etiam iuxta morem, in ecclesia Sancti Spiritus prædicatoris aliquandiu gessit officium: scripsit quosdam (vt ferunt) tractatus non abijciendos, sed ad notitiam nostræ lectionis non uenerunt. Extant eius de diuersis

Sermones varij lib. 1.

Vocabularius prædicantium lib. 1.

Et varij tractatus.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno dñi 1480. Et sub Innocentio papa 8. ante hoc triennium moritur.

Nicolaus de Crutzennach, natione Teutonicus, ex diœcesi Moguntinensi & comitatu Spanheimensi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, vita præclarus, disputator acutus, & declamator sermonum egregius, qui in gymnasio Viennensi theologiā multis annis publice docuit, & tam apud scholasticos ibidem quam imperatorem Fredericum tertium, magnam eruditionis suæ & laudem & mercedem obtinuit: scripsit quædam præclara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur:

Quæstiones sententiarum lib. 4.

Sermones varij lib. 2.

Collationes & orationes multæ lib. 1.

De conceptione sanctæ Mariæ lib. 1.

Et alia complura, quæ cum usque ad mortem celauerit, ad notitiam nostræ lectionis necdum venire potuerunt, quæ tamen indices ventura sunt. Moritur Viennæ in Austria sub Frederico impatore ter

tio, & Innocētio papa 8. anno domini 1491. indictione nona.

Petrus Scotus, natione Teutonicus, patria Argentinensis, canonicus sancti Petri ibidem, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in vtroq; iure doctissimus, atq; in cæteris humanitatis artibus valde eruditus, philosophus, rhetor & poeta celeberrimus, ingenio excellens, vita & conuersatione præclarus: scripsit tam metro quàm prosa quædam pudica elegatissimaq; opuscula, quibus se posteris commendauit. De sanctis Iohann. Baptista, Euangelista, & Chryso-

stomo, scripsit pulchrum & delectabile opus
Carminē elegiaco, lib. 1.

Laudes Iohannis Gerson lib. 1. Iohannes Gerson pari

Epistolas elegantissimas lib. 1.

Carmina insuper & diuersa, & compunctioni legentis non cōtraria, sed probe apta & congrua, vario metroq; genere composuit.

Moritur Argentine, in ecclesia sancti Petri sepultus, sub Frederico imperatore tertio, & Innocētio papa octauo, anno domini 1491. indictione nona, ætatis vero suæ tricesimo primo. Consummatus in breui, impleuit tempora multa: & sublatus est, ne malitia mutaret intellectum eius.

Nicasius de Voerda Mechliniēsis, natione Teutonicus, patria Brabantinus, captus à tertio ætatis suæ anno oculis, & ob id elementorū quoq; omnium naturaliter penitus ignarus, velut grande miraculum, secundū nostrā tempestate Didymum Alexandrinum exhibuit, dum in omni doctrina & sciētia tam diuina quàm humana eruditissimus euasit. Nam in gymnasio Coloniensi, vbi & mortuus est, iura publice docuit: libros vtriusq; iuris quos nunquam vidit, auditu didicit, tenuit mēte, aperte recitauit. In vniuersitate Louaniēsi gradum magistrī in artibus primo suscepit, scholas postea aliquanto tempore in Mechlinia rexit: deinde ad Louanium reuersus, in sacra theologia licentiatus constituitur, & singulari dispensatione apostolica sacerdos ordinatur, prædicat publice, audit confessiones, ad altare ministrat, euāgelium cæcus corā omnibus (mente vtens pro libro) recitat: tantum ad altare diuina per se non celebrat. Postremo in Coloniensi academia omnium doctorum consensu doctor canonici iuris factus est, & legum quoq; imperialis cautus interpres, edidit celeberrimum opus, quod in eadem vniuersitate Coloniensi multis excipiētibus extraordinarie legit,
Super institutis lib. 4. Quia ea quæ bene in

Su

Super sententias

lib. 4.

Sermones varios

lib. 1.

Quæstiones diuersas.

Scripsit ad me quasdā nō inelegātes epistolas, in quæ vna satis copiosa, omnē historiā suæ fortunæ cōtexuit, & se prædicta opuscula fecisse, interrogatus pridē à me, humiliter cōfessus fuit.

Moritur Colonię, in maiori ecclesia sepultus, sub Frederico imp. 3. anno domini 1491. indictione X. septimo Calendas Septembris.

Christophorus Porsena Romanus, Prior S. Albinę de Vrbe, ordinis fratrum eremitarū S. Guilhelmi, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, Græcæ & Latinæ linguæ peritissimus, quippe qui ab ineunte ætate eas literas imbibit in Græcia ipsa & sub Græcis præceptoribus, vt ex Græcia natus videretur, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit inter cætera
Epistolæ ad diuersos lib. 1.
Et alia complura.

Vertit in Latinū Origenis contra Celsum philosophū libros 8. ad Sixtū pontificē 4. Sermones quosq; diui Iohannis Chrysoptomi morales, numero quosq; & XX. quos dicauit Marco Barbo cardinali sancti Marci. Sed & quædā Theophylacti Bulgarię archiepiscopi opuscula cum alijs pbelle conuertit, ac Latinis legenda donauit.

† Transtulit etiam sequentium scriptorum volumina:

Procopij Cæsariensis de bello Gothorum lib. 3.

Et Agathiæ Scholastici Smyrnæi de bello Gothorū & alijs peregrinis historijs lib. 5.

Etiam Athanasii quædam traduxit.

Moritur Romæ peste sublatus, sub Frederico imperatore tertio, & Innocentio papa octauo, anno dominicæ incarnationis 1486. indictione quarta.

Hermolaus Barbarus, natione Venetus, genere patritius, archiepiscopus & patriarcha Aquilegiensis, & demum sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ episcopus cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis eruditissimus, philosophus, rhetor, poeta, astronomus & geometer celeberrimus, Græci ac Latini sermōis peritissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus, vita & conuersatione deuotus atq; præclarus, omnique honore ecclesiastico dignissimus, ab adolescentia bonis literis & moribus sanctis studium & operā impendens, talis ac tantus euasit, vt secundū non reliquerit. Ab octauo decimo ætatis suę anno scribere exorsus, multa elegā

zz ij

tis

portauit & laudem: scripsit in ea facultate multos egregios (vt ferunt) cōmentarios atq; tractatus, qbus nomē suū posteritati commēdauit. Sed nihil eorū ad manus nostras puenit. Ferē eius insignis
De dote tractatus, lib. 1.

Et consilia perpulchra, cum alijs multis.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1484. Et nescio si adhuc superstes sit.

Dominicus Bolanus, natione Venetus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus & rhetor non abiiciendus, ingenio acer & vehemens, sermone compositus: edidit nonnulla ingenij sui præclara opuscula, quibus se deuotum fidelemq; Christiani nominis cultorem exhibuit, & memoriam sui posteris commendauit. De quib; ego tm̄ vidi opusculum insigne contra Marianæ puritatis detractores, qd̄ dicauit Nicolao Marcello, primo & septuagesimo duci Venetorū,
De conceptione sanctæ Mariæ lib. 1. Non paruo dolore
De cæteris nihil vidi.

Claruit Venetijs sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno domini 1484. Audio adhuc eum haberi superstitem.

Franciscus Niger presbyter Venetus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, artium & philosophiæ professor doctissimus, poeta & orator non inutilis, ingenio præstans, ac disertus eloquio: scripsit ingenij sui varia opuscula, quibus nomē suum notificauit posteritati. E qbus extat opus non spernendū, sed magnis attollendū laudibus, ad Leonardū Bottā equitem Mediolanensem, Grammatica prænotatum, lib. 14. Ab Anneo Seneca lit
Feruntur & eius epistolæ.

Et quædam alia.

Claruit Venetijs sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno domini 1480. Nescio si adhuc superstes sit.

Iacobus de Stralen, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, qui in gymnasio Coloniensi theologiā multis annis gloriose docuit, & magnas eruditionis suæ laudes ab omnibus commeruit: scripsit multa præclara opuscula, lecturas & varias quæstiones, de quibus duntaxat vidi
In Apocalypsin Iohannis lib. 1. Vidit Iacob in somno
De alijs nihil vidi.

Clas

Claruit in Colonia Agrippina sub Frederico imperatore tertio & Innocentio pōtifice octauo, anno domini 1490. senex valde, annos habens ætatis circiter octoginta. Et credo eum adhuc haberi superstitem.

Marsilius Ficinus, natione Italus, patria Florentinus, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & rhetor celeberrimus, vtraq; lingua pitissimus, Platonicæ theologiæ vnicum decus, ornamentū & coronas: scripsit ornatō sermone multa p̄clara opuscula, qbus excellentis ingenij sui venā posteris ostendit. De quibus subiecta feruntur:
Theologia notabilis lib. 1. Quemadmodū in p̄me
De intellectu & intelligentia lib. 1.
In conuiuium Platonis lib. 1. Plato philosophorū p̄
Epistolarum lib. plures.

Et alia complura.

E Græco autem multa trāstulit in Latinum. Ad Petrū Medicem Florentinum, quinquaginta sex Platonis tractatus vertit. Mercurium quoq; Trismegistum de potestate & sapientia Dei. Librum Xenocratis Platonici de morte, ad eundem Petrum Medicem. Ad Iohannem Caualcantem, Speusippi, Alcinoi, & Pythagoræ opuscula traduxit. Ad eundem, librum Alcinoi Platonici de doctrina Platonis. Alia insuper complura & traduxit, & scripsit, quæ ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt.

Claruit Florētiæ sub Frederico imperatore tertio, & Sixto quarto ac Innocentio octauo Romanis pontificibus, anno domini 1490. Et credo eum adhuc esse in humanis.

Rupertus de Licio, episcopus * Aquilæ Marsoꝝ seu * Apruciꝝ vr̄bis, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio dulcis & compositus, vita & conuersatione præclarus, declamator sermonum celeberrimus, & vniuerso Christiano in orbe famosus, qui verbo & exemplo multos ab iniquitate cōuertit: scripsit ad ædificationē legentiū, & maxime p̄dicatoꝝ verbi diuini, q̄dam præclara volumina, de quibus feruntur subiecta:
Sermones de tempore lib. 1. Nox præcessit &c. verba
De laudibus sanctorum lib. 1. Non gloriatur sapiēs in
De poenitentia per q̄dragesimam lib. 1. Multi sūt vo. &c. p̄pter
De peccatis quoq; lib. 1. Et quædam alia.

Clas

Claruit sub Frederico imperatore 3. & Sixto & Innocentio pontificibus, anno dñi 1486. Nescio si adhuc viuat.

Iohānes Pheffer de Vuidēberg, natione Teutonic^o, patria Francus orientalis, vir in diuinis scripturis longo studio eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens, vita & conuersatione deuotus, mansuetus & præclarus, qui de vniuersitate Heidelbergensi missus, principiū Friburgensis gymnasii sua eruditione illustrauit, in quo iam per annos plurimos theologiā gloriose docuit, & multos auditores suos probe erudiuit: scripsit quædam præclara opuscula, de quib^o extat opus insigne super epistolas Pauli, quod publice lectum, prænotauit

Directorium sacerdotale, lib. 13. Circa lecturā epistolæ
Et alia complura.

Claruit adhuc in humanis sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1490. Potest adhuc viuere.

Iohannes Britannicus, ex Palatiolo agri Brixiani oppido ortus, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignar^o, philosophus clarus, poeta insignis, & rhetor luculentus, q^o apud Brixianos suos hodie in precio habetur, quos inestimabili eruditiōe, doctrina & scriptis indies reddit clariores: multa ac varia scripsit, quibus nomen suum posteritati notum, præsentibus efficit venerandum. De quibus subiecta feruntur: Commentariorum opus celeberrimum

In Persium lib. 1.

In Statium quoq; lib. 1.

In metamorphosin Ouidij lib. 1.

Epistolæ quoq; variæ. Et alia complura.

Claret in ciuitate Brixiana, & varia componit opuscula, sub Maximiliano Rom. rege, & Alexandro pontifice 6, anno dñi 1493.

Baptista Ferrarientis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari literatura egregie doctus, metro excellens & prosa, & in vtraq; lingua peritus, in declamandis sermonibus ad populum celeberrimi ac prope diuini ingenij, scripsit multa præclara volumina, quibus se vtilem præsentibus, & notum posteris reddidit: E quibus subiecta feruntur: Opus luculentissimum historiarum à Christi temporibus vsq; ad nos, quod prænotauit

Floridam, lib. 1.

Chro-

Chronica sui ordinis lib. 1. De ruina Romani impij lib. 1.
De monte Sina lib. 1. Vita Mechtildis lib. 5.
Chronica Ferrariē lib. 1. Sermones varij lib. 1.

Epigrammata admodum multa edidit atq; diuersa, quæ indies publicanda speramus. Cōuertit etiam de Græco in Latinū, sermones B. Iohānis Chrysofomi cōplures, & alia multa nobis incognita. Viuit adhuc apud Ferrariam, & varia conscribit sub Maximiliano Romano rege clementissimo, anno dñi q^o hæc scribimus, 1494.

Petrus Brutus, natione Venetus, episcopus Catharensis, vir certe in diuinis scripturis eruditissim^o, & in secularib^o literis egregie doctus, ingenio excellens, sermone disertus, vita & conuersatione præclarus, Hebraicæ ac Latinæ linguæ peritus, qui p confirmatione fidei Christianæ, multa contra perfidos Iudæos disputationum certamina semper victor exegit: scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, ad senatum Vicentinum opus celeberrimum & insigne, sanctæ scripturæ authoritatibus copiose instructum, Aduersum Iudæos lib. 1. Lectitanti mihi pluri
Et quædam alia.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1485. Et nescio si adhuc viuat.

Hubertinus Clericus Crescētinas, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus, rhetor & poeta insignis, & vtriusq; linguæ peritissim^o, ingenio excellēs, & disertus eloquio, qui in celeberrimo gymnasio Papiensi septem annos maxima cum audientium & attentione & utilitate publico legit stipendio: scripsit tam metro q^o prosa multa præclara opuscula, de quibus extant subiecta:

In epistolas Ciceronis lib. 16. Huius voluminis epistolæ

In Officia eiusdem lib. 3.

In metamorphosin Nasonis lib. 1. Carmina multa lib. 1.

Epistolarum quoq; lib. 1. Claruit sub Frederico imperatore tertio, anno domini 1480. Et nescio an adhuc viuat.

Guilhelmus de Aquisgrano, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, vita & conuersatione præclarus, qui olim in ecclesia Basileensi prædicatoris gessit officium: scripsit multa & commēdanda opuscula, quibus memoriam sui posteris

aaa

steris

steris commendauit. E quibus in gymnasio Erfordensi quædã eum omnium attentione & laude publice legit. Scripsit autem

- In euangelium Iohannis lib. 1.
- In canonem Missæ lib. 1.
- De passione Domini lib. 1. Iesum tradidit volun
- Quæstiones disputatas lib. 1.
- Itinerarium terræ sanctæ lib. 1.
- Sermones varios lib. 1.
- Et alia complura.

Claruit sub Frederico imperatore tertio, & Sixto summo pontifice 4. anno dñi 1485. Et credo eum adhuc viuere.

Iohannes de Lapide, natione Teutonicus, ordinis Carthusiësis, monachus domus Basileensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio disertus, vita & conuersatione præclarus: qui olim in gymnasio Parisiensis magisterium in artiũ facultate assecutus, pluribus annis rexit in eadem, studiumq; sacrarum literarum docendo, legendo ac disputando diligenter psequens, doctorali dignitate in schola theologorum decorari meruit. Hic doctrinam eorum Parisiensium qui Reales appellantur, primus ad Basileẽsium vniuersitatem transtulit, ibidemq; plantauit, roborauit, & auxit. Inter præcipuos quoq; Tubingensis studiũ inceptores & authores vnus extitit. Qui deniq; post liberam plurium beneficiorum dimissionem, ad canonicatum & prædicationis officium insignis ecclesiæ Basileensis vocatus fuit, ac tandẽ paucis lapsis annis, oia pro Christi amore relinquens, sacri Carthusiensis ordinis habitum induit. Hic multa præclara scripsit opuscula, quibus se & præsentibus vtilẽ, & futuris memorabilem fecit. Paucorum ex his nobis copia obuenit. Extãt tamen quæ sequuntur:

- Introductorium grammaticæ lib. 1. Cũ grãmatic
- Dialogus de arte punctandi lib. 1. Discipul^o sal
- De propositionibus exponibilibus tract. 1. Vt à iuueni
- De arte dissoluendi sophistica argumẽta tract. 1. Qm̃ ad omnẽ
- Explicatio oim̃ librorũ logicæ Aristotelicę lib. 1. Inuestigare
- Explicatio librorũ Physicæ eiusdem lib. 1. Liber Physi
- Explicatio 6. librorũ metaphysicę eiusdẽ lib. 1. Quia prima
- De his q̃ ad dignũ sacerdotem exigunt tract. 1. Hõ ad imagi
- Resolutoriũ dubiorũ circa Missã occurrẽtiũ, tra. 1. Officiũ q̃ntũ

Sum-

Summariũ passionis Iesu Christi tract. 1. Nocte Iesus
De ascensione dñi inter sermones Messret serm. 1. Cõsurge dñe
In sermones Messret de conceptione immaculatæ virginis Ma-
riæ, tract. 1. Cũ dñs ac re

Sermones tam ad clerũ q̃ ad populũ plurimi lib. 1.
Orationes & epistolæ variæ lib. 1.

Complura quoq; alia, quorum hic non fit mentio.
Multos præterea diuersorum authorum libros per tractatus & capitula distinxit, singulis argumenta præmittens, quibus, quæ in illis sit scribentis intentio, dilucide potest agnosci. E quibus sunt libri Ciceronis de officijs, de amicitia, de senectute, de somnio Scipionis. Item libri logicæ Aristotelis, Libri eiusdem de anima, & libri Metaphysicæ. Item libri Efrẽm diaconi, Libri Iohannis Chrysostomi de compunctione cordis. Libri diui Augustini de contritione cordis. Liber epistolarum eiusdem. Et omnes fere libri S. Ambrosii episcopi. Viuit adhuc in Carthusia Basileẽs, & variã componit, multosq; suo exẽplo & scriptis ad sancta studia puocat, sub Maximiliano Romanorũ rege clementissimo, & summo pontifice Alexandro sexto, anno domini 1494.

Angelus de Clauasio, natione Italus, ordinis fratrum Minorũ sancti Francisci, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iureconsultus celeberrimus, ingenio præstans, eloquio clarus, vita & conuersatione deuotus: fertur quædam præclara cuiusdam opuscula, quibus nomen suum longe latẽq; diuulgauit. E quibus extat notabilis Sũma de casibus, simplicibus confessoribus (dotis nihilominus occupatis) valde vtilis & necessaria, vbiq; iam dispersa, quæ ex nomine authoris prænotatur

- Summa Angelica; lib. 1. Angelici spirit^o & si
- Additiones in eandem lib. 1.
- Et quædam alia.

Compleuit hanc Summã sub Frederico imperatore tertio, & summo pontifice Sixto quarto. Et audio eum adhuc esse superstitẽ, Maximiliano regnum Romanorum & Germanorum gubernante, anno dñi quo nos hæc scribimus, 1494. indictione XII.

Iason de Mayno, patria Mediolanensis, ducalis senator, vir in utroq; iure doctissimus, & tam in diuinis scripturis q̃ in cæteris disciplinis secularibus eruditissimus, philosophus clarus, & orator celeberrim^o, ingenio subtilis, eloquio disert^o, cõsilio & actiõẽ præ-

cipuus fertur quædam præclara euidisse opuscula, quibus ingenium exercitans, etiam memoriam sui posteris commendauit. Sed præter orationem, quam Romæ coram Alexandro papa sexto (quæ & impressa circumfertur) habuisse dicitur, nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Verum sicut certo didici, eleganter scripsit

Super tit. de acci. in institutis lib. 1.
 Super Codice quoque lib. 9.
 Super ff. varia scripsit lib. 50.
 Orationes & Epistolas.

Et quædam alia.

Claret hodie apud principes Mediolanenses maximo in precio, sub Maximiliano Romanorum rege clarissimo, & Alexandro summo pontifice sexto, anno domini quo hæc scripsimus, 1495. indictione vndecima.

Laurantius Burellus Diuionensis, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, ingenio excellens, & clarus eloquio, metro exercitatus & prosa; scripsit utroque genere quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. Ex quibus ista feruntur: Opus celeberrimum in laudem Heliæ patriarchæ Carmelitarum, quod prænotauit

Heliadem, lib. 1.
 De illustribus viris sui ordinis lib. 1.

Et alia complura.

Viuit adhuc magno apud suos in precio, multa scribens & condens sub Maximiliano Romanorum rege inuictissimo, & Alexandro summo pontifice sexto, anno domini 1494.

Christophorus Landinus, natione Italus, ciuis Florentinus, vir secularium literarum apprimè eruditus, philosophiæ etiam ac diuinæ paginæ non ignarus, longis annis musarum cathedræ præfuit, publicoq; munere poeticam edocuit, ingenio præclarus. Scripsit opera magno in precio apud omnes habita, præcipue In P. Virgilium Maronem commentarios,
 Item in Q. Horatium commentarios,
 Camaldulenses.

Ethicam.

Fertur adhuc florere apud suos Florentinos, quos omnis literaturæ exornat floribus.

Iacobus Pergomensis, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularium literarum disciplinis nobiliter doctus, ingenio præstans, eloquio disertus, vita & conuersatione præclarus, historiographus celeberrimus; scripsit quædam luculentissima opuscula, quibus posteritatem memoriæ suæ fecit obnoxiam. Ex quibus extat opus historiæ ab initio mundi, usque ad annum domini 1486. volumen græde & insignè, quod multo & diuturno labore ex diuersis cõportans, prænotauit Supplementum chronicarum, lib. 15. Pro Ciceronis vestri De alijs nihil vidi.

Viuit adhuc apud Pergomenses suos in precio, prope sexagenarius, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa sexto, anno domini 1494.

Baptista de S. Blasio de Padua, vir in utroque iure peritissimus, & philosophorum eruditione præclarus, ingenio subtilis, & ornatus eloquio, qui in Patauino gymnasio iura publice & egregie docuit, ubi magnam discipulorum copiam erudiuit; scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus ingenij vim presentibus & posteris ostendit. Ex quibus legi

De priuilegijs dotalibus lib. 1. Quæ circa dotes multa
 Correlatiuorum quoque lib. 1. In hoc ope correlatiuo
 Quæstiones de arbi. c. lib. 1. In Christi noie, a. Quæ
 Super prima rubrica decre. lib. 1. In noie dñi nri Iesu C.
 Scripsit & alia.

† Scripsit quoque de differentia inter arbitrum & arbitratorem. Compleuit hæc ipsa opera in gymnasio Patauino, sub Frederico imperatore tertio, & Sixto summo pontifice quarto, anno domini 1480. indictione 13. Et credo eum adhuc esse superstitem.

Marcus Antonius Sabellus, vir vndecunq; doctissimus, philosophus, orator & poeta omnium nostræ tempestatis celeberrimus, Venetias sua eruditione & libris exornans, ingenio excellens, sermone disertus, utriusque linguæ peritus, ad quem Hermolaus Barbarus archiepiscopus Venetus, Aquilegensis patriarcha, librum de præceptis historiæ conscribendæ olim composuit; scripsit tam metro quàm prosa quædam præclara volumina, quibus nomini suo memoriam perpetuam apud posteritatem comparauit. De quibus ego vidi subiecta: Tria magna historiarum volumina à mundi initio: Ad senatum Venetum opus celeberrimum,

ab initio urbis continens

Historiam & gesta Venetorum	lib. 35.	Scripturus ego ab vrbe
De veniitate Aquilegiens patriæ	lib. 1.	Etsi ex omni scriptore
In munitionem Sontiacam car.	lib. 1.	Fūdatur Illyricis rapid
In Cædem Sontiacam car.	lib. 1.	Quo præceps fortuna
In Carnicum incendium	lib. 1.	Iam fuis profecta rotis
In naufragium cymbæ Petri	lib. 1.	Fluctuat alma ratis
De rerum artiumq; inuentoribus	lib. 1.	Inter grata soles studij
In originem Vtini, carmen	lib. 1.	Hæc spatiantis humi
In laudem S. Mariæ, eleg. 14.	lib. 1.	Virginis alma dies
De cæteris nihil vidi.		

Claret hodie apud Venetos maximo in precio, multa ac varia cõponens, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa texto, anno domini quo hæc scribimus, 1494.

Hubertus Leonardus, episcopus Dariensis, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, qui olim in gymnasio Parisiensi theologiam egregie docuit; scripsit multa commendatissima opuscula, quibus nomen suum notificauit cum gloria. De quibus subiecta feruntur: De genealogia nobilium Francoꝝ & gestis eorũ,

Ad Ludouicũ episcopũ Leodiensẽ	lib. 1.
In euangelium Lucae	lib. 1.
De regimine principum	lib. 3.
De immunitate ecclesiastica	lib. 5.
Contra hæreticos Niuellesẽ	lib. 1.
Sermones varij	lib. 1.
Quadragesimale notabile	lib. 1.
Et alia complura.	

Hic cum esset inquisitor hæreticæ prauitatis contra quosdam hæreticos Niuelleses per diocesim Leodiensẽ, gladio sancti spiritus eos confutauit & vicit, scribens præfatum opus celeberrimũ, octo & viginti propositiones principales continens; in quo totidem articulos eorum erroneos, fortiter ac diserte oppugnãs, reprobauit. Claruit in Germania, vnde & oriundus fuit, sub Frederico imperatore tertio, & Innocentio papa octauo, anno domini 1490. Et credo eum adhuc viuere.

Ga

Gabriel Byel, natione Teutonicus, ordinis eorum qui se fratres de communi vita, vel in communi viuentes appellãt, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens, vita & conuersatione præclarus, qui in gymnasio Tubingensi ab exordio suæ institutionis præfuit annis multis, vbi tam in philosophia quàm in sacris literis multos discipulos erudiuit; scripsit quædam non spernendæ authoritatis opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus ordinarie legit in præfatio gymnasio,

In canonem Missæ	lib. 1.	Præmissa in cubiculo
De passione domini scripsit	lib. 1.	
Sermones quoque varios	lib. 1.	
Et quædam alia.		

† Epitome pariter & collectorium in 4. libros sententiarum. Claret hodie senex prouectæq; ætatis apud comitem Wirtembergensem maximo in precio, & quædam scribere dicitur, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa sexto, anno domini quo hæc scribimus, 1494.

Georgius de Gemmingen, natione Teutonicus, præpositus & canonicus Spirensis insignis ecclesiæ, vir doctus & nobilis, vtriusq; iuris professor, & celeberrimus interpres, ac in cæteris bonarũ artium disciplinis egregie peritus, philosophus & rhetor præclarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellens & profa; scripsit quædam præclara opuscula, quibus ingenium suum laudabiliter exercitans, nomen quoq; suum posteritati notificauit. Celat tamen quæ scribit, vt typum inanis gloriæ fugiat, vel ea quæ scripsit, lima maturioris examinis castiget. E quib; tamen nobis subiecta innotuerunt:

De ratione duelli	lib. 1.
De machinis bellicis	lib. 1.
De cura equorum & militum	lib. 1.
Orationes quædam.	

Multas præterea epistolas tam ad me quàm ad alios edidit, quibus quantum valeat, tum eruditione, tum eloquentia, tumq; multarum rerum experientia, facile deprehenditur ab eo qui eas legerit. Claret ætate virili in ciuitate Spirensi, sacris literis intentus, ac varia scribens, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro summo pontifice sexto, anno domini 1494.

Io

Iohannes Venetus, ordinis Carthusiensium, domus diui Andreæ apostoli de Littore apud Venetias, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio præstans, vita & conuersatione deuotus, & regularis obseruantie cultor eximius: scripsit ad instructionem simplicium non contemnenda opuscula, quibus nomē suum notificauit. E quibus extat opus præclarum, quod prænotauit,

Nosce te,	lib. 3.	Cum nihil iucundius, nihil
De patiētia & hūilitate	lib. 1.	Fratrem in Christo chariss
Speculum morientium	lib. 3.	More bonorum parentum
Corona quoq; senum	lib. 1.	Dum mens humana
Sermones varij	lib. 1.	
Epistolæ plures deuotæ	lib. 1.	
Et quædam alia.		

Claruit Venetijs sub Frederico impatore tertio, & Sixto papa quarto, & compleuit præscripta opera anno domini 1480. indictione decimatertia. Et incertum habeo an adhuc uiuat.

Iohannes de Mylbach, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis quoq; philosophiz non ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, qui olim in gymnasio Erfordensi theologiā multo tempore gloriose docuit, & plurimos in ea facultate discipulos erudiuit: scripsit nonnulla p̄clara opuscula, quibus ingenium suum magnifice exercitauit, & notitiam sui posteritati commendauit. De quibus ordinarie legit

In epistolas Pauli	lib. 13.
Sermones varios	lib. 1.
In laudibus S. Hieronymi	lib. 1.

Quæstiones diuersas, Et quædam alia.

Claret Erfordie senex & debilis, præbendarius in cœnobio S. Petri, anno domini quo hæc scribimus, 1494.

Iohannes de Arūdine, natione Teutonicus, episcopus Vsbitesis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, Dauidis de Burgundia Traiectensis episcopi in pontificalibus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiz non ignarus, declamator sermonum egregius, ingenio subtilis, vita & cōuersatione p̄clarus: scripsit multa p̄clara volumina, quibus nomen suū notificauit. De quibus feruntur subiecta:

Lectura notabilis in librum Sapientie,	lib. 1.
In epistolam Pauli ad Romanos	lib. 1.

In Be

In Beati immaculati, sermones	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 1.
Sermones de sanctis	lib. 1.
Et quædam alia.	

Claruit apud Traiectum sub Frederico imp. & Innocentio papa 8. anno dñi 1490. Et credo eum adhuc haberi superstitem.

Georgius Valla Placentinus, vir vndecunq; doctissimus, philosophus, rhetor & poeta celeberrimus, ingenio excellens & disertus eloquio, qui totam Italiam sua doctrina modo exornas, Venetijs vtranq; linguam florentissime docet: scripsit multa p̄clara volumina, quorū elegantia & vtilitate eruditos viros omnes debitorēs sibi merito sentiat & obnoxios. De quibus extant subiecta:

De orthographia	lib. 2.	
De quantitate syllabarum	lib. 1.	
De figuris oratorum & poetarū	lib. 1.	
In Ciceronem de vniuersitate	lib. 1.	Platonis liber qui Tim
In eundem de fato	lib. 1.	De fato Ciceronis
In topicorū libr. eiusdem	lib. 1.	Obseruantia præcipuaq;
In rhetoricam ad Hærennium	lib. 1.	
In Iuuenalem	lib. 1.	Prospecta pridem mihi
In poeticam Horatij	lib. 1.	
De ratione differendi	lib. 2.	
De rebus expetēdis & fugiēdis	lib. 1.	
Epistolarum ad diuersos	lib. 1.	
Orationes variæ.		
Et alia complura.		

In Latinum vertit ex Græco opusculum Aristotelis de virtute. Eiusdem Ethicorum libros duos. Opus quoque Nemesii philosophi Christiani, de natura hominis. Libellum etiam Athenagoræ philosophi acutissimi, de resurrectione. Librum quoque dialectices Briffonis. Tractatum insuper Galeni medici de hæresibus medicorum. Eiusdem introductorium ad medicinam. Problematum quoque Allendri libros quatuor. Et alia multa.

Iohannes Camerarius de Dalburg, episcopus Vormatiensis, natione Teutonicus, iurecōsultus celeberrimus, & tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis eruditissimus, Rudolphi Agricolæ viri doctissimi quondam auditor, in vtraque lingua peritus, rhetor & poeta clarissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus, & mul

b b b ta

ta rerum experientia insignis, nobilitatem generis sui moribus & doctrina magnifice illustras: scripsit & scribit tam metro quam p̄sa, quædam excellentis ingenij opuscula, quæ necdum in lucem venire passus est, propterea q̄ reipublicæ negocijs occupatus, ea non vsq̄ adeo, vt sui propositi erat, perficere potuit. E quibus tamē aliqua nobis innotuerunt: Carmen sapphicum

De morte Rudolphi Agricolaë lib. 1.

De moneta quoque lib. 1.

Oratio corā Innocentio papa viij. lib. 1.

Carmina & orationes variæ.

Et plures elegantissimæ epistolæ.

Claret hodie ætate virili in cathedra ecclesiæ Vormatiensis, præsul Deo dignus, & varia cōscribit, sub Maximiliano Romanorum rege clementissimo, & summo pontifice Alexandro sexto, anno domini quo ad ipsum hæc scribimus, 1494.

Baptista Guarinus Veronēsis, Guarini doctissimi viri fili⁹, cuius suo loco fecim⁹ mentionem, vir certe patre nō inferior, sed in omni literatura & disciplina bonarum artium eruditissim⁹, philosophus, orator & poeta omnium celeberrimus, Græcæ ac Latinæ linguæ peritissimus, & in vtraque multum facundus: scripsit & vertit multa præclara opuscula, quibus vim & acumen ingenij sui prope diuini, tam præsentibus q̄ posteris commēdat. De quibus subiecta feruntur: Opus dialogorum perpulchrum

De secta Epicurea lib. 1.

De ordine docendi lib. 1.

De regno administrando lib. 1.

In epistolas Ciceronis lib. 1.

In fastos Ouidij lib. 1.

In Pharsalia Lucani lib. 1.

In Catullum poetam lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Orationes quoque plures lib. 1.

Et carmina varij generis.

In Latinum vertit subiecta:

Ex Xenophōte Agesilai laudationem, quam & dicauit Hermolao Barbaro seniori, episcopo Veronenſi.

Orationes etiā quasdam Demosthenis & Dionis historici.

Sed & orōnes nōnullas Gregorij Naziāzeni ad Christū & Mariam.

Et

Et alia cōplura edidit & conuertit, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Claret vsq̄ hodie Ferrariæ, vbi patri succedens, iam per annos tres & triginta vtranq̄ linguam florentissime docet, & varia cōscribit, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa VI. anno domini quo hæc scribimus, 1494. indictione 12. Habet & ipse filiū Græcæ ac Latinæ linguæ eruditum, auitam disciplinam sequentē.

Angelus Politianus, vir vndeunque peritus atq̄ doctissimus, grammatic⁹ celebris, philosophus, orator & poeta insignis, Græco & Latino ad perfectum instructus eloquio, ingenio excellens, qui sua eruditione & doctrina Italiam multo tempore illustrauit: scripsit & varia & præclara volumina, quibus nominis sui memoriam posteris commendauit. De quibus subiecta feruntur:

Centuriæ quædam lib. 1.

In errores linguæ Latinæ lib. 1.

Epistolæ variæ ad diuersos lib. 12.

Et quædā alia scripsisse dicit, quæ ad notitiā meam non venerunt. Hic ausus est Iliada Homeri versu Latinis legendam exhibere. Claret adhuc in Italia, vt accepi, varia cōscribens, sub rege Rom. Maximiliano, & Alexandro summo pontifice VI. anno dñi 1494.

Baptista Mantuanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarum scientia nulli secundus, sacre theologiæ doctor, philosophus insignis, poeta & orator celeberrimus, ingenio excellens, sermone disertus, vita & cōuersatione præclarus, Latinæ linguæ decus, & Græcæ clarus interpres, metro excellens & proſa: scripsit vtroq̄ stylo multa egregia volumina, quibus nomini suo per vniuersum orbem Christianū famā celebrē acquisiuit. E quibus subiecta feruntur: Ad patrem suum

De beata vita dialogus lib. 1.

Suburbanum, de Bucolicis lib. 1.

Parthenices vita lib. 3.

De sancta Catharina lib. 1.

De vita Ludouici Bononiē lib. 1.

Vita Alberti Carmelite, sapphico lib. 1.

De calamitate suorū temporū lib. 1.

Panegyricus Roberti lib. 1.

Somnium de eodem lib. 1.

Ad Falconem, epi grāmatum lib. 1.

Frater Baptista, Petro
Faustus adit segetes
Sancta Palæstine repet
Costidis aggressi pug
Maxime pontificum
Mēsis Augusti redeūt
Cogimur istius mala
Semideū veteres insig
Maxime iustitiæ cult
Debeo, sed curæ phib
b b b ij Con

Consolatio super morte	lib.1.	Deliciae sacri fontis ce
De contemptu mortis	lib.1.	Quid mœres, fatumq; ti
Contra poetas turpiloquos	lib.1.	Sunt qbus eloquij datur
De expugnatione Granatæ	lib.4.	
De patientia, prosaice	lib.1.	
De ortu religionum	lib.1.	
Apologia pro fratre Petro	lib.3.	
Introductorium subtilis Scoti	lib.1.	
Orationes elegantissimæ	lib.1.	
Epistolæ multæ ad diuersos.		
Diuersi generis carmina.		
Et alia complura.		

Viuit adhuc in Italia, celeberrima opinione vbiq; nominatus, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorū rege, anno domini quo nos ista compleuimus, 1494.

Iohannes Bertram Nuenburgensis, natione Teutonicus, Georgij Molitoris Nuenburgensis quondam auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, primum Erfordiæ, & tunc in gymnasio Moguntino theologiam publice docens, ac multos erudiens: scripsit in ea facultate quædam præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus grande

In prologum Bibliæ	lib.1.	Cogitanti mihi in prist
Collationes multæ ad clerum	lib.1.	
De valore Missarum	lib.1.	Reuerendissi. in Christo
Quæstiones variæ.		
Et quædam alia.		

Claret ætate virili in gymnasio Moguntino, theologiam ordinarie docens, ac varia componens, sub Maximiliano Romanorum rege clarissimo, & summo pontifice Alexandro sexto, anno domini quo hæc scribimus, 1494.

Rvpertus Gaguinus, natione Gallus, ordinis S. Trinitatis generalis minister, doctor decretorum insignis, & tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis eruditissimus, poeta clarus, & orator facundissimus, qui Italos sæpe stupidos sua eloquentia reddidit, ingenio excellens, vita & conuersatione deuotus: scripsit vtroq; genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum longe lateq; notificauit. E quibus extat subiecta: Opus insigni carmi-

mine ad Arnoldū Bostium Carmelitam Gandauī morantem, contra Vincentium de Castronouo, ordinis Prædicatorum,

De conceptione sanctæ Mariæ	lib.1.	Est mihi mens æquiste
De eadem re, prosaice	lib.1.	Nemo Christianæ reli
De misera hominis conditione	lib.1.	Inter multa quibus se
De arte metrificandi	lib.3.	Quæ de conficiendis ver
Orationes multæ elegantissimæ	lib.1.	
Epistolarum quoq; &	lib.1.	
Epigrammata innumera.		
Et alia complura.		

Viuit adhuc, Parisiis apud sanctum Maturinum residens. Et varia scribit indies publicanda, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro summo pontifice sexto, anno domini quo nos hæc scripsimus, 1494.

H Aringus Sifridi Sinnama, de Hagiis Phrisiæ oriundus, qui vulgo Hermannus appellatur, natione Teutonicus, vtriusq; iuris professor & celeberrimus interpres, & tam in diuinis scripturis quàm in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, consilio promptus & stabilis, cuius apud principes & ecclesiarum prælatos magni habetur authoritas, in gymnasio Coloniensi docendo, scribendo, & consultando facile obtinet principatum: scripsit inter alia opus græde & celeberrimum, titulos legales nucleeatissime declarans, omnibus in vtroq; iure siue in altero studere incipientibus, valde vtile & necessarium,

Super titulos Codicis	lib.12.	Etsi verbositas sine f
Super titu. ff. veteris	lib.24.	Quantū autē noua pla
Super titu. ff. infortiati	lib.14.	Sciendum erit hic in
Super titu. ff. noui	lib.12.	Quia septē sunt partes
Super titu. authenticorum	lib.1.	Quauis cōstitutiones
In vsus feudorum	lib.1.	Quia hic liber feudorū
De pace constantiæ	lib.1.	Quia imperator Freder
Super titu. institutionum	lib.4.	Quantū ab hoc libro
Super titu. Decretalium	lib.5.	Quā vt dicit Imperator
Extant & alia quædam.		

Viuit ætate virili in ciuitate Coloniensi, sua illam doctrina illustrans, sub Maximiliano Romanorum rege clarissimo, & summo pontifice Alexandro sexto, anno quo hæc scripsimus, 1494. indicti one duodecima.

Raphael Regius, natione Italus, vir vndecunque doctissimus, philosophus clarus, poeta celebris, & orator insignis, vtriusq; linguæ peritus, ingenio excellens, & disertus eloquio, qui in Patauino gymnasio maximas eruditionis suæ laudes docendo, disputando, ac componendo acquisiuit: fertur multa præclara cuditisse opuscula, quibus nomen & ingenium suum cum gloria notificauit, de quibus extant subiecta:

In Quintilianum correctiones	lib. 1.	Solent magnanimi be
De laudibus eloquentiæ	lib. 1.	Si quis vnquã præclari
In Epistolam vnam Plinij	lib. 1.	In opis huius inscriptioe
Contra Iohannem Calphurnium	lib. 1.	Tametsi grauissimo
In eundem dialogus	lib. 1.	Hæc puerorũ turbasti

Orationes variæ.

Epistolæ quoque multæ.

Et alia complura.

Viuit adhuc Patauij, vt accepi, & varia conscribit, sub Maximiliano rege Romanorum, & summo pontifice Alexandro sexto, anno domini 1494.

LAurētius Bonicontrius, philosophus & astronomus insignis, atq; in cæteris bonarum artium disciplinis egregie doctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, metro valens & profæ fertur multa præclara cuditisse opuscula, quibus nomen suum ad multorum notitiam transmisit, sed nihil eorum hucusque videre potui. Fertur autem eius insigne opus per circulum anni,

Fastorum prænotatum lib. 1.

Et quædam commentaria.

Et certa alia.

Viuit adhuc in Italia, multa & varia scribens tam metro quam prosa, sub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa sexto, anno domini 1494.

Iohannes de Keyfersberg, natione Teutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstans, vita & conuersatione præclarus, declamator sermonum celeberrimus, qui in cathedrali ecclesia Argentinenſi à multis annis prædicatoris gerit officium: scripsit nonnulla commédanda opuscula, sed ad notitiam nostræ lectionis adhuc minime venerunt. Feruntur autem eius elegantes

Sermones ad populum lib. 1.

Ora=

Orationes variæ ad clerum lib. 1.

Et quædam alia.

Magnis hic sumptibus & labore diuturno collegit opera Iohannis Gerson, quorum multa ex Gallia tandem ad nos perduxit, diuidens ea in tres partes ordine pulcherrimo, ac tabulam vtilem admodum conficiens, id totum impressuræ donauit. Viuit adhuc in ciuitate Germaniæ Argentinensi, ac varia componit, sub Maximiliano Romanorum rege clarissimo, anno domini 1494.

Iohannes Picus, natione Italus, comes Mirandulæ & Concordiæ dñs, vir ois bonæ literaturæ studiosissimus, & sicut præclaro sanguine, ita diuino admodum ingenio nobilissimus, magna familiæ omnigenum artium stipatus caterua, cum quibus literis & studijs Latinis pariter & Hebraicis & Græcis palæstram exercet, dignus & optime meritis, cuius profectioem Musæ sequantur, doctissimus nostra ætate philosophus atq; disputator acerrimus: scripsit stylo elegantissimo nonnulla, quæ ætas nostra tum cõprobare, tum vel maxime admirari habebit, quibus nominis & gloriæ suæ memoriam non indigne sempiternam reddidit, de quibus extant quæ iam prodierunt:

Heptaplus super principium Genesis.

Item Nongentæ conclusiones philosophicæ.

Apologia.

Item super Psalmos lib. 1.

Et plura alia quæ nondum conspectui nostro sese exhibuere.

Viuit adhuc hodie inter ingeniosorum adolescentum suorum gregem apud Italos, neq; altiora scribere, neq; benefacere posteritati cessat, sub Alexandro 6. pontifice maximo, regeq; Romanorũ Maximiliano, anno domini quo hæc scribimus, 1494.

Iohannes Capnion, aliàs Reuchlin, natione Teutonicus, ex Phoricen oppido Sueuiæ, legum imperialium doctor eximius, illustrisq; comitis Eberhardi de Wirtēberg cõsul cum facundissimus, tum iuris fideiq; integerrimus, ois antiquissimæ philosophiæ & literaturæ indagator solertissim⁹, trium principalium linguarũ, Hebraicæ scilicet simul & Chaldaicæ, Græcæ pariter & Latinæ interpres pitissi. Gallicanæ etiã atq; politioris linguæ nræ vernaculæ in primis clarus: Et tam in diuinis scrip. secretarius, q̄ in secularib⁹ literis eruditiss. Quinimo in oim gñe doctrinæ hac tēpestate p̄cipuus, puta q̄ Græcorũ & Hebræorũ secreta mysteria multis iã annis enixissime penetrauit.

Di=

Dignus profecto qui solis literis, non etiam perstreptenti populari curiæ, incumberet. Nullum enim nobis non modo Italia, sed nec seculum quidem nostrum, huic tanto viro parem obijceret. Scripsit non nulla opera, quibus memoriam sui presentibus commendauit & posteris. Ad episcopum Vangionum Camerarium Dalburgi, Dialogum, in quo omnia secreta philosophiæ Græcæ, Hebraicæ, & Christianorum portentifica verba explicat, quem præscripsit

Capnion, vel de verbo mirifico, lib. 3. Rerum arcanarum

De præexercitamentis rhetoris lib. 1. Est à veteribus

De diuersitate 4. idiomatum Græcæ linguæ lib. 1.

Orationem funebrem in mortem Rudolphi Agricolæ.

Epigrammaton & elegiarum lib. 1.

Epistolas quæ & orationes scholasticas sine numero plures.

Multa præterea utilitati nostræ communi e Græco in Latinum vertit opuscula, Xenophontis apologiam pro Socrate, Nestorium hereticum, Confessionem Cypriani, Proclum de beata virgine, Luciani aliquot mortuorum dialogos, Eiusdem dialogum de concilio deorum, Monomachiam Iliados Homeri de Paridis & Menelai duello, in lingua Germanica metricè, Epiphanium de vita & morte prophetarum, Maximum Tyrium Platonicum philosophum in oratione, Si Deus fecit bona, unde veniant mala. Viuit vsq; hodie literis incubens, sub Maximiliano rege, principeq; suo Eberhardo de Vuirtemberg, cuius illustre nomen, insignis ille Capnion ingenio suo illustrius reddit, anno quo hæc scribimus, 1494.

Conradus Leontorius, vulgariter de Leonberg, natione Teutonicus, monachus cœnobij Mulbronnei, ordinis Cisterciensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus egregie doctus, philosophus, orator & poeta non abiiciendus, trium (vt ferunt) principalium linguarum peritus, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit metro & prosa nonnulla opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus extat volumen

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Orationes variæ. Carmina multa. Et quædam alia.

Viuit vsq; hodie apud Cistercium, & cœpto perstat in studio, sub Maximiliano Romano rege clariss. anno dñi 1494. indictione 12.

Conradus Celtis Protucius, natione Teutonicus, ex Fræcia Germaniæ oriundus, vir vndecunque doctissimus, philosophus clarus, orator facundus, astronomus & cosmographus insignis, &

po-

poeta laureatus, diuinarum quoque scripturarum non ignarus, vtriusque linguæ peritus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit tam metro quam prosa quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. De quibus mihi pridem legit subiecta: Ad Maximilianum Romanorum regem clarissimum, in vtran-

que M. Tullij Ciceronis rhetoricam

Epitoma, id est, Breuiarium lib. 1.

De laudibus eloquentiæ lib. 1.

De arte versificandi lib. 1.

De condendis epistolis lib. 1.

De situ Nurembergæ lib. 1.

Peregrinationem Sarmaticam lib. 1.

Carminum lib. 4.

Amorum, qui secundum quatuor latera

tur, lib. 4.

Panegyrum duci Bauariæ lib. 1.

De vita sancti Sebaldi car. 1.

Germaniæ situm lib. 1.

Orationes varias lib. 1.

Epistolas multas ad diuersos elegantissimas metro & prosa edidit, ac diuersa epigrammata: & in cosmographia, cuius scientissimus est, varia scripsit, quæ posthac in lucem ventura confidimus. Viuit adhuc, annos ætatis habens quinque & triginta, ac varia scribit sub Maximiliano Romanorum rege illustrissimo, & summo pontifice Alexandro 6. anno domini quo nos hæc scribimus, 1494.

Petrus Bononus Tergestinus, imperialis aulae protonotarius, vir Latinæ linguæ eruditissimus, & in cudendis omnifarijs carminibus tum facilimus, tum exercitatissimus, puta ex cuius promptuario Musæ canoræ eructant, ac propterea multi nominis & fama celeberrimus, scripsit plurima & soluta oratione, & varij generis carmine. E quibus præcipue extant

Libri epigrammaton.

Epistolarum indefessa congeries.

Nec vnquam scribere cessat. Viuit adhuc sub rege suo Maximiliano, literis mancipatus, atq; ingenium suum bonis excolens artibus, anno quo hæc scribimus, 1494. indictione 12.

Sebastianus Ticio, alias Brant, Argentinei patriæ, natione Teutonicus, vtriusq; iuris professor insignis, & tam in diuinis scri-

ccc ptu

pturis q̄ alijs secularis literaturæ disciplinis egregie doctus, poeti- cam non mediocriter callens, ingenio subtilis, eloq̄o disertus, con- filio & actione præcipuus, qui sua eruditione atque lucubratione Basileam, inclytâ Germaniæ urbem, mixtè in modũ exornat: scripsit tam metro q̄ prosa quædã haud contemnẽdæ lectionis opuscula, q̄ bus nomen suũ diuulgatũ reddidit. Ex quibus extant ista:

- Super titul. vtriusq̄ iuris lib. 1.
- Rosarium diuæ Mariæ Sapphicum.
- In laudẽ virginis, enigmata veteris testa.
- Virginalẽ conceptũ possibilẽ pbat.
- Admiratio Mariæ adueniente angelo.
- Salutatio angeli.
- De locis mirificis beatæ virginis.
- Compassio virginalis.
- Consolatio Christi ad matrem.
- De colaphis Christi.
- De ingratitudine edentium manna.
- In laudem sancti Sebastiani.
- Vita sancti Onophrii.
- In laudem sancti Valentini.
- In laudem sancti Iuonis.
- Vita sancti Bernardi.
- In laudem ordinis Carthusiensis.
- De contemptu seculi.
- Laudes B. Christianæ prope Basileam.
- Contra aduocatos calumniantes.
- De captiuitate regis Maximiliani.
- Elegia in mortem imperatoris Frederici.
- Ad diuum Maximilianum regem.
- Variorum epigrammaton lib. 1.

Cum difficile
Stirpis humanę
Quæ paris
Huc ades o
Quid tibi vis
Missus ab excelso
Si tua virgo
Nate patris
Quid gemis o
Respice quę tulerim
Sorte sub hac
Quid tuas coner
Nostris carminibus
Laudibus o præsul
Carminis exorsum
O vtinam mihi
Spiritus sancti
Tu quicunque voles
Postea q̄ meritis
Aduocatorũ mores
Accipite o reges
Mirum nuper erat
Quid iuuat inclyte r

Commendatitia carmina in varias impressiones. Cõpilauit p̄terea mira arte & ingenio, vulgari tamen & vernacula lingua, libellũ quendã, quẽ nauẽ Narragoniæ appellauit. In quo cau- sam & radicẽ omniũ stultitiarũ adeo eleganter expressit, mores ho- minũ carpit, & quædã salutaria remediã singulis tradit, vt non iu- re stultorũ librum, sed diuinam poti' satyrã opus illud appellasset. Nescio enim si quid tempestatis nostræ vsibus, salubrius aut iucun- dius legi posset. Aiunt eum magnopere anniti, vt & Latine, carmi- ne

ne pariter & oratione soluta, opus illud q̄ primum prodeat. Viuit adhuc apud Basileã, annos habens etatis 36. eiusq̄ opa & in- dustria impressores plurimũ in exornandis libris suis vtuntur. Va- ria em̄ conscribit sub Maximiliano Romanoꝝ rege, quem singu- lariter diligẽs, plura de eo & ad eũ (suauissima etiã secreta, vt aiũt) cõdidit carmina, anno quo hæc scribimus, 1494.

Iacobus Vuimphelingus Sletstetensis, natione Teutonicus, præ- sbyter ecclesiæ Spirensis, vir in diuinis eruditissimus, & in secu- laribus literis egregie doctus, theologus celeberrimus, philoso- phus, orator & poeta omnium præstantissimus, primum apud Er- fordiam, ac deinde in Heidelbergensi gymnasio philosophiam, sa- cramq̄ scripturam publice edisserẽs, magnam eruditionis suæ glo- riam acquisiuit. Vir, inquã, vndecunq̄ doctissimus, ingenio subti- lis, eloq̄o disertus, q̄ & metro excellit & prosa, scripsit vtroq̄ gene- re quædam præclara opuscula, q̄bus nomen suum longe lateq̄ di- uulgauit. E quibus extant subiecta: Ad Bertholdũ archiepiscopũ Moguntinũ, opus celeberrimũ hexametro & pentametro versu ele- gantissime cõposuit, qd̄ p̄notauit de triplici candore,

- In laudem diuæ Mariæ lib. 1. Maxima nostrarũ spes
- Præcepta rhetorices lib. 1. Nescio si tuũ Theod
- Laudes Spirensis ecclesiæ lib. 1. Quẽadmodũ expect
- De spiritus sancto oratio lib. 1. Lustra iã octo fruẽdæ
- Ad regem Franciæ oratio lib. 1.
- De arte poetica lib. 1.

Carmina varij generis multa. Epistolas tam ad me q̄ ad alios, multas elegantesq̄ composuit, qua- rum incertus est numerus. Ad instantiam Ludouici Spirensis epi- scopi, officium de cõpassione beatæ Mariæ semper virginis com- posuit, quod per eandem diocesiẽ annuatim solenniter peragif. Ad hunc Iacobum, librum de luminarib' siue illustribus viris Ger- maniaẽ iam pridem dedimus.

Viuit etate virili, annos habens ferme tres & XL. in inclyta ciuita- te Spirensi, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum re- ge, anno domini quo nos hæc scripsimus, 1494.

Baptista de Salis, ordinis fratrum Minorum, prouinciæ lanu- ensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in vtroque iure quàm in seculari philosophia egregie doctus, in- genio subtilis, sermone scholastic', vita & conuersatione deuotus,

& regularis disciplinae obseruātia præclarus: edidit quædam ad instructionem simplicium sacerdotum necessaria opuscula, quibus nomen suum longe lateq; diuulgauit. De quibus extat Summa de casib⁹, in foro cōscientiæ valde utilis, q̄ iuxta nomē authoris vocat Summa Baptistiniana, lib. 1.
Et quædam alia.

Compleuit eandem Summam sub Frederico imperatore 3. Et viuit adhuc, eius filio Maximiliano regnum tenente, anno dñi 1494.

Engelhardus Funck de Suobach, Francus orientalis, natione Teutonicus, vir doctus & vnde cūq; peritus, philosophus, orator & poeta insignis, diuinarum scripturarum & iuris pontificij non ignarus, ingenio præstans, & disertus eloquio, metro excellens & profa fertur utroq; genere styli quædam cunctis opuscula, quibus nomen suum notificauit. Carmine elegiacō
De laude patriæ suæ lib. 1. De anulo sibi donato lib. 1.
Epistolas plures ad diuersos.

Epigrammata varia.

Et alia complura.

Claret Romæ, author siue aduocatus causarum, & varia composuit, sub Maximiliano Roman. rege, anno domini 1494.

Iohannes Langer de Bolkenhan, presbyter Vratislaviensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio præstans, & disertus eloquio, metro excellens & profa, vita & conuersatione presbyterio dignus: scripsit utroq; styli genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum notificauit. De quibus extat opus insigne ad Georgium de Lapide, dominum Steinauia, quod prænotauit

De censibus & re. emp. lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Carmina multa.

Et alia complura.

Viuit adhuc in Vratislavia, & varia conscribit, sub Maximil. Ro. rege, & Alexandro summo pontifice 6. anno domini 1494.

Wernerus Roleuinck de Laer, natione Teutonicus, patria Westphalus, ordinis Carthusiensium, domus S. Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & valde eruditus, ingenio excellens, vita & conuersatione deuotus, edidit multa præclara opuscula, quibus se vtilem presentibus,

bus, & memorabilem reddidit futuris. E quibus extant subiecta:
Opus grande super omnes epistolas Pauli, quod prænotauit
Doctrinam Pauli, lib. 14. Doctrina Pauli apostol
De vita quoque Pauli, lib. 7. Sicut fui cū Moyse, sic
De valore Missarum lib. 1.
De regimine principum lib. 1.
De studio Theologiæ lib. 1.
Fasciculus temporum lib. 1. Generatio & genera
Paradisus conscientiæ lib. 1. Tulit dñs Deus hoïem
Sermones multi lib. 1.
Et alia complura.

Vidi olim in eius cellula tractatus paruos qdem, sed plures & vtilis, quorum titulos iam à memoria tulit obliuio. Viuit adhuc in Carthusia Coloniensi prouectæ ætatis, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo ista scripsimus, 1494. indictione duodecima.

Arnoldus Bostius, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ semper virginis de monte Carmeli, conuentus Gandensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, theologus, philosophus, orator, & poeta præclarus, ingenio acutus, eloquio disertus, vita & conuersatione deuotus, cuius ad me plures extant epistolæ: scripsit metro & prosa multa præclara opuscula, de quibus extant subiecta: Volumen insigne carmine & prosa conscriptum, in quo luculenter ostendit ordinis sui, Marianæ protectionis intuitu, prærogatiuam, originem & progressum, quod idcirco prænotari complacuit
De patronatu Mariæ, lib. 1. Petisti vir clarissime
De illustribus viris Carthusiensium lib. 1. Venerabili & inter mis
De illustribus viris ordinis sui lib. 1. Frater Arnoldus Bostius
Cōtra Vincentiū de nouo castro lib. 1. Usque quo semper desip
Epistolarum ad diuersos lib. 1.
De quatuor nouissimis lib. 1.
Carmina diuersa.
Et alia complura.

Viuit adhuc Gandavi ætate virili, & varia componit, multosq; suo exemplo & scriptis ad sancta studia prouocat, anno domini quo hæc scripsimus, 1494.

Henicus Euticus Francus orientalis, vtriusq; medicinae professor egregius, multa edidit quae posteritati parat. Item diuerso & venusto charactere carminū opusculū pulcherrimū, quod intitulauit,

Scommata, seu urbanos & lepidos iuuenum iocos.

In medicina opuscula plura.

Satyram in sophistas & dialecticos, & humanitatis studij inimicos.

In laudes beatæ virginis.

Et alia plura.

Viuit adhuc quando hæc scripsimus, sub Maximiliano rege, anno domini 1494.

Eitelwolfus de Lapide, vir nobilis, natione Teutonicus & Sueuus, magni ingenij vir, & eloquentiæ Romanæ vehemēs æmulator, & ob id magnum honorem apud Marchionem Brandenburgensē consecutus: scripsit ad Georgium de Lapide auunculum suum, virum literarum amantissimum,

De laudibus heroum & virorum illustrium lib. 1.

Epistolare cultissimum.

Et alia, quibus magnā Germaniæ laudē apud Romanæ linguæ cultores pariet. Viuit adhuc hodie sub rege Maximiliano, anno quo hæc scripsimus, 1494.

Rodolphus Langius, natione Teutonicus, Monasteriensis ecclesiæ in Westphalia canonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularib⁹ literis eruditissimus, philosophus, orator, & poeta celeberrimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio: scripsit tam metro quam prosa multa præclara opuscula, quibus nomen suum cum ingenti gloria longe lateq; diuulgauit, de quibus extant subiecta: Ad Hermannū Langium eiusdē ecclesiæ decanum,

De vrbe Hierosolyma lib. 2. Splendidissimæ quondam

Ad decanum Colonienſem, carminū lib. 1. Clara quem virtus supe

De obsidione Nuffienſis vrbis lib. 1.

De tribus Magis carmen lib. 1.

Epistolæ plures ad diuersos.

Carmina quoque varia.

Et alia complura.

Viuit adhuc admodū senex in ciuitate Monasteriensis, multa componens sub Maximiliano rege Romanorum, anno domini quo ista scripsimus, 1494.

See

Sebastianus Murrho Colmariensis, natione Teutonicus, presbyter & canonic⁹ in Colmaria, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophus, orator, poeta & cosmographus insignis, trium linguarū, Hebraicæ, Græcæ ac Latinæ peritissimus, legum & canonum notitia celebris, in architectura, musica & toto quadruiuio nulli secundus: scripsit inter alia, ad Iacobum Vuimphelingum Sletstetensem (cuius supra meminimus) breue, sed perpulchrum,

Epitoma de laudib⁹ Germanorū lib. 1.

In Baptistæ Mantuani opera lib. 1.

Epistolæ plures ad diuersos.

Et quædam alia.

Viuit hodie in Colmaria, vbi canonicus est, & varia cōscribit, quæ indies publicanda speramus, sub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo nos ista scripsimus, 1494.

Carolus Phernādus, natione Teutonicus, Brugis oppido Flandriæ ortus, à parua ætate captus oculis, & ob id elementorum quoq; penitus ignarus, tantum sui miraculum præbet, vt velut alter Homerus, poeta, musicus, philosophus & orator celeberrimus euaserit, diuinarum quoq; scripturarum sagacissimus interpret, carmine excellens & prosa, ingenio subtilis, eloquio disertus, vita & conuersatione integerrimus, qui à rege Gallorum publico & perpetuo donatus stipendio, in celeberrimo gymnasio Parisienſi multo tēpore literas humanitatis egregie docuit, & authores complures pulcherrime exposuit. Demum contemptis omnibus, mundum cum suis stipendijs deseruit, & ante biennium ferme ordinem diui patris nostri Benedicti intrauit, in monasterio probe reformato, quod Casale Benedictum appellatur, situm in quadā sylua densissima, decem à Bituricensi ciuitate ferme millibus distāte, in quo vsq; hodie perseuerat, magno feruens zelo animarū, adeo vt dispensatione apostolica Leuita ordinatus, verbū Dei cum maximo oīm fructu & admiratione publice prædicet. scripsit tam metro q̄ psalms multa præclara volumina, quibus nomen suum posteritati cōmendauit. In decertationē metricam Ruperti Gaguini de purissima conceptione sacre Dei genitricis & virginis Mariæ, aduersus Vincentium de Castronouo ordinis Prædicatorum, opus elegantissimum, Commentariorum lib. 1. Nō ambigim⁹ ab Aplo

Laudes ordinis Carmelitarum lib. 1. Dum tela vertit Parth⁹

Oda-

Odarum in laudem Christi	lib. 4.	
De conceptione contra Vincentium	lib. 1.	
Carmen iambicū de eadem	lib. 1.	Quantū creatis aſcel
Orationē de cōceptione, ad Carthusienſem	lib. 1.	
De ſancta Catharina orationem	lib. 1.	
Epistolarum multarum	lib. 2.	
Carmina ferme innumera	lib. 1.	
Elegias de contemptu mundi	lib. 1.	
Et alia multa.		

Viuit hodie cæcus, ſed doctiſſimus, in præfato cœnobio, multa ac varia cōponens, ſub Maximiliano Rom. rege, & ſummo pontifice Alexando 6, anno dñi q̄ iſta ſcripſimus, 1494. indiſtione 12.

Iohannes Phernādus, frater prædicti Caroli, natione & ipſe Teutonicus, vir vñdecunque doctiſſimus, philoſophus, orator & poeta celeberrimus, & diuinarum ſcripturarum nō ignarus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, quem rex Gallorū perpetuo ſtipendio donans, ſibi in muſicum deſumpſit: ſcripſit tam metro q̄ proſa multa vtilia & deuotioni congrua opuscula, quibus nomen ſuū ad multos notitiā deduxit. E quibus extant ſubieſta:

De S. Iohanne Baptiſta	lib. 1.	Quo rite plectro, quā
Orationes multæ & variæ	lib. 1.	
Epistolarum ad diuerſos	lib. 1.	
Carmina & epigrammata plura.		
Et alia multa.		

Scripſit etiam horas ſanctę Crucis, & cōpaſſionis S. Marię virginis elegantia carmine, quę Pariſiis nup̄ impreſſæ, circumferuntur.

Viuit vſque hodie apud regem Francię maximo in precio, & varia componit, ſub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quonos hæc ſcripſimus, 1494.

Hieronimus Donatus, patritius Venetus, vir clariffimus, in diuiniſ ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus literis eruditiffimus, vtriuſq; linguę celeberrimus interpres, ingenio excellēs & diſertus eloquio, qui licet vxoris & filiorum cura iam diſtrahatur, mirabili tamen diligentia & incredibile ſtudio feruet literarū, multa indieſ ſcribens, e Gręco multa transferens: quę ſi alius, etiā omni cura ſolutus, conderet, poſſet eſſe miraculo. E quibus extant:

Oratio ad regem Luſitanię	lib. 1.	
Orationes quoq; variæ	lib. 1.	

Epi-

Epistolarum ad diuerſos lib. 1. Et alia complura.
In Latinū vertit Iohannem Damascenū de immaculatis myſterijs.
Dionysiū quoq; de diuinis nominibus, & quaſdam ipſius epistolæ.
Volumen etiam de anima, Alexandri Aphrodifei philoſophi.
Et alia multa.

Viuit vſq; hodie Venetijs, annos nat^o ſeptem & triginta, varia ſcribens & vertēs, ſub Maximiliano Rom. clariff. rege, anno dñi 1494.

Vdocus Badius Gandenſis, natione Teutonicus, vir in ſecularibus literis eruditiffimus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus, rhetor & poeta clariffimus, ingenio excellens & diſertus eloquio, qui olim Ferrarię Baptiſtam Guarinum literas Gręcas docentem audiuit, & in ea quoque ſcientia doctus euasit, Lugdunum modo eruditione ſua exornat, poetas legit publice & priuatim, plures magnatum filios inſtruit: ſcripſit carmine & proſa multa præclara opuscula, de quibus extant ſubieſta: Opus metricum inſigne contra vitia, quod prænotauit

Syluam moralem,	lib. 1.	
Contra Vincentium quoq;	lib. 1.	Vincenti infelix, quæ
Pſalterium Marię ſapphicis	lib. 1.	Quam chorus vatum ve
De grammatica quoque	lib. 1.	
Epigrammata plura	lib. 1.	
Epistolæ variæ.		Et alia complura.

Viuit vſq; hodie, annos natus duos & XXX. multa & varia componens ſub Maximiliano inclyto rege, anno dñi 1494. indiſtione 12.

Helias Regnier, iure conſultus celeberrimus, & tam in diuinis ſcripturis, q̄ in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio ſubtilis, eloquio clarus, conſilio cautus, q̄ in gymnaſio Pictaueſi iura multo tempore publice docuit: ſcripſit quædam præclara opuscula, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. E quibus ego vidi tantum ſubieſta: Opus celebre quod continet

Casus ſexti Decretalium,	lib. 1.	Bonifacius VIII. condi
Casus Clementinarum	lib. 1.	Iohānes epiſcop ^o Diuid
De alijs nihil vidi.		

Viuit adhuc in vniuerſitate Pictaueſi, ſub Maximiliano rege, anno domini 1494.

Rutgerus Venray, natione Teutonicus, ordinis canonicorum regularium ſancti Auguſtini, cœnobij diui apoſtoli Petri, q̄d non longe à Vormatia ſitū, Heyne dicitur, vir in diuinis ſcri-

d d d ptu

pturis studiosus, & secularis literaturæ non ignarus, metro exercitatus & prosa: scripsit utroq; genere quædam non spernenda opuscula, de quibus extant subiecta: Tetralogus, quem prænotauit

De institutione puerili,	lib.2.	Cū pueriles aiaduenter
De inquisitione beatæ vitæ	lib.2.	Sub anno quo Ceres ie
Hymnorum de sancta Maria	lib.2.	Ecce Dei matris Mariæ
De vario vsu literarum	lib.2.	Tametsi optime Petre
Dere mirabili	lib.2.	Ad cognoscendā versu
De rebus nouis	lib.2.	Cōplura aio volutanti
De metrorum generibus	lib.1.	Familiarissime in Chro
De accentibus Latinorum	lib.2.	Hic tetralogus qui de
Panegyricus ad me	lib.1.	Reuerendo in Chro pfi
Epigrammata varia.		Et quædam alia.

Audio eum ad me opus cudere de calamitatibus horum temporum, quod necdum vidi.

Epistolas tam ad me quàm ad alios, carmine ac oratione soluta plurimas perscripsit non inelegantes.

Viuit vsq; hodie, & varia cōponit, sub Maximiliano rege Rom. & Alexandro papa 6. anno dñi quo nos ista scripsimus, 1494.

Indocus Beiffelius, regię vrbs Aquensis patritius, natione Teutonicus, vir in scripturis sanctis studiosus, & in secularib; literis eruditissimus, philosophus clarus, orator facundus, & poeta insignis, qui licet vxoris & rei familiaris cura sit necessario distractus, incredibile tamen amore feruet scripturæ, multa indies scribens & componens, quibus nomen suū cum ingenti gloria ubiq; diuulgat. E quibus extant subiecta: Dialogus pulcherrimus ad Hermoniaum Barbarum, Platoniorum more,

De optimo genere musicorum	lib.1.	Perdixi vos o Hermol
De Christiano ambitu	lib.1.	Etsi tibi oia suppetunt
Epitoma stimuli amoris	lib.1.	Cum p hæc Christi na
De rosacea Mariæ corona	lib.1.	Rosaceam Augustissim
Rosarium metricum	lib.1.	Quisquit amat roseam
De rosarii mysterijs	lib.1.	Egredimini filia Sion
Rosariū de sacramēto altaris	lib.1.	Pane sub hoc modico
Gesta Flandrensium	lib.1.	
Orationes elegantissimæ.		
Epistolæ quocq; plures.		
Carmina & epigrammata multa.		Et quædam alia.

Vi-

Viuit vsque hodie Aquisgrani, vtriusq; iuris clarissimus interpres, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo nos ista scripsimus, 1494.

Hieronymus Balbus, vir celeberrimæ opinionis, & in omnibus disciplinis bonarum artium egregie doctus, philosophus clarus, & rhetor facundus, metro excellens & prosa, ingenio præstans & disertus eloquio, qui docendo, legēdo publice & scribendo, magnam gloriam apud Gallos & Parisienses commeruit: scripsit quædam ingenij sui p̄clara opuscula, quibus nomen suum posteritati cōmendauit. E quibus ego adhuc vidi tantū, volumen magnis eloquentiæ salibus cōditum, in q; calūnijs respōdet cuiusdam Guilhelmi Tardiui rhetoris, per modū dialogi, sub suo, Caroli Phernandi, Petri Cohardi, & ipsius infensoris nominibus, cui titulum imposuit Rhetoris gloriosi, lib.1. Inter ea officia quibus De alijs nihil vidi.

Viuit adhuc in Gallia, scribens & varia componens, sub Maximiliano Rom. rege illustriss. anno dñi 1494.

Aegidius Nettelet, decanus ecclesiæ Cameracensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturę non ignarus, ingenio præstans, vita & conuersatione præclarus, & singulari deuotione conspicuus: redidit quædam præclara volumina, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus celeberrimum, omni statui necessarium, quod mirabili industria, pulcherrimaq; consequentia, in vnum comportauit ex epistolis S. Hieronymi presbyteri, lib.4. Cætera me latent.

Viuit vsq; hodie in ciuitate Cameracensi, vita & doctrina celeberrimus, & varia cōponit, sub Maximiliano Rom. rege clariss. & summo pontifice Alexandro sexto, anno domini 1494.

Philippus Callimachus, natione Italus, patria Florētinus, regis Poloniae secretarius, vnde cunq; doctissimus, philosophus clarus, orator facundus, & poeta insignis, ac diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio præstans & disertus eloquio: fertur multa præclara cudisse opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. De quorum numero subiecta feruntur: Opus insigne de gestis Attilæ regis impri, quod prænotauit Attilam, lib.1. Historia Polonica contra Turcam lib.1.

ddd ij De

De moribus Tartarorum lib.1. Amorum diuerso metro lib.1.
Et alia complura.

Viuit vsq; hodie apud regem Poloniae, maximo in precio, & varia
cōscribit, sub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo
hæc scripsimus, * 1490. indictione duodecima.

Paulus Niuais, natione Teutonicus, vir in literis humanitatis
egregie doctus, & diuinarum scripturarum non ignarus, phi-
losophus & rhetor celeberrimus, ingenio præstans & disertus
eloquio, docēdo & scribēdo varia, in gymnasio Lipsensi magnam
nomini suo famam acquisiuit: scripsit em̄ q̄dam præclara opuscu-
la, quorum lectio non venit contemnenda. De quibus subiecta fe-
runtur: Opusculum pro nouitijs religiosis

De institutione latinizandi	lib.1.	Cum ego sæpius cogita
Visio cuiusdam eremitæ	lib.1.	Nemus ingens liquide
Colores artis Rhetorices	lib.1.	Voluisti quondam eleg
Dialogus idiotæ	lib.1.	Cum repeterem sæpe nu
Epistolæ breues formales	lib.1.	Magnam solet vim
Epistolæ ad idem mediocres	lib.1.	Pollicitus sum vir ho
Epistolæ quoque longiores	lib.1.	Magnam cōcipio & in
Et quædam alia.		

Viuit vsq; hodie in Germania varia componens, sub Maximilia-
no rege Romanorum illustrissimo, anno domini quo nos ista scri-
psimus, 1494.

Bouslaus de Hassenstein, natione Germanus, vir nobilis & vn-
decunq; doctissimus, orator & poeta insignis, qui præter con-
suetudinem cæterorum nobilium huius tempestatis, & arma
tractat, & mirabili studio literas colit, fouet & celebrat, vt velut al-
ter Plinius Secundus, etiam militando libros & carmina cōficiat:
scripsit tam metro quàm prosa quædam præclara opuscula, quibus
nomen suum notificauit. E quibus extant subiecta: Opus præcla-
rum de Germanorum & Itatorum

Inuentis proprijs,	lib.1.
Carminum quoque	lib.1.
Epistolæ variæ.	

Et alia complura.

Viuit vsq; hodie in castro suo Hassenstein, & varia conscribit, sub
Maximiliano Romanorum rege præstantissimo, anno domini
1494. indictione duodecima.

Hen

Henricus Northeimensis, natione Teutonicus, vir in secula-
ribus literis studiosus & eruditus, & diuinarum scripturarum
non ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excel-
lens & prosa: scripsit quædam non spernendæ lectionis opuscula,
quibus nomen suum posteritati cum gloria commendauit. E qui-
bus ego vidi duntaxat opus illud præclarum, quod metro & prosa
cōscripsit ad Fredericum marchionem Misnæ ac ducem Saxonie,
Dimetromachiam prænotatum,
De virtutum & vitioꝝ conflictu lib.1. Tu mea laurigeros
De cæteris quæ composuit, nihil ad notitiam meam peruenit.
Viuit vsq; hodie varia conscribens, sub Maximiliano Romano-
rum rege illustrissimo, & summo pontifice Alexandro sexto, anno
domini 1494.

Aquinus ordinis fratrum Prædicatorum, ex Suedia habens vi-
tæ originem, vir in diuinis scripturis studiosus, & secularis li-
teraturæ non ignarus, philosophus celebris & mathemati-
cus præclarus, ingenio excellens, & comptus eloquio, imitatus Bo-
ethium, scripsit commendatissimum opus de numeroꝝ & sonoroꝝ
Proportionibus, lib.1.
Epistolas quasdam.

Et quædam alia.

Viuit vsq; hodie, apud ducem Bauariæ Ottonem in precio, & va-
ria conscribit, sub Maximiliano rege inuictissimo, anno domini
1494. indictione duodecima.

Albertus de Prusa, natione Polonus, gymnasii Cracouiens col-
legiatus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, in se-
cularibus quoq; literis egregie doctus, theologus, philoso-
phus & astronomus insignis, carmine Conradi Celtis astrorum pe-
ritia laudatus, ingenio præstans & clarus eloquio: scripsit non con-
temnendæ lectionis plura opuscula, quibus nomen suum notifica-
uit. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenierunt.

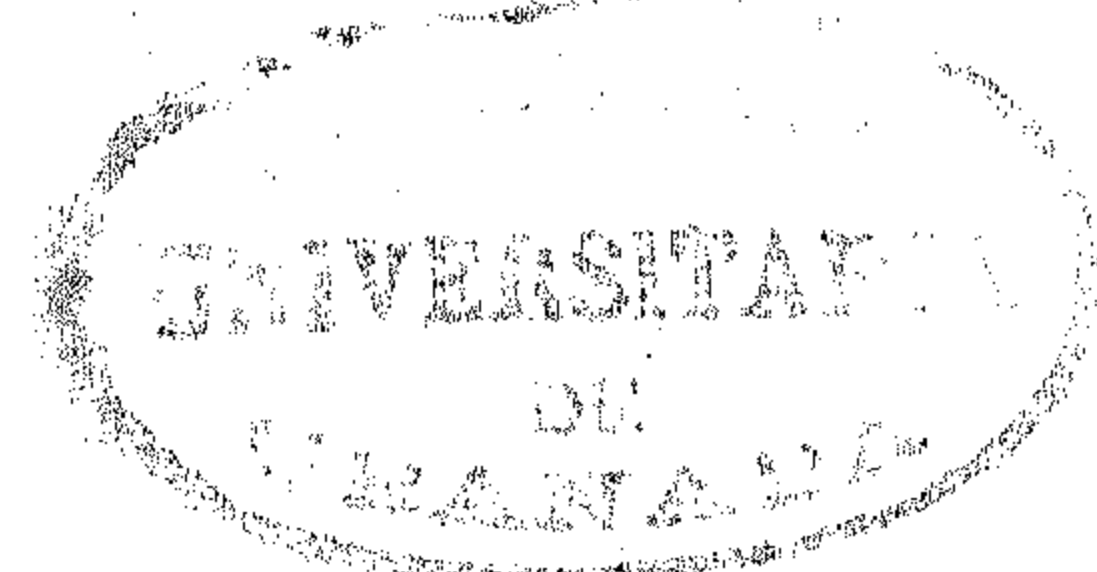
In Georgij Burbachij Theoricis, commentariorum lib.1.
Ad ephimeridas Konigsperg lib.1.
Et quædam alia.

Viuit adhuc in gymnasio Cracouiensi, varia componens sub Ma-
ximiliano Romanoroꝝ rege, anno domini quo ista scribimus, 1494.
indictione duodecima.

ddd

ijj

The-



Theodericus de Ofenbruck, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum prouinciæ Colonienſis, vir in diuinis scripturis exercitatus, declamator sermonum popularium famosissimus, cuius vitam omnes qui eum nouerunt, sanctissimam hoc tempore prædicant, in sermonibus faciendis ad populum tanta gratia diuinitus illustratur, tanta facundia loquitur, tanta denique compunctione & dulcedine afficit auditores suos, ut similem apud Germanos habuerit neminem. Vnde & per totam prouinciã generalis prædicator constitutus est. Legit mihi nup̄ dum Coloniae mecum esset, opusculum insignis & deuotioni congruum, quod composuerat ad instantiam Hermanni archiepiscopi Coloniensis,

De passione domini lib. 1. Reuerendissim. in Christo
 Manuale simplicium lib. 1. Quia sicut Augustin
 De exercitio interiori lib. 1. Qui perseuerauerit
 Et quædam alia.

Viuit adhuc in prouincia Colonienſis, cepto fortiter instans officio, sub Maximiliano rege, & Alexandro papa sexto, anno dñi 1494.

Bartholomæus Coloniensis, natione Teutonicus, vir in secularibus literis egregie doctus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, philosophus & poeta præclarus, cuius carmina etiam doctissimi poetæ & mirantur, & laudibus attollunt: scripsit utroque stylo nonnulla celebranda opuscula, quibus nomē suum notificauit. E quibus ego hucusque vidi tantum opusculum de laudibus philosophiæ metro compositum, quod prænotauit

Syluam carminum lib. 1. Cur Plutoni aurum præ
 De secta Diogenis lib. 1. Quisquis auct cynice

Epistolam mythologicam.
 De alijs nihil vidi.

Viuit vsque hodie Dauentriæ, varia componens, sub Maximiliano rege, & Alexandro summo pontifice sexto, anno domini, quo hæc scripsimus, 1494.

Iohannes Thurutz Pannonius, vir in secularibus literis studiosus & exercitatus, ac diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio: fertur nonnulla cudisse opusculorum quibus nomen suum notificauit. E quibus extat volumen non abiiciendum, quod multa industria comportauit, continens

Chronicam Hungariæ lib. 3. Iugi ocio his annis no
 Et quædam alia.

Viueret adhuc dicitur, & varia componere, sub Maximiliano rege, anno domini 1494.

Heronymus de Padua, natione Italus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus & poeta præclarus, ingenio excellens, & disertus eloquio: scripsit quædam non contemnendæ lectionis opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus extat libellus pulcherrimus, leuida prænotatus, ad Petrum Donatum, Paduanæ vrbs episcopum, metricè
 De passione domini lib. 1. Maxime coelicolum su
 Extant eius & alia.

Viueret adhuc dicitur, & varia componere, sub Maximiliano rege, anno domini 1494.

Franciscus Mataracius Perusinus, vir in secularibus literis eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus, orator, & poeta celeberrimus, & in vtraque lingua peritissimus, ingenio excellens, & disertus eloquio: scripsit quædam præclara opuscula, quibus memoriã sui posteris reliquit. E quibus extat opusculum celeberrimum ad Petrum Paulum Cornelium adolescentem,
 De componendis versibus lib. 1. Poeticã artem veteres
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.
 Epigrammata multa.
 Et alia complura.

Claruit sub Frederico imperatore 3. & Sixto summo pontifice 4.

Dominicus Mancinus, vir in diuinis scripturis admodum eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, metro excellens & prosa, ingenio subtilis, & clarus eloquio: scripsit quædam probata opuscula, quibus nomen suum diuulgauit. E quibus ego legi duntaxat tractatum illum, quem eleganti metro composuit,
 De passione domini lib. 1. Non hoim laudes, nec
 Scripsit & alia.

Viueret adhuc dicitur, & varia conscribere, sub Maximiliano Romanorum rege nobilissimo, anno dñi quo nos ista scripsimus, 1494.

Ludouicus Brunus, natione Italus, de marchionatu Montisferati, vir vnde cunq; doctissimus, vtriusque iuris professor & celeberrimus interpres, poeta laureatus, philosophus & orator insignis, ac diuinarum scripturarum non ignarus, ingenio excellens, & disertus eloquio: fert utroque genere scribendi multa præclara cudisse opuscu

opuscula, sed nihil eorū ad manus nostras memini peruenisse, præter illum tractatum, quem eleganti carmine descripsit,
 In coronatiōe Maximiliani regis lib. 1. Sæcta p̄ eternū pe
 De cæteris nihil vidi.
 Viuit adhuc, & varia cōscribere dicitur, sub eodem rege Maximiliani, anno domini 1494.

Iacobus Sprenger, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatorum, prouincialis Coloniensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio præstans, & apertus eloquio, cum pridem esset ab Innocentio papa VIII. inquisitor hæreticę prauitatis constitutus, vnā cum Henrico Institoris, eiusdem ordinis theologo, comportauit & scripsit, eodē collega suo iuuante, volumen cōtra maleficas mulierculas diabolici instrumenta, pro cautela simplicium, quod prænotauit
 Malleum maleficarū, lib. 5. Vtrū asserere malefic
 Si quid amplius scripserit, nescio.
 Viuit vsque hodie in conuentu suo Coloniensi, sub Maximiliano rege Romanorum clemētissimo, anno domini quo hæc scripsim⁹, 1494. indictiōne duodecima.

Iohannes Tholofus, natione Teutonicus, ex Francia orientali, quæ Franconia dicitur, oriundus, canonicus Ratisponensis, & p̄positus Forchemensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus literis egregie doctus, pontificij iuris doctor insignis, astronomus, cosmographus, & poeta celeberrimus, ingenio subtilis & disert⁹ eloquio: scripsit tam metro quàm prosa quædam præclara opuscula, quibus nomen suum posteris commendauit. Sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Ferunt autem ab his qui hominem probe nouerunt, eius in diuersis rebus
 Epistolæ elegantes, lib. 1.
 Et quædam in mathematica.
 Et quædam alia.
 Viuit vsque hodie in ciuitate Ratisponēsi prouinciæ Noricorum, & varia conscribit, maximus doctorum hominum fautor, sub Maximiliano rege Romanorū, & Alexandro papa sexto, anno domini 1494. indictiōne duodecima.

Adam Vuernerus Themarenſis, natione Teutonicus, vir in secularibus literis egregie doctus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & poeta non inutilis, ac iuris Cæsarij

ri clarissimus interpres, ingenio præstans & disertus eloquio: varia scribit, metro ludens & prosa, quibus nomē suum longe lateq̄. notificauit. Extant eius & multa & elegantissima carmina sparsim de diuersis rebus & materijs.
 Carminum ad me lib. 1. Reuerendo in Chro p̄ri
 Epistolæ quoq; multæ.

Ad me cudit de sancta Anna librū 1.
 Alia insuper complura scripsit & scribit indies publicanda.
 Viuit vsque hodie apud Heidelbergam, pædagogus iuuenum principū, sub Maximiliano rege, anno domini quo ita conscripsimus, 1494. indictiōne duodecima.

Iohannes de Dusseldorp, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis, de monte Carmeli, Prior Argentiniensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, theologicæ facultatis celeberrim⁹ interpres, ingenio præstans & vita præclarus: dicitur multa scribere, sed celare. Vidi quosdam ipsius tractatus, quorum titulos nunc ad memoriam reuocare non potui.
 Viuit vsque hodie apud Argentinam, sub Maximiliano Romanorum rege clemētissimo, anno domini quo hæc scribimus, 1494. indictiōne duodecima.

Theodericus Vlsenius homo Phrisius, singularis eruditionis & peritiæ in carmine & oratione, edidit nonnulla, inter quæ extant eius
 Elegiæ cultæ.
 Et quædam epigrammata.

Et alia plura, quæ ad posteritatem ventura sunt.
 Viuit adhuc sub Maximiliano rege Romanorū, anno dñi 1494.
Hartmannus Scedel Nurembergensis, natione Teutonicus, artium & medicinæ doctor, diuinarum quoque scripturarū nō ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, cōportauit & scripsit inter alia ingenij sui opuscula, ex Iacobo Pergomēsi & alijs historiographis addens nonnulla, maxime de rebus Germanorum, opus grande & insigne, quod continet.
 Historias temporum, lib. 1.
 De cæteris nihil vidi.
 Viuit vsq; hodie apud Nurembergam, sub Maximiliano rege, anno domini 1494.

Iohānes abbas monasterij S. Martini episcopi, in Spanheim, ordinis diui patris Benedicti, Moguntinae diocesis, natione Teutonicus, patria Mosellanus, ex villa Trittenheim Treuirensis diocesis oriundus, quāuis non sim dignus quod nomen meum cum scriptoribus Ecclesiasticis poneretur, propter ingenij paupertatem, tamen amicis vrgentibus compulsus sum in fine huius catalogi, mearum quoque lucubrationum titulos & exordia ponere, exemplo diuorum patrum, Hieronymi, Gennadij, Honorij presbyteri Augustodunensis, & Sigeberti monachi Gemblacen, qui se quoque in fine suorum tractatum, de his ipsis rebus editorum, posuerunt. Scripsi ergo praeter hoc opus, etiam subiecta: Et primo quidem, ex mandato Praesidentium generalis capituli, abbreviaui

Statuta eiusdem capituli	lib.1.
De visitatione monachorum	lib.1.
De modo seruandi capitulum	lib.1.
In regulam S. Benedicti	lib.2.
Exhortationē ad monachos	lib.2.
De tentationibus	lib.2.
De vita sacerdotum	lib.1.
De vitio proprietatis	lib.1.
De miseria huius vitae	lib.1.
De ruina ordinis nostri	lib.1.
De illustribus viris nostri ordinis	lib.4.
Laudes ordinis Carmelatici	lib.2.
De laude scriptorum	lib.1.
De luminaribus Germaniae	lib.1.
Epistolae ad diuersos	lib.1.
De sancta Anna	lib.1.
Sermones varios	lib.1.

Collationes vero, tam in capitulis generalibus, quam in obseruantialibus vel alijs habitae sine certo numero, partim habentur, partim subtractae sunt. Haec ergo sunt (praeter ea quae adhuc in manibus imperfecta versantur) quae me scripsisse, ad praesens recolo, anno aetatis meae quarto & tricesimo, assumpti Abbatiae officij decimo, conuersationis vero duodecimo, sub Maximiliano Rom. rege, & summo pontifice Alexandro 6. anno dñi (quo hunc catalogum iam tertio emendaui, augmentaui, & compleui, per septennium ferme in eo laborans) 1494. Indictione duodecima.

PER=

PERORATIO.



MAM nunc igitur post multos tandem labores, operi nostro finem imponamus: quoniam etsi multi reitant Scriptorum illustrium catalogo digni, nobis tamen impossibile fuit, omnium vel sola nomina inuenire. Eos vero, quorum certitudinem habere potui, diligenter consignauimus: nec quemquam sciēter omisi, cuius opuscula, ingenium & tempora scire potuissem. Neque ignoro, quam multi eruditissimi viri hodie supersint, varia componētes: quorum ego nullam feci mentionem, non quod eos iudicauerim indignos nostro Catalogo, sed propterea quod opuscula sua vel celare maluerunt, vel non usque adeo multiplicata sunt, ut in notitiam meam venire potuerint. Feci quantum potui, non quantum volui, quippe qui omnes quotquot sunt vel unquam fuerunt, si licuisset, Scriptores mihi conciliafsem. Relinquo posteris eam prouinciam, ut de sua vena addant, ubi ego fatigatus destiti. Caeterum vos oro, Patres Conscripti, qui coelica regna tenetis, qui hunc nostrum Catalogum vestris nominibus, ingenijs & lucubrationibus exornatis, quatenus si vera, si iusta, si digna, si denique grata de vobis scripsimus, omnipotentis Dei clementiam pro nobis exoretis, ut culpas abluat, veniam tribuat, sanctum propositum confirmet, intellectum illuminet, affectum purificet, participes gaudiorum vestrorum clementer efficiat. Quod si in aliquibus minus quam res ipsa requirebat, potuimus, veniam nobis o sacratissimi donate: quoniam sicubi erratum est, vitium est ignorantiae, non voluntatis. Vos etiam o clarissimi viri Scriptores, qui adhuc vitam terrenam & mortalem agitis, vos interpello, vos obtestor & oro, si quid minus vestris meritis, ingenijs vel lucubrationibus dignum in hoc Catalogo peregrinamus, non voluntati, sed imperitiae nostrae adscribatis, veniam quam petimus, non negantes: quoniam sicubi defecimus, eorum culpa fuit, qui nobis aliter quam se res habet, opuscula vestra vel ingenia descripserunt. Lectorem deinde huius Catalogi monemus & obsecramus, ne facile contra nos moueatur, si Scriptorum nomina, dignitates, patriam, vel opuscula secus exarata inuenerit, quam ipse forsitan alibi legit, cum historiarum transacti temporis dissonantiam nemo unquam potuerit conciliare. Neque nos aliquid scripsimus, quod non multis locis vel testimonijs fuerit comprobatum. Verum sicut in principio huius operis professi sumus, libenter cedimus opinioni cuiuscunque beneuoli correctoris, quam &

e e e ij ve=

veritas solidam, & charitas reddiderit sincerā. Nouissime vero nobis deridendi sunt æmuli, qui more canum ex consuetudine pessima latrantes, omnia damnant, omnia vituperant, omnia lacerant, quæ vel ipsi nō fecerint, vel suis opinionibus inuenerint esse cōtraria. Mox enim vt vel modicum legere cōeperint, stomachantes, illud non verum esse dicunt, iudices temerarij prius, quā examinatores veritatis effecti. Sed quæ nobis causa cum istis, qui nihil vituperant nisi bonum, nihil laudant nisi malum? Contemnendi sunt igitur inuidi canes, non docendi. Nos autem etsi displicere maleuolis, existimemus gloriosum, bonis tamen & eruditis viris placuisse, multo gloriosius arbitramur: à quibus, sicubi erratum esset, libenter corripimur: correcti, fructuosi emendamur. Excuset nos amor scripturæ, pro quibus hoc onus graue intrepida ceruice subiuius.

Libri de Scriptoribus Ecclesiasticis, authore Dn. Iohanne Tritthemio Abbate Spanheimensi, Finis.

ADDITIO PRIMA

INSIGNIVM ALIQVOT AVTHORVM,
ad superiores per Tritthemium cōscriptos, non
recens, sed nuper in Gallijs nata.



Arianus, natione Romanus, patria Zinzanensis, ordinis eremitarum S. Augustini, theologus consultissimus, ac totius ordinis generalis Prior, hoc quo nostro tanquam lucifer & quidam sol perfulgidus, suis exquisitis finis declamationibus, & nouo quodā concionandi genere emicuit, ac veluti alter electionis vas mundo oblatum, tantam ingenij vim & docendi robur de se ostendit, vt dice re ausim, neminē in hoc seculo inueniri vnquam potuisse, qui cum eo exquireret comparari. Erat profecto talis ac tantus, vt nihil ex eo esset in omni politiore disciplina frustra desiderandum. Nam in suis declamationibus ad populum, ita verbis

bis lectis disertus erat & sententiosus, etiam canora voce, vultuq; ac cæteris corporis motibus ad rem erat accommodatus, vt nihil ad laudis cumulum addere possis. Quanta autem huius viri doctrina, quanta eloquentiæ vis ac maiestas fuerit, partim ex sermonibus, partim ex epistolis & orationibus à se eruditissime editis, quisq; dilucide elicere potest.

Scriptit enim sermones varios.

Orationum lib. 1. Epistolarum lib. 1.

Obijt aut cum magna reipub. Christianæ iactura, anno dñi 1500. Elinus Sandeus, ex nobilissima Sandeoz familia, patria Ferrariensis, vtriusque iuris doctor consummatissimus, reliquarum quoq; bonarum literarum non ignarus, Ferrariæ primum, inde Pisfis, publico earum urbium gymnasio cum magna omnium admiratione iura pontificia professus, ab Innocentio octauo Romanam accitus, Rotæ collegio (vbi ardua & maximi momenti tractantur negocia) præficitur. Qui etsi mille negocijs, tum illic, tum in summi pontificis consultationibus occuparetur, attamen cum ingenij prope diuini, & consummatissimæ in vtroq; iure esset prudentiæ, multa in eo opuscula & commētaria edidit. Et ea quidem ita dilucide, ita docte, ita exacte, vt omnes huius disciplinæ nodos enodauerit, obscura in lucem restituerit: dubia, recto adhibito iudicio, facilia & peruia reddiderit, in quo non parum nostris iurisperitis attulit adiumenti. Quæ autem emisit, subnectuntur:

Primo super libros Decretalium Grego. De constitutionibus.
De rescriptis. De officio ordinarij, De mai. & obediens.
De treug. & pace. De lite contesta. De probatio.
De testibus. De testibus cog. De fide instrumentoz.
De præsumptionibus. De iureiurando. De exceptionibus.
De præscriptoribus. De senten. & re iudicata.
De appellationibus. De accusat. & inquisitionibus.
Additiones in Decretum, ad initiatum ab abbate opus.
De iure patronatus tractatus vnus.
De indulgētia plenaria sermo, cuius thema est: Hodie mecum eris in paradiso &c.
In historia libellus vnus de regibus Neapolitanis.
Sunt & alia eius commentaria.
Floruit Romæ sub Innocentio octauo, & Alexandro sexto.

Matthæus Bossus, patria Veronensis, ordinis canonicoꝝ regularium B. Augustini, vir in omnigena eruditione egregie doctus, sed in dicendi elegātia & grauitate doctior, magno apud omnes in precio habitus est, tum ex concionādi, docendiq; (in q̄ diu versatus est) munere, tum ex varijs operibus a se compositis, quibus ecclesiasticum dogma oratorijs pigmētis sic venustauit & expoliuit, vt tersius mundiꝯve inuenias nihil. Scripsit autem subscripta opuscula:

Dialogum de tolerandis aduersitatibus, in duos libros distinctum.
De gerendo magistratu, colendaq; iustitia, ad Iohannem Ludouicum Bossum iurisconsultum, equitemq; auratum, lib. 1.
Orationum lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.
Edidit & alia quædam, in quibus omnibus cum varia scateat doctrina, & ubiq; sit luculentus, nullibi vllum arrogantia euomit fumum, sed quod decet religiosum, ubiq; sanctitatis & diuinę sapientię studiosissimus fuit.

Obijt Patauij, anno domini 1502.

Antonius Cornazanus, patria Ferrariensis, orator & poeta luculentissimus, adeo tersus, copiosus, suauis, & præsertim in poesi, vt pleriq; autument ipsum ex angelorum ore poesim accepisse. Nam inter cætera vitam & obitum deiparę virginis ita deuote, pie, copiose, luculenter ac sancte cecinit, vt non mortalem eius poesim, sed diuinam prorsus omnes proclamant. Ipsum opus Hippolytę Neapolitanorum reginę, dum adhuc virgo esset, inscripsit, dicauitq;.

Elegias quasdam, atq; poemata varia emisit.

Scripsit & oratione soluta vitam Bartholomęi Colonei imperatoris Venetorum maximi.

Orationes quoq; plurimas, atq; alia quædam.

Georgius Merula, patria Alexandrinus, orator & philosophus vtriusq; linguę eruditissimus, & docendo & scribendo rei literarię semper bene consuluit. Scripsit autem Ludouici Sporciz, suorumq; maiorum res gestas multis voluminibus.

Commentaria in Iuuenalem.

In Statium atq; alios plures.

Emisit centurias quasdam.

Epistolarum libros multos.

Obijt Mediolani, anno domini 1494.

Hi-

Hieronimus Ferrariensis, ordinis Prædicatorum, declamator ardentissimus, & multarum literarum vir fuit apprime eruditus, quibꝯ fretus, ambitionem in religiosis damnabilem, quam summopere in se strangulare debuerat, complexus est. Quæ quidem contagiosa pestis, suę ruinę & acerrimę mortis, ac religionis suę scandalum non mediocre extitit. Cum enim multa attentaret, præsumeretq;, & aduersus suę professionis primores cornua erigeret, schisma non paruum per totam Italiam suscitauit. Quod non nisi ipse, complicitq; morte extinguere potuit, dolenda profecto tāti viri iactura, si eas quas præ se ferebat animi dotes, ad ædificationem, non autem ad sui ac suorum ruinam & perniciem applicuisset: quandoquidē omni genere doctrinę refertus, magnum Christianę literaturę adiumentum attulisset. Vex hunc vnum nobis inuidit callidꝯ ille tētator, circuiēs & qrens semp quē deuoret. Scripsit quadragesimale vnum lib. 1.

Super Psalmos pœnitentiales commentum.

Super prophetas multos commentatus est.

Prophetiam quoq; emisit, qua multa de hoc nostro æuo, regnoq; commotione prædixit.

Alia quoq; multa scripsit.

Tandem damnatus sub Alexandro sexto, anno salutis 1499, in foro Florentino cum socijs duobus arsit.

Bernardinus Gadolus Brixianus, Camaldulensē abbas, vir bonarum literarum, philosophię & iuris canonici apprime eruditus, vitę & religionis sanctimonia clarus, nobis multa suę doctrinę monimenta reliquit, in quibus se eruditissimum ostendit. Scripsit autem in omnes Biblię libros commentaria.

De fugiendo seculo, & amplexanda religione, tractatum vnum.

Contra superbiam & ambitionem lib. 1.

Opera Hieronymi in ordinem redegit.

Extant eiusdem sermones varij.

Item Epistolę multę.

Et quædam alię hincinde dispersa.

Vita functus, sepelitur honorifice in Camaldulensi cœnobio.

Marinus Sanutus, patrius Venetus, non solum bonarum literarum vir eruditus, sed etiam administrandę Reipublicę pitus, eloquētia plurimum valuit, vt ex eius opusculis dinosci facile potest. Scripsit enim quę subiiciuntur:

De ma-

De magistratibus Venetis lib.1.
 De vitis principum Venetorum lib.1.
 De bello Gallico libros quosdam & Latine & vulgariter.
 Scripsit & alia quædam.
Philippus Beroaldus, patria Bononiensis, vtriusq; linguæ peritissimus, grammaticorumq; ac rhetorum, oratorumq; omnium sui seculi facile princeps, foecundissimi sui ingenij testimonia non vulgaria reliquit.
 Orationes in diuersorum authorum enarratione habitas.
 Panegyricum ad Ludouicum Sphortiam.
 De nuptijs Bentiuolorum orationem vnam.
 Gisippi & Titi historiam.
 Item Galefi & Simonis.
 Orationem prouerbialem vnam.
 Libellum de septem sapientum sententijs vnum.
 Symbolorum Pythagoræ lib.1.
 De optimo statu lib.1.
 De felicitate lib.1.
 Philosophi, medici & oratoris, declamationem.
 Ebriosis, scortatoris & aleatoris, declamationem.
 De passione dominica neniam.
 De fortuna carmen.
 De duobus amantibus carmen.
 De Cupidine deo amoris, carmen.
 In maledicam carmen.
 Epigrammata varia.
 De terræmotu & pestilentia, cum annotamentis Galeni, opusculū.
 Annotationes in Seruium, Annotationes in ius ciuile.
 Commentaria in Propertium, In Suetonium,
 In Tusculanas quæstiones, In Apuleium.
 In Titum Liuium annotationes, In Rhetoricam Ciceronis,
 In Horatium Flaccum, In Persium,
 In Silium Italicum.
 Scripsit & plura alia, quæ nondum ad nos peruenere. Obijt Bononiæ non sine magna rei literariæ iactura, anno domini 1510.
Ponticus Virmius, patria (vt aiunt) Taruisinus, eruditissimus philosophus, Latinæ Græcæq; literaturæ studiosus, industria, labore, ingenij viuacitate, sine vilo parætum auxilio eo doctrinæ

næ euasit, vt ob ingentem eruditionem, magno apud Ludouicum Sphortiam & per totam Insubriam habitus sit in precio. Scripsit autem quæ subijciuntur:
 In Claudianum commentaria.
 In Iohannis Sacroboscensis spherā commentaria.
 De obscuris authoræ locis & corruptis noibus lib.3.
 De miseria literarum lib.2. carmie.
 De laudibus Beatricis Mediolanensis *reginæ lib.1. carmie.
 Elegiarum & epigrammatum lib.2.
 In chromata Chrysoloræ commentarium.
 In Achilleida Statianam commentarium.
 In Ouidianam Metamorphosin commentaria.
 In Virgilij opera commentaria.
 De arte diuinandi lib.16.
 Odysseam Homeri transtulit in Latinum.
 Hymnorum eiusdem Homeri lib.4.
 Euripidis tragœdias sex.
 In medicina traduxit Theophilum De pulsibus & vrinis.
 Item *Aeneum De pulsibus & vrinis.
 Inuectiuarum lib.1. De intitulationibus lib.1.
 Apollonij Argonautica in Latinum vertit in lib.4.
 Alia quoq; multa & Latina fecit, & emisit.
 Floruit sub Ludouico Sphortia.
Nicolaus Leonicensis, oratorum omnium suæ ætatis elegantissimus, in philosophia consummatissimus, & rerum naturalium non ignarus, multa in medicina eleganter & copiose tractauit:
 In Galeni opa, quæ etiã Latine loq; cõpulit, cõmentarios edidit.
 Item opusculum in eadem disciplina, in quo, omnibus ægris salutem & vitam restitui conciliariq; posse, docuit.
 Extant & quàm plurimæ eiusdem epistolæ, quæ maximam eius doctrinam præ se ferunt & elegantiam.
 Floruit hoc eodem tempore in Italia sub Ludouico Sphortia.
Ambrosius Calepinus Bergomensis, ordinis sancti Augustini, hac ætate floruit, diuinarum & humanarum literarum indagator studiosissimus, vnde opus pergrande sua industria magno labore ex innumeris prope authoribus collectum, de vocabulorum notitia ac præpositionum interpretatione Græca & Latina
 fff cum

cum authorum attestatione nobis commune fecit. In quo non solum quæ ad literaturam & poetarum & oratorum cognitionem plurimum conferunt, sed etiam quæ ad medicos, philosophos, nec non doctores ecclesiasticos pertinent vocabula, docte satis eleganterque explicuit, explicita in veriore lucem, quam in quibusdam alijs codicibus cõsimilibus legenda reliquit. Quæ profecto doctis pariter & indoctis non mediocriter attulerunt subsidium. Hinc enim factum est, ut quæ apud barbaros iam barbara euaserant, Latina fiant; que vero apud doctos in dubium reuocabantur, nunc pateant discussa dubietatis nebula.

Petrus Burrus Belgicus, patria Brugensis, canonicus Ambianus, diuinis & humanis literis clarus, Parrhisius sub Carolo octavo Francorum rege floruit; ubi ea bonarum disciplinarum, virtutum, probatissimorum morum, pietatis, religionis celebritate adoleuit, ut plerique, & potissimum Gandincurtorum familia, hoc vno solo suis pro liberis instituendis, alijsque permultis nobilioribus adulescentulis, uti voluerit præceptore. Nec plane iurandum, utpote qui vnus inter paucos hac nostra ætate eloquentiam, poesim, cæterasque artes bonas cum sapientia iungere doceret, nec artes sine moribus, mores vero sine literis prodesse. Quod quidem eius opera indicant, in quibus quid potissimum admireris, nescias: sententiarum ne grauissimarum sanctissimarumque pœdera, an styli poematisque varietatem, an rerum verborumque decorum, an callidas iuncturas, an lepidum vularum cõtextum, an carminis subinde fluorem & concentum, denique an sexcenta alia ornamenta, ita ut omnes gratias, charites, lepores ac dicendi veneres, huc cumulatissime congestas merito dixeris, cum tamen aut turgidum, aut inflatum cõspicetur nihil. Quocirca si hic Burrus Quintiliani scripsisset tempore, non utique dixisset: Lyricorum Horatius fere solus legi dignus. Nam & hic, qui & legatur etiã à sanctis monialibus, dignissimus est. Si quidem cum (quod ille non est) totus sit castus, totusque Christianus, & Christianam religionem suauiter redolens, non minus tamen quam ille insurgit aliquando, plenus iucunditatis & gratiæ, varijsque figuris & verbis felicissime audax, ut ex eius operibus subscriptis, & in lucem emissis, cuius promptum est dinoscere. Sunt autem hæc fecundissimi illius ingenij monumenta:

Odarum	lib. 4.	Hexametrorum	lib. 1.
Apologorum	lib. 1.	Elegiarum	lib. 2.
			Epi-

Epigrammatum lib. 1.
Canticorum de duobus festis.
De vigilia domini.
De circuncisione domini.
De ieiunio.
De confessione & Eucharistia.
De laude crucis.
De resurrectione dominica.
De inuentione crucis.
De Pentecoste.
De corpore domini.
De facie dominica.
De festo beatæ Mariæ.
Sunt & quædam alia.

Moralium.
De aduentu domini.
De natiuitate domini.
De epiphania.
De ingressu in Hierusalem.
De cœna dominica.
De passione dominica.
De communionem paschali.
De ascensione domini.
De Trinitate.
De exaltatione crucis.
Hymni de omnibus sanctis.
Epistolæ & orationes non pauca.
Obijt Ambianis anno 1507.

Iacobus Faber Stapulensis, celeberrimus nostri seculi philosophus, Belgicæ, quinimo totius Galliæ vnicum decus, hac nostra tempestate diuino quodam munere in rei literariæ remediũ datum, omnes philosophiæ partes à caliginosa quorundam sophistarum barbarie vendicauit. Et quæ iam omnino Latine loqui dederant, ac longe ab Aristotelis, cæterorumque vere philosophantium mente abierant, in pristinam & sermonis & doctrinæ maiestatem restituit, ea structura & serie, ut nihil desit addendũ, nihilque sine vitio se offerat demendum: tanta industria, tantumque in omnibus suis operibus artificium, tanta in dicendo dignitas, ut cum philosophi quisque vel mediocriter doctus, eloquentiam (quod antea non licebat) consequi vberime possit. Primus enim apud Gallos, ut Cicero apud Romanos, philosophiam, rudem adhuc & impolitam, cum eloquentia iunxit. Nam quum antea Parisiis peregrinaretur, ciuitate donauit. Vnde non solum philosophiæ rudes, sed etiam docti, aliquantum se arbitratur adeptos & ad dicendum, & ad iudicandum. Est enim in dicendo sublimis, in sententijs grauis, in inuentione exquisitus, in compositione diligens & curiosus, nec suorum tantum, sed etiam alienorum operum. Ad hoc siquidem vnũ natus videtur, ut palæstræ literariæ cõsulat, bonas artes instauret, & in antiquum splendorem reducat. Ea est huius viri cura, ea oblectatio, id studium: eo cogitatus omnis, eo mens, eo animus dirigif. Quod ut liberius fiat, non modo patrimonium, quod non contemnendum Stapulis habebat, instar Demetrii suis condonauit, sed & dignitates, officia, beneficia & ho-

norifica & opulenta abiecit, cum Thebano Crate ratus, talia raro virtutibus cohæreret. Deniq; vt exiguo concludas omnia versu, Di-
tauit sophia secula nostra Faber. Sequuntur autem quæ in artibus liberalibus à se contexta sunt. Primum est:

Paraphrasis in logicam Aristotelis, miro artificio elaborata.

In physicen Aristotelis introductio.

Et paraphrasis stylo non inerudito contexta.

In Ethicen eiusdem paraphrasis & introductio.

In œconomica commentarius.

In Politica commentarius & introductio.

In Arithmetica Iordani commentarius & demonstrationes.

In Seuerini Boethij libros arithmeticos epitome.

In Musicam elementa quædam.

In astronomicū introductoriū Iohā. de Sacrobosco, cōmentarius.

Astronomici theoricorum corporum cœlestium lib. 4.

Introductio in sex libros Metaphysicos Aristotelis, & in eandem commentarius.

Cætera quidem maiora in liberalium artium facultate expectant. Sed neq; his contentus vir religiosissimus, rebus diuinis animum intendit, & se illis totum dedit, magnum theologis nostris & di-
uini verbi scrutatoribus ornamentum & adiumentum allaturus, utpote qui implicita explicet, obscura elucidet, innodata enodet, trunca & mutilata passim loca restituat. Quod ex his quæ in hac
sacratissima diuinæ sapiētiae disciplina, aut traduxit, aut scripsit, aut correctius emendatiusq; imprimi curauit, facile deprehendi
potest. Sunt autem subscripta:

Iohannis Damasceni translatio.

Commentaria in Richardum.

De Trinitate.

Commentaria in Ecclesiasten.

Commentaria in quatuor euangelia.

Commentaria in epistolas Pauli.

Scholia in Dionysij Areopagitæ opera.

De ornatu spiritalium nuptiarum.

Commentaria in Hugonem de sancto Victore.

Viuit Parisiis, quotidie noua quædam fabrili sua incude cudentis.

G Vilhelmus Budæus Parisiën, ex clarissima Budæorum familia
natus, historicus, poeta, philosophus, oratorq; disertissimus,
non

non modo fortunę, sed etiam animi dotibus pulcherrime ignitus, hac nostra tempestate per vniuersam Italiam, nedum per Gallias, ob incredibilem ipsius omnium sapientiarum notitiam clarescit, indies vtraq; lingua eruditissimus, ingenio prope diuino, eloquio graui & terfo, in omni disciplinarum genere doctissimus, & præter doctrinam singularem vir certe perhumanus, affabilis, modestus, ac multa veneratione dignus. Scripsit autem orationes & epistolas quàm plurimas,

Elegias & epigrammata diuersa.

Annotationes in quatuor & viginti pandectarum seu digestorum libros edidit, in reliquos editurus, vt ipse in ea quam ad Iohannem de Ganayo magnum Franciæ cancellarium scribit epistola, testat. Quandoquidem annotationes quantę sint eruditionis & doctrinę, cuiq; perpendendum relinquatur.

Viuit Parisiis magna omnium expectatione, à quo maiora propediem in lucem prodibunt.

G Vilhelmus Castellus (seu Castalius) Gallus, poeta & orator
terfissimus, Thuroneñ, patre Christiano Castello doctore Pa-
risiën, regio medico, Martina parête Biturica, Turonis nasci-
tur, anno domini 1468. vbi prima literarum cunabula edoctus, Pa-
risios (vt moris est) ad fructuosiores solidioresq; disciplinas capef-
sendas, mittitur Iohanni Anglico fratri materno, viro in diuinis
humanisq; literis apprime erudito, in bursam (vt triuiali vtar ver-
bo) Nauarricam successurus, vbi liberalib⁹ studijs, & præsertim hu-
maniorib⁹, eam nauauit operam, vt breui temporis curriculo soci-
os omnes ætate & doctrina præcedētes, non modo æquauerit, sed
etiam longe superauerit. Tanta rei literariæ sitis, tantus amor, tan-
ta cura, tantum studium. Hinc subito fama super æthera notus, in
gymnasium Burgundiacum, ad instituendam melioribus politio-
ribusq; literis iuuentutem, à Bernardo Roilletto viro omnium bo-
narum disciplinarum cumulatissimo, eiusdē gymnasii rectorē pri-
mario, accersitus, primæ humanitatis classi p̄ficitur. Hinc exantla-
to dialectices agone, & discipulis laurea donatis, Nauarricum gy-
mnasium repetit, humanis disciplinis diuinas (ad quas semper an-
helauerat, adiuncturus. Tandem adeptō in sacratissima theologia
facultate doctoratu, Turonum secessit, vbi honorificis ecclesiæ be-
neficijs archidiaconatu & canonicatu honestatus, cum suis viuit,
orationi & prædicationi intentus. Quod superest temporis, bonis
fff in disci-

disciplinis impartit, nomini & posteritati consulens, vt iam coe-
pit, multis operibus quæ in lucem emisit. Quorum nomina subij-
ciuntur:

Sibyllinum de iudicio extremo carmen.

Ecloga, cui nomen, Eumorphus.

Carmen de stultis mulierum votis.

Dialogus in Iacobi fabri Stapulensis laudem.

Elegiarum lib. i.

Epigrammatum lib. i.

Epistolæ ad diuersos multæ & variæ.

Expectantur longe maiora.

Iohannes Bartholus Parisienſis, doctor medicinæ omnium huius
ætatis excellentissimus, & ob id Apollinis & Aesculapij nomine
à varijs etiam cuiusuis disciplinæ & amantiſſimis & peritiſſimis
peculiariter donatus, tantæ est apud omnes & authoritatis & do-
ctrinæ, vt quem illi conferas, inuenias profecto neminem, siue quæ
suæ sunt professionis quæſieris, siue quæ sint alterius cuiusuis do-
gmatis. Quandoquidem in omni disciplinæ genere consumma-
tissimus, de omnibus ita docte, ita eleganter, ita scite promptèq;
differit, ac profunde sapit, vt vnus omnes tam diuinas quàm huma-
nas artes studiosissime complexus sit.

Antonius Syluiol⁹ Parisienſis, poeta & orator insignis, cum mul-
ta linguarum genera calleat, tribus tamẽ, Gallica scilicet, La-
tina & vulgari Itala excellit, quibus cum apud omnes, tum
apud quosq; & doctissimos & nobilissimos, & p̄sertim domus Am-
bosianæ Francæ gentis maximæ & nominatissimæ proceres, eam si-
bi famam & gratiam conciliauit, quam nulla inuidorum obtre-
ctatio dissoluat, nulla edacis caries vetustatis aboleat, vtpote qui
iam hoc triplici linguæ dono immortalitatem sibi quæſierit, nec
minoris hac suauissima Gallicæ linguæ volubilitate apud nostros
habeatur, quàm Dantes apud Florentinos. Quanta vero eloquen-
tia laboret, suo ingenij lumine polleat, qua inuentionis subtilitate
emineat, quo dispositionis artificio præstet, qua varietatis fœcundi-
tate scateat, qua deniq; rerum sententiæq; grauitate incedat, lo-
cupletissimum præclara eius opera dant testimonium. Scripsit em̄
multa & præclara: in primis in vulgari suo comœdias plures, in quibus
ostendit, quàm varius, quàm abundans, q̄ facundus, q̄ elegans,
quàm facetus, deniq; q̄ urbanus fuerit. Latine vero, subnexa emisit:

Ele

Elegiarum

lib. i.

Epigrammatum

lib. i.

Dialogos plures & graues.

De Venetis triumphum.

Scripsit, & indies scribit alia longe maiora, quibus Gallis & suos
esse poetas & oratores, Italis nõ inferiores, quin & illis superiores,
ostendat, si his linguæ inuolucris, quibus Italus omnis aut blandi-
tur, aut auram aucupat, iugem & irrequietum laborem impende-
rent. Viuit adhuc & vescitur aura ætherea, reuerendi in Christo pa-
tris Georgij Ambosiani archipræsulis Rothomagensis, orator.

Guilielmus Copus Basileëſis, eruditissimus philosophus, Lati-
ne Græcèq; peritiſſimus, hac nostra ætate Parisiis arte medi-
ca (cuius est doctor & professor eminentissimus) excellit, ad
cuius ædes non modo Parisienſes, tanquam ad vnicum salutis reme-
dium confugiunt, sed etiam qui huic nostro regno præſunt, audita
viri fama, ocyſſime mittentes acciunt, eius opem sentiunt. Vnde
vnus inter omnes huiusce professionis antistites nomen sibi pepe-
rit, nescio an immortale, an inuidiosum potius. Est autẽ hic Guil-
helmus ingenio subtilis, eloquio tersus, sermone disertus, doctrina
admirabilis, & rerum naturalium scientia nulli postponendus. Vi-
uit Parisiis sub Ludouico huius nominis duodecimo, magna sui
apud omnes & celebritate & expectatione. Cudit enim quæ poste-
ritas legat, inter quæ iam habemus
Pauli *Cegmetæ præcepta salubria, ab ipso Latino decore vestita.
Item Hippocratis prænostica.

Vdocus Clichtoueus Neportuenſis, doctor theologus consumma-
tissimus, philosophus nitidissimus, oratorq; adeo insignis, vt fe-
rinos hominum mores, & omne mortale genus diuina potius
quàm mortali facundia componat. Qui ad hæc natus officia, vt li-
terarum ignaros rectis habenis dirigat, infulsos terſo eloquio eru-
diat, philosophiæ splendore destitutos, pulsa pcul caligine, nitidif-
simo fulgore illuminet. Hunc his nobilissimis animi dotibus & di-
gnitate, natura parens insigniuit, vt quicquid hoc in mundo sensi-
bili moliatur, rei literariæ propagandæ accommodet. Quæ enim
scabra, scæda, hiantia, barbaraq; sunt, expolire, & suum philoso-
phiæ reparare nitore summopere nititur, & maxime in sacris elo-
quijs interpretandis studium conterere, animo mentèq; decernit.
Diuina hunc adeo exornant eloquia, rerumq; supramundanarum

co=

cognitiones, vt eum in terris mortalem adhuc vitam spirātem, fulgentissimis cœlestium choris admisceant, suæ profusissimæ doctrinæ eximia monumenta magno voluminum numero, nobis, venturæq; posteritati reliqt, maiora tādē relicturus. Scripsit enim quæ hac serie digesta scribuntur:

In Augustini Dathi elegantias

commentarium.

In introductionem arithmeticam D. Seuerini Boethij

commentarium,
compendium.

De praxi numerandi

In Iohannem Damascenum

commentarium,
librum eximium,
scholia.

De vera nobilitate

In paraphrasim physices Aristotelis

In introductionem paratam in physicen Aristotelis

commentarium.

In introductionem paratam in libros metaphysices Aristotelis

commentarium.

In introductionem elaboratam in ethica Aristotelis

commentarium.

Edidit etiam tres Sermonum libros, videlicet de tempore, de sanctis, & de alijs extraordinarijs rebus.

Carolus Bouillus Beromandius Samarobrinus, vir & rhetoricissimo splendore expolitus, geometriq; insignis: quem quidem ad diuina potius peruestiganda rerum secreta, entiumq; omnium latitantes essentias natura produxisse creditur, quam vt mortali corpore interceptus, humanam vitam duceret. Adeo enim euecto ingenij acumine insignitus, vt non modo terrenorum entium naturas, prius cæca caligine obductas, in lucem educat: verum & stelliferos orbis, patulamq; cœlorum machinam, duce philosophia profundissime penetret: entium supernaturalium naturas, mundanorum philosophica proportione præmonstret: indifferabilem cœlestis curiæ trinitatem, & numerorum philosophica ostensione, & terrenarum rerum vnitissimā scrutatione, exacte præfiguret. Hic prorsus & maxime philosophiæ contemplatiuæ, geometricisq; abstractionibus deditus est, vt sæpenumero horis nouem truncis arboris innixus, immotis oculis, immoto corpore, sui, suorum, humaniq; victus oblitus, & mole corporea solutus, rerum naturas cōtemplari visus sit, vt potius anima corpore soluta, in cœlis degere, q̄ humana

nis vinculis adstricta, hoc in mundo sensibili auras vitales carpere videretur. Multa sui ingenij acumine adinuenit, priscis seculis inuisa. Quadraturam enim circuli, suis geometricis machinamentis contexit, quam philosophorum nullus antea satis exacte adinuenerat. Librum de nihilo, magna cum omnium admiratione miræ ingeniositate perscripsit: aliaq; q̄ plurima philosophica opera, quæ nullus mortaliū exactis retro seculis præuiderat, posteritati reliqt. In geometriam libros 6. introductorios.

De circuli quadratura lib. 1.

Introductionem in scientiam perspectiuam.

Librum de intellectu diuino, angelico, & humano.

Librum de sensu.

Librum de nihilo.

Artem oppositorum.

Librum de generatione.

Librum de sapiente.

Librum de duodecim numeris.

Librū diuinæ caliginis.

Epistolas philosophicas cōplures.

Vilhelmus de Quercu, doctor theologus insignis, hac nostra tempestate cæteros inter omnes mortales, consilio, moribus, sacrisq; eloquijs eminentissimus, qui, dum illa Gallorum maiestas horritico summi pontificis, Anglorum, Hispanorumq; insultu & atroci bellorum apparatu premeretur, solus suo consilio & sana animi sententia, Gallorum angustia & necessitati benignissimè occurrit. Hic nempe Alpes transuectus, Pisanam accessit ad urbem, vbi maximam & Cardinalium & Episcoporum cōcionem, super re Gallica & tanto bellorum prodigio differentem, sola sua animi sagacitate corroborauit, tantiq; cōcilij partes sibi vendicauit eminentiores. Nec minori in populo, ad diuina officia subeunda, vtif eloquio. Tāta enim & sententiæ grauitate, & diuinorū consilio cognitione excultus, vt indomitos mortaliū mores, barbarosq; populos facili componat eloquio, ad nitidāq; summi creatoris agnitionem, benigna voce, gratis oculis, gestu moderato, & similitudinibus iucundis facile reducat.

Renatus Garnerius Luxoniensis, in vtroq; iure doctor nostræ ætatis peritissimus, qui ob suam in omnigeno disciplinarum genere, tum maxime præclara legum facultate, claritudinem sui, famam atq; decus, per varios terrarū tractus disseminauit, meritoq; in condendis interpretandisq; passim legibus, Lycurgi Socratisq; partes facile sibi vendicauerit. Terfiori etem vocis eloquio, spectata professione, animo sagaci, placido gestu legū enigma sol-

uit, vt Pictauicos fines perpetuo decorarit honore, totamq; Galliam indies sua nobilitarit eminentia.

Christophorus Lögolius Parisien, philosoph^o ingeniosissim^o, nostriq; seculi orator clarissimus, quem vt natura parens maximis decorauit animi dotibus, & naturali ad rerum indagandas naturas præparamento insigniuit; ita fortuna bonorum cumulis ingentissimis, & gratissima dexteritate eum vberrime donauit. Qui naturam ei beneuolam, nobilissimasq; animi dotes inspirasse animo repetens, ita naturæ munera & labore & exercitio exauxit, vt nostræ ætatis philosophus clarissimus, oratorq; exuberantissimus euaserit. Hic Plinium in præclara Pictauica academia inenarrabili structura professus est, vt non mortali eloquio fretus, sed potius cœlorum penetralibus educta sententiarum varietate roboratus, omnium sine discrimine videretur. Hunc Parisiana (disciplinarum alumna) academia & moribus, & oratorio succo, literisq; philosophicis non ineleganter erudiuit: nihilominus tamen non Gallico satiatus eloquio, Italicos lares (maiora coniectans assequi) festino pede aggreditur, vbi & facili rerum experientia, tersoq; edoctus eloquio, Gallicos tandem fines pede reuerso accessit, vbi suæ eloquentiæ & doctrinæ edidit testimonia. Quartum enim vix & vigesimum annum exagitans, innumera voluminum varietate posteritati consulens, suæ doctrinæ monimenta edidit, sequacibusq; suis hac digesta serie reliquit:

Orationem de diui Ludouici Francorū regis, & gentis Gallorum laudibus, ad Franciscum Valesium Delphinum.

Orationes & epistolas prope innumeras.

Elegias & epigrammata varia.

Commentaria in Plinium, quæ Pictauij publice cum summa oim admiratione docte & eleganter interpretatus est.

Quædam in iure ciuili, dum illud Pictauij publice profiteretur.

Iohannes Stephanus, floruit hac nostra tempestate, natione Italus, Vercellarum episcopus, cardinalis Bononiensis, & rei literariæ cultor exactissimus, quem quanto excellentioribus & eminentissimis fortuna dignitatibus euexit, tanto natura nobilioribus decorauit animi dotibus. Hic nempe cuncta, etiam dignitatum clarissima fastigia, ocio literario & rerum exquisitis naturis semper postposuit. Et suo tandem infatigabili labore & industria effecit, vt Aristotelis magna moralia, priscis seculis nunquã præcogni-

gnita, nobis cōmunia fecerit, quæ Iacobus Faber nostri seculi philosophus eminentissimus, & philosophiæ defensor acerrimus, ipsius auspicio impressioni commisit, posteris fructus non exiguos allatura.

Guilhelmus de Mara, floruit hac tempestate, natione Neustrius, ex deserto Constantini pago oriundus, à parentibus nobilibus prosapiæ atq; sanctissimæ vitæ procreatus, nūc cathedralis ecclesiæ Constantiensis canonicus ac thesaurarius, orator ac poeta insignis. Hunc adhuc puerum existentem insignis theologus doctor Iohannes Boucardus, quondam Abrinseñ episcopus ac confessor regius, suscepit in disciplinis educandum, ob præclaras animi dotes quas in puero cernebat. Nec solum ipsum per alios curabat erudiendum, sed etiam ipsemet quando per ocium vacabat, erudiebat, non parum se oblectans in tam fertilis agri cultura. Actantum de præclara eius indole sperabat, vt non dubitauerit eum in eætate beneficio donare, maiora profecto daturus, si superuixisset. Deniq; Guilhelmus ipse ad præclarum studium Parisien profectus, in modico temporis interuallo eo euasit, vt null^o in arte oratoria aut poetica eo celebrior haberetur. Vnde Robertus Brissonetus quondam Remensis archiepiscopus ac Franciæ cancellarius, tanti viri famam audiens, eum sibi in secretarium accersuit. Quo quidem Roberto mortuo, Carolus octauus dedit hunc Guilhelmum cancellario suo Guidoni de Rupeforti. Carolus enim ipsum Guilhelmum diligebat propter rhythmos non insulsos, quos ipse lingua Gallica nouerat elegantissime componere, & etiam propter artem scribendi in quocunq; literarum genere, in qua sibi parem non inueniebat. Postea reuerendissimus cardinalis sancti Maclorij Guilhelmus Brissonetus, hūc sibi à Guidone de Rupeforti impetrauit, vt esset eius auricularius, apud quem diu māsit. Sed demum curialium miseriam pertæsus, ac temporis iacturam ægre ferens, concessit in studium Cadomense: vbi Rectoria dignitate, & postmodum laurea doctorali in vtroq; iure, donatus est. Estq; in eo studio iura pluribus annis professus, tandem in canonicum ac thesaurarium cathedralis ecclesiæ Constantien assumptus, vbi residet, soli Deo seruiens & bonis literis, quibus posteritatem ditaturus est. Hæc sunt quæ iam extant suæ doctrinæ testimonia:

Conflictus in Chimæram, ad Iohānem de Ganay, magnum Franciæ cancellarium, opus sane egregium atque sanctum, in quo illa

ADDITIO SECVN

DA INSIGNIVM ALIQVOT SCRIPTO- rum, partim veterum, partim recentium, superio- ribus per Tritthemiu & alios cōscriptis nunc primum indicis vice additorum, authore F. Balthazaro Werlino Colmariensi.



ABBAS Vrspergensis quidam, cuius proprium nomen occultum est, scripsit volumen Chronicorum. Initium eius à Nino rege Assyriorum magno, vsq; ad Fridericum II. Romanorum imperatorem. Vltim⁹ annus ab eo recensetur, à mundi salute 1229. Est autem Vrsperga monasterium instituti Præmonstraten, medio ferme itinere inter Vlmam & Augustam Vindellicorum.

Abba Abraã, & Abba Patritius, sancti patres δι ἐν τῇ λαυζα λουχαρ σκαυτες, Isaci monachi Syri sermones asceticos Græca lingua interpretati sunt. Quod opus Romæ extat in bibliotheca Vaticana.

Adrianus Barlādus, natione Selandus, vir rarę eruditionis, complures edidit dialogos, vnā cum opusculo de insignib⁹ oppidis Germaniæ inferioris.

Eiusdem iocorum veterum ac recentiu libri 5. cum scholijs illustrati, extant. Et opusculum de episcopis omnibus Vltraiectinis. Carmen item de situ & amoenitate Louanij.

Idem Christiani hominis institutionem aphorismis descripsit. Compendiosas quoq; institutiones artis oratoriæ concinnauit. Prouerbiales etiam versus ex Virgilio summo studio decerpit. Scripsit & plura alia nobis incognita.

Floruit Louanij circa initium Imperij Caroli V. 1520.

Aegidius Bellamere, vir insigniter doctus, scripsit consilia in iure, quorum 148. Romæ in bibliotheca Palatina supersunt.

Idem complura alia edidit opuscula, nimirum ea quæ sequuntur: De pluralitate beneficiorum. De Rota Romana. Scripsit quoque super de foro competenti. c. Romana. Et super paragra. Contrahentes.

Aegidius Maserius Parisiensis, vir non mediocriter in ingenuis artibus versatus, scripsit commentarios in carmina Valerij Flacci Setini Balbi argonauticon lib. 8.

Aelius Antonius Nebriffensis, natione Hispanus, exquisite doctus, quibusdam se optimis libris seculo clarum reddidit, quorum hi extant:

- De cosmographia.
- De grammatica.
- Lexicon iuris ciuilis, contra quosdam insignes Accursii errores.
- Commentarij in Auli Persij satyras.
- Exegeses in aliquot sacre scripturæ locos.
- Enarrationes in Coelij Sedulij paschale opus.

Aeneas Platonicus Christianus, de immortalitate animæ, deq; corporum resurrectione aureum scripsit dialogum, qui Theophrastus inscribitur. Is ab Ambrosio Camaldulensi, e Græco in Latinū idioma transfusus est.

Floruit circa tempora Zenonis & Anastasii imperatorum.

Agapetus diaconus magnæ & sacrosanctę Dei ecclesiæ, scripsit sententias paræneticas numero 72. ad Iustinianum Cæsarem Græco sermone, quam Græci schedam regiam appellant. differit enim de regis officio. Interijt autem circa annum salutis 558.

Agathius Guida cerius sacre theologiæ regius professor Lutetię Parisiorum, scripsit Peculium, cuius argumentum ex ipsius authoris epistola cognoscetur, quæ huiusmodi fere est:

Esti sanctarum in originalibus linguis scripturarum publicis lecti- onibus obstrictus, commentaria quæ in linguam sanctam conscribere institueram, nondum absolui, primas tamē eius præceptiones saltem edere in præsentia volui. Quamobrē ecce ex probatissimis Hebræorū præceptoribus, Mose Kimhi, Pethah Debarai, Michlol, alijsq; (in quorum scripta me, vt à Christianis parentibus progeni- tum, ac à teneris, vt aiunt, vnguiculis Latine Græcēq; & nō Hebra- ice, eruditum, Latina commentaria conscribere, puto fecisse satis) de literis, de punctis, de quantitate syllabarum, de accentibus, deq; perfecta deniq; (in qua omne cœlestis huiusce linguæ versatur de- cus atque dulcedo) pronunciandi ratione, primum hunc libellum damus: daturi mox, Christo auxiliante, si hæc placere vobis intelle- xero, & de octo partibus orationis alterum, subindeq; & ad ea quę in peritissimi Dauid Kimhi, Michlol, ad huius artis dikduk (id est, subtilis considerationis exercitationem, sic enim Hebræi id, quod

Handwritten notes in a cursive script, including phrases like 'lexicon mediarum', 'lexicon latino hispanice', and 'aliquot repetitioes'.

nos grammaticā dicimus, appellant) copiosissime tradita sunt, elucubrandā edendāq; accedemus.

Agnellus episcopus scripsit epistolam ad Arminium de ratione fidei, in qua præcipue Arrianam hæresim refutat, Dei patris & filij consubstantiali & coæua natura. Initium tale est: Frater Martinus exegit literas ad tuam charitatem mittendas &c.

Alanus Porretan⁹ vir doctus, regulas iuris cœlestis vel maximas, id est, axiomata theologiæ cum interpretatione conscripsit.

Alardus Aemstelredamus, natione Hollandus, omnia Rodolphi Agricolæ opera emendauit, & adiectis scholijs illustrauit. Idem scripsit epitomen in librum Rodolphi Agricolæ de inuentione dialectica.

Descripsit etiam Ecclesiasten iuxta omnes Rod. Agricolæ locos. Extant & quædam alia eiusdem opuscula, nempe Similia sacra, & paraphrasis epistolæ Hippocratis Coi ad Damagetum, quam paraphrasticè e Græco in Latinum transfudit. Superfunt eius & multa epigrammata, epistolæ, præfationes, annotationes, commētariola in alios diuersos authores, nobis per typographiam nondum cognita.

Eius est & e Teutonico in Latinum versio libelli de miraculis per venerabilem Eucharistiam Bruxellæ in Belgio factis.

Albertus Crantz, politicioris literaturæ mirus amator, Suediam, Daniam, & Saxoniam descripsit.

Albertus de Ferrarijs Placentinus, scripsit de horis canonicis. Item de celebratione Missarum, in primum c. tertij Decretal. q. incipit, Presbyter.

Albertus Florētinus sub Nicolao V. egregios de architectura libros conscripsit, vt testat Aeneas Syluius in descrip. Europe, cap. 58.

Albertus Pius, comes & princeps Carporum, atq; styli Cicero-niani sedulus imitator, scripsit epistolam paræneticam instar libri, ad Des. Erasmum Roterodamum.

Albertus Pighius, patria Campensis, natione Germanus, de ægnoctiorum solstitiorumq; inuentione scripsit, ad D. Fran. Moliniū abbatem S. Maximini, à secretis & consilio regis Francoꝝ &c.

Item de ratione Paschalis celebrationis, deq; restitutione Ecclesiæ affici Calendarij ad Leonem X. pontificem max.

Eiusdem Pighij astrologiæ defensio, & liber quidam in prognosticatoribus editus est.

Insu

Insuper & alios edidit libros, nempe: De cōponendis dissidijs, & de controuersijs in comitijs Ratisponensibus.

Aldus Manutius Romanus, ingenuarum artium peritissimus, grāmaticæ Græcæ institutiones mero sermone Græco conscripsit, De varijs declinationibus omne genus nominum & verborum.

Idem scripsit institutionum grāmaticæ Latinæ libros 4.

Necnon aliud edidit volumē, de dierum generibus, simulq; de vmbrijs & horis, quæ apud Palladium memorantur.

Extant quoq; eiusdem elegantissimæ annotationes in Q. Horatiū, & præfationes nō spernēde, plerisq; libris apud ipsum excusis præfixæ.

Eiusdem epistola vna ad Angelum Politianum.

Composuit complura alia opuscula, atque non pauca in Latinam phrasin e Græco transtulit, e quibus Homeri poema de ranarum & muriū pugna, Latinis verbis expressit oratione pedestri, sic vt versus versui respondeat.

Transtulit eodē modo & bene compunctiua Damasceni carmina. Floruit sub Maximiliano Venetijs, circa annū dñi 1514. mortuus.

Alexander monachus, in liberalibus artibus haud mediocriter institutus, sermonem historicum, qui Romæ Græce extat, de inuentione sanctæ & viuificæ crucis scripsit.

Alexander ab Alexandro, iuris peritus Neapolitanus præclarus, genialium dierum sex edidit libros.

Claruit tēpore Fræc. Philelphi, Nic. Perotti, Hermolaiq; Barbari.

Alfonfus Ferrus Neapolitanus, insignis medicus, Pauli 3. pontificis max. chirurgus primarius, de ligni sancti multiplici medicina, & vini exhibitione libros 4. in lucem edidit.

Aloisius Marlianus Mediolanensis, elegantem scripsit epistolā, de calamitosa Philippi Hispaniæ regis, in Hispaniā nauigatione.

Aloisius Mūdella, apud Brixiam Italiæ præclarus medicus, epistolæ medicinales 23. variarq; quæstionū, & locorq; insuper Galeni difficultium expositionem continentes, conscripsit.

Alphonfus vir in omni literarum bonarum genere illustrissimus, egregio se volumine, quod aduersus hæreses inscribitur, seculo clarum fecit.

Alphōsus archiepiscopus Toletanus, in Aristotelis libros de anima, quæstiones conscripsit complures.

Aluarus Gomes Hispanus, vir non indoctus, Prouerbia Salomonis reddidit carminibus.

h h h

Aly

castro. vide T. f.
ist' musa pauli
nom.

de velleu. nuncio.

Alypius & Augustinus viri præclaræ eruditionis, diuersas scripserunt epistolas: ex quibus vna extat ad Paulinum exarata, sexta & centesima inter diui Augustini epistolas.

Eorundem epistola ad Iulianam Demetriadis virginis matrem, 143.
Eorundem & Fortunati epistola ad Generosum, 165.

Ambrosius Catharinus polites Senensis, ex familia sancti Do-

minici, vir acumine ingenij, literisq; ac scientijs diuinis & huma-

nis excellenter instructus, ac rara quadam pietate præditus, scripsit

De præsciëntia & prouidentia Dei lib. 1. Qm̄ quum ipsos rerum

De prædestinatione Dei lib. 3. De p̄dest. ergo Dei trac

De eximia prædest. Christi lib. 2. Ad gloriã summi Dei

De angelorum bonorum gloria, & lapsu malo-

rum lib. 1. Illi⁹ præcepti rationem

De lapsu hoīs & pctō originali lib. 1. Etsi hoc certissimū sit

De immaculata diuæ virginis concepti-

one lib. 3. Veterator ille ac mire

De consummata gloria solius Christi & diuæ vir-

ginis lib. 1. Quod Iesus Chrs̄s tertia

De certa gloria ac veneratione & inuocatione san-

ctorum lib. 2. Cum hoc noīe diuinæ

De vniuersali omnium morte & resurrectione, & de iudicio æter-

no lib. 1. Vtrum omnes homines

De veritate purgatorij lib. 1. Esse genus q̄ddam p̄c̄n

De bonorum præmio, & supplicio æter-

no lib. 1. Non modo apud ortho

De statu puerorum absque sacramento deceden-

tium lib. 1. Nullum esse adeo ingēs

Speculum hæreticorum Si boni agricolæ illæ

De perfecta iustificatione à fide & operi-

bus Primum vt rem ordiar

Aduersus errores Thomæ Caietani.

Aduersus Martini Lutheri hæreses.

Viuit fortassis adhuc in Italia sub Carolo quinto imperatore, ac

Paulo papa tertio.

Ambrosius Cõtarenus V.C. legatus Venetorum apud Vxm-

coffam regem Persarum, iter suum descripsit. Suspicor autem Ita-

lice scriptum esse.

Ambrosius Pelargus (vulgo storck) instituti diui Dominici, vir

in

indiuinis & prophanis literis exercitatissimus, ac reuerendissimi archipræsulis Treuirensis Ecclesiastes vigilantissimus, multa præclara aduersus hæreses edidit opuscula, de quibus ego duntaxat subiecta reperi.

De sacrificio Missæ, conflictatiunculam pij & misoliturgi.

Iterum de sacrificio Missæ, & Latine & Germanice ad senatum Basileensem.

In Eleutherobaptistas lib. 1.

Refutationem consilij Oecolampadiani de differēdo paruulorum

baptismo vsq; in eam ætatem, qua iam lallare incipiant, lib. 1.

Aduersus Iconomachos lib. 1. &

An fas sit, in anabaptistas, adeoq; hæreticos animaduertere, lib. 1.

Bellaria epistolarum ad Erasmus Roterodamū vicissim missarū.

Annotaciones quoq; in dicta, ab Erasmo Roterodamo non ortho-

doxe adducta, scripsit.

De morte non timenda libellum, nondum prælo commissum.

Dialogum, nondum typis excusum, virorum & mulierum, Luthe-

ranæ sectæ antesignanorum.

Idem latinitate donauit liturgiam diui Chrysofomi.

Adiecta est Doxologia Græce s̄raul & Latine, quæ & in Missa, &

in precibus matutinis vsui fuit veteribus.

Nicenum item symbolum, p̄ eundem e Græco Latinum factum.

Omnia ad exemplum Bibliothecæ cœnobij diui Simeonis, quod

apud Belgicam Treuirim habetur vetustissimum, cum breuibus

eiusdem Ambrosii annotationibus.

De cœlibatu sacerdotum eruditionis refertum edidit libellum.

Præter hæc annumerata opera, & innumeras scripsit conciones,

ac in diuersos Bibliorum libros exegefes doctissimas, sed nondum

in lucem editas.

Supera vespicitur aura anno virginei partus 1546. cōplura in grati-

am studiosorum conscripturus.

Ambrosius Spiera Taruisinus, ordinis fratrum sanctę Mariæ,

scripsit quadragesimale de floribus sapientiæ.

Amedeus episcopus Laufannæ, scripsit de Maria virginea ma-

tre homilias octo, multa eruditione refertas.

Anacletus Romanus pontifex, vir sanctissimę vitæ, nec spernen-

dæ eruditionis, decreta edidit atq; epistolam, quæ in conciliorum

volumine inuenitur.

Anastasi sancti Antiochie (episcopi forte, aut presbyteri) sermo
nes quinque Græci seruantur ibidem.

1. De rectis apud nos veritatis dogmatibus.
2. *ἠρεσὶ καὶ ἀρεσὶ γράμματα*, id est, de incircunscripto.
3. De diuina œconomia vel dispensatione.
4. De passione vel impassibilitate Christi.
5. De resurrectione.

Anastasius monachus montis Sina, in 6. psalmum scripsit com-
mentaria. Edidit & alia, de quibus, subiecta habentur:

Oratio in principio quadragesimæ.
De modis diuersis animæ salutis.

Hæc omnia

Romæ seruari Græce, bibliothecæ Palatinæ catalogus testatur.
Andreas Albius medicus Bononiensis, edidit præclaræ de re me-
dica librum, & si superi fauerint, sex de aquis dialogos mox dabit.
Claret adhuc anno domini 1546.

Andreas Alciatus I. C. nostra ætate clarissimus, scripsit librum
Emblematum, qui varias picturas circiter centum, tanquam hie-
roglyphica cõtinet, quorum significationem (quæ singulas sequun-
tur) elegiaca epigrammata argute explicant. Sunt & inscriptiones
huiusmodi:

- | | | |
|--|---------------|---------------------------------------|
| Fœdera Italorum. | In silentium. | Etiã ferocissimos domari. |
| Gratiã referendam. | Concordia. | Potentissim⁹ affectus amor. |
| De ponderibus & mensuris | lib. 1. | |
| Eiusdem Paradoxorū ad Pratum | lib. 6. | |
| Correctionū in 3. libros Codicis | lib. 3. | |
| Prætermissorū | lib. 2. | Dispunctionum lib. 4. |
| De eo quod interest | lib. 1. | Declamatio vna. |
| Encomium historiæ. | | De stipul. diuisionibus cõmentariol⁹. |
| Castigationes, ac difficultium aliquot locorū expositiones, cū præfa-
tione ad Galeatiū vicecomitem, in Pub. Cornelium Tacitum. | | |
| Oratio quam Ticini declamauit. | | |
| De verborum significatione | lib. 4. | |
| Et in tractatum eiusdem argumenti veterū iureconsultorū, cõmen-
taria, ex vltima authoris recognitione, exiuerunt in publicum. | | |
| Eiusdem Alciati commentaria ad rescripta principum. | | |
| De summa Trinitate. | | De sacrosanctis ecclesiis. |
| De edendo. | | De in ius vocando. |
| De pactis. | | De transactionibus. |

De

De quinque pedum præscriptione lib. 1.
De magistratibus, ciuilibusq; & militaribus officijs lib. 1.
Parergon iuris lib. 3. Processus iuris
Apologia contra Ludouicum. De præsumptionibus
De rebus creditis De singulari certamine
Ad Titulum, Si certum petatur, commentaria.
Consilium in materiam duelli, exceptum ex libro 5. responso-
rum.
In lib. 1. secundi libri Codicis, De sententijs quæ,
In C. 1. secundi decretalium, de iudicijs: Et multa alia, quibus se
immortalitate donauit.

Andreas archiepiscopus Rhodi, apologiam demonstratiuam,
ex scriptis diui Thomæ, ad Bessarionem Niceæ de diuina essentia
& operatione, scripsit: quæ in Italia extat.

Andreas Barbatias legum peritissimus, multa præclara scripsit
opuscula: ex quibus referuntur, quæ subiecta sunt:
Consiliorum volumina quatuor. Super 2. ff. noui
In primum infortiati. Super Clementinis
De cardinalibus.

Super 2. decretalium Rub. de testib. c. testimonium.
Super 2. decretalium Rub. de fide instr. c. dilectorum.
Super 2. c. Rub. c. quæ admit.
Super 2. c. de fidei com. l. cum acutissimi.

Andreas Brentzius Patauinus, Hippocratis librum de natura
hominis Latinum fecit, & eiusdem de insomnijs librum, cum præ-
fatione ad Sixtum pōtificem maximum, in qua multa de somnijs
differit. Huic libello subnectitur eiusdem authoris epistola ad Ni-
cupatinum, in qua exponit Hippocratis verba, quibus internas
corporis partes Lunæ, medias Soli, externas Stellis attribuit: &
cur Hippocrates supplicare iubeat Soli, Ioui cœlesti, Ioui terre-
stri, Mineruæ terrestri, Mercurio, Apollini, Terræ, Heroibus.

Andreas Camutius medicus in Gallia Cisalpina, edidit propo-
sitiones quasdam in philosophia & medicina, quibus se respon-
sum pollicetur, & opusculum quoddam, in quo philosophiam &
theologiam conciliare conatur.
Claruit anno domini 1545.

Andreas episcopus Cretæ, complures insignes scripsit sermo-
nes, qui intitulantur:
Sermo 1. in Lazarum quatruiduanum.

h h h

iñ

Ser=

Sermo 2. in diuinam domini resurrectionem. Et deinceps alias homilias in festis sanctorum edidit. Oia istec in Italia Græce seruantur.

Andreas ab Exea, iuris vtriusque doctor & interpret in Academia Valentina, scripsit libellum de ærario ac fisco, & vtriusque ratiociniorum præfectura.

Andreas Gratiolus Tusculanus ex Benaco, Latina fecit Eustratij episcopi Niceni commentaria, in secundum librum posteriorum resolutiuorum Aristotelis.

Item incerti authoris expositiones compendiaras in eundem.

Andreas Ianus Lascaris Rhyndacen^s, ex Polybij historijs quædam excerptit de militia Romanorum, atque in primis de castrorum metatione. Eadem Latino sermone reddidit.

Eiusdem Epigrammata Græca & Latina.

Andreas à Lacuna Hispanus Secobiensis philiatros, scripsit de ratione noscendæ, præcauendæ, atque propulsandæ febris pestilentialis. Extat quoque eiusdem anatomica methodus, siue de sectione humani corporis contemplatio.

Transtulit etiam non pauca de quibus subiecta habentur:

Aristotelis libellus de virtutibus ex Græco translatus, scholijsque & exemplis multis illustratus.

Ex commentarijs de re Rustica, olim diuo Constantino Cæsari adscriptis, octo vltimi libri, in quibus animalium plurimorum natura, moresque & nutritio describuntur, ad fidem vetustissimorum codicum, Latini facti.

Galenus Pergameni de historia philosophica liber. 1. in Latinum versus.

Eiusdem Aristotelis opus de natura stirpium, eodem interprete.

Aristotelis librum de mundo, in Latinum transfudit.

Scripsit quoque alia opuscula, nempe, de victus ratione & exercitiorum, maxime in senectute obseruanda.

Et Europam, seipsam deplorantem.

Andreas de nouo Castro, scholasticæ theosophiæ peritus, egregium in quatuor sententiarum libros edidit volumen.

Andreas Stiborius Boius, Viennæ Austriæ canonicus, & mathematicum professor insignis, multos conscripsit libros, ex quibus sequentes solum ad nos venerunt:

Liber instrumentorum astronomicorum, primi & secundi mobilis, cum canonibus proprijs & veteribus.

Cly-

Clypeus Austriacus cum canonibus, in quo astrolabij facies omni momento relucet.

Libellus de varijs horologijs, sphaericis, cõcauis, columnaribus, pyramidalibus, annularibus.

Libellus de varijs Compastis.

Libellus de varijs quadrantibus.

Introductorium in sensibilem astronomiã, cum varijs astronomiæ picturis, & calendario astronomico.

Arma pietatis Stiborij.

Contemplatio *scoue.

Contemplatio speculi pietatis.

Contemplatio faciei saluatoris.

Contemplatio de diuersis matrimonijs.

Libellus de authoribus mathematicis.

Præfationes in libros diuersos in mathematica, à se prælectos.

Determinationes quarundam quæstionum de quolibet.

Andreas Thurinus Piscien^s, medicus Apostolicus, vir in re medica doctissimus, scripsit epistolam cõtra Matthæum Curtium Ticinensem medicum, de vena in curatione pleuritidis incidenda. Et rursus ad Paulum 3. de curatione pleuritidis per sectionem. Eiusdem authoris responsiones contra Matthæum Curtium, de loco incidendæ venæ in morbo costali.

Idem scripsit de bonitate aquarum, fontanæ & cisterninæ, quæ pluuialis est: & dissertatione de embrocha noua, siue ducchia artificiali. Extat quoque eiusdem authoris, defensio Hippocratis & Galeni, aduersus Hieronymum Fracastorium, de causis dierum criticorum.

Andreas Vesalius Bruxellensis, scholæ medicorum Patauine publicus professor, paraphrases in nonum librum medici Arabis clarissimi ad regem Almanforem, de affectuum singularum corporis partium curatione, conscripsit.

Eiusdem epistola superest, quæ docet venam axillarem dextri cubiti, in dolore laterali secandam, & melancholicum succum, ex venæ portæ ramis ad sedem pertinentibus, purgari.

Extant quoque septem libri, de humani corporis fabrica, cum elegantissimis omnium figuris, eodem authore.

Angelus Andreas Resennius, natione Lusitanus, carmen eruditum & elegans, aduersus stolidos politicioris literaturæ oblatratores, composuit.

An-

IN ABBATEM SPAN. DE SCRIP.

Angelus Aretin^o I.C. (quem aliàs Angelum Gambilionum, vel de Gambilionibus de Aretio vocant) scripsit duo volumina commentariorum super iuris ciuiliſ institutiões, ad Leonellum Estensem, marchionem Ferrariæ. Item:

De testamentis, & clausulis testamentorum.

De maleficijs in iure, & clausulis processus inquisitionalis.

Super 3. libros Codicis.

De inuentario.

Consiliorum volumina duo.

Quædam singularia.

Repertorium iuris.

Super tertio C. de bon. vac. lib. 10. l. Si vacantia.

Angelus Bologninus chirurgiam ex Auicenna publice docuit Bononiæ, & libros 2. scripsit de cura hulcerum exteriorum, sermone inculto; in quorum priore parte exponuntur ea, quæ impediunt consolidationem, quæ & quot sint, quomodo noceat, & quomodo cognoscantur. In altera administrantur medicamina tam generaliter quàm singulariter.

Idẽ librũ de vnguentis cõmunibus, in solutione cõtinui cõscripsit.

Angelus Cõpus Bononiensis, homo in literis tum Græcis, tum Latinis apprime eruditus, vertit Diodori Siculi libros decimum sextum & decimum septimum.

Angelus Decembrius Mediolanensis orator, ad Pium 2. pontificem max. politiæ literariæ libros 7. multijuga eruditione refertos, ante annos 80. plus minus scripsit, qui Romæ in bibliotheca pontificis reconditi sunt, clade vero Romana, Carolo Borbonio & Georgio Fronſpergio ducibus, anno 1527. in lucem editi.

Antiochus Tibertus Cæſenas, liberalium disciplinarum p̄fessor, de chiromantia libros 3. ad Octauianum Vbaldinum Merchattellæ comitem scripsit.

Antipater Bostrenſis episcopus, sermonem de Christi natiuitate composuit. In Italia Græce extat.

Antoninus episcopus Constantiniensis, ad Arcadium actum in exilium à Genferico rege Vandalorum, parænesin scripsit.

Antonius de Brixia, eruditum opus sermonum, quod in Italia extat, elucubrauit.

Antonius Brocwey (quæ vox Latine reddi potest Paludopascuus) à Konigstein, Obseruantix regularis S. Frãcis apud Nouimagum Guardianus, elegantes in 4. Euãgelia enarrationes cõscripsit. Idem scripsit & in aliquot S. Pauli epistolas commentaria, factu

ECCLESIASTICIS, ADDITIO II.

cturus id ipsum & in reliquas omnes, si diutius aliquanto vixisset, in itinere inter Brulam & Dauentriam, conuentus per id tẽpus sui Brulensis iustissima causa, haud procul ab oppido Cluiæ Reitano, in viculi cuiusdam hospitiõ, laterum dolore ex humoribus frigidis ac nimia fatigatione contracto, præter spem mortuus, idq; hyeme post famosam illam pestem, Coloniae per ætatẽ & autumnum anni 1541. acerrime grassatam.

Scripsit idem & per figuras breue Euãgeliorum monoteſſaron, qd concionatoribus verbi Dei, memoriæ iuuandæ gratia, mirum in modum conducit, anno dñi 1542. Coloniae excusum.

Antonius Cermisonus, vir in medendis corporibus ad plenum instructus, præceptor Sauonarolæ, fertur in medicina multa scripsisse opuscula, quæ necdum ad manus nostras peruenerunt. Legi tantũ opus illud insigne, quod scripsit sub forma consilioe, lib. 1. Scripsit & de vrinis.

Antonius Codrus Vrceus, vir insignis eruditionis, natus est Herberix oppidulo in agro Regiensi, quæ à Mutina abest circiter septẽ millia passuũ, anno salutis 1446. immortalia animi sui monimenta, posteris reliquit complura. quib^o manum vltimã tametsi haud quaquam imponere potuerit, magna tamen ex parte præ se ferũt, quanta dicendi facultate, quanto ingenio, quantaq; demum valore rit doctrina. In fingendis pangendisq; primũ carminibus, tam græce quàm Latine, admodum promptus erat: quo in genere permultæ extant eius elegiæ, epigrammata, syluæ: quarum omnium ingenij acumen & sententiæ quanti faciendæ sint, videbunt qui ea legerint. Vocabulario Græco plura de suo addidit, multa emendauit. Sermones seu oratiões multa eruditione refertas 15. scripsit. Et alia multa quæ subiecta habes:

Epistolas 11. Syluarum lib. 2.

Satyras 2. Aeglogam 1.

Antonius Eparchus Corcyæus, Græcas literas Venetijs docet, & aliquot Polybii historiarum libros, nondum aut Græce, aut Latine euulgatos, in Latinum sermonem transtulit. Viuit adhuc anno domini 1546.

Antonius Fumanellus Veronensis medicus, in artis vsu longe p̄vniuersam Italiam exercitatissimus, omniũ febrium & dignoscendarum, & curandarum absolutam edidit methodum. Eiusdem est & consilium chirurgicum, de caluariæ fractura, pecto

*il' wordmies
Breuiores
il' promissas sup
cumq; u' eptas fa
hiss annij.*

ris atq; pulmonis vulnere, ac inflammatione.
 Historia & curandi ratio, pro vrinae reddendae difficultate & angustia.
 Item

An mineralis aqua, vrinae conueniat difficultati.
 De balnei ferrati facultatibus, ferriq; natura.
 De balneis aquae simplicis.

Antonius Gazius Patauin⁹ illustris medicus, anno 1490. (vt ipse testatur in fine libri sui) scripsit librum de sanitate tuenda, quae Coronam floridam inscripsit, inde nimirum, quoniam ex praecipuis medicorum sententijs ceu flosculis, hoc opus veluti sertum quoddam concinnauerit.

Claruit sub dominio Venetorum, anno salutis 1504.
 Antonius Goueanus Lusitanus, epigrammata quaedam & epistolas quatuor scripsit.

Idem non pauca pristino splendore restituit, ex quibus potissimum Virgilius & Terentius recensentur.
 In eundem Terentium commentaria edidit elegantissima.
 Porphyrij quoq; quinque vocum introductionem admodum eleganter transtulit. Et in lucem dedit enarrationem in Ciceronis oratione contra Vatinium Testem: & criticam logices partem.

Antonius Lodouicus medicus Vlyssiponensis, doctissima quaedam opa de re medica conscripsit: quorum ea quae sequuntur, praecipua sunt.
 De occultis proprietatibus lib. 5. Problematum lib. 5.
 Antonius Mancinellus insignis grammaticus, claruit & multa scripsit Venetijs circa annum domini 1490. Omnia eius opera elegantibus hisce versibus complectuntur:

Verborum regimen, variatio, spica, figura,
 Thesaurus, flores, hic (id est, in patria) vigilata prius.
 Gymnasium post Roma dedit, commenta Maronis,
 Tum Satyri, hinc Flacci, Versilogumq; paris.
 Pomponi hortatu Venetas deductus ad oras,
 Laurenti limam scribis, & inde modum.
 Somnia quis maior declaras Scipio visus?
 Rhetoricenq; simul, vel Ciceronis opus.

Antonius Marinarius professionis Carmelitanae, theologus celeberrimus, de consonantia Iesu Christi & prophetarum, libros tres composuit. Claruit anno domini 1543.
 Antonius Musa Brasauolus, medicus Ferrariensis, scripsit examen

men omnium simplicium medicamentorum, quorum usus est in officinis, Italiae praesertim & Ferrariae: scripsit quoque in octo libros aphorismorum & praefagiorum Hippocratis & Galeni expositionem, commentaria & annotationes, cum duobus indicibus copiosissimis. Et alia complura, quibus se immortalitate donauit.

Antonius Panormita, Alphonsi Aragonis & Siciliae regis magister epistolarum fuit, eiusque dicta factave memorabilia, quatuor conscripsit libris.

Antonius de Prato Tridentinus, scripsit librum de republica, De feudis, De secundis nuptijs. Repertorium in Bartolum.

Aquilius Seuerus, in Hispania, de genere illius Seueri, ad quem Lactantij duo epistolarum scribuntur libri, composuit volumen, quasi *ὁδογράφου* totius suae vitae statum continens, tam prosa, quam versibus, quod vocauit *καταγραφὴν* siue *πεῖρα*, & sub Valentiniano principe obiit.

Armandus de Bellovisu, ordinis Praedicatorum, scripsit declarationem difficultium terminorum, tam theologiae, quam philosophiae ac logicae.

Arnoldus Peraxylus Arlenius, vir in iuuenili aetate mature doctus, agit adhuc, ni fallor, in contubernio nobilissimi viri D. Diegi Hurtadi a Mendoza, Caesareae maiestatis apud Venetos legati, singulare decus & columen rei literariae, de omni studiorum & sapientiae genere quam optime meritus, dum veteres auctores, praecipue Graecos, diligenter in Italiae bibliothecis inquisitos, in lucem atque usum mortalium restituit. Expectamus autem ab eo, si Deus vitam extenderit, quosdam ex Plutarcho de moribus commentarios, a nemine adhuc conuersos; Dionis etiam Cocceij Romanae historiae libros 22. in Latinum sermonem pure traductos. Olympiodori magni philosophi Platonici commentarios ad Aristotelis Meteora.

Ex sacris: Chrysoستي, Theodreti, & aliorum, haecenus non visas, pulcherrimas tum conciones, tum commentarios & orationes. Ad haec decreuit edere quosdam ad Lactantium Firmianum Patrecbolas, in quibus & veterum nugacem superstitionem & vanitatem refellere, & nostra ut longe certiora & veriora, adstruere tentat.

Arnoldus de Nouavilla, natione Gallus Prouincialis, vel ut alij volunt, Catalanus, cum Villanoua sit oppidum distans quatuor miliaribus a Gyrona ciuitate Cataloniae: Astronomiae studiosissimus

fuit: & quidam eum hæreticum fuisse asseruerunt. à Frederico rege missus ad Papam ex Sicilia, in mari obiit, Genuæ sepultus. Plurima volumina in vnaquaq; doctrina, ex propria excellētia ingenij, sine magistro, explicuit.

Præcipuum quoddam eiusdē de re medica circumfertur opus. De alchimia etiam elegātem scripsit epistolam ad regē Neapolit.

Arnoldus Haldrenius Vesaliēsis, vir singulari vitæ sanctimonia, atq; sacræ scripturæ exacta cognitione conspicuus, linguarum q; trium, Hebraicæ, Græcæ & Latinæ, peritissimus, perinde carmine valens ac profat: tanta fuit humilitate, vt opera varia (sicut accepimus ab amicis eius) quæ tum conscripsit, tum correxit, in publicum non inuulgarit, præter hæc pauca:

Macrobius castigauit adhuc adolescentior, ijs quæ ex Græcis desiderabantur, quantum fieri potuit, appositis.

Eandem operam adhibuit Diomedii antiquo grammatico instaurando, item alijs quibusdam minus notis.

Libellum edidit de decem præceptis decalogi, super illud Euangelicum dictum: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.

Item alteræ cōtra hagiomastigas: & alios, q (vt diximus) adhuc latēt. Scripsit & præfationes aliquot seu epistolas, partim suo, partim alieno nomine diuersis authoribus præfixas.

Multa etiam epigrammata vel mere Græca, vel ex Græcis Latine versa. E quibus potissimū sunt illa in Heresbachiana Herodoti versione, quæ cum interpres nescio quam ob rem, nisi forte maiestate illorum territus, inter vertendum intacta reliquisset, Arnoldus hic noster vtilitatis publicæ gratia, non minus splendide reddidit Latina, quàm prius erant Græca.

Eiusdem sunt & argumenta illa in singulas distinctiones 4. librorū Sentent. commentarijs Dionysii Carthusiani in eosdem libros præfixa, singulis prope distichis expressa, tametsi complura ex his, præsertim in I. III. & IIII. libros, ab Haldrenio obiter relicta, per Nouimagensem quendam fuerint suppleta, quemadmodum exemplar Arnoldi hæctenus in Carthusia Coloniensi asseruatum, hoc ipsum liquido testatur.

Obiit diem suū anno domini 1534. die XXX. Octobris, cui in summo templo apud sanctam Coloniā, vbi Canonicus fuit, vbi & sepultus est, hoc Epitaphium studiosi pietatis & eruditionis ipsius, posuerunt:

Quis

Quisquis es, in requiem si vis intrare beatam,
Atq; ita cum Christo perpete pace frui:
Verba Dei auscultes, eademq; sequaris oportet,
Ergo, dum datur hic viuere, disce mori.
Transitus ad vitam, mors est, si credis in illum,
Qui mortem, nostri captus amore, tulit.

Arsenius archiepiscopus Monembasæ, collegit apophthegmata philosophorum, imperatorum, rhetorum & poetarum. Idem in tragœdias Euripidis septem scholia Græca collegit, nempe in Hecubam, Orestem, Phœnissam, Medeam, Hippolytum, Alcestim, & Andromachen.

Libellus quoq; ab eodem consarcinatus, quo continentur varia & arguta carmina. Fabularum aliquot poeticarum enarrationes, & ex Stromatibus Clementis quædam de furtis scriptorum. Et alia complura collegisse fertur.

Claruit sub Carolo V. inuictissimo Romanorū imperatore. Asianus Sardiensis episcopus non vulgariter doctus, Apologeticon pro Christianis tum piū, tum catholicū, Antonino imperatori tradidit.

Athenagoras philosophus Christianus, cœlesti philosophia haud mediocriter imbutus, insignem de Resurrectione librum, Parisiis Græcæ & Latine impressum, conscripsit. Claruit anno salutis ducentesimo.

Audbertus in diuinis literis mirum in modū exercitatus, quasdam doctissimas homilias edidit, quas Alcuinus Leuita congeffit. Augustinus Dathus Senensis, philosophus & orator, tum sacræ, tum prophanæ literaturæ peritissimus, varia composuit opuscula, de quibus subiecta extant:

De immortalitate animorum tractatus X.

Orationes Latinæ 222.

Epistolarum libri 3.

Fragmentū historiarum Senensium lib. 3.

Historiarum Plumbinensium libellus.

Opus elegantiarum de floribus eloquentiarum.

Stromation opus.

Sermo de voluptate.

Isagogicus libellus de ordine discendi, ad Nicolaum filium.

Libellus ad discipulos chariores, contra vulgatam multorum opinionem de nouem verbis, videlicet: Manes, Lucus, Bellum, Officium, Parca, Ludus, Ocium, Cœlum, Eumenides.

Libellus de Genio atq; hyeme *geniali.

iii iij

Le

Lectio prima, cū Vergilij Aeneidem publice explanare cœpisset.
De Vita beata libellus.

Platonis lib. de Halcyone aue, e Græco sermōe in Latinū cōuersus.
Tractatus de septem virtutibus, scilicet fide, spe & charitate, item prudentia, iustitia, fortitudine & temperantia.

De sacramentis panis & aquæ lib. 1.
De sanctorum connubijs lib. 1.

Libellus flosculorum, qui vocabulorum aliquot vim & vsum alphabeti ordine explicat.

Augustinus Dodo Frisius, canonicus ad sanctū Leonardum Basileæ, olim congeffit primus opera diui Augustini, & in singula opuscula parauerat argumenta & censuras operum docte, quia studiosissimus erat, sed immaturam ætatem pestis absumpsit eo anno, quo fuerat opus inchoandum, nempe 1501.

Augustinus Iustinianus Genuensis, Prædicatorij ordinis, episcopus Nebiensis, Psalteriū octaplum pulchro ordine cōcinnauit, atque vtrunque testamentum ex Hebraica, Græca, Chaldaicaq; veritate, in puriorem Latinam phrasin transfudit.
Claruit sub Leone decimo Pontif. Max.

Augustinus Niphus Philothe⁹ Sueffanus, multa Aristotelis conuertit opuscula, atque non paucos in eadem conscripsit commentarios. Scripsit & librum de infinitate primi motoris, ad Dominicum Grimanium cardinalem.

Et aliū librū de immortalitate humanæ animæ, aduersus libellum Petri Pōponacij Mantuani philosophi, & alia q̄ sequunt opuscula

De sensu agente, tractatus 1.
De pulchro lib. 1.
De Augurijs lib. 2.
De calamitatibus nostrorū tēporū lib. 1.
De re Aulica lib. 2.
De armorum literarumq; cōparatione.
De inimiciarum lucro.

Apologia Socratis & Aristotelis.
De morbo Gallico lib. 1. Rhetorica.
De figuris stellarum helionoricis lib. 2.
De diebus criticis seu decretorijs lib. 1.
De falsa diluuij p̄noscatione, q̄ ex conuētū oīm planetarum, qui in piscibus continget anno 1524. diuulgata est, lib. 3. Eru-

Eruditiones ad apotelesmata Ptolemæi lib. 1.
Dialectica ludicra: & alia complura composuit vir immortalitate dignus, sub Carolo quinto Romanorum imperatore.

Augustinus Steuchus Eugubinus, canonicus regularis sancti Saluatoris, omni sapientiæ genere insignis, in Pentateuchum Moyses elegantes elucubrauit annotationes. Præter hæc & alios composuit, e quibus subiectos habes:
De perenni philosophia libros decem, vnā cum libello de Eugubij vrbis suæ nomine.

Aduersus Lutheranos lib. 3.
Eiusdem Cosmopœia, vel de mūdano opificio expositio trium capitum Genesis.

Idem in 47. Psalmos, doctissimos scripsit commentarios.
Supereft atq; multa meditatatur sub inuictissimo Romanorum imperatore Carolo quinto, & Paulo tertio Pontif. Max.

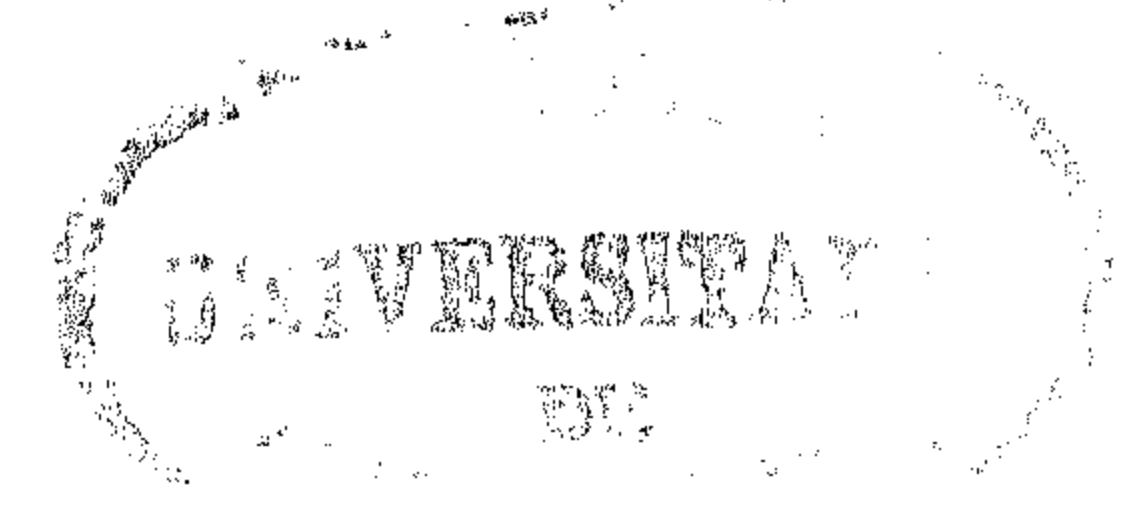
Auitus presbyter, homo Hispanus genere, Luciani librum de reuelatione sepulchri & reliquiarū corporis sancti Stephani Græce scriptum, Latinum fecit, & adiecta epistola sua, p̄ Orosium presbyterum occidentalibus dedit.

B Achylus Corinthi episcopus, sub Seuero principe clarus habitus, de Pascha ex omnium, qui in Achaia erant, episcoporum persona, plenum eruditione librum conscripsit.

Bacciauius vir philosophiæ Christianæ, nudus & expedit⁹ vacare Deo disponens, etiam peregrinationem pro conseruanda integritate elegit. Edidisse dicit grata opuscula, sed & ego ex illis vnū tantum de fide legi, in quo satisfacit Pontifici vrbis aduersum querulos & infamatores peregrinationis suæ, indicans se non timore hominum, sed Dei causa peregrinationem suscepisse, vt exiens de terra sua & cognatiōe sua, cohæres fieret Abrahæ patriarchæ.

Baptista Fulgosus opus incōparabile in 9. libros digestum, scripsit, de dictis & factis memorabilibus Imperatorum, Principum, Ducum, Episcoporum, Sacerdotum, Priuatorum hominum &c. Partim ex omnibus, qui vsquā extāt historiographis decerptum, partim exemplis, quæ suo seculo acciderunt, quorum maior pars est, illustratum, vt merito alter Valerius Maximus cum ob eloquentiam natiuam, tum ob varietatem rerum, quas vbiq; interserit, dici possit.

iste de donatione Constantini aduersus Iouen. valla.



Bar=

440 IN ABBATEM SPAN. DE SCRIP.

Barlaam Calaber quidam sancti Basilij monachus, eodem fere tempore claruit, quo Franciscus Petrarcha. vtraque lingua eruditus, multa quæ pertinent ad disciplinas, vno volumine coegit. Eiusdem quædam opuscula Græca extant in Italia, nempe, Epistolæ complures; Logittices lib. 5. (aliàs 6.) Geometria. Arithmetica demonstratio; vel, Geometrica demonstratio de numeris.

Theologica speculatio, super inuentione festi Pascha. Sermones contra Latinos de spiritu sancto, Romæ extant. Eiusdem & aliorum diuersorum de processione spūs sancti opuscula, ibidem.

Bartholomæus Argentarius, Italus natione, professione medicus, optimus sane & eruditissimus vir, vtraque lingua pollens, egregium opus rerum medicarum, ex Galeni libris, in utilitatem studiorum collegit.

Claret adhuc anno salutis 1546. Carolo quinto Romanorum imperatore inuictissimo regnante.

Bartholomæus Arnoldus Vsingensis, summam compediariam totius logicæ conscripsit.

Eiusdem Paruulus philosophiæ naturalis, siue interpretatio per figuras & tabulas, in epitomen Physicæ, tribus tractatib⁹ absoluta. His annexa est quæstio de quidditate quantitatis continuæ.

Bartholomæus Cocles Bononiensis, medicinæ distillator, Chirurgicus, Physionomista, Chiromanticus, Geomanticusq; anastasin chiromantiæ ac physionomiæ, ex pluribus & pene infinitis authoribus collegit.

Bartholomæus Latomus Arlunensis, regius professor diu fuit Lutetiæ, iam reuerendissimi archiepiscopi Treuirensis summus consiliarius, multum studiosis laboris impendit tum dictando, tum scribendo. huius præclari ingenij quædam extant argumenta. e quibus subiecta referuntur:

Oratio de laudibus eloquentiæ.

Oratio funebris in Richardi archiepiscopi Treuirensis exequijs.

Carmen gratulatorium, in coronationem regis Romanorum, ad Carolum 5. Cæsarem, & Ferdinandum regem, fratres Augustos.

Oratio de sua in Italiam profectioe.

Epitome commentariorum dialecticæ inuentionis Rodolphi Agricola.

Di-

Dialectica & Rhetorica eiusdem.

Commentarij in aliquot Ciceronis orationes.

Annotatiões in Paradoxa Ciceronis, & in libros de officijs, de amicitia, de senectute, de somnio Scipionis, in Topica Cicerōis ad Trebatium, ac in partitiones oratorias eiusdem.

Scripsit quoq; anno salutis 1544. ad Martinum Butzerum instar libelli, prolixam epistolam. Dein anno sequenti aduersus eūdem Butzerem elegantē edidit librū, in quo subiecta capita tractantur:

De dispensatione Eucharistiæ. De inuocatione diuorum.

De coelibatu sacerdotum. De autoritate Ecclesiæ.

Et adhuc alia quædam, sub Carolo V. Romanorum imperatore clarus, meditatur.

Bartholomæus Merula Mantuanus, apostolicus protonotari⁹, & sacrarum & prophanarum literarum admodum peritus, doctos in Ouidij de Ponto libros scripsit commentarios.

Bartholomæus Vespucius Florentinus, artium & medicinæ doctor insignis, annotationes nonnullas sparsim in spheram Ioannis de Sacrobusco conscripsit. Eiusdem pelegans extat oratio.

Basilius Zanchus Bergomas, canonicus ordinis Lateranensis, verborū Latinorū ex varijs authoribus epitomen composuit. Eiusdem, Verborū quæ in Marij Nizolij obseruationibus in Ciceronem desiderantur, appendix.

Eodem authore, epithetorum prodierunt commentarij.

Bassianus Landus Placentinus, eruditus iuuenis, iatrogeniam siue dialogos 2. ad Herculem Estensem Ferrariæ ducem, quibus continetur methodus ad cognoscendos & curandos morbos, cōposuit. Idem de humana historia libros 2. conscripsit.

Atq; Demosthenis aliquot orationes, Latinas fecit.

Beatus Rhenanus Seletstadiensis, vir in secularibus literis abundanter doct⁹, & in diuinis scripturis apprime instructus, multos orthodoxorum patrū libros, vetustate corrofos, recognouit, atq; nō paucos codices ipse composuit, de quibus isti feruntur:

De rebus Germanicis lib. 3.

Annotationes in T. Liuij libros extantes.

Annotationes in Cornelium Tacitum, cum præfatione.

Recognouit P. Vellej Paterculi historiæ Romanæ libros 2.

Commentaria luculentissima in opera D. Tertulliani, vnā cum argumentis & præfatione.

kkk

Ori-

Origenis operibus epistolam præfixit.
In omnia opera Erasmi Roterodami, epistola ad Carolum V. imperatorem inuictissimum.

Commentaria in Senecæ ludum de morte Claudij imp.
Vita Ioannis Geileri Keiferspergij ab eodem conscripta.
Præfatio in Theophrastum Aeneæ, & in Xysti gnomologiam.
Epistolas 2. Gregorij Nazianzeni ad Themistium, transtulit.
Præfatio & castigatio in libros Plinij Natur. histor. & Viuit adhuc hodie in patria sua, anno scilicet salutis 1546. iam senex, & forsan (vt speramus) amplius etiamnum de bonis literis merebitur.

Beda Natalis, Parisiensis theologus, contra falsas quasdam Des. Erasmi Roterod. opiniones, necnon Lutheranorum, scripsit.
Eodem authore prodierunt libri quidam de vnica Magdalena, aduersus Iacobum Fabrum Stapuleñ.
Claruit sub Paulo 3. & Carolo V. anno domini 1536.

Benedictus Aretinus de Accoltis, vir politiori literatura maximopere ornatus, de bello à Christianis per annos multos contra barbaros gesto, pro Iudæa & sancto Christi sepulchro recuperandis, libros 4. composuit.

Beno cardinalis, Romane ecclesie archipresbyter, scripsit vitam & gesta Hildebrandi, qui postea Romanus pontifex factus, Gregorius septimus dictus est, cuius tempore vixit. Vbi narratur cur fuerit depositus, & alia quaedam referuntur, quæ nullus historicorum adhuc edidit, neq; Platina, neq; quisquam alius.

Claruit sub Gregorio septimo, anno dñi 1080.
Bernardinus Caruaial, Pacensis episcopus, vir doctus, ac regis Hispaniæ orator insignis, orationem de eligendo summo pontifice Romæ in ecclesia sancti Petri, apud cardinalium senatum, Innocentio 8. mortuo, habuit.

Bernardus de*Bufti, vir pius & doctus, defensorium montis pietatis scripsit, & ea quæ sequuntur:
Consilium de retrouendendo.
De pacto retrouendendi in I. parte Rosarij.

Bernardus Lutzēburgus, monach⁹ Prædicatorij ordinis, ac Prior Coloniēsis, scripsit catalogum hæreticorum omnium pene, qui ad hæc vsq; tempora passim literarum monumētis proditi sunt, illorum nomina, errores & tēpora quibus vixerunt, indicantē libris 5. In

In calce etiam Martini Lutheri hæresiarchæ mentionem facit.
Claruit sub Carolo V. Cæsare, anno salutis 1531.

Bernardus Saracenus Venetus, vir doctus, primus recentiorum enarrationes & castigationes in Plautum scripsit.
Vixit tempore Georgij Vallæ.

Bertrucius Bononiensis, methodum cognoscendorum morborum tam particularium quam vniuersalium conscripsit, in qua breuiter morborum causas, signa, differētias & accidentia exponit.

Brigitta vidua sanctissima, diuino colloquio assueta, & intimæ charitatis perfectione Deo vnita, spiritu quoq; prophetico & miraculis celeberrima, religionem nouam Christo iubente instituit, à suo nomine nuncupatam; & scripsit de prophetijs & reuelationibus suis opus insigne, pro omnibus ecclesie ordinibus maxime edificatorium, & catholicis dogmatibus per omnia consentaneum.
Claruit in Suedia & Romæ, circa annum dñi 1550.

Califus Placētinus, canonicus regularis, homo doctus & pius, cōplures præclaros composuit libros, de quibus subiecti feruntur:
De necessitate bonorum operum lib. 2.
De libero arbitrio aduersus Lutherum lib. 2.
Et alia quaedam studiosis cognita.

Carolus Aretinus, cancellarius olim Florētiae, vtraq; lingua doctus, comedias quasdam scripsit, vnde sententias aliquot Albertus de Eyb, in margarita sua poetica delegit.

Carolus Verardus Cæsenas, cubicularius pōtificius, Historiam Baticam scripsit, ad Raphaelem Riarium S. Georgij diaconum Cardinalem, dialogis aliquot, circiter 20.

Claruit Innocentio 8. præsidente, anno domini 1492.

Catharina Senensis, monialis de ordine S. Dominici, causa fuit epistolis ad Gregorium XI. scriptis, & peregrinatione sumpta, vt ille Romam rediret. Scripta eius simul & dicendi prudentia, cū magna theologorum doctrina conferri possunt. in *act. trident. adess.*

Christodulus monachus, vir sanctissimæ vite, contra Iudæos nouem sermones cōscripsit, qui Romæ in bibliotheca Palatina Græce extant.

Christophorus Richeri⁹ Torichne⁹ Seno, cubiculari⁹ regius, & cancellarius Fraciæ à secretis, scripsit de rebus Turcicis libros 5. ad Franciscum Galloregem.
Claret adhuc anno 1546.

*opuscula. Scaycha.
de sacerdotio.*

Chromatius episcopus Romanus, vir raræ probitatis, ac quod rarum est, vt diuus testatur Hieronymus, doctissimus episcopus, in quintum & sextum Matthæi caput dissertationem composuit, atq; in idem quintum declamationem elegantem.

Claudianus Viēensis Ecclesiæ presbyter, vir ad loquendum artifex, & ad disputandum subtilis, composuit tres de statu, vel de substantia animæ libros, in quibus agit intentionem, quatenus ostendat aliquid incorporeum præter Deum. Hæc Gennadius.

Claudius Altifiodorensis, scholasticæ theologiæ peritissimus, summam scripsit, & commentaria in epistolas Pauli.

Commodianus dum inter seculares literas etiam nostras legeret, occasionem accepit fidei: factus itaq; Christianus, & volens aliquid studiorum suorum muneris offerre Christo suæ salutis auctori, scripsit mediocri sermone, quasi versu aduersum Paganos, & quia patrum nostrorū attigerat literas, magis illorum dogmata destruere poterat, quàm nostra firmare: vnde & de diuinis repositionibus aduersum illos agēs, vili satis & crasso (vt ita dixerim) sensu differuit, illis stuporem, nobis desperationem incutiēs, Tertullianum & Lactantium & Papiam auctores secutus, moralem sane doctrinam, & maxime voluntarię paupertatis amorem optime prosecutus, studentibus inculcauit.

Claruit ante Gennadium.

Conradus Collin ordinis Prædicatorum, ac conuentus Coloniensis olim Prior & moderator insignis, non paruum scholasticæ theologiæ à teneris annis imbibit eruditionem, cōmentaria in primam secundæ diui Thomæ Aquinatis cōscripsit luculentissima. Scripsit q; aduersus epithalamiū Lutheri libros 2. & de placitis siue quodlibeticis quæstionibus librum vnum, alia quædam editurus, nisi infesta mors tantum virum nobis abstulisset.

Claruit anno restauratæ salutis 1530. Obijt anno 1556.

Conradus à Mure primus cātor ecclesiæ Tigurinæ canonicus, vir magnæ scientiæ, scripsit Fabularium, vbi fabulas poetarum recenset ordine alphabeti, hominum præcipue & deorum nomina, quæ reperiuntur apud poetas, exponens satis magno volumine, quod manu scriptum seruatur in bibliotheca maioris templi Tiguri. Testatur se etiam de naturis animalium carmine scripsisse, & nouum Græcismum emendasse, & alia nonnulla, quæ vt in fine Fabularij repperi, huc apponam:

No=

Nouus Græcismus, versus habet circiter 10560.

Libellus de sacramentis, circiter 4000.

Passio sanctorum martyrum Felicis & Regulæ & Exuperantij, circiter 3000.

Libellus de proprijs nominibus fluiorū & montiū, circiter 1500.

Cathedras Romanorum circiter 1130.

Laudes beatæ virginis, circiter 300.

Clypearium Teutonicorum, circiter 160.

Catalogus Romanorū paparum & imperatorum, circiter 1640.

Commendatitia Rodolphi regis Romanorum, circiter 800.

Claruit anno domini 1275.

Conradus Peutingerus iuris vtriusq; doctor, scripsit sermones conuiuales, in quibus multa de mirandis Germaniæ antiquitatibus referuntur.

Idem de gentium quarundam emigrationibus epitomen edidit.

Conradus Summerhait Caluensis Sueuus, Tubingensis Academia primarius fundator, & theologus, multa scripsit doctis gratissima, de quibus ista feruntur:

Commentaria in vniuersam physicam.

De contractibus magnum volumen.

Insententias Petri Lombardi conclusiones.

Tractatus 1. Quod Deus homo fieri voluerit.

Oratio ad patres in capitulo Hirsaugiensi, ordinis sancti Benedicti de duodecim abusibus monasticis.

Claruit anno 1501.

Cosmus Paccius archiepiscopus Florentinus, vir vtraq; lingua pollens, Maximi Tyrj Platonicus sermones 41. Latinos fecit.

Cuthebertus Tonstallus episcopus Londinensis, singulare decus & columen bonarum literarum, quatuor libros de arte supputandi conscripsit.

Claruit sub Carolo quinto Cæsare.

Cynthius Ioannes Baptista Gyraldus Ferrariensis, vir carminibus condendis aptus, poemata quædam scripsit. sunt autem hæc: Epicedion de obitu D. Alfonsi Estensis principis.

Hercules Estensis dux salutatus.

Eligiarum lib. 1. Sylvarum lib. 1.

Epithalamion in Ioan. Sinapij nuptias.

Aeglogæ 3.

kkk

ij

De

De corporis humani partibus nonnulla.

Epistola super mutatione.

Et alia multa, quæ ad nos non venerunt.

Cyrillus Hierosolymæ episcopus, sæpe pulsus Ecclesia & receptus, ad extremum sub Theodosio principe, octo annis inconcussus episcopatum tenuit.

Extant eius* Catheses, quas in adolescentia composuit.

Cyrus Theodorus Prodrumus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vetusta & pia epigrammata Græca composuit.

Argumenta seu capita vniuscusq; testamenti tetrastichis iambicis senariis ab eodem conscripta, & heroicis tetrastichis, quæ ubique iambicis eiusdem sententiæ subnectuntur, non quidem in omnes libros, sed in Pentateuchum, Iosue, Iudicum & Regum.

Item in quatuor Euangelia, & acta Apostolorum.

Et complura alia composuit, e quibus quædam, quæ ad nos perueniunt, subiiciam:

Tetrasticha iambica & heroica in tres sanctos hierarchas, Gregorium, Basilium & Chrysostrum.

Elegi, quibus alloquitur Paulum apostolum.

Similes, ad Gregorium theologum.

Alij in magnum Basilium.

Alij in Chrysostrum.

Alij ad Gregorium Nyssenum.

Alij in sanctum Nicolaum.

Exilium amicitiae senariis scriptum.

In prouidentiam versus exposulatorij.

In Bæreum, à quo temere nominatus fuerat hæreticus.

In imaginem vitæ.

Versus monitorij ad inuidos.

Daniel Barbatus Patritius Venetus, artium doctor, Hermolai pronepos, exquisitas commentationes nuper in quinq; voces Porphyrij scripsit.

Item edidit commentarios in tres libros Rhetoricorum Aristotelis ad Theodecten.

Extant etiam eiusdem ad diuersos elegantes epistolæ.

Claret adhuc anno 1546.

Demetrius Cydonius Theſsalonicenſis, vir doctus æque ac sanctus, Græ

Græca, Latinaq; facundia præditus, patria decedens, Mediolanum venit, vbi literis Latinis pariter & theologiæ operam dedit. Thomæ Aquinatis libros, in Græcum vertit sermonem, qui hodie in bibliotheca Vaticana seruantur.

Scripsit & contra Eunomium de diuinitate filij. postremo reuertens, in Creta substitit, vbi erogatis in pauperes bonis, in quodam ibi cenobio persancte, citra tamen professionem vixit, pariterq; defunctus est, annis abhinc fere ducentis.

Scripsit quoq; de processione spiritus sancti, aduersus Cabasilam, q; contra D. Thomam Aquinatem calumiam strinxerat.

Richardi monachi Prædicatorij ordinis librum contra Machumeticam sectam, ex Latino Græcum fecit.

Diui Augustini quædam similiter transtulit.

Librum contra Palaman quendam edidit.

Sermones in Pentecosten.

Itæ epistolas & dialogos, q; oia Græce in Italia, Romæ præsertim, extant.

Desiderius Erasmus, natus est Roterodami, quod oppidum est in Hollandia inferioris Germaniæ prouincia, primis annis imperij Friderici 3. Augu. reipub. literariæ instaurator, ac primarius illustrator, in celeberrimis Germaniæ, Galliæ, Angliæ & Italiæ civitatibus & gymnasiis vitam egit, & post infinitos labores, in studio

forum gratiam exhaustos, veteres authores temporum iniuria corruptos emendando, Græca transferendo, nouum testamentum & alia quædam illustrando, explicandoq; plurima deniq; noua conscribendo, diem suum obiit Basileæ, anno 1536.

Qui omnia eius volumina scire cupit, eiusdem epistolam ad Ioanem Botzhemum Abstemium scriptam, legat.

Dexter Paciani filius, clarus apud doctos, & Chri fidei deditus, fertur ad me omnimodam historiam texuisse, quam necdum legi. Hæc D. Hieronymus.

Diegus Hurtadus Mendoza, vir illustris cum gentilitia nobilitate, tum doctrina & sapietia recondita, Cæsareæ Maiestatis apud Venetos legatus, quis maximæ rerum administratiõis districtus, pristina tñ literarum & philosophiæ studia nõ deserit: in philosophicis præsertim & mathematicis egregie doctus, luculentam paraphrasim in totum Aristotelis instituit. Idem Tunetanæ expeditionis historiæ non solum author, sed etiam bona ex parte cum fratribus præfuit.

Multorum clarissimorum scriptorum scetus, ei labore atq; industria præ-

eius opus vixit in ordine digesta apud nos sum. 10. toms.

♁

♁

stinæ venustati restituti sunt, ex quibus omnia Flauij Iosephi opera Græce habemus. Viuit adhuc anno salutis 1546. cōplura græca exemplaria studiosis redditurus.

Diodorus, Tarsensis episcopus, dum Antiochiæ esset presbyter, magis claruit. Extant eius in Apostolum cōmentarij, & multa alia, ad Eusebii magis Emiseni characterem pertinentia, cuius cum sensum secutus sit, eloquētiam imitari nō potuit, propter ignorātiā secularium literarum. Claruit tempore diui Hieronymi.

Dominicus Nanus Mirabellius, ciuis Albēsis, artiumq; doctor, scripsit polyantheam opus vtilissimum, quod partim instar lexicī, literarum ordine dictiones non paucas explicat, partim de virtutibus, vitijs, & alijs communibus locis, omne genus scriptorū sententias adfert.

Donatus Acciaiulus ciuis Florentinus, conuertit ex Plutarchi vitis Annibalem & Demetrium. Eius stylo nil suauis optatur, cuius & facilitas & ornatus, mores hominis suauissimos refert. Laudatur eius non eruditio solum, sed etiam vitæ iustitia. Prodiit e schola Argyropyli, decessit in legatione. Commentarios iustos in Ethica Aristotelis ad Nicomachum reliquit, docte & eleganter conscriptos.

Donatus Bossius, ciuis Mediolanēsis, scripsit chronica, siue conditionum & mutationum humanarum libros, ab initio mūdi vsq; ad sua tempora.

Itē de episcopis & archiepisc. Mediolanensib⁹, vsq; ad annū 1489.

Dorotheus vir sanctitate rara pspicuus, sermones 19. Græce conscripsit, cum vitis sanctorum patrum, Antoni, Sabbæ iunioris, Euthymij, Athanasii, & de martyrio sanctorum Eustratij, Auxentij, Eugenij, Mardacij, & Orestis. Eiusdem liber quidam Græcus sine inscriptione, Et alius de dilectione, Et doctrinarum capita 21. Item opus monasticum. Omnia Græce extant Romæ in pōtificia bibliotheca.

Durandellus qdam instituti D. Dominici monachus, scripsit aduersus Durandū, eiusdē ordinis, S. Thomæ impugnatōrē, sic exorsus: Existimasti q̄ ero inique tui similis, arguam te, & statuam contra faciem tuam.

Edwardus Leus (aliàs Leeus) Anglus, scripsit annotationes aduersus Des. Erasmi Rot. annotationes in nouum testamentum. Cla-

Claruit eo tempore quo ipse Erasmus, certe Louanij anno 1520. Emondus vir in rebus gestis & temporum cognitione mire expertus, seculo se clarum fecit splendido volumine, quod de genealogia ducum Burgūdiæ, Brabantia, Flandriæ, Hollandiæ &c. ab Hectore Troiano ad Carolum V. vsq; inscribitur.

Ephrām Græcus natiōe, vir ingenuis artibus bene instructus, vitas principum Constantinopolitanorū iambico carmine scripsit. Claruit annis abhinc 200.

Epiphanius præsul Selybria, Olybriae, homo in diuinis literis non parum exercitatus, aduersus imaginum cōcrematōres valde vtilem librum edidit.

Erueus monachus instituti D. Dominici, philosophiæ admodū peritus, in logicam & philosophiam Aristotelis, commentarios rudistylō, sed doctos, conscripsit.

Eusebius natione Sardu, & ex lectore vr̄bis Romanę, Vercellenfis episcopus, ob confessionem fidei à Constantio principe Scythopolim, & inde Cappadociā relegat⁹, sub Iuliano imperatore ad ecclesiam reuersus, edidit in psalmos commentarios Eusebii Cæsariensis, quos de Græco in Latinum verterat.

Mortuus est Valentiniano & Valente regnantibus.

Euthymius monachus Zygadenus, diuinarum literarum sedulus compilator, enarrationes in omnes psalmos, quæ Græce Romæ extant, scripsit.

Idem studiose collegit interpretationem epistolæ Pauli, ex Chrysostomo & alijs patribus diuersis.

Euzoius apud Thespesium rhetorem cum Gregorio Nazianzeno episcopo, adolescens Cæsariæ eruditus est; & eiusdem vr̄bis episcopus, plurimo labore, corruptam bibliothecā Origenis & Pamphili in membranis instaurare conatus est. ad extremum sub Theodosio principe ecclesia pulsus est. Feruntur eius varij multiplicēsq; tractatus, qui D. Hieronymi tempore extabant.

Fabianus de monte S. Sabini, iurisprudētię exactā quandam cognitionem habens, scripsit de alienatione rerum ecclesiasticarum in tractat. de emptio. Item de emptione & vend.

Felix Malleolus Heluetius Tigurinus, decretorū doctor, & cātor ecclesiæ quondā in patria, multa opuscula doctis nō indigna, composuit, quorum hic addemus catalogum:

Contra validos mendicantes, Recapitulatio eiusdem,
 Contra anachoretas, beghardos, beginasq; syluetres.
 Lolhardorum descriptio. De negotio monachorum.
 Glossa bullarum per beghardos impetratarum.
 De plebanis & religiosis mendicantibus.
 De religiosis proprietarijs, præcepta domini prædicantibus.
 Tenor epistolæ de cœlis missæ per patronos ecclesiæ Thuricensis,
 contra negligentes diuinum cultum.
 Tractatus de nouorum officiorum diuinorum institutione.
 De oblatiis & solutis pecunijs pro præbenda, seu beneficio in eccle-
 siis vel monasterijs percipiendis.
 Dialogus de anno iubileo.
 De benedictionibus auræ cum sacramento faciendis.
 Tractatus de exorcismis. Alius tractatus exorcismorum.
 De credulitate dæmonibus exhibenda.
 De arbore torculari ducendo in die festo.
 De matrimonio seu sponsalibus.
 De furto reliquiarum, & alijs rebus nuper in monasterio beatæ vir-
 ginis loci Eremitarū per tres personas miraculose commisso & de-
 ducto, & finaliter reperto & recuperato.
 Epistola contra quendam superbum clericum.
 Forma appellationis contra quendam cardinalem, qui in Germa-
 nia vellet intrare ecclesiam cathedralem.
 De libertate ecclesiastica. De boni & mali occasione.
 De emptione & venditione vnius pro viginti.
 De contractibus qui obstagia dicuntur, & vulgariter Gifel.
 Doctoratus in stultitia. Tenor literarū doctorat⁹ in stultitia.
 Contra iniquos iudices.
 Dialogus de consolatione inique suppressorum.
 Eiusdem Passionale. Claruit anno dñi 1454.
 Felix Petantius cancellarius Segniæ, scripsit librum ad Vladis-
 laum Hungariæ & Bohemiæ regem, quibus itineribus Turcæ sint
 aggrediendi. Hic liber à nostris principibus hoc infelici seculo legi
 deberet, vt maiori commodo sanguinolentus Christianorum ho-
 stis, quàm antehac, aggrediatur.
 Florētius Volufenus adolescens acris ingenij, scripsit theologi-
 cam orationem siue cōmentationē piā & eruditā.
 Eiusdē opus quoddā celebre extat, de tranquillitate animi inscriptū.

Viuit adhuc, anno s. domini 1546, à quo magnam ad studiosos per-
 uenturā vtilitatē expectamus, si super ipsi vitam prorogauerint.

Franciscus de Accoltis Aretinus, in iuris prudentia bene exerci-
 tatus, scripsit super totum ius ciuile.

Scripsit item consilia. Lecturam super Decretal.

De differentia inter sententiam interlocutoriam & definitiuam.

Epistolas Diogenis, Latinas fecit.

Libellum authoris incerti, de thermis Puteolorū & vicinis, in Ita-
 lia à se repertum & publicatum, Pio pont. max. dedicauit.

Claruit anno domini 1300.

Franciscus Capuanus de Mansfredonia, in academia Patauina
 astronomiæ quondam publicus professor, scripsit commentarios in
 theoricis planetarum Georgij Purbachij.

Franciscus Craneveldius Nouiomagus, I. C. & Cæsareæ Maie-
 statis consiliarius, in libros de veritate fidei Christianæ Ioannis Lo-
 douici Viuis præfatus, de præstantia illorum codicum, scribendiq;
 ratione, ac ipso etiam authore, nonnulla differit.

Idem Procopij rhetoris & historiographi libros 6. de Iustiniani im-
 peratoris ædificijs, in Latinam phrasim transtulit.

Viuit adhuc sub Carolo 5. Cæsare, anno domini 1546.

Franciscus Emericus Oppouianus, medicus Viennēsis, rei me-
 dicæ exactam habens cognitionem, præter alia edidit librum de
 medicorum auxiliorum dextero vsu, ad veram Hippocratis & Ga-
 leni mentem.

Franciscus Macerata, ordinis Minorum, composuit argumen-
 ta singulorum capitum in septem libros Iosephi de bello Iudaico,
 quæ Epitomes loco sunt.

Franciscus Maturancius Perusinus, in omni genere bonarum ar-
 tium peritissimus, scripsit commentarios in Philippicas orationes
 M. Tullij Cicerōis, & in libros officiorum, paradoxa item & libros
 Rhetorices.

Franciscus Romæus à Castellione, ordinis Prædicatorū, q. suæ pro-
 fessionis curam habens, à teneris vnguiculis sacras literas imbibit,
 doctum & elegātem scripsit librum, de libertate operum & neces-
 sitate, aduersus pseudophilosophos Christianos.

Idem breuem edidit annotationem ad animæ immortalitatem,
 Christiane ac Peripatetice deductam, vt habet libri inscriptio.

Franciscus Titelmannus Hassellensis, ordinis fratrum Minorū,

sanctarum scripturarum apud Louanienses professor vigilatissimus, multis egregijsq; libris se posteritati commendauit, de quibus hos inuenire potuimus:

beatus, et iohannis, in ethica.
Epistolam Apologeticam.
Compendiū naturalis philosophiæ, in duodecim libros congestū.

De consideratione dialectica lib. 6.

Commentarios in epistolam ad Romanos.

Paraphrases in omnes diui Pauli epistolas.

Commentaria in totum Psalterium luculentissima.

Et alia complura edidit, quæ hinc inde in bibliopolarū offenduntur officinis.

Claruit eo tempore, quo Des. Erasmus Roterodamus.

Franciscus Valleriola medicus Auinionēsis perquam celebris, commentarios in sex Galeni libros, de morbis & symptomatis conscripsit. Viuit adhuc sub Francisco Valesio Francigenarum rege, multa componens.

Franciscus Vatablus, regius Hebraicæ linguæ professor Lutetiæ Parisiorum, vir ingenuis artibus ornatissimus, Aristotelis parua naturalia (vt vocant) Latina fecit. Paraphrases quoq; à Iacobo Fabro in omnes Aristotelis physicos libros editas, recognouit. Idem annotationes in Pentateuchum Mosis scripsit. Viuit adhuc anno 1546.

Fridericus Nausea theologus & I. C. iam episcopus Viennæ Austriæ, prophanarum literarum cultor egregius, & in sacris literis satis eruditus, multa conscripsit opuscula, De quibus ista feruntur: Sermones quadragesimales, priores, posteriores, & aduentuales.

Conciones Pragenses.

Homiliarium Centuriarum quatuor, de tempore & de sanctis.

Commentaria in Tobiam.

Vita Apostolorum.

De mirabilibus.

De officijs mysticis.

Fragmenta.

Continuationes.

Quid sint concilia, & vnde.

Panegyrica.

Monodia in D. Erasmum Roterodamum, vnà cum Erasmi lucubrationum omnium catalogo, atq; eius vita & morte.

An-

Annotationes quædam super instituta. Catechismus.
Catholica in Symbolon apostolorum, cōtra vniuersos fidei Christianæ aduersarios.
Composuit & alia, quæ non contigit videre.
Claret adhuc sub Carolo quinto Cæsare multa scribens.

GAius sub Zephyrino Romanæ vrbis episcopo, id est, sub Antonino Seueri filio, disputationem aduersus Proclum, Montani sectatorem, valde insignem habuit, arguens eum temeritatis, super nouam prophetiam defendendam, & in eodem volumine epistolas quoq; Pauli 13. tantum enumerans, decimam quartam quæ fertur ad Hebræos, dicit non eius esse, sed & apud Romanos vsq; hodie quasi Pauli apostoli non habetur.

Gaspar Salsgerus (aliàs Schatzgerus) Minorita, sacre scripturæ non extremam eruditionē mature nactus, calamum, vt decet Christi militem, in pestiferos Lutheranorum foetus strinxit. Et cum se fortem antagonistam in multis ostenderit, potissimum id fecit in ijs libris, qui inscribuntur, de matrimonij dissolubilitate, de sacrificio Missæ.

Scio hominem multa alia elucubrassè, sed codicum inscriptionē non teneo: libentius igitur hac in re Angeronā agam, q̄ vt falsos librorum titulos adscribam.

Claruit sub imperatore Carolo quinto.

Geminus Antiochenæ Ecclesiæ presbyter, pauca ingenij sui monumenta composuit, florens sub Alexandro principe, & episcopo vrbis suæ Zebeno, eo vel maxime tempore, quo Heraclas, Alexandrinæ ecclesiæ pontifex ordinatus est.

Gemma Phrisius medicus & mathematicus professor insignis apud Louanienses, methodum arithmeticæ, & de locorum describendorum ratione, deq; distantijs eorum inueniendis quædam conscripsit.

Item libelli de vsu annuli Astronomici, ab eodem recenter aucti. Scripsit etiam Chartam, quam vulgo Mappam vocant, elegantiorems ijs quas hactenus vidimus.

Claret adhuc sub Carolo quinto Cæsa. 1546.

Gennadius Scholarius, vir in diuinis literis bene doctus, scripsit quædam præclara opuscula. Ea vero quæ sequuntur, apud illustrem virum Diegum (sic enim Itali Iacobum appellant) Hurta-

III

ij

dum

dum à Mendoza, Cæsaris apud Venetos legatum, extant.
 De primo Dei cultu.
 De tempore & modo essentia intelligibilium & immortalium animarum.
 Ad illos, qui scandalon patiuntur.
 Et alia complura.
 Quo tempore vixerit, non certo constat.

Georgius monachus quidam Græcus, historiaram cognitione insignis, Chronica à condito mundo vsq; ad regnum Nicephori Botaniatæ, sub quo claruit, scripsit: quæ Venetis manuscripta in bibliotheca sanctorum Ioannis & Pauli, extant.

Georgius Collimitius Tanteferus, physicus & mathematicus regius Cæsareus, Viennæ Austriæ docuit post Andream Stiborium, eiusdem multa extant opera, de quibus ista feruntur:
 Artificium de applicatione astrologiæ ad medicinam, deq; conuenientia earundem.

De ratione dierum criticorum canones alij.
 Super eadem re Axiomata nouem, de diebus criticis vestigandis ex figura cæli, & puncto temporis, quo laborare cœpit infirmus.
 De naturis & proprietatibus planetarum compendium.
 De ministratiõe pharmacorū, & phlebotomia canones postremi.
 Iudicium tempestatum.

De portione horaria vestiganda tabula.

Iudicium Albohazen Haly.

Filij Abenragel de medico Astrologiæ imperito.

Eiusdem Scholia quædam in secundum librum Plinianæ historiæ mundi.

Alia permulta scripsisse dicitur.

Georgius Wicelius Germanus, vir præter alias innumeras animi dotes, ad miraculum vsque doctus, Hebraicæ, Græcæ ac Latinæ linguæ peritissimus, insigni excellens ingenio, & rara eruditione clarus, per omnem vitam nihil aliud agit, nihilq; meditatur, quàm vt tum scribendo, tum publice in scholis & e suggestu docendo, populum IESV CHRISTI sanctum instituat, erudiatq;.
 Catalogum lucubrationum quas scripsit, in studiosorū gratiam subijcere placuit.

Pro defensione bonorum operum, aduersus novos Euangelistas.
 Adhortatiuncula vt vocetur concilium.

Con

Confutatio calumniosissimæ responsionis Iusti Ionæ, id est, Iodolci Koch, vnà cum assertione bonorū operū, Latine & Germanice.

Expositio noni articuli nostræ fidei, Germanice.

Præconium euangelicæ gratiæ.

Commentariolus de arbore bona, Antichristo, Intercessione Diuorum, & ieiunio.

Rescriptum de die mortis Dominicæ.

Oratio in laudem Hebraicæ linguæ, præterea leges scholæ puerilis.

Syllabus, seu compræhensio locorum ex vtroq; testamento de bonis operibus.

Apophasis de voluntate Christiani hominis.

Expositio in septem Psalmos pœnitentiales.

De Eucharistiæ sacramento, Germanice.

Expostulatio cum hoste Iona.

Quibus modis credēdi verbum accipiat in sacris literis, expositio.

Catechismus Ecclesiæ, Germanice & Latine.

In Psalmum 120. expositio.

De orationibus, ieiunijs atque elemosynis liber vnus, Germanice.

De pœnitentia, confessione, & excommunicatione.

Obdormitio Christianorum, Germanice.

Formulæ precationum Bibliæ.

Methodus concordiæ Ecclesiasticæ.

Oratio ecclesiastica de pastoribus ouium Christi.

Epistolarum

lib. 4.

Conquestio de calamitoso in præsens rerum Christianarū statu.

Epitaphia aliquot in mortem Erasmi Roterodami.

Homiliæ duæ de Ecclesiæ mysterijs, Baptismo & Eucharistia.

Retectio Lutherismi, qui se veteris & Apostolicæ ecclesiæ nomine venditat, in admonitionem edita.

Querela Euangelij, apud homines tam indignis modis contempti & neglecti.

Oratio in veterem Adam, in genere demonstratiuo.

Martyrologium Christi.

Quæstiones Catechisticæ.

Typus ecclesiæ prioris, Germanice.

Conciones 30. orthodoxæ, Ecclesiasticis Christiane euangelizantibus non adeo futuræ inutiles.

Apologia contra calumniatores suæ conuersionis.

Ha-

Hagiologium, seu de sanctis Ecclesiæ historia, quam alij Legēdam
 vocant.
 De moribus hæreticorū palæotericorū neotericorūq; lib. 1.
 Catechisticum examen Christiani pueri.
 Fragmentum pædagogicæ Christianæ.
 Formulæ precepcionum aliquot euangelicarum.
 Odæ Christianæ, Germanice. Propheticus sermo.
 Onomasticon ecclesiæ, Germanice.
 Idiomata linguæ sanctæ.
 Icon Christiani hominis, Germanice.
 Expositio in Haggeum prophetam, Germanice.
 Ordinandorū examinatio. Tabula Cebetis Thebani, Germ.
 Tesseradecas super negotio pacificationis.
 Theses de fide & operibus. Item de pœnitentiâ.
 Positiones de concilio.
 Epicedion & Epitaphium Illustriss. Georgij ducis Saxonie.
 Via pacis ad R. D. Ioan. Moronum Mutinensem episcopum.
 Dialogus de comitijs. Aduentus Cæsaris in Germaniam.
 Disputatio Christianorum & Iudæorum.
 Dogmata ecclesiastica, Germ. De vnitæte ecclesiæ, Germanice.
 Ecclesiastica liturgia, Germanice.
 De vetustate canonis Missæ, Germanice.
 Transtulit q̄q; hymnos vespertinos in Germanicum idioma.
 Ritus baptizandi pueros, Germanice.
 Precepciones ecclesiæ quas vocant Collectas dominicales, Germa-
 nice reddidit. Media quædam concordia.
 Dialogus de nuptijs. Volumē selectarū epistolarū ad amicos.
 Parallela, id est, affinia quædam & aliquo modo correspondentia
 ex nostris (hoc est, sacris) & gentilium libris.
 Castigationes nonnullæ in locos aliquot veteris testamenti, à Mar-
 tino Luthero deprauatos.
 Castigationes in interpretationem noui testamenti.
 Proloquia in hæreses. Additiones typi ecclesiæ & Hagiologi.
 Argumenta in omnes libros Iliados Homericæ.
 De polygamia lib. 3.
 Anacephalæosis concionum ecclesiasticarum.
 Dialogus de ecclesiæ statu. Cōpendium grāmatices, Germ.
 Syluula dictorum ecclesiasticorum.

In quæstionem de igne Purgatorio.
 Causa tam diutinæ calamitatis Ecclesiastici status in Germania.
 Dialogus, cui nomen καίσαρ.
 Postilla de tempore & sanctis per totum circulum anni, Teutoni-
 ce & Latine.
 Item Postilla per totam Quadragesimam, Teutonice & Latine.
 Et alia plura, vel Teutonice solū, vel Teutonice pariter & Latine.
 Viuit adhuc anno domini 1546. studiosis & alia quædā, si Deus lon-
 giorē dederit vitam, scripturus.
 Germanus archiepiscopus Constantinopolitanus, sacris se lite-
 ris ornauit, cum adhuc puer esset: vnde factum est, q̄ multa non in-
 digna lectu opuscula ediderit.
 Eiusdem sermo Græcus de terminis vitæ, in Italia extat.
 Germanus Brixius Antifiodorensis, canonicus Parisiensis, vir
 vtraq; lingua doctus, multa scripsit, ex quibus subiecta feruntur:
 Antimorus, carmen aduersus Thomam Moræ Anglum.
 Epistolæ gratulatoriæ quatuor.
 Elegia in obitum Francisci Deloini.
 Et quædam carmina & epistolæ.
 Transtulit dialogum D. Ioan. Chrysofomi de dignitate & onere
 episcopi lib. 6.
 Homiliæ 8. in epistolam Pauli ad Romanos.
 Claret adhuc sub Francisco Valesio Galloꝝ rege, anno 1546.
 Gertrudis virgo docta, eximia sanctitatis perfectione Deo fa-
 miliariter coniuncta, & cœlestibus reuelatiōibus assueta, edidit ex
 instinctu spiritus sancti librum Insinuationum diuinæ pietatis, pi-
 is mentibus valde consolatorium, libris 5. distinctum.
 Et claruit in monasterio Helfede in Eislobio, circa annū dñi 1300.
 Geruasius Riccobaldus Ferrariensis, historiam pontificum (vt
 fuit vir suo tēpore vetustatis studiosissim⁹) scripsit vsq; ad sua tēpo-
 ra, hoc est, annum domini 1300.
 Gratiadeus monachus ordinis S. Dominici, & sacre pagine &
 philosophiæ peritus, summam totius logices scripsit. Idem ma-
 gnas & paruas quæstiones in physica scripsit.
 Gregorius archiepiscopus Constantinopolitanus, cum ab incu-
 nabilis sacram imbibisset scripturam, in matura ætate huiusrei lu-
 culentum præbuit argumentum. Scripsit autem sermōes 29. elegan-
 tes, & alias conciones 18.

458. IN ABBATEM SPAN. DE SCRIP.

Eiusdem collectio & expositio $\omega\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\theta\eta\iota\sigma\sigma\eta\omega\mu$. Romæ Græce exstant in bibliotheca Vaticana.

Gregorius Bæticus Iliberi episcopus, usque ad extremam senectutem diuersos mediocri sermone tractatus composuit, & de fide elegantem librum.

Claruit tempore S. Hieronymi, circa annum dñi 400.

Gregorius patriarcha Cypri, paræmias ordine alphabetico collegit, quæ extant Romæ in bibliotheca Vaticana.

Eiusdem contra Beccum Ioannem Tomus synodi sanctæ siue columna orthodoxiæ, De mensuris, De fide, De prædicamentis.

Gregorius episcopus Antiochiæ, vir doctissimus, & singularis cuiusdam integritatis, sermones quosdam Græce conscripsit nempe, In sepulturam Christi, In Iosephum Arimathæum, In triduanâ domini diuinam resurrectionem. Romæ seruantur.

Gregorius metropolitanus Corinthius, in canones $\tau\eta\sigma\ \kappa\alpha\iota\ \mu\eta\sigma\tau\omega\sigma$ diuæ virginis & euangelismi, præterea in festum dominicæ antipscha, id est, in contrectationem Thomæ, in adumptionem magni Dei & seruatoris Iesu, & in Pentecosten, scripsit.

Poema eiusdem in primum festum venerabilis obitus Cosmæ monachi.

Volumen huius inscriptionis Græcum, Romæ in bibliotheca Vaticana seruatur.

Gregorius Olympiadas, vir in Græca literatura bene doctus, ingenij sui præclara monumenta posteris reliquit, de quibus extat expositio Græca in Cantica canticorum & Prouerbia Salomonis, quæ etiamnum in Italia nondum excusa reperitur.

Guido Bonatus, alias Bonactus, Forliuensis mathematicus, in astrorum cognitione eruditus, de astronomia tractatus decem conscripsit. Sub Martino 4. pontifice max. claruit 1282.

Guido Rauennas presbyter abhinc annis sexcentis, historiam pontificum scripsit.

Extat eiusdem historia de bello Gotthorum.

Guilhelmus Puteanus Blangiacus, medicus & ciuis Gratianopolitanus in Gallia, vir multæ eruditionis & excellentis ingenij, scripsit defensionem Ioannis Mesue medici, a loen aperire ora venarum, aliaque similia non pauca dicenda, aduersum Ioan. Manardum & Leonardum Fuchsum, aliosque neotericos multos medicos, ad simplicium medicamentorum facultates noscendas, non parum utilem.

Ha

ECCLESIASTICIS, ADDITIO II.

hic fuit magister carolus V. et postea summus pontifex cæsar.

Adrianus T. S. Chrysoconi presbyter cardinalis Batoniensis, multos præclaros composuit libros, cum esset vir magnæ scientiæ, de quibus subiecti circumferuntur:

De sermone Latiuo & modis Latine loquendi, lib. 1.

Venatio ad Ascanium cardinalem versibus phalecijs.

Iter Iulij 2. pont. Romani, versibus heroicis.

De vera philosophia libri 4. ex 4. doctoribus ecclesiæ conscripti.

Claruit sub Iulio II. pontifice max. & Maximiliano.

Haymo & Strabo fratres Bedæ, docti etiam viri, quorum alter homilias quasdam non ineruditas, alter in Genesim scripsit.

Heliodorus Antiochenus presbyter, mirum in modum in sacris literis exercitatus, edidit de virginitate egregium & sanctis scripturis instructum volumen.

Henricus Bebelius Iustingensis, natione Germanus, poeta laureatus, scripsit artem condendorum carminum, quæ ab ipso emendata & aucta, una cum racemationibus seu obseruationibus eius in carmine obseruandis. Eiusdem institutio puerorum. Triumphus.

Et de abusione linguæ Latinæ libellus.

Et alia plura, inter quæ scurriles illæ facetiæ libero, nedum Christiano & erudito, homine haud quaquam dignæ.

Claruit sub Maximiliano Cæsare, anno 1514.

Henricus Glareanus Heluetius ex pago Clarona, poeta laureatus, primus aut cum primis nostræ gentis hominum bonas literas feliciter didicit, & publice docuit, professus aliquandiu Basileæ. inde de Friburgum Brisgoie oppidum migravit, ubi etiam hodie viuit, admodum senex, & ni fallor, adhuc proficitur: Laudandus hoc nomine, quod artes aliquot liberales, antiquitatem, & historias, eximie coluit, & scriptis illustravit, ex quibus quæ ad manus nostras perueniunt, hæc sunt:

Scholia in Aelij Donati methodum de octo partibus orationis.

Isagoge in Arithmeticam.

Descriptio de situ Heluetiæ, & vicinis gentibus.

De quatuor Heluetiorum pagis.

Pro iustissimo Heluetiorum fœdere panegyricon.

Ad Maximilianum Augustum panegyricon.

Isagoge in musicam.

De geographia lib. 1.

Iudicium in P. Terentij carmina per omnes concedias.

m m m ij

An=

de sacramentis. q. libetice q. 95.

Annotationes in Horatiū. Annotationes in Ouidij metamorph.

Annotationes in Ciceronis librum de senectute.

Annotationes in Salustij historiarum fragmenta.

Annotationes in commentarios C. Iulij Cæsaris.

Annotationes in Titum Liuium.

Chronologia in totam Romanam historiam.

Dionysium Halycarnasseū recognouit, & annotationibus illustrauit, & Chronographiam temporum in Dionysii historia comprehensorum, adiunxit.

Elegiarum lib. 2. Et alia quædam edidisse dicitur.

Claret sub Carolo 5. Cæsare, anno 1546.

Henricus Suso Sueuus, ordinis S. Dominici, concionator egregius, sanctitate vitæ & etiam miraculis clarus, scripsit cum Latine tum Germanice nonnulla, quæ ad amorem Dei mentem vehementer inflammant, e quibus extat Latine

Horologium æternæ sapientiæ.

Et centum articuli de passione domini.

Claruit circa annum domini 1350.

Hermannus Torrentinus Germanus, inter græmaticos suæ ætatis & nationis fere doctissimus, commentaria in primam partem Doctrinalis Alexandri, cum vocabulorum interpretatione, quibusdam mendosis, superuacaneis & obscuris versibus vel reiectis, vel in veriores & planiores mutatis, scripsit.

Eiusdem extant & commentarij in Virgilij bucolica & georgica.

Edidit quoque Elucidarium poeticum.

Claruit sub Maximiliano anno dñi 1500.

Hermas, cuius apostolus Paulus ad Romanos scribēs meminit, Salute Asyncritum, Phlegontem, Herman &c. dicitur author esse libri, qui appellatur Pastor, & apud quasdam Græciæ ecclesias etiam publice legitur. Reuera utilis liber, multiq; de eo scriptorū veterum vsurpauerunt testimonia. sed apud Latinos pene ignotus est.

Hieronymus Cardanus Castellioneus, Mediolanensis medicus, vir non ineruditus, de consolatione lib. 3. composuit.

Eiusdem arithmetica absolutissima extat.

Hieronymus Bagolinus Veronensis, artis philosophicę peritus, annotationes in Auerrois compendium super Aristotelis priora resolutoria scripsit. Interpretatus est Ioannis Grammatici Philoponi commentaria in Aristotelis libros de generatione & corruptione.

Transtu

Transtulit etiam Alexandri Aphrodisiēsis quæstiones morales, naturales, & de fato.

Hieronymus Fracastorius medicus, Syphilin, siue de morbo Gallico libros tres ad Petrum Bembum heroicis carminibus elegantissime conscripsit. Eiusdem homocentrica.

Et de causis criticorum dierum, per ea quæ in nobis sunt.

Claret adhuc sub Carolo quinto Cæs. anno 1546.

Hieronymus Gæbuilerus in sacrarum & pröphanarum literarum cognitione præcipuus, multa egregia composuit opera, ex quibus multa adhuc extant, nempe Exhortatio ad sacræ cõmunionē, Epitome regij ac vetustissimi ortus Caroli quinti imperatoris, & Ferdinandi Vngariæ ac Bohemiæ regis, omniumq; Archiducum Austriae, ac Habsburgensium comitum. Claruit anno 1530.

Honoratus Masiliensis ecclesiæ episcopus, vir eloquens & absque vlllo linguæ impedimento, ex tempore in Ecclesia declamator, & quia à pueritia in timore Dei crescens, etiam in negocijs ecclesiasticis exercitatus est, os suum quasi armarium scripturarum aperit, & in homiliarum modum, ad vtilitatem legentium multa componit, maximeq; ad colendam fidei rationem, & reuincendam hæreticorum puerilitatem.

Sanctorum patrum vitas ad ædificationem posterorum coaptat ipse legendas, præcipue nutritoris sui sancti Hilarij Arelatensis episcopi, litanias ad supplicandum Dei clemētiam cum plebe sibi credita pro viribus agit. Claruit eo tempore quo Gennadius vixit.

Iacobus Hochstratus, ordinis D. Dominici, Prior Coloniensis, ac hæreticæ prauitatis inquisitor diligentissimus, cõplures edidit foetus aduersus Ecclesiæ hostes. scripsit Apologiam & Cabalæ destructionem, aduersus Ioannem Reuchlinum.

Idem de fide & operibus conscripsit lib. 1.

De purgatorio lib. 1. De veneratione sanctorum lib. 1.

De libertate Christiana lib. 1. contra Lutherum.

Contra sacerdotes concubinarios lib. 1.

Margaritam quoque philosophiæ moralis.

Et alia plura opuscula aduersus hæreticos.

Claruit anno domini 1512. obiit 1527.

Iacobus Monachus, vir & pius & doctus, sermones quosdam Græcos, qui in Italia seruantur, conscripsit, nempe

m m m

ijj

In

In conceptionem D. Mariæ.

De duodecim tribubus Israel.

Iterum in conceptionem & generationem.

In sancta sanctorum.

Ἡσ τὴν ἐξομολογήσιν, ἡ εἰς τὰ ἕξιν. Εἰς τὸν χαριστισμὸν &c.

Jacobus Henrichmannus Sindelfingenus, renascentibus bonis literis, in studiosorum utilitatē Grammaticas institutiones edidit, cum exhortatione ad iuuetutem teneram, vt barbariem eliminat, & eloquentiæ studeat.

Claruit anno salutis 1506.

Jacobus Locher Philomusus, natione Germanus, vtriusq; linguæ peritissimus, varia carmine & pedestri oratione scripsit, ex quibus, quæ nos in lucem edita vidimus, hæc sunt:

Compendium Rhetorices.

Syntaxis de componenda oratione funebri.

Epiodion de morte Plutonis & reliquorum demonum.

Carmen de nocte, vino, & muliere.

Dialogus super eminentiam quatuor doctorum Ecclesiæ.

Claruit tempore, quo Reuchlin vixit.

Jacobus Picoloninus Cardinalis Papien̄, epistolas elegantissimas rerum recōditarum refertissimas scripsit, vnā cum luculentissimis commentarijs res gestas sui temporis continentibus, cum alijs quibusdam prius non impressis.

Jacobus comes Purliliarum, vir doctissimus, scripsit de generosa liberorum educatione opusculum, non minus iucundissimum, quàm vtilissimum.

Claruit circa annum domini 1480.

Jacobus Sadoletus episcopus Carpentoracēsis, vir doctissimus, & Ciceroniani styli non vulgaris imitator, scripsit de pueris recte ac liberaliter instituendis, & alios tum libros, tum commentarios edidit, quos docti summopere diligunt, & diligētī labore euoluūt. Sunt autem hi:

De laudibus Philosophiæ lib. 1.

De regno Hungariæ, ab hostibus Turcis oppresso, Homilia 1.

Oratio adhortatoria de bello Turcis inferendo, ad Lodouicū Galliarum regem.

Commentariorum in epistolam ad Romanos lib. 3.

Interpretatio in tres Psalmos, nempe 50. 95. & 95.

De

De morte Frederici Fregosii cardinalis, Homilia 1.

Epistolas quoque permultas scripsit.

Claruit sub Carolo quinto Cæsare, anno salutis 1530.

Jacobus Spiegel Seletstadiensis, natione Germanus, vtriusq; iuris & linguæ peritus, multis se vigilijs posteris suscipiendam commendauit, ex quibus ea quæ sequuntur, eius feruntur nomine:

Explanatio in Ioannis Reuchlini progymnasmata.

Enarratio in Ioannis Francisci Pici carmen de mysterijs Domini-cæ crucis, nuper in Germaniam delapsis.

Scholia in Richardi Bartholini Aufriadis libros 12. & Guntheri poetæ opus de rebus gestis Cæsaris Friderici.

Scholia in quatuor libros Antonij Panormitæ, de dictis & factis Alfonsi regis Aragonum.

Lexicon iuris ciuilis.

Viuit adhuc anno domini 1546.

Jacobus Tufanus, natione Gallus, publicus Græcæ linguæ professor Parisiis, transtulit quædam ex Theodori Gazæ grammatica in Latinum sermonem.

Græca item, quæ in Angeli Politiani libris reperiuntur.

Guilhelmi Budæi epistolas Græcas quoq; vertit, & scholia adiecit, ex ipsius Budæi responsis.

Claret sub Francisco Valesio rege Francigenarum 1546.

Jacobus Peretz de Valentia, Christopholitanus episcopus, & ordinis Eremitarum diui Augustini obseruantissimus, expositiones in omnes Psalmos Dauidis scripsit.

Item in Cantica officialia, seu vt ipse vocat, ferialia simul & euangelica, & reliqua ecclesiastica.

Accesserunt ad hæc tractatus contra Iudæos, & in Cantica canticorum Salomonis expositio.

Ianus Parrhasius (aliàs Neapolitanus) Consentinus, natione Italus, claruit & docuit Mediolani circa annum domini 1500, scripsit compendium Rhetoricæ ex optimis vtriusque linguæ authoribus excerptum.

Eiusdem commentarij in opus Claudiani de raptu Proserpinæ.

Ianus Vitalis Panormitanus, vir in diuina scriptura exq̄site doctus, scripsit hymnos in S. Trinitatem. Item Triumphum Ferdinandi Frãncisci Dauani Aquinatis, magni Pischarię marchionis. Eiusdem Lachrymę in eundem ducem, & poema quoddam, quod

Ar=

Archangeli inscribitur. Extant & Epigrammata quedam eius. Idacius insignis Hispanus, maximus catholicae fidei contra Arrianos propugnator, aduersus Varimadum Arrianum librum scribit. Accessit quoque difficiliorum quorundam locorum de Trinitate declaratio.

Ignatius diaconus & scenophylax magnae ecclesiae Constanti-nopolis, qui & Niceae metropolita fuit, Grammaticus, scripsit vi-tas Tarasii & Nicephori sanctorum & beatorum patriarcharum, epitymbios elegos, epistolas, iambos, in Thomam Antarten, quae vocant, τὰ κατὰ θωμόν, & alia multa.

Innocentius papa 8. epistolia duo ad Angelum Politianum scripsit: alterum, quo ipsi gratias agit, & ducentos aureos mittit pro Herodiani conuersi dedicatione. Alterum ad Laurentium Medicen, in commendationem ipsius Politiani.

Ioachimus Perionius Cormariacenus, natione Gallus, profes-sione monachus, aliquot veterum Graecorum, praesertim Aristote-lis, lib. in lingua Latina eo nitore & elegancia styli Ciceronis aemu-li conuertit, vt nemo ei hanc laudem hactenus praeripuisse videa-tur. Expectamus indies plura tanti ingenij monumenta: quae aut hucusq; vidimus, oia Lutetiae, vbi & author moratur, scripta sunt. Claret adhuc anno salutis 1546.

Ioanes Atrocianus, natione Germanus, nostri temporis vir do-ctus & catholicus, edidit commentarios quosdam Grammaticos in vulgarem librum Macri de viribus herbarum.

Eiusdem elegia de bello rustico.

Epigrammata aliquot selectiora.

Nemo Euangelicus, libellus carmine scriptus. Multa alia sub Ca-rolo quinto Caesare meditatur.

Ioannes Baptista Egnatius Venetus sacerdos, & bonarum lite-rarum in patria professor publicus, scripsit de Romanis principi-bus vel Caesaribus libros tres, a Dictatore Caesare ad Constanti-num Paleologum, hinc a Carolo Magno ad Maximilianum Caesarem. Item annotationes in vitas Caesarum, quorum Suetonius meminit.

De origine Turcarum lib. 1.

Observationes in Ouidium.

Panegyricus in Francorum regem.

Racemationes, quae obscuriores aliq; authorum locos interpretant.

Io=

Ioannes Bernardus Felicianus Venetus, vir Graece & Latine eru-ditus, multa traestulit ex Graecis medicis, philosophis, & theologis, & adhuc in transferendo pergit, anno scilicet 1546. Absoluit enim fere catenam illam (vt vocant) auream, siue Oecumenij interpreta-tionem Graecam in Acta apostolorum, in Pauli & aliorum episto-las. Vertit libros Galeni de Hippocratis & Platonis decretis.

De anatome matricis lib. 1.

De foetuum formatione lib. 1.

Pauli Aeginetae *librum 6. de chirurgia, transtulit.

Alexandri Aphrodisieii explanationem in primum lib. priorum re-solutoriorum Aristotelis, Latinam fecit.

Item X. libros Ethicorum Aristotelis, cum Eustratij, Aspasij, Micha-elis Ephesii, nonnullorumq; aliorum Graecorum explanationibus, Lati-nitate donauit.

Ioannes Caesarius Iuliacensis, natione Germanus, rem literariae suis lucubrationibus non mediocriter adiuuit, & magnam apud omnes studiosos gratiam iniuit. Viuit adhuc (anno 1546.) admodum senex in Colonia Agrippina. Catalogus omnium librorum eius & commentariorum, hic est:

Dialectica elegantissima. • Rhetorica docta.

Commentaria in Iodoci Clichthouei Introductionem terminorum cognitionis. Epitome geometrica.

Diomedis grammatici opus castigauit.

Castigauit & scholijs illustrauit C. Plinij Secundi libros de medici-na piscium.

Item Pauli Iouij de piscibus Romanis librum.

C. Plinij Secundi naturalis historiae opus vniuersum ab innumeris mendis vindicauit.

Seuerini Boethij de consolatione philosophiae libros 5. recognouit.

Et alia plura nobis adhuc ignota.

Ioannes Chrysofomus Zanchus, natione Italus, Basilij Zanchi frater, scripsit libros 3. de origine Oroborum siue Cenomanorum ad Petrum Bembum, & panegyricum ad Carolum 5. imperatorem eleganti stylo.

Ioannes Cochleus Norimbergensis, natione Germanus, theolo-giae in Italia operam dedit, vbi & doctoratus (vt vocant) insignia na-ctus est. Decanus fuit olim Francofordiae apud diuam virginem an-no 1520. Hodie agit in ciuitate Eichstettenfi, iam proeclatae aetatis,

n n n

Au=

Audio multa ab eo conscripta & publicata esse. Ceterum quæ ego vidi, hæc sunt:

Rudimenta grammatices.

Expostulatio aduersus nouam in Ecclesia reformationem senatus Bernensis apud Heluetios.

De canonicæ scripturæ & catholicæ Ecclesiæ authoritate libellus, aduersus Henricum Bulling.

Replica breuis aduersus prolixam responsionem Henrici Bulling, de scripturæ & ecclesiæ authoritate.

Sacerdotij ac sacrificij defensio aduersus Volfgangi Musculi arrationes.

Velitatio in 4. Andreæ Osiandri coniecturas de fine mundi.

De animarum purgatorio lib. 1.

Sex Philippicæ aduersus Philippum Melanchthonem.

De nouis Hebræorū translationibus sacræ scripturæ, disceptatio.

De potestate generalis concilij libellus vnus.

Refutatio 30. articulorū, q̄ Vuittēbergæ disputati sunt.

Septuaginta sententiæ in generali concilio.

Nycticorax.

Viuit adhuc senex, multa componens, anno salutis 1546.

Ioannes Cono Norimbergen̄, natione Germanus, ordinis Dominicanī monachus, Hieronymi libris, cum primum Basileæ excuderentur, Græca addidit. Vertit orationem Gregorij Nazianzeni in Greg. Nyssenū, & Basilij Magni libellum de differētia vsiæ & hypostasis, & Gre. Nysseni librū de homine, natiuo splēdori restituit.

Ioannes Despauterius Niniuita, natione Germanus, elegantissima grammatica edidit, & Recriminationem in aduersarium. Claruit anno salutis 1539.

Ioannes Dietēbergius, theologiae p̄fessor profundissimus, (sic enim habet inscriptio) ac hæreticę prauitatis inquisitor, Phimostrum siue Confutatorium Scripturariorum & fratrum Lutheranorum edidit in lucem. Adiectus est tractatus eiusdē de diuortio. Idem catechismū Germanice conscripsit, p̄ter innūeras conciones & cōmentarios, q̄s in sacra edidit biblia, sed typis nondū excusos. Vertit etiā biblia in Teutonicū. Claruit anno salutis 1537.

Ioannes Driedon, egregius sacræ scripturæ olim apud Louanien̄ses p̄fessor, aduersus Lutheranos multos edidit codices, ex quibus subiecti à doctis circunferuntur:

De

De gratia & libero arbitrio lib. 1. De concordia liberi arbitrij.

De captiuitate & redemptione generis humani.

De scripturis ecclesiasticis lib. 4.

Claruit nostro seculo sub Carolo V. circa annum dñi 1550.

IOANNES Eccius Sueuus, natione Germanus, doctor theologiae syncerioris & indefessus defensor, obiit nuper post multa Latine & Germanice scripta & publicata, ex quorū numero hæc sunt:

Homiliæ per totum annum de tempore sanctisq̄.

Super Aggeum commentarius.

De primatu Petri siue pontificis max. aduersus Lutherum.

Epistola de ratione studiorum suorum.

De sacrificio Missæ ad Sigismundum regem Poloniae, lib. 2.

Idem de sacrificio Missæ lib. 5.

Enchiridion locorū communium aduersus Lutherum.

Chrysopassus, siue de prædestinatione centuriæ 6.

Transtulit etiam biblia in Germanicum idioma.

Multas quoq̄ epistolas ad diuersos conscripsit.

Replica.

Apologia eiusdem aduersus Butzeri mucos.

Quædā alia innumera scripsisse dicitur vir immortalitate dignus, & complura editurus, nisi liuida mors nobis eum denegasset.

Obiit anno domini 1543.

Ioannes Fabri, natione Germanus, episcopus Viennensis, vir doctissimus, qui ante paucos annos obiit, multa præclara scripsit opera, quorum hic est catalogus:

Commentarij super instituta.

Super 1. & 2. Codicis.

De fide & operibus lib. 1.

Aduersus doctorem Balthazarum Pacimontanum, Anabaptistarum nostri seculi primum authorem, orthodoxæ fidei catholica defensio.

Libellus de victoria inter Heluetios parta.

Redargutio sex articulorum Huldrici Zuinglij.

Epistola Germanica ad Huld. Zuinglium.

De eucharistia lib. 1.

Malleus hæreticorum.

Sermones de Eucharistia, Victoria contra Turcas, Patientia, & Baptismo paruulorum.

Eiusdem orō funebris in laudē Dn. Margaretæ ducissæ Austrię &c.
Cōposuit q̄ plurima alia, quæ per hæreticos Vulcano tradita sunt.
Claruit, ni fallor, anno domini 1536.

IOANNES Fischerus episcopus Roffensis in Anglia, vir doctissimus, & catholicæ fidei propugnator acerrimus, martyri quoq; corona sub Henrico 8. Anglorum rege dotatus, ac celebris factus, ob Fidei Catholicæ constantem professionē, scripsit contra Oecolampadium, p̄ veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistia, atq; contra Lutherum pro Missa. Contra Iacobum Fabrum Stap. de vnica Magdalena.

Et multa alia, tametsi nondum sæuitia tempestatum seculi præsentis, in lucem emissa.

Claruit anno Christi nati 1535.

Ioannes Hoffmeister, patria Sueuus, instituti D. Augustini, eiusdemq; ordinis Prouincialis benemerit⁹, innumeris se opusculis nostræ ætati commendauit. Ex quibus hæc recensentur:

Dialogus aduersus Lutherici euangelij sectatores.

De sacrificio Missæ lib. 1.

Commentaria in duas Pauli epistolas Corinthijs dicatas.

Enarrationes in epistolam Pauli ad Philipenses.

Commentaria in Matthæum.

Exegeset in Thobiam.

Tres conciones, Germanicæ.

Et alia quædam, si superi vitam prorogauerint, in gratiam studiorum editurus.

Viuit adhuc, vir ambrosia nectareq; dignus, anno Christi 1546.

Ioannes Hudalrici Basileësis, ordinis Prædicatorij, homo quem ipsam eruditionem ac fidei synceritatem dixeris, tantam adhuc iuuenis Græcæ phraseos nactus est notitiam, quātam vix vnus aut alter eius ætatis.

Depræhendit innumeros errores in translatione Theophylacti.

Scripsit etiam Græca commētaria in epistolam Pauli ad Hebræos.

Obijt Colmarie anno salutis 1536, adhuc adolescens.

Ioannes Lanspergius Bauarus, Carthusiæ Colonien̄ alumnus, & aliquandiu vicarius, ac postea Cātaij circa Iuliacum Prior, vir Deo deuotus & eruditus, & in vita spirituali p̄be institutus, & à spiritu sancto illuminatus, scripsit stylo eleganti & deuoto

Sermones de tempore totius anni.

Ser=

Sermones capitulares de festis præcipuis anni totius.

De agone seu passione domini lib. 3.

De religione Christiana vera, ad diuum Carolum huius nominis

quintū imperatorem semper Augustum

lib. 1.

Enchiridion Christianæ militiæ lib. 1.

Pharetram scholasticam lib. 1.

Pharetrā diuini amoris mysticā lib. 1.

Opus epistolare ad diuersos lib. 1.

Dialogū inter monachū & militē lib. 1.

Speculū Christianæ p̄fectionis lib. 1.

Vitam saluatoris cum diuersis rosarijs.

Scripsit etiam nonnulla Germanice contra Lutheranos.

Edidit præterea epistolas nuncupatorias eruditas (licet aliorū nominibus) ante libros D. Dionysii Carthusiani.

Obijt tandem in Carthusia Colonien̄, ipso die sancti Tiburtij, duobus languoribus diu patientissime toleratis, anno domini 1539.

Ioannes Lodouicus Viues Valentinus, natione Hispanus, intra

annos paucos, nobilissimas aliquot lucubrationes docte prorsus

& elaborate conscriptas, edidit, in quibus eloquentiæ sapientiam

ita coniunxit, vt nemo etiam eruditus, non cum aliquo fructu, earum se lectionem legisse fateatur. Obijt nuper, magno sui desiderio

studiosis relicto. Cæterum quæcunque ego eius nomine publicata

reperi, hæc sunt:

De ratione studij puerilis epistolæ duæ.

Introductio ad veram sapientiam.

De conscribendis epistolis libellus aureus.

De ratione studij, legendi, interpretandiq;.

De ratione instituenti discipulos.

De ratione colligendi exempla.

Latinæ linguæ exercitatio.

In Bucolica Vergilij interpretatio, potissimum allegorica.

In somnium Scipionis præfatio, & enarratio quam vigiliam inscripsit.

Rhetoricæ lib. 5.

De disciplinis lib. 20.

Et alias per plures elucubrauit vigilias, quæ doctis cognitæ sunt.

Ioannes Manardus medicus Ferrariensis, vir sua ætate omnium medicinæ professorum per Italiam, in Galeni doctrina, & Arabum

nnn in cen=

De
De se amptate dei.
De virtute fidei
De aia
De femina xama
De vidua xama
De vno xamo
De offi mori
De indore xpi
De amordia et disordia
De sacro diuino
De iusticia in deo
De subuente p̄cipio

censura celeberrimus, & optime meritis, epistolarum medicinalium libros duodeviginti conscripsit.

Eiusdem annotationes & censure in medicamina simplicia & composita Mesuæ.

Item in primum Artis parvæ Galeni librum Commentaria composuit.

Claruit anno salutis 1539.

Ioannes Murmellius Ruræmundensis multa scripsit opuscula, potissimum Grammatica, non inerudita, & alia quæ subiiciuntur.

Isagogen in prædicamenta Aristotelis.

Sententias ex elegijs Tibulli, Catulli, Propertij, & Ovidij decerptas.

Tabulas Grammaticas.

Tabulas in artis componendorum carminum rudimenta.

Tabularum opuscula 5.

Commentaria in A. Persii Satyras.

Commentarios in quinque libros Boethij de consolatione philosophiæ. Et alia plura, scilicet epigrammata diuersa, Scoparij & Pappæ.

Claruit anno domini 1504. obiit 1517. Dauentriæ.

Ioannes Nauclerus præpositus Tubingensis, Chronica scripsit succinctim compræhendentia res memorabiles seculorum omnium ac gentium, ab initio mundi usque ad annum Christi nati 1500. cum auctario Nicolai Baselij ab anno domini 1501. in annum 1514. & appendice noua, cursim memorante res interim gestas, ab anno 1515. usque in annum 1544. rhapsodis partim Conrado Tigemanno, partim Bartholomæo Laurente.

Ioannes Pesselius Tilanus, patria Geldriësis, sacre scripturæ professor eximius, atque D. Dominici instituti prouincialis dignissimus, opera quædam doctorum tum à mendis vindicauit, tum ipse propria conscripsit, quorum hic est Catalogus:

Opera quædam diui Augustini deprauata à nostratibus hæreticis, recognouit, &

Enarrationes Gorra in quatuor Euangelia.

Compendium Thesauri Noui de tempore & sanctis.

Et alia quædam, si superi fauerint, in lucem editurus.

Viuit adhuc vir pius & orthodoxus, anno Christi 1546.

Ioannes Rauisus Textoris Niuernësis, siue Nauarnensis, vir ad miraculum usque doctus, librum egregium conscripsit, qui Officina, vel potius naturæ historia inscribitur, in quo copiose dispositum

tum est per locos, quicquid habet authores, in diuersis disciplinis plurimi, quod & ad rerum, historiarum, & verborum cognitionem villo modo facere potest.

Eiusdem Specimen epithetorum, omnibus artis poeticæ studiosis maxime vtile.

Claret (vt æstimo) adhuc, anno scilicet domini 1546.

Ioannes Ruellius medicus Sueffionensis, natione Gallus, de natura stirpium libros tres scripsit, quibus in hoc argumento nihil, quod sciam, in hunc diem doctius & copiosius exiuit.

Transtulit etiam non pauca, de quibus subiecta habes:

Pedatij Dioscoridis de re medica libros sex transtulit, & Actuarij de medicamentorum compositione librum vnum.

Scribonij Largi de compositione medicamentorum librum, à situ vindicauit perquam diligenter.

Idem libros duos veterinariæ medicinæ ex Apfyrto & alijs collectos, Latinitate donauit.

Claruit anno salutis 1539.

Ioannes Simoneta, natione Calaber, in historijs componendis vir diligentissimus, rerum gestarum Francisci Sphortia Mediolanensium ducis, libros 31. conscripsit.

Claruit circa annum 1486.

Ioannes Stella, sacerdos dignitate, patria vero Venetus, diligens in summorum pontificum vitis conscribendis, librum de vita ac moribus Romanorum pontificum, à Petro apostolo usque ad Iulium 2. id est, ad annum domini 1503. conscripsit.

Ioannes Tagautius Ambianus Vimacus, Parisiensis medicus, nostra ætate celeberrimus, de Chirurgica institutione libros sex edidit.

Idem de medicamentis purgantibus lib. 2.

Et alia quædam medicis cognita.

Claret anno domini 1546.

Isaac professione monachus, Græcæ literaturæ peritissimus, Scholium Græcum in primam figuram descriptionis in plano, & carmina de duodecim ventis composuit.

Quædam alia exarauit, quorum catalogum subiiciam:

Varia astronomica Græce, & Apparatus Astrolabij.

Methodus geodæsiæ, id est, terræ diuisionis.

Solutio Quæstionis cuiusdam Palameticæ, τὸ μὲν τῆσ' παλαμῆσ'.

Encomion martyris Demetrii. Et in dictum, Hęc præcipio vobis, vt ametis vos mutuo.

Quo tempore claruit, nihil habeo quod adferam.

Ioannes Thaulerus ordinis sancti Dominici, theologus profundissimus, & Coloniensis ciuitatis fulcimētum, in declamādis conationibus, vnctione q̄ spiritus sancti excellēter illuminatus, scripsit sermones de internæ vitæ perfectione valde vtilēs.

Tractatum de virtutibus.

Et epistolas varias, spiritum deuotionis redolentes.

Et prophético spiritu prædixit plagas & hæreses contra sacramenta & dogmata ecclesiæ catholicæ orituras, quæ nostris nunc temporibus ecclesiam deuastant.

Claruit Coloniæ circa annum domini 1550.

Eius opera nunc in Latinum versa, expectantur q̄tidie pditura.

L Ambertus de monte, quæstionem magistralem satis acutam scripsit, ostendens per authoritates scripturæ diuinæ, quid iuxta saniores doctorum sententiam probabili^r dici possit de saluatione Aristotelis Stagiritæ.

Landulph^o de Columna Romanus, canonicus Carnotēsis, vir in colligendis historijs non deses, scripsit historiam Pontificum, non diu post Vincentium Beluacensem.

Lazarus Baysius, natione Gallus, nomine Francisci Gallorum regis ætate nostra, apud Venetos legatus, vir eruditissimus, Annotationes in legem secundam, de captiuis & postliminio reuersis, scripsit.

Eiusdem annotationes in tractatum de auro & argento legato, quibus vestimentorum & vasculorum genera explicantur. Libri sunt omnino doctissimi, philologi, & ad vtriusq; linguæ authorum, præsertim historicorum, cognitionem maxime vtilēs.

Leonard^o Iacchinus, vel Giachinus, medicus Florētinus olim, nūc autem professor * Pisani, vt audio, vir egregie doctus, librum de numero & entitate indicationum scripsit.

Item tractatum aduersus Auicennam, Mesuen, & omnes vulgares medicos.

Galenī etiam libellum de præcognitione vertit, cui adiecta est oratio apologetica.

Lilius Gregorius Gyraldus Ferrariensis, vir vtraq; lingua, &

va=

variarum rerum cognitiōe insignis admodum senex, multa fertur ex Græcis Latina fecisse, quorum ego nihil adhuc vidi, præter Symeonem Sethi de facultatibus cibariorum. Alia autem scripsisse perhibetur, quæ subiecta habes

Poemata quædam.

Herculis vitam.

De musis syntagma.

De annis & mensibus, cæterisq; temporum partibus, difficili hætenus & impedita materia, dissertatio facilis & expedita.

Calendarium Romanum.

De sepulchris, & vario sepeliendi ritu lib. 1.

De re nautica lib. 1.

De vasis quæ ad deorū sacrificia, eorūq; cæremonias pertinent, lib. 1.

Dialogos aliquot de poetica, & historia poetarum.

Claruit anno domini 1545.

Lilius Aegidius Libellius Tifernas, Gregorij Tifernatis discipulus, & Raphaelis Volaterrani præceptor, Philonis Iudæi operū volumina quatuor Latinitate donauit. Itē Dionem de regno, & aliquos libros Chrysoptomi.

Lippus Brandelinus Aurelius Augustinianus Eremita, paradoxa Christiana edidit.

Idem dialogum de humanæ vitæ conditione, & toleranda corporis ægritudine, ad Matthiam Coruinum Hungarię regem scripsit. Eiusdem carmina quædam de morte Platinæ extant.

Claruit sub Frederico 3. imp. circa annum domini 1580.

Lucianus Mantuanus, diui Benedicti ordinis monachus, vir Græce & Latine doctus, diui Ioannis Chrysoptomi commentaria in epistolam Pauli ad Romanos, Latina fecit, & scripsit defensionem Chrysoptomi, contra eos, qui Chrysoptomum diuinam extenuasse gratiam, arbitriq; libertatem supra modum extulisse, suspicantur & accusant.

Lucius Ioānes Scoppa, natione Italus, grammaticus, Neapoli edidit Collectanea grammatica.

Eiusdem Spicilegium, & collectanea in diuersos authorum locos.

Claruit circa annum domini 1512.

Ludouicus Bigus Victorius (alibi Pistorius) Ferrariensis, vir & doctrina mira, & dexteritate morum excellenti clarus, in cœlestes hymnorum epitaphiorumq; librum elegantem conscripsit.

Item epigrammatum libros 2.

o o o

Ma=

de dijs gentium

MAgentinus metropolita vel archiepiscopus Mitylenēsis, homo sacrae scripturae & philosophiae prorsus peritus, enarrationem eruditissimam in lib. Aristotelis de Interpretatione edidit.

Eiusdem commentarii in 2. libros priorum Analyticorum Aristotelis.

Marcellus Ancyranus episcopus, sub Constante & Constantino principibus floruit, multaque diuersarum hypotheseon scripsit volumina, & maxime aduersum Arrianos.

Feruntur contra hunc Asterij & Apollinarij libri, Sabellianae eum haeresis arguentes.

Marcus Antonius Antimachus, vir utraque lingua pollens, & Graecarum literarum hoc tempore Ferrarię professor, scripsit orationem de laudibus Graecarum literarum.

Idem transtulit Gemisti Plethonis lib. 2. de gestis Graecorum post pugnam ad Mantineam.

Dionysij Halycarnassei praecipua de oratione panegyrica, nuptiali, natalitia, & epithalamia.

Item Demetrii Phalerei praecipua de membris & incis, de periodis, de componendis epistolis, de characteribus dicendi, ac Polygami de re militari praefationem.

Ipse quoque 8. libros epigrammatum conscripsit, & quaedam soluta oratione Graece.

Marcus Hieronymus Vida Cremonens, poeta & Albanus episcopus, carminibus conscribundis vir gnarus & doctus, poetica quaedam edidit opera, ex quibus subiecta circumferuntur a doctis:

Christiados, hoc est, de Christi vita, gestis, ac morte, lib. 6.

De arte poetica lib. 3.

De bombycum cura ac usu lib. 2.

De ludo schaccorum lib. 1.

Hymni, Odæ, Bucolica.

Epistola ad Ioannem Matthaeum Gibertum.

Marcus Marulus (alibi Marullus) Spalaten, edidit euangelistarium in 7. lib. partitum. Item epigrammata quaedam.

Et de religiose viuendi institutione lib. 6.

Marcus Vigerius S. Mariae trans Tiberim presbyter, in decachordum Christianum ad Iulium secundum pontificem maximum libros duos scripsit.

Eiusdem dialogus de tollendis abusibus ecclesiae.

Mar

Martinus Gregorius medicus Lutetiae, vir utriusque linguae peritus, aliquot Galeni librorum translationes ad Graeca exemplaria castigauit, ex quibus medendi methodus extat, & quae sequuntur:

Introductio in pulsus.

De motu musculorum lib. 2.

De usu partium lib. 17.

De alimentorum facultatibus lib. 3.

De attenuate victus ratione lib. 1.

Claruit ante biennium.

Martinus Polichius Mellerstadi, in academia Vuittembergensi professor ante annos triginta doctissimus, collectanea commentariorum cursus logici, in omnes Aristotelis logicorum libros, & librum de sex principiis edidit.

Eiusdem exquisiti cursus physici collectanea.

Matthaeus Aulae regiae monachus, vir spectabilis vitae, ac doctrinae haudquaquam vulgaris, saepius cum Ioanne Hufi & sectatoribus eius Pragae disputauit.

Scripsit etiam in Petri Lombardi 4. libros.

In psalterium. In euangelium Matthaei

Commentarios in hymnos, pluraque alia.

Matthaeus Curtius Ticinensis medicus in Italia longe doctissimus, veteris iuxta Hippocratem & Galenum medendi rationis instaurator optimus, scripsit de venae sectione in pleuritide, bis opinor. Obijt, ut audio, anno salutis 1544.

Matthaeus Philadelphiensis, apud Ephesum metropolitanus, vir doctus & honestus, scripsit preces, compendiarium in primis viam ad resipiscentiam praestruentes, & ad sumptionem corporis dñici non parum conducentes. Versae sunt ab Alardo Aemstelred.

Michael Ritius Neapolitanus, utriusque iuris peritus, Gallorum regis consiliarius perquam celebris, de regibus Francorum libros tres composuit, & alios quamplurimos codices scripsisse fertur, de quibus hi extant:

De regibus Hispaniae lib. 3.

De regibus Hierosolymorum lib. 1.

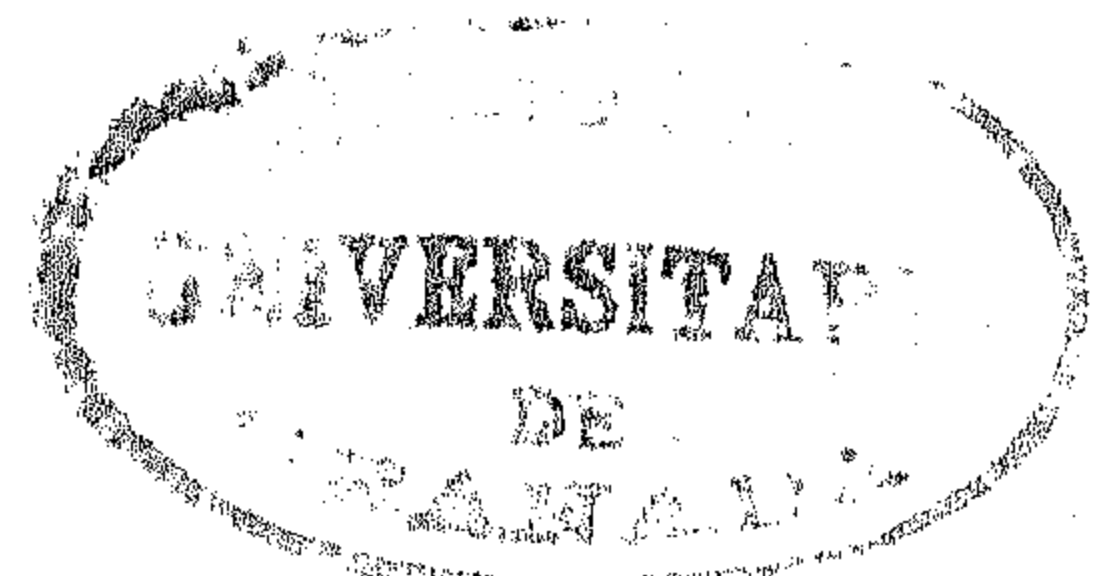
De regibus Neapolis & Siciliae lib. 4.

De regibus Hungariae lib. 2.

Et quaedam alia.

Mechtildis virgo docta & deuota, ordinis S. Benedicti, familiaris

ooo ij ri



ri amicitia sponso suo cœlesti vnita, atq; diuinis reuelatiōibus clara, edidit librum, spiritualis gratiæ diuinæ dulcedinis musto abunde plenum.

Et claruit in monasterio Helfede in Eiflobio (aliàs Islebio) oppido comitatus Mansfeldensis, circa annum domini 1300.

NEmesius philosophus & episcopus, excellenti eruditione sacrarum literarum politus, sermões summarios de natura hominis scripsit, Græce extant in Italia. Excusi sunt quoq; Latine, Georgio Valla interprete.

Nicephor^o Blēmida, q & monachus, & monastes, & presbyter, & κτήτωρ τῆς βλεμνίδος cognominat, vir in bonis literis eruditus, multa & varia scripsit, quorum nos titulos vidimus, hæc sunt: De quinque vocibus, & cur sint quinque tantum, neque plures aut pauciores, disquisitio.

Ratio de compendiaria arte differendi.

Summæ siue introductorix epitomes ad logicam, lib. 2.

Epitome philosophiæ.

De sophisticis elenchis commentarius.

Liber legum, De anima, De corpore.

De meteoris capita 32.

De naturalibus principijs & causis.

Sermo, qualem oporteat esse regem.

Canones de vrinis.

Στιχηρὰ τῶν ἑγὼν ὑελίων.

Demonstratio, q̄ indiuiduis vita præfinita non sit.

Capita numero 41. nescio cuius argumenti.

Et alia complura elucubrassè dicitur.

Nicolaus Beraldus Aurelius, vir politioris literaturæ ardentissimus amator, dialogum perelegantem scripsit, quo rationes quædam explicantur, quibus dicendi ex tempore facultas parari potest, de q; ipsa ex tempore facultate.

De iuris prudentia vetere ac nouitia orationem elegantem, cum erudita ad antiquorum lectionem ac studium exhortatione, cōposuit.

Fertur etiam in Politiani Nutritia scripsisse.

Claruit anno salutis 1533.

Nicolaus Borbonius Vandoperanus, vir vtracq; lingua doctus, &

& elegans poeta, scripsit tabulas Grammaticas.

Eiusdem pædologia, siue de moribus puerorum libellus.

Feruntur quoque eius nomine Nugæ & epigrammata.

Claruit Parisiis anno domini 1533.

Nicolaus Clenardus Mechliniensis, vir trium linguarum peritissimus, multis annis bonas literas Mechliniæ publice p̄fessus est, atque vt omnibus, etiam absentibus, prodesset, quædam tum Latina, tum Græca, Hebraica quoque, in lucem edidit, e quibus hæc referuntur:

Institutiones absolutissimæ & breuissimæ in linguam Græcam.

His additæ sunt meditationes Græcanicæ, in eorum gratiam, qui viua præceptoris voce destituuntur.

Eiusdem Grammatica Hebraica, vel potius eius linguæ, tabulæ. Aestimo eum adhuc superstitem esse.

Nicolaus Dathus, Augustini Dathi filius, scripsit librum de laudibus eloquentiæ, & vitam patris sui, qui operibus Augustini præfixus habetur, quem tamen morte præuentus non absoluit. Sunt & carmina quædam in illo libro, in patris laudem: & alia De officio scribæ.

Nicolaus Saguntinus, vtraque lingua disertissimus, ingenio facundiaq; iuxta præptus, interpretis fuit in concilio, quod sub Eugenio quarto inter Græcos & Latinos, cum de alijs fidei articulis, tum de sancti spiritus progressu, Ferrariæ & Florentiæ habitum est. Transulit Plutarchi librum de ciuilibus p̄ceptis, & Onosandrum Platicum de optimo imperatore.

Nilus sanctus vir, & Græce exacte doctus, orationes monasticas scripsit, cum opusculis quindecim theologis, & capitibus φωτικῶν.

Eiusdem liber ad Cariclem episcopum, nimis asperum in peccatores, & dicentem, quod non sola pœnitentia sufficiat ad confessionem.

Romæ quædam, partim vero in Italia Græce extant.

Nicolaus Villagog. Rhodiensis miles, insignem libelli instar edidit epistolam de profectiōe armata Caroli quinti aduersus Argieram, expeditionem illam (cui & ipse interfuit) sic graphice depingens, vt prope geri res, non solum narrari videatur.

Hæc epistola, q̄ elegantissima esset, & quasi quandam præ se maiestatem ferret, Chronicis Naucleri Colonia anno 1544. excusis est cum alijs

alijs per id tempus gestis inserta.

Claruit author ipse Nicolaus sub Carolo quinto imperatore, anno domini 1541. forte adhuc viuus, magisq; posthac similibus monumentorum editione clariturus.

Octavianus Mirandula, natione Italus, diui Augustini canonicus regularis Lateranensis, vir & honestate & eruditione haud vulgari clarus, collegit illustrium poetarum flores, ex optimis & antiquis poetis numero 25.

Opus est non minus conducibile, quam laboriosum.

Olympiodorus sacrae scripturae insignis paraphrastes, doctissima in Ecclesiasten scholia, noua & Latinis auribus insueta translatione inserta, Aquilae videlicet, Theodotionis, & Septuaginta.

Olympus, natione Hispanus, episcopus, vir in sacris literis eruditus, scripsit librum fidei aduersum eos, qui naturam & non arbitrium in culpam vocant, ostendens non creatione, sed inobedientia insertum naturae malum.

Orontius Fineus Delphinus, liberalium disciplinarum in Academia Parisiensi professor regius, protomathesis, opus varium, ac scitu non minus utile quam iucundum, exarauit.

Eiusdem quadrans vniuersalis astrolabicus.

Demonstrationes in sex priores libros Euclidis.

Orbis totius recens & integra descriptio, ad cordis humani effigiem.

Galliae totius noua descriptio.

Claruit (ni fallor) anno salutis 1543.

Paduanus de Grassis Barolita, sacrae theologiae magister, in gymnasio domus magnae Venetiarum regens, scripsit Enchiridion scholasticum Contradictionum quodlibetalium doctoris subtilis Scoti.

Pacianus q & Tatianus, pater Dextri, ad quem D. Hieronymus librum de illustribus viris scripsit, Barcelona in Pyrenaei iugis episcopus, castitate & eloquentia, & tam vita, quam sermone insignis, scripsit varia opuscula, de quibus est *κίβωτος*, & contra Nouatianos, Sub Theodosio principe iam vltima senectute mortuus est.

Panthaleon de Vercellis, ducis Sabaudiae pto medicus, ex Lombardia & Sabaudia in Galliam Turonensem veniens, in magno precio habitus est. contra Gallorum consuetudinem, pilulas ante

ci

cibum, in omni aetate, morbo, & tempore, secundum naturam morbi literis mandauit, vt nihil illis dulcius, quam ante cibum pilulam sumere, ad longaeuam valetudinem esse potuerit. Ex scriptis eius haec extant:

Pilularum lib. 1.

De lacticijs lib. 1.

Opinor eum nostro seculo, id est, anno salutis 1542. claruisse.

Paulus Belmissenus physicus, lector & doctor Bononiensis, & in omnibus artibus vir absolute doctus, duos priores libros Aristotelis de Animalibus, expressit elegijs Latinis 36. quae suis capitibus respondent

Eiusdem Elegiae 3. vna ad Franciscum Galliarum regem, altera de discessu pontificis in Galliam, tertia ad Clementem pontificem max. de bello in Turcas suscipiendo.

Epithalamion Henrico fratri regis Francisci.

Claruit anno domini 1543.

Paulus Cortesius protonotarius apostolicus, vir bonarum artium mirus amator, supra modum eleganti vsus est stylo in commentarijs, quos in quatuor sententiarum libros conscripsit.

Fertur etiam quod quosdam scripserit epistolas.

Claruit tempore Iulij 2. pontificis Max.

Paulus Riccius Israelita, vir doctissimus ad Christianam fidem ante paucos annos conuersus, & Maximiliani Caesaris physicus, multa praecleara exarauit opuscula, de quibus haec extant: Statera prudentum.

De sexcentis & tredecim Mosaicae sanctionis seu pentateuchi editis liber.

Disputatio prophetica, philosophica, & thalmodistica, pro Christiana veritate.

In cabalistarum seu allegorizantium eruditionem Isagoge, cum epistola contra Stephani presbyteri Cabalae obtrectatoris epistolam. De nouem doctrinarum ordinibus, & totius Peripatetici dogmatis nexu compendium.

Oratio resolutiua de triplici ordine doctrinae.

Conclusiones, quibus Aristotelem triplicem doctrinae ordinem exercuisse, & totius eius dogmatis nexum diiudicare poteris.

De coelesti agricultura lib. 4. ad Carolum quintum Caesarem, & Ferdinandum eius fratrem.

De com-

De communi sacramentorum ratione, Sermo.

De arcana Dei prouidentia, in Psal. Beatus vir.

De anima coeli, iuxta sanctorum & philosophorum traditionem, compendium.

De ratione & partibus procemij secundum rhetores.

De modo indagandi, statuendiq; cuiuslibet scientiae subiectum.

In virulentam immanissimamq; Turcarum rabiem, ad principes, magistratus, populosq; Germaniae, docta & elegans oratio.

Ex Talmudeorum codice excerpta farrago, ad petitionem Maximiliani Caesaris.

Claruit (vt liquet) sub Carolo quinto Caesare Romanorum inuictissimo.

Petrus de Aluernia, ordinis Praedicatorum, discipulus sancti Thomae Aquinatis, vir in diuinis scripturis longo studio doctus, ingenio acutus, commentarios in aliquot libros Aristotelis scripsit, nempe

De motibus animalium.

De longitudine & breuitate vitae.

De iuuentute & senectute.

De respiratione.

De morte & vita.

Additiones in commentarios D. Thomae Aquinatis super libros Aristotelis de coelo.

Petrus Bembus Venetus Cardinalis, iam senex Patauij adhuc viuit, ni fallor, vir ingenuis artibus admodum ornatus, & eloquentiae Ciceronianae summus imitator, ingenij sui acumen compluribus opusculis, mortalibus commendauit, ex quibus haec referunt:

Epistolae non paucae.

De imitatione sermonis lib. 1.

Benacus poema heroicum.

De Aetna libellus.

Audio eum hac tempestate historiam Venetorum literis committere.

Petrus Blomeuenna, patria Leidensis, natione Hollandus, vir in sacris literis sufficienter doctus, & interna vnctione spiritus sancti nobiliter illustratus, ab ineunte aetate se a contagijs seculi & carnis mundum custodiens, in Carthusia Coloniae vitae contemplatiuae tradidit, in qua adeo sublimiter profecit, vt saepe in Missis & exercitijs spiritalibus, ex diuini amoris dulcedine totus incandesceret,

sceret, & supra se raperetur. Prior & Visitator totius per Rhenum prouinciae factus, domum & prouinciam sibi creditam, multis annis feliciter rexit.

Eius auspicio libri D. Dionysii Carthusiani, & alij multi pij & eruditi, in lucem dati sunt. Scripsit & ipse

Introductorium in vitam contemplatiuam, lib. 1.

De effusione cordis lib. 1.

Enchiridion sacerdotum lib. 1.

De bonitate diuina lib. 4.

Exhortationes ad conuentus monachorum per festa praecipua totius anni, lib. 1.

Candelam euangelicam, lib. 1.

Et alia nonnulla contra Lutheranos.

Moritur anno domini 1536, ipso die S. Michaelis.

Petrus Crinitus vir doctissimus, & probata vita insignis, non spernenda opera posteris reliquit, ex quibus quaedam subiiciamus

De honesta disciplina lib. 25.

De poetis Latinis lib. 5.

Scripsit etiam epistolas complures.

Claruit anno instauratae salutis 1505.

Petrus Galatinus ordinis Minorum, artium & sacrae theologiae doctor absolutissimus, ac Laurentij Puccij Cardinalis familiaris, opus de arcanis catholicae veritatis in Hebraicis libris, praesertim in Talmud inuentis, in defensionem praestantissimi viri Ioannis Capnionis, & aduersus Iudaicam nostri seculi obstinationem, instar dialogi, conscripsit.

Claruit sub Maximiliano Romanorum imperatore, & Leone X. summo pontifice, anno salutis 1516.

Petrus Gyllius natione Gallus, vir & Graece & Latine exquisite doctus, & de bonis literis perpulchre meritus, transtulit Theodoretii commentarios in duodecim prophetas, qui etiam in praefatione Philonis lib. 36. promittit.

Aeliani de animalium historia libros sexdecim latinitate donauit, & corollaria passim suis locis adiecit ex Porphyrio, Heliodoro, Oripiano.

Eiusdem liber de piscium Massiliensium Gallicis & Latinis nominibus. Claruit anno salutis 1542.

Petrus Martyr ab Angleria Mediolanensis orator, Ferdinandi

& Elisabeth Hispaniarū quondam regum à consilijs, de insulis nuper repertis, vel de rebus Oceanicis, & orbe nouo Decades 3. cōscripsit: quibus quicquid de inuentis nuper terris traditum, nouarum rerum cupidum lectorem retinere possit, copiose, fideliter, eruditeq; docetur.

Eiusdem præterea legationis Babylonicae lib. 3.

Claruit anno recuperati humani generis 1516.

Petrus Mosellanus Protegensis, natione Germanus, & inter primos, vt arbitror, politioris literaturæ nostro seculo restauratores numerandus.

Ex eius scriptis hæc quæ sequuntur, inueni:

Pædologiã in puerorū vsu conscriptã. Dialogi sunt 37.

Tabulas de schematibus & tropis.

Præceptiones de primis apud rhetorem exercitationibus.

Orationem de variarum linguarum cognitione paranda.

Annotationes in Auli Gellij Noctes Atticas, & M. Fabij Quintilianii rhetoricarum institutionum lib. 7.

Scripsit & scholia in Dialectica Georgij Vallæ.

Ex Græcis Latina fecit: Gregorij Nazianzeni sermonem de natalitijs Christi festis, & Isocratis orationem de bello fugiendo, & pace seruanda.

Claruit Lipsiæ circa annum domini 1518.

Petrus Numagen Treuirësis sacerdos Tiguri circa annum domini 1483. scripsit de Nicolao Subsyluano Heluetio, q̄ longo tempore sine cibo solitarius sancte vixisse pie creditur.

Idẽ tractatũ de spirituũ apparitionib. & phantasmatib. cōposuit, Petrus Tataretus Parisiensis, vir in seculari philosophia excellenter doctus, ingenio insigni præditus, scripsit in totã fere philosophiam Aristotelis: in logicam, physicen, De cœlo & mundo, generatione & corruptiõẽ, Meteora, De anima, De sensu & sensibili, memoria & reminiscencia, somno & vigilia, longitudine & breuitate vitæ, & metaphysica quædam.

Itẽ expositionẽ in Sūmulas Petri Hisp. cū textu, vnã cū additionib. Claruit anno domini 1509.

Petrus Victor, aliàs Victorius, vir nostro seculo doctissim⁹, Romæ agens, edidit libellum de regionibus & locis vr̄bis Romæ. Idẽ castigauit Cicerõis libros, & adiecit explicatiões castigationũ. Eiusdem annotationes in Ciceronis epistolas familiares, in libros de

de oratore, Brutum, perfectũ oratorem, & rhetorica ad Hærenniũ. Edidit quoq; annotationes in Catonem, Varronem, Columellam, & commentaria in Rhetoricam Aristotelis. Viuit adhuc anno domini 1546.

Philippus Decius Mediolanensis, pluribus in locis & plurib⁹ annis publice professus est, q̄ quisquam alius vnquã in Italia iureconsult⁹, videlicet circiter annos 65. Reliquit in vtroq; iure scripta doctissima, & præterea consiliorum libros 4. ac commentariorum de regulis iuris, & super 1. & 2. ff. vet. & 1. & 2. Codicis.

Philotheus patriarcha Constantinopolitanus, vir Græce suprã quàm dici possit, doctus, clarus ingenij felicis acumine, insignẽ edidit librum cõtra Philosophi Gregoræ scripta. Eiusdẽ Philothei περί τῶν μεγάλων βασιλείων ἑκτὸς τῶν ἐν τοῖς πρώτοις ἐυνόμοις ἀντιρρητικῶν λόλοι ἐξ Encomia Basilij Magni, Gregorij theologi, & Ioannis Chryso- mi, & in omnes sanctos.

Epitome Christi incarnati.

Hæc & alia quædã Romæ in bibliotheca Vaticana Græce seruant. Photius patriarcha, vir in authorum libris colligendis sedulus, descriptionis & enumerationis authorum, quotquot ipse legerat, volumina duo Græca conscripsit.

Eiusdem purgatio & defensio ad Concilium.

κατὰ τῶν ἑπτῶν παλαιῶν βῶμων capita tredecim.

Eiusdem nomine & alia feruntur quæ Græca sunt, nempe

Epistola ad anaticos thronos,

De spiritus sancti progressu,

De spiritus sancto,

De septem synodis lib. 1.

Pinytus Cretensis Gnosicæ vr̄bis episcopus, scripsit ad Dionysium Corinthi episcopum, valde elegantem epistolam, in qua docet, non semper lacte populos nutriendos, ne quasi paruuli ab vltimo occupentur dies sed & solido vesci debere cibo, vt in spiritualem proficiant senectutem.

Claruit sub M. Antonino Vero, & L. Aurelio Commodò, circa annum domini CLXX.

Polycarpus Ioãnis apostoli discipulus, & ab eo Smyrnæ episcopus ordinatus, totius Asiæ princeps fuit. Scripsit ad Philippenses valde vtilem epistolã, quæ vsq; hodie in Asiæ conuentu legitur.

Scriptit etiã ad Magnũ Dionysũ Areopagitã, & ad alias ecclesias.

Polydorus Virgilius Vrbinas, Romani p̄tificis in Anglia quãstor, & Vuellensis archidiaconus, dialogorum de prodigijs libror̄ tres conscripsit, atq; opus Adagiorum tum sacrorum, tum prophãtorum.

Eiusdem Anglicãe historiãe lib. 26. & de rerum inuentoribus lib. 8.

Claruit anno salutis 1499.

Pomerius natione Maurus, in Gallijs presbyter ordinatus, interrogantibus ac rogantibus Iuliano episcopo & Vero presbytero, dialogorum more respondens, arte dialectica & sermone ingenio apto, composuit de natura animãe, & qualitate eius, & de resurrectionis eius specialitate, in hac vita fidelium & generali omnium hominum, libros 8. Memini legisse me olim eius dictatũ ad quendam nomine Principium, de contemptu mundi ac rerum transitoriarum hortatorium, & alium de vitijs & virtutibus prætitulatum. Scripsisse & alia dicitur, & adhuc scribere, quã ad meam notitiam non venerunt. Viuit vsq; hodie, cõuersatione Deo digna, apta gradui & professioni. Hęc Gennadius.

Proclus Cõstantinopolitanus episcopus, vir sacrarum literarũ exactam habẽs cognitionẽ, epistolam de fide ad venerabiles & sanctos episcopos, presbyteros, & archimãdritas p̄ Armeniã, scripsit. Eiusdem q̄ plurima verba ab ipso Epiphanio referuntur. Claruit sub consulatu Theodosii 5. & Valentiniani 4.

Prosper Calanus e Sarzana Hetruriãe vrbe oriundus, vir doctissimus, Romãe annos multos, deinde Bononiãe medicinam exercuit, & id quidem optima & exquisitissima ratiõẽ. communicauit autem studiosis lucubrationes quã inscribuntur:

De tuenda valetudine commentarius.

Paraphrasis in librum Galeni de naturalibus facultatibus.

Enchiridion de cautione à venenatis.

Duodeuiginti commentaria, per quã ipse totidem illustribus & potentibus viris, in varios morbos consilium dedit.

Paraphrasis in Galeni libellum de inãquali intemperie.

Epistolã q̄ plurimã, diuersis amicis de curatione certarum ægritudinum missã.

Claruit sub Clemente 7. pont. maximo.

Publius Faustus Andrelinus Foroliuiẽs, poeta laureatus, epistolas prouerbiales & morales non minus doctas quã pias scripsit.

Ei=

Eiusdem Eclogãe quatuor, & Disticha quãdam.

Raphael Volaterranus, variãe vir eruditionis, ac late inter alios patens, commentariorum vrbanoꝝ 38. libros accurate scripsit.

Idem de principis, ducisq; officio librum vnum in lucem edidit, ac non paucos tam sacrorum quã prophãtorum authorum libros Latinitate donauit, de quibus subiecti feruntur ab eo translatis: Oeconomicus Xenophontis.

Gregoriĩ Nazianzeni Monodia.

Basilij oratiunculę 10. & instituta monachorum.

Procopij Cæsariensis de Persico bello libri duo, & de bello Vandalico totidem.

Claruit tempore Iulij secundi Pontificis Max.

Raymundus Barchinonensis, capellanus & pœnitentiarius Gregorij noni Pontificis maximi, vir theologiãe & iuris pontificij peritissimus fuit: eiusdẽ auxilio, teste Platina, decretales compilauit. Scripsit quoque summam, de pœnitentia & sponsalibus appellatã.

Raymundus Lullius, vir in re medica eruditus, in sacris & diuinis literis longe studio exercitatus, eremita factus, & postea diuini verbi prædicator egregius, scripsit in theologia multa.

Et alia diuersa opuscula, quã vero nos vidimus, hæc sunt:

De laudibus Mariãe lib. 1.

Opus mirandum & celeberrimum de febribus.

Metaphysica noua, & philosophiãe in Auerroistas expositio.

Prouerborum lib. 3.

De arte Cabalistica, vel, Introductio in omnes scientias lib. 1.

Isagoge in Rhetoricen.

Astrologia.

De secretis nature, siue quinta essentia, quam vulgo distillationem vocant, lib. 2.

Lilium intelligentiãe.

Ars magna generalis & vltima, quarumcunq; artium & scientiarum affecutrix & clauigera.

Claruit anno Christi 1311.

Richardus frater ordinis Prædicatorum, patria Florẽtinus, abhinc annis 200. non contemnenda doctrina, cum in Asia peregrinaretur, Alcoranũ doctus linguam Arabicam conuertit, contraq; com-

ppp iij men

mentarium edidit, quem Demetrius Cydonius in Græcum postea transfudit sermonem.

Richardus Perusinus, politioris literaturæ mirum in modum ardens amator, Ausriados libros duodecim non ineleganti carmine hexametro composuit.

Claruit sub Maximiliano Augusto.

Robertus Ketensis, aliàs Remensis, ex Anglosaxonibus Britannus, & tandem Archidiaconus Papilonens, Alcorani libros quatuor in Epitomen redactos, ex Arabico transfudit in sermonem Latinum.

Petri abbatis Cluniacensis hortatu, Codex authenticus doctrinæ Machumeticæ, ab eodem versus.

Claruit tempore Adelfonsi imperatoris.

Rudbertus à Mosham, doctor insignis, ac decanus Pataviensis, Ferdinandi Romanorum regis consiliarius, librum edidit, cuius inscriptio prima, talis est

Microsynodus Norimbergens, Romana non Germanica, quæ Rudbertus à Mosham, cum senatu & ecclesiasticis Norimbergens, summo pietatis & veritatis studio, corrigendi & emendandi Lutherismi gratia celebravit. Qua denique Babylonica meretrix magna, illiusq; primogenitus Antichristus, in doctrina & ecclesia Lutheranorum sedens & regens, reuelatur & gladio spiritus iugulatur, simulq; Norimbergens Ecclesiarum epistolæ respondetur. Eiusdem liber de summo articulo iustificationis, aliàs de fide monarcha, & monacha.

Considerationes & axiomata, quæ quemadmodum pœnitentia non debet separari à remissionē peccatorum, verbum & Charitas à fide, crux ab Euāgelio, sic etiam nec lex indiscriminatim debet separari à iustificatione.

Claruit anno Christi 1540.

Robertus Stephanus, natione Gallus, Typographus Parisiens, hac tempestate quamplurimos ex sua calchographia libros politis characteribus, & emendatissime elaboratos, studiosis proposuit.

Atqui non solum excudit, verum etiam diligentia sua ipse composuit nobilissima volumina, quæ hic nominantur:

Dictionarium, seu Latinæ linguæ Thesaurus,
Lexicon Latinogallicum.

Elu-

Elucidarius poeticus, non ille prior, sed totus plane alter, ac ita auctus & politus, ut studiosus adolescens, nihil cum ex his, quæ ad poetarum, tum ad oratorum spectant intelligentiam, desiderare possit.

Romulus Amasæus, vir utraq; lingua cum paucis eruditus, claro ingenio præditus, transfudit Xenophontis libros septem de Cyri minoris expeditione.

Audio & Pausaniam ab eo versum, sed nondum esse publicatum. Claruit anno Christi 1545.

Rusticus diaconus, vir (ut ex eius libris, quos scripsit, liquet) in diuinis literis bene exercitatus, contra acephalos librum egregium exaravit.

Defendit autem definitionem de fide Synodi Chalcedonens, per dialogum orthodoxi & hæretici.

Salmonius Macrinus Iuliodunensis, natione Gallus professione poeta insignis, ac regis Francisci de Valois cubicularius, ingenij acumine excellenter pollens, multa præclara poemata cecinit ac lusit, de quibus hæc numerantur:

Hymnorum lib. 6.

Eiusdem hymnorum selectorum lib. 3.

Carminum lib. 1.

Carminum vel odarum lib. 4.

Claruit (ut dictum est) sub Francisco de Valois Gallorum rege.

Santes Pagninus Lucensis, Prædicatorij ordinis, concionator apostolicus, vir Hebraice supra modum doctus, institutiones abso lutissimas linguæ sanctæ in quatuor libros diuisas edidit. aliorum autem operum quæ edidit, index hic est:

Isagogæ ad sacras literas lib. 1.

Isagogæ ad mysticos sacræ scripturæ sensus lib. 18.

Institutionum Hebraicarum abbreviatio.

Vtriusq; testamenti noua translatio ex Hebraica & Græca veritate fere ad verbum.

Accedit hisce liber de interpretamentis Hebraicorum, Aramaeorum, Græcorumq; nominum.

Thesaurus linguæ sanctæ, siue Lexicon Hebraicum.

Meditationes Hebraicas scripsit in Psal. 50.

Claruit sub Clemente 7. Pont. Max.

Saxo Grammaticus Sicelaudicus, homo historijs conscribendis totus deditus, Danorum Historiæ lib. 16. ad Andrea episcopum Daniæ, trecentis ab

ab hinc annis conscripsit, tanta dictionis elegantia, rerumque gestarum varietate, ut cum omni vetustate contendere videri queant.

Sebastianus Aquilanus Galeni sectator, vir physicæ peritissimus, ad Lodouicum de Gonzaga Mantuæ episcopum, de morbo Gallico librum eruditione plenum exaravit, cuius curationes oēs quibus nostro tempore utuntur, ex hoc authore mutuati sunt medici.

Eiusdem de febris sanguinea quaestio.

Sæbadi⁹ Agenni Galliarum episcopus, vir in sacris humanisque literis, non mediocriter versatus, edidit contra Arrianos librum egregium quidem mea opinione, dicunt & eius esse alia opuscula, quæ necdum legi.

Claruit tempore D. Hieronymi.

Sophonius vir apprime eruditus, laudes Bethleë adhuc puer, & nuper de subuersione Serapis, insignem librum composuit. De virginitate quoque ad Eustochium, & vitam Hilarionis monachi, opuscula mea, in Græcum eleganti sermone transfudit. Psalterium quoque & prophetas, quos nos de Hebræo in Latinum vertimus. Hæc D. Hieronymus.

Idem D. Hieronymi scriptorum Ecclesiasticorum vitas & Latina lingua, in Græcam transfudit.

Eiusdem paraphrasis in Aristotelis libros de anima.

Item in libellum de memoria, & sequentes.

Stephanus Doletus Aurelius, natione Gallus, ad institutionem linguæ Latinæ, castigatissimo stylo, non pauca conscripsit intra paucos annos.

Ex quibus mihi cognita hæc sunt:

De re navali ad Baysum lib. 1.

Dialogus de imitatione Ciceroniana pro Christophoro Lögolio aduersus D. Eras.

Orationes 2. in Tholosam.

Epistolarum lib. 2.

Carminum lib. 2.

Epistolarum amicorum ad ipsum Doletum lib. 1.

Carminum alij lib. 4.

De gestis Francisci Valesii regis Gallorum lib. 2.

Commentariorum linguæ Latinæ Tomi 2.

Formulæ Latinarum locutionum illustriorum.

Ta=

Tabulæ in Galeni libros de morbis & symptomatibus.
Et alia quædam scripsit, quæ ad manus nostras non venerunt.
Claruit anno Christi 1545.

Symphorianus Campegius (aliàs Champerius) Lugdunensis, natione Gallus, eques auratus, ac Lotharingorum archiater insignis, Castigationes seu Emendationes pharmacopolarum, ac Arabum medicorum, Mesuæ, Serapionis, Rasis, Alpharabij, & aliorum iuniorum medicorum, in 4. libros diuisit.

His accedit apothecariorum & iuniorum medicorum officina.

Eiusdem varia opuscula. Sunt autem hæc:

De claris scriptoribus medicinæ, veteribus ac recentioribus, lib. 1.

De legum diuinarum conditoribus, vna cum impugnatione sectæ Mahometicæ siue Alchorani, lib. 1.

Dialogus in legem Mahometicam.

De corporum animorumque morbis ac remedijs, lib. 2.

Euangelicæ, Christianæque religionis ex scriptis gentilium & poetarum & philosophorum, comprobatio.

Aphorismi medicinales.

Hortus (liber de re medica sic inscriptus) Gallicus.

Monarchia Gallorum.

Decerpit & quatuor libros ex omnibus Galeni libris.

De dialectica, rhetorica, geometria, arithmetica, astronomia, musica, philosophia naturali, medicina, theologia, item de legibus, politica & ethica.

Eiusdem lib. 2. de apologetica disceptatione inter Andream Thurinum & Matthæum Curtium.

Synesius e Pentapoli Africae philosophus Christianus, præsul Ptolemaidis factus, scripsit libros in grammatica, philosophia, sermones regio, panegyricos, vel demonstratiuos.

Encomion caluitij.

De prouidentia sermonem mirabilem caractere Græco, & alios plurimos ac diuersos libros composuit, & admirandas epistolas.

Ex quibus hæc in Italia Græce extant:

De interpretatione somniorum lib. 1.

Epistolæ *προς τὴν πίσιν*, id est, ad fidem.

Scholia in librum Democriti.

Sermones Græci de regno, de domo, de vita sua. Monosticha 2.

qqq

Et

Et alia complura edidisse fertur. Suidas huius meminit.
Quo autem tempore claruerit, non facile dixerim.

Theodoricus Adamæus Sallembergi⁹ annotationes in Procopij rhetoris libros 6. de Iustiniani imperatoris ædificijs, edidit. Eiusdē panegyricus gratulatorius de Chfiani orbis cōcordia. De insula Rhodō, & militarium ordinum institutione liber. Item Cebetis tabulam Latinitate donauit.

Theodorus diaconus vir liberalium artium non ignarus, summo studio librum præclarum sacrorum canonum, tum Apostolorum, tum Synodorum & œcumenicorū & particularium, aliorūq; sanctorum patrum &c. composuit. Extat in Italia.

Theophanes episcopus (aliās metropolitanus) Niceæ, cum effet maxim⁹ Christianæ religionis amator, aduersus impios Iudæos capita quædam conscripsit.

Extant & eius epistolæ 2. Græcæ, quarum vnā quæ didascalica vocatur, ad sacerdotes & reliquos clericos scripsit: alteram ad Nicaenses, qua docet, quomodo oporteat Christianum præsentia omnia, tum suaui, tum molesta, floccipendere.

Theophilus Cæsareæ Palæstinæ (quæ olim turris Stratonis vocabatur) episcop⁹, sub Seuero principe, aduersum eos qui decimaquarta luna cum Iudæis pascha faciebant, cum cæteris episcopis synodicam valde vtilem composuit epistolam.

Theophylactus archiepiscopus Bulgariæ, in omniū literarum genere homo absolutissimus, ac vitæ syncerioris, Enarrationes elegantissimas Græcæ in 4. euangelia & diui Pauli epistolās omnes, edidit. Eiusdem commētaria in Osee prophetam, & in totum Micheam, nuper inuenta, ex Pathmo insula allata sunt.

Theotimus Scythiæ Tomorum episcopus, vir clarus ingenio pergeleganti, in morem dialogorum & veteris eloquentiæ, breues commaticosq; tractatus edidit. Et alia quædam tempore Hieronymi (vt ipse testatur) scribebat.

Thomas Branduandinus (aliās Brauardinus) Anglicus, egregius theologus, scripsit de Casa Dei (aliās de causis Dei, & de virtute Dei causæ causarum) contra Pelagianos. Et alia quædam. Claruit anno domini 1357.

Thomas de Vio Caietanus, cardinalis S. Xyfti, edidit multa præclara aduersum Lutheranos opuscula, videlicet

De

De fide & operibus, De communionē, De confessione,
De satisfactione, De inuocatione sanctorum.
Eiusdem est & Summula de peccatis.

Thomas Linacer, natione Anglus, medicinæ professor, vir in vtraq; lingua peritissimus, & politissimi styli, magnam scriptis suis laudem & gratiam apud eruditos meruit, sic vt grāmaticus optimus, & præstantissimus Galeni interpretum habeatur.

Rudimenta grāmaticæ.

De Latini sermonis emendata structura lib. 6.

Ex Cl. Galeni operibus Latinitate donauit

De temperamentis lib. 5.

De inæquali intemperie lib. 1.

Methodum medendi, vel de morbis curandis, lib. 14. ad Henricum octauum Angliæ regem.

De sanitate tuenda lib. 6.

De naturalibus facultatibus lib. 5.

De pulsum vsu lib. 1.

Transulit quoq; spheram Procli.

THOMAS Morus natione Anglus, cum Græcæ tum Latine insigniter doctus, ac integræ vitæ homo, ob miram dexteritatem qua pollebat, ab Henrico VIII. Anglorum rege, capitis damnatus est, atq; non solum martyrio, verum etiam multis opusculis apud posteros clarus, de quibus subiecta vidi.

Dialogos aliquot Luciani ab eo translatos.

Vtopiam.

Extant & eius multa egregia epigrammata.

Claruit anno, ni fallor, 1535.

Thomas Murner Argentinus, diuinarum literarum baccalaureus Cracouiēsis, ordinis Minorum, multa edidit opuscula, iocis facetijsq; plena, aduersus Lutheranos. & quædam alia, nempe hæc: Condignam laudationem honestorum poematum, & mirandam castigationem impudicorum.

Scripsit & sermones per plures, & Calendarium, in quo Lutherano rum mores secundum circulum zodiacum graphice depingit, nimirum in quo signo quis commode ecclesiæ bona rapere possit, aut sanctimoniales deuirginare &c.

Claruit anno salutis 1536.

Timotheus episcopus, scriptor elegans, totiusq; vetustatis per-

999 ii eru

eruditus, ad ecclesiam catholicam toto orbe diffusam quatuor libros conscripsit, in quibus asserit, officium esse Christiani hominis, ut dum in hac vita est, diuitias mundi huius pro Dei honore atque nomine consumat.

Tilmannus Sibergensis, ordinis Prædicatorum, Prior Coloniensis, hæreticæ prauitatis inquisitor diligentissimus, ac sacræ scripturæ professor eximius, vir in enucleandis quæstionibus profus acutus, multa præclara ingenij sui referentia acumen edidit opuscula, de quibus subiecta feruntur:

De septem sacramentis lib. 1.

Annotationes & appendix in Enchiridion Io. Eccij.

Et alia quædam, si Deus longiorem dederit vitam, scripturus.

Viuit adhuc valde senex, anno Christi 1546.

Torellus Sarayna Veroneus, legum doctor, scripsit de origine & vetustate ciuitatis Veronæ. Item

De viris illustribus antiquis Veroneis.

De his qui potiti fuerunt dominio ciuitatis Veronæ.

De monumentis antiquis vrbs & agri Veroneis.

De interpretatione literarum antiquarum, ordine alphabetico digestarum, vnde quis adiutus, veteres inscriptiones plerasque absque negotio legat.

Troilus Maluitius iuris peritus, scripsit de ludo, De oblationibus, De sortibus, De episcopi dignitate, De canonizatione sanctorum, Consilium de commenda Beneficiorum, cuius initium est: Quisdam Urbanus in tractatu suo de &c.

Valescus de Taranta, protomedicus regis Fræciæ, vir (ut fertur) in re medica exercitatissimus, scripsit tractatulum de peste & Epidimia.

Et Practicam, vulgo dictam Philonium, de curatione morborum omnis generis.

Viuit (ut audio) adhuc anno Christi 1546.

Varinus Phaurinus Camertis, Nucerinus episcopus, vir & Græci & Latini idiomatis exactam habens notitiam,

Dictionarium Græcum, & commentaria ex multis variisque authoribus collegit.

Eiusdem thesaurus siue Cornucopiæ, & horti Adonidis.

Tractulit etiam apophthegmata quædam, ex Io. Stobæi locis selecta.

Vi-

Victor, Romanæ vrbs episcopus, vir & sanctus & doctus, super quæstione Paschæ, & alia quædam opuscula scripsit. Ex quibus hæc referuntur:

Decreta quædam.

Ratio fidei, exigenti Hunerico regi Vandalorum reddita.

Claruit sub Seuero principe, circa annum domini 200.

Victor episcopus Vticensis, scripsit libros 3. Historiæ persecutionum Vandalicarum, quas olim in Africa circa diui Augustini tempora, circiter annum domini 430. perpessi sunt Christiani sub Genferico & Hunerico Vandalorum regibus.

Vigilius martyr & episcopus Tridentinus, edidit libros quinque pios & elegantes, ante mille circiter annos contra Eutychem & alios hæreticos, parum pie de naturarum Christi proprietate, personarumque vnitatem sentientes.

Vigilius episcopus diuinarum literarum peritissimus, & martyrii ardentissimus æmulator, scripsit ad quendam Simplicianum in laudem martyrii libellum, & epistolam eòntinentem gesta sui temporis apud barbaros martyrum.

Puto eundem esse, qui ante mille annos, contra Eutychem & alios hæreticos, parum pie de naturarum Christi proprietate, & personarumque vnitatem sentientes, scripsit.

Vitus Amerbachius natione Germanus, vir nostro tempore doctissimus, ante paucos annos sectæ Lutheranae acerrimus propugnator, nunc resipiscentia ductus, in ecclesiam catholicam se contulit, ac Ioanni Eccio viro immortalitate digno, in gymnasio Ingolstadiensi successit, præclaræque eruditionis & doctrinæ opuscula composuit, quorum quædam sic intulantur, Antiparadoxa, cum orationibus de laudibus patriæ, & de ratione studiorum.

Commentaria in tres libros Ciceronis de officiis.

Paraphrasis in orationem Ciceronis pro Archia poeta.

Duplex interpretatio in poemata Pythagoræ & Phocylidis.

Interpretatio in Meteora Io. Iouiani Pontani.

De anima lib. 4.

Viuit adhuc sub Carolo quinto Cæsare, anno salutis 1546. multa in gratiam studiosorum compositurus.

Vlpius Franckerensis Friso, vir vtriusque linguæ doctissimus, Hesiodi opera & dies carmine reddidit, sic ut singulos versus Græcos, singulis exprimeret Latinis.

Scriptit & collectanea quædam prouerbiorū, ab Erasmo non animaduersorum.

Vrbanus Bellunēsis monachus Franciscanus, Latina & Græca lingua haud vulgariter instructus, Institutionum Grammaticarum in linguam Græcam, libros 2. docte & accurate conscripsit.

Xystus vrbis Romæ episcopus, homo & doctus & probus, Decretum Synodi, aduersum Nestorium habitū, volumine describens, ad orientis & occidentis Ecclesias dedit, confirmās duabus in Christo manentibus perfecte naturis, vnā filij Dei credendam esse personam.

Similiter etiā Xystus successor Cœlestini, pro eadē re, & ad ipsum Nestorium, & ad oriētis episcopos, aduersus errorem eius succidentem, sententias direxit.

(Hæc de duobus istis Xystis inter se qui conueniāt, viderit Bibliotheca Gesneri, vnde hæc cum plerisq; alijs sunt desumpta.)

Zacharias Scholasticus (aliās sophista) & episcopus Mitylenensis, humanarum & diuinarum literarum notitia clarus, ingenij sui acumen quibusdam libellis posteris notificauit, nimirum Dialogo, qui Ammonius, aut Philosophus inscribitur. Fertur & Romæ quippiam eius nomine Græce extare.

AD LECTOREM.

Superius aliquanto, vbi tractatur de Henrico Herph, pagina scilicet 331. inserantur hæc (si libet) quæ sequuntur, non quæ oscitanter ibi sint omissa, sed quod absoluto Herphij loco, interim nobis per studiosos quosdam ac pios obiter suggesta:

In Cantica canticorum Salomonis de Christiformibus virtutibus	lib. 1.	Osculetur me osculo
Directorium contemplatiuorum	lib. 1.	Gratia dñi nři Iesu Ch
Collationes de perfectione vitæ		Quicūq; post rudimēta
Eden seu Paradisus cōtēplatiuorū	lib. 1.	Amice, adscēde supius

FINIS.

Coloniæ ex officina Quenteliana,
mense Martio anni 1546.

